

2

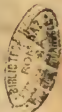

DE CRIMINE LAE-
SAE MAIESTATIS FER-
TILIS, COPIOSVS, INSI-
GNIS, ET ELEGANS,

SVMMO STUDIO AC
DILIGENTIA PER CLARIS-
simum consumatissimumq; Vtr. Iur. Doctorem
D. Hieronymum Gigantem Forosem-
pronientem elucubratus,

ET AD COMMVNEM STUDIOCORVM,
*Iudicium, pariter & causarum Patronorum, aliorumq; in foro pra-
sertim criminali versantium commodum, & vtilitatem,
nunc primum in lucem editus.*

CVM SVMMARIIS, AC
Indice materiarum locupletissimo.

S. Andrea

della Valle.

Cum Priuilegio summi Pontificis Pauli quarti, &
Illustriss. Senatus Veneris per annos **XXV.**
M D L V I I.

11

DE GRIMME LAB

SAVING SILVER

OF THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

Bella Vista

D. Andrew

LAVRENTIO PRIOLO

INCLYTO VENETIARVM DVCI

HIERONYMVS GIGAS IVRISCONSVLTVS

inoffensam foelicitatem praecatur.

NTIQVORVM morem
fuisse legimus Princeps sereniss
me quem etiam in plerisq; Prouin
tiji atate nostra seruari uidimus:
Vt ad principatus sublime solium
nouiter assumpto a subditis munu
scula qualiacuq; quisq; potest offer
rantur. Cum autem nuper uacante

huius inclytæ Ciuitatis Venetiârû Ducali sede, Patres
illi amplissimi Senatoresq; optimi quibus noui Ducis ele
ctio legum decreto contigerat, Quem nam tam sublimi
Reipublicæ præficerent, animo uoluerent, considerantes
ueræ christianæ religionis cultum qui in te semper apprime
floruit, & sine quo nullus ad huius dignitatis gradum ut cæ
teris præsit, assumi debet: uitæq; tuæ integritatem, sin
gularem erga patriam amorem, constantem iustitiam om
nibus æqua lance per te administrari solitam, Diuinamq;
tuam clementiam quæ Principem Deo simili dubio pro

cui efficit, liberumque in consulendo animum nulli uoluptati
deditum, incomparabile tuum in rebus agendis ac Reipub-
licæ negotijs administrādis iudicium pariter & experien-
tiam, pietatem, & humanitatem in cunctos quæ una uirtus
sui dulcedine etiam Barbarorum ingenia demulcere con-
suevit. Amicos augere, & inimicos mites reddere, pari-
ter & conciliare ualet, tuam in aduersis constantiam, in
prosperis prudentiam, in ambiguis & obscuris mirificam
ingenij tui solertiam, Erga subditos singularem beniuolen-
tiam, paternamque charitatem, in exteros benignitatem,
erga uiros probos & de literis optime meritos quos semper
fouisti ac protexisti singularem animi tui propensionem.
Perpendentesque quo studio, quauē diligentia sacræ scripturæ
ac græcis latinisque literis assiduam operam nauaris, In
quibus te talem reddidisti, ut cuicumque uiro uel doctissimo
(absit adulationis uerbum) merito conferri ualeas. His
igitur atque alijs immensis uirtutibus tuis allecli amplissi-
mi et sapientissimi illi senatores (diuino ut credere par est)
afflati numine, te huius inuictissimæ Reipublicæ Ducem
maxima cum totius populi acclamatione diuinitus elegerūt.
Quam sane dignitatem tibi potius oblatam, quam abs te
ipso (ut fieri consuevit) laboriosius exquisitam, non solum
huic amplissimæ Ciuitati uerū etiam subditis omnibus ex-
terisque principibus iocundissimam fuisse nemo est qui nē-
sciat. O fœlix Venetorum Respublica tali tantoque Prin-
cipe decorata, in quo uno quicquid in uero Principe deside-

11
ratur facillime reperitur. O foelices subditi quibus huius
consilio pariter & ope a quibuscunque exterorum iniurijs
propulsatio, aeternaq; pax ac rerum omnium abundantia
paratur. Verum Princeps serenissime cum amplitudinis
tuae dum in minoribus existeres senatoria dignitate fungēs
semper amantissimus fuerim. Quantā ex huiusmodi digni-
tate coelitus tuis suffragantibus uirtutibus ac meritis in te
collata uoluptatem animo conceperim. Nec lingua expris-
mere, nec calamo significare possem: sed ut propensi in te
animi mei ac uerae fidei quod possum testimonium asseram,
Libellum hunc quem de laesa maiestatis crimine conscripsi
tibi dono mittere decreui. Suscipe igitur Princeps Sere-
nissime munusculum hoc qualecunque sit Gigantis mancipio-
li tui uigiliās, Illudq; ea qua soles incomparabili humanitas,
te tua complectere, ut hoc tuo amplitudinis chypeo fultus in
lucem laetus prodiens inuidorum latratus facilius effugere
queat. Vale. Venetijs vij. Cal. Octobris.

M D L V I.

IOANNES CORASIVS
TOLOSAS, HIERONYMO GIGANTI
FORO SEMPRONIENSI IV.

RISCONSULTO CLARISSIMO,

S. P. D.

ER institutam nuper inter nos amicitiam, innumerabilibus tuis in me officijs, & incredibili meo erga te amore, validissime firmatam: oro te, & obtestor, mi Gigas, ne finas sepultum apud te iacere, lepidum illum tuum de læsæ maiestatis crimine tractatum. In quo vno quantum ingenio, industriæq; possis, peregre ostendisti. Et ex cuius ego lectione, dici non potest, quantum coeperim voluptatis. Sed effice potius, vt quam ocyssime, studioforum omnium bono, lucem accipiat. Sic enim iuris candidatos, cum primis tibi deuincies, & quam me valde ames, quantiç me facias, certissimum dabis apud omnes testimonium. Ego verò mi Gigas, qui si quis alius vnquam, & esse, & haberi gratissimus, semper concupiui: illud tibi persuadeas velim, te multos habere, vetustate, & assiduitate coniunctiores amicos, quam me: at studio, beneuolentiâ, & amore, neminem. Nam & planè mei dissimilimus, hoc est beneficiorum immemor & ingratus essem: nisi te non diligerem modo, sed amarem plurimum, qui cum de me & magnifice senseris semper, & honorificentissime sis loquutus: tum verò quamprimum me de facie nosti, tuam vltro erga me beneuolentiâ, maximis studijs, officijsq; cumulaisti. Bene vale & me sicuti coepisti perama. Ferrariæ pridie Calendis Augusti. M D L.

BENEDICTVS BARISELLVS

IVRECONS: PATAVIN.

LECTOR I.

AGNÆ quidem habendæ sunt gratiæ Hieronymo Giganti iureconsulto clarissimo, qui & si grauissimarum causarum consultationibus, vsq; forensi quotidie prædeditus, nobis tamen studiorum suorum rationem etiam reddiderit, cum enim pluribus ab hinc annis pulcherrimas illas suas annotationes seu scholia doctissima in Philippi Decij ad summorum Pontificum sanctiones, singulares commentarios edidisset, perspicacissimumq; Ingenij sui acumen summamq; in vtraque iuris disciplina præstantiam suam iam abunde declarasset, quod vnum ad optimi Iureconsulti dignitatem, claritatemq; nominis assequendam, perpetuoq; retinendam sat cuiq; esse poterat, alijs quoque lucubrationibus vir nunquam conquiescens, scriptisq; quæ plurima longeq; præstantissima confecit, quo studia hæc nostra cum diuini tum humani iuris redderet illustriora vlla vnquam in re nobis non deesse semper constituit, sed vti gratissimus debitor nobis omnibus vti ex studiorum suorum ratione a Deo optimo maximo benignissime ad cæterorum mortalium vsum & adiumentum credita largo etiam fœnore super addito respondere procurauit, quam ipsius animi testificationem tam illustrem quàm facillime testantur commentarius tam scite, tamq; erudite ab ipso Gigante conscriptus, quem de Pensionibus sacerdotiorum inscripsit quiq; in manus iam omnium cum summa eius laude versatur, omnesq; cum Italici, tum Galliæ bibliothecas iam referit vberius: Libellus deinde sanctissimus ab eo editus de episcopali residentia pie & ex christianæ religionis summorumq; Pontificum institutis luculentissime compilatus, summam viri istius grauitatem in studijsq; nostris excellentiam satis superq; declarauerant: nilq; nobis ab ipso Gigante vltius desiderandum reliquerant: sed honestissima a scribendi munere vacatione di-

gnum effecerant. At vir hic grauiſſimus otio ſemper laborem interpo-
nendum ratus, nullisq; vigilijs parcendum officia Iureconſulti maxi-
mi reddere voluit. quàm cumulatiſſima, addito etiam hoc pulcherrimo
ſtudiorum ſuorum anatociſmo, ſingulari hoc ſuo commentario ad læſæ
maieſtatis crimen diligentiffime conſectio, qui vobis nunc præſto eſt, ad
noſtram omnium maximam vtilitatem animiq; oblectationem: Cuius
ego ſingulares laudes, vt poſſem, libentiſſime vel perſtringerem, ni qua-
lis quantaq; ſit eius dignitas & eruditio. Ioannes Corraſius Toſas Iu-
reconſultus eruditiffimus, eius præſtantix priore ſua epiſtola locupletif-
ſimus teſtis eſſet: qui tamen iam morte immatura præreptus editionem
hanc Gigante efflagitantem videre non potuit. Tuum erilector optime
Hieronymi Gigantis Iurecōſultiſſimi in ſtudioſos omnes ſtudiaq; ipſa
beneficentiam agnoſcere: gratoq; ſemper animo reſpondere, quod erit
ſi illius beneuolentiā deuiſtus, commentarios iſtos benigne ſuſceperis, &
legeris auſidiſſime. Deumq; optimum maximum ſummis precibus exor-
taueris, vt nobis omnibus illum quàm diutiſſime ſeruet incolumen ma-
iora ingenij ſui monimenta ex reſertiſſima ſua pœnu prompte (ni fallor)
liberaliterq; deprompturum.

In laudem

IN LAVDEM AVCTORIS
BERNARDI GEORGTI
SENATORIS VENETI
EPIGRAMMA.

PVBLICA qui uerbis ladi factisue potestas,
Qui reus ex his, quis principis esse queat,
Hoc tibi monstrat opus, cura, ingentiq; labore;
Quod scripsit prestans, composuitq; Gigas.
Si nescis nomen, sacro hic de nomine dictus,
Ingens umbroriam splendor honosq; soli.

FRANCISCI NOGAROLLE
COMITIS VERONEN.
CARMEN.

QVAE conata Iouem est superis detrudere regnis
Pestem illam immani corpore terra dedit,
At noster pietate Gigas insignis, et ipsis
Dis cordi est, uirtus quem fouet alma sinu,
Humano generi semper nocuere Gigantes
Hic semper studijs profuit ex animo,
Aspice quam rarum ac perfectum exegit ad unguem,
Quo nullum in terris clarius extat opus,
Non tulit hic homines tot duci erroribus actos
Amplius, indoctis dogmata uera dedit,
Discussit nebulas, iurisq; enigmata soluit
Reddita maiestas legibus atque decus,
Macte animo tibi iam immortalis gloria parsa est
Aurea sublimis qua petis astra Gigas.

BERNARDINI TOMITANI ART.

DOCTORIS EPIGRAMMA.

IMPIA gens superos cupiens detrudere excoelo,
Ausae est aeterno bella mouere Ioui.
At nouus iste GIGA's, lingua decoratus & armis,
Pro superis manibus pugnat, & ore canit.
Victor eris, quando generosa uindicat ira
Arma, homines, leges, fasq; , piumq; , Deos.

GEORGII SLENZE

CRETENSIS, OCTASTYCHON.

VT rudis ero gemma huc de litore lata
Niroq; artificis, trita la' ore micat,
Post uaga spectanti praestat solatia forma,
Forma quae obscuro corpore clausa fuit,
Sic infecta o'im cabra rubigine lex, nunc
Clara Giganteo redditur ingenio,
Cui mortale genus, meritis acribere laudes
Conuenit, hocq; nouum stet, sine morte decus.

INDEX OMNIUM RVBRICA- RVM, ET QVÆSTIONVM QVÆ INTRACTATV ISTO CONTINENTVR.

*Liber primus continet infraſcriptas
Rubricas, & quæſtiones.*

R V B R I C A E.

De origine legis criminis læſæ maiestatis, & cur Iulia dicta ſit.	char. 1
Quotuplex ſit maiestas.	char. 2
Quid ſit crimen læſæ maiestatis humanæ.	char. 4
Qualiter & a quibus crimen læſæ maiestatis committatur.	char. 5

QVÆSTIONES LXVIII.

- 1 An crimen læſæ maiestatis committi dicatur contra Papam, quando aliquis contra ipſum conſpirat? char. 5
- 2 An Imperator offendens Papam in caſibus contentis in legibus loquentibus de crimine læſæ maiestatis, & pro quibus alij incidunt in prædictū crimen, ipſe quoq; læſæ maiestatis crimen committere dicatur? cha. 5.
- 3 An ſubditus Imperatoris machinans contra Papam, vel ſtatum eccleſiæ crimen læſæ maiestatis committere dicatur? char. 6
- 4 An ſubditus Papæ Imperatorem offendens, crimen læſæ maiestatis committere dicatur? char. 6
- 5 An offendens Cardinalem incidat in crimen læſæ maiestatis? char. 7
- 6 An offendens Legatū, vel Vicariū Papæ incidat in crimē læſæ maiest. c. 9
- 7 An is, qui Papa viuente de Papatu conuenticulam facit, incidat in crimen læſæ maiestatis? char. 10
- 8 An offendens Imperatorem, Papam offendere dicatur, & ſic incidat in crimen læſæ maiestatis, ſiue Imperatoris, ſiue Papæ ſubditus ſit? ch. 10
- 9 An Cardinalis Legatus Papæ, contra quem fuit commiſſum crimen læſæ maiestatis, poſſit declarare offendentem ipſum incurriſſe poenā de quibus in c. ſœlicis. de poen. in vi. præſuppoſito tamen qd delictum ſit adeo notorium qd negari non poſſit? char. 11
- 10 An extrahens violenter de eccleſia aliquem ad eam conſugientem, crimen læſæ maiestatis committere dicatur. char. 12
- 11 An qui templū ſibi occupat, crimen læſæ maiest. cōmittere dicatur? c. 15
- 12 An qui nūtiōs per legatū apoſtolicū ad Papā miſſos in via publica impediunt, & literis Papæ directis ſpoliāt, in crimen læſæ maiest. incidāt? c. 15

- 13 Quando imperator offendi dicatur, vt quis crimen læsæ maiestatis contra eum commississe dicatur? char. 15
- 14 An conspirans in necem consiliarij, vel collateralis Imperatoris in crimen læsæ maiestatis incurrat? char. 16
- 15 An offendens vicarium Imperatoris, Regis, vel Principis, crimen læsæ maiestatis incurrat? char. 17
- 16 An offendens Ambasciatorē Principis in crimē læsæ maiestatis incidat? c. 17
- 17 An sicuti quando principaliter publica læditur maiestas crimen læsæ maiestatis committitur, ita etiam sit, quando non principaliter, sed secundario maiestas publica læditur? char. 19
- 18 An olim crimen læsæ maiestatis incurrebant hi qui aduersus securitatē alicui a populo Romano factam, ne ab eis vexaretur, attentabant? c. 19
- 19 An faciens fugere obsides datos Imperatori, Regi, vel Principi per eius inimicos, pro pactis inter eos initis seruandis, crimen læsæ maiestatis committat? char. 20
- 20 An hi qui nuntios, literasve inimicis mittūt incidāt in crimē læsæ maiestatis? c. 21
- 21 An reuelans secretum Principis crimen læsæ maiestatis incurrat? char. 21
- 22 An faciens se Regē, cū Rex non sit, incidat in crimen læsæ maiestatis? c. 23
- 23 An qui gentē congregat in ciuitate contra eam, eiusve loca, vel consiliū, auxilium, & fauorem ad hoc præbet sit reus criminis læsæ maiestatis? c. 26
- 24 An is, qui patriam oppugnat, vel prodit crimen læsæ maiestatis committere dicatur. char. 27
- 25 An ex confederatione facta contra Principem, machinationeue, seu conspiratione ad eius offensam, vel ex tractatu, & ordinatione quæ fiat rebellio crimen læsæ maiestatis quis incurrat? char. 28
- 26 An occidens eum, qui in aliqua prouincia, vel ciuitate magistratum pro Principe gerebat, incurrat crimen læsæ maiestatis? char. 29
- 27 An suppositus iurisdictioni alicuius Principis subtrahens se ab eius obedientia, & Principi suo se aduersarium constituens crimen læsæ maiestatis incurrat? char. 29
- 28 An crimen læsæ maiestatis committi dicatur contra Principes, & ciuitates superiorem non recognoscentes? char. 30
- 29 An crimen læsæ maiestatis committat subditus inferioris Principis recognoscentis superiorem, a quo habet plena regalia, vt est Dux Florentiæ, Dux Ferrariæ, Dux Urbini, Dux Mantuæ. char. 30
- 30 An attentans quod aliquod Castrum, seu locus subiectus alicui Domino, alteri subiiciatur, crimen læsæ maiestatis committat, etiam si effectus non sequatur? char. 31
- 31 An mouēs guerrā, sine licentia Principis, incidat in crimē læsæ maiestatis? c. 31
- 32 Si quis sit destinatus ad regimen alicuius ciuitatis, vel prouinciæ a summo Pontifice, Imperatore, Rege, vel Principe, contra quem committi po-

- test crimen læsæ maiestatis, & dum iuisset ad exercendum dictum officium, is qui inibi magistratum pro eodem Principe gesserat, eidem magistratum consignare denegauit, prohibuitque ne se pro magistratu gereret, an talis prohibens crimen læsæ maiestatis committat? char. 32
- 33 An is, qui fregit saluum conductum alicui per Principem factum, crimen læsæ maiestatis committat? char. 32
- 34 An mutuans pecuniam hostibus Principis sui incidat in crimen læsæ maiestatis? char. 34
- 35 Quod delictum committere dicatur exercens carcerem priuatum? ch. 36
- 36 An denegans soluere tributū Principi in crimen læsæ maiestatis incidat? c. 37
- 37 An subditus Regis, Principis, vel Reipublicæ arma mouens contra eum, crimen læsæ maiestatis committat? char. 38
- 38 An qui sectas faciunt, cum pactis iuramento firmatis, incidant in crimen læsæ maiestatis? char. 39
- 39 An occupans sibi templum incidat in crimen læsæ maiestatis? char. 39
- 40 An maledicens Principi crimen læsæ maiestatis incurrat? char. 40
- 41 An erigens in loco furcas, sua propria auctoritate, incidat in crimen læsæ maiestatis? char. 40
- 42 Si rector Prouinciæ vel ciuitatis, infra quinquaginta dies, quibus tenetur stare ad syndicatum, discedat ex Prouincia vel Ciuitate, in qua fuit rector, & nolit stare ad syndicatum, quod crimen committat? char. 41
- 43 An qui scribit, et falsum recitat ad damnum Reipublicæ, vel Principis incidat in crimen læsæ maiestatis? char. 41
- 44 An sollicitans, vel concitans milites ut rebellent contra Regem, vel Rempublicam, vel sollicitans, aut concitans ipsos milites, ut seditionem vel tumultum aduersus Regem, vel Rempublicam faciant, incidat in crimen læsæ maiestatis? char. 41
- 45 An deserens exercitū sine superioris licētia, crimē læsæ maiestatis incurrat? c. 41
- 46 An qui tenet Arcem, seu Forilutium in confinibus Regni, sine Principis licentia, crimen læsæ maiestatis incurrat? char. 41
- 47 Si aliquis erat Castellanus in aliquo Castro pro Rege, Principe, uel Republica, si Princeps illum amoueat, & alium Castellanum in ipso Castro destinet, scribendo illi, quod Castrū nouo Castellano a se misso consignet, & ipse id facere recuset, an crimen læsæ maiestatis committat? char. 41
- 48 An committens collegium illicitum in crimen læsæ maiestatis incidat? c. 41
- 49 An qui dolo malo egit, ne Comes, Baro, vel alius inferior obediat suo Principi, crimen læsæ maiestatis incurrat? char. 41
- 50 An qui erat depuratus a Principe gubernator exercitus in aliqua Prouincia ad Principis beneplacitum, & recusauit exercitum consignare alteri Gubernatori ab ipso Principe misso ad regimen, et gubernationem ipsius exercitus, in crimen læsæ maiestatis incidat? char. 44

- 51 An culmen læsæ maiestatis committat is, qui cum Principis subditus sit, eo nesciens qđ Princeps hostes suos capere, vel debellare facile potest, vespūs Principis læsæi successu obuiet, hostes de præparatione Principis contra eos, vt caueant ne in eius potestatē veniant cōmonet. 44
- 52 Si aliquis iurauit se velle Principem interficere, vel aliquod illi magnū malum facere, siue id etiam siue iuramento dixerit, an crimen læsæ maiestatis ex solo dicto, aliquo non sequuto effectu, incurrat? char. 44
- 53 An magister militum, aliusve, qui milites de alijs militibus, sine Principis licentia delegit, incidat in crimen læsæ maiestatis? char. 45
- 54 An vassallus qui morem non gerit domino feudi, in his quæ ei tenetur, secundum ius feudorum, ex eo qđ dominus sibi non præstat ea quæ dñi feudorū præstare tenentur suis vassallis, incidat in crimē læsæ maiestatis. c. 46
- 55 An statuentes contra honorē Principis, in crimē læsæ maiestatis incidat. c. 46
- 56 An subditi imperio, vel alteri domino, qui ab eo non defenduntur imminente necessitate, subijcientes se alteri domino, incidant in crimen læsæ maiestatis? char. 46
- 57 An qui sūm conturbauerit Principē in crimen læsæ maiestatis incidat. c. 47
- 58 An erripiens aliquem de manibus curiæ, qui condemnatus erat de delicto, vel confessus, incidat in crimen læsæ maiestatis? char. 47
- 59 An corumpens imaginem proditoris Principis, quæ ad eius proditoris infamiam p̄sta erat, vtp̄ta pede altero suspensa, incurrat crimen læsæ maiestatis? char. 48
- 60 An is, cuius opera, opeve factum fuerit, vt Principis vel Reipublicæ exercitus proditorie in manus hostium incidat, vel in hostium insidijs dilabatur, in crimen læsæ maiestatis incidat? char. 48
- 61 An attentans aliquid contra Rempublicam, vel in eius præiudicium incidat in crimen læsæ maiestatis, loquendo de rebus publicis nostri temporis, quia de Republica Romanorum non erat dubium? char. 48
- 62 An falsificās Regis, vel principis monetā incidat in crimē læsæ maiestatis. c. 49
- 63 An clericus conurationem faciens contra Regem, Principē vel Rempublicam crimen læsæ maiestatis committat? char. 50
- 64 An recipiens literas ab hostibus incidat in crimen læsæ maiestatis. char. 50
- 65 An crimen læsæ maiestatis conuicti dicatur contra tyrannum, qui iurisdictionem sibi vsurpauit? char. 51
- 66 An voluntas quæ ad actum non venit sine opere, puniatur in crimine læsæ maiestatis? char. 52
- 67 An crimen læsæ maiestatis impurari possit carenti dolo? char. 52
- 68 An non subditus aliquid machinans contra Principem, cui subditus non est, crimen læsæ maiestatis incurrat? char. 54

R V B R I C A E.

Quis de crimine læsæ maiestatis cognoscere possit. char. 56

QVAESTIONES XXIX.

- 1 Quibus modis procedi possit cōtra inculpatū de crimine læsæ maiest. c. 57
- 2 An quando proceditur per viam accusationis, sit necessarius libellus accusatorius? char. 58
- 3 Qualiter formabitur libellus in crimine læsæ maiestatis? char. 58
- 4 Quid importent verba, sine strepitu, posita in extrauag. ad reprim. ch. 59
- 5 Quid importent verba, sine figura iudicij, posita in d. extrauagan. char. 60
- 6 An citatio requiratur in crimine læsæ maiestatis? char. 61
- 7 An libellus accusatorius inepte formatus in crimine læsæ maiest. ualeat. c. 62
- 8 An inquisitio in crimine læsæ maiestatis debeat esse in eadem forma, in qua est forma accusationis? char. 63
- 9 An inquisitio fieri possit non præcedente fama in crimine læsæ maiest. c. 64
- 10 An sicuti quando proceditur in crimine læsæ maiest. via accusationis citatio necessaria est, ita sit qñ per viam inquisitionis proceditur? char. 65
- 11 Si pendente iudicio super inquisitione superueniat accusatio an cesset iudicium inquisitionis? char. 65
- 12 Si iudex procedens in crimine læsæ maiestatis sit inimicus illius, contra quem procedit an iudicare poterit? char. 66
- 13 An inquisitio super crimine læsæ maiestatis fieri possit cōtra diffamatum a suis inimicis? char. 66
- 14 Vsq; ad quantum tempus inquiri possit de maleficio? char. 66
- 15 An procedi possit per denuntiationē in crimine læsæ maiestatis. char. 67
- 16 Quid sit officiū iudicis, siue procedatur per accusationē, siue per inquisitionē, seu denuntiationem in crimine læsæ maiestatis? char. 68
- 17 An accusator in crimine læsæ maiest. cogatur psequi suā accusationē. c. 69
- 18 Accusatus, inquisitus, vel denunciatus de crimine læsæ maiestatis citatus quod veniat ad se defendendum, si non compareat in termino ei in citatorio assignato, an damnari debeat? char. 70
- 19 An in crimine læsæ maiestatis processus contra reum formatus publicari debeat? char. 70
- 20 An crimen læsæ maiestatis simul cū poena morte rei extinguatur? char. 71
- 21 An aliqui sint citandi cum proceditur contra defuncti memoriam in crimine læsæ maiestatis? char. 72
- 22 Quando proceditur contra reum criminis læsæ maiestatis iam mortuum qualiter pronuntietur? char. 72
- 23 Quanto tpe duret ius accusandi memoriā defuncti post rei obitum? c. 73
- 24 An in omni casu criminis læsæ maiestatis damnetur defuncti memoria post eius obitum? char. 73
- 25 Si fiat statutum in ciuitate, q; in crimine læsæ maiestatis, vel oppugnatae patriæ damnari possit defuncti memoria, & eius bona confiscari post rei obitum

rei obitū in his casibus, in quibus cessante dicto statuto id de iure alias fieri posset, an dictum statutum valebit?

char. 74

16 An dānabitur defuncti memoria, si offendaſ maiestas Reip. Veneræ. c. 75

17 Quis teneatur probare an accusator, vel fiscus crimē læsæ maiestatis fuisset ab eo commissum, cuius memoria vult damari, an hæredibus onus probandi innocentiam defuncti?

char. 75

18 An intervenire possit Aduocatus quando agitur de damnanda defuncti memoria?

char. 76

19 Quanto tempore duret ius accusandi in crimine læsæ maiestatis? char. 77

Liber secundus continet infrascriptas

Rubricas, & Quaestiones.

R V B R I C A.

Qui accusare possint in crimine læsæ maiestatis. char. 78

Q V A E S T I O N E S X I X.

1 An Forensis admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis. char. 78

2 An mulier admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis? ch. 78

3 An frater in crimine læsæ maiestatis admittatur ad accusandū fratrem? ch. 79

4 An infamis admittatur ad accusandū in crimine læsæ maiestatis? char. 80

5 An socius criminis admittatur ad accusandū in crimine læsæ maiestatis. ch. 80

6 An inimicus admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis. ch. 81

7 An pupillus admittatur ad accusandū in crimine læsæ maiestatis. char. 82

8 An filius admittatur ad accusandū patrē in crimine læsæ maiestatis? ch. 82

9 An pater filium de crimine læsæ maiestatis accusare poterit? char. 83

10 An miles in crimine læsæ maiestatis accusare poterit? char. 84

11 An seruus dominum accusare poterit in crimine læsæ maiestatis? char. 85

12 An vasallus dominum accusare poterit de crimine læsæ maiestatis? ch. 85

13 An libertus dominum accusare possit de crimine læsæ maiestatis. char. 85

14 An alimētatus alimētatorē suū accusare possit de crimine læsæ maiestatis. c. 86

15 An maritus & vxor inuicē se accusare possint de crimine læsæ maiestatis. c. 86

16 An ille qui erat in coniuratione contra Principem, vel Rempublicam, si reuelet eam impunitatem mereatur?

char. 87

17 An laicus clericum accusare possit de crimine læsæ maiestatis? char. 88

18 An sacerdos teneatur reuelare si audiuit aliquem in confessione, qui ei dixit, qd crimen læsæ maiestatis contra Principē committere volebat? c. 89

19 An socius criminis læsæ maiestatis si socium accuset & non probet, saltem excusetur, a poena præsumptæ calumniæ?

char. 90

R V B R I C A.

Quomodo, & per quos crimen læsæ maiestatis probetur. char. 91

- 1 An ex confessione rei probetur crimen? char. 91
- 2 An inimicus in crimine læsæ maiestatis admittatur ad testificandum? char. 92
- 3 An infamis in crimine læsæ maiestatis admittatur in testem? char. 97
- 4 An accusati de crimine, pendente iudicio, possint esse testes in crimine læsæ maiestatis? char. 98
- 5 An infamis admittatur ad probandū adminicula criminis læsæ maiestatis? char. 98
- 6 An mulier possit esse testis in crimine læsæ maiestatis? char. 99
- 7 An socius criminis admittatur ad testificandū in crimine læsæ maiestatis? char. 100
- 8 An testes singulares probent in crimine læsæ maiestatis? char. 101
- 9 An frater contra fratrem in crimine læsæ maiestatis testificari cogatur? char. 102
- 10 An iudæus poterit esse testis in crimine læsæ maiestatis? char. 103
- 11 An periurus in crimine læsæ maiestatis admittatur in testem? char. 104
- 12 An minor in crimine læsæ maiestatis testis esse possit? char. 104
- 13 An meretrix poterit esse testis in crimine læsæ maiestatis? char. 105
- 14 An clericus contra laicum admittatur in testem in crimine læsæ maiestatis? char. 106
- 15 An laicus admittatur ad testificandum contra clericum in crimine læsæ maiestatis? char. 106
- 16 An serui, criminosi, & infames admittantur in testes contra clericos in crimine læsæ maiestatis? char. 107
- 17 An serui, criminosi, infames, & alias inhabiles admittantur ad excusandum reum inculparum de crimine læsæ maiestatis? char. 107
- 18 An crimen læsæ maiestatis per duellum probari possit? char. 108
- 19 An standum sit assertioni Principis dicentis aliquem commisisse crimen læsæ maiestatis contra se? char. 109
- 20 An testes qui deponunt audiuisse aliquos coniurantes contra Principem, mediante curtina, vel tenui pariete, vel alicuius muri fissura, probent in crimine læsæ maiestatis? char. 110
- 21 An crimen læsæ maiestatis per instrumentum probari possit? char. 111
- 22 Conspiratio, quid sit, & quid coniuratio? char. 112
- 23 Accusatus, inquisitus, vel denunciatus veniam petens, an delictum fateri videatur? char. 113
- 24 In crimine læsæ maiestatis, an ex solo dicto socij criminis quis ad torturam poni possit? char. 113
- 25 An vnus testis in crimine læsæ maiestatis inditiū faciat ad torturam? char. 114
- 26 An iudex procedere debeat ad torturam contra impuratum de crimine læsæ maiestatis, sine indicij solemniter receptis? char. 114
- 27 An doctor, & miles torqueri possint in crimine læsæ maiestatis? char. 115
- 28 An clericus torqueri possint in crimine læsæ maiestatis? char. 115
- 29 An præsumptionibus probari possit crimen læsæ maiestatis? char. 116

o3 Accusatus in crimine læsæ maiestatis, accusatore non probante, an absolui debeat? char. 117

R V B R I C A.

De poenis committentium crimine læsæ maiestatis. char. 118

Q V A E S T I O N E S XXXVII.

- 1 Quibus poenis olim puniebantur rei criminis læsæ maiestatis? char. 118
- 2 An bona rei criminis læsæ maiestatis extra territorium condemnantis exstentia, veniant in confiscatione bonorum? char. 119
- 3 An bona alienari prohibita veniant in confiscatione bonorum? char. 120
- 4 An ius patronatus veniat in generali confiscatione bonorum rei criminis læsæ maiestatis? char. 121
- 5 An feudum veniat in generali confiscatione bonorum in crimine læsæ maiestatis? char. 122
- 6 An in confiscatione bonorum rei criminis læsæ maiestatis veniant bona emphiteuticaria? char. 123
- 7 An in confiscatione bonorum, veniant etiam bona futura? char. 124
- 8 An hæreditas delata condemnato de crimine læsæ maiestatis, antequam condemnaretur, nondū tñ adita, veniat in confiscatione bonorū. c. 124
- 9 An pater teneatur dare fisco legitimam filij condemnati de crimine læsæ maiestatis? char. 125
- 10 An peculium profectitium veniat in confiscatione bonorum filij condemnati de crimine læsæ maiestatis? char. 125
- 11 An peculium aduentitium veniat in confiscatione bonorum filij cōdemnati de crimine læsæ maiestatis? char. 126
- 12 An peculium castrense, vel quasi, filio condemnato de crimine læsæ maiestatis, veniat in confiscatione bonorum? char. 126
- 13 An publicatis bonis patris ob crimen læsæ maiestatis veniat peculium profectitium, aduentitium, vel castrense? char. 126
- 14 An legata, & hæreditates delatæ ei, qui crimen læsæ maiestatis commisit, fisco obueniant? char. 127
- 15 Legitima detrahenda per condemnatum de crimine læsæ maiestatis, grauatum restituere hæreditatē si sine filijs decederet, cui applicabit? c. 127
- 16 Primogenito condemnato de crimine læsæ maiestatis, qui post patris obitum in feudo successit, cui applicabitur eius feudum? char. 127
- 17 Si vnus ex duobus fratribus qui inter se feudum diuiserūt, committat crimen læsæ maiestatis, cui eius portio deueniat? char. 128
- 18 Damnato filio de crimine læsæ maiestatis, mortuo postea eius patre, an fiscus eius legitimam capiat? char. 128
- 19 An vsusfructuario damnato de crimine læsæ maiestatis, vsusfructus in fiscum deueniat? char. 128
- 20 An filius, qui crimen læsæ maiestatis commisit, si ad gratiam restituatur,

- feudum recuperet? char. 129
- 21 Primogenitus habens feudum crimen læsæ maiestatis commisit propter quod illud amisit, & ipse ac eius filij facti sunt incapaces, ideo feudum ad secundogenitum deuenit, si filius primogeniti restituatur, an feudum ad eum transeat? char. 130
- 22 Restituito primogenito qui erat damnatus de crimine læsæ maiestatis, an filius ei natus post delictum commissum restituius intelligatur? char. 130
- 23 An committens crimen læsæ maiestatis statim amittat administrationem bonorum suorum? char. 131
- 24 An alienationes factæ post crimen læsæ maiestatis contrahantur sint nullæ? char. 131
- 25 An committens crimen læsæ maiestatis amittat dominium bonorum suorum ipso iure, vel requiratur sententia? char. 132
- 26 An reus criminis læsæ maiestatis, pendente accusatione, alimētari debeat de bonis suis? char. 133
- 27 An debitor illius, qui commisit crimen læsæ maiestatis, ei soluendo, a debito liberetur? char. 134
- 28 An accusatus de crimine læsæ maiestatis, pendente accusatione, testari poterit? char. 134
- 29 An reus criminis læsæ maiestatis gaudeat beneficio præscriptionis, c. 135
- 30 An clericus committens crimen læsæ maiestatis contra Principē, vel Regem, priuari possit beneficijs ecclesiasticis? char. 135
- 31 An qui crimen læsæ maiestatis commisit, succedere possit alicui ex testamento, vel ab intestato? char. 136
- 32 An aliquæ poenæ locum habeant contra reum criminis læsæ maiestatis defunctum? char. 136
- 33 An fiet aliqua iniuria cadaveri rei criminis læsæ maiestatis pendente accusatione mortui? char. 137
- 34 An damnatus pro crimine læsæ maiestatis, si extra patriam moriatur, in patria sepelli possit? char. 137
- 35 An domus damnati de crimine læsæ maiestatis destrui debeat, char. 138
- 36 An vxor prohibere possit, ratione suæ dotis, ne domus mariti rei criminis diruatur? char. 139
- 37 Si domus rei criminis læsæ maiestatis, dum diruitur det damnum domui vicini, quis de tali damno teneatur? char. 139

*Liber tertius continet infrascriptas
Rubricas, & Quaestiones.*

R. V B R I C A.

De poenis quas filij incurrunt patre committente crimen læsæ maiestatis. c. 141

- 1 An filius puniatur ex delicto patris in crimine læsæ maiestatis? char. 141
- 2 An filius committentis crimen læsæ maiestatis capiat bona ex donatione matris? char. 141
- 3 An filius damnati de crimine læsæ maiestatis, sit capax donationis causa mortis sibi per matrem factæ? char. 142
- 4 An filius damnati de crimine læsæ maiestatis priuatur feudo? char. 143
- 5 An dispositio l. quisquis. C. ad leg. iul. maiestat. locum habeat in filiis iam natis? char. 143
- 6 An filij emancipati a patre, ante commissum crimen læsæ maiestatis puniatur? char. 144
- 7 An filij naturales commisso crimine læsæ maiestatis per patrem puniantur? char. 145
- 8 An l. quisquis. C. ad leg. iul. maiesta. locum habeat in hæredibus securi gradus? char. 146
- 9 An filius clericus, patre committente crimen læsæ maiestatis, priuatur beneficio ecclesiastico? char. 147
- 10 An filij rei criminis læsæ maiestatis puniantur qualitercunque per patrem tale delictum sit commissum? char. 147
- 11 An filius, patre committente crimen læsæ maiestatis contra Papam, vel eius Cardinales, priuatur beneficijs ecclesiasticis, quæ obtinet? char. 148
- 12 An filij committentium crimen læsæ maiestatis in Principem, vel eius consiliarios, repellantur ab honoribus ecclesiasticis, & etiam ab ordinibus? char. 148
- 13 An filij, patre damnato de crimine læsæ maiestatis in contumaciam, quia noluit comparere, puniantur? char. 149
- 14 An filiae committentis crimen læsæ maiestatis incidant in poenis, in quibus incidunt filij? char. 149
- 15 An filia damnati de crimine læsæ maiestatis dotari debeat a fisco, in quæ bona patris deuenerunt? char. 151
- 16 An Hermaphroditus, patre committente crimen læsæ maiestatis puniatur sicut cæteri filij eiusdem? char. 153
- 17 An commisso crimine læsæ maiestatis in Principem per matrem filij puniantur, sicuti puniuntur quando pater huiusmodi crimine commissit? char. 155
- 18 An vxori noceat crimen læsæ maiestatis commissum per eius maritum? char. 156
- 19 An vxor sequens maritum reum criminis læsæ maiestatis incurrat aliquam poenam? char. 157
- 20 An vxor receptans virum bannitum pro crimine læsæ maiestatis teneatur poena receptatorum? char. 157
- 21 An vxor teneatur alere virum suum bannitum pro crimine læsæ maiestatis, vel pro alio delicto? char. 158

- 12 An pater ex delicto filij committentis crimen læsæ maiestatis aliquam
pœnam incurrat? char. 158
- 13 An dispositio l. quisquis. præsertim in §. filij vero. C. ad leg. iul. maiesta. lo-
cum habeat in omnibus capitulis criminis læsæ maiestatis? char. 159

R V B R I C A.

De proditoribus.

char. 161

Q V A E S T I O N E S IX.

- 1 Proditor quid sit? char. 162
- 2 An proditor dicatur qui iustitiam barratauit? char. 163
- 3 An filius si sit proditor patriæ, vel domini sui, ex hoc poterit a patre exhæ-
redari? char. 164
- 4 An proditor a duello repellatur? char. 164
- 5 An vassallus si fuit proditor domini sui feudum amittat? char. 164
- 6 Qua pœna puniatur proditor Principis, Regis, vel domini sui? char. 165
- 7 Si quis fuit proditor Principis, & tandem ad gratiam restitutus, si post hu-
iusmodi restitutionem aliquis illum proditorem vocet, an iniuriarum
agere possit contra nominantem ipsum proditorem? char. 165
- 8 An arma damnati de proditione per eum contra Principem commissa, et
propterea banniti, de picta in ciuitate, a qua ipse ob tale delictum exul
factus est, deleri debeant? char. 166
- 9 An proditor, & rebellis inter se differant? char. 167

R V B R I C A.

De rebellibus.

char. 167

Q V A E S T I O N E S XXVI.

- 1 Rebellis quis dicatur? char. 167
- 2 An rebellis Imperij dicatur qui se imperio subditū fatetur, sed odio perso-
næ imperatoris rebellat? char. 168
- 3 An is qui officiali Principis parere recusat rebellis dicatur? char. 168
- 4 An rebellis dicatur qui coacte, & per metum rebellionem fecit? char. 169
- 5 Quid sit machinare contra Imperium? char. 169
- 6 An esse rebellem Imperij, vel esse in odium Imperij idem sit? char. 170
- 7 Si hi qui libertatem ab Imperatore recognoscunt, siue ex priuilegio, siue
ex Imperatoris patientia imperio sint rebelles, an priuari possint liber-
tate? char. 170
- 8 An quis possit esse rebellis occulte? char. 171
- 9 An vassallus teneatur obedire domino rebelli cui ante rebellionem præsti-
terat iuramentum fidelitatis? char. 171
- 10 An ciuitates quæ a tyrannidis per vim capiuntur vel occupantur, qui tyranni
hostes imperij sunt, rebelles dicantur? char. 171
- 11 An per rebellionē subditorum Princeps sua possessione priuetur. ch. 172
- 12 An communitas rebellando cōtra suum dominum crimen læsæ maiesta-

- ris committere dicatur: char. 173
- 13 An Castrum rebellans propriæ Ciuitati cōmittat crimē læsæ maiest. c. 173
- 14 An ex sola assertionē Principis asserentis aliquem esse suum rebellem, ille probetur rebellis? char. 173
- 15 Stante statuto, q̄ extante masculo filia non succedat, an si filius sit rebellis filia succedet? char. 174
- 16 Si ex decreto ciuitatis aliquis sit factus rebellis ipse & sui, an sub illo verbo, sui, filia femine comprehendantur? char. 174
- 17 Si Castra rebellanti fuerint ablata bona, & post modum sequuta reconciliatio, an ex sola reconciliatione intelligantur illi restituta bona. c. 174
- 18 An extrauagans, qui sint rebelles, locum habeat contra eos, qui rebellant contra Regem, vel Principem, vel contra propriam ciuitatem. cha. 175
- 19 An bona rebellium vendita propter bonum publicum restitui possint ipsi rebellibus. char. 176
- 20 Si filius feudatarij sit rebellis, & in rebellionē moriatur uiuo patre, relicto filio vel filia, demum pater defuncti rebellis moriatur, & sic auus, an feudum quod auus uiuens tenebat ad fiscum transeat, vel ad nepotem ex filio rebelli. char. 176
- 21 Si subditus alicuius Principis arma summat contra Principem confederatum Principi suo an ab eius Principe tanquam suus rebellis puniri poterit. char. 176
- 22 Si aliquis diffamatur esse rebellem cum non sit, quo remedio sit illi succurrendum, ne huiusmodi infamia laboret. char. 177
- 23 Quid faciendum sit de insignijs rebellium pictis, aut sculptis in ciuitate. c. 177
- 24 An q̄ rebellat cōtra officiales Principis crimen læsæ maiest. incurrat. c. 177
- 25 Rebelles quibus pœnis subiaceant. char. 178
- 26 Quando bona rebellium tempore rebellionis alijs personis concessa sunt, an facta pace promissis eorum dominis sint reddenda. char. 178

R V B R I C A.

De pluribus & varijs quæstionibus.

char. 179

Q V A E S T I O N E S XIX.

- 1 An Rex, seu Princeps, contra quem fuit commissum crimen læsæ maiestatis, etiam non notorie delinquentem bonis suis priuare possit, quauis non vocatum neq̄ conuictum. char. 179
- 2 An sola scientia sit punibilis in crimine læsæ maiestatis, nō subsequuto alio quo consensu, consilio, vel facto. char. 180
- 3 An is qui commisit crimen læsæ maiestatis confugiens ad ecclesiam, inde extrahi possit, inconsulto Romano Pontifice, vel alio ab eo auctoritatem habente. char. 181
- 4 An valeat statutum, q̄ in crimine læsæ maiestatis puniantur etiam fratres delinquentis, ne repidi & remissi sint circa fratrum suorum insolentias

- cohibendas, & reprehendendas. char. 183
- 5 An filius patrem damnatum pro crimine læsæ maiestatis alere teneatur. c. 184
- 6 Si filius crimen læsæ maiestatis commisit pro quo decapitari deberet, pater patrem sponte sua Principi contra quem commisit præsentetur, an decapitari debeat? char. 184
- 7 An licitum sit filio patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis impune occidere, & contra patri filium? char. 185
- 8 An statutum concedens abolitionem criminum delinquentibus, comprehendat etiam reos criminis læsæ maiestatis? char. 187
- 9 An licitum sit supplicare Papæ, vel Principi pro his, qui læsæ maiestatis crimen in eos commiserunt? char. 187
- 10 Qua pena puniantur receptatores reorum criminis læsæ maiestatis. char. 188
- 11 An quis possit petere sibi a Principe concedi bona condemnati de crimine læsæ maiestatis? char. 189
- 12 An confiscatis bonis delinquentis, volentibus eius creditoribus sibi satisfieri in dictis bonis, fisco ante omnia satisfieri debeat de expensis? char. 189
- 13 An detur appellatio in crimine læsæ maiestatis? char. 190
- 14 Quis dicatur perduellis? char. 191
- 15 An crimen læsæ maiestatis, & crimen simoniæ æquiparentur? char. 192
- 16 An habens privilegium ab Imperatore, q̄ possit eos qui ad supplicium ducuntur liberare, possit liberare damnatum de crimine læsæ maiestatis. char. 194
- 17 An faciens parentelam, vel confederationem cum inimico domini sui censeatur illius hostis, & rebellis, ita q̄ feudo priuari debeat. char. 195
- 18 Confederatus alteri Principi, si demum feudum habuerit ab Imperatore, an impune possit defendere confederatum, cui Imperator bellum movit. char. 195
- 19 Filius præteritus a patre, si crimen læsæ maiestatis committat, an querela inofficiosi fisco competat. char. 196

HIERONYMI GIGANTIS

IVRISCONSULTI FORO

SEMPRONIENSIS DE CRIMINE

LAESAE MAIESTATIS.

LIBER PRIMVS.

S V M M A R I V M.

- 1 Lex maiestatis apud Athenienses seruata fuit.
- 2 Lex maiestatis, Cornelia a Cicerone nuncupata:
- 3 Lex maiestatis laesae, cur Iulia nuncupetur.
- 4 Lex Iulia de adulterijs, non ab ipso Iulio Cesare, sed ab Augusto lata fuit.
- 5 Iulius Caesar primus fuit Imperator.
- 6 Iulius Caesar primus Imperator legibus condendis, & ordinandis intentus fuit.
- 7 Crimen laesae maiestatis contra Imperatorem, primo contra Iulium Caesarem primum Imperatorem commissum fuit.

De origine legis criminis laesae maiestatis, & cur Iulia dicta sit?

RACTATURVS materiam criminis laesae maiestatis, quam sparsim doctores varijs in locis, non copiose, sed admodum breuiter examinant, & ego illam in vnum colligere, iuris studiosis comodo, & vtilitati studens, cum de creuerim, operæpretiū, quin potius necessariū arbitratu sum, imprimis legis praedictae originē quærere, cū incōue

Hierony. Gigas.

- niēs sit, omissis iniurijs atq; origine non repetita, illoris (vt ita dixerim) manibus, protinus materiam aggredi. Sacram maiestatis legem vna cum p̄ficeis regibus, & principibus ipsis inter mortales initium habuisse, repetio, dispari tamen ordine, pro varia seculorum & principum conditione instituta, & obseruata fuit, summo terrore ac religiōe, pr̄cipue apud barbaras nationes, perpetuo incultu fuit, vt vel Regem libero inspexisse vultu, capitale foret. † Apud Atheniēses eam seruata fuisse, in lege duodecim tabularum cōpertum est, vt attestatur Vulpianus Iuriscōsultus in l. lex duodecim tabularum ff. ad leg. iuli. maiesta. demum legem Apuleius tulit, q̄ publicam minuens maiestatem capite puniretur, vt testatur Ayma. Rual. in sua histor. iuris canonici, & ciuilis, numero 147. Hanc maiestatis legem † a Marco Tullio in Pisonem, Corneliam appellari legimus. vbi his vtitur verbis, exire de prouincia, educere exercitum, bellum sua sponte gerere in regnum, iniussu populi, aut senatus accedere, quæ cum plurime leges veteres, tum lex Cornelia maiestatis, Iulia de pecunijs re-
petundis, plenissime verant, Apud † Iuriscōsultos autem libr. xlvij. Digestorum eam Iuliam nuncupari videmus, et iridem libro nono Codicis, sed in neutro dīctorum locorum mentio fit, quis eius legis Iuliæ maiestatis auctor fuerit, neque id hactenus apud vllum satis receptum scriptorem mihi reperire contigit. Si integra veterum Iuriscōsultorum monumenta extarent, dubio procul, id cū pluribus alijs minime desideraretur, Cur autem a Iuriscōsultis ea Iulia appelletur? Odofredus in rubri. C. ad l. iuli. maiestatis. eam a Iulio Cesare editam, sic appellari dixit, nullius tamen auctoritate hoc comprobat, nec a denominatione huiusmodi consequentia fieri potest, si quidem † lex Iulia de adulterijs non ab ipso Iulio Cesare, sed ab Augusto lata fuit, vt testatur Vulpianus Iuriscōsultus in l. prima. ff. ad legem iuli. de adulterijs. & Suetonius Tranquillus in vita Augusti, & tamen Iulia appellatur, gloss. in verbo, Augusti, in dicta l. prima. eam de adulterijs a Diuo Augusto, vel a Caio, vel ab Octauiano latam fuisse asserit, demum quærit cur dicta sit Iulia, si non a Iulio Cesare, sed ab vno prædictorum emanauit, & quæsito respondens dicit, ideo sic dictam, quia Iulius Cesar primus eam induxit, sed morte præuentus perficere non valuit, Caius autem cum eam perfecisset, illam a nomine Iulij Cesaris eius auunculi maluit, quàm a se nominari, nec in ista opinione persistens subdit, vel dic eam originaliter a Caio traditam, licet eam a Iulio Cesare eius auunculo nominare voluerit, † cum is primus fuerit imperator: Ioan. Corasius Tholosus elegans doct̄or, amicissimus meus, in libello suo Miscelaneorum, capitulo primo, numer. 8 dixit, prædictam legem Iuliam de adulterijs ab Augusto conditam, Iuliam appellari, quia sic placuit Au-

gusto in honorem Iulij Cesaris a quo hæres in testamento institutus fuit cum alias ipse incontinens esset cur autem maiestatis lex iulia dicta sit cogitanti mihi duo in mentem cadunt primum quod eam Iulius Cesar introduxerit quia cum ipse crimen læsæ maiestatis contra patriam commiserit præcauere voluisset ex quo primus Romæ Imperator esset effectus ut metu pœnæ nullus auderet hominē nefandum facinus contra se aggredi: fuit enim Iulius Cesar legibus condendis & ordinandis intentus ut legitur apud Suetonium Tranquillum in vita ipsius Cesaris qui scribit quod ipse Iulius Cesar ius ciuile ad certum modum redigere atque ex immensa diffusaque legum copia optima quæque & necessaria in paucissimos conferre libros data de hoc Marco Varroni cura destinauit morte autem præuentus id efficere non valuit, tunc secundum quod lex prædicta lata fuerit ab Augusto Octauiano vel Caio postquam occisus fuit Iulius Cesar & sic ab intersectoribus crimen læsæ maiestatis, commissum fuerat, illam iuliam nominari voluisse in honorem Iulij Cesaris qui fuit primus Imperator contra quem commissum fuit huiusmodi crimen, si quidem per antea contra rempublicam Romanorum mittebatur.

S Y M M A R I V M.

- 1 Maiestas duplex est.
- 2 Maiestas humana quadruplex est.
- 3 Maiestas Papæ omnium maior est.
- 4 Papæ uices dei gerit in terris.
- 5 Imperator iurat fidelitatem Papæ.
- 6 Maiestas dicitur Imperatoris.
- 7 Maiestas dicitur Regis.
- 8 Maiestas dicebatur Populi Romani.
- 9 Populus Romanus omne ius suum in Principem transtulit.
- 10 Venetorum Respublica succedit loco Reipublicæ Romanæ.
- 11 Venetiarum ciuitas noua Roma uocatur.
- 12 Venetorum Respublica neminem in temporalibus superiorem recognoscit.
- 13 Venetiarum ciuitas libera est.
- 14 Veneti Imperatorem recognoscere non tenentur.
- 15 Venetiarum ciuitas in suis terris omnia potest quæ Imperator in suis.
- 16 Venetorum Respublica maiestatem habet. Et ciuitas Venetiarum est aliarum ciuitatum Regina.
- 17 Subditus qui contra statum Venetorum machinatur crimen læsæ maiestatis committit.

TRACTA. DE CRIM.

- 18 Maestas etiam Pretori attribuitur.
- 19 Guelfa & Gebellinæ partis nulla est maestas.
- 20 Maestas dicitur etiam Principis gubernantis per se suos subditos.
- 21 Quilibet liber populus maestatem habere uidetur.
- 22 Maestas est nominis magnitudo siue dignitas.
- 23 Maestas apud ueteres Dea credita est.
- 24 Maestas unde dicatur.

Quotuplex sit maestas.

- 1 A I E S T A S duplex est Diuina & Humana au. f. ga-
zaros. C. de hæreti. c. duo sunt. xcvi. distin. & habetur per
Bald. in consil. lix. licet eleganter col. i. in princ. in l. volu. &
Vellum in tracta. bannitorum. in l. parte secundi temporis
q. xvi. Diuina vnica est quia vnus Deus scriptum est. n. Ma-
the. ca. iiii. Deum tuum adorabis & illi soli serues, & in de-
cem præceptis quæ nobis seruanda Christus seruator noster reliquit simili-
ter scriptum est: vnum cole Deum. Ad idem tex. in l. i. C. de sum. tri. et fide
a cath. t. Humanam vero maestatem triplicem esse testantur scribentes vi-
delicet Imperatoriam, Regiam, & Populi Romani. At ego dixerim qua-
druplicem esse principaliter Pontificiam, Imperatoriam, Regiam & Po-
puli Romani olim, nunc vero extinctam. t. Harum autem maior est Pon-
tificia. Pontifici etenim vniuersalis ecclesiæ Imperium a Deo datum est.
4 xxij. distin. c. i. t. & Pontifex Iesu Christi seruatoris nostri culus vices in ter-
ris gerit locum obtinet c. inter corporalia in prin. in versicu. non enim hu-
mana de transla. episco. quinimmo dicitur in c. quanto. s. i. eodem titul. q.
non puri hominis sed veri dei in terris vices gerit & habetur per Catald.
de Boncompa. in tracta. suo de potesta. papæ colum. v. versic. summa est.
5 t. Hinc est q. Imperator vti inferior fidelitatem papæ iurare tenetur lxiij.
distin. c. tibi domino. de quo plene scribitur in clemen. Romani de iureiu.
& q. Pontificia maestas Imperiali maior sit probat. text. in c. solite benig-
nitate. de maiori. & obedien. & habetur per Nicol. Boer. in tracta. suo de
sedit. in vi. præsupposito. in versicu. Idem si conspirat contra papam nu-
me. 17. Ad idem tex. in c. si im perator. xcvi. distin.
6 t. Post Pontificiam Imperialis sequitur maestas, de qua in p. he. insli. in
prin. & in l. quisquis: circa princ. C. ad l. iud. maestas. & in l. vlti. in prin. C. de
legib. ibi quid. n. maior quid sanctius imperiali maestate: ad idem tex. in l.
7 apertissimi in fi. C. de iudi. t. Post Imperialem Regia se offert maestas de
qua in l. i. C. vt nemo priuar. Ibi Regie maestatis & in constitutio. Federi.

In ti. de pace tenen. in v. lib. feud. vbi Math. de Affli. in ij. not.

- † Quarto Romani populi maiestas dicebatur, Cicer. in iij. Phil. Tantus autem consensus municipiorum, coloniarumque prouincie Gallie ut omnes ad auctoritatem huius ordinis maiestatemque populi Romani defendendam conspirasse videantur. Et idem Cic. in oratio. pro Rabirio. Inquiens operamque darent ut imperium populi Romani maiestasque conseruaretur. Et de maiestate populi Romani habetur in l. i. ff. ad l. iul. maiesta. Ista autem maiestas Romani populi iam diu extincta est. † Roma enim ompe ius suum in Principem transfudit, ut habetur in l. i. ff. de consti. prin. & in l. i. ff. de offic. prae. & prae. & per Andre. de lser. in sua gl. super constitutio. Regni in princip. nume. 22.
- † Loco autem Romanae Reipublicae indita Venetorum successit Respublica, vnde de ea loquens Rapha. Fulgo. in consi. lxxij. in ij. colum. sic scripsit. † Nouiorem autem Romam intelligo rempublicam Venetorum, quae in suae ditioni suppositos nouioris Romae praerogatiua letatur. Cum. & consi. lxxij. in fin. ciuitatem Venetiarum communem omnium patriam esse dixit. † Et iure merito Venetorum respublica Romanae olim reipublicae letatur praerogatiua quia sicuti illa dum vixit neminem vnquam superiorum recognouit sic pariter & illa Venetorum neminem nisi Deum optimum maximum in temporalibus superiores habet, quod ea ratio ne esse dici potest, quia † ciuitas Venetiarum cum sit in mari fundata libera est, ut scribit Bal. in rubri. ff. de rerum diui. col. ij. in versicu. circa edificia quae. Idem tenet Ioan. Fran. Ripa in l. i. nu. 8. ff. de acquir. pos. vbi dixit.
- † Dominos Venetos non teneri recognoscere Imperatorem, & idem scribit in l. insulam. nu. 22. ff. de verb. oblig. Hoc idem firmat Bartho. Cepo. in tracta. de serui. rusti. praedio. in c. de mari nu. 4. & las. in l. cunctos populos in repeti. col. xix. C. de sum. trini. & fidi. cath. & idem Iason consi. lxx. col. i. in iii. volu. in quibus locis scribit quod † ciuitas Venetiarum non recognoscit Imperatorem immo in suis terris vim imperatoris obuiet, & omnia potest quae Imperator in suis.
- † Nulli ergo dubium. ciuitatem Venetiarum, quam soleo appellare aliarum ciuitatum Regnam maiestatem habere. Nec obstat quod Bal. in consi. lxx. licet eleganter in i. volu. dixerit, quod aliarum ciuitatum citra Romam nulla est maiestas quia eius opinio, non procedit, in ciuitate Venetiarum per supradicta contra crimen laesae maiestatis committitur, ut voluit Pau. de Ca. in l. ij. vers. item. nota tex. C. de epis. audien. vbi dicit quod † crimen laesae maiestatis committitur quando per subditum sit contra statum seu regimen ciuitatis quae per seipsam non per alium regitur, ut est ciuitas Venetiarum. Idem tenuit Prapoli. in c. in primis in 6. de personis col. vij.

- versu. tertio dicitur. ij. q. i. vltra prædicta.
 18 † Attribuitur etiam maiestas prætori vt in l. si familia. ff. de iurisd. om. iudi. & ibi per Alexan. & Claud. de Seifello in princ. ibi secundo pondera ad idem est tex. in l. penul. ff. de iusti. & iure & nor. Math. de Affli. in titulo de pace tenen. & eius violat. col. i in ij. nota. in vsib. feudo. & idem dixit Socinus consil. xxij. sequendo ordinem col. ij. versu. sed hoc aduertendum in primo vol. Hinc est qd actio popularis est contra eum qui prætoris maiestatem contempsit quia quilibet de populo contra eum agere vel excipere potest, ita voluit Dynus in consil. xxxix. prima quæstio circa medium argumen. ff. de iurisd. omni. iud. l. si quis id. & l. si familia publice enim interest prætorum decreta non contemni. ff. ad trebel. l. seruo inuito. s. si prætor. & dixit Soci. in dicto consil. xxij. qd parus Gelfæ & Gibillinæ nulla est maiestas, quia hæ sunt duæ sectæ approbatæ solū in locis in quibus viget, quod voluit etiam Bald. in consilio lix. in primo volumi. & Nellus in tractatu bannito. in prima parte secundi temporis, quæstio. xvi.
 20 † Dicitur etiam maiestas cuiuscunq; Principis. dominium habentis & per se suos subditos gubernantis ad quod facit tex. in l. digna vox. C. de legibus. & tex. in l. ij. C. de episco. audien. Quinimmo, † quilibet liber populus maiestatem habere videtur, vt voluit Lucas de Pen. in lege prima.
 21 colum. ij. in fin. C. de exacto. prædio. fiscal. libro vndecimo dicitur etiam maiestas magnitudo dignitas iuxta illud Ouidij in quarto Metamorph. Non bene conueniunt nec in vna sede morantur maiestas & amor.
 22 † Dea quoque apud antiquos credita est esse maiestas, honoris ac reuerentie filia, de qua libro quinto Fastorum sic alludens scripsit Ouid.

Donec honos placidoque decens reuerentia uultu
 Corpora legitimis impoſuere thoris
 Hinc ſata maiestas quæ mundum temperat omnein
 Quæque die partu eſt edita magna fuit
 Nec mora perſedit medio ſublimis Olympo
 Aureſ purpureoſ conſpicienda ſinu.
 Et Ruſus.

Aſidet ipſa Ioui Ioui eſt ſidiſſima cuſtos
 Et præſtat ſine ui ſceptra tenere Ioui
 Venit & in terras coluerunt Romulus illam
 Et Numa : mox alij tempore quiſque ſuo.

- 24 † Dicitur autem maiestas quali maior status vel potestas ita dixit Odra. consilio xliij. item quæritur vtrum columna secunda. versiculo circa

sexum, quem refert & sequitur Præpositus in c.in primis in §. de persona, colum. vi. versiculo pro declaratione. ij. q. i. idem dixit Alberic. in l. quisquis. col. vi. in versic. circa primam quæstionem. C. ad legem iul. maiest. & hinc dicitur crimen læsæ maiestatis, quia maior stans, seu maior status offenditur, & propterea quando non subditus committit in Principem, quia Princeps ille cui talis non est subditus, quo ad se, non est maior stans, crimen læsæ maiestatis committere non dicitur, de quo latè dicam, infra suo loco.

S V M M A R I V M .

- 1 Crimen læsæ maiestatis quid sit, secundum Vulpianum.
- 2 Diffinitio Azonis.
- 3 Diffinitio totum diffinitum euacuare debet.
- 4 Omnis diffinitio per quam non cognoscuntur accidentia propria subiecti, non dicitur diffinitio, nisi equivoce.
- 5 Diffinitio seu descriptio criminis læsæ maiestatis, secundum Authorem.

Crimen læsæ maiestatis humanæ quid sit. Rubri.

- 1 **V** I D I M V S supra, quotuplex sit maiestas, quibus sit attributa, & quare sic dicatur, nunc vero operepretum est videre quid sit crimē læsæ maiestatis humanæ. Nam licet dixerimus supra, duplicem esse maiestatem, Diuinam videlicet, & humanam, in hoc nostro tractatu solum de læsæ maiestatis humanæ crimine agendum erit. † Est igitur crimen læsæ maiestatis, secundum Vulpianum in l. i. ff. ad l. iul. maiest. illud quod aduersus Populum Romanum, vel eius securitatem committitur. Demū in l. i. & ij. dicti tituli. idem Vulpianus ponit casus in quibus crimen prædictū committitur, verū quia diffinitio prædicta solū comprehendit casus qui contra Populū Romanum committebantur eo tempore, & ideo secundum tempora hodierna, diffinitio prædicta nimis restricta est, nec conuenit crimini prædicto in omnibus, secundum nostra tempora, quia vt supra diximus, Populi Romani maiestas extincta est, & omne ius suum in principem translātū, demum superuenit ius Codicis, quo dictum crimen dilatum fuit, vt habetur in toto tit. C. ad l. iul. maiest. & præsertim in d. l. quisquis. † Aliā diffinitionē, seu potius descriptionē, ponit Azo. in sua Summa dicti tituli. C. ad l. iul. maiest. Dicens, qd crimē læsæ maiestatis est vbicunque quis contra urbem aliquid molitur, vel qd profugit ad hostes,

TRACTA. DE CRIM.

vel q̄ hostes qualitercunq; adiuuat, vel armis, vel pecunia, vel consilio, vel
 q̄ subiectas prouincias nititur facere rebelles, vel q̄ in ciuitate seditionem
 mouet, vel q̄ magistratus vel princeps vel qui circa eius latus sunt & mi-
 litant occiduntur, vel arma summat, vel loca occupet, contra rempubli-
 cam. Ista diffinitio Azonis vtiq; generalior est, & sic magis adaptatur ad
 dictum crimē, secundum ius Codicis. Attamen & ista non vsquequaq; sa-
 tisfacit, quia † diffinitio totum diffinitum euacuare debet, vt notatur in l.i.
 ff. de testa. l. omnis diffinitio. ff. de regul. iur. & est gl. in rubr. C. de summa
 trini. & fid. cathol. Diffinitio autem prædicta talis non est, quia non com-
 prehendit scientiam habentes de tali crimine committendo, & non reue-
 lantes, quod vtiq; est crimen læsæ maiestatis, vt in præalleg. l. quisquis. s.
 sane si quis, de quo dicam infra in titul. de pluribus quæstio. q. ij. Item non
 comprehendit mittētes literas hostibus, ac alios casus omnes de quibus in
 l.i. & ij. ff. ad l. iul. maiest. & in d. l. quisquis. C. eod. tit. Ideo prædicta pro-
 4 prie diffinitio dici non potest, quia † secundū Aristotelem lib. i. de anima.
 Omnis diffinitio per quā non cognoscuntur accidentia propria subiecti,
 non dicitur diffinitio, nisi equiuoce. Ea propter diffinitioni Azonis adden-
 5 do, sic dicerem, † Crimen læsæ maiestatis est, vbicunq; quis subdixit con-
 tra principem, rempublicamve superiorem non recognoscentem aliquid
 molitur, vel q̄ ad hostes profugit, vel hostes qualitercunq; adiuuat, vel ar-
 mis, vel pecunia, cōsilio, eisq; nuncios, vel literas mittit, secretave nunciat,
 vel subiectas prouincias nititur facere rebelles, vel in ciuitate seditionē mo-
 uet, vel efficit q̄ Princeps, senatores, collateralesve illius occiduntur, vel q̄
 arma summat, vel loca occupet, contra Rempubicam vel Principem, vel
 q̄ de prodicione & tractatu contra Principem, vel Rempubicam scientiā
 habeat, & non reuellet, vel quodcunq; aliud quis dolo malo faciat, quo
 Princeps respublicave directe damnum patiatur. Ista diffinitio generalior
 est, non tamen eam ex logicorum regulis sumptam, sed legali modo com-
 pactam dixerim, & vere potius descriptio quædam dicti criminis censē-
 da est, q̄ diffinitio, per quam crimen læsæ maiestatis de quo tractare intē-
 dimus, cognoscatur, vt in simili dixit Vulda. Zasius, in tractatu suo, pseudo-
 rum, in principio, circa feudi diffinitionem.

S V M M A R I V M.

- 1 Maiestas Papæ, primum gradum inter terrenas maiestates obtinet.
- 2 Conspirando contra Papam, committitur crimen læsæ maiestatis.
- 3 Eisdem modis committitur crimen læsæ maiestatis contra Papam, siue per laycos, siue
 per clericos, quibus contra Imperatorem.

Offendens

- 4 Offendens Cardinalem incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 5 Papa ob demerita priuat Imperatorem.
- 6 Verus Imperator dicitur quem Papa confirmat.

Qualiter & a quibus crimen læsæ maiestatis committatur.

Q V A E S T I O P R I M A .

- V M maiestas summi Pontificis primum gradum inter terrenas obtineat maiestates vt supra diximus operæpretium immo debium existimaui ab ipsa exordiri digniora etenim præponenda esse restatur glo. in §. si. institui. de iure natu. gen. & ciuil. in vers. ignoranter & glos. in rub. C. de senten. præfec. prætor. affri. † Primo igitur quero an crimen læsæ maiesta. committi dicatur contra Papam quando aliquis cōtra ipsum conspirat & dicendum q̄ sic per text. in c. imprimis. ij. qō. i. circa finem vbi not. per Præposi. in §. de persona colum. v. in versicu. nota etiam eleganter. Quinimmo † eisdem modis committitur crimen læsæ maiestatis contra Papam, siue per laycos, siue per clericos quibus contra Imperatorem, de quibus in d. l. quisquis. C. ad l. iul. maiesta. & in toto titu. ff. eod. vt voluit idem Præposi. in præallegato c. in primis in §. de persona. col. vij. vers. qui autem nu. 2 o. ij. q. i. adducit ad hoc text. in c. felix de pœnis in sexto arguendo a fortiori. Ibi enim dicitur q̄ † offendens Cardinalem incidit in crimen læsæ maiestatis, ergo multo magis offendens papam auct. multo magis. C. de episco. & cleri. ad hoc facit etiam text. in c. de liguribus. xxij. q. v. & hoc procedit, siue clericus, siue laycus sit qui papam offendit per text. in d. c. felix, qui loquitur tam de clericis q̄ de laycis offendentibus Cardinalem quod ex pœnis inibi descriptis liquido constat in illis verbis, ibi si qua vero, & rursus ibi quod si quis, idem voluit Nico. Boerius in tract. suo de seditio. in sexto præsupposito col. v. versic. idem si conspirat contra papam, & ratio est in promptu quia si conspirans contra imperatorem incidit in dictum crimen d. l. quisquis idem dicendum a fortiori de conspirante contra papam qui imperatore maior est vt dictum fuit supra in prin. † Papa enim ob demerita imperatorem priuat vt in c. ad apostoli cæ. de sen. & re iudi. lib. vi. Immo † is dicitur verus imperator, quem papa confirmat c. venerabilem de electi. & hanc conclusionem q̄ crimen læsæ maiestatis dicatur committi contra papam tenuit etiam Bonifa. in clemeti. pastoralis in §. sane. colum. ij. versic. nota q̄ crimen læsæ maiestatis de re iudica. nu. 23.

TRACTA. DE CRIM. S V M M A R I V M.

- 1 Papa est omnium christianorum dominus.
- 2 Imperium secundum ueritatem ab ecclesia dependet.
- 3 Imperator est adiutor & protector ecclesie, & illam defendere tenetur.
- 4 Imperatores Reges ac Principes ecclesiam & eius ministros defendere debent.
- 5 Imperator conspirans contra Papam, & sancte Romanæ ecclesie statum crimen læsæ maiestatis committit.

Q V A E S T I O S E C V N D A.

- S**ECUNDO quæro an imperator offendens papam in casibus contentis in legibus loquētibz de crimine læsæ maiestatis & pro quibus alij incidunt in prædictum crimē ipse quoq; læsæ maiestatis crimen committere dicatur. In hac quæstione Præpositus in c. in primis in §. de persona tenuit q; sic in viij. col. in versicu. qui autem sint ij. q. i. test enim papa omnium christianorum dominus c. cuncta per mundum ix. q. ij. & t̄ imperium secundum veram cōclusionem ab ecclesia dependet ut voluit Barto. iuris auriga in extrauagan. ad reprimen. super verbo totius orbis. Papa enim utrunq; gladium habet spirituale & temporalem, sed exercitium temporalis ecclesia concessit imperatori, ut concludit Abb. in c. nouit. colum. vi. vers. ex quibus omnibus de iudi. & Pet. de Anchar. in dicta clemen. pastoralis. col. vi. vers. vigesimo sexto nota de sen. & re iudica. & habetur per Restaurum in suo tract. de imperat. q. v. colum. iij. in vers. pontifex nu. 4. Comprobatu quia t̄ imperator adiutor & protector est ecclesie illamq; defendere tenetur ut per Anto. Rossellum in tracta. suo de potesta. papæ & impera. §. si. nu. 3. hinc est q; fidelitatem papæ iurat. lxiij. distin. c. tibi domino, & per Bellenci. in tract. de subsid. carit. q. 4. lvi. & Pe. de Monte in trac. de monarch. concilij quæstio. liij. nu. 8. t̄ Constituti etenim sunt imperatores, reges, ac principes, ut ecclesiam eiulq; ministros defendere debeant. xxij. q. v. c. principes. & c. regum. & c. administratores. per quæ iura ita dixit Specu. in tracta. suo de mod. general. concil. congregan. rub. xl. nu. 1. erit ergo ex præmissis conclusio q; t̄ imperator conspirans contra papam & sancte Romanæ ecclesie statum quem defendere tenetur crimen læsæ maiestatis committit.

S V M M A R I V M.

- 1 Non subditus offendendo Principem cui non est subditus crimen læsæ maiestatis

non committit .

- Subditus Imperatoris est subditus Papæ habitu licet non actu.
- Subditus Imperatoris si Papam offendat incidit in crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O T E R T I A .

TERTIO quæro an subditus imperatoris machinans contra papam, vel statum ecclesiæ crimē læsæ maiestatis committere dicatur? dicendum videtur q̄ non, nam t̄ non subditus crimen læsæ maiestatis non committit offendendo principem cui non est subditus, vt per doct̄. in l. quisquis, vbi Albe. C. ad l. iul. maiesta. & probat tex. in clemen. pa-

- storalis. & ibi no. scribentes de re iudi. contrarium verius esse dicast̄ subditus enim imperij est subditus papæ habitu licet non actu vt no. Bar. in extrauagan. ad reprimen. in sua glo. in verbo totius orbis, & per ea quæ no.
- Præposit. in c. cum verum. xcvi. distin. & in c. nouit. de iudi. † ideo si papam offendat incidit in crimen læsæ maiestatis, & hoc sentit Bar. in extrauagan. qui sint rebelles in versi. rebellando, hanc etiam opinio. sequitur Præposit. in c. in primis in §. de persona. colum. vi. versic. intellige subditus nu. 18. ij. q. i. & Bonifa. in d. clemen. pastoralis §. sane. col. ij. in versi. nota q̄ crimen læsæ maiestatis nu. 23. vbi istam opinionem rationibus comprobat, de quibus per eum ibi licet nonnulli contrarium teneant, faciunt pro prædicta conclusione quæ supra dixi in secunda quæstione proxima præcedente in qua conclusum fuit imperatorem machinantem contra papam incidere in crimen læsæ maiestatis, si enim secus esse diceremus in subdito imperatoris vtique in hoc melioris conditionis essent subditi quàm ipse imperator quod nimis absurdum esset.

S V M M A R I V M .

- Imperator non potuit ferre sententiam condemnatoriam pro crimine læsæ maiestatis contra Regem Robertum, qui non erat eius subditus.
- Subditus Papæ offendens Imperatorem & si crimen læsæ maiestatis contra imperatorem non committat, illud tamen committit contra Papam.
- Imperator est defensor Papæ & ecclesiæ, & ipsius papæ confederatus, eique fidelitatem iurat.
- Subditus Papæ si non directe, saltem per quandam consequentiam Papam offendere dicitur offendendo Imperatorem, qui est fidelis confederatus Papæ, & ab eo coronatur.

- Q**UARTO quæro quid econtra dicendum sit, quando subditus papæ imperatorem offendit dicās q̄ crimen læsæ maiestatis non committit. vt est decisum per tex. clem. pastoralis. de sen. & re iudica. vbi habetur q̄ † imperator non potuit ferre sententiam condemnatoriam pro crimine læsæ maiestatis contra Regem Robertum qui non erat subditus imperatoris, sed papæ de quo ibi late per scribentes vbi Petr. de Anch. in xix. not. dicās tamen q̄ † subditus papæ imperatorem offendēs si non committit crimen læsæ maiestatis contra imperatorem tamen illud committit contra papam imperatorem offendendo, sed ita enim papæ nra-
 3 lestatem quia † imperator est defensor papæ & ecclesiæ, vt dixi supra in ij. q. & est ipsius papæ confederatus, & ei fidelitatem iurat, vt in de. i. de iur. reiur. i. deo papam offendere dicitur facit tex. in l. i. in prin. ff. ad l. iul. maie. & in l. non dubito. ff. de capt. & postli. reuer. & ita tenuit Bar. in extrauag. qui sint rebel. in ver. rebellando. in versi. secundo potest intelligi vbi dixit
 4 q̄ † subditus papæ si non directe saltem per quandam consequentiam papam offendere dicitur imperatorem offendendo qui est fidelis confederatur papæ, & ab eo coronatur. Hanc etiam conclusionem tenuit Præpositi. in præalleg. c. imprimis. in §. de persona col. vij. versi. de imperatore numero 2. ii. q. i. & idem tenet etiam Pe. de Anch. in d. clem. pastoralis col. iii. circa medium in octauo notab.

S V M M A R I V M.

- 1 Federicus imperator capere faciendo Cardinales & alios prelatos cunctos ad concilium sacrilegium perpetravit.
- 2 Papa est & omnis ecclesiæ sponsus, & Cardinales sunt eius filij spirituales primi gradus, ipsique maiestatem habent sicuti papa eorum pater, & eos offendens incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 3 Cardinales sunt pars corporis Papæ.
- 4 Cardinem offendens incurrit crimen læsæ maiestatis.
- 5 Cardinalis est collateralis Papæ.
- 6 Episcopi licet iurent fid. lit. & en Papæ, tamen Cardinales tanquam viscera & pars corporis Papæ huiusmodi iuramentum prestare non tenentur.
- 7 Cardinales sunt consilij Papæ, & illi assistere debent continue, in curia cōmorantes.
- 8 Cardinales dicti sunt, a cardine, quia sicuti hostium in cardine vertitur ita in eis administratio totius uniuersalis ecclesiæ versatur.

- 9 Cardinales se habent ad Papam sicuti senatores ad imperatorem.
- 10 Imperator si offenderet Cardinalem aliquo ex modis contentis in c. scilicet. de poen. in sexto in crimen lese maiestatis incideret.
- 11 Cardinalem offendens crimen lese maiestatis & sacrilegium committit.
- 12 Crimen lese maiestatis commissum contra Principem secularem, dicitur crimen sacrilegio proximam.
- 13 Quibus modis Cardinalem offendens quis incurrat crimen lese maiestatis.
- 14 Dispositio d. c. scilicet. de poen. in sexto fallit in eo qui ad sui defensionem Cardinalem percuisset.
- 15 Poena legis cessat, in percussente aliquem se defendendo.
- 16 Dispositio d. c. scilicet, dum loquitur de ratihabitione, non habet locum in sola ratihabitione, sed requiritur q. fuerit gestum nomine ratihabentis.
- 17 Receptatores delinquentium contra cardinales puniuntur & ipsi poenis, de quibus in dicto c. scilicet.
- 18 Affines & consanguinei receptantes offendentes cardinalem non puniuntur eadem poena qua extranei, attamen non absolviuntur, sed mitiori poena cum eis agendum erit.
- 19 Cardinalis qui esset rebellis Pape expresse uel occulte impune potest occidi.
- 20 Idem dicendum esset si Cardinalis esset proditor Pape.
- 21 Quis dicatur proditor.
- 22 Franciscus Alidosius Cardinalis Papiensis licite potuit occidi a Francisco Maria Feltrio de Ruere Urbini Duce, & sancte Romane ecclesie Capitano Generali; quia dum preesset exercitui ecclesiastico eo uel legatus, duobus gallicis exercitus inimicis secreta nanciabatur.
- 23 Christoforus Pierius Gigas Poeta Authoris Patruus.
- 24 Franciscus Maria Urbini Dux suis absolutus.
- 25 Oculcus rebellis seu proditor impune occidi potest, & q. fuerit oculcus rebellis in iudicio super homicidio probatur.
- 26 Urbanus sextus Pontifex septem Cardinales qui clam cum Clemente cum eo de Pontificatu contendente conspirant saccis inclusos in mari demergi iussit.

Q V A E S T I O Q V I N T A .

VINTO quero an offendens Cardinalem incidat in crimen lese maiestatis? unde dicendum q. non, sed q. sacrilegium committat per tex. in clemen. l. de poen. ubi tex. dicit si quis in hoc genus sacrilegij incidit q. quemus Pontificem iniurio & temere percusserit. Secundo facit text. in c. ad apostolicam in g. perpetravit de senten. & re iudic. in sexto ubi habetur t. q. imperator Federicus sacrilegium perpetravit cape

re faciendo Cardinales & alios praelatos euntes ad concilium. Tertio pro ista opinione facit tex. in c. foelicis. de poen. in sexto in prin. ibi si quis deinceps in hoc, sacrilegij genus irrepperit: communis tamen doctorum opinio est in contrarium videlicet qd offendens Cardinale læsæ maiestatis crimen incurrat quam tenuit And. de Iser. in consti. regni quæ incipit vt participatio col. ij. vers. in cardinalibus: vbi dixit qd t Papa est Romanæ ecclesiæ sponfus, & Cardinales sunt eius filij spirituales primi gradus tamen & ipsi maiestatem habent sicuti eorum pater Papa, et ideo dicit qd eos offendens incidit in crimen læsæ maiestatis. Hanc etiam opinionem tenuit Pet. de Ancha. in d. c. foelicis per illum tex. col. ij. in vers. quarto nota & Math. de Affli. in c. i. in vers. & bona committentium col. viij. circa fin. in ti. quæ sint regal. in vñ. feud. idem tenuit Ioan. And. in d. c. ad apostolicæ in. s. perperauit in vers. cardinales. idem voluit Præposit. in c. in primis in. s. de persona. col. vij. nume. 10. in vers. qui autem sint. ii. q. i. vbi rationem assignat

quia t Cardinales sunt pars corporis Papæ, & dixit Anto. Rosel. in trac. de concil. in. s. sed ex. nume. 4. s. & Bellene. in trac. de subsidio carit. qd. iiii. nume. 5. & Condisal. Villadiego in trac. de cardi. lega. nu. 11. Barbat. in trac. de præstan. cardi. in i. parte nu. 35. & dixit in tracta. meo de pensio. q. lix. nume. 12. & 13. & ista ratio mihi plus placet, quam ratio adducta per And. de Iser. qd Cardinales & ipsi maiestatem habere dicantur & cum ratione Præpositi concurrat Pet. de Ancha. in d. c. foelicis. col. ii. in vers. quarto nota supra allegato vbi dixit qd t offendens Cardinalem incurrit crimē læsæ maiestatis quia leso Cardinali leditur maiestas Papæ, quia t Cardinalis est collateralis papæ. Idem dixit ibidem Ioan. And. col. i. in i. not. firmatur ista conclusio per text. expressum in d. c. foelicis in principio ibi sicut reus criminis læsæ maiestatis: confirmatur etiam prædicta conclusio per

ea quæ notanter voluit Hostien. in c. antiqua. de priuileg. vbi dixit qd t licet episcopi iurent fidelitatem papæ vt in c. ego enim de iureiuran. attamen Cardinales tanquam viscera & pars corporis papæ huiusmodi iuramentum præstare non tenentur, vt etiam dixit Martin. de Lau. in trac. de cardi. q. xxxix. & in secundo tracta. simili iiii. q. & Barba. in præalleg. suo trac. de præstan. cardi. q. i. nume. 16. Condisal. in trac. de potesta. cardi. q. v. nume. 14. potest & alia ratio prædictæ decisionis adduci quia t Cardinales sunt consiliarii Papæ, ideo illi assistere debent continue in curia commorantes, t dicti enim sunt Cardinales a Cardine quia sicuti in cardine hostium vertitur, ita in eis versatur administratio totius vniuersalis ecclesiæ, vt dixit idem Condisal. in tracta. de orig. digni. ac potesta. cardi. q. v. nu. 11. & ibidem nume. 11. dixit qd Papa permittere non debet Cardinales a se discedere propter eorum consilium habendum quia collaterales eius & de

- 9 suilatre & pars corporis sui dicuntur & † Cardinales se habent ad Papam sicuti senatores ad imperatorem, vt ait Barba. in præalleg. tracta. de præstan. cardi. in prima parte q. ii. nume. 16. sed offendens consiliarium & senatorem imperatoris committit crimen læsæ maiestatis l. quisquis in prin. C. ad l. iul. maiesta. ergo a fortiori offendens cardinalem consiliarium & senatorem papæ qui imperatore maior est, vt dixi supra in principio huius tractatus.
- 10 † Quinimo si offendens Cardinalem aliquo ex modis contentis in d. c. felix de pœn. in vi. esset imperator in crimen læsæ maiest. incideret, vt voluit Præposi. in præallegato c. in primis in §. de persona in viij. colū. versi. qui autem sint & ita expresse tenuit glo. in d. c. ad apostolicæ. de sen. ten. & re iudi. in vi. in verbo cardinales & licet in illo tex. in §. perpetravit dicatur q̄ Federicus imperator capisfaciendo cardinales sacrilegium perperauerit. Attamen postmodum superuenit dispositio dicti c. felix de pœn. in sexto in qua dicitur generaliter q̄ offendens cardinales incidit in crimen læsæ maiestatis, & sic attenditur ista noua dispositio & licet etiam in d. c. felix dicatur si quis in hoc genus sacrilegij, & sic, & ibi videatur dici
- 11 ci q̄ sit sacrilegium offendere cardinalem dicere possumus q̄ † offendēs cardinalem vtrunque crimen committit videlicet sacrilegium & crimen læsæ maiestatis vt probat tex. in d. c. felix. & ita procedant iura supra in contrarium allegata, & tanto maius est sacrilegium quanto persona contra quam committitur maior est vt dixit Ioā. Monachus in d. c. felix parum post principium in versi. quod est maius allegat tex. in l. ij. & iij. ff. de re mili. idem dixit glo. in d. c. felix in versicu. sacrilegium, & quod offendens cardinalem sacrilegium committat tenuit etiam Barba. in præallegato tracta. de præstan. cardi. in i. q. basilica primi partis col. x. in versic. vlti.
- 12 mo faciat nume. 30. Nec mirum quia † crimen læsæ maiestatis commissum contra Principem secularem dicitur crimen sacrilegio proximum, ad
- 13 quod est tex. notabilis in l. i. ff. ad l. iul. maiesta. † Maiestatis etiam crimen non solum is committit qui cardinalem percutit, sed etiam qui illum hostiliter insecutus fuerit, aut ceperit, vel facientis socius fuerit, aut fieri mandauerit, vel factum ratum habuerit, aut ad id consilium dederit vel fauorem aut ex post receptauerit vel scienter defensusuerit huiusmodi facinorosos vt expresse dicit tex. in d. c. felix.
- 14 † Illud autem q̄ in d. c. felix dicitur de percutiente cardinalem q̄ in crimen læsæ maiestatis incidat fallit in eo qui ad sui defensionem cardinalem percussisset talis enim pœnas de quibus in d. c. felix non incurreret vt voluit glo. ibi in verbo percussisset, nam non peccat qui auctoritate legis aliquid facit xxij. q. iij. c. qui peccat idem tenuit Dominic. in præallegato c. foe

- 15 licis in versu. in glosa in verbo percussit, et cessat enim poena in percutientem se defendendo c. significasti. el. ij. de homici. ubi est tex. ad hoc notabilis. & c. si vero. de senten. excommuni. Accedat elegans Ciceronis dictum in oratio. pro Milone ubi sic scribit: hoc & ratio doctis, & necessitas barbaris, & mos gentibus & feris natura ipsa praescripsit ut omnem semper vim quacunque ope possent a corpore, a capite, & vita sua propulsarent.
- 16 Et quia tex. in d. c. felicitis disponit quod habens ratum factum contra Cardinalem in terminis de quibus ibi incurrat in poenas inibi contentas quaero an hoc indistincte verum sit et dicas solam rarihabitionem siue ut vtar verbis Archidiaconi ibi placentiam alio non praeuio. & quod non sit gestum illius nomine vel eo consulente non facit aliquem incurrere poenas de quibus in illo tex. ita dixit credere Archi. in d. c. felicitis. col. ij. in versu. ratum habuit allegat in l. si vero. §. si post. ff. manda. referens huius opinionis fuisse Tancredum in c. mulieres. de senten. excommu. facit quia voluntas in mente retenta nil operatur Soci. in l. cum quid. colum. vlti. prope finem nu. 46. ff. si cer. pera. Aretin. in l. titia. §. item respondit el primo in fine ff. de verbo. oblig. idem in l. haerede in prin. col. i. ff. de acqui. haeredi. Bart. Socin. consi. cxxxix. in praesenti circa finem col. iij. Idem Socin. in l. paulus. ff. de rebus dubijs.
- 17 Et dum in d. c. felicitis de quo receptatores delinquentium contra Cardinales puniuntur & ipsi poenis de quibus ibi, dicas id locum non habere in consanguineo & affine delinquentis eundem receptante, ita voluit ibi Ioan. Monach. col. ij. in versu. contrarium & ibidem Phil. Franc. col. ij. in prin. in ver. in glo. in verbo receperat, & Pet. de Anch. col. i. in versu. Et
- 18 circa receptatores in quibus locis concludunt doctores praeralleg. quod affines & consanguinei receptantes offendentes Cardinalem non puniuntur eadem poena qua extranei receptatores punirentur, attamen non absoluitur, sed mitiori poena cum eis agendum erit, idem tenuit Franc. de Platea in trac. de excom. in §. xxxij. col. ij. in prin. in versu. quaerit gl. nu. 4.
- 19 Conclusio supradicta quod occidens vel detinens Cardinalem incidat in crimen laesae maiestatis & puniatur poenis de quibus in praerallegato c. felicitis fallit secundo quando Cardinalis esset rebellis Papae expresse vel occulte, quia tali casu impune occidi capi & detineri posset facit tex. in l. proditores. ff. de re milita. & ita dixit de rebelle Bar. in extrauag. qui sint rebelles in verbo rebellando in versu. de poena vero nume. 1. idem voluit Cumanus consi. cliij. ad primum respondetur circa principi. & quod etiam rebellis occultus possit impune occidi sentit idem Bar. loco praeralleg. in versu.
- 20 sic. circa secundum de quo dicam infra in titu. de rebell. q. xi. Et idem dicendum esset si Cardinalis esset proditor Papae quod multis modis acci-

- 21 dere potest vt infra dicam in titu. de proditor. † & praesertim quando secreta papae eius inimicis reuelleret. quo casu quis proditor dicitur vt late deducit Hippolit. Marfi. praceptor & promotor meus in consi. l. in prima
 22 & secunda col. & dicam latius infra in ti. de prodit. in ij. q. † Hinc est qd licet te potuit Franciscus Alidosius Cardinalis Papiensis occidi a Francisco Maria Feltrio de Ruuere Urbini Duce inuictissimo sanctae Romanae ecclesiae tunc Capitanio generali tempore Iulij secundi Pontificis maximi: dictus nanque Cardinalis dum legati de latere munere fungeretur pro eodem pontifice in ciuitate Bononiae vigente tunc inter praedictum Pontificem & Gallorum regem bello ecclesiastici exercitus secreta cui vti legatus praecerat ducibus gallici exercitus nunciabat, ea propter Rauennae ubi pontifex ipse aderat ab eodem Francisco Maria confossus interijt de cuius necesse cum ad cardinalatus honorem non virtutibus, sed vti praedicto Iulio gratus assumptus fuisset Christophorus Pierius Gigas patruus meus Poeta non obscurus sic alludens scripsit.

Quisquis ad immeritos quotiens aspirat honores

Mox notus est compos factus & ille sui

Metiri discat verum qui finis habendus

Omnibus exemplo tu Papiensis eris.

- 24 † Formo igitur Romae processu super praedicti cardinalis morte & in eodem consilio quoddam fuerat ipsi pontifici proditor propter reuelationem secretorum sui exercitus, Franciscus Maria Dux tanti sceleris ultor
 25 absoluitur, idque iure factum fuit si quidem † oculis rebellis seu proditor impune occidi potest, & quoddam fuerit occultus rebellis seu proditor in iudicio super homicidio probatur de quo etiam latius dicam infra in titu. de rebel. q. xi. Adde quoddam postquam haec scripseram inueni quoddam super praedicto casu do. Caro. Rui. praceptor meus celeberrimus doctor consuluit ad fauorem praefati illustrissimi Ducis quoddam videlicet Cardinalem praedictum ecclesiae rebellem occultum impune occidere potuerit ut habetur consi. eius iij. proponitur in themate per totum in v. vol. Non omittam qd † Urbanus sextus pontifex maximus dictos maria Nuceria ad Genuam septem Cardinales quiclam cum Clemente cum eo de pontificatu contendente conspirant nulla mitiori poena in eos contentus fuit qd vt faccis quisq; eorum teorsum alligatus & inclusus in mari demergeretur, teste Baptista Fulgoso in libello suo de dictis factisque memoratu dignis lib. vi. in rub. de seueritate exemplo xxv.

S V M M A R I V M.

- 1 Offendens uicarium Imperatoris uel papae, non in contemptum Papae, sed ob priuilegium Hierony. Gigas.

TRACTA. DE CRIM.

Qui iniuriam crimen læsæ maiestatis non committit.

- 2 Cardinalis uel legatus aut officialis Papæ, si esset Episcopus, & sub sua episcopali iurisdictione haberet aliqua castra, & aliquis eius subditus ab eo rebellare faceret aliquod ex dictis castris, talis propterea non committeret crimen læsæ maiestatis.
- 3 Sublitus ledens prælatum inferiorem iure proprio dignitatem seu titulum comitatus uel episcopatus habentem crimen læsæ maiestatis non committit.
- 4 Crimen læsæ maiestatis contra Papam committi dicitur quando quis contra Cardinalem Legatum prouinciam gubernantem, & contra pacificum statum terrarum Romanæ ecclesiæ machinatur.
- 5 Leges loquentes de imperatore uel ipsius officialibus etiam q. sint pœnales extenduntur ad Papam & eius legatum.
- 6 Magna est coniunctio inter Romanam ecclesiam & imperium.

QVÆSTIO SEXTA.

- S**EXTO quæro an offendēs Legatum uel Vicarium Papæ incidat in crimen læsæ maiestatis? Et dicendum q. sic ut uoluit Bar. in extrauagan. ad reprimen. in verbo rebellando versu. quod hic dicitur nume. 4. idem tenuit Cardin. in clemen. pastoralis in princ. col. iiij. in fi. de re iudi. & Præpositi. in c. imprimis in. s. de persona, nume. xx. & xxi. ij. q. i.
- 1 & Cuna. confi. cliij. ad primum responderetur ubi consuluit q. t. offendēs Vicarium imperatoris incidit in crimen læsæ maiestatis, hoc sane procedit quando legatus uel vicarius Papæ principaliter offenditur in contemptū ipsius Papæ illius potestatem & auctoritatem ac iurisdictionem denegando secus si id ageretur ob priuatam iniuriam eo etenim casu offendens Vicarium seu Legatum papæ crimen læsæ maiestatis non committeret ut tenuit Præpositi. in d. c. imprimis præallegato. s. de persona idem sentit Bart. in prædicta extrauagan. ad reprimen. in versu. ex tenore, & in d. versu.
 - 2 rebellando. allegat Præpositus ad hoc Ancha. confi. cdxx. subdens q. t. si Cardinalis uel Legatus, aut officialis papæ esset Episcopus ut puta parmensis & sub sua episcopali iurisdictione haberet aliqua castra & aliquis eius subditus ab eo rebellare faceret aliquod ex dictis castris q. talis propterea non committeret crimen læsæ maiestatis, eo etenim casu nō offendit eum tanquam Cardinalem, uel Legatum papæ, sed uti parmensem Episcopū. Ad idem est consilium Calde. in rub. de accusa. confi. vi. & ultimo ubi cōsuluit q. volens debellare castrum pertinens ad ecclesiam Rauennatē quo ad temporalem iurisdictionem crimen læsæ maiestatis non committit.
 - 3 t. Nec crimen læsæ maiestatis committi dicitur quando prælatus inferior

- qui iure proprio dignitatem seu titulum comitatus vel episcopatus habet a suo subdito leditur, vt voluit Calde. consil. vij. in tit. de accusa. ad idem facit quod voluit Pe. de Anch. in clemen. pastoralis col. ij. circa fin. in viij. nota. de re iudica. vbi dixit q. rebellis dicitur qui contra prosperitatē imperatoris vel imperij aliquid facit secus si contra alium inferiorem. Conclusionem supradictam q. offendens Legatum papæ incidat in crimen læsæ maiestatis consulendo tenuit Pe. de Ancha. in consil. cclxxvij. ex prædicta facti narratione colum. v. vbi dixit q. t. crimen læsæ maiestatis contra Papam committi dicitur etiam quando quis contra Cardinalem Legatū Papæ prouinciam gubernantem, & cōtra pacificum statum terrarum Romanæ ecclesiæ machinatur per tex. in l. quisquis in prin. C. ad l. iul. maiest. & in c. si quis cum militibus. vi. q. i. t. Et si quis dixerit q. iura prædicta loquuntur quando aliquid contra imperatorem vel eius officiales quis molitur, non quando committitur contra legatum papæ, ideo ad casum prædictum non extendetur cū pœnalia sint l. interpretatione. ff. de pœ. c. in pœnis. de regul. iur. in vi. Responde iura prædicta ad papam & eius legatum extendi. Nam si quando quis Cardinalem non Legatum offendit, & contra ipsum machinatur incidit in crimen læsæ maiestatis vt vidimus supra quaestio. v. & est tex. in c. felix. de pœnis in sexto a fortiori id dicendum erit quando quis machinatur contra statum Romanæ ecclesiæ, vel contra Cardinalem apostolicæ sedis legatū, eo etenim casu talis videtur facere etiam contra statum & tranquillitatem Imperij cum imperator sit aduocatus & defensor ecclesiæ, vt dixi supra q. ij. & ideo t. magna est conuinctio inter Romanam ecclesiam & imperium vt in aucten. quomodo oportet episcopos in prin. & ita voluit Pe. de Anch. in præallega. consil. cclxxvij. colum. secunda.

S V M M A R I V M.

- 1 Philippus Decius consuluit pro nonnullis cardinalibus qui a Iulio secundo pontifice max. defecerunt, & conciliabulum Pisis indixerunt.
- 2 Tractans de imperio vel regno imperatore vel rege uiuente, incidit in crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O S E P T I M A .

EPTIMO quæro an is qui papa viuente de papatu conuenticulam facit incidat in crimen læsæ maiestatis? & dicendum q. sic ita voluit Ioan. And. in c. veniens de testib. Idem tenuit Mar. Lauden. in trac. suo de crimine læsæ maiest. q. ix. allegat Bal. in l. quoniam liberi. C. de testi. quod notandum esse dixit contra concilium non canonice con-

- 1 gregatum vt accidit tempore lulij secundi pontificis maxima quo defecerunt nonnulli Cardinales & conciliabulum Pisis indixerunt quibus Philippus Decius insignis doctor adhefit & pro illis consuluit vt habetur consil. cli. maximi ponderis in i. vol. q. tamen conciliabulum improbatum fuit & approbatum concilium lateranense indictum per ipsam lulium, mox post illius obitum sine debito terminatum per Leonem decimum dicti lulij successorem: & conclusionem predictam de faciente de papatu conuenticulam papa viuentem tenuit etiam solemnem doctor preceptor meus do. Hippol. de Marfi. in consil. i. col. iij. nu. 2. in i. vol. & Alex. in li. ff. ad iul. maiesta. pro qua conclusione facit rex. in c. si quis papa. lxxix. distin. idem tenuit Mith. de Affli. in c. i. in versu. & bona committentium col. viii. versu. trigesimo octauo. nu. 101. in ti. quæ sint regal. in vlt. feudo.
- 2 Idem dicas de tractante de imperio vel regno imperatore, vel rege viuentem, vt voluit idem dominus meus in dicto consilio primo sequitur Restaur. in tract. de imperatore. q. cxviii. in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 Imperator est federatus papæ & eius aduocatus & defensor.

Q V A E S T I O O C T A V A.

- QCTAVO quero an offendens imperatorem papam offendere dicatur, & sic incidat in crimē læsæ maiestatis quod id papam, siue imperatoris, siue papæ subditus sit? Dicendum quod sic quia ledens imperatorem qui est federatus papæ & eius aduocatus & defensor, vt habetur per Petrum de Monte in tractatu de monarch. concil. versiculo postquam nume. 2. Parid de Puteo in tractu. de re mili in §. pœnæ numero 3. Michal. Vulg. in tractu. de regim. mundi in secunda parte m. q. nume. 16. Francisc. Arias in tractu. de bello. nume. 198. Marcus Mantua in tractu. de concil. nume. 194. & per Restaurum Perusinum in suo tractu. de imperatore. quæstio. lxxiii. nume. 7. & 8. papam ledere & offendere dicitur, & ita voluit Bart. in extrauig. qui sint rebelles in versu. rebellando colum. iii. & Petrum de Ancharam in clemen. pastoralis colum. v. & in consil. cclxx. & Oldra. consil. xlii. & Præposit. in c. in primis in §. de persona numero 22. ij. quæstio. prima.

S V M M A R I V M.

- 1 Notorium probatione non indiget.
2 Super notorio non est necessaria sententia.

N O quero an Cardinalis Legatus Papæ cōtra quem
 fuit commissum crimē læsæ maiestatis de quo dixi supra
 q. vi. possit declarare offendētem ipsum incurrisse pœnas
 de quibus in c. forlicis. de pœn. in vi. statutas contra offen
 dentem Cardinalem, supposito tamen quod delictum sit
 adeo notorium q̄ negari non possit, v̄puta si de eo tota
 viciniā sit testis vt in c. pen. de purgat. cano. & xli. distin. c. in sacerdotibus
 in fi. & xxiiij. q. ij. c. sane. Circa quæstionem prædictam Archi. in d. c. for
 licis col. penul. ver. sed nunquid legatus. pro parte affirmatiua plura addu
 cit fundamenta & præsertim quia sententia condemnatoria cōtra tales
 facinorosos lata est per constitutionem d. c. forlicis. & sic executionem se
 cum trahit, ita q̄ Cardinalis offensus nō est huiusmodi sententiæ promul
 gator, sed notificator siue denuntiator allegat xxiiij. q. i. c. i. ibi factus sum
 exequitor veteris constituti non promulgator noui. Præterea in faciendo
 huiusmodi notificationem non videtur suam iniuriam prosequi, sed po
 tius Romanæ ecclesiæ quod potest, vt in c. guilfarius & seq. xxij. q. iij.
 subdens q̄ cum præsupponatur factum notorium & † notoria probatione
 non indigeant ij. q. i. c. manifesta. & c. quoniam. de fil. præsb. † & propte
 rea non sit necessaria sententia super crimine vel iniuria notoria, non dice
 tur prædictus legatus iudex in causa propria, sed exequitor siue notifica
 tor pœnæ quod facere potest c. nouit. de appel. & hanc parit̄ dicit tenuisse
 Inno. in c. i. de offi. deleg. in glo. vlti. versic. iniuriam. concludit tamen Ar
 chi. q̄ melius est, q̄ talis notificatio fiat per superiorem dicti Cardinalis le
 gati cuius opinionem sequitur ibi Ioan. And. col. penul. in prin. & ibidem
 Pe. de Ancha. col. penul. versic. secundo quero iuxta prædicta, & ista opi
 nio mihi magis placet,

S V M M A R I V M .

- 1 Extrahens confugientem ad ecclesiam diuinam offendit maiestatem.
- 2 Etiam qui conatus fuerit extrahere aliquem de ecclesia, licet de facto nō extraxerit in
cidit in crimen læsæ maiestatis.
- 3 Confugientes ad ecclesiam quantuncunque graua delicta cōniserint in ealē tuti sunt.
- 4 Concedere licentiam inducibus extrahendi de ecclesia enormium delictorum perpetra
tores est de reſeruatione papæ.
- 5 Extrahens de ecclesia publicum latronem vel nocturnum depopulatorem agrorum non
incidit in crimen læsæ maiestatis.

TRACTA. DE CRIM.

- 6 Qui dicantur publici latrones & nocturni depopulatores agrorum.
- 7 Extrahens de ecclesia eum qui in ecclesia ea intentione deliquit ut ab ea defenderetur non incidit in crimen lese maiestatis.
- 8 Extrahens de ecclesia eum qui per insidias et industriam homines occidit non incidit in prædictum crimen.
- 9 In terris ecclesiæ occidens etiam per insidias & industriam hominem gaudere deberet immunitatem ecclesiæ.
- 10 Tex. exo ii. c. xxi. procedebat olim in altaribus ueteris testamenti quæ non erant tante autoritatis quante nostra sunt.
- 11 Deposito est mors ciuili.
- 12 Quoties a canonibus mentio fit de morte intelligitur de morte ciuili, & potest etiam intelligi de sententia excommunicationis.
- 13 Lex antiqua faciens mentionem de morte, exponitur, idest per sententiam excommunicationis.
- 14 Canones facientes mentionem de morte intelligendi sunt de morte ciuili quoniam ipsi non imponunt poenam mortis naturalis.
- 15 Alius intellectus ad tex. in d. c. xxi. Exodi.
- 16 Tex. in c. primo extra de homicid. loquitur de clerico per insidias homicidium perpetrante.
- 17 Opinio auctoris circa d. tex.
- 18 Proditor quis dicatur?
- 19 Proditorie hominem occidere plus est quam ex proposito occidere.
- 20 Extrahens de ecclesia eum qui proditorie hominem interfecit non incidit in crimen lese maiestatis.
- 21 Idem dicendum de extrahente de ecclesia eum qui appensate hominem extra ecclesiam interfecisset.
- 22 Quelibet causa etiam bestialis excusat a poena.
- 23 Extrahens de ecclesia eum qui ueneno aliquem peremit non incidit in crimen lese maiestatis.
- 24 Plus est hominem ueneno occidere quam ferro.
- 25 Triplex homicida non gaudet immunitate ecclesiæ.
- 26 Quando opiniones doctorum sunt uarie, unam sequens excusatur a culpa & dolo.
- 27 Iudex si captum in ecclesia libere relaxet, & dum ille relaxatus discedit facit illum iterum capi non dicitur ipsum relaxasse.
- 28 Qui tenetur aliquem relaxare non liberatur ab obligatione illum simpliciter relaxando in suo territorio. sed debet illum facere secure conduci extra suum territorium ad locum ubi possit secure stare.
- 29 Extrahens de ecclesia reum criminis lese maiestatis commissi contra Principem non incidit in crimen lese maiestatis.

- 10 Captus extra ecclesiam licet per ecclesiam ducatur inde uiolenter extrahi potest nec tamen in casu immunitatis ecclesie uiolari dicitur.
- 11 Veniens de ultra mari cum equis & armis, & transiens per regnum Sicilie, ex quo equi & arma non possunt extrahi sine Regis licentia, poterit eos conducere ad locum sui domicilij extra regnum sine aliqua Regis licentia.
- 12 Ductus per cimiterium, licet extra captus, inde amoueri non potest.
- 13 Et sic semel uidit obseruari auctor in ciuitate Venetiarum, quia multis contraria opinio in iure sit uerior, secundum eum.

Q V A E S T I O D E C I M A .

E C I M O quæro utrum extrahens uiolenter de ecclesia aliquem ad eam confugientem committere dicatur crimen læsæ maiestatis? Dicas quod sic text. est darus de hoc in l. ij. C. de his qui ad ecclesias confugiunt, & ratio huius decisionis assignari potest. † Nam extrahens confugientem ad ecclesiam diuinam offendit maiestatem, quia ecclesia domus

Dei est ut habetur in euangelio Ioannis cap. ij. ibi nolite facere domum patris mei domum negotiationis quod offendere plus est quam terrenam offendere maiestatem, sed offendere temporalem maiestatem est incidere in crimen læsæ maiestatis l. quisquis. C. ad l. iul. maiesta. a fortiori offendens diuinam l. quicquam. versi. cum sane. & l. si quis in hoc genus. C. de episc. & cler. canonizata ij. q. i. c. si quis in hoc genus. & ibi gl. & au. & gazaros. C. de hæreti. & c. vergentis. extra eo. ti. rationem prædictam adducit Odo. fr. in l. ij. C. de his qui ad eccle. confug. posset iudicio meo & alia assignari ratio dictæ decisionis, quia cum confugientes ad ecclesiam sint in ea tuti ex canonum dispositione pariter & legum nec ex ea possint extrahi nisi de licentia summi Pontificis utique extrahens illos immediate ledit pontificis iurisdictionem & attribuit sibi iurisdictionem quam non habet, sed soli papæ competit ideo committit crimen læsæ maiestatis per ea quæ dicuntur infra q. xxij. sub hac met rub. conclusionem prædictam quod extrahens aliquem de ecclesia auctoritate propria incurrat crimen læsæ maiesta. tenuit Abb. in c. inter alia colum. viii. in si. de immuni. ecclesia. & rursus ibidem colum. ix. in prin. in versi. & faciunt hæc. & idem Abb. in c. penul. eo. ti. & Nico. Boe. in tra. de seditios. in vij. & ultimo præsupposito col. xij. nu. 56. & 57.

14 Quinimmo non solum qui de facto & uiolenter aliquem de ecclesia extraxerunt incidunt in crimen læsæ maiestatis, sed etiam hi qui extrahere conati sunt ut uoluit gl. si. in d. l. ij. quam ibi sequitur Saly. † Cum etenim confugientes ad ecclesiam quantumcunque grauia delicta commiserint in ea

- dem tuti sint præallegato c. inter alia. c. si. de immu. eccl. c. sicut antiquitus. c. e
 c. miror. c. diffiniuit. xvij. q. iij. hinc est q. extrahens inde aliquem auctori-
 tate sua sede apostolica in consultiu diuinam offendit maiestatem quia vio-
 lat immunitatem domus Dei: offendit & terrenam maiestatem videlicet
 4 pontificem sine cuius auctoritate talis extractio fieri non potest. † Et cum
 concedere licentiam iudicibus extrahendi de ecclesiis enormium delicto-
 rum perpetratores sit de reſeruatīs papæ hinc est q. quando papa mittit
 nuncios suos ad potentatus conſuevit illis tribuere facultatem legati Car-
 dinalis de latere, & dare illis auctoritatē concedendi ſecularibus iudicibus
 licentiā huiusmodi, vñ ſepe vidit in facultatibus conſeſſis ſanctitatis ſue nū-
 tīs apud Illuſtriſſ. Do. Venerorum reſidentibus, vt fuerunt Hier. Veral-
 lus tunc Rotæ auditor, & Fabius Mignanelus Clariſſimi iuris docto-
 res quorum vterq. cardinalatus honore donatus ſacroſanctū illum ſena-
 tum virtutum ſuarum radijs illuſtrat.
- 5 † Fallit tamen conſuſio prædicta in eo qui de eccleſia extrahit publi-
 cum latronem vel nocturnum depopulatorem agrorum vt voluit tex. in
 6 d. c. inter alia. de immuni. eccl. c. si. qui autem dicantur publici latrones &
 nocturni depopulatores agrorum vide per doct. vbi Abb. in d. c. inter alia.
- 7 † Secundo fallit in extrahente de eccleſia, cum qui in eccleſia ea intentione
 deliquit vt ab ipſa defenderetur eccleſia, de quo eſt tex. in c. si. de immu. eccl.
- 8 † Tertio fallit in eo qui per inſidias & induſtriam hominem occidit, &
 ad eccleſiam confugit, extrahens enim talem cum id iure permittente fa-
 ciat c. i. de homi. non delinquit, vt habetur etiam Exodi c. xxi. Aduertas
 tamen quia iſta fallentia non videtur procedere, nam diſpoſitio illa exodi
 regiſtrata in d. c. i. de homicid. procedebat olim ex veteri teſtamento quo
 tempore nondum emanarant leges humanæ immunitatem eccleſiis conſe-
 rentes, ſed hodie videtur ſecus dicendum vt ſentit Abb. in d. c. i. colū. i. in
 9 verſ. in glo. ij. de homicid. dicens q. † in terris eccleſiæ occidens etiam per
 inſidias & induſtriam hominem gaudere deberet immunitate eccleſiæ, al-
 legat ad hoc tex. per locum a ſpeciali in d. c. si. de immu. eccl. vbi habetur
 q. committens ex propoſito in eccleſia homicidium, vt ab ipſa eccleſia de-
 fendatur, tali priuilegio gaudere non debet, ideo punitur in eo in quo deli-
 quit cum enim in eccleſia delinquendo ſacrum violet a ſacro non eſt defen-
 dendus, & ſic ille text. loquitur de homicidio ex propoſito commiſſo in
 eccleſia, ergo ſecus ſi homicidium ex propoſito quis extra eccleſiam com-
 mittat, per tex. in d. c. inter alia ibi quantumcūq. grauia maleſicia, dicens
 q. cum talis de quo in d. c. i. de homicid. non reperiatur exceptus a generali
 regula text. in d. c. inter alia, ſtandum erit regule præſertim quia illa eſt lex
 10 Exodi & non noua, Inno. vero in d. c. i. dicit q. † ille text. Exodi procedat
 bat

- bat in altaribus veteris testamenti quæ non erant tante auctoritatis quantæ nostra sunt. Alij intelligunt illum rex de mortuo per penitentiam, scilicet ut moriatur in peccatis suis, vel ut deponatur t depositio. n. est mors ciuili s. q. vij. c. quia ergo Hosti. autem dicit q. tex. in d. c. i. intelligi potest de incorrigibili, tandem Abb. relatis aliorum opinionibus distinguendo dicit tex. in d. c. i. de homici. intelligi posse tam de clerico quàm layco. de layco scilicet ut ab altari euellatur. i. ab ecclesia & a fidelium communione
- 2 per excommunicationem t quoniam enim a canonibus merito fit de morte intelligitur de morte ciuili & etiam intelligi potest de sententia excommunicati.
- 3 ut probatur in c. per venerabilem. qui filii. sint legiti. t ibi enim lex antiqua faciens mentionem de morte exponitur moriatur videlicet per sententiam excommunicationis, quia per eam veluti mortuus a communione quis se paratur, & ad hoc ille tex. est notabilis, verum tamen negare non possumus q. illo tempore text. ille Exodi non lequeretur de morte naturali, per id
- 4 quod legitur & notatur in c. placuit. xxvi. q. i. t sed postquam dispositio illius tex. est incorporata in decretalibus inter canones intelligi debet ciuilitate, secundum ipsorum canonum naturam quorum dispositio de morte loquens intelligitur de ciuili, cum canon non imponat poenam mortis naturalis. t Secundo modo dicit Abb. in d. c. i. intelligi posse illum tex. in clerico qui cum sit de altari propterea ab altari euellitur, cum ipse altari sit affixus & obligatus, subdens q. hodie dupliciter potest intelligi primo de depositione quæ est quædam ciuiliis mors. Secundo intelligi potest de morte naturali ut puta quando homicidium est adeo qualificatum q. non videatur ad poenam sufficere ipsa depositio, nam eo casu deponi deberet & traditur curie seculari ut moriatur, ita dixit idem Abb. in c. i. de his qui filii occider. & in c. si clerici. de iudi. At Fely. in d. c. i. de homici. dicit q. dictum Abbatis q. ille tex. loquatur & procedat tam in layco quàm in clerico implicat aliqualem contradictionem, dicens q. si loquitur in layco proditorie aliquem occidente procedet intellectus glo. ibi in verbo per insidias quæ dixit quod is qui per aggressionis insidias aliquem occidit non iuuatur immunitate ecclesiæ & sic quod iste erit quartus casus exceptus a supradicta regula generalis tex. in d. c. inter alia. si vero loquimur de clerico ipse degradabitur & tradetur curie seculari, dicens quod t per tex. in d. c. i. ita consuluimus contra quendam episcopum Pe. de Anch. c. si clu. ex narratis in facto colum. ij. qui dixit quod tex. in d. c. i. de homici. loquitur in clerico per insidias homicidium perpetrante, nam clericus dicitur proprie euelli ab altari, laycus enim non potest dici euelli, quia circa altare non ministrat, unde qui radices non egit in loco ut fecit clericus in ecclesia euelli non potest, priuatio etenim habuit præsupponit l. decem. ff. de verbo. obliga. Ideo

dicat debere intelligi illum tex. ibi euellas per degradationem vt moriatur videlicet vt moriatur per executionem iudicis secularis, nam verbum moriatur referri debet ad mortem naturalem, vt notatur in capi. placuit. xvi. q. i. c. susceptum de rescrip. in vi. subdens Ancha. loco præallegato q. dum ille tex. dicit euellas loquitur prælato & subdit impersonaliter moriatur quasi dicat non per prælatum ecclesiasticum, sed per iudicem secularem ei mors inferatur, dicens istam expositionem esse magis consonam menti illius tex. Exodi quàm sint alie quas refert lo. And. in d. c. i. & quod illa lex Exodi reddita fuit in volumine decretalium, vt seruetur non vt frustra membranas occupet. Idem dixit etiam ipse Petr. de Anch. in repe. c. caq. col. xxix. in fi. in versi. decimonono quæro. ij. col. xxx. in prin. in versicu. quidam miser sacerdos. de reg. iur. in vi. vbi refert miserabilem casum qui accidit tempore suo in ciuitate Venetiarum q. quidam sacerdos alium sacerdotem per industriam occiderat contra quem ipse consuluit, & ibi sequitur prædictum intellectum ad tex. in d. c. i. de homi. referens, tunc consuluisse episcopo Venetiarum, q. sacerdos ille homicida proditorius degradari poterat, & tradi curie seculari, vt vere moreretur, per tex. in præallegato c. i. & ibidem hanc opinionem tenuit Ioan. de Ana. col. fi. vbi tenet q. ille tex. c. primi. de homi. loquatur de eo qui proditorie hominē interfecit, & licet ista opinio q. ex illo text. inducatur q. clericus ex tali delicto mori debeat videatur rigorosa tamen vt dicit idem Anchar. in d. c. ea quæ. habet in se equitatem, quia si contingeret q. clericus & laycus conspicerent in mortem alicuius & aliquem insimul proditorie occiderent adeo q. laycus ex tali delicto dilaniaretur, si clericus solum ad perpetuos carceres damnaretur inter eos esset nimis magna poenæ inequalitas præsertim quia damnati ad perpetuos carceres vt plurimum carceribus fractis ausu giunt quod scandalum parat laycis contra clericos & prælatos.

- 7 † Opinio Pe. de Andia. & Ioan. de Ana. q. text. in d. c. i. de homicidio loquatur de homicida proditorio mihi placet, & propterea recte cōsuluisse arbitror, Pe. ipsum tunc episcopo Venetiarum circa illum sacerdotem qui proditorie alium occiderat sacerdotem quem persuaserat quod iret ad eius domum pro accipiendo maluatico, et cum ille iuisset ad id suus pro habendo maluatico fuisse a prædicto proditorie interfectus † proditor. n. is dicitur qui proximum circumuenit & eum callide seducit ut illū in periculum salutis trahat. xxiij. q. ij. c. transferunt. xv. q. i. c. si cupis. item & is proditor dicitur qui dum se amicum ostendit postea damnum iniuriā vel machinationem infert, vt dixit Ang. in g. interdum. in fi. de hære. quæ ab intesta. deferunt. ad idem est glo. in xlvj. distin. c. clericus. & xi. q. ij. c. nolite, & late dicam infra in rub. de prodit. in l. q. ab illis enim qui aliud in ore

aliud in corde gerunt difficillimum est cauere, de quibus loquitur seruator
 noster dicens populus iste labijs me honorat, cor autem ipsorum longe est
 9 a me, vt habetur Math. ca. xv. † Et proditorie hominem occidere plus est
 quam ex proposito occidere, vt puta inimicum apensate & apostate occi-
 dere, quia ab inimico cauere possumus, ab eo autem qui se amicum extrin-
 sece gerit, & intrinsecus inimicus est sere impossibile est cauere, nec assen-
 sio opinionis dicentium q. tex. in d. c. i. de homic. loquatur de occidente ho-
 minem ex proposito, quia huiusmodi intellectus aduersatur dispositioni
 tex. in c. fi. de immuni. ecclesi. qui tex. loquitur de committente homicidiū
 in ecclesia ea intentione vt ab ipsa defendatur, & sic ponit casum exceptū
 a regula generali d. c. inter alia. eod. tit. qui tex. a contrario sensu probat q.
 committens homicidium ex proposito extra ecclesiam ad illam postmo-
 dum confugiens tueri ab ea debet ne inde extrahatur confirmatur hoc
 quia exceptio debet esse de regula, sed casus excepti in d. c. inter alia sunt
 tales qui ex proposito & præmeditate committuntur vt est in publico la-
 trone, & in nocturno depopulatore agrorum qui excipiuntur, in illo tex.
 ergo & regula illius tex. intelligi debet etiam in homicidio pensato nō ra-
 10 men proditorio per supradicta. † Erit ergo conclusio q. extrahens de ec-
 clesia eum qui proditorie hominem interfecit non incidit in crimen læsæ
 11 maiestatis. † Et idem dicas de extrahente de ecclesia eum qui apensate ho-
 minem extra ecclesiam interfecisset, non ea ratione quia talis vt dixi supra
 possit inde extrahi, sed ex eo q. tex. in d. c. i. de homi. patitur plures intel-
 12 ctus † & quolibet causa etiam bestialis excusata poena & dolo ligitur. s.
 potest. ff. de liberal. cau. Cassio. decis. xix. nu. 4. super regul. cancel. Rocch.
 de Curte in tracta. de consuetu. nume. 14. & dixi in tractatu de pensio.
 q. lxxv. nu. 1. & facit text. in l. i. in fi. ff. de abige. ibi, siue iustus siue iniustus
 & scribit Boer. deci. 168. nu. 1. in prima parte.
 13 † Quarto fallit supradicta conclusio quod extrahens aliquem de eccle-
 sia incidat in crimen læsæ maiestatis in eo qui ex ecclesia extrahit eum qui
 veneno aliquem peremit, talis enim proditor dicitur vt dixit Fely. in præ-
 14 allegato c. i. de homic. & ibidem Ioan. de Ana. col. i. nu. 1. † plus est enim
 hominem veneno occidere quam ferro l. i. C. de malef. & maihe. per quē
 tex. dixit Bal. in l. nemo. C. de summa tri. & fid. cathol. quod qui alicui ve-
 nenū exhibet illum proditorie interficere dicitur, & casus huiusmodi pro-
 culdubio comprehenditur sub dispositione tex. in d. c. i. de homic. cum ve-
 rum sit dicere quod propinans alicui venenum ex quo ille moriatur dici-
 tur illum per industriam & insidias occidisse, nam venenum vt plurimum
 subministratur ab eo de quo venenatus cōfidit, & sepe magnis viris præ-
 paratur a quo pauperes et viles regulariter sunt immunes, iuxta illud luue

nalis. Si scilicet nulla miscet aconita. Et licet Ioannes de Anan. in dicto capitulo primo. quem sequitur idem Nic. Boer. decisio. 109 nume. 5. in prima parte dicat quod forte dici potest quod triplex homicida non gaudeat immunitate ecclesie: Primo qui in ecclesia occidit, secundo qui veneno necat aliquem, tertio is qui proditorie occidit, ut in dicto c. i. de homici. nihilominus id mea quidem sententia sine dubitatione tenendum est per supra dicta, & quanuis varie sint in hoc doctorum opiniones. Idem etiam com-

6 probat predictam quartam ac etiam tertiam fallentiam: quia tibi ubi varie sunt doctorum opiniones, ut in casu nostro in quo aliqui tenent predictos esse tutos in ecclesia, aliqui, non excusatur a dolo & a culpa unam sequens: secundum not. per Innocen. in c. ne in iuratis. de constitut. & notatur in l. cum prolatis. ff. de re iudi. & habetur per Stef. de Federicis in tract. de interpret. iur. in ult. parte, col. si in fi.

7 tibi Vnum tamen in hac materia nota dignum non omittam quod si iudex captum in ecclesia relaxet libere, si dum ille relaxatus discedit facit illum iterum capi non dicitur ipsum relaxasse, ut not. Arch. in c. miror. xvij. q. iij. Bar. in l. i. per ipsum tex. C. de nauicular. lib. xi. in ver. venio ad versus. venientes. Idem dixit Fely. in c. ego enim. col. fin. versic. item infer de iure iuran. Et ideo dixit Abb. in c. accedens in principio per illum text. de procurato. quod tibi is qui tenetur aliquem relaxare seu restituere non liberatur ab obligatione illum simpliciter relaxando in suo territorio, sed debet illum facere secure conducti extra suum territorium ad locum ubi possit secure stare.

9 tibi Quinto fallit in extrahente de ecclesia reum criminis læsæ maiestatis commissi contra principem de quo dicam infra in titulo de pluribus questionibus. q. iij. vide ibi dicta, talem namque de ecclesia extrahens crimen læsæ maiestatis committere non dicitur.

0 tibi Sexto fallit quando aliquis extra cimiterium vel ecclesiam a iustituario vel officialibus est captus, & ducitur per ecclesiam, nam tunc inde etiam violenter extrahi potest nec tali casu immunitas ecclesie violari dicitur, ita voluit Archidiacon. in capitulo sicut. decimale prima questione quarta, & Ioan. L. upus in repetitione rubricæ de donatio. inter virrum & uxorem, ut refert & sequitur Nicola. Boer. in suis decisio. decisio. clxxvij. numero 13. in prima parte, facit ad hoc quod voluit Andr. de Iser. in rubrica quæ sunt regal. in vltimis feudorum, ubi dixit tibi quod si quis veniret de vltro mare cum equis & armis, & transiret per regnum Siciliæ, ex quo equi & arma non possunt extrahi sine Regis licentia, quod poterit eos conducere ad locum sui domicilij extra regnum sine aliqua Regis licentia, per textum in lege si quis post hanc, in versiculo data similiter, C. de edic.

- 32 priuat. & ibi glos. & Cyn. Alberi. & Angel. † contrariam partem quod immo du. tus per cimiterium inde amor non possit, tenuit Marcus Mantua consilio lx. circa finem. numero decimo septimo, allegat Romanum in lege plerique, & ibi lason. ff. de in ius vocan. & in argumentum text. in lege quis sit fugitiuus. §. idem celsus. ff. de edilicio edict. & in lege sicuti. §. aristo, & ibi Bald. ff. si seruit. vendic. pro prima opinio. facit text. in capitulo inter alia. de immunita. ecclesia. qui loquitur in confugiente ad ecclesiam, & rex. in capitulo diffiniuit, & in capitulo sicut. xvij. q. iij.
- 33 † Vltimam tamen opinionem semel seruari vidi in alma ciuitate Venetiarum aliarum ciuitatum Regina, sed pr. mam verioremi puto. Nec obstant allegata per Mantuam, quia procedunt in eo, qui insecutus ab officialibus, vt caperetur fugiens se in ecclesiam recepit, & sic ad eorum manus non peruenit, & similiter text. in d. l. quis sit fugitiuus. §. idem celsus. loquitur de seruo fugiente, qui se in tutum locum recepit, nec similiter obstat dictum Bald. in dicta l. sicuti. §. aristo. quia loquitur in bannito insequuto ab officialibus vt caperetur qui aufugit in alienum territorium, nam ibi capi non potest.

S V M M A R I V M.

- 4 Qui hominibus armatis templa occupat læsæ maiestatis reus est.

Q V A E S T I O V N D E C I M A.

- V N D E C I M O quæro vidimus in proxima præcedente quæstione qualiter extrahens aliquem de ecclesia propria auctoritate ad quam ille confugerat incidit in crimen læsæ maiestatis, per textum in lege secunda. C. de his qui ad ecclesi. confugi. Modo videamus quid dicendum de eo qui sibi templum occupat? Dicat quod talis incidit in crimen læsæ maiestatis. vt probat text. in lege prima, ibi locave occupentur vel templa. ff. ad legem iuli. maiestat. ad idem est text. in l. secunda. ff. de colleg. illici. iuncta glos. ibi in verbo tenetur, vbi text. iuncta glo. probat q. † is qui hominibus armatis templa occupat læsæ maiestatis reus est, facit etiam ad id text. in lege denuntiamus. C. de his qui ad ecclesi. confugi. & ita tener Lodouic. Montal. in tractatu suo de reprobatio. senten. Palati. articulo primo, nume. 70.

LIBER PRIMVS. TRAC.

S V M M A R I V M.

- 1 Impedientes nuntios per legatum apostolicum ad Papam missos, & spoliantes eos literis Papæ directis, incidunt in crimen læsæ maiestatis,
- 2 Imperator obtinet primum locum post Papam.

Q V A E S T I O X I I.

- D** VODECCIMO quæro, an qui nuntios per legatum apostolicum ad Papam missos in via publica impediunt, & literis papæ directis spoliant in criminis læsæ maiestatis delictum incidunt? Circa hoc Roma. in consi. cclxxv. quæritur primo, tenuit q. sic, per tex. in l. i. in princ. ff. ad l. iul. maiesta. Verum quia vt supra diximus in i. q. huius rubri. crimen læsæ maiestatis committitur contra papam, siue per clericos, siue per laycos eisdem modis quibus committitur contra Imperatorem, vt in toto titu. ff. & C. de crimi. læsæ maiesta. vt etiam dixit Præposi. in c. im-primis. in §. de persona. col. vij. vers. qui autem. nu. 10. ij. q. i. ideo deuenimus ad materiam criminis prædicti, videlicet quor & quibus modis crimen prædictum committatur contra Imperatorem alios Principes & ciuitates, & quia citra Papam, Imperator primum obtinet locum ab eo exordiendum erit.

S V M M A R I V M.

- 1 Machinando contra personam Imperatoris, crimen læsæ maiest. committitur.
- 2 Perduellionis reus dicitur qui contra personam Imperatoris, crimen læsæ maiestatis commisit.
- 3 Duellum hoc solo casu fieri lex romana permittebat.

Q V A E S T I O X I I I.

- T**ERTIODECIMO quæro quando Imperator offendi dicatur, vt quis crimen læsæ maiestatis contra eum commississe dicatur? † Responde quando aliquis machinatur contra eius personam proculdubio crimen læsæ maiestatis committit vt dixit Odofr. in rub. C. ad l. iul. maiesta. & Præposi. in c. imprimis. in §. de persona. col. vij. versicu. de Imperatore. q. q. i. & est tex. in l. quisquis. in prin. C. ad l. iul. maiesta. & hoc

procedit, siue quis id solus faciat, siue cum alijs conspirando in necem ipsius Imperatoris, siue cum militibus, siue cum priuatis, siue cum barbaris, vel illum offendere promittendo, vel iureiurando affirmando, vt habetur in d.l. quisquis. in prin. & ibi doc. & tales perduelles dicuntur, vt testatur Vulpianus in l. si. ff. ad l. iul. maie. idem dixit Ioan. de Tur. Crema. in c. si quis. §. porro. vi. q. i. inquitens qd t perduellionis dicitur reus is qui contra personam imperatoris crimen læsæ maiestatis commisit. t Duellum etenim Romana lex hoc solo casu fieri permittebat, idem dixit etiam Tur. Crema. in summa. iij. q. iij. & Specu. in tit. de accusa. §. i. versic. secundo crimen perduellionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Conspirando in necem consiliarij uel collateralis imperatoris, offenditur imperatoria maiestas.
- 2 Consiliarij, uel collaterales imperatoris dicuntur pars corporis ipsius imperatoris.
- 3 Consiliarij, uel collaterales imperatoris, & ipse imperator dicuntur unum corpus.
- 4 Consiliarij dicuntur inherere Principi sicut stelle firmamento coeli.
- 5 Priuata inimicitia non excusat aliquem a crimine læsæ maiestatis.
- 6 Occidens consiliarium, siue collateralem Imperatoris ex priuata inimicitia non incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 7 Andreas de Isfemia dum esset Regius consiliarius in Regno occisus fuit. Ex constitutione regni occidens consiliarium. Regis ex priuata inimicitia tenetur crimine læsæ maiestatis.
- 8 Occidens consiliarium Principis in ipsius principis odium siue reipublicæ, ut tali consiliario careat incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 9 Secus si ob priuatam inimicitiam regulariter.

QVAESTIO XIII.

VARTODECIMO quæro, quid dicendum de conspirante in necem consiliarij imperatoris, vel illius collateralis? Dicas & hunc in crimen læsæ maiestatis incidere: t offenditur. n. ex hoc imperatoria maiestas: t tales nāq; pars corporis ipsius imperatoris dicuntur, vt dixit text. in d.l. quisquis. in prin. C. ad l. iul. maie. facit text. in c. felicis. de poen. in vi. & habetur per Lucam de Pen. in l. nihil. C. de pala. sac. larg. lib. xij. ad idem est text. in c. si quis. vi. q. i. & ibidem Præposi. t Ex Imperatore enim Rege, vel Principe vnum corpus fieri dicitur, & creaturum eius

LIBER PRIMVS. TRAC.

- consiliarijs, vt habetur in præallegato c. si quis. & in d. l. quisquis. & in d. c. felicitis ac in l. humanum. C. de legi. ¶ Quinimmo consiliarij dicuntur inherere principi sicut stelle firmamento cœli, secundum Bald. in l. cum multa. C. de bon. quæ liber. & veluti splendor fulgent firmamenti, argumento rex. in c. super specula. de magistr. & dicuntur solis radij. c. multi. de poen. distin. ij. & tradit Nicol. Boer. in tracta. de auctoritate mag. consi. numero 129. Et prædicta videntur procedere etiã si quis ex priuata inimicitia occideret collateralem vel consiliarium Principis, nam vt dicunt Bal. & Inno. in c. i. de offi. d. leg. ¶ Priuata inimicitia non excusat aliquem a crimine læsæ maiestatis.
- 6 ¶ Contrariam autem partem q̃ occidens consiliarium seu collateralem Principis ex priuata inimicitia non committat crimen læsæ maiestatis, tenuit Bar. in l. hostes. ff. de capt. & positi. reuer. quem sequitur And. de lser. in c. i. in §. & bona committentium in tit. quæ sint regal. in vñb. feudo. qui circa hoc plura scribit, idem tenuit Mart. de Laude in tract. de crimi. læsæ maiesta. q. xxi. & Mathe. de Affli. in d. §. & bona comittentium. col. i. & ij.
- 7 referens q̃ ¶ And. de lser. dum esset regius cōsiliarius in regno occisus fuit ob cuius mortem Regina Ioanna constitutionem edidit q̃ occidens Regis consiliarium etiam ex particulari odio, vel inimicitia, siue vt Rex illo vtili consiliario careat poena criminis læsæ maiest. teneretur, & idem Mathe. in constitu. regni. lib. ij. in ti. de his qui fidei ius. nu. 38. vbi attestatur vidisse rescriptum Regine Ioannæ primæ in quo condemnabantur de crimine læsæ maiesta. sceleratissimi illi qui virum infontem et reipublice vtilem Andream de lsern. prædictum interfecerunt, supra dictam opin. tenuit etiam Aymo Crauetta consi. vi. col. xviij in versi. tertio arguitur. nu. 9. in i. vo lu. & Egid. Belle. consi. xv. erit ergo ex præmissis firma conclusio q̃ occidens consiliarium Principis, siue eius collateralem in ipsius principis odiũ, siue reipublicæ, vt tali consiliario careat in crimen læsæ maiestatis incidit quod etiam tenuit Lucas de Pen. in l. quotiens. col. ij. versic. sic dicimus. C. de exa. ct. trib. lib. x. ¶ Secus si ob priuatã inimicitia, voluntas enim & propositum distinguunt maleficia l. qui iniurie. in prin. ff. de fur. idem erit in offendente lenatorem Principis per tex. in d. l. quisquis. in prin. nam licet secus statutum fuerit per Reginam Ioannam in Regno Neapolitano dicta constitutio non constituit ius vniuersale.

S V M M A R I V M.

- 1 Christum Cruci affligere dicuntur qui eius sacerdotes prosequuntur.
- 2 Hippolytus de Marjilijs magnus criminalista fuit præceptor & promotor authoris.

- 3 Dux Valentinus Alexandri sexti Pont. Max. filius, vicarios perpetuos qui erant in Romandiola partim ferro, partim ueneno subtulit scelestam dominandi cupiditate.
4 Christophorus Pierius Gigas Poeta, authoris patruus.

QV AESTIO XV.

- VINTODECIMO quæro quid dicendum de offendentem vicarium imperatoris Regis vel Principis? dicas quod ex hoc leditur maiestas Principis, ea propter talis læsæ maiestatis reus erit, tunc enim perinde est ac si contra Principem ipsum attentatum esset. facit quod legitur iij. q. i. c. nulli. in fi. vbi dicitur quod Christus cruci affligere dicitur, qui eius sacerdotes prosequuntur. Deus nanque organo Zachariæ, prophete c. eius secundo dixit, qui vos tangit, pupillam oculi mei tangit & transumptiue habetur ij. q. vij. c. accusatio. ad idem facit quia qui Christi sacerdotes recipit, aut spernit Christum spernere, aut recipere videtur xxi. distin. c. in nouo. vij. q. i. c. qui vos. Ad idem facit quod habetur xvi. q. i. c. reuertimini. vbi dicitur quod cum affliguntur sacerdotes Christus affligitur. Hanc opinionem tenuit Rapha. Cuma. conf. cliij. Ad primum respondetur, vbi dixit, quod per iniuriam factam Vicario Principis crimen læsæ maiestatis committitur, ad quod plura allegat quæ transcribere non curavi videre poteris ibi per eum, idem tenuit magnus criminalista præceptor & promotor meus dominus Hippol. de Marfi. conf. l. col. iij. nume. 20. in l. volu. & Lauren. Calcan. conf. li. licet his quæ supra col. ij. nume. 6. Hanc etiam opinionem tenuit Ang. in tracta. suo malefi. in verbo che hai tradito la tua patria, in versicu. quæro aliquis congregat, in fi. versic. secus si contra. numero 4. vbi dicit hoc notandum esse contra vicarios perpetuos in provincia Romandiole quorum tamē nullum extare istis temporibus videmus vt olim tempore quo Angel. prædicta scripsit extabant. Christus Nam Rauenne Polentani, Cesene & Arimini Malateste, Foroliuij Ordellaffi demū Rarij, Imole Alidofii post Riarij, Fauentie Manfredi pro sancta Romana ecclesia Vicarij fuere perpetui, quorum aliquos Cesar Borgia Dux Valentinus nuncupatus Alexan. sexti Pont. Max. filius ferro partim, & partim veneno subtulit scelestam dominandi cupiditate ductus, ob quod tot Italiane Principes suis electis sedibus, de quo cum mortuo Alexan. patre omnia amisisset, per belle alludens Christophorus Pierius Gigas patruus meus Poeta non obscurus sit scripsit.

Sepe Valentinus Cesar dixisse notatus

Aut nihil in terris, aut ego Cesar ero.

Hierony. Gigas.

Tunc sua fortune fuerat rota nam albula fluxit
 Et fluxit Rodanus ad sua uota diu
 Nunc uero in sicco est fluuius defecit uterque
 Hetrusca & prima Clausus in arce fremit.

S V M M A R I V M.

- 1 Offendens Ambasciatorem Principis perinde est ac si Principem offendisset.
- 2 Rumpens securitatem datam a Principe incurrit crimen lese maiestatis.
- 3 Legatus conueniri non potest in loco sue legationis, sed habet ius reuocandi.
- 4 Ambasciator sui Principis uices fungitur.
- 5 Ambasciatores securitatem de iure gentium habere dicuntur.
- 6 Ambasciatores dicuntur sancti, nec possunt pro reprefalijs capi.
- 7 Offendentes Ambasciatores sacrilegium committere dicuntur.
- 8 Bannitus ex Florentia, si ad florentinos Ambasciator per suum Principem mittatur, offendi ibi tanquam bannitus non potest.
- 9 Offendens Ambasciatorem alicuius Principis cuius dictus offendens non erat subditus, crimen lese maiestatis non committit.
- 10 Non subditus offendens Principem crimen lese maiestatis non committit.
- 11 Offendens legatum Principis non odio ipsius Principis, sed particulari inimicitia non incidit in crimen lese maiestatis.
- 12 Offendens Ambasciatorem qui finita sibi commissa ambasciata redditum suum retar dabat non incidit in crimen lese maiestatis.
- 13 Legatus qui differt reuerti cum possit, legatorum priuilegio non gaudet.
- 14 Offendens legatum Principis reuertentem ex legatione sua, postquam est ingressus principalem ciuitatem sui Principis, in qua ipse Princeps residet, non incidit in crimen lese maiestatis, quia non dicitur amplius legatus.
- 15 Offendens legatum Papae in reuersione postquam ingressus est portam Romae, non incidit in crimen lese maiestatis, nisi talis legatus esse Cardinalis.

Q V A E S T I O X V I.

EXTODECIMO quæro quid dicendum de offendente Ambasciatore Principis, sic enim Principis legatum vocant, an incidat in crimen lese maiestatis & dicas qd sic, vt voluit Bal. in c. i. de offic. deleg. per tex. in l. ossa. s. fi. ff. de relig. & sumpt. fune. t perinde enim est ac si principem ipsum offendisset, vt inquit Bal. in d. c. i. ad quod facit text. in c. ex lictis. eo. titu. opinionem Bal. sequitur Fely. in prazalleg. c. i. in fin. vbi pro

- 3 opinione Bal. sic arguit \dagger rumpens securitatem datam a principe incurrit crimen laesae maiestatis tex. est in l. i. ff. ad l. iul. maiest. Sed Ambasciatores hanc securitatem habere dicitur l. ij. ff. de iudi. ergo offendens istos ipsum Principem offendere dicuntur. Dicatur q. in d. l. ij. in s. legatis non probatur intentio Fely. quia ibi disponitur q. \dagger legatus conveniri non potest in loco sue legationis, sed habet ius reuocandi, & sic ille tex. non loquitur de
- 4 alia securitate, opinio autem Fely. in se vera est, sed alia ratione \dagger Ambasciator etenim sui Principis vice fungitur facit tex. in c. sane. de offi. deleg. & ibi not. Abb. hinc est q. offendens illum, & eius Principem offendere dicitur. Præterea \dagger isti legati quos Ambasciatores vocant securitatem de iuręgentium habere dicuntur, ideo nemo eos offendere debet l. fi. ff. de lega. l. sancitum. ff. de rer. diuisio. & habetur per Bart. in l. i. versic. circa hanc legem quæro ff. ad l. iul. maiesta. & per Marti. de Laude in tracta. de legat.
- 6 princ. q. xvij. facit quia \dagger isti legati dicuntur sancti, vt habetur per Ange. in l. ij. s. legatus. de iudi. Nec possunt pro represalijs capi vt voluit Bar. in l. fi. ff. de lega. & Marti. de Lau. in præallegato tract. q. xxxi. & xxxvij. Im
- 7 mo \dagger offendentes legatos, qui sancti dicuntur committunt etiam sacrilegium, vt no. Ang. in l. consensisse. s. legatis. de iudic. quod tenet idem Marti. in præallega. q. xxxvij. & licet ipse Marti. in eodem tracta. q. v. dixerit, q. is qui Principis legatum verberat, vel ei iniuriam infert teneatur lege iur. lia de vi publica. Attamen opinio Bal. & sequacium tenentium q. offendens Principis legatum crimen laesae maiestatis committat, mihi plus placeat per ea quæ supra dixi, in qua opinione fuit etiam Bar. in extrauag. qui sint rebel. in verbo rebellando in versu. quod hic dicitur. nume. 4.
- 8 \dagger Et in tantum verum est, q. Ambasciatores habent de iure communi securitatem q. si aliquis esset bannitus, vt puta ex Florentia, attamen si ad florentinos Ambasciator per suum principem mitteretur offendi ibi tantquam bannitus non posset, vt notanter dixit Ang. in s. reuerendissimi. in authen. de sanctis. episco.
- 9 \dagger Conclusionem supradictam q. offendens legatum Principis fiat reus criminis laesae maiestatis limita modis infra scriptis. Et primo vt non procedat quando talis offendens non erat subditus illius Principis cuius legatus
- 10 vigeungebatur. \dagger Nam quando non subditus Principem offendit crimen laesae maiestatis non committit clemen. pastoralis, & ibi doc. de re iudi. Et notatur per doc. in l. quisquis. C. ad l. iul. maiesta. si igitur non subditus offendens Principem non committit crimen laesae maiestatis, vt etiam legitur apud Oldra. consi. xliij. quæritur vtrum citatio col. ij. versicu. circa sextam, & dicam latius infra sub hac eadem rubrica q. lxvij. ergo idem a fortiori dicamus esse in offendente eius legatum cum accessorium natura

sui principalis sequatur, vulgato c. accessorium. de regu. iur. in vi. fact quia surrogatus est eiusdem iuris & conditionis cuius est is in cuius locum surrogatur. l. eum qui. §. qui iniuriarum. ff. si quis caut.

1. † Secundo fallit dicta conclusio in offendente legatum Principis non odio Principis, sed ex particulari inimicitia, per ea quæ voluit Bar. in l. hostes. ff. de capti. & postli. reuer. & per ea quæ voluit Andr. de lser. in c. is. & bona committentium. in tit. quæ sine regal. in vlib. feud & ibidem Mathe. de Affici. in quibus locis concludunt qd offendens consiliarium Principis ex particulari inimicitia, non incidit in crimen læsæ maiest. faciunt dicta supra q. xliij. proxima præcedente.
2. † Tertio fallit prædicta conclusio in offendente Ambasciatorem seu legatum Principis, qui finita sibi commissa ambasciata reditum suum retardabat. Talis enim privilegio legati non gaudet, vt voluit Bart. in l. fi. C. de mercat. Idem voluit Marti. de Laud. in tract. de lega. principum q. xi. vbi dixit qd † legatus qui differt, reuerti cum possit legatorum privilegio non gaudet, allegat rex. in l. item hi. §. i. & ibi gl. ff. ex quib. cau. maior. & tex. in l. fi. C. de comer. & merca.
3. † Quarto fallit conclusio prædicta in offendente legatum Principis reuertentem ex legatione sua postquam est ingressus principalem ciuitatem sui principis in qua ipse princeps residet. Nam eo casu nō dicitur amplius legatus secundum Martin. de Laud. in præalleg. trac. de leg. princ. q. xxxij. alleg. tex. in l. fi. ff. de offi. procon. & leg. & Specu. in ti. de lega. §. si tunc enim eum offendens non incurreret crimen læsæ maiest. quia offensus non representabat vltcrius personam principis, & sic eo casu principis maiestas non leditur, sed persona priuata. † Idem erit in legato Papæ si offendatur postquam ingressus est Portam Romæ, tunc etenim non est amplius legatus vt dixit Marti. de Laude loco proxime allegato. si tamē legatus Romam reuersus esset Cardinalis, prædicta locum nō haberent, per tex. in c. fœlicis. de pœn. in vi. & per ea quæ dixi supra q. v.

S V M M A R I V M.

1. Statutum puniens turbantes vel turbare uolentes statum ciuitatis intelligitur principaliter non secundario.
2. Arbitrium datum sapientibus super utilitate publica vel ciuitatis statu principaliter nō secundario intelligitur.
3. Statutum puniens certa pœna facientes rumorem in ciuitate si quis aliquem percutiendo rumorem oriri fecerit, non tenebitur pœna statuti prædicti.
4. Statutum concedens alicui qd possit facere vindictam de offensa sibi illata, intelligitur

per se non per interpositam personam.

- 5 Banniti qui nolunt ire ad confinia ipsis assignata per Principem non incidunt in crimen læsæ maiestatis.
- 6 Iudex qui iudicat contra constitutionem Imperatoris non tenetur crimine læsæ maiestatis, & quæ sit ratio.

QVÆSTIO XVII.

ECIMO SEPTIMO quæro an sicuti quando principaliter publica leditur maiestas crimen læsæ maiestatis committitur l. i. in prin. & l. ij. in. ita gl. in verbo tabulis. ff. ad l. iul. maie. ita dicendum sit quando non principaliter, sed secundario maiestas publica leditur? Breuiter dicas quod non, ut voluit Bal. in l. i. C. de priua. carce quem refert & sequitur Albericus, Bru. consil. lxxix. viso processu inquisitionali col. ij. ver. tertio moueor, facit ad hoc quod voluit Bal. in l. i. §. i. col. ij. ff. de iusti. & iu. vbi dixit quod ista tutum puniens turbantes vel turbare volentes statum ciuitatis intelligitur principaliter non secundario. Hinc est quod arbitrium datum sapientibus super utilitate publica vel ciuitatis statu principaliter non secundario intelligitur, & ideo arbitrari non poterunt super iuribus priuatorum principaliter licet secundario publicum commodum concernant, ut voluit Bal. in d. l. i. §. i. col. ij. ff. de iusti. & iur. & latius per Bar. in l. ambiciosa. ff. de decret. ab ordi. fac. & per Nel. in trac. banni. in ij. par. ij. tempo. q. l. vbi dixit quod si extet statutum puniens certa poena facientes rumorem in ciuitate, si quis aliquis percutiendo rumorem oriri fecerit, non tenebitur poena statuti prædicti. Et cum illius verba principaliter non secundario sint intelligenda. Et ideo si alicui per statutum conceditur quod facere possit vindictam de offensa sibi illata intelligitur per se non per interpositam personam, ut attestatur Bal. in l. vt vim. col. ij. ff. de iusti. & iu. idem dixit Bart. Cep. consil. xvij. ver. præterea istud faciunt dicta supra q. xxiij. de offendente consiliarium Principis. hoc idem tenuit Aymo. Craue. consil. vi. col. xvij. ver. tertio arguitur in fauorē i. vol. Ad idem facit quod voluit Bar. in consil. cxxxix. quæritur vtrum. in i. vol. vbi concludit quod ille qui noluit ire ad confinia sibi assignata, & omnes qui exules sunt, & Principi non obediunt non propterea committunt crimen læsæ maiestatis, sed tunc deinde quando quis principaliter insurgit contra ipsum Principem, quod refert & sequitur Deci. consil. cccx. in causa mora Mediolani col. vlt. in. vol. & pro ista conclusione est textus in l. i. C. ad l. iul. maie. vbi dicitur quod iudex qui iudicat contra constitutionem imperatoris non tenetur crimine læsæ maiestatis, & ratio est, quia factum iudicis tali casu non respicit principaliter offensam imperatoris, sed secundario.

- 1 Offendens habentem securitatem a dominis Venetis uel ab aliquo alio superiore non recognoscente, ne ab eo uexetur crimen læsæ maiestatis committit.
- 2 Omnia quæ dicuntur de populo Romano attribuenda sunt Regi & ciuitati superiori non recognoscenti.

Q V A E S T I O X V I I I.

- ECIMOCTAVO quæro an olim crimen læsæ maiestatis incurrebāt hī qui aduersus securitatem alicui a Populo Romano factā ne ab eo vexarentur attentabant? dicās q̄ sic, tex. est in l.i. & ibi gl. l. ff. ad l. iul. maie. & habetur per Math. de Affli. in c.i. in §. & bona committentiū. nu. 8. in tit. quæ sint regal. in vñbus feudorum. † Idem dicās
- 1 hodie in his qui ab imperatore Rege, vel ciuitate superiorem non recognoscente, ut est alma ciuitas Venetiarum, securitatem haberent, per ea quæ volunt doctores in l. hostes. ff. de capti. & postlimi. reuer. & per Salycet. in l. quisquis. C. ad l. iul. maie. & hoc voluit etiam idem Mathe. de Affli. in d. §. & bona committentiū. col. v. versu. secundo modo. nu.
 - 2 me. lviij. vbi dixit q̄ omnia quæ dicuntur de populo Romano attribuēda sunt Regi & ciuitati superiorem non recognoscenti, per no. per doctores in d. l. hostes. & Guiliel. de Cun. in l. ex hoc iure gent. ff. de iusti. & iur. & Saly. in dicta l. quisquis. Et in ista materia de frangente alicui saluū conditum vide quæ latius dicam infra in hoc eo. ti. q. xxxiij.

S V M M A R I V M.

- 1 Populus Romanus olim dominus erat, et post omne ius suum in Imperatorē trāstulit.
- 2 Tanta erat apud Romanos religio seruande fidei etiam hostibus ut si quando obsides ab eis dati aufugissent Romam reuersi illos ad hostes remittebant.
- 3 Obsides sine Principis cui dati sunt licentia testari non possunt, quia sunt quasi serui.
- 4 Bona quæ sita per obsides fisco acquiruntur.
- 5 Obsides captiuis equiparantur, & serui quodammodo sunt.
- 6 Clerici a Papa solo in obsides dari possunt.
- 7 Clericus in obsidem ab episcopo suo etiam pro fiducia treugue dari non potest.
- 8 Intellectus uerus c. ex rescripto. extra de iureiuran.
- 9 Abbas potest monachum etiam inuitum pro necessitate & utilitate sui Monasterij in certo loco deputare.
- 10 Monachus non potest Abbati resistere cū eius uoluntas a uoluntate Abbatis depēdeat.

- 1 Obsides ab inferioribus ab Imperatore uel Papa an dari possint?
- 2 Statum hominis immutare solius Principis est.
- 3 Facientes fugere obsides datos ab inferioribus a Principe, qui proprie obsides non sunt, non committerent crimen læsæ maiestatis.
- 4 Obsides dati ab una ciuitate alteri ciuitati, cum non sint uere obsides testamenti factio nem non amittunt.
- 5 Habens iura Principis, seu ius belli indicenti, obsides dare & recipere potest.
- 6 Obsides inter priuatas partes pro obseruatione pactorum quandoque dantur, hi tamē proprie obsides non sunt, nec sic dati sunt loco pignoris.
- 7 Obsides pro causa publica non priuata dari possunt.

Q V A E S T I O X X.

ECIMONONO quæro si sint dati obsides Imperato ri Regi uel Principi per eius inimicos pro pactis inter eos initis seruandis an faciens eos fugere crimen læsæ maiesta tis committat? Dicendum utique cum reum huiusmodi criminis fieri, per tex. in l. i. ff. ad l. iul. maiesta. ubi dicitur qd is qui dolo malo consilium inierit quo obsides in iussu principis fugerent crimine læsæ maiestatis tenetur, & licet ille tex. loqua tur de obsidibus datis populo Romano† qui tunc orbis dominus erat cu ius ordine ius in Principem postea translatum est uidelicet in imperatorē, ut habetur in l. i. ff. de constitu. princi. & in l. i. ff. de offic. præfect. prætor. ideo ille tex. procedit in obsidibus imperatori datis. dabantur etenim ob sides Romano populo, uel pro pace componenda, uel pro composita ser uanda, & e contra per populum Romanum simili ter alijs assignabantur, ut dixit glo. in verbo obsides. ff. de testamen. † Eratq; tanta religio apud Romanos seruande fidei etiam hosti ut si quando obsides ab eis dati au fugissent Romam reuersi illos ad hostes remittebāt. Vnde legitur in Ro manorum historijs qd inita pace inter Romanum populum & Porfenam Ethruscorum Regem obsidioneq; soluta Porfena inite pacis seruande pi gnus decem Patritiorum utriusque sexus filios sibi obsides dari uoluit, dumq; inter eos aliquæ virgines obsides date in balneum descendissent cu siodesq; earum honoris gratia secessissent ipse amne in quo lauabatur ira iecto Romam abierunt inter quas cum Valerij Consulis filia esset is pa terno superato affectu Senatui persuasit ut virgines ille ad Porfenam pro fide seruanda remitterentur.

† Et obsides isti sunt quasi serui, & ideo sine Principis cui dati sunt licetia testari non possunt, ut est tex. in l. obsides. ff. de testa. & rationem assignat

- 4 ibi gl. in verbo obsides, quia bona quaesita per eos dum sunt obsides
 sco acquiruntur, tex. est in l. diuus. ff. de iure fis. et ibi gl. in verbo bona, quae
 dicit, qd ille tex. intelligi debet de obsidibus qui dari erant imperatori pro
 aliquo pacto seruando, siue pro aliquo capto qui recesserat eo dimisso, &
 istos dicit illa gl. testari non posse quam sequitur ibi Bart. vera autem ratio
 quare obsides testari non possunt, non illa est, quia bona per eos quaesita
 sint filii loquendo de quaesitis in obsidatu siue etiam secundum aliquos et
 de quaesitis antea, sed secum portaris in ipso obsidatu, sed quia obsides
 captiuis equiparatur, & serui quodammodo fiunt, quod probatur in d. l. di
 uus. ff. de iure fis. iuncto tex. in l. eius qui. ff. de testa.
- 6 † Sed an clerici in obsides dari possint? dicendū qd sic, sed a solo Papa vt
 propriam obsidum naturam sortiantur, argu. text. in c. cuncta per mun
 dum & c. per principalem. ix. q. iij. ita voluit Abb. in c. ex rescripto. in ver
 si. venio ad secundum membrum. de iure iuran. vbi dixit sic procedere gl.
- 7 in c. vt pridem. xxij. q. viij. † A suo autem episcopo clericus in obsidem
 dari non potest, etiam pro fiducia tregue, gl. est reputata singularis in d. c.
 vt pridem, quam ad hoc pro singulari allegat Ro. in singul. cccxcix. inci
 piente nunquid episcopus, asserit tamen curiales communiter contrarium
 dicere, allegantes tex. in praalleg. c. ex rescripto. ad quem text. respondet
 Roma. qd ibi Abb. dederat monachos in obsides de consensu papae, sub
 dens hoc verum esse sicuti Deus est Deus. Dicas qd Romanus sic intelligē
 do illum tex. vult diuinare cum ibi nulla fiat mentio de consensu Papae,
 ideo eius intellectus ad illū tex. tanquā diuinatorius est reiiciendus, iuxta
 gl. in l. filium quem habentem. C. famil. herci. ita dixit Anr. Corfe. singula
 ri suo, incipiente, an episcopus in verbo obsides † verus autem intellectus
 praedicti c. ex rescripto erit qd ibi Abb. monachos pro obsidibus dederat
 ei qui sibi pro vtilitate sui monasterij grandem pecunie quantitate mura
 tuauerat. † Nam pro necessitate & vtilitate sui monasterij Abb. potest mo
 nachum etiā inuitum deputare in certo loco, & † monachus nō potest in
 hoc Abbati resistere, cum eius voluntas a voluntate Abbatis dependeat
 vt in c. religiosus. de elec. in vi. & c. non dicatis. xij. q. i. ita dixit Abb. in d. c.
 ex rescripto. cuius dicta resumit Anto. Corfe. in praallega. singulari suo.
 Neque proprie dici possunt obsides monachi illi in casu d. c. ex rescripto,
 vt per Abb. & alios ibi, quinimmo licet papa in d. c. mandet seruari pro
 missa per monachos, id non est ea ratione quia monachi pro obsidibus da
 ri potuerint per eorum Abbatem suo creditori, sed quia illi monachi iura
 uerant de obseruanda conuentione, vt aperte ibi dicitur.
- 8 † An autem obsides dari possint ab inferioribus ab imperatore vel pa
 pa? gl. in l. ij. C. de patri. qui fil. distra. dicit qd non, fatetur tamen qd contra
 rium

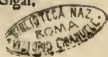
- rum de facto est usurparum, idem dixit Azo in summa. ff. de testa. quem etiam refert Bart. in d. l. obsides. eo. ti. & Abb. in d. c. ex rescripto. in præallegato vers. cum quaeritur, ubi dixit qd dari nō possunt vt sint proprie
- 12 obsides vt quodammodo libertatem perdant. † statum enim hominis im
- 13 mutare est solius Principis arg. tex. in l. i. s. de qua. ff. de postul. n. † Ideo faciens fugere hōi obsides, qui proprie obsides non sunt, non committeret crimen læsæ maiestatis: quia tex. in præalleg. l. i. ff. ad l. iul. maie. loquitur de veris & proprijs obsidibus datis populo Romano, cuius omnia iura in imperatorem transfusa sunt, vt supra dictum fuit, & habetur in l. i. ff. de consi. princ. & in l. i. ff. de offi. præse. præto.
- 14 † Nec isti obsides dati ab vna ciuitate alteri ciuitati cum non sint vere obsides testamenti factionem amittunt, vt dixit Dy. quem refert & sequitur Bar. in d. l. obsides. ff. de testa. & omnia ista notanda sunt, tam pro intellectu d. l. i. ff. ad l. iul. maie. si. quā l. diuus ff. de iure fil. & d. l. obsides. quia faciens fugere istos obsides qui vere obsides non sunt, non puto crimen læsæ maiestatis perpetrare.
- 15 † Quid autem dicendum sit in alijs. Principibus habentibus iura principis, seu ius belli indicendi, Abb. in d. c. ex rescripto. ver. vnde cum quaeritur de iure iuran. asserit credere qd obsides dare possint, & qd dari ab eis vere obsides sint: idem esse dicas in ciuitatibus superiorem non recognoscētibz, vt est ciuitas Venetiarum, nam cum iura Principis habeant, vt dixi supra in i. rub. quoruplex sit maiestas, & dare & recipere obsides poterūt.
- 16 † Dantur et qñq; obsides inter priuatas partes pro obseruatione pactorum, vel pro obseruatione rei iudicate & conventionum. hi tñ proprie obsides non sunt, nec sic dati sunt loco pignoris, vt dixit gl. in d. c. exp. osita. de arbit. facit ad hoc tex. in præalleg. c. ex rescripto. de iure iuran. & tex. in d. c. exp. osita. & faciunt eaque in locis prædictis dicunt doct. maxime Abb. & in dictis iuribus, dati pro obseruantia conventionum atq; sue obsides
- 17 nuncupantur † obsides enim pro causa publica nō priuata dari possunt, vt per Bal. in l. obses. C. de actione & obligatio. & idem in l. obses. C. de prædi. minor.

S V M M A R I V M.

- 1 Mittentes literas nunciosue inimicis ut hostes adiuuentur contra Principem incidunt in crimen læsæ maiestatis.
- 2 Ciues aduertere debent ne rebellibus ciuitatis literas vel aliud s. genum mittāt per quod ipsi iniuri possint contra ciuitatem, quia inderunt in crimine læsæ maiestatis.
- 3 Qui literas scienter hostibus portant incidunt in crimen læsæ maiestatis.

Hierony. Gigas,

F

- 4 Scribens non dolose hostibus eisque nuntium mittens, aut eis signum dans, non ut Principi noceat uel ciuitati non incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 5 Nullus de bet literas nuntios ue mittere hostibus etiam pro suis priuatis negotijs bona fide & sine dolo, principe inconsulto.
- 6 Non solum a malo, sed etiam a suffitione mali cauendum est.
- 7 Bonarum mentium est ibi culpam timere ubi culpa non est.
- 8 Qua poena puniantur qui literas publicas priuatas ue aperiant.
- 9 Non restituens literas ei cui reddere mandatum suscepit, sed illas alteri pandens, non tamen aduersario mittentis, incidit in crimen falsi.
- 10 Qui literas alterius aperit et diuulgat ad alterius iniuriam tenetur actione iniuriarū.
- 11 Qui literas alteri scriptas lacerat uel comburit tenetur crimine falsi.
- 12 Remouens sigillum de literis alterius tenetur de falso.
- 13 Clericus aperiens alienas literas est deponendus.
- 14 Hi qui ex apertura literarum publicarum consilium ineunt quo hostes principis aduersus eum inuentur, incidunt in crimen læsæ maiestatis.

QVAESTIO XX.

- V**IGESIMO quæro an hi qui nuntios literasve inimicis mittunt incidant in crimen læsæ maiestatis? circa quod dicas eos disti criminis reos effici, ut est text. in l. i. ff. ad l. iul. maieſta. & ibi no. Bar. de quo per Bar. Cepo. in cōſi. xvij. viſa commiſſione. col. viij. nu. 30. hoc ſane intellige de his qui dolose hostibus literas ſcribunt nuntiosve mittunt, nā ita loquitur tex. in d. l. i. & ira etiam dixit Marti. de Laude in ſuo traſta. de crimine læsæ maieſta. q. ij. & Mach. de Affli. in c. i. in §. & bona committentium, nume. 65. in titulo quæ ſint regal. in vſib. feud. vbi dixit ꝑ mittentes literas nuntiosve inimicis, ut hoſtes adiuuentur contra Principem incidunt in crimen læsæ maieſta. Idem voluit Nicol. Boer. in ſuo traſt. de ſeditio. in vi. præſuppoſito col. iij. nume. 15. ad idem facit ꝑ voluit Ang. in d. l. i. in ſi. ff. ad l. iul. maieſta. vbi dixit ꝑ ciues aduertere debent ut rebelibus ciuitatis non mittant literas neque eis aliquod ſignum præbeant per quod ipſi rebelles iuuari poſſent contra ciuitatem, nam inciderent in crimen læsæ maieſtatis. Largo tamen modo & idem dicendum eſt de faciente hoſtibus ſignum, ut dicit tex. in d. l. i. ff. ad l. iul. maieſta. & ibi doct.
- 1 ꝑ ꝑ Quid autem dicendum ſit de his qui literas hoſtibus portant in terminis ſupradictis? dicas ꝑ ſi ſcienter id faciūt incidunt in crimen læsæ maieſtatis, ut dixit Bal. in d. l. i. ff. ad l. iul. maieſta. & Marti. de Lau. in traſt. de crumine læsæ maieſta. q. ij. ꝑ Si autem quis non dolose hoſtibus ſcripſerit

eiſque nuntium miſſerit, neq̃ eiſ ſignum dederit, vt Principi noceret, vel ciuitati eo caſu non incidit in crimen læſæ maiſtatis, vt probat text. in d.
 5 l.i. arguendo a contrario ſenſu. † Arbitror tamen nullum debere hoſtibus
 6 literas nuntioſve mittere etiã pro ſuis priuatis negotijs bona fide & ſine
 7 dolo principe inconſulto, quia † non ſolum a malo, ſed etiã a ſuſpitione
 8 mali cauendum eſt, & † bonarum mentium eſt ibi culpam timere, vbi cul
 9 pa non eſt, ſed ſi ſecus fecerunt non propterea incidunt talia facientes in cri
 10 men læſæ maiſtatis.

† Qua autem pœna puniatur qui literas publicas priuataſque ad alios
 directas aperuit Bart. in l. qui teſtamentum. ff. ad l. corne. de falſi. ita diſtin
 guit, aut quis aperuit dictas literas vt aduerſario mittentis eas oſtendar, &
 tali caſu incidit in pœnam falſi, allegat ad hoc tex. in l. iſ. ſi qui depoſita. ff.
 ad l. corn. de falſi ſi vero aperijt vt ipſe eas legeret aliq̃ autem non oſtende
 rit, & hoc caſu dicit Bar. non putare eum incidere in pœnam falſi, ſed pu
 nietur extraordinarie crimine ſtellionatus, allegat tex. in c. cum olim magi
 ſter. de offic. deleg. idem dixit Rom. in confi. ccdxvii. in verſic. dum vero.
 & ſimiliter hoc tenet Alcia. in ſuo conſilio impreſſo poſt eius tractatum
 9 de duel. nume. 74. † Quid ſi aliquis non reſtituit literas ei cui reddere man
 darum ſuſceperat, ſed illas alteripandit & manifeſtat (non tamen aduerſa
 rio mittētis) Bar. in l. litio. in ver. venio ad ſecundũ. ff. ad municipi. tenet q̃
 talis incidit in crimē falſi, p̃ tex. in d. l. iſ. ſi qui depoſita. ff. de fal. & l. ſi quis
 10 aliquid. §. qui viul. & ſeq. ff. de pœn. † Item qui literas alterius aperiret & di
 uulgaret ad alterius iniuriã, aſſione iniuriarum teneretur, vt voluit Gon
 diſaluuſ Villadiego Hiſpanus in tracta. de legat. in iij. parte. q. i. numero
 4. allegat tex. in l. iſ. ſi quis tabulas. ff. depoſi. ſubdens q̃ non dicitur literas
 aperire qui clauſuram earum detrahit ſi aliter eas nō aperiat nec legat, pro
 quo dicit eſſe tex. not. in l. ſi quis in grauiſ. qui tabulas. ff. ad ſylleni. & ibi
 11 dem Bar. † Qui autem literas alteri ſcriptas lacerat vel comburit falſi cri
 mine tenetur, vt voluit Abb. in præalleg. c. cum olim. de offi. dele.

† Remouens autem ſigillum de literis alterius tenetur de falſo, ſecundũ
 Bal. in l. paulus. ff. de falſi. & ita voluit etiã Ioan. Bertachi. in ſuo tract. de
 epiſ. in prima parte. in verſicu. vltcrius quero. nume. 36. referens ſic fuiſſe
 punitum quendam ſer Gerutium de Monte ſancto qui amouerat ſigillum
 de literis Reuerendiſſimi Cardinalis Firmani tunc legati provincie Mar
 12 chie Anconitane. † Sciendum tamen eſt q̃ ſi aperiens alienas literas eſſet
 clericus eiſ pœna eſſet depoſitio c. ad ſaliariorum de crimine fal. ita dix
 13 it Roman. in præallegato conſilio clxv.

† Vnum tamen non omitam quod ſi quis ex apertura literarum pu
 blicarum conſilium ineat quo hoſtes Principis, aut reipublice aduerſus

eos iuuentur, tali casu aperiens literas publicas incidit in crimen læsæ maiestatis, vt dixit Roman. in præallegato consilio clxv.

S V M M A R I V M.

- 1 Consiliarius Regis reuellans Regis consilium inimicis eius incidit in crimen proditiōis.
- 2 Proditor quis dicatur?
- 3 Reuellans secreta inimicis incurrit crimen proditiōis & falsitatis simul.
- 4 Idem est in secretario Principis uel Reipublice.
- 5 Secretarius Principis uel reipublice dicitur in dignitate constitutus.
- 6 Scientia secretarij habetur pro scientia Papæ.
- 7 Reuellatores consiliorum Regis, aut uiui exuruntur, aut furca suspenduntur.
- 8 Consiliarius Regis reuellans consilia Regis amico Regis animo damnificandi Regem, incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 9 Quid si ex tali reuellaione nullum damnum regi est sequutum.
- 10 Qua pœna puniatur reuellans secretum Principis animo non damnificandi eum, sed animo iniuriandi tertium.
- 11 Qua pœna teneantur subditi, quibus ut plurimum secreta Principum committuntur, reuellantes secreta sui Principis?
- 12 Ad hoc ut uasallus reuellans secretum domini feudum perdat tria requiruntur.
- 13 Vasallus si non animo damnificandi dominum secretum reuellet, sed forte ex eo puls dominum laulare feudum non amittit.
- 14 Quis probabit animum damnificandi affuisse, uel non affuisse.
- 15 Vasallus reuellans secretum domini sempronio, q. ipsum dominus uult interficere, non amittit ex hoc feudum.
- 16 Qua pœna teneatur is qui, non sit secretarius uel uasallus Principis, cuius secreta reuella?
- 17 Reuellans secretum Principis super re honesta, & alteri non nocius pœna mortis est puniendus, etiam si quis iurasset non reuellare, tenetur illi cui prodesse potest, & non obesse patefacere.
- 18 Manifestans secretum quod est inter federatos ad pacem, pacem ipsam uiolare dicitur.
- 19 Antiani ciuitatis si iurauerunt aliquid tenere secretum, & id reuellent in damnum cōmunitatis ab officio remoueri debent.
- 20 Syssiphus qui deorum secreta patefecit hominibus apud inferos punitur.
- 21 Tarquinius Marcum Tullium auumuirum eo q. librum secreta ciuiliū sacrorū continentem eius custodiē commissum corruptum Petronio Sabino rescribendum dedisset, culco insutum in mare præcipitari iussit.
- 22 Tria fecerunt Romanos dominari.

25. Varijs modis secretum panditur.
24. Secretum quod dicatur.
25. Secretum unde dicatur.
26. Secretum proprie est. q. vulgus ignorat.
27. Secretorum Principis scientia quam maxime fugienda est.
28. Philippides Atheniensis Lysimacho Regi, respondit, id tantum ab eo expetere, ne aedificiorum suorum quicquam ipsi crederet.
29. Consiliarij Principum quibus Princeps suam secretam voluntatem in aliquo gerendo negotio propalat, quae sit contraria diuinis legibus, illi more canum applaudentes eiusq. voluntatem sequentes male faciunt.
30. Si Regidetur per Papam Praelatus suspectus in ecclesia sui Regni; qui eius secreta pandat. Si sit ei suspectus, rex potest eum non admittere, sed Pontifici rescribere.
31. Princeps propter timorem reuelationis secretorum non tenetur admittere praelatum sibi suspectum.

Q V A E S T I O X X I.

- V**IGESIMO PRIMO. quæro an reuelans secretū Principis crimen læsæ maiestatis incurrat? In hac quæstione considerandi sunt plures casus. Primo videamus de consiliario Regis reuelante Regis consiliū inimicis & hostibus eius, de quo dicendum est, qd incidit in crimen prodicionis. † Proditor enim dicitur reuellans secretū hostibus. Et omne delictū s. exploratorēs. ff. de re mil. vbi dicitur tex. qd qui hostibus secreta nuntiant proditores sunt & capitis poenā luunt, & ideo dixit Ang. in consil. et vi. quia consulario col. ix. qd per reuelationē secretorum hostibus vel inimicis factā incurrit quis crimen prodicionis & falsitatis simul. facit tex. in l. si quis aliquid. ff. de poe. & l. i. C. de comen. & merc. & l. ij. ff. de præfari. & l. i. C. de aduo. diuer. iudi. & hanc opi. tenet And. de l. i. c. i. quib. mod. seu. amit. & ibidē Math. de Affli. col. iij. ver. vlti. quæro: Mart. de Laud. in trac. de crim. læ. maie. q. xlix. & idem in trac. de consilia. prin. q. ij. † Et idem dicendum erit de secretario Principis, vel republice † qui ex eo quod est secretarius dicitur esse indignitate constitutus, vt dixit Barto. in l. eadem. colum. ij. ff. ad l. iul. maie. & Bonus de Currilli in tractatu de nobilit. in tertia parte, nume. 243. † Et negotium qd geritur inter Principem & eius secretarium in tantū dicitur secretum qd Inno. in c. cū dilecta. de rescrip. dixerit qd scientia cancellarij, seu secretarij habetur pro scientia papæ, quod refert & sequitur Math. de Affli. in d. c. i. col. v. ver. scias tñ. nu. 5. in titu. quib. mod. seu. amit. Ad idem facit tex. in l. si quis. s. transu-

- 7 ge. ff. de pœn. vbi dicitur qđ t̄ reuellatores consiliorum Regis aut viui exuruntur, aut furca suspenduntur.
- 8 t̄ Secundus erit casus de consiliario Regis reuelante consilia Regis, amico Regis, animo Regem damnificandi, vtp̄ta quia ex tali reuelatione, amicus Regis eius inimicus factus est, quo casu similiter punietur crimine læsæ maiestatis. Itā concludit And. de Iser. in d. c. i. quibus mod. feū. amit. & ibidem Mathe. de Affli. in vers. vltimo quæro. facit ad hoc tex. in l. cuius dolo, ibi vt ne ex amicis hostes. ff. ad l. iul. maiesta. t̄ Si vero ex tali reuelatione aliquod damnum non est sequurum, & tunc quia animum habuit damnificandi regem punietur in feudi amissione si quod feudum a Rege tenebat cuius consilium dederat, per tex. in præallegat. c. i. quibus mod. feū. amit. si autem aliquod feudum a suo Rege uel Principe non tenebat de peiuriis tenetur, ut in c. l. de nou. form. fidel. & ita tenet Bal. in l. nullum. C. de testib. uel de falso punietur, ut in l. i. §. is qui. ff. de fals. Bart. in l. solam. de testi. Inno. in c. literas. de præscrip. & si officium haberet illud perdit Bald. in c. i. in vers. credentia. de pace constan.
- 10 t̄ Si vero secretum reuelat animo nō damnificandi Regem, sed animo certum iniuriandi, & in infamiam tertij, & eo casu punitur pœna l. si quis in metallum. §. si quis instrumentum. & §. si instrumenta. ff. de pœn. sed verius videtur qđ puniatur pœna de qua in d. l. i. §. si quis tabulas. vt sensi Mathe. de Affli. in d. c. i. quibus mod. feū. amit. Circa istum articulum vide quæ remissius scribit Nicol. Boer. in suis decisioni. in tracta. de auctoris. magn. consilij nume. 155. qui habetur in ij. par. suarum decisio.
- 11 t̄ Videndum modo est quid dicendum sit de alijs reuelantibus secreta Principis, qui tamen non sunt consiliarij, aut secretarij, sed bene subditi ipsius principis, quibus vt plurimum secreta principis committuntur l. proximis. C. de proxim. sac. scrinio. libr. xij. facit text. in c. ego episcopus. de iur. iuran. nec debent secreta sui Principis quæ vulgo ignorantur reuelare. Odo. in extrauagan. de pace constan. circa fin. Mar. de Laud. in tracta. de princip. q. cxc. dicas qđ si reuelans sit vassallus & reuelauit consilium secretum, vel verba secreta sibi per dominū dicta punietur in amissione feudi, vt in d. c. i. quibus mod. feū. amit. & in c. i. de form. fidel. & in c. i. §. penul. de noua forma fidel. vbi est expressum ne vassallus secreta domini reuelleret, ita voluit And. de Iser. ibidem, & etiam ibi Mathe. de Affli. col. i. vers. notanda sunt duo. Hoc sane intellige quando vassallus animo damnificandi dominum secretum eius reuelauit, ita dixit glo. in d. c. i. quā ibi omnes sequuntur ex qua do. cto. notant qđ t̄ ad hoc vt vassallus reuelando secretum domini feudum perdat tria requiruntur, Primo qđ secretum reuelleret, secundo qđ animo damnificandi dominum id agat, tertio qđ dam-

nūm inde principi sequutum fuerit, & ita dicunt ibi Bal. Aluar. Præposi. & Mathe. de Afflic. vbi Aluaror. col. i. vers. quæro cum gl. nu. 4.

- 13 † Verum si non animo damnificandi dominum vassallus secretum reuelat, sed forte ex eo putans dominum laudare. Tunc feudum non amittit vt voluit And. de Iser. in præalleg. c. i. quibus mod. feud. amit. in versiculo item nota quod dicit gl. & ibidem Bal. ac etiam Math. de Afflic. col. iij. & Præposi. in rub. col. i. vers. prima est, & idem col. ij. vers. extra glo. & ibi
- 14 Aluaro. col. i. vers. quæro. an sola manifestatio. † Quis autem probabit animum damnificandi non affuisse, vel affuisse, vide ibidem latissime per docto. maxime per Mathe. de Affli. in iij. col. in vers. vltius quæro quis probabit, & idem col. iij. & Aluar. col. vlti.
- 15 † Notandum tamen est qd si dominus in secreto dixit vassallo qd uult aliquem vt puta sempronium interficere si uassallus hoc sempronio retule rit illi dicendo qd caueat, quia interficietur, feudum ex hoc non amittit, vt voluit And. de Iser. in c. i. de noua forma fidel. quem refert & sequitur Afflic. in d. c. i. col. iij. vers. item quæro quid si dominus numero 11. & est glof. in c. utrum. xxij. distinctio. quā sequitur Afflic. in d. c. i. colum. ij. vers. fallit singulariter.
- 16 † Quid aut si reuelans secretū Principis non sit consiliarius, secretarius, uel uassallus illius Principis cuius secretum reuelat? Dicendum erit, qd si ad damnum Principis id faciat poena mortis puniri debeat l. si quis aliquid. §. transfuge. ff. de Pœn. ideo ad mortem punitus fuit Iohab ex eo qd literas secretas contra Vriam reuelauit, ut habetur ij. Regum. c. xij. ut dixit etiā
- 17 Nicol. de Lira in iij. Regum. c. ij. † Et qd reuelans secretum principis poena mortis puniatur, tenuit etiam Gondisal. Villadiego in tract. de legat. in iij. par. q. i. in vers. & notandum. nume. 36. quod dicit intelligi debere dummodo secretum sit super re honesta & alteri nō nociua, alias autem etiam si quis iurasset non reuelare tenetur illi cui prodesse potest & non obesse patefacere, ut uoluit gl. nota. in c. ego enī. de iureiuran. facit text. in c. hoc autem. xxij. quæstio. v.
- 18 † Vnum silentio non omittam, qd is qui manifestat secretum, quod est inter federatos ad pacem, pacem ipsum uiolare uidetur. Ideo pace carere debet, sicuti supra dictum est de uassallo, qui domini credentiam manifesta uit, ut feudo priuetur. Ita uoluit Gondisal. Villadiego loco proxime allegato nume. 35. † & Anciani alicuius ciuitatis si iurarunt aliquid tenere secretum, & id reuelent in damnum communitalis ab officio remoueri debent, vt dixit Ball. in ti. de pace constan. in ver. credentia quem refert & sequitur Gondisal. ubi supra nu. 36.
- 20 † Fuit & apud antiquos maximum scelus reuellatio secretorum hinc di

- cūnt quod Sisyphus qui deorū secreta hominibus patefecit ea apud inferos poena plectitur, vt ingens saxum ad montis cacumē deferat quod iterum relapsum statim reperat, & in huiusmodi labore continue versetur.
1. † Et de Tarquinio legitur, q̄ Marcum Tullium duumvirum ex eo q̄ librum secreta ciuiliū sacrorum continentem eius custodie commissum corruptus Petronio Sabino rescribendum dedisset, culeo insutum in mare præcipirari iussit, vt attestatur Vale. Max. lib. 4. sub ti. de cultu deorum,
2. & idem Valer. in rub. de insti. antiq. dixit q̄ † tria fecerunt Romanos dominari, videlicet sanum consilium in republica: secreta tenendo, & priuata paupertas, ideo Conso quem consiliorum Deum Romani appellabant templum sub tecto in circo posuere, vt ostenderent tectum debere secretumq̄ esse consilium.
3. † Sciendum est et q̄ varijs modis secretum proditur, itaq̄ quo ad poenā incurrendam pro reuellatione secreti non refert an quis verbo, signo, aut alio quouis modo secretum nuntiat, quocunq̄ enim casu dicitur quis secretum reuellare, & tenetur poena imposta pro expressione, vt not. Abb. in
4. c. omnis vtriusq̄ sexus in ix. not. de poenit. & remissio. † Quando autem dicatur secretum? dicas q̄ pluribus modis secretum dicitur. Primum secretum dicitur esse illud q̄ pluribus est notum, vt puta quod fit in cœu Cardinalium, vt dixit Troyl. Malui. in suo trac. de canoniz. sancto. in iij. dub. nu. 24. Secundo secretum dicitur quod fit in consilijs & datur consiliarijs
5. sacramentum de non reuellando † secretum etenim dicitur quasi segregate actum, id est separare ab alijs, & dixit Gemina. in c. f. s. i. d. hæret. in vl. q̄ secrete fieri dicitur id quod coram pluribus in secreto fit, allegat de poe-
6. nit. distin. i. s. contra iuncta gl. in verbo secreta. † Attamen secretum proprie est, quod vulgus ignorat l. i. s. summa. ff. de his qui deiece. vel effuder. Bal. in ei. de pacē constan. in s. si autem, facit text. in l. si in graui. s. aperire. in vers. palam vel publice, vel secreto. ff. ad syllenia. de quo per eundem Troyl. Malui. loco præallegato nu. 26. & plura congerunt ad hoc doc. in c. i. quib. mod. scu. amit. Et Hippoly. de Mar. si. de minus meus in consil. i. in
7. l. volu. † Fugienda est igitur quā maxime scientia secretorum Principis, quia nil vtilitatis sed plurimum incomodi, & detrimenti asferre pōt,
8. † Ideo Philipidi Atheniensi, qui ob singularem eius virtutem maxime carus ac perquam familiaris Iysimacho Regi erat, Iysimachus cū dixisset, an aliquid rerum suarum expeteret, respondit ille id solum abs te peto ne arcanorum tuorum quicquam mihi credas.
9. † Vnum non omitam, q̄ consilarij principum quibus princeps suam secretam voluntatē in aliquo gerendo negotio propalat quæ sit contraria diuinis legibus illi more carum applaudentes eiusq̄ voluntatem sequētes

male faciunt, eorum etenim iniusta mandata obseruare non tenentur. *¶* Et inquit Fely. in c. ij. de maior. & obed. & Domi. in c. admonendi. ij. q. vij. *¶* Et adeo inuigilare debet Princeps ne secreta sui Regni a quoquam reuelentur q. si de iur sibi per Papam praelatus suspectus in ecclesia sui Regni, qui eius secreta pandat, & sic ei suspectus, potest eum non admittere, sed Pontifici rescribere, vt per Abb. in c. quod fecit. de elect. & ita dixit Martin. de Laude in tract. de dignita. q. liij. ad hoc etiam vide Abb. in c. ex parte. col. v. de testi. & Rocch. de Curt. in trac. de consue. nume. 490. & Inno. in c. super his. de accusat. Ioan. de Selua in tracta. de benefi. in ij. parte. q. xxij. nume. 26. Abb. in c. i. col. ij. versic. item respectu & in c. cum terra. col. i. in v. not. de elec. in quibus locis concludunt q. *¶* propter timorem reuellationis secretorum Princeps non tenetur admittere praelatum sibi suspectum.

S V M M A R I V M.

- 1 Faciens se regem assumit sibi iurisdictionem quam non habet, occupando sibi iurisdictionem Regis cui locus in quo se Regem facit est suppositus.
- 2 Duo non possunt esse Reges eiusdem regni.
- 3 Vt pax seruetur inductum est, ut uni Regio unicuique prae sit caput qui populum et multitudinem regat.
- 4 Afferens se Regem regni Neapolitani, quod est patrimonium beati Petri, cum non sit, incidit in crimen lese maiestatis.
- 5 Qui non intrat per hostium fur est & latro.
- 6 Christus idem est quod unctus.
- 7 Reges Siciliam intrantes absque licentia Papae, crimen lese maiestatis incurrunt.
- 8 Cicilia est de patrimonio beati Petri.
- 9 Contra inuadentes Regnum Sicilie Papa ducillum permittere posset, quia tales contra Papam crimen lese maiestatis committunt.
- 10 Exorta guerra inter Regem Carolum, & Regem Petrum de Aragonia super insula Sicilie, Pontifex cum collegio Cardinalium uoluerunt quod pugnarent in multum ce nium militibus pro quolibet, & uictor remaneret dominus illius insule.
- 11 Mortuo in prelio contra Maures in Hispania Aldefonso Rege, Hispanus quidam qui ei per similes erat facie se Aldefonsum esse finxit, dissimulans se ob accepto cladis dedecus uelle ignobis habitu peregrinare id ueritus Aldefonsus qui in Regno successerat comprehendit eum sustinensq. mandauit.
- 12 Quidam ab Heremo profectus se Hunicum quartum esse palam affirmabat, qui per antea mortuus fuerat, coniung. multi ad eum confugissent, graues inter Germanos discordie orie fuerunt, tandem ueritate conperta, relegatus fuit in monasterium.
- 13 Gerens se pro Rectore sine legitimo titulo, in aliqua ciuitate, puta Illustrissimi Domini Hierony. Gigas,

nisi tenet, superiorem non recognoscentis, incidit in crimen læsæ maiestatis.

- 14 Tyrannus est qui non iure principatum tenet, & lege Iulia maiestatis tenetur.
- 15 Assumens sibi propria auctoritate officium magistratus cum falsis literis, vel alio modo dolo malo gerens se pro magistratu cum non sit, crimen læsæ maiestatis committit.
- 16 Crimine læsæ maiestatis non solum tenetur is qui facit se Regem vel rectorem (cum non sit) sed etiam is qui non fecit, sed facere curauerit.
- 17 Gerens se pro Rectore alicuius loci (cum non sit) non solum crimen læsæ maiestatis incurrit, sed etiam crimen falsi.

Q V A E S T I O XXII.

- IGESIMO SECVNDO quæro an faciens se regem cum Rex non sit incidat in crimen læsæ maiestatis? Lud. Montal. in trac. suo de reprob. senten. Pilati. arti. iij. col. ij. vers. nunc condescendo. nume. 8. mouet hanc quæstionem, qd sic, allegat text. in extrauagan. ad reprimen. & ibi Bar. † Et est ratio, quia faciens se regem assumit sibi iurisdictionem quàm non habet, occupando sibi iurisdictionem Regis, vel Imperatoris cui locus in quo se regem facit est suppositus, & sic illum priuando, facit tex. in l. iij. ff. ad l. iul. maiest. pro hoc facit, quia † duo non possunt esse Reges eiusdem regni, arg. tex. in l. si vt certo. §. si duobus vehiculum. ff. commodat. facit etiam quod voluit Old. consil. xciiij. col. vi. vbi dixit qd
- 1 † vt pax seruetur indutum est, vt vni regno vnicum presit caput, qui populum & multitudinem regat, idem tenuit Anto. Corse. in tract. de potestate. regia. in v. & vlti parte. col. xij. vers. quæro octuagesimo septimo: vbi dixit, qd faciens se Regem non habens iustum titulum incidit in crimine læsæ maiestatis, allegat Bar. in l. lex duodecim tabularum. in i. no. ff. ad l. iul. maiesta. hoc idem tenuit etiam Math. de Assli. in c. i. in §. & bona committentium. col. ix. nume. 109. in ti. quæ sint regal. in vlib. feudo. vbi dixit qd
 - 4 † asserens se Regem Regni Neapolitani, quod est patrimonium beati Petri, vt in c. ad apostolicæ. de re iud. in vi. cum non sit, incidit in crimen læsæ maiestatis, † qui enim non intrat per hostium sur est & latro. & relatum de iure patro. c. insinatum. de simon. glo. in verbo ingressum. in §. non furem. vij. q. i. facit ad prædicta quod legitur Ioannis ca. decimo, vbi Iudei quærentes accusationem contra Iesum nostrum, vt illum accusarent dice-
 - 6 bant illi, si tu es Christus dic nobis Palam † Christus enim idem est qd vnctus. quia Reges ungebantur, et si respondisset se Christum esse, statim eum acculassent vt rebellem contra Romanum imperium, cui ipsi Iudei erant

subditi, & tanquam ad regnum aspirantem vt declarat ibi Nicol. de Lira in sua glo. in verbo. si tu es Christus. hinc est qd Pilatus Iesum interrogauit dicens, tu es Rex Iudeorum, cui Iesus respondit, a te metipso hoc dicis, vt habetur Ioan. cap. xviij. in Euangelio passionis, & rursus in eodem euangelio dicebant Iudei Pilato, si hunc dimittis non es amicus Cesaris, omnis enim qui se Regem facit contradicit Cesari.

- 7 † Quinimmo Reges Ceciliam intrantes sine licentia Papæ læsæ maiestatis crimen incurrunt, vt dixit Pet. de Perusio in tract. de re mili. lib. i. §. in terris. numero 3. & in. §. si mortuo. lib. vij. nume. 7. & est ratio quia † Ceciliæ est de patrimonio beati Petri, vt habetur in c. i. xciiij. dist. & per doct. in clem. Romani. de iureiuran. idem dixit And. de Iser. in consti. regni. quæ incipit quàm plurimum, in titu. de adiutor. exigen. ab homi. col. i. nu. ij. idē tenuit Paris de Puteo in tract. de re mili. lib. i. in. §. in terris ecclesiæ, vbi dixit
- 9 qd contra inuadentes Regnum Ceciliæ Papa duellum permittere posset, quia tales contra Papam crimen læsæ maiestatis committunt. Referens qd
- 10 † exorta guerra inter Regem Carolum & Regem Petrum de Aragonia super insula Ceciliæ, Pontifex cum collegio Cardinalium voluerunt qd pugnarent in simul cum centum milibus pro quolibet, et qui pugnando victoriam reportare ei remaneret dominus illius insule.

Et multotiens accidisse legimus, qd nonnulli se Reges esse finxerunt cū non essent, de quibus multa hic annexi possent exempla, sed duobus tantum contentus ero. † Mortuo in prælio contra maurōs in Hispania Aldefunso Rege Hispanus quidā qui ei persimilis erat facie se Aldefunsum esse finxit dissimulans se ob acceptæ cladis dedecus velle ignoto habitu peregrinare, quod cum multi crederēt ex eo qd vltra similem effigiem multis alijs signis se verum Aldefunsum ostēdere videbatur, quo circa magna hominum multitudo, ita eum esse arbitrabatur. ut multi etiam vti Aldefunsum sequerentur, id veritus Alfonsus qui in Regno successerat comprehendi eum suspendiq; mandauit.

- 11 † Accidit etiam anno a virginei partus centesimo trigesimo septimo supra mille in Germania apud urbem quam solum aureum vocant quidam ab Heremo profectus se Henricū quartum esse palam affirmabat, qui per antea mortuus fuerat, ideo cum multi ad illum confugerent graues inter Germanos contentiones orie sunt. Alij etenim falsum, alij verum esse Hēricum contendebant. Sed tandem fictione comperta secum urbanus agēdo relegatus fuit, vt Clunijs monasterium monachus inhabitaret, vt est lege apud Baptista Fulgosium in libello de dictis factisq; memorabilibus lib. ix. in vlti. ti. vbi plura his similia cumulat exempla.

- 12 † Supradictam conclusionem dicas etiam in eo procedere qui se pro re

- ctore gereret sine aliquo legitimo titu. in aliqua ciuitate præsertim Imperio subiecta, siue alicui ciuitati superiorem non recognoscenti, vt est alma
- 4 ciuitas Venetiarum, de qua dixi supra in rub. quod duplex sit maiestas. † Is enim tyrannus est qui non iure principatum tenet, & l. iul. maiest. tenetur, vt dixit Bar. in trac. de tyrann. q. vi. alleg. tex. in l. iij. in fi. ff. ad l. iul. maiesta. quod etiam tenet Maria. Soci. Iunior consil. xxij. in i. vol. idem voluit Mach. de Affli. in c. i. §. & bona committentium. col. vij. vers. vigesimoquin
 - 5 to. numero 83. in titulo quæ sint regal. vbi dixit quod † si quis propria auctoritate officium magistratus assumpsit cum falsis literis, vel alio modo dolo malo se pro magistratu gesserit cum non esset, crimen læsæ maiestatis committit, allegat text. in dicta l. tertia. ff. ad legem iul. maiestat. ibi
 - 6 quive priuatus, & text. in l. qui nomine. ff. de fals. dicens quod † non solum tenetur crimine læsæ maiestatis, qui prædicta facit, sed etiam is qui non fecit, sed facere curauerit, vt dicit text. in dicta l. iij. in fine. facit l. final. vbi Bald. C. quæ res export. non debe. & not. in c. i. de Capl. qui curi. vendl. & not. in l. si quis non dicam rapere. C. de episcop. & cleric. facit etiam tex. in l. quisquis ibi eadem enim seueritate voluntatem. &c.
 - 7 † Quinimmo gerens se pro Rectore alicuius loci cum non sit non solum crimen læsæ maiestatis incurrit, sed etiam crimen falsi, ita voluit Angel. in dicta l. iij. ff. ad legem iul. maiesta. allegat text. in l. eos. ff. ad legem cornel. de fals. Ad idem est decisio capelle Tholosane, numero 401. & habetur per Guid. Papæ q. ccccxxij. euenit casus.

S V M M A R I V M.

- 1 Congregans gentem contra ciuitatem superiorem recognoscentem, non tenetur crimine læsæ maiestatis.
- 2 Congregans gentem contra ciuitatem quæ superiorem non recognoscit, ut est alma ciuitas Venetiarum, contra eam eiusve loca, vel consilium et fauorem ad hoc præbens, crimen læsæ maiestatis committit.
- 3 Ciuitates superiorem non recognoscentes Romæ equiparantur.

Q V A E S T I O X X I I I.

IGESIMOTERTIO quæro, an qui gentem congregat in ciuitate contra eam eiusve loca, vel consilium auxilium & fauorem ad hoc præbet sit reus criminis læsæ maiestatis? Dicas quod olim si quis congregabat gentem ad prædictum effectum in vrbe Roma crimen læsæ maiestatis proculdubio committebat tex. est in l. prima. ff. ad legem

iul. malest. vbi gl. in verbo in vrbe dixit, secus esse in alijs ciuitatibus, congregans enim gentem in alia ciuitate tenetur lege iulia. de vii. cum sit. ff. ad legem iuli. de vi. & l. vlti. C. eodem titu. & illam gl. sequitur ibidem Bartol. † Tu autem distingue, quod aut loquimur de ciuitate quæ superiorem non recognoscit, aut de ciuitate quæ superiorem recognoscit. Primo casu dicas, faciens prædicta in ciuitate quæ superiorem recognoscit non tenetur crimine læsæ maiestatis, quia huiusmodi ciuitates vice priuatorum funguntur l. cum qui vestigal. ff. de verbo. signific. facit tex. in l. fallaciter. in fine. C. de abolitio. vbi crimen oppugnate patriæ & crimen læsæ maiestatis, vt species differentes ponuntur. Hoc etiam voluit Barto. in extrauagan. qui sine rebel. in verbo rebellando, & Barthol. Soci. in consi. cclxxv. in causa fratrum Andree de meis colum. ij. versic. sed præmissis non obstantibus, in secundo volumi. vbi dixit, quod crimen læsæ maiestatis committitur tantum contra Principem, vel reipublicam Romanorum, per glo. in d. ita l. si supertus allegatam, quam etiam sequitur ibi. Cy. & Ange. in alijs autem est poena capitalis. l. i. C. de seditio. & est glo. in s. publica. institutu. de public. iudic. & secundum hanc opinionem consuluit Bald. quem reberi & sequitur Nelli. in tractatu hannito. in prima parte secundi tempo. q. xvi. vbi dixit pro ista parte vidisse consultum per viros magnæ auctoritatis, & attestatur pluries fuisse seruatum Florentiæ.

† Secundo vero casu congregans gentem in ciuitate superiorem non recognoscentem, vt alma ciuitas Venetiæ contra eam eiusve loca, vel consilium & fauorem ad hoc præbens crimen læsæ maiestatis committit, & si idem erit opellum fuit in Roma, per not. per Bar. in l. ij. ff. ad l. iul. malest. idem tenet Maria. Soci. in not. consi. xxij. sequendo ordinem col. ij. versic. verum prædictis, idem tenet etiam Math. de Affli. in c. i. in s. & bona committentium. col. v. nume. s. in tit. quæ sint regala in vsib. feud. † Ciuitates enim quæ superiorem non recognoscunt Romæ equiparantur. vt dixit Ang. in trac. malest. in verbo & huiusmodi tradito latu patriæ in versicu. quæro aliquis congregat, ubi tenet prædictam opinionem. Adducens non per Bart. in d. l. hostes. ff. de capti. & possi. reuer. & in l. lex duodecim tabularum. ff. ad l. iul. malest. quod dixit Angel. esse notandum contra illos qui quotidie in ciuitatibus & maxime Bononiæ populum concitant, & gentium faciunt congregationem.

S V M M A R I V M.

Delinquens contra propriam patriam improprie dicitur committere crimen læsæ maiestatis.

- 3 Contraria pars teneri probabiliter potest.
- 3 Conſcius perturbationis ciuitatis ſue, uel alterius delicti commiſſi in ſuam patriam puni-
tur ut particeps ex ſola ſcientia.
- 4 Delictum oppugnate patrie idem eſt quod crimen læſe maiestatis quando quis patriam
oppugnare nititur ut illius dominium uſurpet.
- 5 Marinus Falerio Dux Venetiæ facta cum nonnullis plebeis coniuratione de nobi-
libus interficiendis ad occupandam per Tyrannidem patriam, re detecta multo ex
coniuratis ſuſpendio necantur, At ipſe Falerius Dux, ſuper ſcalam lapideam Atrij
Ducalis Palatii ſecuri percuſſus fuit, eiusq; edes dirute, ediſtiorq; publico cauui eſt
ne unquam reediſicari poſſint.
- 6 Falsificans monetam ſuæ patriæ incidit in crimen læſe maiestatis ueluti is qui Princi-
pis monetam falſificat.
- 7 In crimine oppugnate Patrie ſicuti in crimine læſe maiestatis teſtes tam accuſatoris
quam rei admittuntur.
- 8 Contrarietates diſtinctionibus inuari debent & ad concordiam reduci.
- 9 Si Patria proditur non ut Principi principali auferatur, ſed tantum baroni non eſt cri-
men læſe maiestatis.
- 10 Si quis incurrat in crimen læſe maiestatis ob patriam proditam, pœna l. quifquis. C.
ad l. iul. maiesta. non habent locum contra eius filios, nec rei memoria poſt eius obi-
tum damnatur.

Q V A E S T I O X X I I I I.

IGESIMO QVARTO quæro an is qui patriam oppu-
gnat, uel prodiit læſe maiestatis crimen committere dica-
tur. In iſta quæſtione uidetur dicendum q; nō, per tex. in
l. falſaciter. C. de abolit. ubi crimen læſe maiestatis, & cri-
men oppugnate patrie ponuntur ut ſpecies differentes hoc
tenet gl. in l. i. ff. ad l. iul. maiesta. & ita uoluit etiam Nellus
in tract. ſuo banni in prima parte ſecundi temporis q. xvi. quod maxime
procedere dixit, ubi non tractatur de ſubuertenda patria, ſed de mutuis
diſſenſionibus & partialitatibus, allegat text. in l. 8. iſdem temporibus. ff.
de orig. iur. & tex. in l. si quis ingenuus. §. in ciuilibus ff. de capt. & atteſta-
tur ſic uidiſſe conſultum per magnos viros præſertim Bald. ex eo q; titu-
lus talis criminis eſt ſeditionis non perduellionis. Hanc partem tenet etiam
Bar. in extrauag. qui ſint rebelles, in uerbo rebellando, & Ioan. Calde. cō-
ſi. vi. in titu. de accuſa. & pro iſta parte conſuluit Pet. de Anchara. conſilio
celxxxvñ. iſte B. de guarnario, quam uerorem eſſe dicit Nellus loco præ
allegato, & cum ea uidetur tranſire Socin. conſil. lvij. in cauſa reſtitutionis

col. iij. cum sequenti in iij. volu. & idem consil. cxxij. in causa fratris Andree col. ij. in ij. volu. & in consil. cxxi. præmittenda est dispositio col. i. in iij. vol. in quibus locis late examinata hanc materiam, eandem opinionem videtur tenere Math. de Affli. in c. i. in §. & bona committentium. colum. v. nume. 10 vbi dixit qd delinquens contra propriam patriam dicitur improprie committere crimen læsæ maiestatis.

1. Contrariam partem qd oppugnans & prodens patriam incidat in crimen læsæ maiestatis, tenere probabiliter possumus, per tex. & ibi gl. in verbo prodita in d. l. fallaciter. §. si. de abolit. quæ gl. aperte voluit qd in casu prædicto quis incurrat crimen læsæ maiestatis. allegans text. in l. i. ij. & iij. & in l. maiestatis. ff. ad l. iul. maie. & tex. in l. postliminium. §. transfuge. ff. de capt. & postli. reuer. & in l. omne. §. transfuge. ff. de re milit. Istam opinionem tenet Maria. Soci. iunior in consil. xxxij. sequendo ordinem col. ij. ver. verum prædictis in i. vol. adducens ad probationem huius opinionis qd cōscius perturbationis ciuitatis sue, vel alterius delicti commissi in suam patriam puniri. vt particeps ex sola scientia l. vtrum. ff. ad l. pompe. de paricid. & quod notatur ibi per doc. sicuti si contra Principem suum quis sciret aliquid moliri l. quisquis. C. ad l. iul. maie. subdens qd sicuti pro illo crimine quis bona amittit, ita damnati de isto bona perdunt, allegat tex. in l. non dubito. ff. de capt. & l. iij. C. de epis. audi. & pro ista opinione consuluunt etiam Alex. consil. xij. consideratis hiis colum. i. & seq. in vi. vol. Hanc etiam partem tenuit Pau. de Ca. consil. clxxi. visa & ponderata col. fin. in i. volu. vbi dixit qd delictum oppugnate patrie cōparatur crimini læsæ maiestatis. At ego dixerim non solum comparari, sed idem esse vbi quis patriam oppugnare nititur vt illius dominium vsurpet, t vt accidit de anno M C C C L I I I I. In Marino Falerio, qui dum creatus fuisset Dux Venehtiarum, vt patriam tanti muneris in se colati maxima ingratitude recompensaret, ad occupandam per tyrāidem Patriam, facta cum nonnullis plebeis coniuratione de nobilibus interficiendis animum vertit, ac redeat multi ex coniuratis capti ac tanti sceleris conuicti suspendio necantur. At Falerius ipse Dux super scalā spideā Atrij Ducalis Palatii securi percussus fuit, ut restatur Petrus Marcellus in suo libello de vitis principū Venetorum in vita ipsius Marini, quin etiam eius edes, dirute sunt & edicto eaurum publico ne vnquam reedificari possint.

2. Pro ista parte facit etiam quod voluit Bal. in l. ij. C. de fals. mone. vbi dixit qd falsificans monetam suæ patrie incidit in crimen læsæ maiestatis. ut luri is qui Principis monetam falsificat. Ad idem facit qd voluit Specu. in titu. de probatio. §. i. vers. decimum, vbi dixit qd in crimine oppugnate patrie sicuti in crimine læsæ maiestatis, testes tam accusatoris qd rei admittuntur.

8. † Verum quia distinctionibus contrarietates iuari debent, & ad concordiam reduci, utramque opinionem sustineri posse arbitror sic distinguendo, aut quis patriam oppugnat suscitando in ea partialitates et dissensiones quæ sunt inter ciues, non tamen animo occupandi illius dominium, & isto casu procedat. Prima opinio supra relata, & sic uidetur sentire Pe. de Ancha. in præalleg. consi. cxxi. præmittenda. col. ij. in iij. uolu. & Soci. iunior. in d. cons. cxxij. col. ij. in i. uol. Aut quis patriam oppugnat, ut sibi occupet uel ab alijs occupari uelit illius dominium, et isto casu locum sibi uedicet. Secunda opinio quod oppugnans patriam incidat in crimen læsæ maiestatis, & ideo meritum supplicium sumpserunt illustrissimi domini Veneti, de præfato Marino Falerio eorum Duce. Dicas tamen quod si Patria proditur non ut Principi principatus auferatur, sed tantum baroni, quod eo casu non est crimen læsæ maiestatis, ut uoluit Saly. in præalleg. l. fallaciter quem sequitur Math. de Afflic. in c. i. §. & bona committentium, col. v. nu. §. 7. in titu. quæ sint regal. in visib. feudo.
10. † Vnum tamen non omitam quod quando quis incurrit crimen læsæ maiestatis ob patriam proditam, vel occupatam, tali casu locum non habent poenæ de quibus in l. quisquis. C. ad l. iul. maiesta. contra filios italium delinquentium, nec rei, aut reorum memoria post eorum obitum damnatur, ut in l. fin. C. eo. ti. ita uoluit Alex. in d. consi. xliij. col. ij. in vi. vol. & Soci. in consi. cxxij. in causa fratris Andree. col. ij. & iij. quod sequitur Afflic. in præalleg. c. i. §. & bona committentium, col. v. nu. §. 5.

S V M M A R I V M.

1. Rebellis quis dicatur.
2. Incidunt in rebellionem non solum illius Authores uerum etiam de ea scientiam habentes illamque non reuellantes.
3. Conspiratio quid sit.

Q V A E S T I O XXV.

IGESIMOQVINTO quaero an ex confederatione facta contra Principem machinatione uel seu conspiratione ad eius offensam, uel ex tractatu, & ordinatione, quod fiat rebellio, crimen læsæ maiestatis quis incurrat? & dicendum quod sic, ut uoluit Alber. Brun. consi. xxviij. nobilis domine, col. ij. † Rebellio autem constat ex eo quod homines alicuius loci, uel eorum partem a subiectione eorum domini quis subtrahit

subtrahit; & eos alieno domino subijcere teneat iuraq; eorū domini ex-
tinguere, vt per Brun. in præallegato consi. col. i. in vers. rebellio autem,
allegat not. per Bar. in extrauag. qui sint rebel. in vers. rebellando. & Bal.
in l. amissiones. s. qui deficiunt. vbi gl. ff. de capit. dimi.

1. † Quinimmo in rebellionem ipsam non solum illius auctores verum
etiam de ea scientia habentes illamq; non reuellantes incidunt per not. per
Bart. in l. vtrum. ff. ad l. cornel. de parricid. Et quia diximus q; conspirans
ad Principis offensam incidit in crimen læsæ maiestatis sciendū est, q; t con-
spiratio dicitur machinatio ab aliquibus facta in detrimentū alicuius per-
sonæ, vel eiusdem dignitatis secundum Laurent. quem refert & sequitur
Cardi. in clemen. pastoralis. col. h. in vij. not. de re iudic. alleg. text. in c. peti-
tio. de iureiuran. & idem voluit in clemen. prædicta Ioan. de Imol. col. iij.
nu. 48. & Ioan. de Turre Crema. in c. coniurationum. nume. 5. xi. q. i. dixit
q; conspirare est contra aliquem simul in vnum maligno spiritu insurge-
re, & idem in c. conspirationum. ead. causa & quæstione quæ dixit etiam
q; conspiratio est confederatio facta in præiudicium personæ, vel dignita-
tis alicuius.

II V X X C I T E A T O

DE OCCIDENDO S. V. M. P. M. A. R. I. V. M.

1. Occidens officialem Regis habentem merum & mixtum imperium committit crimen
læsæ maiestatis, quia Principis maiestas lædi dicitur.
2. Non solum occidens magistratum Principis, sed etiam procedens ad actum occidendi
incidit in crimen læsæ maiestatis.
3. Occidens magistratum Principis ex particulari odio, vel inimicitia non in odium Prin-
cipis, non incidit in crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X X V I.

- IGESIMO SEXTO quæritur: an occidens eum, qui
in aliqua prouincia, vel ciuitate magistratum pro principe
gerebat, incurrat crimen læsæ maiestatis. Dicendum est, q;
fit per text. in l. i. ff. ad l. iul. maiesta. Ita voluit Marh. de Af-
fli. in c. i. in s. & bona committentium. col. v. versicu. septi-
mō. nu. 63. in titu. quæ sint regal. in vñbus frudo. vbi di-
xit q; † occidens officialem Regis habentem merum & mixtum imperium
committit crimen læsæ maiestatis, quia Principis maiestas lædi dicitur, cū
eius læditur magistratus. facit vt. q. i. c. si quis. & l. quisquis. C. ad l. iul. ma.
in prin. faciunt dicta supra q. xiiij. & xv. et hoc erit verum si occidatur, m^a

Hierony. Gigas.

H

LIBER PRIMVS. TRAC.

gistratus, vt illam prouinciā, vel ciuitatem occidens priuet tali magistratu, vel propter odiū, q̄ quis habet contra principem, cuius magistratum occidit, vel alia ex causa respectu tamen eius officij. Et prædicta cōclusio vera est non solum in occidente: verum etiam in eo, qui ad actum occidendi processit, vt probatur in d. l. quilibet in prin. Sed † si quis magistratum principis occidat ex particulari odio, vel inimicitia, non in odium principis, eo casu non incidit in crimen læsæ maiestatis, & ita voluit Andre. de Iser. in constitu. regni, quæ incipit, vt participatio quem sequitur Affli. lo co superius allegato.

S V M M A R I V M.

- 1 Perduellis quis, & unde dicatur.
- 2 Crimen læsæ maiestatis proprie contra personam Principis & astantium eius lateri committitur.

Q V A E S T I O XXVII.

- IGESIMO SEPTIMO quæro: an suppositus iurisdictioni alicuius Principis subtrahens se ab eius obedientia, & principi suo se aduersarium cōstituens crimen læsæ maiestatis incurrat? Dicas q̄ sic. † talis enim perduellis vocatur, id est perfector ad duellum paratus, siue ad clandestinū, vel publicū bellum accintus, ideo huiusmodi crimen perduellionis vocatur, vt habetur in l. quōs nos hostes. ff. de verbo. sig. & in l. donationes. §. si. ff. de dona. & in §. per contrarium. institu. de hæred. quæ ab intesta. defer. ac in l. cum filius. §. reis. ff. de lega. ij. & ita voluit Old. cons. xliij. quæriur vtum citatio col. si. in prin. & Marti. de Laude in tracta.
- 2 de crimi. læsæ maiesta. q. ij. vbi dixit, q̄ † licet multis modis dicatur committi crimen læsæ maiesta. tamen proprie committitur cōtra personam Principis, & astantium eius lateri, de quo dixi supra q. xij. xliij. & xv.

S V M M A R I V M.

- 1 Crimen læsæ maiestatis committi dicitur, etiam quando offenditur aliquis Princeps, uel communitas, ut puta Venetiarum, qui superiorem non recognoscit saltem de facto ab inmemorabili tempore citra.
- 2 Rex Francie an recognoscat Imperatorem in superiorem, remissiue.
- 3 Venetiarum ciuitas an recognoscat Imperatorem in superiorem remissiue.

IGESIMO OCTAVO quæro: an crimen læsæ maiestatis committi dicatur contra Principes, & ciuitates superiores non recognoscentes? In hoc doctores nemine excepto q̄ viderim cōcludunt, q̄ sic. Ita tenuit Ang. in l. iij. ff. ad l. iul. maiest. Pau. de Liiza. & Ioan. de Imo. in clem. pastoralis. de re iudi. Soci. consi. lvij. in causa restitutionis. col. iij. nu. 14. in iij. vol. Idem consi. cxxi. præmittenda est disputatio. nu. 3. idem voluit Saly. in l. quisquis. C. ad l. iul. maiest. Ang. in trac. de malef. in verbo che hai tradito la tua patria. vers. quæro aliquis congregat. Ioan. And. in c. felicitis. de Pen. in vi. & ibi Domi. idem tenuit Ange. Arc. in s. publica. col. i. insti. de publi. iudic. Brun. consi. xxvii. nobilis domine. col. i. in fin. & col. ij. in princ. & Præpositus in c. imprimis. in s. de persona col. vij. circa fin. vers. tertio dicitur committi. ij. q. i. vbi dixit, q̄ t̄ crimen læsæ maiestatis committi dicitur etiam quando offenditur aliquis Princeps, vt puta Rex Franciæ, vel communitas Venetiarum, qui superiorem non recognoscunt saltem de facto ab immemorabili tempore citra, nam tales su premis principibus comparari asserit, & in suis terris in quibus superiore non recognoscunt supremi Principis auctoritatem habent, Imperatoris videlicet, per ea quæ habentur in c. per venerabilem. qui fil. sint legi. & ibi doc. & Calde. & Panor. in c. cum te. de re iudic. Bar. in l. infamem. ff. de publi. iudi. & ideo eorum subditi eos eorumq̄ statum offendentes crimen læsæ maiestatis incurrunt, sicuti dictum est de offendente Imperatorem & eius statum, Bar. in l. lex xij. tabularum. ff. ad l. iul. maiesta. glo. & ibi Saly. in l. fallaciter. C. de aboli. Pau. de Cast. in l. iij. C. de episc. audien. Saly. in l. ij. C. de fal. monet. Ad idem est decisio Guido. Papæ nume. 344. & habetur per Nic. Boer. in trac. de sediti. in vi. præsupposito. Quod autē t̄ Rex Francie non recognoscat Imperatorem in superiore latissime disputat, Ioan. Igneus in sua disputa. An Rex Francie subsit Imperat. t̄ & de ciuitate Venetiarum dixi etiam supra sub rub. quoruplex sit maiestas, in versiculo, loco autem.

S V M M A R I V M.

- 1 Crimen læsæ maiestatis improprie & largo modo contra Principes superiorem recognoscentes committi dicitur.
- 2 Licet committat quis crimen læsæ maiestatis offendendo dominos superiorem cognoscentes, tamen ipsius filij non tenentur pœnis de quibus in l. quisquis. C. ad legem

iuli.maieftatem.

- 3 Poenæ de quibus in d.l.quisquis, non habent locum quo ad filios, nisi contra illos qui attentarunt contra personam Imperatoris, uel aliorum de quibus in l.quisquis. C. ad l.iul.maiefta.

QVÆSTIO XXIX.

IGESIMONONO quæro: an crimen læsæ maiestatis committat subditus inferioris Principis recognoscētis superiorem a quo habet plena regalia ut est Dux Florētiae, Dux Ferrariæ, Dux Urbini, Dux Mantuæ? & dicendum est, qd sic etiam si essent Marchiones, et Comites, ita voluit Cuma. consil. clij. Ad primum, nam hmoi principibus Pa pa vel Imperator respectiue videtur dedisse oēm suam potestatem in illo ducatu, vel principatu, ut voluit Ang. cōsi. cexliij. in causa accusationis, & Præpositi. in c. imprimis. §. de persona. nu. 24. ij. q. i. idem voluit Io. And. in c. foelicis. & ibi Gemi. in v. q. de poe. in vi. & Pau. de Ca. in l. iij. O. de episc. audi. qui dixit, qd ad probandam hanc opt. ibi est melior tex. qd sit in iure. subdens quod quicquid sit de iure saltem de facto, ita seruator prout sentit Ang. in l. i. ff. ad l. iul. maie. refert & sequitur Alber. Bru. cōsi. xxviiij. col. ij. 1 In prin. quod consiliū incipit nobilis dñe, vbi dixit, qd tū proprie et largō modo contra hmoi dños superiorem recognoscētes dicitur crimen læsæ 2 maiefta. committi. tūnum tñ non obliuiscaris qd in hmoi casibus licet committatur crimen læsæ maiefta, attñ filij delinquentiū non incurrunt poenas de quib. in l. quisquis. in §. filij vero eius. C. ad l. iul. maieft. ita sentit Pau. de 3 Ca. in d. l. iij. in vers. item nota rex. C. de epis. audi. vbi tenet, qd tū poenæ de quibus in d. l. quisquis. locū non habent quo ad filios nisi contra illos qui attentarunt contra personam imperatoris quauis plura sint capita criminis prædī. 3i, & hoc idem sentit August. de Ari. in sua addi. ad Ang. in tra 4 cta. de malefic. in verbo, & hai tradito la tua patria in addi. quæ incipit tu autem in hac materia. nu. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Contra principis statum facere dicitur ille qui loca illius in alterius regimen dirigere conatur, & alteri principi submittere.
- 2 Affectus puniūtur licet non sequatur effectus, in crimine læsæ maiestatis.
- 3 Non subditus attentans qd aliquod castrum uel locus subiectus alicui domino alteri subijciatur crimen læsæ maiestatis non committit.
- 4 Inimicis & hostibus permittitur uidetur insidias parare.

TRIGESIMO quæritur an attentans, q̄p aliquod castrū seu locus subiectus alicui dñō alteri subiiciatur, maiestatis læsæ crimen cōmittat et si effectus non sequatur? dicendū q̄ sic. l. quisquis. in prin. C. ad l. iul. maiest. ibi eadem enim feueritate. Ille, n. cōtra principis statum facere dicitur qui loca illius in alterius regimē dirigere conatur & alteri prin-
cipi submittere, vt scribit Bal. in l. i. s. huius studij. ff. de iust. et iu. Tet in hoc crimine speciale est, vt affectus puniatur non sequuto effectu præallega. l. quisquis. ita dixit Calcan. consi. ij. nu. 59. & nu. 60. & Cy. in l. i. quis nō dicam rapere. col. ij. ver. modo pro declaratione. C. de epis. & cle. & idē Cy. in d. l. quisquis. in ij. no. & q̄ attentans castrū q̄ discedat a regis fidelitate incidat in crimen læsæ maiest. renule et Math. de Afflic. in c. l. in. s. & bona committentium. col. viij. nu. 102. in ti. quæ sint regal. in vñ. feud. idem nō.
Cardi. in clem. pastoralis. in ix. no. de re iudi. hoc tamen intelliget qñ attentans erat subditus illius principis sub cuius dñio erat castrum illud per no. per doc. in d. cle. pastoralis. de re iudi. vbi habetur, q̄ non subditus crimen læsæ maiest. committere nō dicitur, de quo dicam infra q. lxxvij. & præsertim qñ talia attentans esset subditus hostium, vel inimicus illius principis
cōtra quem sic machinatur. inimicis enim & hostibus permissum videtur insidias parare, vt nō. Ang. in l. cuiusq̄ dolo. ff. ad l. iul. maie. facit illud. Pœtæ; dolo, an virtus quis in hoste requirat.

S V M M A R I V M.

- 1 Mouens guerram sine principis licentia occupare dicitur quæ principis sunt, & incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 2 Mouere guerram ad solum principem pertinet.
- 3 Illicitum est bellum q̄ sine principis licentia mouetur.
- 4 Committens bellum iniustum crimen læsæ maiestatis admittit.
- 5 Bellum mouens sine principis iussu, licet victoriosus existat, incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 6 Epaminundæ in filium suum animaduersio, ex eo q̄ contra eius iussu pugnasset, licet ui-
tor exiisset.
- 7 Posthumi tiburti in filium animaduersio, quia inimicos contra eius iussu sudisset.
- 8 Marci Torquati in filium animaduersio.
- 9 Mouens guerram sine licentia principis, si copiam sui principis habere nō potuit, a quo belli mouendi licentiā petere nō potuisset crimen læsæ maiest. non incurrit.

- RIGESIMOPRIMO** quæro: an mouens guerram sine licentia Principis incidat in crimen læsæ maiestatis: circa quod dico, q̄ sic, & est ratio, quia † mouens guerram sine Principis licētia occupare dicitur, quæ Principis sunt, ideo crimen prædictum committit l. iij. ff. ad l. iul. maiesta.
- † Mouere enim guerram ad solum Principem pertinet, ut habetur per doc. in l. ex hoc iure gentium. ff. de iusti. & iur. & per Innoc. in c. olim. el. i. de resti. spolia. & in c. sicut. de iureiuran. Bar. in l. hostes. ff. de capri. & postli. reuer. Oldra. consi. lxx. And. de Iher. in constit. regni quæ incipit Comes, & Baro, in titu. de cul. pacis, & ibidem Math. de Affli. numero 76. & † illicitum est bellum, q̄ sine Principis licentia mouetur, ut l. furem. ff. ad l. cornel. de siccar. & in l. si alius. §. est & alia. ff. q̄ vi aut clam. committens † autem bellum iniustum crimē læsæ maiest. admittit, ut est tex. in l. papinianus. §. rei perduellionis. ff. de acqui. hære. † quod procedit etiam si bellum gerens sine iussu Principis victoriosus existat, ut scribit Alber. in d. l. iij. ff. ad l. iul. maiesta. allegat text. in l. desertorem. §. qui in bello. ff. de remili. vbi iurisconsultus inquit, q̄ qui in bello rem prohibita facit, aut mandata ducis belli non seruat etiā si rem bene gerat capite punitur: facit quod
- † de Epaminunda legitur, qui cū Thebani exercitus cōtra Lacedemonios ducem ageret, instaretq̄ tempus creandorū magistratuum, idq̄ in vrbe sine ipso fieri non posset cum prætor esset, stesimbrotto filio exercitus cura commissa eidem ne cum hoste manum consereret iniunxit. At filius cōtumelijs hostium lacessitus in aciem contra eos descendit hostesq̄ fudit ac profligauit, sed cum reuerso patri victoria se lætus obtulisset ab eo primū ceu victor coronatus, demum quia patris iussa neglexerat capite multatus est, teste Bap. Fulg. in lib. suo de dictis factisq̄ memo. dig. † Idem de posthumo tiburto apud Valer. Max. in rub. de discipuli. mil. legimus, qui Aulum Posthumum filium, quia sine eius iussu sua sponte in hostes progressus eos fuderat, victorem securi feriri iussit. † Quod & Manlius Torquatus Latino bello consul in eius filium similiter fecit, nam cum ille prouocatus a Geminio Metio Tusculanorum duce ad dimicandum patre ignaro descenderat gloriosam victoriam, & spolia speciosa referentem comprehensum a lictore in modum hostiæ mactari iussit, ut testatur idem Valer. Max. in tit. de discipuli. milit.
- Supradictā tamen conclusionem, q̄ mouens guerram sine licentia superioris incurrat crimē læsæ maiestatis, intellige sane procedere quando mouens guerram habere potuit copiam sui superioris a quo belli mouendi

centiam petere potuisset: secus dicendum quādo superior erat absens cuius copia habere non poterat. facit ad hoc. tex. in l. si alius. §. bellissime. ff. quod vi aut clam, & quod no. in l. nullus. C. de iudæ. ad idē facit tex. in l. ait prætor. §. si debitorem. ff. quæ in fraud. credi. per quæ iura ita tenuit Martin. de Laud. in trac. de bello. q. ij.

S V M M A R I V M.

- 1. Potestas Bononiæ, qui denegat bacculum successori suo consignare ne officium exercere possit, incidit in crimen læsæ maiestatis.

Q V AESTIO XXXII.

IGESIMO SECVNDO quæro: si quis sit destinatus ad regimen alicuius ciuitatis, vel prouincie a summo pontifice, Imperatore, rege, vel principe contra quem committi potest crimen læsæ maiestatis, & dum iuisset ad exercendum dictum officium is qui iniit magistratum pro eodem principe gesserat, eidem magistratum consignare denegauit prohibuitq; ne se pro magistratu gereret, an talis prohibens crimē læsæ maiestatis committat? Ang. in l. qui ve. ff. ad l. iul. maiest. mouet hanc questionem, & exemplificat in potestate Bononiæ, qui denegat bacculum successori suo consignare ne officium exercere possit: dicens, q; incidit in crimen læsæ maiestatis per illum tex. & tex. in l. sequenti. in §. qui uel. faciunt pro hac q. quæ dicam infra hoc. eod. titu. q. xlvij. & l.

S V M M A R I V M.

- 1. Priuatus qui promiserat sub poena mille ducatorum non offendere alterum priuatum, si offendat eum, ultra poenam a lege impositam per modo offensionis, incidit etiam in poenam conuentionalem.
- 2. Priuatus qui simpliciter promiserat non offendere alterum priuatum arbitrio iudicis grauius tamen quam si securitas non esset data puniatur.
- 3. Offendens illos qui de iure gentium securitatem habent, ut sunt Ambasciatores, & legati Principum qua poena puniatur.
- 4. Legati Principum sancti dicuntur.
- 5. Qua poena puniti fuerunt a Romanis, Minutius, & Manilius, qui pulsarunt legatos Carthaginiensium Romam missos, ad pacem petendam.
- 6. Qua poena puniti fuerunt Q. Fabius, & Gne. Apronius, Aediles, qui Legatos ab Vrbe Apollonia Romam missos uerberarunt.

- 7 Offendens habentem securitatem de iure civili seu saluum conductum a principe, si se
tota iudice, qua poena sit puniendus.
- 8 Ignorans saluum conductum a principe concessum alicui, si illum offendat non tenetur
tantaquam violator securitatis, aut salui conductus.
- 9 Bannitus affidatus a principe occisus ab eo qui ignorabat illum esse affidatum impune
occurri potuit.
- 10 Offendens legatum principis in odium ipsius principis incidit in crimen lese maiesta-
tis, secus si ex particulari odio.
- 11 Affidatus pro se et socijs secum uenientibus, si cum eo ueniebat hebraeus qui captus
et derobatus fuit, an ad illum securitas huiusmodi porrigatur.
- 12 Christiani prohibentur habere familiaritatem iudeorum.
- 13 Iudaeus ad christianorum litterarum ludum non potest ad discendum ire de rigore et
necessitate iuris.
- 14 Iudeorum societas non reprobat, licet enim cum eis contrahere.
- 15 Iudaeus esse potest procurator christiani, et pro eo, et contra eum interuenire.
- 16 Immunitas concessa incolis alicuius loci comprehendit etiam iudeos.
- 17 Iudaeus si incidenter in itinere associatus fuerit, si cum eo qui securitatem pro se et so-
cijs secum euntibus habebat, si derobatus ac captus fuerit huiusmodi securitas ad
eum non porrigitur.
- 18 Socius quis dicatur remissive.

QVAESTIO XXXIII.

TRIGESIMOTERTIO quæro: ytrum is qui fregit
saluum conductum alicui per principem factum crimen
lese maiestatis committat? Circa quod Angel. in l. vi.
mur. ff. de sepul. viola. tenuit qd sic. Idem sentit Martin. de
Laud. in trac. de crim. lese maiesta. q. vi. allegat Bart. in l.
in s. transfuga. ff. ad l. cornel. de sicar. & in l. nullam vim.
C. de suscep. & archa. lib. x. eandem opinionem sentit Lucas de Pen. in l.
in versicu. & not. qd is. C. de nauicula. lib. x. allegat tex. in l. i. in princip. ff.
ad l. iul. maiesta. idem tenuit Paul. de Castro in consil. xxxiiij. in i. volumi.
& Fely. in c. ego enim. col. si. in vers. item inferi. in si. nu. 1. de iure iurap.
& Nicol. Boer. in suis decisioni. deci. clxxxix. nu. 2. in prima parte: Dicit ta-
men qd in hac quæstione doctores nostri in varias opiniones se diuisere,
vt refert Alber. in Lillicitas. in s. ne potentiores. col. fin. in vers. sed quæro
quid si talis securitas. ff. de offi. præli. Nam aliqui dixerunt qd offendentes
habentem securitatem dari debent offenso, & eius arbitrio puniri. arg. tex.
in l. si. ff. de legat. Alij vero qd violanti securitatem poena duplicari debeat. l.

- aut damnum. §. secundo. ff. de pœn. sed ex mente Bart. & Alber. in d. §. ne
 1 potentiores. distinguendum sic erit, videlicet, q̄ t̄ aut priuatus priuatum
 offendit, quem tamen non offendere promiserat, & eo casu subdistingue,
 q̄ aut talis promissio pœnalis erat, & tunc vltra pœnam a lege impositam
 pro modo offensionis talis incidit etiam in pœnam conuentionalem. l. si
 2 quis reum. ff. de custod. reo. t̄ Aut promissio de non offendendo simplex
 erat, & tunc arbitrio iudicis, grauius tamen q̄ alias si securitas data non es-
 set, puniatur. ad hoc alleg. Alber. in d. §. ne potentiores. tex. in §. si quis ho-
 3 minem. & in §. si quis alium. in tit. de pace tenen. in vñb. feud. t̄ Si vero of-
 fensa fieret his qui securitatem habēt de iuregentium, vt sunt legati hostiū,
 vel oratores principum quorum offensores incidunt in pœnam sacrilegij,
 vt sensit Ang. in d. l. ij. §. legatis. ff. de iudi. & Marri. de Laud. in trac. de le-
 4 gat. principum. q. xxxviij. t̄ sancti enim dicuntur legati. l. sanctum. ff. de re
 rum diuisio. vel dabūtur puniendi hostibus quorum legatum offenderūt.
 l. si. ff. de legatio. hoc tamen speciale est in legatis hostium, vt scribunt Bar.
 5 & Alber. in præalleg. §. ne potentiores. t̄ Quod seruatum fuisse a Romanis
 legitur. nam cum legati Carthaginensium Romam petijissent pacem a se-
 natu populoq̄ Romano petentes, altercatione inter prædictos legatos &
 L. Minutium ac C. Manilium orta, Minutius, et Manilius legatos ipsos pul-
 sarunt vnde eos legatis dandos senatus censuit, dariq̄ eisdem illos fecit, te-
 6 ste Valer. Maxi. libr. vi. in rubrica de fide publica. t̄ Hoc idem seruauit idē
 senatus contra Q. Fabium & Gn. Apronium ædiles, qui legatos ab vrbe
 Apollonia Romam missos orta inter eos controuersia verberarunt illos:
 etenim eisdem legatis dari iussit, vt idem Valer. loco præallega. scribit. de
 quo possent multa alia exempla hic annexi quæ omittuntur.
 7 t̄ Aut offensio facta fuit habenti securitatem de iure ciuili, seu saluū con-
 ductum a principe, siue a iudice, & tunc si talis offensa fuit personalis, &
 mors ex illa fuerit sequuta, eo casu punitur offensor capitali pœna & inci-
 dit in crimen læsæ maiestatis, vt voluit Bart. in d. l. ij. §. transfugas. ff. ad l.
 corne. de sicar. & Pau. de Ca. in d. consi. xxxiij. in l. volu. aut extali offen-
 sa non est sequuta mors, & tunc pro delicti qualitate pœnam arbitrio iu-
 8 dicis subibit offendens, vt per Bar. & Alber. in d. §. ne potentiores. t̄ Intelli-
 ge sane prædicta si scienter contra securitatem vel saluum conductum fiat
 offensio: contrarium namq̄ erit si ignorantur tunc enim t̄quam violator
 securitatis, aut salui conductus non tenetur, iuxta ea quæ voluit Paul. de
 Cast. in præallegato consi. xxxiij faciunt quæ scribit Deci. consi. cccxxvij.
 in ij. vol. viso casu proposito col. iij. vers. & non obstat, q̄ bannitus, vbi
 9 dixit allegando Alber. in iij. parte statu. q. xxxviij. in si. q̄ t̄ bannitus affida-
 tus a principe occisus ab eo qui ignorabat illū esse affidatum impune occi-

LIBER PRIMVS. TRAC.

- di potuit, circa quod plura adducit Deci. & distinctionem prædictam sequitur etiam Gregor. Magalottus in tracta. securit. & salui conduc. in fine
- 10 **¶** dicas tamen q̄ qñ offenditur legatus principis, vel reipublicæ in odium principis, aut reipubli. tali casu crimen læsæ maiestatis committitur: secus quando ex particulari odio vel inimicitia, de quo tamen vide quæ late scripsi supra hoc eodem ti. q. xvi. nam ad dicta ibi me remitto.
- 11 **¶** Sed quæro, quid si data fuerit alicui securitas pro se & socijs secum venientibus a principe, vel republica, si cū illo veniebat hebræus qui captus et derobatus fuit, an ad illum securitas huiusmodi porrigatur? In ista quæstione videtur dicendum securitatem huiusmodi ad hebræum non extendi.
- 12 **¶** di, quia **¶** christiani prohibentur habere familiaritatem iudæorum c. nullus. xxvii. q. i. facit quod nor. Abb. in c. i. de iudæ. vbi dixit q̄ **¶** de rigore & veritate iuris iudæus ad christianorum literarum ludum non potest ad discendum ire, attamen quæstionem hanc mouit Bar. in l. i. in versu. quæro fuit data. ff. ad l. iul. maiest. & ibidem dicit, q̄ ex quo tunc quæstio de facto pendebat nolebat aliquid dicere. Ang. tamen in l. vtmur. in ver. item attende q̄ si quis. ff. de sepul. viola. dixit iudæum socium comprehendi in
- 14 dicta securitate ea ratione: quia **¶** hebræorum societas non reprobatur, licet enim cum eis contrahere. l. quicumque. C. de iudæ. ita scribit etiam Fel. in c. ego enim. col. vlti. in versu. item infert. de iureiuran. & Barba. consilio
- 15 lxiij. licet in medium in iiij. volu. **¶** quinimmo iudæus esse potest procurator christiani, & interuenire pro eo, & contra eum, vt scripsit Bald. in l. spadonem. in §. iam autem. ff. de excusa. tutor. & Roch. de Curt. in trac. de
- 16 consue. in versu. decimoquinto quæro. nu. 752. & **¶** immunitas concessa incolis alicuius loci comprehendit etiam iudæos, vt dixit Bal. in d. l. spadonem. in §. iam autem. & sequitur Rocch. loco præalleg. & Barbat. in præal
- 17 legato consi. lxiij. in iiij. vol. **¶** Quod tamen dixi de iudæo existente in societate eius cui facta est securitas pro se & socijs secum euntibus, intellige sane procedere quando iudæus determinato proposito vt socius a principio cum habente huiusmodi securitatem socialiter venit, secus si incidenter in illius societatem in itinere incidisset vt sepe contingit. facit tex. in l. itē apud labeonē. §. si quis comitē. ff. de iniur. ita scribit Ang. in l. i. circa præci
- 18 piū. ff. ad l. iul. maiest. vbi ad hunc propositū declarat **¶** quis dicatur socius.

S V M M A R I V M.

- 1 Mutuans pecuniam hostibus illis opem ferre dicitur.
- 2 Statutum puniens præstantem auxilium & fauorem delinquenti, comprehendit etiam mutuante[m] ei pecuniam.

- 3 Opem & auxilium criminoso delinquenti præstans, quando puniatur?
- 4 Mutuans pecuniam rebellibus, aut aliquo modo eos iuuans, incidit in crimen læ. maie.
- 5 Pecunia est belli: neruus.
- 6 Intellectus ad lex. in l. cuiusque dolo ff. ad l. iul. maie. & nume. 14. cum seq.
- 7 Pecuniæ uerbum tribus modis summi potest.
- 8 Pecuniæ uerbum, in statutis exorbitantibus, & odiosis, intelligitur de pecunia numerata.
- 9 Pecuniæ uerbum, in scripturis, intelligitur de numerata.
- 10 Pecuniæ uerbum, late summitur pro his quæ pondere, numero, mensuraue consistunt.
- 11 Pecuniæ uerbum, latissime intelligitur pro omnibus rebus, & corporibus.
- 12 Pecunia est quicquid homines habent in terra, uidelicet omnia quorum domini sunt.
- 13 Pecuniæ appellatione, ueniunt etiam credita nōdum exacta, & sic nomina debitorum.
- 15 Pecuniæ appellatione, de proprietate uocabuli, ueniunt omnes res.
- 16 Diffinitio proprietatem arguit, & rei proprietatem ostendit.
- 17 Pecuniæ appellatione ea tantum comprehenduntur, quæ in nostro patrimonio sunt.
- 18 Rei appellatio, latior est quam pecuniæ, & comprehendit etiam ea quæ extra nostrum patrimonium sunt.
- 19 An mutuans hostibus Principis sui falsam monetam, ut eos iuuat, incidat in crimem læ. se maie. statis?
- 20 Pecunia falsa, non uenit appellatione pecuniæ.
- 21 Pecunia reprobata, uenit sub generali nomine pecuniæ, ut res existens in patrimonio, non ut pecunia proprie.
- 22 Franciscus Maria Feltrius de Ruere Urbini Dux adulterina moneta, exercitum ualidum comparauit.
- 23 Dominicus Michael Dux Venetiarum, dum Tyrum urbem obsideret, cum numerosa classe, & cum procul esset a patria, & stipendio indigeret, ne socij stipendij causa militiam detrectarent, ex aluta ad tempus, pecuniam publica forma signauit, clasia rjjsq; adnumerauit, ea conditione, ut domum reuersis, aurea & argentea pro tempore varia eis daretur.
- 24 Pecunia uita hominis dicitur.
- 25 Pecunia est fideiusio futuræ necessitatis, secundum Aristotelem.

Q V A E S T I O XXXIIII.

RIGESIMO QVARTO quæro: utrum mutuans pecuniam hostibus principis sui incidat in crimē læsæ maie. statis? Dicas quod sic: † mutuans enim pecuniam hostibus, illis opem ferre dicitur. tex. est in l. cuiusque dolo, ubi Bar. not. ff. ad l. iul. maie. qui ex illo tex. † infert ad statutum punientem præstantem auxilium, & fauorem delin-

quenti, vt comprehendat etiam mutuantem ei pecuniam, ex hoc enim dicitur illi auxilium et fauorem præstare. hanc opinionem tenuit etiam Marti. de Lau. d. in tract. de crim. læsæ maiest. q. iij. et Math. de Afflict. in c. l. in §. & bona committentium. nu. 66. in tit. quæ sint regal. in vñb. feud.

- 3 † Quando autem præstans opem & auxilium criminoso delinquenti puniatur, vide Bar. in l. si furti. in §. ope. ff. de fur. vbi dixit, q̄ quando præstat auxilium extra iudicium, criminoso, ignorante superiore, vt puta pecuniam illi mutuando, vel aliud adiutorium dando, tali casu punitur talis,
- 4 per tex. in d. l. cuiusque, per quem tex. dixit ibi Angel. † q̄ mutuans pecuniam rebellibus, aut aliquo modo eos iuuans, incidit in crimen læsæ maiestatis. † est enim pecunia belli neruus, vt per Ioan. Pirrum, in tract. de magistris. Roma. parte secunda, in rubri. de quæstor. magistr. nu. 2.
- 6 † Sed quæro quomodo intelligere debemus text. in d. l. cuiusque. dum vult, q̄ adiuuantes hostes pecunia, incidant in crimē læsæ maiestatis? cum
- 7 † pecuniæ verbū, tribus modis summi possit. Primo stricte, pro pecunia numerata tantū. l. Iulianus. §. mutui dationem. ff. ad maced. & sic secundum communem vsum loquendi, vt dicit Bar. in l. talis scriptura. ff. de leg. i. Et
- 8 ideo † in statutis exorbitantibus & odiosis verbum pecunia, intelligitur de pecunia numerata, ita scribit Bar. in d. l. talis scriptura. & idem in l. singularia. in iij. col. vers. quarto est speciale. ff. si cer. pet. facit quod scribit Roma.
- 9 in singul. ccxv. incip. tu habes glos. vbi dixit, † quod in scripturis verbum pecunia, intelligitur de numerata. allegat Innocen. in c. sedes. de rescript. et
- 10 ibi Imo. † Secundo modo verbum pecunia, late sumitur, pro his quæ pōdere, numero, vel mensura continentur. l. secunda. §. creditum. ff. si certum
- 11 petat. & l. ij. ff. de constitu. pecunia. † Tertio modo verbum pecunia, intelligitur largissime, pro omnibus rebus & corporibus. l. pecuniæ verbum. ff. de verbo. significa. vt etiam ponit Bart. in dicta l. talis scriptura. & per gl. & doctores. in l. secunda. §. creditum. ff. si cer. petat. accedat quod scribit Augustinus, in libro, de doctrina christiana, vbi dixit, q̄ pecunia est quicquid homines habent in terra, videlicet omnia quorum domini sunt, vt habetur. in c. totum. l. q. iij. faciunt tex. in l. pecuniæ. i. ij. & iij. ff. de verbor.
- 13 signifi. † Quinimmo & pecuniæ appellatione, veniunt etiam credita nondum exacta. Ita singulariter dixit Floria. in l. procul. ff. de vsufr. & sic nomina debitorum, Dici forte posset † tex. in d. l. cuiusq̄. non simpliciter intelligendū de pecunia numerata, id est de omni re quæ pecuniæ appellatione veniat, iuxta tex. in l. pecuniæ verbum. ff. de verbo. significa. vbi habetur, quod pecuniæ verbum, non solum numeratam pecuniam complectitur: verum omnem omnino pecuniā, hoc est omnia corpora. ad idem tex. in l. pecuniæ nomine. ff. cod. titu. Intelligendus est ergo tex. in dicta l.

- cuiusque dum de pecunia loquitur, de omni re quæ est in nostra potestate, quam hostibus damus, ad eos iuuandum contra principem, aut rempublicam, per iura præallegata. ad idem facit tex. in l. ij. circa finem. ff. de constit. pecu. vbi dicitur, qd veteres pecuniæ appellatione, omnes res significari diffiniunt, † Ergo de proprietate vocabuli, omnes res appellatione pecuniæ veniunt, † diffinitio enim proprietatem arguit. & rei proprietatem ostendit, vt scribit Are. in l. moribus. col. ij. versicul. secundo no. arg. ff. de vulg. & pup. substit. & Bal. in prohe. decretal. diffinitionem esse dixit, propositionem substantiæ, propriam qualitatem comprehendens. Sed huic intellectui ad tex. in d. l. cuiusq. videntur obstare verba immediate ibi sequentia, post verbum pecunia, quæ talia sunt, aliæve aliqua re adiuncti erunt ex quibus verbis clare apparere videtur, qd verbum pecunia ibi, de numerata intelligitur, nam alias dicta verba sequentia essent ibi sine esse. Quod aliud operandi, quod non est dicendum. c. si Papa. de priuile. in vi. Dicat, qd dicta verba non obstant intellectui prædicto, quia verba, aliæve aliqua re, intelligi possunt, de his rebus, quæ non veniunt appellatione pecuniæ,
- † vt sunt ille quæ sunt extra nostrum patrimonium. † pecuniæ enim appellatio, ea tantum comprehendit, quæ in nostro sunt patrimonio. † Rei itaq; appellatio, latior est quam pecuniæ, cum comprehendat etiam ea quæ extra nostrum sunt patrimonium, vt declarat Paulus Iuriconsultus in l. rei appellatio. ff. de verb. significat. Verius tamen dici potest, qd verbum pecunia positum in illo tex. intelligatur proprie, videlicet de numerata, propter verba præcedentia dictum verbum pecunia, quæ talia sunt, comeatu, Armis, telis, equis, deinde sequitur, pecunia aliæve aliqua re.
- † Sed incidenter quæro de notabili quæstione quam a nullo tactam inueni, an sub dispositione text. in dicta l. cuiusque. comprehendatur is qui hostibus falsam monetam mutuat? Et videtur dicendum qd non, quia
- † falsa pecunia, pecuniæ appellatione non venit. l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pignor. actio. Bar. in l. quamuis. ff. de auro & argen. lega. & docto. in l. mutui datio. in §. creditum. ff. si certum petat. & falsus denarius, nō est denarius, glos. in l. omnes. C. de hæret. Alexan. consil. ciiij. statutum loquens, colum. secunda. versicu. pro hoc. in penulti. volumi. Tiraquellus in tractatu. de utroque retrac. char. cccclxxvi. numer. 112. & 13. Contrarium puto verius, videlicet qd mutuans seu dans falsam pecuniā hostibus, vt eos iuuat contra principem, seu rempublicam, crimen læsæ maiestatis committat. Nam † pecunia reproba, venit sub generali nomine pecuniæ, non vt pecunia proprie, sed vt res existens in patrimonio dantis illam hostibus. facit textus in præallegata. l. rei appellatio. ff. de verborum significatio, † Præterea, etiam ex falsa pecunia iuuantur hostes, quia

multotiens illam dant militibus simul cum legali. Et vidit ego vallidum cōparatum exercitum, pro maiori parte, ex adulterina pecunia, ac etiam vltorioso, nam de anno MDXVI. Cum Franciscus Maria Feltrius de Ruuere Vrbini Dux inuictissimus, Vrbino totoq; eius dominio a Leone decimo Pont. Max. eiectus fuisset, nacta occasione pacis inter Imperatorem tunc Veronam occupatam, & Illustrissimos dominos Venetos initæ, Verona Venetis restituta, Franciscus Maria fortem milirium Hispanorum cohortem, quæ ex Verona exierat, ac aliam similem tam Italoꝝ quam alioꝝ manum, quæ a Venetis, pace composita, missa erat, inito cū dictis militibus federe, vt secum irēt, sibiq; adiuto essent, ad amissum eius dominatum recuperandum, comparauit: verum cum nō satis pecuniarum ad id peragendum illi esset, collecta adulterinæ pecuniæ summa, eam permixtim cum legali, militibus erogauit, ea conditione, vt recuperato eius statu, inter subditos suos, vti legalem eam expendere valerent, cumq; pro fligatis sepius hostibus, statum recuperasset, edicto cauit, ne quis subditus a militibus suis adulterinam pecuniam accipere recusaret, qua ipse adiutus Pontificis exercitum, in quo vltra triginta milia hominum fuisse dicuntur, paruo militum numero, forti tamē stipatus, pluries fudit fugauitq; re postmodum composita, per Thesaurarium suum, omnem adulterinæ pecuniæ summam a militibus eius subditis, pro rebus ab eis emptis, erogatam, colligi iussit, ac legalem illius loco, dari præcepit. Res profecto tanto Principe, ac incomparabili militum duci non minus fortissimi, quam sapientissimi, ac iusti, digna, & in omne eum memoranda.

- 23 † Accedat & aliud exemplum Dominici Michael Venetiarum Ducis sapientissimi, qui dum Tyrum urbem circa Siriam, cum numerosa classe obsideret, essetq; obsidio ipsa non minus laboriosa quàm longa, & quia procul a patria, stipendio indigebat, ne socij nauales remigesq; stipendij causa militiam detrectarent, ex aluta, ea pellis est quàm corium vocant, ad tempus, pecuniā, publica forma signauit, classiarj q; adnumerauit, ea conditione, vt domum reuersis aurea & argentea pro temporaria eis daretur, cui nauales turme crediderunt, & alij in nauibus existentes, publicamq; fidem, & Ducis auctoritatem sequentes, quàm diu foris bellatum exiitit, sine discrimine, imaginaria inter se vsi sunt pecunia, quibus reuersis aurea & argentea repensā, loco illius fuit, testatur Sabellius, in suo opusculo, de exemplis, lib. vi. in rub. de imperatorum, & ducum, in milites auctoritate, in quinto exemplo.

- 24 † Pecuniam vitam hominis esse, habetur, in l. aduocati, iuncta gloss. ibi. C. de aduoca. diuer. iudic. & per docto. vbi Deci. in l. muiui datio. §. creditum, ff. si cer. peta. & Fran. Cur. in tract. de sequest. in prin. in vers. & ideo

- Aristoteles, vbi etiam allegando Aristotelem dicit, † numinum esse deiussorem futuræ necessitatis.

S V M M A R I V M.

- 1 Priuatum carcerem exercere dicitur is qui ultra xx. horas aliquem detinet.
- 2 Rectores qui sciunt aliquem carcerem priuatum exercere, & tollerant, incidunt in crimen læsæ maiestatis, a die scientiæ.
- 3 Carcerem priuatum exercens merum imperium sibi usurpat.
- 4 Carcer est meri imperij.
- 5 Dominus potest detinere seruum suum in priuato carcere ad correctionem.
- 6 Dominus potest seruum suum confinare in certo loco.
- 7 Pater potest filium suum in priuato carcere detinere ad correctionem.
- 8 Marius potest detinere uxorem suam carceratam in domo sua ad agendum pœnitentiam de adulterio.
- 9 Bannitus, qui potest impune offendi, potest in priuato carcere detineri.
- 10 Creditor qui autoritate iudicis debitorem suum cepit, & rogatus fuit ab eo, ne eum duceret ad carcerem sed ut custodiret se in domo sua donec ei solueret, si id agat nō incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 11 Carcerem priuatum exercens in meretricem ex causa libidinis non committit crimen læsæ maiestatis.
- 12 Carcerem priuatum an quis dicatur committere, detinendo mulierem liberam ex causa libidinis quæ tamen non sit meretrix?
- 13 Abbas detinens monachum in carcere non committit priuatum carcerem.
- 14 Parentes & consanguinei detinentes furiosum in carcere, non committunt priuatum carcerem.
- 15 Carcerem primus Anchus Martius Romanorum Rex edificauit.
- 16 Ius carceris occupans, in crimen læsæ maiestatis incidit.
- 17 Carceris diffinitio.
- 18 Torquens detentum in priuato carcere, incidit in crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X X X V.

TRIGESIMO QVINTO quæro, clarum est q̄ nemini licet in priuato carcere aliquem detinere, † & is dicitur priuatum carcerem exercere qui vltra xx. horas aliquem detinet l. capite quinto. ff. ad l. iul. de adulter. quod delictum committere dicatur, exercens priuatum carcerem? dicas q̄ talis in crimen læsæ maiestatis incidit, tex.

- est in l.i.C.de priua.carce.& ibidem no.Cyn.Bald.& Alber.& est ratio,
 2 quam ponit ibi tex.quia ex tali actu publica læditur maiestas.† Amplia di-
 ctam conclusionem,vt procedat etiam in rectoribus locorum qui prædi-
 cta sciunt & tollant, per tex.in d.l.i.nam & ipsi incidunt in crimen præ-
 dictum non providentes a die scientiæ cum possunt,vt inquit Bal.in d.l.i.
 3 in versi.in textû ibi venerit,† vsurpant etenim detinentes aliquem in pri-
 uato carcere sibi merum imperium,vt testatur idem Bal.loco præalleg.in
 4 versi.in tex.ibi custodiam.† Carcer enim est meri imperij, vt per doc.in l.
 imperium.ff.de iurisd.omni.iud.vbi las.col.vij.in versi.tertio mouetur,
 & q̃ committens priuatum carcerem incidat in crimen læsæ maiestatis,te-
 nuit etiam Paris de Put.in trac.de re mili.lib.ix.in.¶ an si miles.nu.8.& Io.
 de Ana.in c.i.col.ij.in versi.vltimo quia hic,de clerico percussor.
 5 † Fallit prædicta conclusio in domino qui seruum suum in priuato car-
 cere detinere potest ad correctionem,vt dixit gl.in d.l.i.de priua.carce.&
 6 ibi Bal.Cyn.& Albe.& Bar.in l.capite quinto.ff.de adulte.† Quinimmo
 dominus potest seruum suum confinare in certo loco, vt in l.ex facto.¶
 proinde si seruus.ff.de hæredi.in sti.iuncta l.ij.ff.de liber.homi.exh.& ita
 tenuit Cyn.in d.l.i.
 7 † Secundo fallit in patre filium detinente in priuato carcere,per tex.in l.
 ij.¶ i.& ij.ff.de liber.homi.exhib.hoc enim ad correctionem facit, vt di-
 cunt doc.in d.l.i.de priua.carce.vbi Cy.Albe.& Salyc.
 8 † Tertio fallit in marito detinente vxorem suam carceratam in domo
 sua ad agendum poenitentiam de adulterio xxxij.q.ij.c.placuit.& ibi no.
 & c.queadmodum.in fi.vlti.glo.de iureiuran, vt voluit Alber.in d.l.i.
 subdens q̃ forte hoc nō est verum de iure ciuili,quia immo mulier tali ca-
 su detrudi debet in monasterium auc.sed hodie.C.de adulter.dicas q̃ in
 d.auc.sed hodie,mulier adultera pro pœna verberatur,et in monasterium
 detruditur ad pœnam, marito aut licet eam domi in priuato carcere,non
 ad pœnam sed ad correctionem, detinere, vt in iuribus præallegatis, vt de
 filio & seruo dictum fuit.
 9 † Quarto fallit in bannito qui impune offendi potest,nam si occidi po-
 test impune,a fortiori in priuato carcere detineri poteri,vt scribit Bald.in
 præallegata l.i.C.de priuar.carce.in versi.quærit hic Iacobus,& idem vo-
 luit ibidem Salyc.
 10 † Quinto fallit in creditore,qui auctoritate iudicis debitorem suum ce-
 pit,& cum eum ad carcerem vellet ducere rogatus fuit ab ipso debitore,
 vt custodiret se in domo sua donec ei solueret,ne si ducat ipsum ad carce-
 res ibidem ab alijs suis creditoribus interdicatur. Ita decidit Alber.in d.l.i.
 C.de priuat.carcer.allegat rex.in l.ij.¶ si quis volentem.ff.de liber.homi.
 exhib.

exhib. & est ratio quia volenti non fit iniuria neq; dolus l. cum donario
nis. C. de trans. & ita obtentum fuisse attestatur in ciuitate Bergomi, vbi di
cit fuisse de facto questionem.

- 11 † Sexto fallit in detinente meretricem ex causa libidinis, Talis etiam de
priuato carcere non tenetur, vt voluit Barto. in l. verum, in fin. ff. de furt.
- 12 † Quid autem dicendum sit in detinente mulierem liberam ex causa li
bidinis quæ tamen non sit meretrix? Bar. in d. l. verum. dicit aduertendum
vtrum eā detinuerit vltra horas xx, per tex. in l. capite quinto. ff. de adul.
- Dicerem ego, q; si inuitam detinet priuatum carcerem committat, & inci
dat in crimen læsæ maiestatis, per d. l. i. C. de priuat. carcer.
- 13 † Septimo fallit in Abbate detinente monachum in carcere, vt per Bar.
in l. i. per illum tex. C. vbi quis decur. vbi Saly. & scribit Nico. Boer. decis.
275. Dñs an possit nu. 2. in ij. parte. Et idem decis. 304. nu. 2. eadem parte.
- 14 † Octauo fallit in parentibus & consanguineis quibus permixtum est
ligare furiosum & incarceratione. l. congruit. §. furiosi, vbi Bal. in primo & ij.
not. ff. de offic. pñd. & habetur post alios per Boe. in pñlegara. decis. nu. 3.
- 15 † Carcerem autem primus Ancus Martius Romanorum Rex ædifica
uit, vt testatur Plinius minor in suo libello de viris illustribus, & Liuius ab
vrbe condita. Eutrobius autem inuentionem carceris ad custodiam & ter
rorem Tarquino superbo Regi ascribit. Vtunque sit inuentum Regium
- 16 fuit, † hinc est q; ius carceris occupans in crimen læsæ maiestatis inci
dit, præalle. l. i. C. de priuat. carceri.
- 17 † Quomodo autem diffiniatur carcer, Bald. in trac. suo de carcer. dicit
sic diffiniendum esse, q; est locus securus & horribilis repertus non ad pœ
nam sed ad delinquentium vel debitorum custodiam.
- 18 † Prædictis adde q; a fortiori, criminæ læsæ maiestatis teneretur is qui
detentum in priuato carcere torqueret, cum plus sit torquere quam deti
nere l. i. in glo. nec puniri in fin. C. de cust. reorum. ita scribit Bar. in d. l. i. in
versic. in tex. ibi violator. C. de priuat. carcer.

S V M M A R I V M.

- 1 Tributum unde habuit originem.
- 2 Tributum seu censum denegans soluere Principi in contemptum incidit in crimen læ
sæ maiestatis.
- 3 Principis securitas leditur ex denegatione tributi.
- 4 Tributum a contributione est dictum, quia ex eo militibus contribuitur.
- 5 Tributum præstatur in signum obedientie & recognitionis.
- 6 Tributum soluitur Imperatori pro recompensando labores, quos pro suis subditis subit.

- 7 Tributum præstatur Principi, ut ipse hostibus suis resistere possit.
- 8 Consuens quod tributum Principi non soluatur incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 9 Tributi præstatio subiectionem probat.
- 10 Christus Tributum Cæsari soluit.
- 11 Stater duo Didragma ualebat, & Didragma duos denarios usuales.
- 12 Christus tributum Cæsari soluit, non quia teneretur, sed ne alios scandalizaret.
- 13 Tributum quid sit.
- 14 Tributum cum præstetur Principi in signum supremæ potestatis nunquam præscribitur contra Principem.
- 15 Ecclesiæ Romanæ & Imperio non præscribitur in his quæ sunt reseruata in signum æniuersalis Domini.
- 16 A solutione census seu tributi excusatur solum ille qui habet a Principe immunitatem tributum non soluendi, quæ ei inuiolata permansit per annos quadraginta.
- 17 Tributi præstatio licite denegari potest Principi iustitiam non ministranti subditis.
- 18 Compensatio non admittitur in solutione Tributi, nec in decimis.

QVÆSTIO. XXXVI.

RIGESIMO SEXTO quæro: An denegans soluere tributum Principi in crimen læsæ maiestatis incidat?

Sed antequam deuentam ad resolutionem huius quæstionis, non erit ab re uidere, unde tributum sumpsit primam originē: Polidorus Virgilius Urbinas in libello suo de inuentoribus rerum libr. ij. in rubr. de triplici regiminis

genere, scribit initium tributi fuisse apud Hebræos, nam de eo Deus mandatum dedit Moyfi ut habetur Exod. c. jo. dicens, quando tulerit summam filiorum Israel iuxta numerum dabunt singuli pretium pro animabus suis domino & non erit plaga in eis: & illud soluebant omnes a xxx. annis supra, & quisq; selum dabat, qui nummus argenteus est Hebræicus; quem Græci stateram uocant. teste Iosepho libr. iij. de antiquis. secundum vero Archi. in c. magnum xi. q. i. tributum fuit Primo statutum a Cæsare Augusto. refert & sequitur Ioā. Bertachi. in trac. de gabel. seu vectigal. in præludijs in versic. & adde qd tributum est. Prima tamen opinio verior est: Modo dicas, qd denegans tributum seu censum soluere Principi in contemptum incidit in crimen læsæ maiestatis: committit enim contra principis honorem & securitatem. facit tex. in extrauag. qui sint rebel. in prin. ibi contra honorem nostrum: & læditur enim Principis securitas ex denegatione tributi, quia si Princeps tributa non haberet, stipendium militibus, quos pro securitate

- 2 status sui tenet, utiq; soluere non valeret: Et tributum est dictum a contribu-tione, quia ex eo militibus contribuitur, tex. est in l. ager. s. stipendium. ff. de

verb. signi. Bertachi. vero in præallegato trac. de gabel. in præludi. vers. & dicitur tributum. scribit, q. tributum dicitur a tribu, quia prius soluebatur per singulas tribus secundum Isidorum. Pro supradicta conclusionem facit tex. in l. i. ibi qui contra securitatem. ff. ad leg. iul. maiest. hanc etiam opinionem tenuit Ludouic. Montal. in trac. de reprob. sent. Pilat. articu. iij. nu. 51. & nu. 52. facit, quia tributum præstatur in signum obedientie & recognitionis, vt not. Bar. in l. comperit. C. de præscrip. xxx. anno. facit tex. in l. mediteranee. C. de anno. & tribut. lib. x. denegans ergo tributum Principi soluere ei obedientiam denegat: qui autem ab obedientia sui Principis se remouet incidit proculdubio in crimen læsæ maiestatis, de quo dixi supra. q. 22. † Secundo soluitur Imperatori census seu tributum pro recompensando labores, quos pro suis subditis subit, facit tex. in l. bene a Zenone C. de quadriennali præscrip. in fine & tex. in auc. vt iudi. sine quoquo suffrag. in prin. ad idem tex. in auc. vt diuinæ iussiones in prin. vbi Imperator dixit, Ideoq. voluntarios labores appetimus vt subiectis quietem præparemus. Idem dixit pontifex in c. i. de restit. spoliat. in vi. & sic. † Tributum præstatur ob communem vtilitatem, videlicet vt imperator hostibus suis resistere possit, in hoc subditorum saluti consulens. L. nemo carcerem circa finem. C. de exactor. tribut. lib. x. hanc etiam conclusionem firmat pluribus fundamentis. Ludouic. Montal. in præallegato eius tract. articu. iij. colum. i. ij. & iij. † Adde prædictis, q. sicuti denegans tributum soluere Principi in crimine læsæ maiestatis incidit, ita dicendum erit de consulente q. tributum Principi seu census non soluatur, vt per eundem Ludouic. in d. trac. articu. iij. versic. & not. q. Deus nu. 51. † Tributi enim siue census præstatio subiectionem probat. c. ij. de censib. Alij dicunt, q. est subiectionis signum. c. recipimus de priuileg. in c. magnum xi. q. i. Innoc. in c. præterea de trasac. & Bertachi. in tract. de gabell. in præludij versic. Et adde q. tributum. nu. me. 4. † Quinimmo Christus saluator noster tributum Cæsari soluit, vt habetur Math. capit. xvii. prope finem. vbi scriptum est, q. Christus iussit Petro, a quo didragma petatum fuerat pro se, vt iret ad mare & amum immitteret, & primum tolleret piscem & aperto eius ore inuento statere illum tolleret, & eis, qui didragma petebant, solveret pro se & ipso: † Strater enim duo didragma valebat. Et didragma duos denarios vsuales vt habetur per Archid. in d. c. magnum. vnde versus, dat numos didragma duos statim id duplicabit: Hinc dicebat Ambrosius contra auxentium, si enim census filius Dei soluit quis tu tantus es qui putas esse non soluendum. quod transumptiue habetur in d. c. magnum xi. q. i. † Verum tamen est quod Christus tributum soluit, non quod ipse teneretur, sed ne alios scandaliz

- zaret vt Augustinus ad Polentium scribens dixit, & transumptiue habetur in c. iam nunc in versic. vnde ipse dominus, 28. q. i. Et tamen perfidi Iudei inter alias causas, ex quibus Christū morti tradi petebant, ea fuit, quia dicebant eum prohibuisse tributū dari Cæsari, quod falsum erat quia immo, & ipse voluit tributum soluere, & tentantibus illis circa tributū Cæsari soluendum respondit viso numismate cum imagine Cæsaris, quod
- 13 Cæsaris Cæsari, quod Dei Deo. † Est autem tributum quicquid in auro, argento, vel ære tribuitur principi ordinarie, & vniiformiter propter obedientiam principaliter, siue ratione personæ, siue rei annuatim, ita dixit
- 14 Lud. in d. trac. art. iij. Et vnum scias, qd † tributum, cum præstetur principi in signum supremæ potestatis, vt not. glo. & Bal. in l. i. §. i. ff. de pub. & Abb. in c. tua nobis de decim. nunquam præscribitur contra principē, vt habetur ex doctrinam Panor. in c. ad audientiam de præscrip. Bald. in l. i. §. sicut col. fin. C. de præscrip. xxx. annorum vbi dixit, qd † Ecclesiæ Romanæ, & Imperio, nō præscribitur in his quæ sunt reservata in signum vniuersalis Domini. Idem tenuit Io. Fran. Balbus in suo tract. de præscrip. in
- 15 ij. part. v. par. princip. col. iij. in versic. l. est quæstio. Et solum † quis excusatur a solutione census, seu tributi, quando habet à principe immunitatem, tributum, aut censum non soluendi, quæ ei inuiolatam permansit per annos xl. vt not. in l. fi. C. de fund. patrimo. lib. xi. ita dixit Bald. in l. comperit. C. de præscrip. xxx. annorum, & Iason in l. Imperium xl. col. in fi. ff. de iurisd. om. iudi. & sequitur Balbus loco præallegato. dicas tamen, qd
- 17 † tributū præstatio denegari potest licite principi iustitiam non ministranti subditis, cum tali casu illi resisti possit etiam de facto, vt voluit Lucas de penna in l. i. C. de super. indict. lib. x. refert & sequitur Alcia. in l. placet nuz.
- 18 xi. C. de sacrosanct. eccl. scias etiam, qd † cōpensatio non admittitur in solutione tributi, nec in decimis, vt per Abba. in c. tua nobis de decim. & de tributo est tex. in l. iij. C. de compensat.

S V M M A R I V M.

- 1 Subditus Regis, qui arma mouet contra ipsum, crimen læsæ maiestatis committit.

Q V A E S T I O X X X V I I.

RIGESIMO SEPTIMO: quæro: quid dicendum de eo † qui est subditus Regis, vel principis, aut reipublicæ, qui arma mouet contra ipsum, vel rempublicam. Diccas, qd is crimen læsæ maiestatis committit l. i. in prin. ibi, quoq; armati homines. & rursus ibi, quove quis contra rempublicam arma ferat. ff. ad l. iul. maiest. qui tex. licet loquatur in eo qui arma mouet contra populum romanum, rempublicam,

tamen idem erit in eo qui contra regem vel principem arma summit, vt dixit Bar. in l. hostes. ff. de capt. & possim. reuerf. & idem in l. lex duodecim tabularum. ff. ad leg. iul. maiest. hanc etiam conclusionem tener Martinus de laud. in trac. de crim. laes. maiest. & Math. de afflic. in c. i. §. Et bona committentium. col. v. nume. 54. in titu. quæ sint regal. in vñibus feud. faciunt quæ supra dixi. q. xxiiij. hoc eodem titulo, de oppugnante patriam.

S V M M A R I V M.

1. *Seſte factæ cum pactis iuramento firmatis ad exitum principis continent crimen læſæ maiestatis.*
2. *Marinus Bocconius Venetus plebei ordinis cum ſocijs ad geminas columnas ſuſpenduntur ob ſectam & coniurationem factam contra principem & optimates Reipublicæ Venetæ.*

Q V A E S T I O XXXVIII.

1. **RIGESIMO OCTAVO** quæro: quid dicemus de his, qui t̄ sectas faciunt cum pactis iuramento firmatis, an incidant in crimen læsæ maiestatis? Dicas, q̄ si huiusmodi sectæ tendunt ad exitum regis, principis, aut reipublicæ, tales incidunt in dictum crimen, vt voluit Angel. in l. cuiusq; dolo. ff. ad l. iul. maiest. & Brunus in consil. 79. viſo processu inquisitionali. col. ij. in fin. Dicas hanc conclusionem apertissime probari per text. in l. i. ibi, quove cœtus, conuentusve fiat. ff. ad leg. iul. maiesta. Possent de hoc allegari multa exempla, sed vno tantum contentus ero Venetijs t̄ sub Duce Petro Gradonico, qui anno domini. 1290. Venetiarum Dux creatus fuit, quidam Marinus Bocconius plebei ordinis, homo multum audax, & ad facinora promptus, in principis, & optimatum cædem cum multis alijs conspirauit: sed Dei opt. Max. ope, coniuratione cognita Marinus cum socijs ad geminas columnas suspendione cantur, teste Petro Marcello in libro de vitis Principum Venetorum, in vita dicti Petri Gradonici Principis.

S V M M A R I V M.

1. *Templum Deo quis primus posuerit.*
2. *Dauid templum Deo primus extruere parauit, at Deus per Nathan prophetam eum quod manus hostium sanguine pollutas haberet, reuocauit, eique iussit ut templi illius ædificationem Salomoni filio relinqueret.*

TRIGESIMONONO quæro: an occupans sibi templum incidat in crimen læsæ maiestatis? Dicas breuiter q̃ sic. tex. est. in l. i. ibi, locaue occupentur, vel templa. ff. ad l. iul. maiest. ad idem tex. in l. ij. ff. de colleg. illicit. facit etiam text. in l. denuntiamus. C. de his. qui. ad eccles. confug. Et ita tenuit Ludouic. Montal. in tract. suo. de reprob. sent.

- 1 Pilati. artic. l. nu. 70. Quis t̃ autem primus templum Deo omnipotenti posuerit: Salomonem fuisse legimus, qui Hebræorum Rex ab ortu Adam primi hominis tribus millibus centum & duobus post annis illud Hierosolymis condidit, vt testatur Ioseph lib. viij. antiquitatum. verum t̃ David Pater illud extruere parauerat, ac Deus, per Nathan prophetam, eum, q̃ manus hostium sanguine pollutas haberet reuocauit, eiq̃ iussit, vt templi illius ædificationem Salomoni filio relinqueret.

S V M M A R I V M.

- 1 Maledicere principi est contra diuinum præceptum.
- 2 Ebrietas mentis exilium inducit.
- 3 Vbi est ebrietas ibi est furor.
- 4 Lubricum linguæ nullus homo domare potest.
- 5 Maledicens principi ex iniuria ad principem remittendus est.
- 6 Si quis dixit illusorie uerba maledicta contra principem parçitur ei ob temeritatem.
- 7 Maledicta pensanda sunt ex hominum personis.
- 8 Agrippa qui orabat Deum pro morte Tiberij Imperatoris, ut ei succederet in regno Caius Nepos, uiuente Tiberio fuit in carceribus detrusus, & postea a Caio fuit liberatus & sublimatus.
- 9 Ex solis maledictis contra principem crimen læsæ maiestatis non incurritur.
- 10 Ex separatione titulorum diuersitas criminum arguitur.

QVÆSTIO XL.

QVADRAGESIMO quæro: an maledicens principi incurrat crimen læsæ maiestatis? Videtur dicendum quod sic: nam sine dubio maledicens principi illius maiestati offendere dicitur, & quoties læditur principis maiestas dictum crimē cōmittitur, vt habetur in l. quisquis, in prin. & ibi doc. C. ad legem iul. male. & dictum fuit supra in pluribus quæstionibus. Maledicere t̃ enim principi est contra diuinum præ-

- 1 ri bus quæstionibus. Maledicere t̃ enim principi est contra diuinum præ-

- ceptum. Scriptum est enim Exodi. c. 23. circa finem: *Dijs non detrahes, & principi populi tui non maledices.* Pro resolutione huius quæstionis distinguatur: aut maledicens principi id facit ex leuitate: aut furore, seu vinolentia. Nam si furore, satis est quod suo furore puniatur. l. diuvs. ff. de offi. præsid.
- 2 Si vinolentia, clarum est quod et Ebrietas mentis exilium inducit. c. a crapula; extra de vit. & honest. cleric. & ideo dixit specul. in tract. de modo general. concil. congreg. parte iij. rub. 36. nu. 2. quod ubi est ebrietas ibi est furor. Si autem ex leuitate, lubricum lingue non est facile ad poenam trahendum, ut dixit iuriskon. in l. famosi. ff. ad leg. iul. malest. ad idem, & prædicta, facit etiam tex. in l. l. C. si quis Imper. maledix. & lubricum lingue nullus homo domare potest. Ecclesiast. c. 18. Iacob. c. 2. Ang. in d. l. famosi. si. in versic. sequitur in textu nec lubricum. Aut quis ex iniuria principi maledixit, & tunc ad principem remittendus est, ut in d. l. l. faciunt not. in c. si quis iratus. ij. q. iij. & c. quem poenituerit. s. notandum. & ibi gloss. eadem causa & q. Dictum enim hominis quandoque magis noua iactatione iactatur, quam aliqua opinione roboratur. 26. distinc. c. deinde. Aut verba maledicta contra principem quis illusorie dixit, ut in l. hic aut. ff. si cuiusquam. per leg. falcid. & per Alberi. in l. filiam. C. de inoffi. testa. & in l. Gracchus. ff. de adulter. & isto casu parciat delinquenti in principem obtemeritatem. facit tex. in l. omne delictum. s. penul. & in l. respiciendum. s. delinquent. ff. de poen. & l. milites. ff. de custo. reorum. At Iaco. de Beluis, quem refert Alberi. in d. l. famosi. dixit, et ex hominum personis maledicta pensanda esse. ad idem Math. de afflict. in decis. Neapolit. decis. 265. ubi refert exemplum D. Antonij Archiepiscopi Florentini, qui in l. parte sui historialis titul. vi. c. 2. s. ij. refert, quod et Agrippa, qui imperium affectabat pro Cato Nepote Imperatoris Tiberij, dixit, utinam viderem mortem importuni senis, videlicet Tiberij, & Caium Dominum totius orbis, de hoc Tiberio accusatus de crimine læsæ maiestatis quia Deum orauerat pro morte Imperatoris, eundem Tiberius in carcerem detrudi mandauit, in quo stetit mensibus sex vsque ad mortem Tiberij, quem Caius, qui illi in Imperio successit, liberauit, pariter & sublimauit. ad hoc vide afflic. in prædicta decis. nu. 62. ex prædictis concluditur, quod et ex solis maledictis contra principem crimen læsæ maiestatis non incurritur. facit, quia huiusmodi delicta, videlicet crimen læsæ maiestatis, & crimen maledicentiæ contra principem, ponuntur sub diuersis titulis, ex separatione enim titulorum diuersitas criminum arguitur: & isto genere argumendi vsuntur sæpe Doct. ut Oldra. in consil. 210. Regularis. col. i. Abba. in consil. 37. col. iij. versic. Tertio principaliter. in l. vol. firmar. Aymon. Crauet. in consil. vi. Plura videnda sunt, in princ. & in ij. colum. vide etiam ad hoc Math. de

Affict. in cap. i. §. & bona committentium. colum. viij. nume. 104. in titul. quæ sint Regal. in vñbus feud.

S V M M A R I V M.

- 1 Furcæ meri imperij signa sunt.
- 2 Furcarum erectio iurisdictionem probat.
- 3 Furcas erigens propria autoritate, usurpat autoritatem principis, & crimen læsæ maiestatis incurrit.
- 4 Per furcarum erectionem retinetur possessio meri Imperij, licet de facto non occurrerit casus per annos centum, quod aliquis ibi suspensus fuerit.
- 5 Furcarum erectio inuenta fuit, ut homines conspectu earum terreantur, & delinquentibus accedant ad poenam.
- 6 In furcarum erectione publica uersatur, utilitas ne maleficia sint impunita, et ut malemeritii publice puniantur.

Q V A E S T I O X L I.

VADRAGESIMOPRIMO quæro: an, si quis erigat in loco furcas sua propria autoritate, incidat in crimē læsæ maiestatis? Dicas quod sic. ita voluit Bald. in l. data opera. col. iij. prope finem. C. qui accus. non poss. adducit tex. in l. iij. §. fin. ff. ad leg. iul. maiest. ibi, quive priuatus potestate magistratue. & text. in l. eos. §. qui se. ff. ad leg. corn. de fals. idem voluit Guliel. Bont. in tractatulo suo de casibus. in quibus poena. mort. impon. nume. 7. qui habetur in xv. Thomo tract. & licet neq; Bald. neq; Guiglel. in locis prædictis rationem assignent huius deditionis, dicas rationem esse: quia † furcæ meri Imperij signa sunt, vt dixit Paris de Puteo in tract. de sindie. in §. contumacia. nume. 8. Et dixit Ioan. Bertachi. in tract. de gabel. seu vertigal. in prima parte. nume. 37. q. † furcarum erectio iurisdictionem probat, secundum Bald. in l. a procuratore. C. mand. & in ci. in tit. quid sit inuestitura. & in l. arboribus. §. de illo. ff. de usufruct. vbi Floria. dixit, id procedere etiam si per annos centum in illis non fuerit aliquis homo suspensus. idem voluit Ioan. Bertachi. in tract. suo de gabel. in i. parte, col. viij. nu. 37. Qui † igitur propria autoritate furcas erigit, sua autoritate usurpat autoritatem principis & magistratus, merito crimen læsæ maiestatis incurrit d. l. iij. §. fin. idem dixit Iason. in l. Imperium col. viij. versic. secundo quia qui non habet. ff. de iurisd. omnium iudic. facit q. dixit Franc. Balb. in tract. de præscript. nu. 17. vbi dixit, quod † per

- † per furcarum erectionem retinetur possessio meri Imperij, licet de facto non occurrerit casus per annos centum, q̄ aliquis ibi suspensus fuerit. Et dicit Paris de Put. in d. tract. de sindic. in prædicto. s. contumacia nume. 7.
- q̄ † furcarum erectio inuenta fuit vt homines conspectu earum terreantur, & delinquentibus accedant ad poenam. subdens, † q̄ in furcarum erectione publica versatur vtilitas, ne maleficia sint impunita, & vt malemeriti publice puniantur.

S V M M A R I V M.

- Rectores prouinciarum finito officio non possunt egredi prouinciam seu ciuitatem, nisi post quinquaginta dies quibus tenentur stare ad sindicatum.
- Fuga officialis, qui debet stare ad sindicatum, facit eum incidere in crimen læsæ maiestatis.

QVÆSTIO XLII.

- VADRAGESIMO SECVNDO quæro: certum est, q̄ de iure communi † Rectores prouinciarum finito officio non possunt egredi prouinciam, seu ciuitatem, in qua rectores fuerunt, nisi post quinquaginta dies, quibus tenentur stare ad sindicatum: vt est tex. in l. i. C. vt omnes. iud. tam ciuil. quam crimin. Modo quæro, si rector prouinciæ, vel ciuitatis, infra dictum tempus discedat, & nolit stare ad sindicatum, quod crimen committat? Dicas, q̄ incidit in crimen læsæ maiestatis. text. est de hoc apertus in d. l. i. C. ut iud. tam ciuil. quam crim. facit etiã tex. in l. ij. ff. ad leg. iul. maiest. & ita dixit Alberic. in rub. ff. eod. titu. idem voluit Math. de Afflict. in c. l. in s. & bona committentium. col. vi. nu. 70.
- in tit. quæ sint regal. in vñbus feudor. vbi dixit, q̄ † fuga officialis, qui debet stare ad sindicatum, facit eum incidere in crimen læsæ maiestatis. subdens, q̄ non tamen hoc delictū intelligitur in primo capite legis iulæ maiestatis, quando huiusmodi delictū non est contra principem vel rempubl. Idem tenet restaur. in tract. de Imper. q. 1. s. nu. 20.

S V M M A R I V M.

- Scribens, & falsum recitans ad damnum principis, incidit in crimen læsæ maiestatis.
- Scribens falsum scienter in libris Reipublicæ vel Principis, ad damnum ipsius principis incidit in crimen læsæ maiestatis.

Hicrony. Gigas,

L

- QVADRAGESIMOTERTIO** quæro: an qui scribit & falsum recitat ad damnum reipublicæ vel principis incidat in crimē læsæ maiestatis? Dicas qđ sic: ita tenuit Alberic. in rub. ff. de crim. læ. maiest. per text. in l. ij. ff. ad leg. iul. maiest. ibi, quive sciens falsum conscripserit, vel recitauerit. & hoc enumeratur in primo capite criminis læsæ maiestatis, vt ibidem dicit text. hoc tamen sane intelligendum est de eo, qui scienter in libris Reipublicæ, vel principis falsum scripserit. Et licet hoc crimen non sit de directo commissum contra Remplicam vel principem, attamen est in primo capite legis iuliæ maiestatis, vt dixit text. in d. l. ij. & tenet Math. de Afflict. in c. 1. §. & bona committentium. col. vi. nu. 7. in titulo quæ sint. Regal. in vsibus feud. vbi dicit menti tenendum hoc genus falsi, qđ inducit crimen læsæ maiestatis.

S V M M A R I V M.

1. *Sollicitans uel concitans milites ut rebellent contra principem crimen læsæ maiestatis committit.*
2. *Qui concitat hostes ut bellum summant uel aliquid contra regem faciant in eius damnum, incidit in crimen læsæ maiestatis.*

QVÆSTIO XLIIII.

- QVADRAGESIMOQVARTO** quæro: quid dicendum de eo qui sollicitauit, vel concitauit, milites vt rebellarent contra Regem vel Remplicam, vel sollicitauit, vel concitauit ipsos milites, vt seditionem, vel tumultum, aduersus Regem, vel Remplicam facerēt? Dicas, qđ talis crimen læsæ maiesta. committit: vt probatur per text. in l. i. ibi, quive milites. ff. ad leg. iul. maiest. facit ad idem text. in l. secunda & iij. ff. eodem titu. ita concludit Cardinal. in clemen. pastoralis in princip. in lx. not. de re iudic. idem tenet Math. de Afflict. in cap. i. in §. & bona committentium. colum. vi. nume. 69. in titu. quæ sint. Regal. in vsibus feudor. & t idem dicendum de eo qui hostes concitauit, vt bellum summant, vel aliquid contra Remplicam seu Regem faciant in eius damnum, vt in l. iij. in princip. ff. ad leg. iul. maiest. hoc enim lege duodecim tabularum cautum fuit, vt dicit ibi text.

- 1 Tiberius antequam ad Imperium conscenderet in germania exercitum ducens praefecto legionis ignominie notam intulit, ob id solum quod liberto suo quosdam equites uenatum trans renum sine ipsius licentia misisset.
- 2 Priuatus ad hostes confugiens crimen laesae maiestatis incurrit.
- 3 Affricanus superior deuicta Cartagine cum omnes qui de exercitu Romano penos transferant in suam redegisset potestatem eos qui Romani erant tanquam patrie fugitiuos crucibus affixit, latinos uero, tanquam perfidos socios securi percussit.
- 4 Miles e praelio recedens uel quid faciens quod eius ope hostes uictoriam habeant, incidit in crimen laesae maiestatis.

QV AESTIO XLV.

- VADRAGESIMOQVINTO de eo uidendum est, qui exercitum sine superioris licentia deseruit? Dicas illum crimen laesae maiestatis committere, ut probat text. in l. ij. ibi, aut qui exercitum deseruerit. ff. ad leg. iul. maiest. ad idem Math. de Afflict. in c. ls. & bona committentium. colum. vi. num. 7. in tit. quae sint. Regal. in vsibus feud. Propterea t Tiberius antequam ad Imperium conscenderet, cum in germania exercitum duceret praefecto legionis ignominiae notam intulit, ob id solum, quod cum suo liberto paucos quosdam equites uenatum trans Renum ab eo licentia non petita misisset: quia ut ab hoste intercepti possent periculum adiuerat. ut refert Bapti. Fulgosius. in suo opere, de dictis factisq; memoratu dignis. lib. ij. in rub. de milit. disciplin. in ix. exemplo. Idem erit t in priuato ad hostes confugiente, ut dixit Vulpianus in d. l. ij. Ideo probe factum legimus t ab Africano superiore, qui deuicta Carthagine, cum omnes qui de exercitu Romano ad penos transferant in suam redigisset potestatem, eos, qui Romani erant tanquam patriae fugitiuos crucibus affixit. in latinos uero transfugas aliter animaduertit: illos namq; tanquam perfidos socios securi percussit, ut testatur Valer. Maxi. in libr. ij. in rubr. de discipl. milita. Idem est t in eo armigero uel milite, qui e praelio recessit, aut quid fecit, quod eius ope hostes uictoriam habuere. l. ij. ibi, qui in bellis recesserit. ff. ad leg. iul. maiest.

S V M M A R I V M.

- 1 Comunitatibus & priuatis personis licet loca propria muris circumdare & custodire.
- 2 Aedificiorum colatio est de iure gentium, & per consequens licita.

- 3 *Castella limitanea, uidelicet iuxta Imperij fines posita, alicui priuato tenere non licet.*
 4 *Habentes castra in confinibus territorij alicuius ciuitatis coguntur ea dimittere ciuitati in cuius territorio sunt, nisi ex permissione ciuitatis sint eis concessa.*
 5 *Castrum primum omnium Cecrops condidit, qui ante tempora Deucalionis fuit, idque a se Cecropiam nominauit.*
 6 *Turres a quibus fuerint inuenta.*

QVÆSTIO XLVI.

- VADRAGESIMOSEXTO quæro: quid dicendum de eo, qui sine principis licetia arcem seu fortilitum in confinibus regni tenet, an crimen læsæ maiestatis committat? Dicās q̄ sic. ita tenuit Math. de Afflict. in c. i. s. & bona committentium. colum. vi. nume. 77. in titu. quæ sint regal. in vsibus feudo. per text. in l. iij. ff. ad leg. iul. ma. iest. vbi glos. in ver. tenuerit. dicit, q̄ priuatus tenens arcem in confinibus contra publicam quietem incidit in crimen læsæ maiestatis: quia hoc ei non licet, per text. in l. secunda. C. de fund. limito. vbi Ioan. de Plat. per illum text. dixit, † quod licet alias licitum sit communitatibus & priuatis personis loca propria muris circumdare & custodire. l. per prouincias. C. de ædific. priuat. & l. omnes prouinciarum. C. oper. pub. † cum ædificiorum collatio sit de iure gentium, & per consequens licita. l. ex hoc iure. & ibi Bartol. ff. de iust. & iur. nisi ad emulationem ciuitatis fiat, vel inde scandalum, aut seditio contra principem sequi possit, vt in glos. ibi in verbo, antiquitas. † Tamen castella limitanea, uidelicet iuxta Imperij fines posita, alicui priuato tenere non licet. & dixit Angel. in dicta leg. secunda, quod † habentes castra in confinibus territorij Perusini, seu alterius ciuitatis, coguntur ea dimittere communitati Perusiæ, vel ciuitati in cuius territorio sunt cum eorum territorijs, si modo ex permissione ciuitatis non sint eis concessa. † Castrum autem, seu oppidum, primum omnium Cecrops condidit: qui (teste Iustino lib. ij.) fuit ante tempora Deucalionis, idq̄ a se Cecropiam nominauit. Turres † autem Cyclopes inueniunt vt Aristoteles ait: secundum autem Theophrastum phœnices: Virgilius autem Palladii ascribit, vnde in Bucolicis dixit, Pallas, quas condidit Arces, ipsa colat, ad quod videndus est Pollidorus Virgilius in libello suo de in inuent. rerum, lib. iij. cap. ix.

S V M M A R I V M.

- 1 *Castellani non restituentes castrum iussu domini incidunt in crimen læsæ maiestatis.*

- 1 Castellani non restituentes castellum ciuitatis Bononiæ ad iussum ancianorum incidunt in crimen læsæ maiestatis.

QVÆSTIO XLVII.

VADRAGESIMOSEPTIMO quæro: si aliquis erat † Castellanus in aliquo castro pro rege, principe, vel Republica, si princeps illum amoueat, & alium castellanum in ipso castro destinat scribendo illi qd castrum nouo castellano a se misso consignet, & ipse id facere recuset, an crimen læsæ maiestatis committat? Dicas qd sic, vt est text. in l. iij. ibi, aut castra concesserit, ff. ad l. iul. maie. ita dixit Math. de Afflict. in c. i. §. & bona committentium, col. vi. in fi. nu. 4. 8. in tit. quæ sint. regal. in usibus feud. ubi dicit, text. in d. l. iij. intelligendū esse in omnibus istis casibus; videlicet siue quis recusauerit consignare castrum nouo castellano uenienti cum literis principis, siue milites ad hostes miserit sine principis licentia, seu castrū ipsum hostibus tradat. & hanc qōnē tangit Nico. Boer. in trac. de custo. clauium. col. vi. nu. 25, & nu. 26. Idem tenens. & not. Angel. in d. l. iij. ubi dixit ex illo text. † notandum, contra castellanos non restituentes castellum ciuitatis Bononiæ ad iussum ancianorum, quia incidunt in crimen læsæ maiestatis. Et eodem modo si illud hostibus concedunt, per glos. ibi.

S V M M A R I V M.

- 1 Committentes collegium illicitum incidunt in crimem læsæ maiestatis.
2 Validum est argumentum a diuersitate titularum. Et quando procedat. nu. 6.
3 Ciuitates & barones, qui sub uno eodemque principe sunt, confederationes inter se facere non possunt, nisi cum consensu eius fiant.
4 Collegium illicitum quid sit? Et quod sit approbatum uel reprobatum. & nume. 5.

QVÆSTIO XLVIII.

VADRAGESIMO OCTAVO quæro: an † committentes collegium illicitum incidunt in crimen læsæ maiestatis? Videtur prima facie dicendum qd non; nam in. ff. titu. de collegijs illicitis est titulus separatus, a tit. ad leg. iul. maieft. Ergo diuersa sunt crimina, † arguēdo, a diuersitate titularū, quod argumentū est ualidum per ea quæ dixi sup. qōnē. xl. prope finem. Dicas tñ contrarium esse uerius, qd immo facientes collegium illicitum incidunt in crimen læsæ maiestatis, ut est tex. iuncta glos. ibi, in l. iij. ff. de colleg. illicit. & ibi. not. Bar.

- Item tenentur leg. iul. de vi publ. vt ibidem dicit Bar. idem probat text. in l. i. ibi quive coetus. ff. ad leg. iul. maiest. & dicit Bart. in l. sodales. colum. ij. versic. & ideo ista secta. q. t. ciuitates, & barones, qui sub vno eodemq. principe sunt, confederationes inter se facere non possunt: quia semper huiusmodi ligæ & confederationes præsumuntur factæ ad damnum statum principis sub quo sunt, nisi fiant cum consensu superioris: ita voluit etiam Marti. de laude. in tract. suo. de confeder. princip. q. xx. allegat Innocen. in c. dilecta. extra de excess. prælat. Idem tenuit Franci. Lucanus. in tract. de priuileg. fisci. in ij. parte, princ. versic. Decimus quartus. nu. 14. conclusionem supradictam, q. faciens collegium illicitum puniatur crimine læsæ maiest. tenuit etiam Ludouic. Montal. in tract. de reproba. sent. Pilat. artic. ij. col. ij. versic. secundo pro eadem parte. Quid autem sit collegium illicitum opere prædictum est scire: ideo dicas illicita & reprobata esse omnia collegia, quæ a superiore non sunt approbata vel permissa. l. ij. §. in summa. ff. de colleg. illicit. Bar. in l. sodales. in i. col. versicu. secundo quæro. ff. eod. tit. & dicit Innoc. q. t. collegia illicita dicuntur conuenticulæ, nisi sint a superiore confirmata: cuius dictum habetur in c. cum ab Ecclesiarum. in glos. sua, in verbo, prælatus. de off. ordin. & Bald. in c. conuenticula. in ij. col. in versic. Item nota q. omnia collegia. in tit. de pac. iurament. firmand. in vñbus feud. ad idem Abb. in c. dilecta in ver. in glos. i. extra de excess. prælat. vbi dicit etiam quæ sint collegia licita. ad idem Paul. de cast. & Bar. Soci. in l. cum senatus. ff. de reb. dub. & Fely. in c. accedentes, in princip. de præscrip. Erit ergo firma conclusio, q. committens collegium illicitum incidit in crimen læsæ maiest. Ad id, t. q. supradictum est in contrarium arguendo a diuersitate titulorum, dicas, id non procedere quotiens, in iure est expressum contrarium: q. probatur in d. l. ij. ff. de colleg. illicit. tunc enim argumentum, a diuersitate titulorum non concludit.

S V M M A R I V M.

1. Is, qui facit ne Comes uel Baro obediat suo principi, in crimen læsæ maiestatis incidit.
2. Reges omnes olim Populo Romano suberant.

Q V A E S T I O X L I X.

VAD R A G E S I M O N O N O, q̄ro quid erit dicēdū de eo, qui dolo malo egit, ne Comes, Baro, vel alius inferior, obediat suo principi? Hunc in læsæ maiestatis crimē incidisse dixerim, per text. in l. cuiusc. ibi, vt ue ex amicis. ff. ad leg. iul. maiest. &

- ibi, cuius ve dolo malo opera factum. &c. Olim tñ enim omnes reges populo Romano suberant, ideo statuit ibi Sceuola, qđ si aliquis tantę fuerit temeritatis vt daret operam, qđ aliquis eorum regum non obediret populo Romano, qđ talis in crimen læsę maiestatis incidat. firmat hanc conclusionem Math. de Afflict. in c. i. s. & bona committentium. col. vij. nu. 92. in titu. quę. sint regal. in vsibus feudorum.

S V M M A R I V M.

- Deputatus a principe ad gubernationem exercitus, si illum recusat consignare successor ab ipso principe misso, incidit in crimen læsę maiestatis.

Q V A E S T I O L.

- VINQVAGESIMO quæro: quid dicendum de eo, qui erat deputatus, a principe gubernator exercitus in aliqua prouincia ad principis beneplacitum, qui recusauit exercitum consignare alteri gubernatori ab ipso principe misso ad regimē & gubernationem ipsius exercitus? Dicas, qđ proculdubio is maiestatis reus erit, ita probat text. in l. iij. in. s. eadem lege ibi, quive; cui ei successum in prouincia, &c. ff. ad leg. iul. maiest. ad idem facit text. in l. i. C. vt tam civil. quam milit. iudi faciunt pro ista quæstione quę late dixi supra. q. 32. sub hac eadem rubrica & quæstione. 47.

S V M M A R I V M.

- Subditus principis commonens hostes de præparatione ipsius principis contra eos committit crimen læsę maiestatis.

Q V A E S T I O LII.

- VINQVAGESIMO PRIMO: quæro an crimen læsę maiestatis committat is, qui cum principis subditus sit, cognoscens qđ princeps hostes suos capere vel debellare facile potest, vt ipsius principis foelici successu obuiaret, hostes de præparatione principis contra eos, vt caueant, ne in eius potestate veniant, commonet? Dicas, qđ sic. text. est. in l. iij. ibi, qđ iominus hostes in potestate populi Romani &c. ff. ad l. iul. maiest. Hanc etiam conclusionem tangit Math. de Afflict. in c. i. s. & bona committentium col. vij. nu. 88. in tit. quę. sint regal. in vsibus feud.

- An inuās principem offendere non sequuto effectu teneatur crimine læse maiestatis.
- 1 Affectus non sequuto effectu non est punibilis.
 - 2 Primi motus non sunt in potestate nostra.
 - 3 Voluntas sola est punibilis in crimine læse maiestatis.
 - 4 Voluntas quid sit.
 - 5 Delictum attentatum, non consummatum punitur in crimine læse maiestatis.
 - 6 In prolatione uerborum contra principem attendenda est qualitas persone, locus & tempus.
 - 7 Homicidium committens per ebrietatem puniri non debet.
 - 8 In ebrijs nulla ratio, nullum uite gerende consilium, nec ulla artium, nec gestorum, aut lectionum memoria, aut industrie prouidentia est.
 - 9 Vinum Dei est: ebrietas diaboli opus.
 - 10 Dionisij maioris Cicilie tiranni, animaduersio in duos iuuenes, qui inter coenandum de insidijs eius capiti parandis inter se sermonem habuerunt.
 - 11 In dicente. uerba contra principem, considerandum est, an ex lubrico lingue id dixerit. Item locus, & tempus. nu. 13.
 - 12 Iulij Cesaris lepidum responsum.
 - 13 Responsum factum Pirrho a quibusdam dum ebrij maledixissent de eo.

Q V A E S T I O L I I.

- VINQVAGESIMO SECVNDO videndum est, si aliquis iurauit se uelle principem interficere, uel aliquod illi magnum malum facere, siue id etiam sine iuramento dixerit, an crimen læse maiestatis ex solo dicto aliquo non sequuto effectu incurrat? Circa hanc quæstionem dicendum uidetur q̄ non: per tex. in c. i. si uoluerit in titul. de capit. qui curriam vendi. ubi dicitur, q̄ si falsus dominum offendere uoluerit, nil tamen fecit, quod nisi illi insidiatus fuerit feudum non propterea amittit: quia t̄ affectus non sequuto effectu non est punibilis, ut late habetur per doct. in l. si quis non dicam rapere. C. de episcop. & cleri. ubi Cyn. Bal. & Salic. facit text. in l. i. in fin. ff. q̄ quisq̄ iur. l. qui falsam. ff. ad leg. Corn. de fals. facit, quia id forte dictum fuit calore i racūdix. l. quod calore. ff. de reg. iur. unde uersus, ira impedit animum, ne possit cernere uerum. Primi t̄ etenim motus (ut philoſophus ait) non sunt in potestate nostra, ut habetur in l. qui ea mente. ff. de pœn. immo scriptum est, q̄ cogitationis nemo pœnam patitur. l. cogitationis. ff. de pœn.
- Contrarium tamen dicendum esse uidetur: t̄ quia in crimine læse maiestatis

- statis sola voluntas est punibilis. l. quisquis. in princ. ibi, eadem enim seueritate voluntatem sceleris, qua effectum puniri volumus. C. ad l. iul. maie.
- 4 est enim † voluntas deliberatio animi intelligentis & acceptantis id quod vult Bald. in l. in emptis col. iij. versicu. modo venio ad quaestiones. C. de contr. empt. & praesumitur durare nisi mutata probetur. l. fideicommissa. §. si rem. ff. de legat. iij. & ibi Bar. Bal. in l. i. C. de collat. l. eum qui. ff. de probat. † Delictum enim attentatum non consummatum punitur in crimine laesae maiestatis, vt notanter dixit Angel. in l. i. §. haec verba in fin. ff. quod quisq; iur. quem sequitur Math. de Afflict. in c. i. §. si voluerit, in titu. de capite. qui Cur. vendidit. col. i. nu. 5. & hanc conclusionem videtur firmare idem Math. in c. i. §. & bona committentium. col. vij. nu. 86. in iit. quae sint regal. in vltibus feudo. pro qua est tex. in l. iij. in princ. ff. ad leg. iul. maie.
- 6 In ista materia † considerandam esse arbitror qualitatem personae sic iurantis, aut dicentis, locum, & tempus huiusmodi prolatorum verborum, iuxta illud Quidij. lib. i. de trist. in prima Ellegia.

Iudicis officium, ut res, ita tempora rerum

Quaerere, quae sit tempore tutus erit.

- Personae dico qualitatem spectandam, quia si talia verba prolata essent ab eo, qui laevis (ut aiunt) esset armorum, utiq; parui momenti & considerationis esse deberent apud principem. Idem esset si ab ebrio, vel insano, dicta essent. facit tex. in l. i. C. si quis Imper. maledix. & ibi glos. in verbo, tumultu. & probatur praedicta per tex. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maie.
- 7 vnde dicit Alber. in d. l. i. q. † is, qui per ebrietatem maleficium committit, puniri non debet: nam ebrius ibi furioso comparatur, facit tex. in c. venter. xxxv. distin. ad idem facit tex. in c. a crappula. de vita. & honest. cleric. vbi scriptum est, quod ebrietas mentis inducit exilium. inde Proper. Elegia secunda scribit.

Vino forma perit: vino corrumpitur aetas:

Vino sepe suum nescit amica uirum.

- 8 Et ideo dicebat August. ad sacras virgines, in tebrijs, non ulla ratio, non ulla vita gerendae consilium, nec ulla artium, nec gestorum, aut lectionum memoria, aut industriae prouidentia est. Et Chrysostomus in Homelia ad
- 9 Antiocheos ait, † vinum Dei est: ebrietas autem diaboli opus. & idem super c. ix. Genesis. Homeli. 29. inquit, grauissimum quidem ebrietas est delictum, & q. potest excecari sensus, & mentem sommergere, & hominem, irrationabile Animal facere.
- 10 Nec ab re † Dionisij maioris Siciliae tyrani hic subnectemus exemplum: scribit Plutarchus in suis apothegmatibus, quod cum eidem Dionysio accusati fuissent duo iuuenes, q. inter coenandum de insidijs eius capiti para-

Hierony, Gigas,

M

dis inter se sermonem habuissent, id scire dissimulans ipsos iuuenes ad cœnandum secum inuitari iussit, dumq; in mensa secum essent aduertit eorum alterum valde sobrium & parce loqui alterum vero large potantem & loquacem, istum incollumē dimisit, sobrium autem interimi iussit.

- 10 Consideranda ¶ est etiam persona sic dicentis, an talis sit qui id facere poterit, & an ex linguæ lubrico id dixerit, vt dicit tex. ad hoc notab. in l. fa-
- 11 mosi. ff. ad leg. iul. maiest. Et ¶ ideo Iulius Cæsar, cum ei dictum fuisset, qd a Ga'ba sibi caueret, qui crassus erat, respondisse dicitur, cauendum mihi est a Pallidis & macilentis, & non a Crassis: inferens a Caio Calsio, & Bruto, sibi cauendum esse. hi enim pallidi, & macillenti erant, qd testatur Plutarchus in vitâ eiusdem Iulij Cæsaris.
- 12 Considerari non ab re dixi ¶ locum, & tempus prolatorum huiusmodi verborum, videlicet an in mensa, vel ieiuno stomacho: Nam plerunq;
- 13 quæ in mensa aduersus principem dicuntur, excusari possent, ¶ iuxta illud qd apud Valerium Maximum lib. v. in rubr. de humanit. de Pirrho legimus: Nam cum ipse audiisset quosdā in conuiuium Tarentinorum parum honoratum de se sermonē habuisse, eis accersitis quæsiuit, an ea quæ ad eius aures peruenerant dixissent, cui ex his vnus respondit, nisi nobis vinum defecisset ista, quæ tibi relata sunt, præ ijs quæ de te locuturi eramus lusus & iocus fuissent: quo responso is iram Regis in risum conuertit. Si quando igitur casus acciderit iudicantis auriga Modestini iurisconsulti, Decisio facile esse poterit, de qua. in d. l. famosi. ff. ad leg. iul. maiest.

S V M M A R I V M.

Qui milites de alijs militibus delegit sine iussu principis crimē læsæ maiestatis cōmittit.

Q V A E S T I O L I I I.

VINQVAGESIMOTERTIO; quæro: an magister militum, aliusve, qui milites de alijs militibus sine principis licentia delegit, incadat in crimen læsæ maiestatis? Dicas qd sic. tex. est in l. iij. iuncta glos. in verbo, delectum. ff. ad leg. iul. maiest. quæ glos. allegat ad hoc tex. in l. militem. C. de re milit. lib. xij. credo qd voluerit allegare tex. in l. neminem. C. eodem tit. allegat etiam glos. tex. in l. iubemus. C. de offi. magistr. milit. quæ lex non est sub illo titulo, credo qd voluerit allegare tex. in l. milites. in d. tit. de offi. magistr. milit. prædictam conclusionem tenuit Math. de Afflict. in c. i. §. & bona committentiū. colum. vij. nu. 8. in titu. quæ. sint. regul. in vñbus feudorum.

Vasallus morem non gerens domino feudi, ex eo quòd dominus feudi sibi non præstat quæ præstare tenetur, an incidat in crimen læsæ maiestatis.

- 1 Inuestitura feudalit, est quidam contractus nominatus.
- 2 Licet unicuiq; partium contrahentium, quando sibi conuenta ab altera parte non seruantur, nec ipsa quæ ad se attinet seruare.
- 3 Reciproca est obligatio vasalli ad dominum: & e contra.

Q V A E S T I O L I I I I.

VINQVAGESIMOQVARTO quæro: vtrum vasallus, qui morem non gerit domino, feudi, in his quæ ei tenetur secundum ius feudorum, ex eo qd dominus sibi non præstat ea quæ domini feudorum præstare tenentur suis vasallis, incidat in crimen læsæ maiestatis? Dicas qd non. ita dixit Alberic. in l. i. ff. ad leg. iul. maiest. allegat

- 1 tex. in c. de forma. 22. q. v. est t enim inuestitura feudalit quidam contractus, vt post alios habetur per Zasium in suo tract. feudorum. in i. parte versic. feudum autem, vbi dixit esse contractum nominatum: contractus autem est vltro citroq; obligatorius. l. labeo. §. contractum. ff. de verbo. signifi. ideo licet t vniciq; partium contrahentium, quando sibi conuenta
- 2 ab altera parte non seruantur, nec ipsa quæ ad se attinet seruare; cum t reciproca sit obligatio vasalli ad dominum, & domini ad vasallum, vt tradit idem Zasius in d. trac. de feud. in vi. parte, in tit. ad quid. vasal. domino, & dominus. vasal. teneat. in versic. Nunc ad secundum punctum,

S V M M A R I V M.

An statuentes contra honorem principis incidant in crimen læsæ maiestatis.

- 1 Facientes statuta dolo malo ut iurisdictionem occupent, contra honorem principis statuere dicuntur.
- 2 Pronuntians aliquid tanquam iudex, cum iudex non sit, quæ poena teneatur.

Q V A E S T I O L V.

VINQVAGESIMOQVINTO quæro: An statuentes contra honorem principis incidant in crimen læsæ maiestatis? Et hi t statuere dicuntur contra honorem principis qui statuta faciunt non habentes statuendi auctoritatem. quòd

tamen sane intellige quando dolo malo ut iurisdictionem occupent statuta condunt, vt dixit Bar. in l. omnes populi. in viij. q. primæ quæstionis principal. versic. Octauo quæro qualiter. ff. de iust. & iur. allegat text. in l. iij. §. fin. ff. ad leg. iul. maiest. Idem voluit Ioan. Baptista. de sancto Seuerino in repet. de l. omnes populi. col. x. in versicul. Octauo & vltimo quæsiuit Bar. vbi dixit, † qd si quis tanquam iudex aliquem scienter suspendendum iudicauit, cum iudex non esset, vel aliter occidendum pronuntiauerit, & occidi fecerit, qd non solum tenetur de occiso, sed etiam lege iulia maiestatis: per tex. in d. l. iij. in fin. si vero hominem non occidisset, sed leuiora tanquam iudex exercuit, tunc punitur extraordinarie: vt ibi per eum. Opinionem Bar. sequitur etiam D. Ioan. Crotus præceptor meus in repet. d. l. omnes populi col. viij. in vers. Octauæ conclusioni Bartoli.

S V M M A R I V M.

- *Subditi Imperatore negligente eos defendere, nec ualentes ipsi eorum uiribus se tueri, possunt se submittere alteri domino potentiori qui eos defendat.*

Q V A E S T I O L V I.

QUINQVAGESIMOSEXTO quæro: an subditi Imperio, vel alteri Domino, qui ab eo nō defenduntur imminente necessitate, subiicientes se alteri Domino incidunt in crimen læsæ maiestatis? Dicas qd non. ita decidit Andr. de Iser. in c. Imperialē. §. præterea. de prohib. feud. aliena. per Federic. Quinimmo † subditi, Imperatore negligente eos defendere, nec ualentes ipsi eorum uiribus se tueri, possunt se submittere alteri Domino potentiori qui eos defendat, vt voluit Ioan. de Ligna. in sua disput. ciuitatis Tusciæ: & Paul. in repet. l. ex hoc iure. colū. iij. in versicu. Regna. ff. de iust. & iur. vbi expresse dixit, qd ciuitates & castra minus potentia existentia sub Imperatore negligente ea gubernare possent se submittere alteri Regi maiori & potentiori a quo regantur, protegantur, & defendantur, nec propterea crimen læsæ maiestatis committunt. qd sequitur Soci. in consi. 39. col. penul. idem voluit Lancilottus Galliaula in repet. l. i. §. si quis ita. nume. 7. ff. de verb. obligatio.

S V M M A R I V M.

- *Conturbans suum principem an incidat in crimen læsæ maiestatis?*

VINQVAGESIMOSEPTIMO quæro: supra q. xl. vidimus, an maledicens Principi crimen læsæ maiestatis incurrat: Nunc videamus, an is, qui suum conturba uerit principem, incidat in dictum crimen? Et dicendum est qd nō: sed talis alia pœna puniri debet, vt uoluit Andr. de Iser. magnus feudista in c. i. §. i. in tit. quibus mod. feud. amitta. in uisibus feudor. Et Martinus de laude, in tract. de crim. læsæ maiestatis, quæstione quadragesima sexta.

S V M M A R I V M.

- An eripiens aliquem de manibus curiæ condemnatum uel confessum de delicto incidat in crimen læsæ maiestatis.
- 1 Confessus spe condemnatus dicitur.
 - 2 Si ereptus de manibus familiæ non erat damnatus pro crimine læsæ maiestatis, neque pro eo captus sed pro alio, & eripiens hoc facit ut offenderet & minueret Imperium publicum, uel ut Imperium sibi uendicaret committit crimen læsæ maiestatis.
 - 3 Eripiens aliquem de manu familiæ in cæteris casibus qualiter puniatur, remissive.
 - 4 Lex generaliter loquens non potest per hominem, sed solum per legem, restringi.
 - 5 In alternatiuis sufficit alteram partem esse ueram.
 - 6 Magistratus, qui relaxat reum de crimine confessum, tenetur lege Iulia maiestatis.
 - 7 Eripiens de manu familiæ condemnatum uel condemnandum, cum esset confessus de crimine, incidit in crimen læsæ maiestatis.
 - 8 Vadens ad carcerem & liberans detentum, tenetur lege Iulia maiestatis.

QVÆSTIO LVIII.

VINQVAGESIMO OCTAVO quæro: an eripiens aliquem de manibus curiæ, qui condemnatus erat de delicto uel confessus incidat in crimen læsæ maiestatis? Dicendum uidetur qd sic. l. cuiusque. ibi, item qui confessum in iudicio reum, & ibi Barto. ff. ad leg. iul. maiest. Idem uoluit Lucas de penna in l. quotiens in princ. C. de exactor. Tribut. libr. x. ubi dixit, qd is, qui condemnatum uel confessum de crimine eripit, t quo casu confessus spe condemnatus dicitur. l. si visum. ff. de re iudicat. in glos. iuxta illud Ouidij, non est confessi causa tuenda Rei, uel cum contra quem probatum erat, argu. tex. in l. si in b. ff. de bon. eorū qui ante. sent. incidit in crimen læsæ maiestatis, subdens,

- q̄ credit hoc procedere si ereptus de manibus familiæ erat damnatus de crimine læsæ maiestatis uel de illo confessus, aut conuictus. pro cuius opinionone uidetur glos. in d.l. cuiusq̄. in uerbo, reum. quæ exponit uerba textus ibi, qui confessum in iudicio reum. dicens de alio crimine, uel de hoc crimine læsæ maiestatis. Distinguit tamen Lucas de pen. loco præallegato quod, aut loquimur in iam damnato ad pœnam perducere, uel in carcerem mitti, & hoc casu talem eripiens dicit crimen læsæ maiestatis committere, quādo talis sic ereptus erat damnatus uel in carcerem mitti iussus pro crimine læsæ maiestatis. allegans ad hoc prædictam glos. in præalleg. l. cuiusq̄, & in argumentū. not. in l. in eos. cum glos. ibi penult. ff. de cust. reor.
- & plura alia de quibus ibi per eum. Si uero † talis ereptus de manibus familiæ non erat damnatus pro crimine læsæ maiestatis, neq̄ pro eo captus, sed pro alio, & eripiens hoc facit ut offenderet & minueret Imperium publicum, uel ut Imperium sibi vendicaret, & etiam in isto casu dicit committi crimen læsæ maiestatis, alias non, argumēto. text. in l. eum qui. s. cum aliquis. ff. de iniur. & l. quis sit fugitiuus. §. i. & §. idem ait interrogatus, & §. illud. ff. de ædil. edict. & ff. ad l. iul. maiest. l. iij. in fin. in cæteris autem casibus † quando quis eripit aliquem de manu familiæ, quid dicendum sit, & qualiter puniatur, uide eundem Lucam loco præallegato.
- Ego uero indistincte sentio, q̄ eripiens reum condemnatum uel confessum de crimine capitali, pro quocunq̄ crimine de manibus officialium, crimine læsæ maiestatis teneatur: moueor per text. in d.l. cuiusq̄ in fin. ubi text. generaliter & indistincte loquens dicit, q̄ is, qui confessum in iudicio reum & propter hoc in uincula coniectum emisit, tenetur crimine læsæ
- 4 maiestatis. Lex † enim generaliter loquens non potest per hominem, sed solum per legem restringi. Barto. in l. prospexit. ff. qui. & a quibus. & ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus. l. de pretio. ff. de publica. & d.l. prospexit. nec glos. in d.l. cuiusq̄ contrarium tenuisse dici potest. nam alternatiue loquitur, uel de eo qui de alio crimine damnatus est, uel
- 5 de eo qui damnatus est de crimine læsæ maiestatis. in alternatiuis † enim sufficit alteram partem esse veram. l. si quis ira. ad fin. & ibi Alex. & doct. ff. de verb. obliga. Bald. in l. ex lege. col. vlti. versicul. ultimo quaeritur. C. de condi. ob caus. c. cum inter de rescript. glos. & Cardinal. in clemen. i. in versicul. quem etiam. de concess. præbend. Et hanc opinio. uidetur sentire
- 6 Angel. in l. ne quis. ff. de cust. reorum. Vbi dixit, † quod magistratus, qui relaxat reum de crimine confessum, tenetur leg. iul. maiest. & sic loquitur indistincte. Idem uidetur sentire Bartol. in dicta l. cuiusque. in versic. item
- not. text. ubi dixit, quod † eripiens de manu familiæ condemnatum, uel condemnandum cum esset confessus de crimine, incidit in crimen læsæ

maiestatis. quod dicit esse notandum. Quid autem sit in alijs vide ibi per eum. & ad idem vide Bald. & alios in l. aditos, C. de Episcop. audien. vbi Bald. versicul. si autem quis dicit, † quod vadens ad carcerem & liberans detentum tenetur lege iulia maiestatis.

S V M M A R I V M.

An corrumpens imaginem proditoris principis pede altero suspensi incurrat crimen læsæ maiestatis.

- Ad hoc ut quis crimine læsæ maiestatis teneatur requiritur quod princeps principaliter offendantur non secundario.

Q V A E S T I O L I X.

VINQVAGESIMONONO quæro: An corrumpens imaginem proditoris principis, quæ ad eiusdem proditoris infamiam picta erat, vt puta pede altero suspensa, incurrat crimen læsæ maiestatis? Dicas q̄ non: sed tantum punitur in quingentis aureis. l. si quis id quod. ff. de iurisd. & omnium. iudic. & ibi doct. Et ita tenet Marti. de laude. in tra. & suo de crimine læsæ maiestatis. q. xxvi. Et ratio huius decissionis esse potest: quia corrumpens dictam imaginem id non facit in iniuriam principis, sed vt amoueat a conspectu populi illa imago tanquam ignominiosa familie illius: & licet secundario videatur etiam princeps offendi ex illo actu, † attamen non habet ex hoc locum crimen læsæ maiestatis, quia illud locum habet, quando directe princeps offenditur, non quando secundario, vt late dixi supra quæstione decima septima, sub hac eadem rubrica.

S V M M A R I V M.

Is, cuius ope factum fuit ut exercitus principis in manus hostium incidat, crimen læsæ maiestatis committit.

Q V A E S T I O L X.

EXAGESIMO quæro: quid dicendum de eo, cuius opera, opeve, factum fuerit, vt principis, uel Reipublicæ exercitus proditorie in manus hostium incidat, uel in hostium insidijs dilabatur? Dicas hunc crimen læsæ maiestatis committere.

re, ut probat tex. in l. iij. ff. ad leg. iul. maiest. quod multis modis, astutijs, & coloribus fieri potest, ut dixit Math. de Afflict. in c. i. 6. & bona committentium, colum. vij. versu. 27. nume. 87. in tit. quæ sint. regal.

S V M M A R I V M.

An attentans aliquid contra Rempublicam incidat in crimen læsæ maiestatis.

- 1 Privilegium Reipublicæ Romanæ extenditur hodie ad ceteras Respublicas aliarum Ciuitatum.
- 2 Respublica maiestatem habere dicitur.
- 3 Veneta Respublica ob eius religionem, iustitiam, & legum obseruantiam, hucusque regnauit annis. 1129.
- 4 Venetæ urbis primordia iacta fuerunt anno Christi 421.
- 5 Venetorum Respublica totius Christianitatis decus & ornamentum.
- 6 Venetiarum ciuitas est omnibus communis Patria, ut olim Roma fuit.
- 7 Attentans aliquid contra Rempublicam Venetam, crimen læsæ maiestatis incurrit.

Q V A E S T I O L X I.

EXAGESIMO PRIMO quæro: An attentans aliquid contra Rempublicam, vel in eius præiudicium, incidat in crimen læsæ maiestatis: loquendo de Republicis nostri temporis, quia de Republica Romanorum non erat dubium l. i. ij. & iij. cum sequentibus. ff. ad leg. iul. maiest. Dicas t̄ q̄ hodie extendimus priuilegium Reipublicæ Romanæ, ad ceteras Respublicas aliarum ciuitatum, de quo per Ioan. de Plate. & Lucam, de pen. in l. Rempublicam. C. de iure. Reipub. libr. xl. & tradit Nic. Boer. in tract. de custod. clau. col. vij. nu. 3. Et diximus supra in prin. huius tract. sub rub. quotuplex sit maiestas. Republica t̄ enim

- 1 maiestatem habere dicitur, t̄ vt videmus hodie in Republica Veneta, quæ ob eius religionem, iustitiam, & legum obseruantiam, iam annis centum viginti nouem supra mille durauit, computato præsentī anno Millesimo
- 4 quingentesimo quinquagesimo, t̄ huius etenim Inclytæ vrbs primordia, anno Christianæ salutis quadragesimo vigesimo primo fuisse testatur
- 7 Sabellicus lib. i. primæ, Decadis Historiæ Venetæ, t̄ Estq; venetorum Re
- 6 pub. totius Christianitatis decus & ornamentum. t̄ & Ciuitas Venetiarum est omnibus communis Patria, vt olim Roma fuit, vt testatur Raphael. Cuma. in consil. 72. visis prædictis, in fin. & restaur. in tract. de Imper.
- 7 quæstione quinquagesima quarta. nume. 10. Ideo t̄ iure merito attentans aliquid contra eam crimen læsæ maiestatis incurrit.

S V M M A R I V M.

An falsificans principis Monetam incidat in crimen læsæ maiestatis.

- 1 Falsificantis monetam omnia bona fisco applicantur.
- 2 Domus in qua fit falsa moneta fisco applicatur, nisi esset alicuius viduæ, uel pupilli ignorantis, uel etiam impuberis scientis.
- 3 Moneta falsè fabricari in quibus casibus dicatur, remissive.
- 4 Fabricantes falsam monetam qualiter puniantur, remissive.
- 5 Quis primus fuerit, cuius nomen in moneta descriptum fuerit.
- 6 Moneta erat tempore legis antiquæ.
- 7 Moneta prima quæ fuit fabricata in mundo, fuit facta per tares patrem Abrahæ.
- 8 Lydi omnium primi (secundum Herodotum) numum aureum & argenteum ad utrumque dum percusserunt.
- 9 Romæ Aureus Nummus percussus fuit anno urbis, 642. & dictus est Ducatus.
- 10 Nummus Argenteus omnium primus signari docuit Phedon.
- 11 Nummum Aereum primus omnium Ianus signasse dicitur.
- 12 Nummus Aureus, quem Ducatum nuncupant, in ciuitate Venetiæ primo cudi coepit sub Ioannis Danduli Ducatu.

Q V A E S T I O L X I I.

EXAGESIMO SECVNDO quæro: an falsificans Regis vel principis monetam incidat in crimen læsæ maiestatis? Videtur dicendum quod non, arguendo, a diuersitate titulorum: nam in. C. titulus de fals. monet. est separatus a titulo. ad leg. iul. maiest. Dicis tamen, quod talis incidit in crimen læsæ maiestatis, per ea quæ voluit Bald. in l. ij. C. de fals. monet. ubi dixit, quod falsificans monetam regis crimen læsæ maiestatis committit. subdens idem esse si aliquis subditus ciuitatis falsificaret monetam illius ciuitatis. quod sequitur Andr. Barba. in consi. 70. incipiente. ubi Christus. col. xij. versicu. & si ita videantur. in liij. volu. Probatur ista conclusio per tex. expressum in l. si quis. C. de fals. monet. & ibidem tenet Salyc. t. hinc est, quod omnia bona falsificantis monetam principis fisco applicantur, ut est text. in d. l. si quis. Quinimmo t. & domus in qua fit falsa moneta fisco applicatur l. i. C. de fals. mone. Bald. in l. si quis nummos. C. eod. tit. allegando Paul. de Leazar. in clemen. pastoralis. de re iudic. Hoc tamen, quod dictum est de Domo, fallit si dicta domus esset alicuius viduæ uel pupilli, qui de hoc ignari essent. Idem erit si talis domus esset impuberis etiam scientis, cum eius ætas quicquid videt ignoret l. i. §. domus. §. viduas.

Hierony. Gigas.

N

- & s. Impuberes. C. de fals. monet. Prædictam cōclusionem sequitur etiam Math. de Afflict. in c. i. s. Monetæ. in titul. quæ sint regal. in vñibus feudo.
- 3 vbi ponit † in quibus casibus dicatur moneta falsè fabricari, & multa circa hanc materiam accumulat, quæ transcribere non intendo, cum videre
- 4 poteris. Et † qualiter puniantur fabricantes falsam monetam, late ponit Jacob. de Beluis. in sua practica, in l. titu. in vers. falsarium. col. iij. vers. iuxta præmissa. vbi discurret. per singulos casus.
- 5 Quis † autem primus fuerit, cuius nomen in moneta descriptum traditur: Math. de Afflict. loco præallegato refert aliquos dicere, q. fuit Imperator Philippus: allegando tex. in l. quintus mutius. §. penul. ff. de aur. & argem. legat. Id tamen tex. ille haud dicit. Moneta tamen fuit ante Imperatorem
- 6 Philippum. † Genesis enim capit. 22. habetur, q. moneta erat tempore antiquæ legis: dicitur namq. ibi. Quadringentos solidos probatæ monetæ publicæ. Et dicit Alberi. in l. i. in princ. ff. de contrahen. empt. se reperisse in
- 7 scriptura autentica, † q. prima moneta, quæ fuit fabricata in mundo, facta fuit per Tares patrem Abraham, qui fuit optimus artifex: & eam fabricauit ad petitionem Regis Nini, qui in Niniue regnauit: & q. fuerunt primi nummi triginta quos ille fabricauit, hi qui dati fuere iudæ per iudæos
- 8 pro traditione Iesu Christi seruatoris nostri. Herodotus tamen in i. volu. Histor. Roma. Lydos omnium primos nummum aureum, & argenteum,
- 9 ad vtendum percussisse testatur. At † Romæ Aureus nūmus, vt Plinius memorat, percussus fuit anno, vrbis. 642. & dictus est ducatus a Ducatu
- 10 Romano. Argenteum † vero numisma omnium primus, auctore Strabone lib. viij. Geographiæ, signari docuit Phedon: Romæ autem Argenteus signatus est circiter annum. 483. vt testatur Eutropius in lib. ij. suarum Historiarum. In † Ære autem primum numisma Ianus signasse dicitur, in quo ab vna suam, ab altera vero parte Nautis imaginem signauit: unde Ouidius lib. i. fastorum sic scriptum reliquit.

Multa quidem didici, sed cur Naualis in Ære

Altera signata est, altera forma Biceps?

- Quid nam autem in causa fuerit, q. prædictum Æreum numisma sic signauerit declarat Polydorus Virgilius Vrbinas in suo libello de inuentoribus rerum lib. ij. capit. xx. In Palma autem Venetiarum ciuitate Aureus Nummus, quem Ducatum nuncupant, Primo cudicceptus est sub Ioannis Danduli Ducatu, qui Dux creatur de anno. 1280. Teste Petro Marcello, in suo libro de viris principum Venetorum in vita præfati Ioannis Danduli Ducis.

An clericus coniurationem faciens contra Principem uel Rempubicam crimen læsæ maiestatis committat?

- 1 Clericus non ligatur pœnis ciuilibus.
- 2 Clericus licet sit exemptus, a iurisdictione secularium (quod priuilegium est de iure diuino) non propterea desinit esse districtualis uel prouincialis sui principis.
- 3 Clerici ratione uniuersalis dominij, quod habet princeps in regno suo, dicuntur naturaliter siue originarie esse de dominio, & dictione ipsius principis.

Q V A E S T I O L X I I I.

EXAGESIMOTERTIO quæro: an clericus coniurationem faciens contra regem, principem, uel Rempubicam, crimen læsæ maiestatis committat? circa hoc uidetur dicendum q̄ non: quia clarum est, q̄ clericus non habet superiorem secularem principem, sed solum Ecclesiasticum, & at si clerici, de iudic. cū similibus. Ita uoluit Petr.

- 1 de Anchar. in c. quamuis. de pœn. in vi. ubi dixit, q̄ t̄ Clericus non ligatur pœnis ciuilibus, allegando tex. in clemen. pastoralis. de re iudi. ubi laycus non subiectus Imperatori dictum crimen contra Imperatorem committere non potuit: ergo a fortiori, clericus in sortem domini assumptus. xij. quæstione prima c. duo sunt genera. Idem uidetur uoluisse Cardin. in c. vergentis. de hæretic. ubi dixit, q̄ clericus non incidit in pœnas l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. idem uoluit Barba. in consil. xxi. in tertio uolu. & Nicol. Boer. in tract. de sedition. in versic. præsuppono etiam sexto, nume. iij. faciunt quæ uoluit Soci. in consil. xij. quæstio. iij. in primo uolum. Contrariam tamen partem ueriores esse testatur idem Andr. Barba. in consil. 70. incipiente, ubi Christus. col. xvi. post prin. in iij. uolu. ubi ad hoc allegat text. in c. si quis laycus. xxij. quæstio. v. ubi dicitur, q̄ si episcopus, clericus, uel diaconus crimen læsæ maiestatis commiserit degradetur. & loquitur ille text. de episcopo, clerico, uel diacono, qui regem offendunt. ad idem allegat. Abba. in c. at si clerici in princip. in final. uerbis de iudic. ubi allegando text. in d. c. si quis laycus. dixit, quod si clericus, presbyter, uel Episcopus coniurationem faciant contra Regem, seu Dominum terræ degradatur: intelligens text. in dicto c. si quis laycus. Loqui de actuali degradatione. Et ratio huius decisionis est: quia t̄ licet Clericus ex clericali priuilegio sit exemptus a iurisdictione secularium, quod Priuilegium est de iure diuino, ut habetur per glos. in capitu. si Imperator.

96. distin. non propterea definit esse districtualis, vel prouincialis sui principis: vt not. in c. fin. §. i. de offi. delegat. in vi. Oldra. in consil. 3. 1. quæstio est
 3 vtrum sacerdos. Et ratione vniuersalis dominij, quod habet princeps in suo regno, clerici terrarum subditarum illi principi, non est dubium quod dicitur naturaliter siue originarie esse de dominio & dictione ipsius principis, vt communiter tenent doct. & ibi Ioan. Andr. in d. c. fin. §. i. per illum text. de offi. delegat. in vi. Istam opinionem tenet etiam præpositus, qui hanc quæstionem latissime examinat, respondendo etiam obiectis contrarium tenentium, in c. in primis. in §. de persona. colum. iij. v. & vi. h. quæstione, i. cuius dicta videre poteris.

S V M M A R I V M.

Recipiens literas ab hostibus an incidat in crimen læsæ maiestatis?

Q V A E S T I O L X I I I I.

EXAGESIMO QVARTO quæro, supra. q. xx. sub hac eadem rubrica, vidimus qualiter mittens nuntium seu literas hostibus incidit in crimen læsæ maiestatis: quid modo dicendum de recipiente literas ab hostibus, an incidat in dictum crimen? Breuiter dicas quod non. Id enim iure cautum non reperitur, q. recipiens ab hostibus literas crimine læsæ maiestatis teneatur, nec text. in l. i. circa finem. ff. ad leg. iul. maiest. loquens de mittente nuntium, literasve hostibus, extendi debet ad recipientem hostium literas tanquam exorbitans. argum. text. in l. si uero. §. de viro. ff. sol. matr. facit tex. in c. odia restringi de regu. iur. in vi. & sic per prædicta tenuit etiam Math. de Afflict. in c. i. §. & bona committentium. colum. vi. nume. 67. in titu. quæ sint. regal. in vñbus feudo. facit illud Quiddij in epist. Aspiciet acceptas hostis ab hoste notas.

S V M M A R I V M.

An crimen læsæ maiestatis committi dicatur contra tyrannum.

- 1 Tyranni nulla maiestas dicitur.
- 2 Guelfæ & Gebellinæ partis nulla dicitur maiestas, cum sint nomina partialitatis.
- 3 Contra Tyrannum, qui communiter est tolleratus pro principe, & de facto principatum habet, committitur crimen læsæ maiestatis.
- 4 Tyrannum ob propriam utilitatem non est licitum occidere: secus ob publicam.

- 5 Offendens Tyrannum, qui non habet iustum titulum, non incidit in crimen laesae maiestatis.
- 6 Offendens Tyrannum, qui communiter tolleratur pro principe, licet de facto principatum habeat, incidit in crimen laesae maiestatis: nisi pro publica utilitate eum offenderet.
- 7 Offendens Tyrannum, qui civitatem occupavit, postea fuit inuestitus de ea, incidit in crimen laesae maiestatis.
- 8 Tyrannus unde dicatur.
- 9 Fortes reges olim Tyranni vocabantur.
- 10 Tyrannus (secundum Gregorium) quis sit?
- 11 Tyrannus tacitus & uelatus (ut est ille qui se fecit creari uexilliferum, uel Consolonerium, siue civitatis custodem) iniustitiam faciens expelli potest.
- 12 Federicus Barbarus Imperator, qui Tyrannico more vivebat, fuit per Innocentium quartum Pontificem Maximum praesente sacro concilio Imperatoria dignitate priuatus.
- 13 Tyranni etiam dicuntur qui propter partialitates civitatum faciunt se dominos.
- 14 Rex cum est iniustus Tyrannus est.
- 15 Tyrannorum mores qui sint?
- 16 Occidens regem seu principem, qui Tyrannice vivit, non incidit in crimen laesae maiestatis: Et de iure diuino etiam puniendus non esset.
- 17 Tyrannum occidere meritorium est.
- 18 Tyrannus primus omnium fuit Athenis Theseus.
- 19 Dionysius Siracusarum Tyrannus, qui mortem metuebat, carbone candenti sibi capillos adurebat.

QV AESTIO LXV.

EXAGESIMOQVINTO quero: an crimen laesae maiestatis committi dicatur contra Tyrannum, qui iurisdictionem sibi usurpauit? Et regulariter dicendum erit qd non. † Tyranni enim nulla dicitur esse maiestas. Facit qd voluit Bald. in consil. 9. licet eleganter. in i. volu. ubi dixit, † qd partis Guelfae, & Gebellinae, nulla dicitur maiestas: cum sint nomina partialitatis, de quibus notatur in c. statutum. §. cum autem. de rescript. & per Bar. in tract. de Guelf. & Gebel. & hanc opinionem tenuit Soci. in consil. 27 §. col. iij. in ij. volu. allegat gloss. Ioan. Andr. in c. i. de Baptis. quae dixit, qd illa litera, quae de principibus loquitur, locum non habet in dominis Tyrannis Italiae, qui de facto sibi iurisdictionem usurpant: quam gloss. ibi sequuntur docto. praesertim Cardinal. & Ioan. de Imol. Idem tenuit Soci. in consil. 57. in causa restitutionis. col. v. nu. 16.

- in iiii. volum. & Alexand. in consil. xiiij. in vi. volum. hanc opinio. tenuit etiam Cardinal. in clemen. pastoralis. in princip. colum. viij. & præpo. in c.
- 3 in primis. s. de persona. nume. 2. s. ij. quæstio. i. id tamen t̄ verum esse dicit, nisi esset talis Tyrannus, qui communiter esset toleratus pro principe, & de facto principatum haberet. dicens, q̄ ita intelligit Salyc. in d. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. & allegat not. per Bald. in l. ex hoc iure. circa princ. ff. de iust. & iur. & not. per Innocen. in cap. nihil de elect. idem voluit Imol. in dicta clementi. pastoralis. colum. quarta. nume. 50. de senten. & re. iudi. & hoc idem sentit Angel. in tra. & malef. in verbo. che hai tradito la tua patria. in versicul. quæro aliquis congregat. nume. 3. versicul. idem si contra dominos. vbi dixit: quod committitur crimen læsæ maiestatis etiam quando offenduntur domini Tyranni Italia: quia cum loco principis habeantur. per not. per Bartol. in l. hostes. ff. de capt. & postlim. reuerf. perinde est, ac si tale delictum contra principem esset commissum, tam contra delinquentium personas, quam contra eius filios, vt in dicta l. quisquis. dicit tamen videndū Bar. in extrauag. qui sint Rebel. in glos. in verbo. contra nostrum honorem. versicul. sed an hæc constitutio. vbi tenuit, quod locum non habet crimen læsæ maiestatis: quod dicit Angel. credere verum esse proprie. Barto. tamen in tra. & de Guelf. & Gebell. in versicul. secundum probatur quod ad propriam vtilitatem. numer. 9. dixit, t̄ quod ad propriam vtilitatem non est licitum Tyrannum occidere: secus ad
- 5 vtilitatem publicam. In hac materia t̄ puto sic distinguendum esse ex mente doctorum: quod aut loquimur de tyranno, qui iustum non habet titulum, & illum offendens non incidit in crimen læsæ maiestatis, & sic
- 6 procedat prima opinio Bald. & aliorum supra relata. Aut t̄ loquimur de tyranno qui communiter tolleratur pro principe, licet de facto principatum haberet, & isto casu procedat quod voluit præposi. in dicto c. in primis. in s. de persona. & alij supra allegati. Hoc tamen sanē intelligerem, nisi quis pro publica vtilitate huiusmodi tyrannum offenderet, iuxta ea quæ
- 7 dixit Barto. in d. tra. & de Guelf. & Gebel. loco supra allegato. t̄ Aut Tyrannus ciuitatem quam prius occupauerat nunc titulo possidet, vt puta quia de ea fuit inuestitus ab Imperatore vel Pontifice, & isto casu illum offendens incidere in crimen læsæ maiestatis: quia, ex quo titulum habet, iuste principatum tenet.
- 8 Vnde t̄ autem tyrannus dicatur: Bart. in tra. & suo. de tyrannia. in princ. dicit, q̄ Tyrannus dicitur, a Tyros, Græce: quod Latine fortis est, siue Angustia. t̄ Vnde olim fortes reges tyranni vocabantur. Post accidit ty
- 9 rannos vocari pessimos & improbos reges. t̄ Tyrannus vero, secundum Gregorium in libro xi. moralium. Is est, qui communi Reipublicæ

- non iure principatur, & qui in ciuitate non iure principatur Tyrannus est. Immo ex defectu tituli dicitur Tyrannus manifestus, vt habetur in tract. de potest. secular. & eccle. quem somnium Viridarij uocant. cap. 134. colum. ij. nume. 9. Et Antonius Corset. in tract. de potest. reg. in prima parte. colum. penult. nume. 13. dixit, quod Tyrannus tacitus & velatus est ille, qui sub quodam velamine non iuste principatur in ciuitate, uel obtinuit sibi titulum fieri, cui nulla quasi iurisdictio competit, vt puta si se creari fecit vexilliferum, uel consalonerium, siue ciuitatis custodem: Talis enim Tyrannico more viuens, & iniustitiam faciens expelli potest. allegat ad hoc Bald. in l. ij. colum. xij. versicul. sed nunquid. C. de seruit. & aqua. Et de Federico Imperatore Barbaruffa nuncupato traditur, quod cum regnum Tyrannico more viuens conqussasset, & Regni homines seruili conditione viuere compulisset, fuit ab Imperio per Innocentium quartum Pontificem Maximum praesente sacro concilio Imperatoria Dignitate priuatus, vt habetur in cap. ad Apostolicæ dignitatis, de senten. & re iudica. libro sexto.
- 3 Dicuntur etiam Tyranni hi, qui propter partialitates ciuitatum faciunt se dominos. l. nemo exterius in fin. C. de iudæ. cap. principatus. prima quaestione prima. † Et Rex cum est iniustus Tyrannus est. Vt dixit Augustinus in libro de ciuit. Dei. † Tyrannorum vero mores sunt, iniustis legibus populum opprimere, collectis, & tributis indebitis aggravare, rebus proprijs spoliare, muneribus indebitis Angariare, ab inuadentibus hostibus subditos non defendere, & iniquos magistratus ad populorum excoriationem habere. ita dixit Paris de Pute. in præalleg. tract. de sindica. in rubrica de Regum, Principum, & Ducum excelsibus. in §. Rex autem. in princip. Et de his principibus, qui titulum habent, sed Tyrannice viuunt, Prouerb. capit. 28. sic scribitur: Leo rugiens, & Ursus exurgens Princeps ipsius super populum pauperem. Et Hesaiæ. capit. 18. Scriptum est, Principes tui infideles socij furum.
- 6 An autem occidens Regem, seu Principem, qui Tyrannice uiuit, incurrat crimen læsæ maiestatis? Dicendum videtur quod non. quinimo de iure diuino etiam puniendus non esset. accedat quod habetur in libr. iudic. cap. 4. & 5. ubi loel mulier Sisam regem interfecit, qui Tyramus erat, & tamen Deo benedicta fuit. Dum enim impius occiditur Christo infunditur: & ubi abominatio aboletur satisfactio consecratur. xv. quaestione prima c. Nec is. ad idem facit quod dixit Seneca in Hercule furente ubi sic ait. Nulla amplior magis uicima lout mactari potest quam Rex iniquus. † Quinimo & Thom. ij. secundæ. Artic. penul. testatur, meritorium esse Tyrannum occidere, & ita in Rege Tyranno uidetur concludere Paris de Put. in d. tract.

de syndic. loco præallegato, in §. an liceat occidere regem. Vbi pro ista conclusionem multa adducit, attamen in Concilio Constantiensi in. xv. sessione col. iij. versu. Præcipua. damnatur opinio Ioannis huss tenentis licitum esse occidere quemlibet Tyrannum, de quo plura scribit Restaurus Perusinus in tract. de Imper. q. lxxxij. col. i. nu. 4. & sequentibus.

- 18 Tyrannus autem primus omnium Athenis fuit Theseus: post eum Phalaris Agrigenti: ac demum plures alij, quos enumerare potius laboriosum esset quam subtile. Et mirum quippe, quod, morte dignos se arbitantes, Tyranni semper timent sibi mortem parari. Inde † Dionysius Syracusarum Tyrannus cultros metuens tonsorios Tondia filiabus voluit dum iuniores essent, cum vero adultæ factæ essent carbone candenti sibi capillos adurebat.

S V M M A R I V M.

An uoluntas, quæ ad actum non uenit, sine opere puniatur in crimine læsæ maiestatis.

- 1 Cogitationis poenam nemo pati debet.
- 2 Voluntas in mente retenta nihil operatur,
- 3 Cogitatio sola quandoque punitur.
- 4 Attemptatio sola quandoque punitur.
- 5 Conatus solus quandoque punitur.
- 6 Voluntas sola quandoque punitur.
- 7 Expectatio sola quandoque punitur.
- 8 Intentio sola quandoque punitur.
- 9 Agresio sola quandoque punitur.
- 10 Ausus solus quandoque punitur.
- 11 Sollicitatio sola quandoque punitur.
- 12 Voluntas quid sit?
- 13 Cogitatio sola committendi crimen læsæ maiestatis, cum qua uoluntas concurrat, punitur, licet non sequatur effectus.

Q V A E S T I O L X V I.

- 1 EXAGESIMO SEXTO quæro: an uoluntas, quæ ad actum non uenit, sine opere puniatur in crimine læsæ maiestatis? Dicendum uidetur quod non: quia † cogitationis poenam nemo pati debet. de poenit. distin. c. cogitationis. & l. cogitationis. ff. de poen. † Et uoluntas in mente retenta nil operatur. Bart. Soc. in l. cum quid. col. vlti. prope finem nume. 46. ff. si cert. petatur. Areti. in l. Titia. §. Item respondit el primo. in fine. ff. de uerbo. obligat. Et idem in l.

pro

- pro hærede. ff. de acquiren. hæredit. col. l. Barth. Soci. confi. 131. in pſen-
ti. circa fin. Idem in l. Paulus nume. 1. ff. de rebus dubijs. Dicas tamen se-
cus eſſe, in crimine læſæ maiestatis, in quo voluntas, quæ ad actum non
deuenit, punitur: per tex. in c. verum. vi. q. i. & l. quisquis. in princ. ibi ex-
dem enim ſeueritate. C. ad leg. iul. maiest. vbi not. doct. & in c. ſi quis. vbi
Archid. col. ij. in verſi. in gloſ. non punitur. i. q. vi. vbi dixit notandum, q̃
1 † quandoq; punitur ſola cogitatio, vt in d. c. & in c. quisquis. de pœnit. di-
2 ſtin. l. i. † Quandoq; ſola attentatio punitur. c. ſi quis non dicam. eod. titu.
3 & diſtinc. & 36. q. ij. c. ſi quis non dicam. † Quandoq; ſolus conatus pu-
4 nitur. 14. q. iij. c. quando multi. † Quandoq; ſola voluntas. 27. q. i. c. nu-
5 ptiarum bonum. † Quandoq; ſola expectatio punitur. 14. q. iij. c. ſi fœne-
6 raueris. † Quandoq; ſola intentio. de pœnit. diſtinct. l. c. ſi quis cum telo:
7 † Quandoq; ſola aggreſſio. cap. ſi quis necandi. eodem titu. & diſtinctio.
8 † Quandoq; ſolus auſus. cap. ſi quis pulſatus, de pœnit. diſtinct. prima.
9 † † Quandoq; ſola ſolicitatio. eadem diſtinct. c. ſolicitatores. facit pro con-
10 cluſione ſupra dicta tex. in clem. paſtoralis. in verbo tract. de re iudi. Hanc
concluſionem tenuit etiam Math. de Afflict. in c. iſ. & bona committen-
11 tium. col. 2. nu. 23. in ſ. ſpeciali, in titul. quæ ſint regal. in vſibus feud. & hæ-
12 betur in c. iſ. ſi voluerit in titul. de capit. qui cur. vendidit. Et ratio huius
13 deciſionis aſſignari poreſt: quia † voluntas eſt deliberatio animi intelli-
gentis & acceptantis id quod vult, ſecundum Bald. in l. in emptis col. iij.
verſic. modo venio ad quæſtiones. C. de contrahen. emptio. & præſumi-
tur durare niſi mutata probetur. l. fidei commiſſa. ſ. ſi rem. ff. de legat. iij. &
ibi Bar. & Bal. in l. eum qui. ff. de probat. corn. confi. 50. in ij. volum.
14 Idem dicendum eſt † de ſola cogitatione cōmittendi crimen prædictum,
cum qua tamen cogitatione voluntas concurret, vt probatur in d. l. quis-
quis. in princ. ibi, cogitauerit. ad idem pondero text. in d. l. quisquis. in ſ.
emancipationes. in fin. ibi, quo primum memorati de inuenda faſtione &
ſocietate cogitarunt. faciunt not. in ſ. l. in gloſ. in verbo, moliri. inſt. de pu-
bli. iudic. & in c. ſed penſandum vi. diſtinct. & ita tenet Sigifmundus Lo-
fredus in confi. 21. incipiente. Quando Lucas. col. iij. prope medium. n. 8.
& Iacobus de Arena in l. ſi quis nō dicam rapere. C. de epiſcop. & cleric.

S V M M A R I V M.

- Carenti dolo an imputari poſſit crimen læſæ maiestatis.
1 Dux Grauine, qui ab inimicis Cæſareæ maiestatis coactus fuit arma ſummere contra
terras imperij, a quo imperio ſeudum recognoſcebat, & perſonaliter aggreſſi illas
ſub poena priuationis ſeudi prædicti & ſui ſtatus, non propterea crimen læſæ ma-
Hierony. Gigas. ○

ieftatis incurfit.

- 2 Præceptum pœnale inducit iustum metum.
- 3 Soluens ad præceptum tyranni sponte soluere non dicitur.
- 4 Voluntas non exitus in maleficijs spectatur.
- 5 Adulterans uxorem eius cum quo facta fuit pax, uel illi furtum faciens, pacem fregisse non dicitur, nec in pacis ruptæ pœnam incidisse dicitur.

QVÆSTIO LXVII.

- S**EXAGESIMO SEPTIMO quæro: an crimen læsæ maiestatis imputari possit carenti dolo? Breuiter dicas q̃ non l.i. ibi dolo malo. ff. ad leg. iul. maiest. ad idem text. in extrauagan. ad reprimendum in prin. ibi, hostili animo. Ita tenet Andr. de Iser. in c. i. §. itē si fidelis. quibus mod. feud. amittat. Grāmat. in consi. 2. 1. nu. 39. faciunt quæ late scribit solēnis doct. D. Carolus Ruin. præceptor meus in consi. 2. 1. viso Thæmate. col. ij. vsq; ad fin. vbi consuluit, q̃ t̃ Dux Grauinæ, qui ab inimicis Cæsareæ maiestatis coactus fuit arma summere contra terras imperij, a quo imperio feudum recognoscebat, & personaliter aggredi illas sub pœna priuationis feudi prædicti, & sui status, crimen læsæ maiestatis nō propterea incurfit, ex quo t̃ præceptum pœnale inducit iustū metum, ut habetur ex not. per Bar. in l. creditor. de solutio. cum alijs ibidem per eū adductis: & maxime text. in l. final. §. i. & ij. ff. quod. met. causa. & l. i. §. qui exhortandæ. ff. quarum rerum. act. nō datur. & facit text. in l. fulcinius. §. quid sit latitare. ff. ex quibus caus. in posses. eat. facit quod voluit Abb. in consil. 60. in i. volu. col. penul. vbi dixit, t̃ q̃ ille, qui soluit ad præceptum tyranni, sponte soluere non dicitur. Et ad hoc plura adducit Ruinus in præallegato consi. col. iij. facit tex. iuncta glos. ibi, in extrauag. qui sint rebel. in versicu. machinatur. t̃ voluntas enim non exitus in maleficijs spectatur. l. diuus. ff. ad leg. cornel. de siccar. faciunt etiam ad hoc ea quæ voluit idem Ruinus. in consi. ij. primo quæritur. col. ij. nu. 4. in v. volu. vbi dixit, q̃ crimen læsæ maiestatis nō incurrit quis, nisi qñ dolo malo contra prosperitatem & securitatē principis, ut illū offendat, aliquid attentat. facit t̃ q̃ dixit Bar. in d. l. diuus. ff. ad leg. corn. de siccar. vbi voluit, q̃ facta pace cū aliquo adulterans eius uxorem, cū quo pacem fecit, vel illi furtū faciens, pacē fregisse nō dicatur, nec in pacis ruptæ pœnā incidit: quia hoc nō fecit animo iniuriadi, sed principaliter causa luxuriæ vel lucri. ad idē faciunt adducta per Aymo. Crauer. in cōsil. vi. col. 1. s. vers. vij. arguitur. in i. volu. vbi plura adducit ad probandū, q̃ is, qui coacte aliquid fecit, rebellis dici nō pōt.

- An non subditus machinans aliquid contra Principem crimē læsæ maiestatis incurrat?
- 1 Qui Imperio non sub est, licet aliquod feudum ab Imperatore recognoscat, si aliquid contra Imperatorem machinat crimen læsæ maiestatis non committit.
 - 2 Feudum non dat imperium Domino feudi in feudatarium.
 - 3 Licet ratione delicti uel contractus quis sortiatur forum illius Principis sub quo deliquit uel contraxit, non propterea efficitur ex hoc eius subditus.
 - 4 Licet quis secundum leges ratione feudi sortiatur forum coram Domino feudi, tamen proprie non est subditus Domini feudi si sub eius Dominio non habet Domicilium.
 - 5 Clericum recognoscentem feudum a Principe seculari, coram quo forum sortitur ratione feudi secundum leges, nullus dixerit esse illius subditum si in Dominio ipsius Domicilium non habet.
 - 6 Non subditus subditos Imperatoris uel alterius Principis sollicitans, ut a suo Principe rebellarent, tenetur crimine læsæ maiestatis.
 - 7 Licet ratione Delicti non subditus efficiatur subditus, non tamen adeo subditus efficitur, ut dicatur committere crimen læsæ maiestatis.
 - 8 In crimen læsæ maiestatis agitur de publico interesse.
 - 9 Subditus naturali iure tenetur ad obedientiam Principi suo.
 - 10 Licet subditus Papæ offendendo Imperatorem non committat crimen læsæ maiestatis quo ad Imperatorem, attamen dictum crimen incurrit respectu Papæ.
 - 11 Feudum tenens ab Ecclesia offendens Imperatorem, qui est confæderatus Papæ, feudo illo priuari debet ab Ecclesia a qua illud recognoscebat.

Q V A E S T I O L X V I I I.

- EXAGESIMO OCTAVO quæro: an non subditus aliquid machinans contra principē, cui subditus nō est, crimē læsæ maiestatis incurrat? Dicas q̄ nō. Ista cōclusio probatur per tex. in clem. pastoralis de re iudic. & ibi do. & vbi dicitur, q̄ licet Robertus Siciliae Rex teneret quoddā feudū ab Imperatore, non propterea ex eo, q̄ contra Imperatorem machinatus fuerit, potuit ab ipso Imperatore damnari de crimine læsæ maiestatis, cum ipse esset subditus Ecclesiæ. Hanc conclusionem tenuit Bald. in l. ij. C. de fals. mone. Oldra. in consil. 43. quæritur vtrum citatio.
- 1 colum. ij. versicu. circa sextam. vbi concludit, † quod is, qui Imperio non subest, licet aliquod feudum ab Imperatore recognoscat, si aliquid contra Imperatorem machinatur, crimen læsæ maiestatis committere non dicitur: quia † feudum non dat Imperium domino feudi in feudatariū. consensio. n. feudi est quidam contractus, in quo quis alteri obligatur, nō autē

Imperium concedit; alleg. not. per Innocen. in c. postulasti. de for. compet. ad hoc facit tex. in d. clemen. pastoralis. de re iudi. per quem tex. dixit præpōs. in c. imprimis. in §. de persona: q̄ licet in aliquo particulari iure, vt puta feudi, vel delicti, quis efficiatur de foro alicuius principis: tamen si ratione domicilij vel originis non sit subditus dicti principis crimen læsæ maiestatis committere non dicitur offendendo principem ipsum: & communiter, doct. sentire testantur in d. clemen. pastoralis. & rationem assignant: quia, † licet ratione delicti vel contractus quis forum fortiatur illius principis sub quo deliquit vel contraxit, non propterea efficitur ex hoc eius subditus. glos. est communiter approbat. in clemen. vnica. in verbo, subditos. de for. compet. & per Decium in c. Ad nostram col. i. versicu. quis autem dicatur. de appel. Sic de feudo dicemus, q̄ † licet quis secundum leges ratione feudi forum fortiatur coram domino feudi, tamen proprie non est subditus domini feudi, si sub eius dominio non habet domicilium: vt probatur in c. transmissa. & in c. verum. de foro. compet. † patet etiam in clerico recognoscente secundum a principe seculari, coram quo forum fortitur ratione feudi, vt in illius curia iuxta leges feudorum. iudiceretur, & tamen nemo diceret clericum esse illius subditum, si in dominio illius principis, a quo feudum tenet, domicilium non habet, siue originem.

Et q̄ non subditus non dicatur committere crimen læsæ maiestatis tenuit etiam Bal. in consi. 139. in i. volu. idem in l. nihil. C. de manum. vindi. & in l. si omnes. §. si vero. C. de episc. et cler. & in l. data opera. colū. penul. C. qui accus. non poss. Grāmat. voto. x. nu. 3. Imol. in d. clemen. pastoralis. col. ij. nu. 28. versi. Nota tertio. idem tenuit, D. Hippolytus. Marfil. præceptor meus in l. de minōre. in princ. col. ij. versi. Adde in hoc crimine. ff. de quæst. idem tenuit, D. Carolus Ruinus & ipse præceptor meus in consi. 23. viso Thæmate. col. ij. versi. sed istis non obstantibus. nu. 6. in i. volum. idem tenuit Nicol. Boer. in tract. suo de seditios. in §. præsuppono etiam, nu. 2. & And. Barb. in consi. 70. vbi Christus. col. iij. versic. & si ista. in liij. volu. Cepolla. in consi. 17. col. v. versi. sed in contrarium. Et hoc etiam tenui in c. ad nostram in. i. col. in addit. ad lecturam Decij de appellat. Lucas de pen. C. de conduc. & procurat. seu exact. prædior. fiscal. col. ij. vers. An scilicet crimen læsæ maiestatis. lib. x. ad idem Io. Igneus in l. necessarios. §. non alias. nu. 417. ff. ad syllem. ad idem Mart. de laude. in tra. ct. de crim. læsæ maiest. q. 22. Limita tamen hanc conclusionem non procedere, quando non † subditus subditos Imperatoris, vel alicuius principis, ad defectionem contra suum principem sollicitauerit, vt a suo deficerent principe, rebellarentq̄: nam eo casu tenebitur crimine læsæ maiestatis talis. ita limitat idem Ioan. Igneus. in d. §. non alias. nu. 417. supra allegat. pro qua limitatio

ne adducit in argumen. text. in l. vtrum. ff. ad legem. Pompe. de paricid. ibi, proinde confici & extranei eadem poena. & tex. in s. alia. inst. de publ. iudic. ibi, vel confcius criminis existens. & ibi not. Ioan. faber. Ista limitatio iudicio meo de iure non procedit: quia ea ratione non subditus crimē læsæ maiestatis non committit, quia illi principi, contra quem est machinatus, ratione domicilij vel originis fidelitatem nō debet, & propterea, cum illius maiestati non sit subditus, tale crimen non incurrit. Nec iura allegata per igneum probant dictam limitationem. nam. tex. in l. vtrum. ff. ad leg. Pompe. de paricid. dicit, q̄ confcius paricidij eadem poena punitur etiam si sit extraneus & est ratio quam ponit ibi glos. in verbo afficiendi, videlicet, quia etiam extranei, si occidant, poena legis Corneliæ tenentur: & agentes & consentientes pari poena puniuntur. Sortitur enim ibi forum extraneus consentiens paricidio ratione delicti. Sed t̄ licet ratione delicti non subditus efficiatur subditus l. i. C. vbi. de crim. agi. oppor. non tamen adeo subditus efficitur, vt dicatur committere crimen læsæ maiestatis, vt dixit Mart. de laud. in trac. de crim. læsæ maiest. q. 22. Alia etiam ratio reddi potest, t̄ quia in crimine læsæ maiestatis agitur de publico interesse: ex morte enim & læsione principis totus status patriæ concutitur, vt dixit Decl. consl. 410. col. fin. nu. 29. in iij. volu. in casu vero l. vtrum ad leg. Pompe. de paric. agitur de interesse priuato, hoc est de iniuria priuato facta: Præterea

7 t̄ subditus naturali iure tenetur ad obedientiam principi suo. Pau. ad Roma. c. xij. non sic non subditus, qui eam maiestatem reuereri non tenetur cui subditus non est, vt inquit Bar. in extrauag. ad reprimen. in verbo, Rebellando. in versl. quid si aliquis homo de terris ecclesiæ, dum reddit rationē, quare Rex Robertus non potuerit condemnari ab Imperatore de delicto contra eum commissio pro crim. læsæ maiest. Ad tex. in s. alia. inst. de publ. iudic. qui idem dicit, responde modo præmissio. Dicis tamē t̄ q̄ licet subditus papæ offendendo Imperatorem non committat crimen læsæ maiestatis quo ad Imperatorem, vt in d. clem. pastoralis. de re iudic. attamen dictum crimen incurrit respectu Papæ: nam cum Imperator sit fidelis, & cōfidatus Papæ, & ab eo coronatus, tanquam confidatum principem papæ offendens crim. læsæ maiest. committit, non tamen de dicto crimine tunc Imperator, sed Papa seu eius iudex cognoscat, ita voluit Bar. in d. extrauaganti ad reprim. in verbo rebellando. in d. versl. q̄ si aliquis homo de terris ecclesiæ, facit, q̄ t̄ voluit Bal. in l. i. versl. 42. quæro. ff. de rerum diuis. vbi dixit, q̄ tenens feudum ab ecclesia offendens Imperatorem, qui est confederatus papæ, feudo illo priuari debet ab ecclesia, a qua illud recognoscebat. Idem voluit Sigisfmun. Lofred. in consl. v. Omīssa facti serie. col. 8. circa prin. n. 33, & n. 34. adde etiā quæ dixi supra q. 8. sub hac eadē rubric.

QVIS DE CRIMINE LÆSÆ MAIESTATIS COGNOSCERE POSSIT.

S V M M A R I V M.

- 1 Principi soli reſeruata eſt cognitio criminis læſæ maiſtatis.
- 2 In Regno Franciæ ſolus Rex cognoscit de crimine læſæ maiſtatis.
- 3 Principes ſi concedant ad tempus alicui Baroni ſiue Capitaneo merum & mixtum Imperium in aliqua Ciuitate, Terra, uel Caſtro cum omnibus prouentibus, in tali generali conceſſione cognitio criminis læſæ maiſtatis non uenit.
- 4 In generali conceſſione meri & mixti Imperij, nunquam cenſetur conceſſa punitio criminis læſæ maiſtatis, falſæ monetæ, & hæreſis.
- 5 Reſeruari conſueſta cenſentur reſeruata etiam ſi non ſit expreſſum.
- 6 In generali conceſſione facta alicui per Regem de omnibus Regalijs, non uenit cognitio criminis læſæ maiſtatis contra ipſum Regem.
- 7 Nec minus ea quæ ipſi Regi in Priuilegium Regiæ Coronæ reſeruantur.
- 8 Si Caſtrum alicui imperpetuum per Regem concederetur, uidetur conceſſum merum Imperium & omnia quæ pœnes Regem concedentem erant, quæ talia erant quæ per ſubditum poſſideri poſſunt.
- 9 In Ciuitate Venetiarum cognitio criminis læſæ maiſtatis, falſa monetæ, & ſodomie, ſpectat Illuſtriſſimo Decemuirali Conſilio ſolo.
- 10 In Regno Neapolitano ſola magna Curia Vicariæ cognitionem habet de crimine læſæ maiſtatis.
- 11 An Imperator uel habens authoritatem ab eo poſſit procedere contra ſibi non ſubditum, ex eo quod machinatus fuerit contra ſe uel eius Imperium?
- 12 An ſi Clericus committat crimen læſæ maiſtatis in Principem ſecularem Iudex Laycus procedere poſſit contra eum?
- 13 Clericos deprehenſos in quibuſcunq; criminibus etiam Atrociſſimis, non licet alicui Principi ſeculari Iudicare.
- 14 Clericatus eſt de Iure Diuino.
- 15 Clerici de Iure Diuino ab Imperatore exempti ſunt.
- 16 Princeps ſecularis etiam in crimine læſæ maiſtatis non poteſt procedere contra Clericum. Niſi ratione feudi quod ab eo teneret.
- 17 Imperator Henricus, qui ſecit Extrauagantem, ad Reprimendum, quosdam Episcopos propter Rebellionem ſuis feudis priuauit.
- 18 Tex. in l. quiſquis, in ſ. filij uero. C. ad l. iul. mai. ſt. non comprehendit filios clericos.
- 19 Reprobatur Conſuetudo Anglicana, quod Rex poſſit cognoscere & Iuriſdictionem

- habere in clericos solutos in actionibus civilibus etiam mere personalibus uel criminalibus ubi agitur civiliter.
- 20 Domini Veneti ex iulio eis concessio a diuersis Romanis Pontificibus in atrocioribus procedere possunt contra quoscunq; clericos in sacris ordinibus constitutos, tam seculares quam regulares etiam ordinum mendicantium.
- 21 An Clerici qui pensionem habent super fructibus alicuius beneficii Ecclesiastici dicantur beneficiarij remissive.
- 22 Iudices ordinarij Clericorum in crimine laesae maiestatis erunt hi quibus id oneris in iunctum erit a Pontifice.
- 23 Concilium generale de crimine laesae maiestatis ab episcopo commissio iudicare poterit.

- 1 **V** I D I M V S supra qualiter & a quibus crimen laesae maiestatis committatur: Nunc operepretium est videre, cui spectet huius criminis persecutio, cognitio, & punitio: Et dicendum est qd soli principi, quia id est de reseruatis sibi, ut habetur per Math. de Afflict. in c. i. in g. & bona committentium. col. ij. nu. 18. in titul. quae sint regal. in vltibus feudo. & habetur etiam in tract. de potest. secular. & Ecclesia. Incerta uero
- 2 ris, quem Somnium viridarij nuncupat. c. 189. in verbo, miles. nu. 3. Et in regno Franciae solus Rex cognoscit de huiusmodi crimine, scribit Nic. Boer. in tract. de seditio. in vi. praesupposito. nu. 20. & 21. Hinc est, qd si
- 3 princeps concedat ad tempus alicui Baroni, siue Capitaneo, merum & mixtum imperium in aliqua Ciuitate, Terra, uel Castro, cum omnibus pro-
- 4 uentibus, in tali generali concessione cognitio criminis laesae maiestatis non
- 5 venit, ita scribit Math. de Afflict. loco praesupposito. vers. xx. ubi dixit, qd semper in huiusmodi concessione censentur reseruata principi concedenti punitio criminis laesae maiestatis, falsae monetae, & haerese, dato qd in generali concessione non fuisset exceptum de eis, per text. in c. cum M. Ferrariensis. de const. quem tex. dixit ibi Bal. esse ad hoc meliorem qd sit in iu-
- 6 re ad probandum, qd si consueta reseruari, censeantur reseruata etiam si non sit expressum. ad idem Luc. de pen. in l. i. C. de priuileg. scholar. lib. xi. secus tamen quando non ad tempus, sed perpetuo essent concessa aliqua regalia in territorio, nam tunc veniunt regalia de quibus in tit. quae sint regal. in vltibus feud. ut voluit Paul. de cast. in cons. 117. ad primu. circa fin. refert & sequi-
- 7 tur Fely. in d. c. quae in ecclesiis. de constit. Et dicas tamen, qd etiam isto casu non veniret cognitio criminis laesae maiestatis commissi contra ipsum regem concedentem omnia regalia, Et Nec minus comprehenderet talis concessio ea quae ipsi regi in priuilegiu regiae coronae reseruantur, ut voluit Luc. de pen. in d. l. i. C. de priuileg. scholar. lib. xi. quae sequitur Math. de Afflict. loco

- 8 præallega. Si vero † Castrum alicui imperpetuum concederetur, videtur concessum merum imperium & omnia quæ penes Regem concedentem erant, quæ talia erant, quæ per subditum possideri possunt, alia vero quæ principis personæ coherent, vt cudere monetam, condere leges, cognoscere de crimine læsæ maiestatis, & similia, concessa non videntur, vt tradit idem Lucas de pen. in d. l. i. c. de priuilegiis scholar. & in l. i. c. de vetera. libr. xij. & habetur per Sigismundum. Losfredi. in consil. 14. vertitur in Regia. col. ij.
- 9 verfi. & per hoc ultra. Hinc est quod in alma † Ciuitate Venetiarum cognitio criminis læsæ maiestatis spectat Illustrissimo Decemviralī Consilio, quod Consilium uti supremum de tali delicto, ac etiam falsæ monetæ, & nefando crimine sodomie, solus cognoscit. In regno † autem Neapolitano sola magna curia Vicariæ de hoc crimine cognitionem habet, vt testatur Math. de Afflict. in c. i. in §. & bona committentium. nu. 46. in titulo, quæ sint regalia. in vsibus feudorum.
- 11 Sed quæro: an † Imperator, vel habens authoritatē ab eo, procedere possit contra sibi non subditum ex eo, quod machinatus fuerit contra se, vel eius imperium? Distingue, aut talis delinquens fuit deprehensus vel ad eum remissus, & isto casu Imperator vel habens authoritatem ab eo procedere poterit contra alienum subditum, vt puta Ecclesiæ ratione delicti commissi. Aut reus talis criminis erat absens, & tunc Imperator siue habens authoritatem ab eo contra talem absentem procedere non poterit, vt probatur per textum in clem. pastoralis. de re iudic. ita voluit Bart. in extrauag. qui sunt rebel. in verbo, rebellando. in versu. sed an contra hominem. nu. 10.
- 12 Sed quid erit dicendum, si † clericus crimen læsæ maiestatis committat contra principem secularem, vtrum iudex laycus procedere possit contra eum? Dicendum quod non. iudicibus enim secularibus in clericos nulla est attributa iurisdictio, siue potestas. c. Nullus iudicium. c. at si clerici. & c. cum non ab homine. de iudic. facit quod dixit Decius. post alios. in d. c. at si clerici. in fin.
- 13 princip. vbi voluit, † quod non liceat regi nec alicui principi seculari iudicare clericos, siue in furto, siue in homicidio, vel periurio, seu in quibuscunque alijs criminibus deprehensi fuerint: & hoc dicit locum habere in quolibet delicto etiam atrocissimo. Et ideo doct. maxime Ioan. Andr. in c. vergentis in versu. conseruata. de hæretic. dicunt, quod clerici exempti sunt a iurisdictione Imperatoris, ad idem facit textus in c. Bonæ. ix. distinct. † Est enim clericatus de iure diuino, ut per Abbatem. in c. solitæ benignitatis. in versu. Nota ibi pontifex. de maior. & obedi. ubi Abbas dicit, † quod clerici de iure diuino ab Imperatore exempti sunt: nam eo ipso quod quis ordinatur in clericum efficitur res sacra, & in sortem domini transfertur, xij. q. i. c. cui portio. & quod clericatus sit de iure diuino not. etiā glos. in c. si Imperator 96. distinct.

- stinēt, & habetur per præpos. in c. imprimis. §. de persona. col. ij. n. 6. ij. q. i.
- 16 Erit ergo ex præmissis conclusio, q̄ t̄ etiam in crimine læsæ maiestatis princeps secularis contra clericum procedere non poterit. Hæc opinionem tenuit Bar. in extrauag. ad reprimen. in versi. conditionibus. vbi dixit, q̄ iudex laycus in dicto crimine non potest procedere contra clericum. Nisi ratione feudi quod ab eo teneret, per text. in c. verum. de for. compet. &
- 17 tex. in auct. statuimus. C. de episcop. & cleric. Dicens, t̄ q̄ Imperator Henricus, qui fecit illam extrauagantem, quosdam episcopos propter rebellio- nem suis feudis priuauit. & ita tenuit etiam Signorol. de Homodeis. in con- fil. 21. statuto ciuitatis. col. ij. Restaur. in tract. de Imperat. q. 101. col. fin.
- 18 nu. 10. facit pro ista conclusione t̄ q̄ dicunt doct̄ in l. quisquis. C. ad leg. iul. maieſt. vbi volunt, q̄ tex. in §. filij vero. non comprehendat filios cleri- cos. q̄ etiam tenuit Archidia. in c. si quis. vi. q. i. de quo dicam infra in titu. de pœn. quas fil. incur. patr. committente. crim. læsæ maiestatis. q. xi. facit de- cisis Rot. nu. 839. incipit, vtrum valeat. in antiq. secundum vero moder- nam impressionem est decisio. x. in rubrica de consuetudine. vbi per plura
- 19 fundamenta t̄ reprobatur consuetudo Anglicana q̄ Rex possit cogno- scere & iurisdictionem habere in clericos solutos in actionibus ciuilibus etiam mere personalibus, vel criminalibus vbi agitur ciuilit̄.
- 20 Fallit prædicta conclusio, q̄ t̄ quando princeps secularis haberet priuile- gium a sede Apostolica, q̄ in dicto crimine posset etiā contra clericos pro- cedere, vt habent Domini Veneti a diuersis Romanis Pontificibus, quo- rū priuilegia pluries vidi, & legi. Est nāq̄ ipsis indultum, q̄ in atrociori- bus, vt puta in crimine læsæ maiestatis, falsæ monetæ, ac in nefando crimi- ne sodomix, procedere possint contra quoscunq̄ clericos in sacris ordini- bus constitutos tam seculares quam regulares etiam ordinum mendican- tium. In cæteris vero criminibus ex indulto Clementis. vij. procedere pos- sunt contra clericos, dummodo non sint in sacris ordinibus constituti, vel
- 21 beneficiati. t̄ An autem clerici, qui pensionem habent super fructibus ali- cuius beneficii ecclesiastici, dicantur beneficiati, dixi in tract. meo de pen- sion. Ecclesiast. q. 94. ibi videre poteris. Et idem esse in regno Neapolita- no testatur Math. de Afflict. in sua glos. super constit. Regni. libr. i. in titu. vbi clericus pro malef. debeat conueniri. vbi dixit, q̄ vigore dictæ consti- tutionis clericus pro crimine læsæ maiestatis poterit a iudice layco puniri.
- 22 Ordinarij t̄ ergo iudices clericorum in tali delicto puniendo erunt hi, qui
- 23 bus id oneris iniunctum erit a Pontifice. t̄ Et etiam generale Concilium de tali crimine ab episcopo commissio iudicare poterit, vt factum fuit in synodo Tholetana xvi. celebrata de anno 693. sub Rege Flauio Egica, a quo synodo Sisbertus Tholetanæ sedis episcopus loco, & honore ac om-

nibus suis bonis priuatus, & regi prædicto applicatis, in exiliumq; perpetuum missus fuit ex eo, qd præfatum regem non solum regno priuare, sed simul cum alijs complicitibus interimere proposuerat: qd referunt moderni Hispani in eorum pratica criminali canonica in capit. cx. in verbo læsæ maiestatis Rei.

QUALITER IN CRIMINE LÆSÆ MAIESTATIS PROCEDATUR.

S V M M A R I V M.

Quibus modis procedatur in crimine læsæ maiestatis?

- 1 In criminibus Tripliciter procedit potest, per viam Accusationis, Denuntiationis, & Inquisitionis.
- 2 Regulariter ad Accusationem criminis deuenitur, cum illud ad actum deducitur.
- 3 Accusatio in Crimine læsæ maiestatis, etiam Delicto non consummato, neq; ad actum deducto, admittitur.
- 4 Accusatio quid sit?
- 5 Inscriptio ad pœnam talionis in criminis læsæ maiestatis accusatione nõ est necessaria.
- 6 Hodie de Consuetudine inscriptio ad pœnam Talionis recessit ab Aula.
- 7 Inscriptio hodie non est in usu de iure civili, secus de iure canonico.
- 8 In curia Romana, ubi quis impetrat beneficium per priuationem alterius ex aliquo crimine non datur sibi signatura quo ad priuationem, nisi ut se inscribat ad pœnam talionis.

Q V A E S T I O I.

PRIMO quæro: quibus modis procedi possit contra inculpatum de crimine læsæ maiestatis? Dicas procedi posse tripliciter: videlicet per viam accusationis: inquisitionis: & denuntiationis: vt est de hoc tex. in extrauag. ad reprimen. post principium vbi Bar. & tradit Andr. de Iser. in c. i. §. & bona committentium. in tit. quæ sint regal. in vñbus feudo. & ibidem Math. de Assi. & col. ij. nu. 26. in fin. Nec id speciale est in crimine læsæ maiestatis, † quia & in alijs criminibus similiter procedi potest via accusationis, denuntiationis, & inquisitionis, vt per specul. in titu. de accusar. in princ. per accusationē scilicet, vt in l. cum suppositi. C. ad leg.

- corn. de fals. & l. ij. C. ad leg. Flau. de Plagi. per denunciationem l. ea quidem. C. de accusa. per inquisitionem, vt in l. congruit. ff. de officio præsid.
- 1 Et licet regulariter ad accusationem criminis deueniatur cum illud ad actum deducitur, alioquin cogitationis nemo pœnā mereatur, nec ex eo accusatio procedat, vt de pœnit. distinct. i. c. cogitationis. & l. cogitationis.
- 3 ff. de pœn. vt tradit specul. loco præalleg. † Attamen in crimine læsæ maiestatis accusatio admittitur de dicto crimine etiā non consummato, neq; ad actū deducto, vt probat tex. in l. quisquis. in prin. C. ad leg. iul. maiest. & dixi supra q. 66. sub titu. qualiter & a quibus crimen læsæ maiest. com-
- 4 mit. † Quid autem sit accusatio? Dicas, q; nihil aliud est, q̃ ius prosecuendi vindictam publicam. inst. de publi. iudi. in princ. vel dic, q; accusatio est delatio alicuius criminis ad vindictam publicam in iudicio legitima interueniente descriptione: ita communiter diffiniunt accusationem doct. vt testatur Fely. in rubr. de accusatio. vers. quæro quid sit accusatio. & accusare secundum Azonem in summa in titu. C. de his qui accusar. nō possunt. Nihil aliud est, quam reum criminis per libellum deferre. Ad idem Hostien. in summa in titu. de accusat. extra. in princ. vbi dixit, accusationem esse criminis alicuius hominis apud iudicem competentem legitime facta
- 5 delatio: addit inscriptione interueniente. † Hanc tamen inscriptionem ad pœnam talionis: Dicas necessariam non esse in accusatione criminis læsæ
- 6 maiestatis: Immo dicas, † q; hodie de consuetudine inscriptio ad pœnam talionis recessit (vt aiunt) ab Aula. Ita dixit Angel. & post eum Salicet. in l. qui crimen. C. qui. accus. non possunt. & idem Salyc. in auct. sed nouo iure, per illum text. C. de adulter. Bartol. in l. si cul in princip. ff. de accusat. & præpos. in cap. i. ij. quæstio. viij. colum. iij. in versicu. etiā si accusatio. vbi ponit, quid sit de iure canonico, & de stylo curiæ. & idem præposit. in cap. per scripta. in §. libellorum. colum. fin. in versicu. glosa super verbo.
- 7 vbi dixit, † quod inscriptio hodie non est in vsu de iure civili: Allegat. Angel. in tract. de malest. in verbo, nec non ad quærelam. in princip. secus tamen de iure canonico: subdens, † quod vbi quis impetrat beneficium per priuationem alterius ex aliquo crimine, non datur sibi signatura quo ad priuationem, nisi vt se inscribat ad pœnam talionis, & ita quod si se seruari in curia Romana testatur.

S V M M A R I V M.

- 1 An quando proceditur per viam accusationis sit necessarius libellus accusatorius?
- 1 Accusare quid sit.
- 2 Tam in criminibus publicis quam priuatis requiritur libellus accusatorius in scriptis.

Q V A E S T I O I I.

- ECVNDQ quæro: an, quando proceditur per viam accusationis, sit necessarius libellus accusatorius? videtur dicendum q̄ non, per tex. in d. extrauag. ad reprimen. vbi dicitur, q̄ in hoc crimine procedi debet summarie, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij. Contrarium tamen dicas verius esse, q̄ immo libellus accusatorius requiratur, ita tenuit Bar. in d. extrauag. in sua glos. in d. verbo, summarie. q̄ verbum exponit summarie, id est breuiter non diminutiue. Vnde dicit, q̄ requiritur libellus accusatorius, & ita plene formatus sicuti quando ordinarie proceditur: quia in tali casu in procedendo nil de substantialibus omitti debet. Idem tenuit Lucas de pen. in l. quisquis. col. i. in fin. in versic. quid si quis accusat. C. de per. bonor. sublat. lib. x. allegatur tex. in l. si quis in hac in fin. C. de episco. & cleric. & tex. in l. iij. C. ad leg. iul. maiest. ibi, accusatio nem suam, & l. fin. epd. tit. in fin. ibi, arguatur. vbi glos. exponit, id est argute accusetur. & l. eorum. C. de iure fisci. lib. x. † Accusare enim nihil aliud est quam per libellum aliquem de crimine coram iudice deferre, vt dixit Azo loco supra allegato. ad idem vide late præposit. in c. i. col. iij. in versicu. ponitur in diffinitione accusationis. ij. q. 8. & idem ibidem colum. vi. in versu. Et dum subiicit. nume. 8. vbi dixit, † quod siue simus in criminibus publicis, siue priuatis, requiritur libellus accusatorius in scriptis l. penulti. & l. fin. C. de accusat.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma libelli in crimine læsæ maiestatis.
- 2 Dies commissi delicti an sit necesse quod exprimatur in libello accusationis.
- 3 Iudex quando cogere possit accusatorem ad exprimendum diem commissi delicti.
- 4 Iudex aduertere debet ne expressio diei calumniosæ petatur.
- 5 Dies institutæ accusationis notandus est in porrectione libelli accusatorij.
- 6 Processus non ualeret si non appareret de die productæ accusationis.
- 7 Inquisitio ualet etiam quod non appareat de die qua porrecta fuit.
- 8 Procedere sine solennitate, & repentine, est regum & principum.
- 9 Ordinarie procedere in crimine læsæ maiestatis quando dicatur.
- 10 Quomodo sit procedendum quando mandatur in causa procedi de plano.

Q V A E S T I O I I I.

- ERTIO quæro: qualiter formabitur dictus libellus in crimine læsæ maiestatis? Specul. in titul. de hæret. in versicu. Cæterum cum crimen læsæ maiestatis dicit, huiusmodi libellum formari debere hoc modo, videlicet, † Propono ego. N. cōtra. B.

- q ipse hoc anno, mense tali, imperante tali Imperatore semper Augusto, cum talibus scælestem iniuit factionem de nece ipsius Imperatoris in tali vrbe, in domo sua propria, in prima camera ipsius domus, super quo cum vobis accuso & peto ipsum lege iulia maiestatis puniri, & ad poenam ipsam sententialiter condemnari. Ista forma traditur in c. per scripta. in §. libellorum. ij. q. viij. & late ibi ponunt doct. maxime præposit. ad idem tex.
- in l. libellorum. ff. de accusatio. & ibi late Bar. † Dies autem commissi criminis non est necesse q exprimatur in accusationis libello, vt dicunt doc. in d. §. libellorum. vbi præpos. col. l. in vers. nota q sufficit. Hoc tamen intellige, nisi essemus in casu in quo certa dies faceret aliquid commissum tali die esse delictum quod alias non esset, vt dixit Bar. in l. non solum. §. sed vt reprobari. ff. de nou. oper. nunc. Ant. & Abb. in c. ij. per illum text. de resti. spol. quos sequitur præposit. in d. §. libellorum. col. l. in præallegato
- vers. nota q sufficit. vbi etiam dixit, † q iudex cogere potest accusato rem ad exprimendum diem commissi delicti, quando id accusatus peteret quia vellet reprobare testes accusatoris, per ea quæ habentur in c. ex tenore. de testibus. vel vellet probare, q ad sui defensionem fecit, vel aliter delictum vellet excusare: nam in omnibus prædictis casibus iudex posset accusatorem cogere ad declarandum diem, quo delictum, de quo accusat, commissum fuit. allegat Bar. in l. is qui reus. ff. de public. iudic. & in l. ij. in §. quod si Ephesi. ff. de eo. quod cert. loc. & quæ not. Bal. in l. i. in §. editiones.
- ff. de edend. subdit tamen, † q iudex aduertere debet ne expressio diei calumniosæ petatur, vt per Bal. in d. §. editiones. & declarat notabiliter Bal.
- inst. de publ. iudic. in prin. in ij. col. Vnum tamen non omitam; † q licet diem commissi criminis quis non teneatur exprimere in libello accusatorio, attamen dies Institutæ accusationis annotandus est in porrectione libelli accusatorij: Ita dixit Bar. in extrauag. ad reprimen. in vers. per inquisitionem. † Nam si non appareret de die productæ accusationis non ualeret processus superinde formatus: † secus dicit esse in inquisitione quæ ualeat licet non appareat de die qua porrecta fuit. & Bart. sequitur præposit. in d. c. præscripta. in §. libellorum. col. l. in vers. nota q sufficit accusatorum. Nec obstat q dicatur in d. extrauag. ad reprimen. q in hoc crimine de plano proceditur: quia Bar. ibidem in d. verbo. de plano, circa intelligentiam dicti verbi distinguit, inter causas minores, & causas graues: at quo ad casum nostrum illud verbum, de plano, dicit intelligendum non
- sine solennitate & repentine. quia † procedere sine solennitate & repentine, id est stilus nimis altus, & solum reges, & principes hoc faciunt: † sed ordinarie procedendo in hoc crimine est procedere de plano quando tem-
- perate proceditur, non frequenter nec stilo alto. adde † q quando in cau

La mandatur procedi de plano regulariter censetur remota necessitas dan-
di siue offerendi libellum, ac necessitas obseruandi dies feriatis ob homi-
num necessitates introductos, ac necessitas cognoscendi pro tribunali, vel
sententiandi, ac litis contestandæ necessitas: non autem censetur remota
necessitas iustitiam, aut veritatem, non lædendi, aut de causa plene cogno-
scendi, nisi causæ, de qua ageretur, natura aliud exposceret, vt in auc. Nisi
C. de sent. ex peric. recitand. ita dixit Bonifa. in d. clem. sæpe. col. ij. in fin.
in vers. ex quibus infero. de verbo. signific.

S V M M A R I V M.

- 1 In causis beneficialibus & matrimonialibus proceditur sine strepitu & figura iudicij.
- 2 Verba sine strepitu & figura iudicij quid importent.
- 3 Patroni causarum aliqui in clamore uictoriæ spem ponunt.
- 4 Alij in arrogantia spem ponunt.
- 5 Aduocati de iure prohibitum est uti procacibus & improbis uerbis.
- 6 Aduocati officium laudabile est & homini uitæ maxime necessarium.
- 7 Aduocati officium est de iure diuino.
- 8 Dilatatio ad inueniendum aduocatū in crimine læsæ maiestatis non datur, secus in alijs.
- 9 Ante extrauagantem ad reprimendum aduocati in crimine læsæ maiestatis interue-
niebant.
- 10 Papa si mandet procedi in causa sine strepitu & figura iudicij quid agendum sit.
- 11 Remotio strepitus parum aut nihil prodest.

Q V A E S T I O I I I I.

VARTO quæro: dicitur in d. extrauag. ad reprimen. q.
in crimine læsæ maiestatis procedi debet sine strepitu &
figura iudicij, † qui modus procedendi est etiam statutus
in causis beneficialibus & matrimonialibus ac alijs, vt in
clemen. Dispēdiosa de iudic. iuncta clem. sæpe de verb.
signifi. & in c. olim. de accusat. & in c. ea quæ de stat. mo-
nachor. † Ideo videamus quid importent illa verba, sine strepitu † Bar. in
d. extrauag. in d. verbo sine strepitu, dixit, q. sicuti per illud verbum de pla-
do remouetur altitudo loci & stili, ita per hoc verbum, sine strepitu remo-
uetur altitudo uocum, & declamationum, cum vt plurimum clament &
uocem attollant aduocati in defensionibus causarum præsertim crimina-
lium, & sic strepitum faciunt, ideo rauci sæpius fiunt, de quibus Martialis,
in ii. Epigramatum libro sic inquit.

Prima salutantes atq; altera, continet horas.

Exercet Raucos tertia caufidicos.

- Hinc est quod etiam quandoque dicitur sine aduocatorum strepitu, ut est textus in c. fin. in prin. ibi, simpliciter, & de plano sine aduocatorum, & iudiciorum strepitu, & figura, de hæret. in vi. sunt tamen aliqui causarum patroni, qui in clamore spem victoriæ ponunt, de quibus Bernard. ad Eugenium papam lib. i. cap. ix. sic inquit, Rancæ significant clamorosas aduocatorum allegationes, quæ inani, & inflata modulatione velut Ranarum sonis & canibus mundo deceptionis fabulas intulerunt: ad nihil enim aliud utiles sunt, nisi
- 4 quod sonum vocis improbis & importunis clamoribus reddunt. Sunt tamen & plerique aduocatorum qui eorum spem in arrogantiâ ponunt, de quibus August. in epistola ad macedonium sic loquitur, nihil impudentius arrogantia aduocatorum qui garrulitatem auctoritatem putant, & parati ad lites
- 5 in subiectos tumide intonant. Hinc est, tamen quod in iure procacibus & improbis verbis uti aduocatis prohibitum est l. fin. s. in refutatorijs. C. de appel. ad idem text. in l. quisquis. in s. ante omnia. C. de postuland. vbi Imperator de aduocato loquens sic ait, ut non ultra quam litem exposcit utilitas in licentiâ conuiciandi & maledicendi temeritatem prorumpant. Inique profecto agunt aduocati sic facientes: tamen cogitare etenim deberent, laudabile esse & hominum vitæ maxime necessarium officium aduocati. l. aduocati. C. de aduoc. diuersi iudici. de quibus Salustius loquens sic dixit, ea enim officia apud omnes sunt honestiora, quæ ingenio, quæ intellectu, quæ denique eloquentia, ac dicendi sua dendiq; artificio constant, ut sunt officia aduocatorum, qui non minus humano generi prouident, quàm si prælijs atq; vulneribus patriam parentesque saluarent, ut inquit text. in d. l. aduocati.
- 7 Quinimmo meminisse eos oporteret tamen aduocationis officium de iure diuino esse, & Christum seruatorem nostrum quandoque pro salute humani generis, & multorum aduocati subijisse munus: quod eleganter pluribus comprobatur Ioan. Bapti. Caccialup. in trac. suo de aduoc. q. i.
- 8 Et declarando tamen dictum verbum sine strepitu, positum in extrauagan. ad reprimen. dicit ibi Bartol. quod licet alias detur parti dilatio ad inueniendum aduocatum, ut in lab. hostibus. in fin. & in l. ait prætor. ff. ex quibus caus. maior. Tamen quod in isto crimine huiusmodi dilatio dando non erit, cum in eius iudicio sit remotus streptus aduocatorum, per dictam extrauagan. Dicas tu, quod tamen ante dictam constitu. Henrici Imperatoris statutum erat, quod in crimine læsæ maiestatis. aduocati interuenire non deberent, de quo extat decretum Honorij & Arcadij Imperatorum in l. quisquis. in s. deniq; iubemus. C. ad leg. iul. maiest. Ergo non est verum, quod virtute illorum verborum sine strepitu, aduocati in hoc crimine excludantur, quod etiâ ex alio cōprobo, nã text. in d. elem. dispendiosam dicit, quod in causis beneficialibus, v. furarum, et matrimonij, ac alijs ibi expressis, procedatur,

simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura iudicij: quorum verborum declaratio ponitur in clemen. sæpe. de verbor. obliga. vbi dicit, aduocatorum, & procuratorum contentiones, & iurgia testiumq; superfluum multitudinem refrenando, & sic non prohibet in causis contentis in d. clemē. dispendiosam. posse aduocatos interuenire, sed tantum statuit q; aduocatorum iurgia refrenentur, pariter & cōtentiones. Erit ergo vero conclusio Bar. in d. extrauag. in verbo strepitu, q; in causa criminis læsæ maiestatis interuenire non possint aduocati non ex suo fundamento, sed ex eo q; ita spetialiter de iure ante dictam extrauagantem statutum erat, per tex. in d. 10 l. quisquis. in. s. Deniq; iubemus. Adde prædictis, t q; si Papa mandet ut procedatur sine strepitu iudicij, non censetur per hoc obseruantiam ordinis iudiciarij remouisse, sed solum clamorem strepituosum aduocatorum, & procuratorum, multitudinemq; ipsorum inutilem, ita dixit Bonifac. in d. clemen. sæpe, col. iij. circa prin. in versi. ex quibus infero. subdens, t q; secundum hoc parum aut nihil prodesset remotio huiusmodi strepitus cum iudex ex officio suo possit refrenare vbiq; multitudinem inutilem aduocatorum & procuratorum sicut & testium, vt in l. i. in fin. ff. de testibus iuncta l. Nec quisquam. s. aduocatos. ff. de officio proconsul. & legat. & not. in c. statuta. de hæretic. in vi. nisi dicatur, q; in hoc casu multo magis hoc facere potest,

S V M M A R I V M.

- 1 Verbum sine figura iudicij, quid importet quando mandatur in causa procedi sine figura iudicij.
- 2 Figura est eius quod figuratur similitudo.
- 3 Nemo inferior Papa vel principe, etiam si sit camerarius Papæ siue legatus cardinalis de latere, potest per se cognoscere nec alij committere, quod in causa procedatur iuris ordine non seruato.
- 4 Qualiter sit procedendum, quando committitur causa in palatio apostolico, ut terminis non seruatis sola facti veritate inspecta procedatur. remissiue.

Q V A E S T I O V.

QUINTO quæro, quid importet illud verbum, sine figura iudicij, positum in d. extrauag. ad reprimen? Bart. ibi, in sua glos. super dicto verbo, & figura, dicit, q; per dictum verbum tolluntur substantialia iudicij inducēta a iure civili, nō autem ea quæ sunt de iure naturali seu gentium inducēta naturali ratione. & ideo dicit, q; iudex per illa verba releuatur

- ba releuatur ab omni forma & figura iudicij a iure ciuili introducta, & obsequare tenetur omnem figuram, & formam iudicij, de iure naturali vel gentium, naturali ratione introductam. Qualiter autem hoc t̄ verbum, sine figura, intelligi debeat quando mandatur in causa procedi, sine figura iudicij: ponunt doct̄. in clem. s̄epe, de verbo. signifi. vbi Bonifac. colū. iij. in versicu. Quartum postremo, dixit, q̄ hoc verbum, figura iudicij, interdum summitur pro similitudine iudicij, ad denotandū q̄ non est iudicium sed quasi iudicium: sicuti t̄ figura est eius q̄ figuratur similitudo. l. vna. §. similiq; modo. C. de latin. liber. tollend. & l. non figura. ff. de actio. & obligat. & ibi not. interdum summitur pro forma iudicij, vt in c. indemnitate. §. si vero. de elect. in vi. ad idem glos. in verbo, nonne. C. quorum. bonorum. Et ex his infer̄, q̄ quando mandatur procedi sine figura iudicij, censetur remota hodie litis aliqualis forma: sed non totalis ordinis iudicia rij. Et mentitenebis, q̄ t̄ quisq; Papa inferior, etiam camerarius papæ siue etiam legatus Cardinalis de latere, & multo magis alius principe inferior, non potest per se cognoscere nec alij committere q̄ in causa procedatur iuris ordine non seruato: ita dixit Bonifa. in d. clem. s̄epe, col. ij. in princ. in versi. ex istis inferitur. nu. 13. de verbo. signifi. Quando autem t̄ causa committitur in Palatio apostolico, vt terminis non seruatis sola facta veritate inspecta procedatur, qualiter sit procedendum, uide decis. 2. Rotæ in nouis. in titu. de rescrip.

S V M M A R I V M.

Citatio an requiratur in crimine læsæ maiestatis.

- 1 Citatio est de iure diuino & naturali.
- 2 Etiam, si Papa uel Imperator causam alicui committeret cum facultate procedendi ut uoluerit, sine citatione procedi non posset.
- 3 Citatio est adeo substantialis quod princeps eam tollere non potest.
- 4 Defectus iudicij procedens ex citatione omissa siue nullitas processus, nunquam sanatur quando citatio omissa uel non legitime facta fuit.
- 5 Curia Romana, cum petiur sanatio nullitatum factarum in processu causæ, omnes alias nullitates sanat præterquam prouenientes ex defectu citationis, iurisdictionis, uel m̄a dati procuratorij.
- 6 Etiam sententia principis in his quæ notorie non sunt, sine citatione lata non tenet.
- 7 Citatio non requiritur quando papa procedit contra committentem crimen læsæ maiestatis retinendo terras ecclesiæ uel imperij uiolenter.
- 8 Urbanus contra spoletanos, qui de facto terram ecclesiæ occuparant, processit sine citatione.
- 9 Citatio, quibus, & quot modis, fieri possit, & debeat, remissiue.

Hierony. Gigas,

Q

- EXTO quæro: an citatio requiratur in crimine læsæ maiestatis? Dicas breuiter q̄ sic, vt in terminis dixit tex. in d. extrauag. ad reprimen. ibi, per nuntium vel literas seu etiā per edictum, & ibidem Bar. in verbo & figura. in versicu. quæro igitur vtrum. Est t̄ enim citatio de iure diuino & naturali: Nam Deus Adam citauit antequam cum dam naret, dicens, Adam Adam vbi es? vt habetur Genesi. c. 3. & habetur in clem. pastoralis. de re iudi. vbi per Papā incisa fuit sentētia Henrici Imperatoris auctoritatis prædictæ extrauagantis ad reprimen. ex eo q̄ Robertū Siciliæ Regem vti reum criminis læsæ maiestatis sine legitima citatione condemnauerat. Quinimmo t̄ etiam si Papa vel Imperator causam alicui com mitteret cum facultate procedendi vt voluerit, sine citatione procedi non posset, vt dixit Roma. in consil. 147. & adeo t̄ est substantialis citatio, q̄ princeps eam tollere non potest. Abb. in c. cum olim. in vers. ad idem tex. col. penul. nu. 23. de sent. & re iudic. subdens, q̄ ipse Deus citationem induxisse videtur, pariter & causæ cognitionem: vt colligitur ex tex. in c. Deus omnipotens ij. q. i. vbi dicitur, q̄ Deus peccata sodomæ punire noluit nisi prius descenderet, & videret. Immo t̄ defectus iudicii procedens ex citatione omissa, siue nullitas processus nunquam sanatur quando citatio omissa uel non legitime facta fuit. Ideo t̄ curia Romana, cū petiur satisfactio nullitatum factarum in processu causæ, omnes alias nullitates sanat, præterquam prouenientes ex defectu citationis iurisdictionis, uel mandati procuratorij. Rationem esse dicas: quia vbi alterum istorum, deficit, videlicet iurisdictionis in iudicante, seu mandatum procuratorium agentis vel defendentis, seu citatio sit omissa vel non legitime facta, iudicium consistere non potest: cum id ex auctore, iudice, & reo consistat. l. ij. C. de assertio. tollend. c. forus. de verbor. signifi. Quinimmo t̄ etiam sententia principis, in his quæ notoria non sunt, sine citatione lata non tenet, vt voluit Abb. in d. c. cum olim. in vers. Nam mihi plus placet nu. 24. de sent. & re iudic. Ad idem Marianus Socinus iunior in consil. 123. nu. 38. in ij. volu. et l. fin. in prin. cum glos. ij. C. de legib. & ibi Bal. notat. Alex. consil. xi. Alias consilij. col. i. in vij. volu. Marianus Socin. senior. in tract. de citat. in vij. articulo principi. in principi. in vers. & hæc procedunt.
- 7 Limita prædictā conclusionem t̄ non procedere, quando Papa procederet contra committentem crimen læsæ maiestatis retinendo terras ecclesiæ uel imperij violentem: talis enim condemnari posset sine citatione dictum fuit singulare Ioan. Andr. in d. c. cum olim. de senten. & re iudic. per illum

tex. quem sequitur Math. de Afflict. in c. i. s. & bona committentium. col. iij. versic. vigesimum nonum speciale: in ritu. quæ sint regal. in vñbus feudor. idem dixit Fely. in d. c. cum olim. in versicu. vltimo nota dictum Hostiens. referens t̃ quod Urbanus ita fecit contra Spoletanos qui de facto terram Ecclesiæ occuparant. allegat ad hoc Bald. in prohem. feudor. col. xij. & Roman. in singular. nu. 678. & in l. i. C. de hæred. instit. Marian. Socin. in rubr. de dilatio. hoc idem voluit summus criminalista D. Hippolytus. de Marfil. præceptor meus in l. de uno quoq. col. ij. versic. Nec habet obstare. ff. de re iudic. & Ias. in l. i. col. ij. ff. de constit. princip. & in l. nequicquam. col. vi. in versu. quarto limita. ff. de officio proconsul. Quibus t̃ autem. et quot modis. fieri possit & debeat dicta citatio. per nuntium literas. vel edicta: vide plene per doct. in clemē. pastoralis. de re iudic. & per Bar. in d. extrauagan. ad reprimen.

S V M M A R I V M.

- Libellus accusatorius in crimine læsæ maiestatis inepte formatus an valeat.*
- 1 Accusatio non rite facta non est accusatio. et per eam delictū in iudicio non deducitur.
 - 2 Libellus accusationis uel inquisitionis ineptus reijci debet.
 - 3 Libellus dicitur ineptus quando ex narratis in eo actio non resultat.
 - 4 Reo confitente delictum non attenditur ineptitudo accusatorij libelli & processus.

Q V A E S T I O VII.

SEPTIMO quæro: vidimus supra q. ij. proxima præcedente. an quando in hoc crimine læsæ maiestatis proceditur per viā accusationis sit necessarius libellus. & diximus q̃ sic: Modo videndum est. an si libellus accusatorius inepte formetur valeat? videtur prima facit dicendum q̃ sic. quia in isto crimine proceditur summarie. & de plano sine strepitu. & figura iudicij: vt habetur in extrauagan. ad reprimen. Dicas q̃ Bar. in hac q. in d. extrauagā. in sua glos. in ver. per accusationem. voluit. q̃ in hoc crimine quando per viam accusationis proceditur. libellus accusatorius debeat esse rite formatus. l. non putauit. s. non quæuis. ff. de contra. tabul. accusatio t̃ enim non rite facta non est accusatio. & per eam delictum in iudicium non deducitur. l. accusatorius. ff. de adulter. & l. i. s. accusatio. ff. ad turpil. ibi nulla erit. & licet text. ibi contrarium probare videatur. cum ibi sit necessaria absolutio. & l. libellorum in s. q̃ si libelli. ff. de accusatio. ex quo videtur inferri posse. q̃ aliqua sit accusatio: attamen Bart.

in d. extrauagan. loco proxime allegato, ad hoc respondens dixit, q̄ licet ibi accusatio sit nulla: tamen de facto saltim est qualisqualis, ideo est necessaria absolutio in illo casu: sed in casu nostro requiritur q̄ accusatio sit recte & recte facta in forma, vt super ipsa procedi possit, secundum formam dictæ extrauagantis. Dicis tu, q̄ ista cōclusio probatur expresse, in d. s. q̄ si libelli, vbi dicitur, q̄ si libelli legitime ordinati non fuerint Rei nomē aboletur. & glos. ibi, in verbo, Aboletur, exponit, id est cancelletur accusatio reo petente, ad idem vide præposit. in c. per scripta. in s. libellorum. col. i. in vers. i. Nota q̄ vbi libellus. ij. q. viij. ad idem Ioan. Fran. Purpuratus. in re. per. l. edita. nu. 111. ff. de edend. vbi dixit, † libellum accusationis vel inquisitionis ineptum reijci debere, allegat Ange. in consil. 178. visis actis. & in consil. 297. pro prædictis. & † ineptus dicitur libellus quando ex narratis. in eo actio nō resultat, vt pater ex glos. in l. ij. in s. circa. ff. de excus. dor. Abb. in c. ex parte. col. iij. de iudic. Corn. in consil. 121. quanquam. circa finem in i. volu. & tradit Purpurat. loco proxime allegato. † Vnum tamen notabili dignum non omitto, q̄ ineptitudo accusatorij libelli & processus non attenditur quando reus delictum confitetur: ita voluit Angel. in l. ea quidem. colum. vi. C. de accusatio. & idem in l. inter stipulantes. s. si sit chū. ff. de verbor. obligatio. Bald. in l. edita colum. antepenul. C. de edend. Angel. in l. i. C. de confes. & Bald. in cap. i. s. iurura. de pace iuram. firman. ita refert & sequitur Alexand. in consil. 125. visa inquisitione. columna secunda in principio. in quarto volum. facit illud Ouidij.

Non est confessio causa turba Rei.

S V M M A R I V M.

Inquisitio an esse debeat in eadem forma in qua est forma accusationis.

- 1 In crimine Hæresis procedi potest per inquisitionem.
- 2 Inquisitio duplex.
- 3 Inquisitio specialis quid sit?
- 4 Inquisitio in crimine læsæ maiestatis an debeat esse in eadem forma, in qua est forma accusationis.
- 5 In inquisitione cum non offeratur iudici sed ipse inquirat, non est necesse quod prius inquisitio in scriptis formetur et postea in actis causæ redigatur.
- 6 Iudex sumptis iustificationibus inquisitionem in scriptis formabit.
- 7 Inquisitio ab accusatione in quo discrepet.
- 8 Inquisitio formata in crimine læsæ maiestatis an debeat habere conclusionem.
- 9 Quomodo concludatur de consuetudine in accusatione, & in inquisitione.

QUARTAVO quaero: Dicitur in dicta extrauagan. ad reprimen. q^d in isto crimine laesae maiestatis procedi potest per inquisitionem, de quo etiam habetur per Specul. in tit. de inquisit. in §. quando autem. versic. tertio decimo. adducit text. in l. ij. & iij. C. ad leg. iul. maiest. idem dixit per dicta iura Angel. in tract. de malef. in verbo, hæc est quædam inquisitio. in versic. secundo principaliter. col. i. nu. 21. vbi dicit, q^d inquisitio in crimine laesae maiestatis formari potest. allegat d. l. ij. & iij. ad leg. iul. maiest. & t^u idem dicit in crimine hæresis. l. apostata. C. de apostat. & plures alios casus exprimit in quibus formari potest inquisitio, quos videre poteris. idem voluit Albert. de Gandi. in suo tract. malefici. in princ. in tit. quid sit accusatio. col. i. versic. quartus decimus casus. vbi enumerat omnes casus in quibus per inquisitionem procedi potest. Sed an inquisitio in isto crimine esse debeat in eadem forma, in qua est forma accusationis de qua supra vidimus? antequam deueniam ad decisionem istius quæstionis. Videndum est t^u quid sit inquisitio? Ange. in dicto tract. de malef. loco præallegato dicit, duplicem esse inquisitionem: vnam videlicet generalem, & alteram specialem: generalem autem diuidit in quatuor species quas ibi enumerat, & eas, quia de his in præsentiarum non tractatur, videre ibi poteris per eum. Sed t^u inquisitio specialis, quæ ea est de qua loquimur, tam quo ad delicta, quam quo ad personas. Angel. loco præallegato in versic. Et pro expeditione istius materiæ. nu. 8. sic diffinit, q^d est quoddam ius per officium procedendi ad condemnationem & punitionem contra aliquos nominatim inquisitos de certis delictis diffamatos: & hoc dicit esse de mente Bartol. in l. ij. §. si publico. ff. de adulter. & Angel. in l. si vacante. in verbo, sumus expediti. C. de bon. vacant. libro x. Hostiens. autem in sua summa. in titul. de inquisitione. §. i. dicit, quod inquisitio est alicuius criminis manifesti ex bono, & æquo iudicis competentis Canonice facta inuestigatio. Augustinus de Arimino. in additio. ad tracta. Angel. de malef. in dicto verbo, hæc est quædam inquisitio. in Additio. Incipiente, tu autem in hac materia adde quod licet Bartol. nume. 1. dicit hanc diffinitionem morderi posse: quia inuestigatio sonat in factum, sed inquisitio est quoddam ius, vt Bartol. diffinit, in d. §. si ex publico: ideo dicit quod sibi plus placet diffinitio Bart. quod inquisitio sit quoddam ius, non factum: allegat Bald. in l. ea quidem. C. de accusa. dicas quod non meretur morderi diffinitio Hostiens. ex eo quod licet inquisitio sit ius quoddam: attamen ius ex facto oritur, ideo facti inuestigatio accessoria est, videlicet vtum

- delictum de quo inquiritur sit commissum vel non ab eo contra quē inquiritur. Hanc reprehensionem Auguf. de Arimin. non procedere contra diffinitionem Hostien. comprobo esse ex diffinitione inquisitionis generalis quo ad personas, & specialis quo ad delicta, quam ponit præposit. in c. i. col. xij. in vers. Inquisitio generalis. ij. q. viij. vbi dixit, quod inquisitio est ius procedendi per officium vel inuestigandi personam quæ maleficium commiserit. vbi etiam ponit de multiplici specie inquisitionis. Felyn. etiam in rubr. de accusatio. extra. inquisitionem sic diffinit, videlicet, q̄ est alicuius criminis manifesti ex bono & æquo a iudice competenti canonice facta inuestigatio. & sic tam præpos. quam Felyn. in sua diffinitione ponunt dictū verbū, inuestigatio, prout etiā est in præallegata diffinitione Hostiē.
- 4 Redeundo ad principalem quæstionem, videlicet t̄ an inquisitio quæ formatur in isto crimine debeat esse in eadem forma, in qua esse debet forma accusationis, de qua dixi supra q. ij. proxima præcedente: Bar. in d. extra. uagan. ad reprimen. in verbo inquisitionem. mouet hanc quæstionem, & adducit glof. in sit. de publ. iudic. quæ generaliter loquendo dicit, q̄ non. & idem dicit Innoc. in c. fin. extra. de purgat. canon. Iaco. vero de Beluis. in sit. de actio. in princ. contrariam tenuit opinionem dicens, q̄ eadem solenitas requiritur in inquisitione quæ in accusatione: cuius opinionem amplectitur Bar. loco præallegat. quantum ad hoc, q̄ in inquisitione inferatur locus et tempus eodem modo quo in accusatione, cum non conueniat in tanto crimine uagari. allegat tex. in l. prætor edixit. in princ. ff. de iniur. & in l. idem exigit. ff. de dolo. idem uoluit Bar. in l. ij. si publico versicul. quæro utrum inquisitio. ff. ad leg. iul. de adulter. subdens, q̄ licet accusatio debeat in scriptis offerri, vt l. libellorum. ff. de accusat. & auct. offeratur. C. de lit. contest. & in c. per scripta. §. libellorum. ij. q. viij. attamen, t̄ cum inquisitio non offeratur iudici sed ipse inquirat, non est necesse q̄ prius inquisitio in scriptis formetur, & postea i actis causæ redigatur. Dicas tamē,
- 6 t̄ q̄ iudex sumptis iustificacionibus inquisitionem in scriptis formabit, ita dixit Angel. in d. l. si uacantia. in versicu. Item quæro quando fieri debeat inquisitio. Et fuit originale dictum Azon. in auct. de exhib. Reis in §. scimus. in fine glof. magnæ: quod refert & sequitur Angel. in suo tract. malefi. in verbo, hæc est quædam inquisitio. in versicul. quarto principaliter.
- 7 col. i. in fin. in vers. Item requiritur q̄ inquisitio. Et t̄ inquisitio ab accusatione in hoc discrepat: quia si non apparet quando fuit exhibita accusatio non valet, cum sit de substantialibus dies in quo producit, vt in d. l. libellorum. & not. in l. in causis. C. de accusatio. sed secus est in inquisitione, in qua si non appareret de die, dicit Bar. q̄ forte non violaretur processus nam dies, quo quis super ipsa inquisitione citabitur, vii dies in quo inquir-

situs respondet inquisitioni, ille poterit dici dies formatæ inquisitionis, idē tenuit intrepidē præpos. in d. c. per scripta. in §. libellorum. colum. i. in versicul. Nota q̃ sufficit. ij. q. viij. & dixi supra. q. iij. sub isto titul.

- 8 An autem si inquisitio, quæ formabitur in hoc casu, conclusionem habere debeat? Bar. in d. l. ij. §. si publico versic. tercio quæro. nu. 13. dicit q̃ nō: quemadmodum conclusio non est necessaria in libello accusatorio d. l. libellorum. & habetur per præpos. in d. c. per scripta. §. libellorum. subdit tamen Bar. in d. §. si publico. t̃ quod de consuetudine, & in accusatione, & in inquisitione concluditur sic: super quibus omnibus & singulis intendit procedere, & punire culpabiles secundum formam iuris & statutorum, idem dicit Angel. in tract. malef. in verbo, hæc est quædam inquisitio. in versic. quarto principaliter, versicu. & subdit. D. Angel. nume. § 3. ad idem Roman. in consil. xv. Bartholom. Cepol. in consil. xiiij. colum. iij. versicu. Nec obstat. & Angel. in d. l. si vacantia.

S V M M A R I V M.

Inquisitio an fieri possit non præcedente fama.

- 1 Regulariter inquisitio non ualet fama non præcedente.
- 2 Si diffamatio non procedit nec inquisitio procedit.
- 3 Testes examinati ĩ processu ĩquisitionis formatæ nō præcedēte diffamatiōe nō probāt.
- 4 In crimine læsæ maiestatis ualet inquisitio non præcedente diffamatione.
- 5 Crimen læsæ maiestatis est enorme delictum.
- 6 In enormibus delictis inquisitio formari poterit et̃ fama & indicijs non præcedētibz.
- 7 In enormibus iuris solemnitas non seruatur.
- 8 Rescriptum Papæ uel Imperatoris mandantis contra aliquem inquiri etiam non præcedente fama subreptitium uidetur, & debet expectari secunda iussio.
- 9 Papæ uel Imperator rescribens motu proprio præsumitur uti absoluta Potestate.
- 10 Motus proprius excludit supreptionem.
- 11 Rescripta contra ius, licet in dubio concessa censeantur per importunitatem, tamen in rescriptis motu proprio concessis secus est.
- 12 Rescriptum motu proprio emanatum habet uim eandem quam habet secunda iussio.

Q V A E S T I O I X.

ONO quæro: An inquisitio fieri possit non præcedente fama in crimine læs. maiest? Dicas, t̃ q̃ regulariter inquisitio nō ualet fama non præcedente. c. qualiter et quando. de accusat. c. licet heli. de simo. & lare per specul. in ritu. de inquisit. in rubr. qualiter in inquisitione sit procedendum per totum, maxime, col. iij. & Hostien. in ritu. de inquisit.

- col.ij.versic. quomodo procedatur, & late præposit. in c. i. ij. q. viij. & per Angel. in tract. suo malefi. in verbo. Hæc est quædam inquisitio. In versu. quarto principaliter. vbi dixit, q̄ requiritur q̄ fama publica a fidedignis præcedat, & non semel sed sæpius, & q̄ sit tanta q̄ scandalum generet & sine periculo tollerari non possit. c. ad petitionem. & c. qualiter & quando præalleg. & c. cum oporteat. extra. de accusatio. & ita dixit & Angel. in l.
- 2 si uacantia. C. de bon. vacan. lib. x. dicens idem Angel. † q̄ si ista diffamatio non præcedit, nec inquisitio procedit: Immo corruit inquisitio formata
- 3 non præcedente diffamatione. & † testes examinati in processu dictæ inquisitionis formatæ non præcedente diffamatione non probant: specul. in titu. de inquisit. §. Nunc videndum. col. iij. in prin. quem sequitur ibi Bald. in addit. & idem specul. eod. titul. §. nunc tractemus. col. xi. versic. Nam si aliqua. & sequitur Grammati. in consi. 38. col. iij. in fin. nu. 23. idem voluit
- 4 Grammat. in suis voris, voto. iij. nu. 31. & 32. Dicat tamen † secus esse in crimine læsæ maiestatis: quia tunc quando proceditur contra imputatum pro crimine læsæ maiestatis valet inquisitio non præcedente diffamatione, vt voluit Ange. in tract. de malefic. in verbo. hæc est quædam inquisitio. in versu. quarto principaliter. Etiam Bar. in d. extrauag. ad reprimen. in verbo. inquisitionem. nu. 29. & præposit. in c. i. col. 27. versu. in crimine tamē. nu. 64. ij. q. viij. vbi dixit, q̄ in crimine læsæ maiestatis, etiam si fama non
- 5 præcedat, sed occulte dicatur iudici, iudex inquirere poterit. † Et est ratio:
- 6 quia delictum hoc est enorme: † in enormibus autem inquisitio formari poterit etiā fama & iudicis non præcedentibus. facit tex. in l. si quis in hoc
- 7 genus. C. de episco. & cler. l. i. C. de fals. monet. in † huiusmodi enim delictis iuris solennitates non seruantur, secundum Innoc. in c. cum omnes de constit. Bal. in l. quid ergo. §. pœna grauior. col. iij. ff. de his qui not. infam. & in crimine læsæ maiesta. idem scribit Alciat. in c. pernitiōsa. nu. 46. 47.
- 8 48. de offic. ordina. Vnum tamen notatu dignum scias, † q̄ si Papa vel Imperator mandat contra aliquē inquiri, non obstante, q̄ fama non præcedat, rescriptum huiusmodi subreptitium videtur, & debet expectari secunda iussio: vt voluit Hostien. in c. qualiter & quando, el primo. de accusat. & præposit. in d. c. i. nu. 60. ij. q. viij. Hoc † tamen limita non procedere, quando rescriptum huiusmodi esset factū motu proprio: quia tunc Papa vel Imperator præsummitur vti absoluta potestate, secundum Anr. de Butr. in c. constitutus in ij. col. de rescrip. quem refert & sequitur Fely. in c. causamq̄. el secundo. col. iij. versu. tertio nota q̄ licet Papa. de testi. facit etiam, quia † motus proprius excludit subreptionem. glos. in clemen. si romanus. in verb. validam. de præben. Felyn. in c. causamq̄. el ij. col. i. in versu. in glosa placet. nu. 3. de testibus, c. si motu proprio de præben. in vi.
- ad idem

- 1 ad idem facit, quia t licet rescripta contra ius in dubio censeantur concessa per importunitatem, vt per glos. in c. i. in verbo, nascatur. de constit. in vlt. tamen in rescriptis concessis motu proprio secus est dicendū, vt not. Bald. in l. quod fauore col. iij. C. de legibus. & Abb. in c. accedens. de præscrip. & Felyn. in d. c. causam q̄ colum. penul. in fin. in versic. decimo tertio not.
- 1 nu. 16. de test. ad idem facit, quia t Rescriptum motu proprio emanatum habet vim eandem, quam habet secunda iussio, vt not. Bald. in l. nec dam nosa. C. de præcibus. Imperat. offerend. & Decius in c. si quando col. i. in fin. de rescript. & vide quæ dicam infra q. xv. circa finē sub hac eadē rubr.

S V M M A R I V M.

Citatio an sit necessaria quando proceditur per viam inquisitionis in crimine læsæ maiestatis.

- 1 Inquisitio succedit loco accusationis, & est eiusdem naturæ cuius est accusatio.
- 2 An in citatione inferi debeat copia inquisitionis.

Q V A E S T I O X.

- D**E C I M O quæro: an, sicuti quando proceditur in crimine læsæ maiestatis via accusationis citatio necessaria est, vt vidimus supra q. vi. proxima præcedente, ita sit quando per viam inquisitionis proceditur? circa hoc dicas, q̄ t inquisitio succedit loco accusationis, vt per Bar. in l. infamē. ff. de publi. iudic. Paul. de cast. in consi. 59. Ideo dicēdum q̄ sit eiusdem naturæ cuius est accusatio. l. i. §. hæc actio. ff. si quis testam. lib. esse ius. fuerit, ita cum specialis inquisitio sit contra certam personam illa citanda erit, vt dixit Bald. in l. iij. §. i. ff. de condit. ob turp. causam facit tex. in c. inquisitus de electio. & in clemen. pastoralis. de re iudic. & per Alberi. in tra. t. suo. de test. in iij. parte. in versic. consequenter. nu. 14. idem voluit Angel. in l. si vacantia. C. de bon. vacan. lib. x. ad idem tex. in extrauagan. ad reprimen. & habetur per Præposit. in c. i. col. 3. versic. imprimis. nu. 8. ij. q. viij. allegat tex. in c. nos in quemquam, & c. deis omnipotens. nu. 8. & c. vnus ij. q. i. An autem t in tali citatione inferi debeat copia inquisitionis? glos. in c. præterea de dilatio. dicit q̄ sic: attamen dicas sufficere reum citari ad respondendum super tali delicto sine aliā expressione circumstantiarum, loci, temporis, seu inditorum, quæ sibi postea exprimentur in articulis. l. i. C. de exhiben. reis. Bart. in extrauagan. ad reprimen. in verbo super dicto crimine, idem in l. inter accusatorem. ff. de publi. iudic. & Salyce.

Hierony. Gigas.

R

in l. absentem. C. de accusatio. quos sequitur Præposit. in d. c. i. & vers. in primis, supra allegato. Et quia de materia citationis fiendæ cum per inquisitionem vel accusationem proceditur in hoc crimine, late tradit Bar. in d. extrauagã. ad reprimen. in verbo, super, in ver. per nuntium. in verbo per editum, & in verbo per literas. Ideo ibi videre poteris: & per doct. in cle mē. pastoralis. de re iudic. & per Præposit. in d. c. i. loco præallegato. in quibus locis ad saturitatem de istis citationibus fiendis scriptum inuenies.

S V M M A R I V M.

- Inquisitio an cesset si ea pendente superueniat accusatio.*
- 1 Pendente iudicio super inquisitione, si superueniat accusatio, cessat iudicium inquisitionis regulariter.
 - 2 In crimine læsæ maiestatis superueniente accusatione non cessat inquisitio.
 - 3 In crimine læsæ maiestatis & Hæresis potest simul & semel procedi super utraq; & sententia ferretur super inquisitione, uel super accusatione, prout melius in uno processu quam in alio probatum fuerit.

Q V A E S T I O X I.

- V**NDECIMO quæro: si pendente iudicio super inquisitione superueniat accusatio, an cesset iudicium inquisitionis? & regulariter videtur dicendum q̄ sic, ut per Bart. in l. iij. in fine. ff. ad leg. iul. de adulter. de hoc tamen vide latissime scripta per D. Præposit. in c. i. col. 4. 1. 4. 2. ij. q. viij. Et per Angel. in tract. suo malef. in verbo, hæc est quedam inquisitio. in vers. Quæro an inquisitus: & ibi per Augul. de Arim. in sua additione, quæ incipit, tu autem in hac materia adde Bar. At t̄ in crimine læsæ maiestatis dicas superueniente accusatore non cessare inquisitionem: ita tenuit Mart. de laude in tract. suo de crim. læsæ maiest. q. 4. 2. allegat Angel. in l. ea quidem. ff. de accusatio. & Bartol. in d. l. iij. ff. de adulter. adde tu Bar. in extrauagã. ad reprimen. in ver. Denunciationem. idem tenuit Præposit. in c. i. col. 4. 2. in vers. Nam accusatio superueniens, nu. 108. ij. q. viij. allegat Innoc. in c. ex parte. de verbo. significa. Ant. de Butr. in c. qualiter & quando el. ij. in s. debet igitur. de accusat. & Bart. in d. l. si maritus. s. i. ff. de adult. & Angel. in l. si vacanti. col. 3. 5. C. de bon. vacan. lib. x. idem voluit idem Præposit. in d. c. i. col. 4. 3. vbi dixit, t̄ q̄ in crimine læsæ maiest. & Hæresis poterit simul & semel procedi super inquisitione & super accusatione, & sententia ferretur vel super inquisitione, vel super accusatio-

ne prout melius in vno processu quam in alio probatum fuerit; allegat text. in c. per hoc. de hæret. in vi.

Si iudex procedens in crimine læsæ maiestatis sit inimicus illius, contra quem procedit,

S V M M A R I V M.

Si iudex procedens in crimine læsæ maiestatis sit inimicus illius, contra quem procedit, an iudicare poterit.

- 1 Regulariter omnis exceptio, quæ contra accusatorem opponi potest, contra iudicem opponi poterit, excepto eo quod concerneret, quia est magistratus.
- 2 Inimicus repellitur ab Accusatione in crimine læsæ maiestatis.
- 3 Omnes exceptiones quæ opponi possunt contra iudicem inquirentem remissiue.

Q V A E S T I O X I I.

VODECIMO quæro: quid dicendum est quando iudex inquirens sit inimicus illius, contra quem inquit de crimine læsæ maiestatis? Dicas qd iudex contra quæ opponitur inimicitia capitalis non poterit esse iudex c. qualiter & quando el ij. iuncta glos. ibi in ver. ad inquirendum. de accusatio. ad idem facit, qd dixit Bar. in l. ij. §. si ex publico.

- 1 in verfi. item quæritur vtrum contra iudicem. ff. de adult. vbi dixit, t qd regulariter omnis exceptio, quæ contra accusatorem opponi potest, contra iudicem opponi poterit: excepto eo qd concerneret, quia est magistratus. & hoc sequitur Angel. in tra. de malefic. in verbo, Hæc est quedam inquisitio. in verfi. quinto principaliter quæritur. in verfi. secundo potest op
- 2 ponere. Inimicus t autem repellitur ab accusatione in isto crimine, vt dicam infra in titu. qui. accusar. possunt. q. vi. ad idem Salicet. in l. ea quidem. verfi. quinto. C. de excep. Angel. in l. si vacantia. C. de bon. vacan. libr. x. ad idem Alex. in consi. 64. & in consi. 73. & in consi. 176. in ij. vol. & Cu man. in consi. 27. & vide ad prædicta Præpo. in c. col. xl. in fin. in verfic.
- 3 Nam iudex inquirens. ij. q. viij. t vbi etiam ponit omnes exceptiones, quæ opponi possunt contra iudicem inquirentem, vide etiam Speculat. in titu. de inquisit. §. l.

S V M M A R I V M.

Inquisitio in crimine læsæ maiestatis an fieri possit contra diffamatum a suis inimicis.

- 1 In crimine læsæ maiestatis etiam infames admittuntur ad accusandum, & testificandum.
- 2 In crimine læsæ maiestatis inimicus repellitur a iudicando, & a testimonio, & etiam ab accusando.

1
2

ECIMOTERTIO quæro: an inquisitio super crimine læsæ maiestatis fieri possit contra diffamatum a suis inimicis, & maliuolis? videbatur dicendum quod sic: ¶ quia etiam infames admittuntur ad accusandum, & testificandum in tali crimine. l. famosi. & ibi docto. ff. ad leg. iul. de adulter. Contrarium tamen dicas: ¶ quia inimicus repellitur a iudicando in huiusmodi crimine, vt in proxima præcedenti quæstio. Item repellitur a testimonio, vt dicam infra in rubrica quomodo. crimine læsæ maiestatis probetur. q. ij. Item repellitur ab accusando, vt dicam infra in rubrica qui. accus. poss. q. vi. facit pro ista conclusione text. in c. qualiter & quando el. ij. de accusat. & ea quæ voluit Angel. in l. si vacantia. C. de bon. vacan. libro. 10. Istam conclusionem tenet etiam Cataldi. de Boncomp. in suo tract. de sindic. in versicu. adde quod licet iudex. nume. 142. & Abb. in d. c. qualiter & quando. el. secundo. in versicul. quo ad primum. nu. 29. & ibidem Ioan. de Anna. col. fin.

S V M M A R I V M.

Vsq; ad quantum tempus inquiri possit de maleficio.

- 1 In crimine suppositi partus perpetuo agi potest.
- 2 In crimine parricidij idem est.
- 3 Idem in crimine læsæ maiestatis, & apostatus.

QVÆSTIO XVIII.

ECIMOQVARTO quæro: vsq; ad quantum tempus inquiri possit de maleficio? Dicas: quod a die commissi criminis vsq; ad annos viginti & non ultra, vt in l. ait prætor. ff. ad leg. Aquil. l. quærela. §. falsi. C. de fals. ita dixit Bonifac. de Vitelli. in tract. suo malef. in rubr. de inquisitio. & earum. form. col. fin. in versicu. sed vsq; ad quod tempus. idem tenuit Ioan. Fran. Balb. in tract. suo de præscript. in ij. parte. iij. partis principal. fol. 74. in vers. secundo quæro. vers. Amplia istam, & iste tract. habetur in volu. trac. secundum Veneram impressionem Tomo. xvi. Istam conclusionem quod officium iudicis inquirendi super maleficio commissio daret annis. xx. tenent Bar. Angel. & Salyc. in d. l. quærela. C. de fals. & ibi commun. Doct. habetur etiam per Nicola. Boer. in suis Decis. in i. parte Decisio. 26. vbi istam conclusionem late

examinat. Hoc tamen sane intellige, nisi per statutum ciuitatis breuius tem-
pus ad inquirendum de delicto statutum foret, vt est in ciuitate Brixie, &
1 Vincentiæ. Fallit hoc in crimine suppositi partus in quo perpetuo agi
2 potest. l. qui falsam §. i. ff. ad leg. Cornel. de fals. Item fallit hoc in crimine par-
3 rici. l. i. §. i. ff. de parricidio. l. in cognitione. ff. ad syllem. & sequitur Bonifa.
loco præallegat. & habetur per Balbum, in d. suo tracta. de præscrip. loco
proxime allegato. Idem dicendum tamen puto in crimine læsæ maiestatis vi-
uente reo, nam contra ipsum agi poterit & inquiri donec vixerit, secus eo
mortuo: tamen nanq; casu cum tractetur solum de damnanda ipsius memo-
ria ius accusandi & inquirendi solum quinquennio durabit, vt scripsi in-
fra q. xxiiij. Idem in crimine apostatus, in quo agitur perpetuo reo vi-
uente: eo autem mortuo solum quinquennio durat actio, vt est glossa in
l. quærelam. in verbo sicut cætera. C. ad leg. Cornel. de falsis. vide ea quæ
scripsi infra quæstio. xxix.

S V M M A R I V M.

In crimine læsæ maiestatis an possit per denunciationem procedi.

- 1 Denuntiatio quid sit.
- 2 Denuntiare quid sit.
- 3 Quot sint species denuntiationis.
- 4 Per quam denuntiationis procedi potest denunciante non nominato.
- 5 Denuntianti non potest opponi quod sit infamis.
- 6 Denuntians uim habet cuiusdam instigatoris, ideo desistendo incidit in turpilianum.
- 7 Quilibet, qui admittitur ad accusandum, admittitur etiam ad denunciandum, & qui prohibetur accusare, prohibetur denunciare.

Q V A E S T I O X V.

DE C I M O Q V I N T O quæro: an procedi possit in hoc cri-
mine læsæ maiestatis per denunciationem? Dicas q; sic: rex.
est in extrauag. ad reprimen. quæ in hoc inducit quid nouum
in hoc crimine. Nam de iure antiquo denunciatio non admit-
tebatur nisi per officialem, vt l. diuus. ff. de cust. reorum & l. ea quidem. C.
de accusatio. ita dixit Bartol. in d. extrauagan. in verbo denunciationem.
† Sed quæro, quid sit denunciatio? doct. commun. in rubr. de accusatio.
(vt testatur ibidem Fely. in versicu. quæro quid sit accusatio.) sic eam dif-
finit, Denunciatio est ius deferendi criminis alicuius hominis doli, capa-
cis ad poenitentiam vel correctionem, legitima monitione præcedere. Ho-

stiens, vero sic eam diffinit: Denunciatio est criminis alicuius apud iudicem sine inscriptione legitime facta delatio ad poenitentiam peragendam, vel aliam legitimam poenam imponendam, vel etiam ad vtrunq; & ista descriptio comprehendit omnem speciem denunciationis: quam sequitur Præposit. in c. i. in versic. Circa denunciationem. nu. 145. ij. q. viij. Denunciare

1. † autem secundum Salic. in l. ea quidem. C. de accusatio. est crimen alicuius deferre apud competentem iudicem sine inscriptione legitima ad poenitentiam peragendam, vel aliam legitimam poenam subeundam. Quot † autem sint species denunciationis: Salicet. loco præallegato: & Bar. in d. extrauagan. ad reprimen. in ver. per denunciationem: & Angel. in tract. de malef. in ver. Nec non ad denunciationem. dicunt, q; denunciationis plures sunt species: nam alia est Evangelica: alia Canonica: alia regularis: alia iudiciaria. & habetur per doct. in c. nouit. de iudic. Attamen solum de iudiciali nunc tractamus, † & per viam denunciationis procedi potest denunciante non nominato, & si pendente iudicio super denunciatione superueniat accusator non sopitur propterea iudicium super denunciatione, vt dixit Bar. in d. extrauagan. loco supra allegato. faciunt dicta supra. q. x.
2. proxima præcedenti. † Nec denunciante opponi posset q; sit infamis, vt dicit Bar. in d. extrauagan. in ver. & contra personas. Vnum tamen non
3. omitto † q; denuncians vim habet cuiusdam instigatoris, ideo desistendo incidit in turpilianum. l. ab accusatore. §. Denunciationis. & l. i. §. incidit. ff. ad turpil. & habetur per Bart. in d. extrauagan. in verbo, denunciationem in prin. Et scias † q; quilibet, qui admittitur ad accusandum, admittitur ad denunciandum: & omnis qui prohibetur accusare prohibetur denunciare, iuxta. l. qui accusare. cum. l. sequent. ff. de accusat. & c. cum omni. extra. de accusatio. ita dixit Salic. in d. l. ea quidem. versic. tertio ratione materie. vide tamen ad prædicta Angel. in tract. malefic. in d. verbo, nec non ad denunciationem. in versic. secundo principaliter quæritur: & ibidem Augu. in sua addit. quæ incipit, tu autem in hac materia adde. & late ponit Præposit. in c. i. col. ix. in versic. An prohibitus accusare. vbi in hoc articulo notabilem facit distinctionem, & plene tractat materiam denunciationis. ij. q. viij. de qua etiam Angel. in d. tract. de malefic. in d. verbo. Nec non ad denunciationem. per totum.

S V M M A R I V M.

In crimine lese maiestatis siue procedatur per accusationem, siue per inquisitionem seu denunciationem, qui sit officium iudicis.

1. Index quocunque modo procedat in crimine lese maiestatis semper veritatem inquiret de e.
2. De crimine lese maiestatis quandoque quis sese accusatur & non iur pulchrum

exemplum quod accidit in personas Nob. Veronens. Comi. de Pompeis.

- 3 Si iudici post sententiā condemnatoriā appareret de innocentia rei: id principi scribere debet, nec executioni mandare sententiā.
- 4 Si princeps mandaret contra aliquem fieri executionē alicuius sententię capitalis, nō erit illico parendum quando appareret de innocentia rei post sententiā, sed expectanda esset secunda iussio, & principi rescribendum.
- 5 Iudex si mandatum habet a principe quod aliquem etiam sine causę cognitione morti tradat, illum mori faciendo iuste facit, & exequitur sine peccato.
- 6 Princeps est lex animata in terris.
- 7 Acta principis presumuntur legitime facta.
- 8 Non est qui principi dicat, cur ita facis.
- 9 Principis error ius facit.
- 10 Antiochus tertius asie rex omnibus regni sui urbibus scripsit, quod si aliquid in litteris, quę eius nomine scriberentur, esset quod legibus aduersari uideretur, crederent eas se ignaro scriptas fuisse, & propterea eis non parerent.
- 11 Sanien consiliū est cum aliquis a principe contra ius mandatur super se lere, & rescribere expectando secundam iussionem.
- 12 Vbi maius est periculum ibi cautius est agendum.
- 13 Licet iudex, qui habet causę cognitionem, debeat supersedere & rescribere cum aliquid ei a principe contra ius mandatur, secus tamen est in executore, qui sententiā superioris etiam iniustam exequi debet.
- 14 Iudex si ei mandetur a principe ut exequatur sententiā criminalem & corporis afflictiuam iniustam debet supersedere & rescribere, maxime quando constat de innocentia eius contra quem scribitur.
- 15 Si princeps motu proprio scribat ut aliquis morti tradatur non est expectanda secunda iussio.
- 16 Secunda iussio & motus proprius equiparantur.

Q V A E S T I O X V I.

DECIMO SECTO, quæro: siue procedatur per accusationem, siue per inquisitionem seu denunciationem, quid sit iudicis officium? In quo articulo dicas, & quocunque modo iudex procedat in dicto crimine semper veritatem inquirere debet pro utraq; parte, facit text. in aut. qui semel. C. quom. & quando iudex. ibi perquisita veritate. ita dixit Bar. in extrauag. ad reprim. in verbo, receptionem. ad idem est text. in l. famosi. ff. ad leg. iul. de adult. & istud procedit etiam in quocunque alio delicto. facit text. in c. deus omnipotēs. ij. q. i. & c. i. semper ead. causa. & q. Et in crimine læsę maiestatis, q̄ veritas inquirenda sit per iudicē, est opti-

- mus tex. in l. famosi, ibi, sed in veritate. ff. ad leg. iul. maieſt. immo cum di-
- 2 etum crimen ſit atrociffimū, † & ſæpe aliquibus ab eorum emulis & in-
- micis falſe impingatur, vt fieri quandoq; vidi, præſertim de anno. 1551.
- contigit in ciuitate Veneriarum q; quidam ſceleftiffimus preſbyter Vero-
- nenſis capitali odio proſequens magnificum Comitem Ioannem Paulum
- de Pompeis & fratres nobiles Veronenſes, quorum progenitores & ipſi
- ſemper de Indita Venetorum Republica optime meriti fuere, conſectis
- quibuſdā falſis literis, quæ videbantur ſcriptæ manu ipſius Comitſ Ioan-
- nis Pauli, eundem apud Illuſtriſſimos Præſides Decemviralis Conſilij, q;
- machinatus fuerit ciuitatem Veronæ alieno Dominio ſupponere, accuſa-
- uit. Tandem huiuſmodi accuſationis falſitate cõperta accuſatorem ipſum
- vidi ego ad geminas columnas laqueo ſuſpenſum; & ſic tanti facinoriſ
- pœnas luit. Præſatus vero Magnificus Comes Ioannes Paulus cum cæte-
- ris eius fratribus non ſolum abſoluti fuere, verum etiā a præſato excelfo
- Decemviralis Conſilio muneribus ob ſinceram eorum progenitorumque
- ſuorum erga Illuſtriſſimum Dominium Venetum fidem donati. Ideo iu-
- dices, cum aliquis de dicto delicto accuſatur, ſolliciti & diligentiffimi eſſe
- 3 debent ad inquirendam veritatē, iuxta tex. in d. l. famoſi. † Quinimmo ſi
- iudici poſt ſententiā condemnatoriā appareret de Innocentia Rei id
- principi ſcribere debet, nec executioni mandare ſententiā l. i. §. ſi quis vl-
- tro. ff. de quæſtio. Ita voluit Bart. loco proxime allegat. quod reaſummit
- Ioan. Igneus in ſua diſput. An Rex Franciæ recognoſcat Imperatorem.
- 4 nu. 124. & nu. 125. adducens tex. in l. diuus. ff. de re iudic. Quinimmo † ſi
- princeps mandaret contra aliquem fieri executionem alicuius ſententiæ
- capitalis non erit illico parēdum quando appareret de innocentia rei poſt
- ſententiā, ſed expectanda eſſet ſecunda iuſſio & principi reſcribendum.
- facit text. in c. ſi quando de reſcript. & in terminis text. in l. ſi vendicari. C.
- de pœn. c. cum apud. vi. q. iiij. & habetur per moder. in l. i. C. de ſumma tri-
- nit. & fide. catol. ad idem facit tex. cum gloſ. in §. deinde. in au. & de mand.
- princ. vbi gloſ. inuehit contra eos, qui non audent redamare contra literas
- Imperatoris vel Papæ iniuſtas. ad idem eſt gloſ. in §. ſi in au. & vt determi-
- ſit nume. clericor. in verbo, contradicere. & late per igneum. in d. ſua diſpu-
- tatione. nu. 125. & 126. vbi videtur impugnare dictum Cyni in l. reſcri-
- pta. C. de præcibus. Imper. offerend. approbatum per Abbat. in c. quanto
- 7 de iur. iuran. Nam dixit Cyn. in d. l. reſcripta. † q; iudex ſi mandatum ha-
- bet a principe, q; aliquem etiā ſine cauſæ cognitione morti tradat, illum
- mori faciendū, id iuſte facit, & exequitur ſine peccato; mouetur Cyn. du-
- 6 pliciatione. Prima, quia † princeps eſt lex animata in terris. ſin. in au. &
- 7 de conſul. colla. iiij. Secunda ratio eſt, quia † acta principis præſumun-

- 8 tur legitime facta. Tertiam rationem dicas esse, quia † non est qui principi dicat, cur ita facis c. quamuis. de poeniten. distin. iij. Quarta ratio erit, quia
- 9 † principi error ius facit. l. iij. §. fin. ff. de adimen. legat. facit text. in §. sed & q. principi. in st. de iure nat. genti. & ciuil. subdit tamen idem Igneus, q. tur-
- 10 tius erit iudici expectare secundam iussione[m], per tex. in c. apud thessalonicam xi. c. iij. & d. c. si quando. de rescript. Nec iusto principi molestum erit, q. eius iussa, quæ iudici, cui iniunguntur, non iusta videntur, executio
- 11 ni missa non fuerint facit, q. † de Antiocho tertio Asiæ rege scribitur. Is enim omnibus regni sui vrbibus scripsisse tradiiur, q. si quid in literis, quæ eius nomine scriberentur, esset q. legibus aduersari videretur, crederent ignaro se eiusmodi literas scriptas fuisse, & propterea eis non parerent. facit tex. in l. digna vox. C. de legi. sanum † igitur erit consilium iudicis, cui aliquid simile, a principe demandatur, superfedere & rescribere expectando secundam iussione[m], tum quia, (vt inquit iuuenalis) nulla vnquam de
- 12 morte hominis cunctatio sera est. Tum quia, † vbi maius est periculum ibi cautius est agendum c. vbi periculum. de electio. in vi. & præsertim quia hoc consilium rescribendi, quando mandatur quod iniustum nobis videtur, est introductum a sacris canonibus, vt in d. c. si quando. de rescript. † & licet ista conclusio q. iudex in casu præmissio superfedere debeat, procedat quando scribitur iudici qui habet causæ cognitionem: secus dicendum videtur in executore, qui sententiæ superioris etiã iniustam exequi debet. c. pastoralis. §. quia vero. ff. de offi. legat. & c. si quando eod. titu. attamen
- 13 id sane intelligendum est, † nisi essemus in sententia criminali & corporis afflictiua, vt not. Abb. post Innoc. in d. §. quia vero. & maxime hoc procedit quando constaret de innocentia eius contra quem scribitur: nam tunc omnino esset superfedendum, vt not. Bal. in l. additos circa finē versu. dicit
- 14 etiã Innoc. C. de episco. audien. vnum tamen scias, † quod quando literæ principis alicui scriptæ, vt aliquem morti traderet, essent scriptæ motu proprio, eo casu secunda iussio non esset expectanda: † quia secunda iussio, & motus proprius equiparantur, vt not. Bald. in l. nec damno. C. de præcibus. Imper. offer. q. dictū pro singulari notat Roma. in l. si vero. in §. de viro. ff. solut. matr. in 3. fallent. Alex. in l. i. in princ. ff. quod quisq. tur. refert & sequitur Deci. in d. c. si quando col. i. in fin. de rescript.

S V M M A R I V M.

Accusator in crimine læsæ maiestatis an cogatur prosequi suam accusationem.

- 1 Nemo iniussus accusare compellitur.
- 2 Accusator suæ accusationi renuntiare potest.

Hierony. Gigas.

S

- 3 Accusator an et quando possit desistere a sua accusatione impune.
 4 In crimine læsæ maiestatis iudex cogit accusatorē dā prosequendā suā accusationem.

Q V AESTIO XVII.

- DECIMO SEPTIMO quæro: an accusator in crimine læsæ maiestatis cogatur prosequi suā accusationem? vide cur dicendum q̄ non: quia † nemo inuitus agere vel accusare compellitur. l. vnica. C. vt nem. inuic. ager. vel accusar. cogat. † Et accusator suæ accusationi renunciare potest. Bar. in l. maritus. §. si negauerit. ff. de adulter. Salice. in l. si ea. C. qui accusar. non possunt. Bald. in l. transigere. C. de transact. & Alex. in d. §. si negauerit. Et † an & quando accusator impune possit desistere a sua accusatione, late scribit Præposit. in c. i. col. ix. ij. q. viij. vbi dixit, q̄ si, citato reo ad respondendum accusationi contra eum propositæ, ipse non compareat, vel si reus nondum erat citatus, eo casu potest accusator impune desistere ab accusatione. l. quæsitum, & ibi Bar. l. in senatus. §. qui post. ff. ad turpil. l. Miles. §. socer. ff. de adulter. not. in c. licet. & in c. qualiter
 4 & quādo, el. ij. de accusatio. prædicta tamen regulariter procedunt, † sed in crimine læsæ maiestatis secus est, nam in eo speciale est, q̄ iudex cogat accusatorem ad prosequendā suam accusationem, vt voluit Ang. in l. accusationis. C. de accusatio. idem voluit Mart. de laude in tra. & suo. de cri. læsæ maiest. q. 44. Et pro ista cōclusionē est rex. ad litterā in l. fallaciter. in. §. si. C. de abolitio. ibi, vt inuiolata maiestate, aperte, n. ibi dicitur, abolitio criminis nō datur ī crimine uiolatæ maiestatis, aut patriæ oppugnatae, uel proditæ.

S V M M A R I V M.

Accusatus, inquisitus, uel denuntiatus de crimine læsæ maiestatis citatus quod ueniat ad se defendendū, si non cōpareat in termino ei in citatorio assignato, an dānari debeat.

- 1 Ex sola contumacia de iure cōnūni quis non habetur pro confesso.
- 2 Reus per legum et probationes conuinci debet, uel per confessionem.
- 3 Si iudici constet citationem non peruenisse ad noticiā citati, uel citatum fuisse legitime impeditum quo minus uenire potuerit, an possit tunc procedere contra talem citatum non ualentem comparere. Et dicitur quod non, immo processus est ipso iure nullus. nu. 6.
- 4 Legitime impeditus quo minus cōparere possit contumax dici non potest.
- 5 Ad hoc ut quis licet sit neglectus, se comparere requiritur scientia citationis, et quod non fuerit legitime impeditus.

- 7 Si in termino citationis aliquis compareat ad excusandum citatum, & dicat illum esse in longinquis partibus adeo quod impossibile esset comparere infra terminum citationis, uel dicat citatum legitime impeditum comparere non posse & offerat se probaturum, iudex debet dare citato alium terminum habilem ad comparandum.
- 8 Iudex, qui terminum habilem ad comparandum absenti uel legitime impedito assignare neglexerit, facit ut processus sit nullus.

QV AESTIO XVIII.

- DECIMO OCTAVO quaero: accusatus, inquisitus, uel denunciatus, de crimine laesae maiestatis, citatus per nuntium, siue literas, uel per edictum, (iuxta tex. in extrauag. ad reprimen.) q̄ ueniat ad se defendendum, si non compareat in termino ei in citatorio assignato, an damnari, debeat? tex. in d. extrauagan. dicit q̄ sic: Hoc terribile esse dixit Ioan. Igneus, in sua copiosa disputatione, an Rex Francie recognoscat Imperatorem. nu. 123. & 124. † cum ex sola contumacia de iure communi quis non habeatur pro confesso, ut per Bart. in l. lex Cornelia. §. fin.
- 1 ff. ad syllen. & idem Bar. in d. extrauag. in ver. receptionem. Reus † enim per legitimas probationes conuinci debet l. fin. C. de probatio. c. Nos in quenquam. ij. q. i. siue per confessionem d. l. lex Cornelia. ff. ad syllen. & l. qui sententiam. in fin. C. de poen. l. inde neratius. §. fin. cum l. sequenti. ff. ad
- 3 leg. Aquil. † Sed quid erit dicendum si iudici constet q̄ citatio non peruenerit ad notitiam citati, uel q̄ citatus fuerit legitime impeditus quominus uenire potuerit, ut puta quia citatus tempore citationis erat alibi detentus in carceribus pro debito siue delicto, & sic non fuit in eius potestate posse cō
- 4 parere: † Iste enim contumax dici non poterit. l. contumacia. §. contumacia. ff. de re. iudic. l. de vno quoque. §. i. eod. tit. Bar. in cons. 228. Catherina accusauit, in versi. Quinto q̄ ipsa publicatio, an tunc iudex procedere possit contra talem citatum non valentem comparere? Et dicas q̄ non per
- 5 text. in d. extrauagan. ad reprimen. ibi, citatum neglexerit in termino personaliter, &c. nam † ad hoc ut quis dicatur neglexisse comparere requiritur scientia citationis, & q̄ non fuerit legitime impeditus. Quinimmo, † si
- 6 tali casu iudex procederet, processus esset ipso iure nullus, tali nanque casu citatus nec vere nec fide negligit cōparere, ita tenuit Bart. in praedicta extrauagan. ad reprim. in ver. neglexerit allegat not. per glos. in l. quaesitum.
- 7 ff. de re. iudic. verum, † si in termino citationis aliquis comparens, excusando citatum, dicat illum esse in longinquis partibus, adeo q̄ impossibile esset comparere infra terminum in citatione contentum, puta octo dierum,

quia intra dictum terminum noticiam dictæ citationis citatus habere non poterit, vel dicat citatum esse legitime impeditum & comparere non posse, quod excusator offerat se probaturum: eo casu citato dari deberet alius terminus habilis ad comparandum: quod multotiens feruari vidi in alma ciuitate Venetiarum, vbi æquitas quam maxime consideratur. Sin autem terminum habilem iudex assignare contempserit: eo casu processus contra eum agitur erit nullus, vt dixit Bar. in d. extrauagan. in ver. neglexerit.

S V M M A R I V M.

- An in crimine læsæ maiestatis processus contra reum formatus publicari debeat.
- 1 Quod testimonium examinatio in criminalibus fiat in secreto est de iure naturali seu diuino.
 - 2 Illa constitutio regni si quis per inquisitionem. quomodo procedat.
 - 3 Reo accusato inquisito uel denunciato de crimine læsæ maiestatis processus publicari debet ut suas possit facere defensiones.
 - 4 In crimine Hæresis testes publicantur.
 - 5 Quid obseruetur in Ciuitate Venetiarum in causis criminalibus, circa publicationem processus.

Q V A E S T I O XIX.

- D**E CIMONONO quæro: an in crimine læsæ maiestatis processus contra reum formatus publicari debeat? Bar. in extrauag. ad reprimen. in ver. figura iudicii. in vers. circa vero dicta testimonium. dicit, quod gloss. in l. si quando. C. de test. dicit, quod per Danielem inductum fuit, quod testimonium examinatio in criminalibus fieret in secreto, vt legitur. Danielis. capit. 14. & sic hoc est de iure naturali seu diuino: Ideo dicit Bar. quod ex hoc sequitur, quod publicatio testimonium fieri debeat: nam si secus fieret auferretur reo defensio: cum processu non publicato opponere non posset contra testes & eorum dicta, quod iuri naturali repugnaret. Idem tenet Math. de Affli. in c. i. in §. & bona committentium col. 1. nu. 9. in tit. quæ sint regal. in vñbus feud. vbi dixit, quod Constitutio regni. quæ incipit, si quis per inquisitionem: quæ vult, quod in crimine læsæ maiestatis non detur copia testimonium parti inquisitæ nisi facta consultatione cum rege, & si rex rescripserit dandum dari debere, alias non: locum habet quando crimen læsæ maiestatis est commissum contra regem, videlicet contra ipsius regis personam: secus si esset commissum contra illius collaterales. Erit ergo conclusio, quod processus publicari debet reo accusato, inquisito, vel denunciato de tali crimine: ad hoc vt suas possit facere defensiones. pro quibus conclusionem faciunt quæ scribit Præpositus, in c. nominationis, in §. sententiæ. in vers.

publicatio autem ubi dixit, q̄ publicatio processus sit ne ius partis laedatur: ij. q. vi. facit etiam pro dicta conclusioe tex. iun. & a glos. in c. fin. de lraet.

- 4 In vi. ubi habetur, t̄ q̄ in crimine haereticis testes publicantur. ad idem est tex. in c. quoniam frequenter in s. sunt & alij. extra. vt llt. non contest. ubi expresse dicitur, q̄ in causa inquisitionis testes publicari debent. Et de ista materia publicationis testium in causa criminali, vide etiam per Angel. in tra. & suo malef. in verbo. quia iudex dictum processum publicauit, & ibi
- 5 August. de Arim. in sua addit. attamen t̄ in alma Ciuitate Venetiarum secus seruatur: nam in criminalibus causis, neq̄ reis datur copia inditorum, neq̄ ei publicantur attestaciones, neq̄ testium nomina, vt possint suas facere defensiones. Bene possunt ipsi rei in eorum constitutis dum examinatur dicere, si forte contra me examinati essent talis & talis, eis sic & sic oppono, quod probare intendo per tales & tales testes, eos nominando, & testes per ipsos reos nominati examinari debent. Sed formato toto processu rati ad offensam quam ad defensionem publicatur reis processus, & facta publicatione non admittitur aliter reus ad opponendum contra personas testium: nisi ad producendum scripturas publicas, ex quibus appareret q̄ testes examinati contra ipsum essent condemnati vel banniti, siue infames effecti. qui stili, licet videatur aliquantulum durus, ramen seruandus est. l. prospexit. ff. qui & a quibus.

S V M M A R I V M.

An crimen lese maiestatis simul cum poena morte rei extinguatur.

- 1 Generaliter quaecunque crimina simul cum poena morte extinguuntur, quod procedit etiam si post latam sententiam contra eum appellatione pendente reus mortuus fuerit.
- 2 Si reus ante sententiam mortuus fuerit, siue ipse mandauerit delictum fieri, siue ipse fecerit, eius bona suis seruantur heredibus.
- 3 Bona rei qui uiuens condemnatus fuit suis non seruantur.
- 4 In crimine lese maiestatis proceditur, dato quod reus pendente iudicio uel eo nondum cepto mortuus fuerit.
- 5 Quomodo formari debeat libellus et contra quem, quando de crimine lese maiestatis post obitum rei proceditur.
- 6 Forma inquisitionis contra memoriam alicuius proditoris.

Q V A E S T I O XX.

IGESIMO quæro: clarum est in iure, t̄ q̄ generaliter quaecunque crimina simul cum poena morte extinguuntur. l. i. & ij. C. si reus. vel accusat. mort. fuer. xxiiij. q. ij. c. in sūma, quod etiam procedit si reus post latam contra eum sententiam pendente

- appellatione mortuus fuerit. l. fin. C. si reus. vel accusat. mort. fuerit. l. ij. C.
- 3 si pendente. appell. reus mort. fuer. † Et in istis casibus, siue Reus mandauerit delictum fieri, siue ipse fecerit, eius bona eo mortuo suis reueruantur
 - 3 hæredibus. l. defunctis. C. si reus. vel accusat. mort. fuerit. fallit tamen hoc quando quis viuens condemnatus fuisset, vel eorum. & ibi not. Bar. C. de iure iur. Quid dicemus in crimine læsæ maiestatis? Dicas in eo secus esse,
 - 4 propter immanitatem ipsius criminis. Nam tunc in eo etiam post obitum imputati de tali crimine si mortuus quis fuerit pendente iudicio, siue eo nondum cæpto procedi super eo potest. l. penul. & vlti. C. ad leg. iul. maiest. l. fin. ff. ad leg. iul. maiest. §. Publica. insti. de public. iudic. ad idem est bonus tex. & ibi glos. in verbo, maiestatis: in l. ex iudiciorum. ff. de accusat. & est bona glos. in c. in summa. 24. q. ij. quæ enumerat omnes casus in quibus proceditur post obitum alicuius. ad idem glos. in c. accusatus. de hæret. in vi. iuncto ibi text. in verbo, post mortem. & not. in §. interdum. insti. de hæred. quæ ab intest. defe. Et isto casu non damnatur defunctus, sed eius memoria, vt in d. §. per contrarium. Insti. eod. titu. & l. ij. in fin. C. de testam. manum. & in d. l. fin. C. ad leg. iul. maiest. Roman. singul. 4. 1. incipit, de crimine læsæ maiestatis. & singul. 778. incipiente, tu scis qd in casibus in quibus. & habetur per Barthol. Cepol. in consi. 17. visa commissione col. ij. nu. ij. idem tenuit Henrich, Boich. in c. si quis Episcopus. col. i. vers. super eo. extra. de hæret. qd tamen dicit procedere in crimine perduellionis, idest, illius, qui hostili animo aduersus Rempubicā vel Principem animatus fuit. l. fin. ff. ad leg. iul. maiest. & ibidem connumerat alios casus in quibus post obitum proceditur.
 - 5 Sed videamus † qualiter formari debeat libellus, quando post obitum imputati de crimine læsæ maiestatis proceditur, & contra quem fieri debeat processus. Dicas, qd processus & inquisitiō non formabitur contra ipsum mortuum, sed contra eius memoriam, quæ damnanda venit per confiscationem bonorum: ita dixit Angel. Arer. in d. §. interdum. insti. hæred. quæ ab intest. defer. vbi bona glos. in ver. memoria, dicit, qd defunctus non est damnandus cum iam sit mortuus, nec contra eum formandus est processus, cum mortuus citari non possit. l. de qua re. §. i. ff. de iudic. Sed hoc modo formanda erit inquisitiō videlicet † Hæc est quædam inquisitiō. &c. quæ sit cōtra memoriam talis proditoris, &c. in eo, de eo, & super eo. &c. Idem dixit Angel. in tra. & malefic. in verb. che hai tradito la tua patria. in vers. & bene aduertas. & idem Ang. in d. tra. & in verb. qui iudex videns, & cognoscens. in vers. & p̄dicta procedunt. Vbi dixit, qd in inquisitione quæ sit in tali casu debet peti eius memoriā dānari, & pronūciari eū cōtra Principē vel Rempubicā fecisse: & propter hoc eius bona in fiscū inferri.

An aliqui sint citandi cum proceditur contra defuncti memoriam in crimine læsæ maiestatis.

- 1 Citandi sunt filij cognati & successores defuncti ut ueniant ad contradicendum ne memoria defuncti damnetur.
- 2 Citandi sunt filij cognati & successores non solum quando post mortem ceptum fuit iudicium sed etiam quando in uita fuit accusatus & pendente appellatione decessit.
- 3 Reus quis non dicitur nisi porrecta accusatione cōtra eum & sequuta litis cōtestatione.
- 4 Litis contestatio fit per porrectionem libelli & subsequutam responsionem.
- 5 Reus in criminalibus proprie quis dicitur quando processus contra eum fuit formatus & citatus ut ueniat ad se defendendum.
- 6 Heretici memoria post obitum damnatur.

Q V A E S T I O X X I.

- V**IGESIMOPRIMO quæro: an aliqui citandi sint cū proceditur contra defuncti memoriam in hoc crimine læsæ maiestatis? Dicas, q̄ citandi sunt filij, & alij agnati, cognati, & successores defuncti, q̄ veniant ad contradicendum quicquid volunt et possunt, ne memoria, puta Titij, damnetur, virtute & occasione cuiusdā inquisitionis formatæ contra memoriam dicti Titij, ex eo, q̄ viuens crimen læsæ maiestatis contra principem commiserit. Ita voluit Ang. Aret. in. s. interdum. col. ij. in versic. in glos. in verbo damnato. inst. de hæred. quæ ab intest. defer. vbi dicit, q̄ non est mirum q̄ prædicti citari debeāt: quia eorum interest l. i. ij. & ij. ff. de liberal. causa. & l. lege Cornelia in prin. ff. de iniur. ac etiam sua interest propter bona. vt l. i. & per totum. C. si reus. vel accusat. mor. fuer. ad idem Angel. in tract. de malef. in verb. che hai tradito la rua patr. in vers. Et bene aduertas. idem voluit Angel. in l. fin. C. ad leg. iul. maiest. & Ang. in. s. publica. instit. de publ. iudic. Bald. in consi. lxxij. in iij. volum.
- 1 Ioan. Igneus. in l. i. vers. si sibi manus. n. 102. ff. ad syllem. Et t̄ citandi sunt filij, & agnati defuncti, tam quando contra defuncti memoriam tale iudicium cepit eo iam mortuo, q̄ quando defunctus fuit in vita accusatus & pendente accusatione decessit: pro primo casu est tex. in d. l. pen. & fin. C. ad leg. iul. maiest. pro secundo casu est tex. in l. fin. ff. eod. titu. nam text. in
- 3 prædicta l. fin. loquitur de reo maiestatis: t̄ reus autem quis non dicitur, nisi porrecta accusatione cōtra eum, & sequuta litis contestatione. l. A dulseram. C. de adulter. litis t̄ autem contestatio fit per porrectionem libelli,

- 5 & subsequutam responsionem. l. i. in prin. C. de lit. cōtest. vel dicas rectius loquendo † in criminalibus proprie reum dicialiquem formato processu contra eum super crimine, & eo citato ad se defendendum. vt per Pari. de Put. in tract. suo de re. mil. in §. cum plerumq; n. 1. & dicam infra q. 27. proxime sequent. in versic. in ista quæstione. & text. in d. l. fin. in tam accusato mortuo intelligunt doct. ibidē, & Luc. de pen. in l. quisquis. col. ij. in prin. C. de pet. bonor. sublat. lib. x. idem sentit Angel. in tract. suo malefi. in verbo, qui dominus iudex videns. versicu. & prædicta procedunt. nu. 41. Et
6 idem † est in hæretico, cuius memoria post obitum damnatur. c. accusatus. §. in eo vero. de hæret. in vi. & Specul. in titu. de accusatore. §. i. in versu. Item q; reus est mortuus.

S V M M A R I V M.

- 1 Quando proceditur contra reum criminis læsæ maiestatis iam mortuum qualiter pronuntietur.
- 2 Fiscus porrigere debet accusationem contra reum criminis læsæ maiestatis & declarari facere defunctum commississe crimen læsæ maiestatis, cunque talis declaratio in rem transuerit iudicatam fiscus bona ipsius defuncti apprehendet.
- 3 Sententia in crimine læsæ maiestatis non debet ferri contra defunctum quia neque accusatio contra defunctum datur sed contra defuncti memoriam.

Q V A E S T I O XXII.

- IGESIMO SECVNDO quæro: qualis erit forma cōdemnationis faciendæ in tali casu? glos. not. ad hoc. in §. per contrarium. in lit. de hæred. quæ ab intest. defer. in verb. damnatam. sic pronuntiandum esse dicit. Pronuncio contra Imperium Lucium Titium fecisse, & ideo eius bona in fiscum inferri. Nam per hoc defuncti memoria damnatur, & infamia quadam defunctus afficitur. quam glos. sequitur ibi Angel. & idem Angel. in tract. suo. de malefi. in verb. qui dominus iudex videns. in versu. Et prædicta procedunt. ad idem Cepol. in consil. xvij. visa commisione. in versic. quantum vero ad condemnationem. Et Bart. in l. qui a latronibus. §. fin. ff. de test. Ioan. de Plat. in l. eorum patrimonialia. col. fin. circa princ. C. de iure filii. lib. x. qui dixit, q; oportet q; † fiscus portiget accusationem, & declarare faciat defunctum commississe crimen læsæ maiestatis: quo facto, postquam talis declaratio in rem transuerit iudicatam, fiscus bona eiusdem defuncti apprehendet. Et notandum, q; tali casu senten

- ria t non fertur contra defunctum: quia neq; accusatio contra defunctum datur, nam nullatenus ageretur, vt dixit glos. in l. si seruus in fine. ff. de bonis auct. iudic. possiden. sed processus formabitur cōtra defuncti memoriam, & illa damnari petitur, vt habetur vltra alios per Guiliel. Maynerium in l. sicuti poena nu. 16. ff. de regul. iur.

Quanto tempore duret ius accusandi memoriam defuncti post rei obitum?

Ius accusandi defuncti memoriam durat solum annis quinque.

- Querela inoffitiosus testamenti intentari potest solum infra quinquennium.
- Accusatio adulterij durat quinquennio.
- Accusatio apostatatus durat quinquennio post obitum apostate.
- Accusatio de crimine peculatus durat quinquennio.

Q V A B S T I O X X I I I.

IGESIMOTERTIO quæro quanto tempore duret huiusmodi ius accusandi memoriam defuncti post rei obitum? & videtur dicendum q; usque ad annos. xxx. superinde fieri possit accusatio, per tēx. in l. omnes. C. de præscript. xxx. vel xl. annorum. vel saltem annis. xx. faciunt dicta supra. q. xiiij. proxima præcedenti, vbi diximus q; infra. xx. annos inquiri potest de delicto vt in l. ait prætor. ff. ad leg. Aquil.

† Dicas tamen q; istud ius accusandi defuncti memoriam durat solum annis quinque, vt habetur in l. ij. C. de apost. & de hoc est glos. singularis, in l. Manicheos. C. de hæret. & habetur per glos. xxiiij. q. ij. in summa, & per Roma. in singul. 43. Incipiente, de crimine læsæ maiestatis, idem voluit Angel. in tract. de malef. in verb. & hai tradito la tua patria, in versi. & bene aduertas, in fin. vbi dixit, q; tali iuri damnandi memoriam defuncti de linquentis quinquennio præscribitur, argumento. l. ij. C. de apost. idem voluit Angel. in s. interdu. col. ij. in versi. in glos. damnato in fin. inst. de hæred. quæ ab intest. defer. idem voluit Alberic. in l. fin. in finalibus verbis. ff. ad leg. iul. maiest. & Alexan. in apostil. ad Bar. in d. l. fin. & ista est communis opi. Glosa tamen in accusatus, de hæreti. in vi. videtur tenere, q; istud ius duret annis xl. quam mentitenendam & singularē dicit August. de Arim. in addit. ad Ange. in tract. de malef. in verb. & hai tradito la tua patria. nume. 17. dicens, q; licet illa glos. loquatur in hæretico, tamen locum habet in crimine læsæ maiestatis, & ita illam glos. intelligit Ioan. Andr. ibi in nouel.

Hierony. Gigas,

T

- & ibidem Gemi. communis tamen opinio (vt dñi) est de quinquennio.
 2 Et t̄ eodem temporis spatio durat etiam quærela inoffitiosi testamēti, quæ
 3 solum intentari potest intra quinquennium. l. si quis filium in fin. C. de in-
 4 offit. test. idem t̄ in accusatione adulteriij. l. adulter. C. ad leg. iul. de adulter.
 5 & l. apostatarum. eod. tit. idem t̄ in crimine peculatus. l. peculatus. ff. ad leg.
 iul. pecul. & in quibusdam alijs criminibus; de quibus vide glos. not. in l.
 quærela in verb. sicut cætera. & ibi docto. C. ad leg. Cornel. de fals. & ibi
 Odofred. in versicu. Or signori.

S V M M A R I V M.

- An in omni casu criminis læsæ maiestatis dāpetur defuncti memoria post eius obitum.
 1 Bona defuncti auferuntur heredibus, in duobus tantum casibus, videlicet quando defun-
 ctus molitus est contra Imperatorem, & contra rempublicam.
 2 Commissio criminis læsæ maiestatis contra principem inferiorem, non habet locum dam-
 natio memorie defuncti, nec poena. l. quisquis. C. ad l. iul. maie. quo ad filios.
 3 Cum dicitur de republica, intelligitur romanorum.
 4 L. fin. ff. ad l. iul. maie. dum de principe loquitur, intelligitur de summo principe ro-
 manorum.
 5 Dispositio d. l. fin. ff. ad l. iul. maie. & l. penul. & fin. C. eod. tit. locum non habent in
 Duce Mediolani qui ab Imperatore maiestatem habet.

QVÆSTIO XXIII.

- IGESIMO QVARTO quæro: an in omni casu cri-
 minis læsæ maiestatis damnabitur defuncti memoria post
 eius obitum? glos. in l. penul. C. ad leg. iul. maie. in verb.
 meminisse. dicit, q̄ non: sed solum id fiet contra illius me-
 moriam, qui contra Imperatorem vel Rempublicam est
 molitus. ad idem est text. in l. fin. ff. ad leg. iul. maie. vbi
 Vulpianus iureconsultus expresse dixit, q̄ non omnis, qui læsæ maiestatis
 reus est, in eadem conditione est, vt contra eum post mortem procedi pos-
 sit: sed tantum is, qui perduellionis reus est hostili animo aduersus Rem-
 publicam vel principem animatus, cæterum si quis ex alia causa legis Iulæ
 maiestatis reus sit per mortem a poena criminis liberabitur, ista sunt verba
 1 Vulpiani in d. l. fin. ff. ad leg. iul. maie. Erit t̄ ergo in dictis duobus casibus
 speciale, q̄ bona defuncti ab eius hæredibus auferantur, ita voluit etiam
 Azo, in summa, in titu. de crim. læsæ maie. C. in 5. sunt autem. per text. in

d.l. fin. Odo. in l. eorum patrimonía col. ij. vers. secundo modo. nu. 1. s.
 C. de iure. fisci. lib. x. & Bal. in cons. 63. si quis commisit. in iij. volu. Idem
 voluit Alexan. in cons. xiiij. Consideratis his quæ in thæmate. col. ij. in vi.
 volu. vbi dixit, qd t quando tale crimen est commissum contra principem
 inferiorem, non habet locum damnatio memoriæ defuncti, nec pœna l.
 quisquis. C. ad leg. iul. maieft. quo ad filios. hoc etiam tenuit Ioan. Igneus
 in sua disput. An Rex Franciæ subfit. Impera. nu. 108. Idem voluit etiam
 Mar. de Afflict. in c. i. in §. & bona committentium, col. ij. nu. 1. s. in titul.
 quæ sint regal. in vltibus feud. & tradit post alios Franc. Lucanus in tract.
 suo de priuileg. fisci, in l. parte. nu. 1. & Angel. in cons. 123. col. i. in vers.
 Contrarium est verum. & est tex. in §. publicorum versu. publica autem
 inst. de public. iudi. glos. in §. per contrarium in verbo, post mortem. inst.
 de hæred. quæ ab intest. defer. & in d. §. publicorum in versu. publica au-
 tem. in glos. in ver. memor. inst. de public. iudic. Et, dum dicitur t de Re-
 publica, intelligitur Romanorum: Deci. in consil. 410. in causa mora. col. ij.
 penul. vers. Et ita ex omnibus. in iij. volu. vbi dixit, qd non esset idem, si ta-
 le delictum committeretur contra Rempubli. Florentinorum: tunc enim
 defuncti memoria damnari non posset, adducit ad hoc Angel. in l. i. C. ne
 ex delict. defunct. col. i. in vers. glos. ibi ex duobus. & sequitur Cepol. in
 cons. xvij. vbi commissi. colum. v. nu. 12. & nu. 13. Et t d.l. fin. ff. ad
 leg. iul. maieft. dum de principe loquitur, intelligitur de summo principe ro-
 manorum: vnde Deci. in d. consil. consuluit, quod t dispositio. d.l. fin. ff. ad
 leg. iul. maieft. & l. penulti. & fin. C. eod. titul. locum non habeant in Ducē
 Mediolani, qui ab Imperatore maiestatem habet, quem recognoscit: quod
 probari dicit ex verbis. d.l. fin. ff. ad leg. iul. maieft. dum ibi dicitur, plane
 non quisquis maiestatis reus est, in eadem conditione est, vt eius memoria
 damnari debeat: Sed solum & c. Et prædictam conclusionem, qd quando
 quis commisit crimen læsæ maiestatis contra principes inferiores eius me-
 moria post eius obitū damnari non possit, tenuit etiam, D. Carolus Ruin.
 præceptor meus in consil. iij. col. v. nu. 12. in v. volu. & ibidem concludit,
 qd cuiusdam, qui crimen læsæ maiestatis contra Ducem Mediolani com-
 misit, damnari non potuerit memoria: vt per eum in d. col. vi. Et istam esse
 communem opinionem, & veram attestatur Nicolaus Boerius in tract.
 de seditios. in vi. præsupposito. nume. 20. quam procedere dixit etiam in
 non recognoscentibus superiorem de facto ex priuilegio vel consuetudi-
 nem præscripta: Allegat Socinum in consilio. 375. in causa fratris Andri.
 in secundo volum. & ita seruari dicit in Regno Franciæ. In dominis &
 principibus ab ipso Rege inferioribus, & ipsum Regem recognoscenti-
 bus.

Si fiat statutū in ciuitate quod in crimine læsæ maiestatis uel oppugnatæ patriæ damnari possit defuncti memoria & eius bona confiscari post rei obitum in his casibus in quibus cessante dicto statuto id de iure alias fieri nō posset, an dictum statutum ualeat.

- 1 Sententia confiscationis bonorum lata contra mortui memoriam non ex eo quod mortuus machinatus esset contra Cæsarem aut Rempublicam, sed in alijs capitibus, d. l. Iulie, est ipso iure nulla.
- 2 Sententia lata contra iuris dispositionem expressam est nulla.
- 3 Sententia lata contra rationem legis etiam loquentis in alijs terminis est nulla.
- 4 Sententia lata contra statutum est nulla.
- 5 Sententia lata contra consuetudinem notoriam est nulla.

Q V A E S T I O XXV.

IGESIMO QVINTO quaero: si fiat statutum in ciuitate, quæ ius statuendi habeat: q̄ in crimine læsæ maiestatis uel oppugnatæ patriæ, damnari possit defuncti memoria, & eius bona confiscari post rei obitum: in his casibus, in quibus cessante dicto statuto id de iure alias fieri nō posset, an dictum statutum ualebit? Angel. in consil. 2. 23.

- pro decisione consultationis. col. i. versic. Concludo igitur dicere, q̄ dictum
- 1 statutum ualebit: Cessante uero dicto statuto, si esset t̄ lata sententia, contra mortui memoriam confiscationis bonorum propter crimen læsæ maiestatis, non ex eo q̄ mortuus machinatus esset contra Cæsarem aut Rempublicam romanorum, sed in alijs capitibus dictæ legis iulie, de quibus late dixi supra in Rubric. qualiter & a quibus crimen læsæ maiest. committitur. talis sententia esset ipso iure nulla, nisi uirtute alicuius statuti ciuitatis fieri potuerit, ut decidit Angel. in d. consil. 2. 23. in i. col. versic. conclude igitur. & erit ratio: quia dicta sententia, cessante statuto, esset contra casum legis, quia decisum est per legem, q̄ in alijs capitibus legis iulie maiestatis, præterquam in duobus supra specificatis, post rei obitum procedi non possit
 - 2 d. l. fin. ff. ad leg. iul. maiest. Sententia t̄ autem lata contra expressam iuris dispositionem nulla est c. i. ubi late ponunt doct. & maxime post alios Fel. de re iudi. t̄ q̄ etiam locum habet, quando sententia est lata contra rationem legis etiam loquentis in alijs terminis, ut per Ant. de But. & Abb.
 - 4 in d. c. i. & ibidem Fel. in princ. t̄ idem est, quando sententia fertur contra legem municipalem, Bar. & Angel. in l. cum prolati ff. de re iudic. &
 - 5 Angel. in l. i. ff. de appel. idem erit, quando t̄ sententia lata esset contra con-

suetudinem notoriam, Fely. in d. c. i. col. ij. vers. amplia secundo. Quinimmo dicas, q̄ fuit dubitatum apud veteres: an iudex, qui pronunciaisset cōtra Imperatoris constitutionem, de crimine læsæ maiestatis accusari posset? & Imperator Alex. statuit, q̄ non, vt est text. in l. i. C. ad leg. iul. maiest.

S V M M A R I V M.

Si offendantur maiestas Reipublicæ Venetæ an damnabitur defuncti memoria.

- 1 *Reipublica Veneta superior non recognoscit et vim Imperatoris obtinet in toto suo dominio.*
- 2 *Reipublica romanorum extincta & eius loco successit Respublica Venetorum.*

Q V A E S T I O . X X V I .

IGESIMOSEXTO quæro: vidimus in proxima præcedenti quæstio. q̄ in alijs casibus præterquam in duobus expressis in l. fin. ff. ad leg. iul. maiest. & in l. penul. & fin. C. cod. tit. videlicet quando offenditur persona Imperatoris, vel Respublica Romana non damnatur defuncti memoria: quid dicendum erit, si offendantur Maiestas Reipublicæ Venetæ? proculdubio dicendum erit

- 1 idem esse, † cum illa superiorem non recognoscat, & vim Imperatoris obtineat in toto suo Dominio, vt late dixi supra in prin. præsentis tract.
- 2 in rubric. quotuplex sit maiest. Quinimmo, † cum iamdiu Romanorum Respublica extincta sit, eius loco successit Respublica Venetorum, vt dixit Raphael. Fulgos. in consi. 62. colū. ij. vbi inquit, nouiorem autem Romanam intelligo Rempublicam Venetorum, quæ in sui dictione suppositos nouioris Romæ prærogatiua lætatur. faciunt ad prædicta ea quæ supra dixi q. xi. in tit. qualiter crim. læsæ maiest. contra Imperat. comit.

S V M M A R I V M.

Quis teneatur probare an accusator uel fiscus crimen læsæ maiestatis fuisse ab eo commissum cuius memoria uult damnari, an heredibus onus probandi innocentiam defuncti.

- 1 *Accusator uel fiscus tenetur probare defunctum commississe crimen læsæ maiestatis ante quam bona ab heredibus auferantur.*
- 2 *Heres tenetur defuncti innocentiam defendere. sed fiscus probare debet, & nisi probeat eo ipso heres dicitur probasse innocentiam. Et nu. 4.*
- 3 *Iura iuribus declarantur.*
- 5 *Reus quis dicatur? & nu. 6.*
- 7 *L. fin. ff. ad leg. iul. maiest. loquitur in reo delato ante eius mortem.*

- 8 Hæres defuncto reo, & citato, tenetur purgare indicia contra defunctum facientia.
 9 Verbum, instaurari, quid significet.

QVÆSTIO XXVII.

- IGESIMOSEPTIMO quæro: dictum fuit supra q. xx. & alijs sequentibus sub hoc eod. titu. q. mortuo imputato vel accusato de crimine læsæ maiestatis post eius obitum damnatur eius memoria, & omnia eius bona fisco applicantur, & auferuntur hæredibus illius, per text. in l. penul. & fin. C. ad leg. iul. maiest. & l. fin. ff. eodem titul.
- 1 † Quis teneatur probare, an accusator, vel fiscus delictum esse ab eo commissum qui defunctus est, an hæredibus onus probandi innocentiam defuncti? Odo. hanc quæstio. examinat in l. eorum patrimonio. C. de iure fisci. lib. x. ubi casum ponit, q. si is qui dicitur commisisse crimen læsæ maiestatis antequam de hoc accusaretur mortuus fuerit, & fiscus ex tali imputatione velit illius bona apprehendere tanquam rei criminis prædicti, negantibus hæredibus defunctum tale crimen commisisse, an fiscus dicta de negatione non obstantibus bona defuncti apprehendere possit? & dicit quod non: nam defunctus debet de hoc accusari, vel inquiri, & conuinci, ita q. constet ipsum huiusmodi delictum commisisse. allegat text. in l. quisquis cū l. sequent. C. ad leg. iul. maiest. & l. res quæ in controuersia. ff. eod. Ista conclusio aperte probatur per text. in l. fi. C. eod. titu. ibi, conuicto mortuo memoria eius damnatur. Ergo patet † q. necesse est q. accusator vel fiscus probet defunctum tale crimen commisisse antequam bona ab hæredibus auferantur. Huic tamen conclusioni duo iura ob stare videtur: videlicet text. in l. fin. ff. ad leg. iul. maiest. ibi, nā nisi hoc crimen a successoribus purgetur, hæreditas fisco vendicatur. Et text. in d. l. res quæ. ff. de iure fisci ibi, & defuncto maiestatis reo parato hærede purgare innocentiam mortui &c. per quæ duo iura videtur, q. onus probandi innocentiam defuncti incumbat hæredi. quibus iuribus Odo. in d. l. eorum patrimonio, respondet dicēdo, q. verbum, purgent, in dictis iuribus positum intelligitur hoc est defendat:
- 2 † tenetur enim hæres defuncti innocentiam defendere? Sed fiscus probare debet, & nisi probet, eo ipso hæredes dicuntur probasse innocentiam defuncti, argumen. text. in l. fin. ff. de bon. eorum qui ante sent. & l. conuictos C. qui test. facer. poss. & facit text. in d. l. eorum patrimonio, & indubitate leges prædictæ præsupponunt delictum esse probatum, vel saltem vehementer esse indicium: quia alias purgatio non requireretur, & ipsa duo
- 4 iura ita intelligi debent, quia † iura iuribus declarantur. text. enim in d. l. fi.

C. ad leg. iul. malest. requirit, qd mortuus sit conuictus ad hoc vt eius memoria daminari possit. Defunctus enim nisi contrarium probetur innocens praesumitur: nā dolum allegans illum probare debet, ideo fiscus probare tenetur. l. si. ff. de bon. eorum. Et ad tex. in d. l. ij. C. qui test. facer. poss. respondet Odo. in d. l. eorum patrimonialia col. fin. nu. 17. qd eo ipso haeres probat innocentiam quādo delictum non probatur. & istam opinionem sentit etiam Alber. in d. l. fin. ff. ad leg. iul. malest.

In ista questione distinguendum esse sentio: qd aut quis in vita non fuit de isto crimine laese maiestatis accusatus, inquisitus, vel denunciatus, & contra ipsum processum non fuit: & isto casu locum habeat qd dicitur in l. fin. C. ad leg. iul. malest. oportet enim tunc qd defunctus de crimine conuinctus vt bona ab eius haeredibus auferantur, & fisco applicentur, vt ibi dicitur. Aut quis in vita accusatus, inquisitus, vel denunciatus fuit de tali crimine, & formatio processu probatum contra eum fuerit, vel taliter in iudicium qd contra defunctum, si viueret ad torturam procedi potuisset: & isto casu locum habeant text. in d. l. fin. ff. ad leg. iul. malest. & text. in d. l. res quæ. ff. de iure fisci. quod manifeste patet: nam text. in d. l. res quæ. dicit, defuncto maiestatis reo parato haerede purgare &c. et sic loquitur de eo qui reus erat. Reus t̄ autem quis non dicitur nisi formato processu cōtra eum, & postquam fuit citatus ad se defendendum, vt per Paridem de Put. in tract. de re milit. in §. cum plerunq. nu. 5. Ant. de Butr. in c. cum inter. de except. nam t̄ quando quis est citatus eius nomen dicitur inter reos receptum, vt per Ange. in tract. malest. in verb. ad quærelam Titij. vers. & ad de qd postquam: Bar. in l. is qui reus. ff. de publi. iudic. t̄ tex. vero in d. l. fin. ff. ad leg. iul. malest. similiter loquitur in eo, qui erat reus huius criminis patet ibi, is qui in reatu &c. Et quia reus si viueret deberet purgare iudicia cōtra eum laborantia, vel ex probationibus fiendis, vel medio torturæ, ideo non mirum si hoc onus purgationis eo defuncto in haeredes trāstetur, si defuncti bona non ad fiscum pertinere prætendunt sed eis remanere debere. Et ista est vera intelligentia illorum iurium. Nec placet qd dicitur, quod haeres ex sola susceptione defensionis dicatur purgare innocentiam defuncti si non est probatum, quia istud procederet quando post obitum eius cui tale crimen imputatur contra eius memoriam incohatur processus, vt loquitur, tex. in d. l. fin. C. ad leg. iul. malest. sed t̄ quando post formationē processus reus citatus moreretur, tunc necessaria erit purgatio haeredis, vt d. l. fin. ff. rod. tiru. & d. l. res quæ. in princ. ff. de iure fisci. & in l. penul. C. ad leg. iul. malest. ibi, nam post rei mortem crimen instaurari solere. loquitur enim de eo qui ante erat factus reus huiusmodi criminis per processum formatum contra eum verbum nanq; instaurari, ibi positum id indicat.

- 9 † Instaurare enim nil aliud est, quam iam ceptum denuo prosequi, facit illud Vergilij in vij. Æneid. Cerratim instaurant epulas, id est denuo ponunt, & alibi idem dicit, Instaurati animi regis succurrite rectis.

S V M M A R I V M.

- 1 Aduocatus an interuenire possit quando agitur de damnanda defuncti memoria.
- 2 Hæredes post obitum defuncti, de cuius memoria damnanda agitur, possunt instare quòd procedatur ad sententiam super defuncti innocentia, quoniam eorum interest.

Q V A E S T I O XXVIII.

- 1 IGESIMO OCTAVO quæro: an quando agitur de damnanda defuncti memoria imputati de crimine læsæ maiestatis interuenire possit Aduocatus ad defendendam rei memoriam? Et videbatur dicendum q̄ non: quia pro reo criminis læsæ maiestatis Aduocati interuenire non possunt, vt vidimus supra quæst. iij. Hanc quæstionem examinat Præposit. in c. si quando. col. iij. versic. & per prædicta ij. q. vi. & ibi dixit, q̄ in hoc casu, ex quo non agitur de imponenda pœna ordinaria pro crimine isto, nec locum habeant rationes per quas alias in criminalibus defensor interuenire non possit, poterit defensor accedere pro defuncto qui se personaliter rueri non potest, adducit Bald; in l. reos. in fin. C. de accusatio. & Alberi. in l. seruum. §. publice. ff. de procurator. & in rubric. C. de hæret. qui attestatur, q̄ ita seruatum fuit tempore Clementis Papæ v. quando Philippus Rex Franciæ volebat, q̄ damnaretur memoria Bonifacii viij. Pontiff. maxi. tanquam hæretici, facit text. in l. iij. §. fin. cum sequen. ff. de liberal. causa. & l. non tantum. de appella. Et plura ad hoc adducit Præposit. loco præallegato quæ videre poteris quia eius dicta transcribere potius esset laboriosum quam subtile. Confirmatur conclusio prædicta: quia cum tractetur post obitum defuncti solum de auferendis defuncti bonis ab eius hæredibus, illi citandi sunt, vt vidimus supra quæst. xx. proxima præcedent. Ideo absurdum esset dicere quòd tali casu defensor interuenire non posset pro eis, cum nullo iure id prohibitum inueniatur: sicut statutum est quando ad pœnam ordinariam contra viuentem pro hoc crimine proceditur. Sed quæro: † an hæredes post obitum defuncti, de cuius memoria damnanda agitur, instare possint, pro eorum interesse, pro purganda innocentia ipsius defuncti, q̄ procedatur ad sententiam super rei innocentia iam defuncti: & dicas, q̄ sic, ita voluit Ioan. de Plat. in l. eorum patrimonia colum. i. nume. 3. C. de iure fisc. libro x. pro quo

quo dicit esse casum singularem in l. filio. §. scia. ff. de adimē. legat. facit text. in l. fin. ibi, nam nisi hoc crimen a successoribus purgetur & c. ff. ad leg. iul. maieft. Interest enim heredum defuncti, q̄ ex quo accusata est defuncti memoria fiat absolutio,

S V M M A R I V M.

Quanto tempore duret ius accusandi in crimine lese maiestatis?

- 1 Ius accusandi in criminalibus durat annis. xx.
- 2 Accusatio in crimine apostatatus durat perpetuo dum uiuit apostata, & post eius obitum durat quinquennio.
- 3 In crimine suppositi parius perpetuo agi potest. Idem in crimine parricidij. nume. 4.
- Et in crimine lese maiestatis. nume. 5.
- 6 Accusatio peculatus quinquennio tollitur.
- 7 Accusatio iniuriarum anno tollitur.
- 8 Si per statutum assignetur certum tempus ad accusandum, ultra illud tempus inquiri non potest.

Q V A E S T I O XXIX.

IGESIMONONO quæro: vidimus supra q. xiiij. hoc cod. tit. quanto tempore duret ius inquirendi de crimine, & fuit conclusum q̄ annis. xx. per text. in l. quærela. §. falsi. C. de fals. & supra q. xxiiij. tractauimus quāto tempore duret ius accusandi memoriā defuncti pro crimine læsæ maiestatis, & dictum fuit quod durat quinquennio, restat vl-

dere quanto tempore duret ius accusandi in hoc crimine? Breuiter dicas,

- 1 † q̄ ius accusandi in criminalibus durat annis. xx. hoc enim temporis spatium regulariter criminales actiones tolluntur. text. est in d. l. quærela: & in l. ait prætor. ff. ad leg. Aquil. Ita communiter tenent docti. in d. l. quærela: ubi Barto. Angel. & Salicet. & habetur per Ioannem Franciscum Balb. in tract. suo de præscript. in secunda parte iij. part. princip. in versicu. secundo quæro, versicul. amplia istam. idem voluit in d. l. quærela Cyn. &
- 2 Odofred. ibidem in versicul. Or signori. Fallit ista conclusio † in crimine apostatatus: quia dum uiuit apostata accusatio perpetuo durat. l. ij. & l. apostatarum. C. de apostat. post obitum vero apostate durat quinquen-
- 3 nio tantum. Item fallit, † in crimine suppositi parius, de quo perpetuo agi
- 4 potest l. qui fa. sam. §. i. ff. ad leg. Cornel. de fals. Item fallit, † in crimine parricidij l. fin. ff. de parricid. Et habetur per Bonifac. de Vitellin. in tract. suo

Hierony. Gigas.

V

- malefic. in rubric. de inquisitione & earum form. colum. fin. idem puro dicendum t in crimine læsæ maiestatis, q̄ scilicet durante vita eius qui dictum crimen commiserit. etiam vltra annos. xx. accusatio fieri possit propter criminis atrocitatem. faciunt dicta supra quæstio. xliij. nec obstat textus in d. l. quærela ibi. sicut cætera quoq̄ fere crimina: quia crimen læsæ maiestatis de se requirit specialem mentionem. facit, quia statutum concedens generalem abolitionem criminum, non comprehendit crimen læsæ maiestatis, de quo vide ea quæ scripsi infra qua. st. viij. in rubric. de pluribus quæstionibus. Accusatio t̄ vero peculatus quinquennio tollitur, vt not. in l. fi. ff. de crim. pecul. Et t̄ accusatio iniuriarum anno tollitur. instit. de iniur. in fin. & habetur per Odo. in d. l. quærela. in fin. Alexand. in l. ita demum. ff. de procurato. & Petr. de Anchar. in consilio. exc. Et scias t̄ quod si per statutum assignetur certum tempus ad accusandum, vltra illud tempus inquiri non poterit de delicto. Bar. in d. l. quærelam.

FINIS LIBER PRIMVS.

HIERONYMI GIGANTIS

IVRISCONSULTI FORO

SEMPRONIENSIS DE CRIMINE

LÆSÆ MAIESTATIS.

LIBER SECVNDVS.

QVI ACCVSARE POSSINT IN CRIMINE LÆSÆ MAIESTATIS.

S V M M A R I V M.

An Forensis admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis?

- 1 Forensis in crimine publico non admittitur ad accusandum.
- 2 Stante statuto q. quilibet accusare possit, non admittitur forensis ad accusandum.
- 3 Si iniuria fiat sacerdoti quilibet de talem accusare poterit.
- 4 Forensis in crimine læsæ maiestatis admittitur ad accusandum.

Q V A E S T I O I.

PRIMO quæro: an forensis admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis? videtur dicendum quod non, quia crimen læsæ maiestatis est crimen publicum l. i. ff. de pub. iudic. facit tex. in c. ius publicū iuncta glos. i. dist. 8. publica autem, instit. de public. iudic. forensis t̄ autem in crimine publico non admittitur ad accusandum, ut tenet glos. in l. is qui, reus. ff. de pub. iudic. & Angel. in rubric. ff. de publi. iudic. quia, cum sit forensis, sua non interest etiam ratione patriæ, facit pro ista opinione text. in l. in prouinciali. in. s. fin. ff. de oper. nou. nunciat. vbi Paul. de Castr. per illum tex. dixit, t̄ q̄ stante statuto, q̄ quilibet accusare possit, q̄ forensis non admittetur ad accusandum. & Iaso. ibi ad hoc allegauit Bald. qui hanc opinionem tenuit in c. ex parte adæ de resibus. col. ij. vers. dicit. bar. ad idem facit, t̄ quod voluit Bald. & Paul. de Castr. in l. is. huius studij. ff. de iusti. & iure. vbi dixerunt, q̄ si iniuria fiat sacerdoti quilibet de populo talem accusare poterit, dummodo sit de populo illius loci. quod sequitur etiam Præposit. in summa ij. q. viij. Contrarium tamen dicaste-

nuisse Imol. in l. i. ff. de publi. iudic. Immo & Angel. in l. si quis. ff. de priuat. delict. vbi in indiuiduo tenet, q̄ forensis accusare poterit, & idem tenuit Angel. in tract. malef. in verb. ad quærelam Titij, in versu, in crimine autem publico, de quo tamen late tradit. idem. Ang. in tract. malef. in verbo, che hai tradito la tua patria, in versu. in crimine autem publico: & ibi
 4 in addit. Sed t̄ quicquid dicant in hoc doct. in crimine læsæ maiestatis forensem admitti ad accusandum censeo; nam in isto crimine omnes admittuntur ad accusandum etiam alias prohibiti, vt per Angel. in d. suo tract. de malef. in d. verb. che hai tradito la tua patria. in versu, quæro quis possit accusare. facie text. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maieft. Quinimmo, ex quo hoc crimen publicum est, non solum ciuis, sed etiam forensis ad accusandum admitti debet, Bar. in d. l. is qui reus, & ibi Imol. super gloss. fin. & Angel. in d. tract. in verb. ad quærelā Titij, in d. versu, in crimine autē publico.

S V M M A R I V M.

An mulier admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis?

- 1 Mulier ad accusandum non admittitur nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur regulariter.
- 2 Mulier admittitur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.
- 3 Fulvia mulier coniurationem Catilinæ detexit.
- 4 Mulier admittitur ad accusandum in lege Iulia de anona.
- 5 Mulier admittitur ad accusandum suspectum tuorem.
- 6 Mulier admittitur ad accusandum eum, qui falsum commisit circa testamentum licet ad eam vel ad alios suos non pertineat.
- 7 Mulier admittitur ad accusandum in crimine hæresis.
- 8 Mulier accusat sacrilegum.
- 9 Mulier admittitur ad accusandum in crimine simoniæ.
- 10 Mulier admittitur ad accusandum pastorem bona Ecclesiæ dilapidantem.
- 11 Comater accusare potest occisorem compatri sui.
- 12 Mulier in casibus, in quibus potest accusare, tenetur de iure ciuili inscribere se ad pernam talionis: fecus hodie.

Q V A E S T I O I I.

SECVNDO quæro: an mulier admittatur ad accusandum in hoc crimine læsæ maiestatis? videtur prima facie dicendum q̄ nō, ratione fragilitatis sexus l. de crimine. C. qui accusar. non poss. t̄ vbi, mulier ad accusandum non admittitur, nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur. l. ij. ff. de accusatio, & habetur per Ang. in tract. suo. malef.

- In verbo, ad querelam Titij in versi. Et licet in supradictis. & per Præpo.
in c. prohibentur in principi. ij. q. i. & ibidem Ioan. de Turre. Cremar. col. i. in
versi. prohibentur, ad idem tex. in l. senatus. C. qui accusar. non poss. l. i. &
ibi Ang. ff. de accusatio. prædicta tamen regulariter procedunt. Attamen
2 † secus est in crimine læsæ maiestatis, in quo mulier admittitur ad accusan
dum Specul. in tit. de accusat. §. i. versi. item qd est mulier. Hippoly. Marfil.
præceptor meus in l. de minore, in princ. col. ij. versic. & subdit etiam. ff. de
querstio. probatur ista conclusio in l. in querstionibus. ff. de accusatio. & vi.
q. i. c. nullus, & hoc tenuit etiam glos. in verb. prosequatur, in d. l. de crimi
3 ne, & ibi Bar. vbi glos. dixit, † qd Fulvia mulier coniurationē Carilinæ de
texit, facit tex. in l. in querstionibus. ff. ad leg. iul. maiest. ad idem est glos. in
l. ij. in verb. testamentaria ff. de accusatio. & tex. in c. certis de causis. §. in di
gestis. xv. q. ij. vbi tex. in versic. in querstionibus, dixit, qd Iulia mulier con
iurationem Sergij Catelinæ detexit, & Marcum Tullium Consulem in iu
dicium eius instruxit, idem dicitur in d. l. in querstionibus, vbi dicitur Ful
uia non Iulia. & Petr. Andr. Gammarus in sua glos. supra Constit. Iulij ij.
Pont. Maxi. de simoniata Elect. Papæ. dicit illam fuisse Iuliam non Ful
4 uiam, Secundo † fallit supradicta conclusio, qd mulier non admittatur ad
accusandum in l. Iulia de annona in qua mulier ad accusandum admittitur.
5 l. fin. in fin. ff. ad leg. iul. de Annon. Tertio † fallit in accusatione suspecti tu
toris; nam ibi mulier admittitur. & consequens. Instit. de suspect. tutor. l. i. §.
6. consequens. ff. de suspect. tutor. Quarto † fallit quando mulier accusat eum
qui falsum commiserit circa testamentum, licet ad eam vel ad alios suos
7 non pertineat: id enim speciale est propter criminis immanitatem, vt dixit
glos. in d. l. ij. in verb. testamentaria. ff. de accusat. Quinto † fallit in crimine
8 hæresis. l. Manicheos. C. de hæret. c. vergentis. de hæretic. Sexto † fallit in
crimine sacrilegij l. si quis in hoc genus. C. de episc. & cleri. & ij. q. i. c. in pri
9 mis. Septimo † fallit in crimine simoniæ. l. si quemquam. C. de episcop. &
10 clericis. Octauo † fallit quando Pastor Ecclesiæ bona Ecclesiæ dilapidat. c. si
licet heli. de simon. hos omnes casus enumerat Specul. in tit. de accusat. in
11 fin. & Salic. in d. l. de crimine. C. qui accusar. non possunt. Nono † fallit in
Comatre, quæ accusare potest occiforem Compatri sui, de quo Andr.
Barba. in c. corā. col. vi. versi. Ego adduco. de offic. deleg. vbi approbat di
12 ctum Bal. hoc tenētis in l. i. C. qui accus. nō possunt. Et circa p̄dictos casus,
qd mulier possit accusare, idē dixit Præpo. in c. phibetur. ij. q. i. col. ij. versi.
vlti. quæro. & Ang. in tract. malef. in verb. ad querelā Titij. versi. & licet
13 in supradictis, vbi Augus. et Hier. in additio. Mulier tē in casibus, in qui
bus ad accusādū admittit, inscribere se debet de iure ciuili ad poenā taliōis,
alias nō admitteretur. d. l. de crimine. C. qui accus. nō poss. Ang. in d. tract.

de malef. in prædicto verbo ad q̄relā Titij. in versic. & licet in supradictis. Secus autē est de iure canonico, de quo habes glo. xv. q. iij. in c. de crimine. & ij. q. i. c. mulierem. idem tenuit glo. ij. q. viij. & glo. in c. super his. de accusatio. & Alberi. in d. l. de crimine. Sed (vt alias dixi) hodie poena talionis recessit ab Aula, nec seruatur de consuetudine.

S V M M A R I V M.

An frater in crimine læsæ maiestatis admittatur ad accusandum fratrem?

- 1 Regulariter fratri fratrem non permittitur accusare.
- 2 Frater dicitur quasi fere alter.
- 3 Frater Naturalis tantum non admittitur ad accusandum fratrem.
- 4 Frater, qui suam uel suorum iniuriam prosequitur, admittitur ad accusandum fratrem etiam in crimine capitali.
- 5 Frater in crimine læsæ maiestatis fratrem accusat.

Q V A E S T I O I I I.

- 1 TERTIO quæro: an frater in hoc crimine læsæ maiestatis admittatur ad accusandum fratrem? Dicas, t̄ q̄ regulariter fratri fratrem non permittitur accusare. l. magnum. C. qui accus. non poss. & est ratio sanguinis coniunctio, quæ immutabilis est l. ius sanguinis. ff. de reg. iur. t̄ dicitur enim frater quasi fere alter. idem habetur per lo. de Anan. in c. accusasti. in versic. nunquid autem frater, de accusat. hoc tamen videtur locum habere in magnis delictis, secus in leuibus. l. sororem. C. qui accus. non poss. t̄ idem dicendum erit in fratre naturali tantum: vt not. Salic. in d. l. magnum. & ita voluit Angel. in tract. malef. in verbo ad quære
- 4 lam. versic. quinto repellitur. Fallit t̄ tamē in fratre, qui suam uel suorum iniuriam prosequitur: tunc enim frater ad accusandum fratrem admittitur etiam in crimine capitali, sicuti de matre dicitur in l. propter. & in l. si sororem. C. qui accus. non poss. Specul. in titu. de accusatore. s. i. versicu. Item q̄ est frater. August. de Arim. in addit. ad tract. Angel. de malef. in additione super d. versic. quinto repellitur. Corroboratur dicta conclusio, q̄ frater non admittatur ad accusandum fratrem in crimine capitali: nam vti supra diximus secundum Aulum. Gel. lib. xij. noct. atticarum. frater dicitur quasi fere alter. Et Salustius in lugurta sic inquit, quis autem amictior quam frater fratri: aut quem alienum fidum inuenies, si tuis hostis fueris? facit illud Pauli ad Hæbreos, c. xij. Caritas fraternitatis in vobis maneat.

- 5 Dicas tamen secus esse in crimine læsæ maiestatis: nam in isto crimine frater fratrem accusat, ut voluit specul. in d. titu. de accusat. §. i. in d. versicu. Item quod est frater: allegat text. in l. penul. C. de accusatio. idem tenuit magnus criminalista. D. Hippoly. Marfil. præceptor meus. in l. de minore. in princ. col. i. nume. 3. ff. de quæstio. & Placent. in tract. suo de accusa. publi. iudic. titu. ij. nume. 7.

S V M M A R I V M.

- An infamis admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis?
 1 Infamis regulariter ab accusando repellitur.
 2 Infamis admittitur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis, etiam quod sit damnatus de crimine publico.
 3 Infamis non potest accusare inimicum suum, etiam in crimine læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O I I I I.

- VARTO quæro: quid dicendum de infami, an ad accusandum in hoc crimine admittatur? Dicas tamen infamem regulariter ab accusando repellitur. l. qui criminis. C. qui accus. non poss. Et ratio dicitur esse propter præsumptam calumniam. Regula. semel malus. de regu. iur. in vi. l. Casus. ff. de senat. Cyn. in d. l. qui criminis, aliam addit rationem: quia si is qui accusat non probat perdit famam l. fin. C. de accusat. sed infamis, cum iam famam amiserit, eam amplius perdere non potest. l. cognitionum. §. i. ff. de var. & extraordi. crimin. l. ij. C. ut infra cert. temp. idem dicit Ioan. de Turre Cremat. in c. in primis. col. ij. versu. nam infames.
 1 ij. q. i. Fallit tamen ista regula in crimine læsæ maiestatis, in quo infamis admittitur ad accusandum. Angel. in tract. de malef. in verbo, & ad quærelam. versu. sexto ab hac accusatione. & text. de hoc clarus in l. famosi, & ibi Bart. & omnes. ff. ad leg. iul. maiest. idem Bart. in l. in quæstionibus. ff. ad leg. iul. maiest. Et hoc procedit etiam in damnato de crimine publico. Angel. in prædicto tract. in verb. Che hai tradito la tua patria. in versu. quæro quis possit accusare. idem voluit Angel. in l. qui iudicio. ff. de accusatio. & vide August. de Arimino in addit. ad Angel. in d. tract. super d. versu. quæro quis possit accusare. Erit ergo firma conclusio quod in hoc crimine læsæ maiestatis infamis admittitur ad accusandum. Istam tamen conclusionem limita tamen non procedere, quando infamis esset inimicus illius quem accusat: nam tunc non admitteretur ad accusandum, etiam in hoc

crimine. ita voluit Angel. in d. l. famosi. in princ. in versicu. in textu ibi. ff. ad leg. iul. malest. inimicus enim repellitur ab accusando in isto crimine. vt infra q. vi. proxime sequent.

S V M M A R I V M.

An socius criminis admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.

- 1 Socius criminis non admittitur ad accusandum regulariter.
- 2 Socius criminis admittitur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis, in crimine simonia. nu. 3. & in crimine hæresis. nu. 4.
- 3 Socius criminis effectus inimicus nō admittitur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O V.

- 1 VINTO quæro: iure cautum est, q. socius criminis non admittatur ad accusandum l. si filium. C. de liberal. causa. xv. q. iij. c. nemini, Gandi. in tract. suo de malest. in rubric. qui poss. accusar. in vers. item q. est socius. Specul. in tit. de accusat. s. i. vers. item repellitur qui fuit socius. Bald. in rubric. C. qui accus. Ange. in tract. malest. & ibi August. in addit. in ver. ad quærelam Titij. versicu. Decimonono repellitur, Alex. in consil. 127. in iij. volum. Ista conclusio regulariter procedit: Fallit tamen in crimine læsæ maiestatis, vt voluit Ioan. de Turr. Cremat. in c. si quis ij. col. vers. respondeo, distinet. lxxix. ad idem est tex. in c. veniens, el. i. & ibi glos. de test. & not. in l. fin. C. de accusat. Alberti. in l. famosi. ff. ad leg. iul. malest. & ibi Angel. tex. in c. quæro ergo. s. verum. vi. q. i. & in c. i. de confes. & c. si quis Papa. & ibi glos. lxxix. Distinc. idē voluit August. in tract. malest. Ange. in sua addit. vers. prædicti. Decimonono. idem tenuit etiam Ioan. Igneus, in sua disputatione, an Rex Franciæ recogn. Imper. nu. 120.
- 2 Secundo t fallit in crimine simoniæ vt voluit Turre Cremat. in d. c. si quis, & est expressum in Constit. iulij ij. de simoniac. Ellest. Pontifi. Tertio t fallit prædicta conclusio in crimine hæresis, vt dixit idem Turre Cremat. loco præallegato. Istam conclusionem t limitarem non procedere, quando socius criminis esset effectus inimicus accusati, per ea quæ dixi supra q. iij. prox. præcedenti in fin. & quæ dicuntur in q. vi. prox. sequent.

S V M M A R I V M.

An inimicus admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis?

- 1 Inimicus regulariter ad accusandum non admittitur.

- 2 Crimina per testes non per accusatorem probantur.
- 3 Inimicus in crimine læsæ maiestatis repellitur ab accusando.
- 4 Idem in criminibus exceptuatis, ac in notorijs. nu. 6.
- 5 Inimicus repellitur ab obijciendo crimen per uiam exceptionis.
- 7 Inimicus, qui prohibetur accusare, an denunciare possit.
- 8 Inimicitia ad repellendum accusatorem qualis esse debeat.
- 9 Vbi agitur de repellendo, a præmio sufficit quælibet odiositas qualitercunq; concepta.
- 10 Inimicitia capitalis, quot, & quibus modis dicatur.
- 11 Inimici amicus, repellitur ab accusando: & quomodo intelligatur.
- 12 Complices dicuntur qui sunt consotij ad malum non ad bonum.
- 13 Inimicus admittitur ad accusandum de hæresi, stricto modo sumpta.
- 14 Quod committitur in diuinam religionem in omnium infertur iniuriam.

Q V A E S T I O V I.

- E**XTO quæro: an inimicus accusare possit? Dicas, quod videtur dicendum prima facie q̄ sic: quia admittitur infamis, qui alias repellitur, vt dixi supra q. iij. proxima præcedente. Item admittitur ad accusandum in hoc crimine socius criminis, vt vidimus in proxima præcedenti q. contra rium dicas: † quia inimicus regulariter ad accusandū non admittitur. c. per tuas. de simon. §. si vero quis odiosus. In au. de test. In st. de excusat. tuto. §. inimicitie. iij. q. v. c. accusatores. Ioan. de Turre. Cremar. in c. in primis. col. iij. nu. 8. ij. q. i. Abb. tamen. in c. licet heli. colum. ij. versic. vlti. collige. de simon. dixit, in iure ciuili non reperiri inimicum accusare nō posse. & videtur tenere, q̄ inimicus accusare possit, & rationem assignar,
- 1 quia † crimina per testes non per accusatorem probantur, ideo facilius admittitur accusator quam testis. Idem tenuit Abb. in c. i. in versic. circa tertiam & vltimam. de accusatio. Imol. in l. is qui reus. ff. de publi. iudic. tenet opinionem Abbatis de iure ciuili, secus dicit esse de iure canonico. idem dixit Fely. in c. i. col. ij. versic. vtrum inimicus. de accusatio. allegat. c. m. m. nimus. & c. cum oporteat. eod. titu. ad idem est tex. in c. accusatores, c. l. i. ij. q. v. ad idem tex. in c. cum P. Manconella. de accusatio. Bal. tamen & Angel. in d. l. is qui reus, tenent inimicum repelli ab accusatione. Et idem tenuit Angel. in tra. de malef. in verb. ad quærelam Titij. versic. vigesimo repellitur, & ibi August. in addit. Dicas † q̄ in crimine læsæ maiestatis non est dubium inimicum ab accusando repelli, ita tenuit Specul. in tit. de accusatio. in i. §. versic. fin. in fine per tex. in c. per tuas. de simon. idem in titu. de accusatio. in iij. parte. in §. ij. in versic. i. Angel. in l. qui accusare. ff. de accusat. in

Hierony. Gigas.

X

- micus enim capitalis non accusat. Præposit. in c. episcopis. in versicu. in ea glos. ibi. iij. q. i. & idem in c. in primis. §. quia ergo. col. i. in versicu. Nota q̃ inimicus. iij. q. i. ad idem facit tex. in c. accusatores. el. i. iij. q. v. Et q̃ inimicus non admittatur ad accusandum in hoc crimine tenuit etiam Alberic. in l. famosi. in versicu. conspiratores tamen. ff. ad leg. iul. de adulter. & ibidem
- 4 Angel. in princ. vbi dixit. q̃ † in criminibus exceptuatis inimici ad accusandum non admittuntur. per tex. in c. per tuas. extra de simon. idem tenuit August. de Arim. in addit. suis ad tract. Ange. de malefici. in verbo. ad querelam Tirij. in addit. quæ incipit. tu autem in hac materia: versic. tene
- 5 tamen menti. Quinimmo † inimicus repellitur etiam ab obijciendo crimē per viā exceptionis. vt est tex. in d. c. meminimus. de accusat. Talis. n. volū taria obiectio accusationē sapit. vt not. in c. exhibita de iudic. & per Innoc. in c. Dudū. de elect. ita dixit Præpo. in c. accusatorib. in l. not. ij. q. v. idē voluit Archid. in d. c. accusatores. el. i. iij. q. v. et Spec. in tit. de accusat. in versu.
- 6 itē cū inimico. † Amplia p̃dictā cōclusionē. q̃ inimicus ab accusādo repellatur. vt procedat etiam in notorijs. secundū Roma. in consi. 324. in p̃posi ta consultatione. & Alex. in consi. 125. visa inquisitione formata. col. fin.
- 7 in fi. in iij. volu. ad idem est text. in c. nulli episcoporum iij. q. v. Sed † quid dicemus de inimico qui accusare prohibetur. an saltem poterit denuncia re: Decisio huius dubij pender ab illa quæstione. vtrum prohibitus accusare possit denunciare: in qua Io. Andr. & Archid. in c. indemnitatibus. §. i. de elect. in vi. dixerunt q̃ sic. & idem voluit Bal. in l. i. C. si tuc. nō gesser. per illum tex. ad q̃ facit q̃ tradit Ang. in l. quæsitum. ff. de in ius. vocand. istum articulum examinat seriose Præposit. in c. i. iij. q. viij. col. 52. in versu. an prohibitus accusare. nu. 149. vbi facit longam distinctionem. vide ibi
- 8 per eum. Qualis † autem debeat esse inimicitia ad repellendū accusatorem tradunt docto. in d. c. accusatores & vide per Angel. in tract. de malefici. in d. verbo ad querelam. In versic. vigesimo repellitur inimicus. & ibi August. in addit. in quibus locis concludunt. ex inimicitia capitali repelli quem ab accusando: allegat Angel. loco præalleg. not. in l. labeo. ff. de arbit. & in l. inimicitia. ff. de his. quib. vt indign. & l. iij. §. fi. & ibi Bar. ff. de adimen. legat. idem voluit Ioan. de Anna. in c. repellatur. versu. Vtrum autem quælibet inimicitia. de accusatio. vbi refert opin. Vincenij. q̃ sola capitalis inimicitia repellat accusantem: quod dicit verum esse vbi agitur de repellendo inimicum. a iure communi. vt in l. licet ff. de arbit. sed † vbi agitur de repellendo a præmio. sufficit quælibet odiositas qualitercūq̃ concepta. allegat tex. in l. testamento centurio. ff. de manu. testam. & l. Iulius. ff. de le-
- 9 gat. ij. Quot † autē. & quibus modis dicatur capitalis inimicitia: vide Fely. in c. cum oporteat col. iij. de accusat. vbi etiam ponit quid dicendum de ini

- mico reconciliato, de quo etiam habetur p̄ doct. in c. accusatoribus. iij. q. v.
- 11 Et non solum inimicus repellitur ab accusando, sed etiam amicus inimici dixit Ioan. de Anna. in d. c. repellantur in princ. allegat q̄ habetur in c. accedens el. ij. vt lit. non contest. vbi probatur, q̄ inimicitia extenditur ad tertiam personam, subdens q̄ regulariter ista materia non est multum extendenda, vt not. Innoc. in c. insinuante, de off. deleg. & istud quod dictum est de amico inimici, intellige de cohabitante cum inimico cohabitatione continua: secus si modico tempore, pro id q̄ habetur in l. licet. §. in factum actio. ff. Naut. caup. stabul. ita dixit Ioan. de Anna. loco proxime allegato, vide Præposit. in d. c. accusatores. in fin. iij. q. v. Fely. autem in c. cum oporteat col. iij. in versi. Nota sexto. dicit, q̄ eo ipso q̄ quis conuersatur cum inimico meo, inimicus meus præsumitur: ideo dicit, q̄ non solum cohabitantes cum inimico meo, vt in d. c. repellantur admitteri non debent ad accusandum, sed etiam conuersantes, & etiam complices. Subdens, q̄ t̄ complices dicuntur qui sunt consocij ad malum, & non ad bonum. Conclusio.
 - 13 nem t̄ supradictam, q̄ inimicus ab accusando repellatur, limita non procedere in hæresi stricto modo sumpta: quia tunc d̄f̄ prosequi suam vel suorum iniuriã t̄ q̄ n. cõmittitur in diuinã religionẽ in omnium inferitur iniuriã l. manicheos. C. de hære. ita voluit Fracis. Ep̄s Squillacensis in trac. d̄ fide cap. e. §. 1.

S V M M A R I V M.

An pupillus admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis?

- 1 Pupillus regulariter non admittitur ad accusandum.
- 2 Pupillus cum autoritate tutoris admittitur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.
- 3 In crimine læsæ maiestatis oēs admittuntur ad accusandum, qui alias accusare prohibentur.

Q V A E S T I O VII.

- 1 EPTIMO q̄ro: an pupillus accusare poterit? Dicas, q̄ regulariter nō admittitur ad accusandum. l. i. & ij. ff. de accusat. c. prohibetur. ij. q. i. l. i. C. de fals. monet. iij. q. iij. c. inuiti. et per Bar. in d. l. ij. §. pupillus. ff. de accusatio. Ang. in trac. malef. in verb. & ad quærdã Titij. in versi. Duodecimo prohibetur Pupillus, idẽ voluit Io. de Turr. Cremat. in c. prohibetur. col. i. in versi. prohibentur. ij. q. i. & est ratio propter fragilitatẽ ætatis, et carẽtiã intellectus, vt dixit Ang. in d. trac. malef. in p̄alleg. vers. in prin. Dicas, t̄ q̄ in crim. læ. maie. pupillus ad accusandum admittitur cū autoritate tutoris: ita voluit Specu. in tit. de accusat. §. i. in vers. itẽ excipitur, q̄ est Pupillus, allegat tex. in l. clarum. C. de auctor. præstand. idẽ dixit Gādli. in suo trac. malef. in rubr. qui accusare possunt.
- 3 col. i. in versicu. item in crimine læsæ maiestatis, facit, quia t̄ in isto crimine

omnes admittuntur ad accusandum, qui alias accusare prohibiti sunt, vt voluit Angel. in d. tract. de malef. in verbo, che hai tradito la tua patria. in versicu. quæro quis possit accusare, in princ. ad idem facit text. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiest. vbi Angel. in princip. dixit, quod etiam prohibiti accusare de crimine publico admittuntur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.

S V M M A R I V M.

An filius admittatur ad accusandum patrem in crimine læsæ maiestatis?

- 1 Pater a filio accusari non potest.
- 2 Filios castigatores esse parentum suorum lex erubescit.
- 3 Filius admittitur ad accusandum patrem in crimine læsæ maiestatis propter criminis immanitatem.
- 4 Filius tenetur indicare patrem contra imperium vel Reipublicam machinantem.
- 5 Castorum disciplina est antiquior quam liberorum charitas.
- 6 Pro patria pater in filium, & filius in patrem, insurgere debet.
- 7 Filius accusans patrem de crimine læsæ maiestatis (si cū ueritate procedat accusatio) ingratus non dicitur.
- 8 Vassallus sciens patrem suum uelle grauiter delinquere contra dominum suum, contra quem non committitur crimen læsæ maiestatis, & non reuellans eum non perdit feudum: secus si alius præter patrem.
- 9 Maior est fidelitas quam filius præstare domino feudi tenetur, quam patri.
- 10 Obligatio filij erga patrem est de iure naturali & diuino.
- 11 Obligatio feudatarij erga dominum feudi est de iure ciuili.

Q V A E S T I O V I I I.

CTAVO quæro: an filius admittatur ad accusandum patrem in hoc crimine læsæ maiestatis? Et dicendum videtur quod non: quia † pater a filio accusari non potest. l. iniquum. C. qui accus. non poss. l. qui accusare. ff. de accusatio. † Erubescit enim lex filios castigatores esse parentum suorum. §. sed quod sancitum in auct. de nupt. colū. iij. l. cum oportet. C. de bon. quæ liber. præsertim ne videātur filij sanguinem suum tradere, quem excusare tenentur. l. i. ff. de bon. eorum, qui ante sent. mort. sibi consciuer. & l. fin. ff. de popul. actio. facit tex. in c. xvij. Leuit. vbi dicitur, turpitudinem patris tui & matris tuæ non discooperies. Dicas tamen, † quod tantæ immanitatis est hoc læsæ maiestatis crimen, quod filius ad accusan-

dum patrem admittitur. Ita tenuit Ioan. Igneus. in sua disputatione, an Rex Franciæ recognoscat Imperatorem: allegat text in l. famosi. ff. ad leg. iul. maieft. & l. hi quos. ff. de accusatio. l. vix certis. ff. de iudic. l. si. C. ad leg. iul. maieft. & hanc suam conclusionem comprobat hac etiam ratione: quia si hoc casu licitum est filio patrem occidere, (de quo inferius loco suo dicā) a fortiori licebit filio patrem accusare, & sic via iuris contra eum vti. facit

4 pro ista opinione id t quod voluit Andr. de Iser. in c. i. s. præterea in princ. in tit. quæ fuit prima caus. benefi. amittend. in vñb. feud. vbi dixit, qd filius tenetur indicare patrem contra Imperium vel Rempubicam machinan-

5 tem, allegat Tulum lib. ij. de offic. vbi dixit, qd t castrorum disciplina est antiquior quam liberorum charitas. l. postliminium. s. filius. ff. de capt. & postlim. reuerf. ad idem dicas facere, qd iursus dicit idem Cicero in eodem lib. ij. officiorum. cuius hæc sunt verba: Quid si Tyrannidem occupare, si patriam perdere conabitur pater, silebit ne filius? Immo vero obsecrabit patrem ne id faciat: si nil proficiet, accusabit: minabitur etiam ad extremum: si ad perniciem patriæ res spectabit, patriæ salutem anteponet salutis patris. facit ad hoc glos. in c. i. in verb. & Christiani. de conuers. infideli.

6 quæ dixit, t qd pro patria pater in filium & filius in patrem insurgere de-

7 bet. t Nec propterea filius de hoc crimine patrem accusans ingratus dicitur, si cum veritate procedat accusatio, ita dixit notanter Math. de Affli. & in c. i. in s. & bona committentium col. iij. vers. & scias qd tanta. nu. 4. i. in tit. quæ sint regal. in vñb. feud. de quo dicit esse glos. in consti. regni. quæ incipit Inconfutilem. de hæret. in verb. flammaram. Vnum tamen not. dignum non omittam, t qd si vassallus sciuit patrem suum velle grauiter de-

8 linquere contra dominum suum, contra quem non committitur crimen læsæ maiestatis, si hoc non reuellet domino feudi non debet propterea feudum perdere: sed si alius præter patrem volebat dominum suum interficere, vel contra eum grauiter delinquere, tenetur id domino suo reuellare: & ita intelligi debet text. in c. i. s. præterea si vassallus. in tit. quæ fuit prima caus. benefi. amittend. In hoc tamen videtur dissentire Matth. de Affli. & in d. s. præterea. Ea ratione: quod t maior sit fidelitas quam filius præstare domino feudi tenetur, quam patri: dicit tamen cogitandum. At di-

9 xerim ego secus esse. nam t obligatio, quam filius erga patrem habet, est nedum de iure naturali sed etiam diuino: præcepit enim Deus parentes honorari. Deuterono. cap. 5. Matth. cap. 15. Exod. cap. 20. Leuitic. cap. 20.

10 Prouer. cap. 23. Obligatio t vero feudatarij erga dominum feudi est de iure ciuili. Ciuilis autem ratio naturalia iura perimere non potest. l. iura sanguinis. ff. de regul. iur. & in s. minus. institu. de hæred. quæ ab intesta. defer.

An pater filium de crimine læsæ maiestatis accusare poterit?

- 1 Carnem suam nemo odio habere tenetur.
- 2 Pater longe plus filium amat, quam filius patrem.
- 3 Pater sciens filium contra regem machinare, non tenetur illum regi reuellare.
- 4 Pater filium in crimine læsæ maiestatis accusat.
- 5 Pater in filium, & filius in patrem, pro patria insurgere debet.
- 6 Romani filios contra patriam machinantes non solum denunciabant, sed ipsimet puniebant.
- 7 Exempla de Lutio Bruto primo Consule: & de Cassio. nu. 8.
- 9 Si filius patrem, uel pater filium accusat, uel denuntiat, mitius accusatus puniri debet.

Q V A E S T I O I X.

- 1 **N**ONO quæro: an pater filium de crimine læsæ maiestatis accusare poterit? videtur prima facie dicendum q̄ non: quia t̄ nemo carnem suam odio habere tenetur c. dilecto. de præbend. xxij. q. ij. c. cum extimemus. Et licet filius patre accuset in hoc crimine, vt vidimus supra proxima præcedent. quæstion. Tamen t̄ pater longe plus filium amat,
- 2 quam filius patrem: vt testatur Aristot. lib. viij. Ethicorum, facit t̄ quia si pater sciuit filium machinare contra regem, non tenetur illum regi reuellare, per tex. in l. milites agrum. §. desertorem. ff. de re milit. ita dixit Ioan. de Anna. in c. fin. de his qui fil. occid. idem tenet Fely. in c. i. col. ij. vers. limita non habere locum in patre. de offi. deleg. vbi per tex. in d. l. milites agrum. & tex. in l. vtrum. ff. de parricid. dixit, q̄ pater filium quem scit cōtra principem machinari denunciare non tenetur. Dicās tamen t̄ contrariam partem veriore esse, q̄ immo pater filium accusat in hoc crimine. Ita tenuit Ioan. Igneus in sua disput. an Rex Franciæ recognosc. Imper. vbi dixit, q̄ immo pater filium contra Imperatorem machinantem tenetur illi offerre: allegat tex. in l. qui cum vno. §. qui filium. ff. de re milit. ibi, vel a patre postea exhibitus. quem tex. Barth. Cepol. Veronē. ad hoc notat in prima sua Cautela, facit glos. in c. i. de conuers. infidel. in verb. Christiani. quæ dixit,
- 3 t̄ q̄ pater in filium, & filius in patrem pro patria insurgere debet. ad idem facit quod voluit Math. de Afflict. in c. i. in §. præterea si vasallus. colū. ij. vers. sed iuxta hoc quæro, nu. 20. in tit. quæ sit prima caus. benefi. amittē. vbi reprobatur opinionem Ioan. de Anna. supra relatum. Er, q̄ pater filium denunciare teneatur in crimine læsæ maiestatis, late tradit Math. de Af-

- flit. in c. Imperialem. §. in super. de prohib. feud. alien. per Federi. & habetur per eundem in sua glos. super Consti. Regni, in titu. ne filius pro patre.
- 6 in princ. Quinimmo † Antiqui Romani filios contra patriam machinantes non solum denunciabant, sed ipsimet puniebant: de quo possent plura
- 7 adduci exempla, sed duobus tantum contentus ero. † Lucius Brutus, filios suos Tarquinij dominationem a se expulsam reducentes, summum Imperium Romæ obtinens, comprehensos, proq; tribunali virgis cæsos, & ad Palum religatos securi percussit: exiit namq; patrem vt consulem ageret, orbisq; viuere quam publicæ vindi. & deesse maluit: vt testatur Valerius Maxi. lib. v. c. viij. in tit. de parentum seueritate aduersus liberos,
- 8 in primo exemplo. † Lucio Bruto Æmularus Calsius, filium, qui dum Tribunus Plebis esset Agrariâ legem primus tulerat, ac multis alijs rebus populariter hominum animos amore sui deuictos tenebat, postquam potestatem illam filius deposuit, Calsius propinquorum & amicorū adhibito Consilio Affectati Regni crimine domi dānauit, ac verberibus affectū necari iussit, illiusq; Peculium Cereri consecrauit: Teste Vale. Maxi. eodē
- 9 loco, in secundo exemplo. Scias tamen, † q; quando filius patrem, vel pater filium accusat, vel denunciat, mitius accusatus puniri debet. d. l. milites agrum in fin. ff. de re milit. de quo vide Barh. Cepol. in d. i. sua cautela: & infra latius dicam. q. vi. in tit. de varijs quæstionibus.

S V M M A R I V M.

An miles in crimine læsæ maiestatis accusare poterit?

- 1 Miles prohibetur accusare: & quæ sit ratio nu. 2. & quomodo intelligatur nu. 6.
- 2 Miles in crimine læsæ maiestatis admittitur ad accusandum.
- 4 Miles qui suam vel suorum iniuriam prosequitur potest accusare.
- 5 Item pro anona fraudanda.
- 7 Milites hodie, cum non subijciant se sacramento, accusare poterunt.

Q V A E S T I O X.

ECIMO quæro: certum est, quod † miles prohibetur accusare. c. prohiberi ij. quæstio. i. l. qui accusare. ff. de accusatio. l. non prohibentur. C. qui accusat. non poss. & ratio est, quia militaribus exercitijs operam dare debent, vt l. milites. C. de procurat. idem tenuit Angel. in tract. malefic. in verbo, ad quærelam Titij. in versicul. Vnde primo prohibetur. Et Gandi. in suo tract. malefic. in rubric.

- qui accus. poss. in versic. Item milites prohibentur accusare. idem dixit Basf. in rubr. C. qui accusar. non poss. in l. col. vbi dicit, † q̄ milites ideo accusare prohibentur, quia debent suos ciues defendere, & in castris insistere, & non versari circa lites, nec inferioribus esse terribiles. Quod miles accusare non possit, voluit etiam Specul. in tit. de accusa. in versic. item excipitur q̄ est miles. vbi dicit, q̄ miles propter sacramentum accusare non potest, ij. q. i. c. prohiberi. Quid dicendum in crimine læsæ maiestatis? Dicat, † q̄ fallit prædicta conclusio in d. crimine, in quo miles admittitur ad accusandum: ita dixit Specul. in præallegato versic. item q̄ est miles: per text. in l. nullus. C. ad leg. iul. maiest. idem voluit D. Hippoly. de Marfil. præceptor meus in l. de minore in princ. col. ij. versic. & subdit etiam. ff. de quæstio. idē reuerunt Cyn. Odofr. & alij in d. l. nullus. Secundo † fallit prædicta conclusio in milite, qui suam vel suorum iniuriam prosequitur, nam tunc accusare potest. l. non prohibentur, & ibi Ange. & alij. C. qui accus. non poss. & l. si crimen. cod. titu. ita dixit etiam Specul. in prædicto versicul. item q̄ est miles, in titu. de accusat. & Gandi. in tract. malef. in d. rubr. qui accusa. poss. præallegat. versic. item milites prohibentur, idem voluit Marti. de lau. de in tract. de milit. q. xliij. Tercio † fallit pro Annona fraudanda l. mulierem. ff. de accusatio. & hoc ideo est: ne, a susceptis signis auocetur, arg. C. locat. l. fin. & l. milites. & xvi. q. i. c. generaliter, ita voluit Specul. in præalleg. versicul. item q̄ est miles, vbi dixit, † q̄ prædicta procedunt in milite qui iurat se mortem non euitaturum pro republica. ff. ex quibus caus. maior. l. penul. & ff. de his qui not. infam. l. ij. non autem procedunt prædicta in milite qui stat in domo propria, qui modo prædicto non iurat nec stipendium meretur. l. qui stipendia. C. de procurat. & in d. l. qui accus. idem dixit August. de Arim. in addi. ad Angel. in tract. de malef. in d. verbo, et ad quærelam Titij, in additio. super versicu. vndecimo prohibetur, vbi dixit, † q̄ cum hodie milites non subiiciant se sacramento prædicto q̄ accusare poterunt. alleg. tex. iuncta glos. mag. in d. l. qui accusare. ff. de accusatio. Et q̄ milites nostri temporis accusare non prohibeantur tenuit etiam Salic. in d. l. non prohibentur C. qui accusar. non poss. idem tenuit Angel. in tract. de malef. in d. verbo, ad quærelam Titij. præallega. versicul. vndecimo prohibetur.

S V M M A R I V M.

An seruus dominum accusare poterit in crimine læsæ maiestatis?

1. *Seruus dominum non accusat regu'riter.*
2. *Seruus in crimine læsæ maiestatis admittitur ad accusandum dominum.*

- 3 Serui in occultis regulariter, maxime quando per alios melius detegi non potest q̄ Do-
mi sit admittuntur ad accusandum.
- 4 Et in lege Iulia de Ambitu.
- 5 Item in lege Iulia de Annona.
- 6 Seruus accusat illum qui tabulas testamenti subtraxit, in quo sibi libertas relicta erat.
- 7 Seruus admittitur ad accusandum de nece domini.
- 8 Seruitus quo tempore cœperit, & nu. 9.

Q V A E S T I O X I.

- 1 N D E C I M O quæro: regulariter seruus dominum nō accu-
sat l. qui accusare ff. de accusatio l. seruus C. de iudic. & per
Gandin. in tract. de malef. sub rubr. qui accus. pos. vel non
in prin. vbi dixit, q̄ serui accusare prohibentur: quia quantū
attinet ad ius ciuile serui pro nihilo habent l. quod attinet,
& l. seruitutem ff. de reg. iur. Quid dicendum in crimine læ-
2 sæ maiest? Dicas t̄ q̄ admittitur ad accusandum l. meminisse C. ad leg. iul.
maiest. l. vix certis de iudic. l. famosi ff. ad l. iul. maiest. l. penul. C. qui accus.
non poss. Bar. in l. i. C. de præci. imperat. offerend. rationem dicit esse lo-
3 igneus in sua disput. an Rex Franciæ recognoscat Imper. nu. 118. quia hu-
iusmodi crimen occulte fit, & nemini p̄dicitur: & ideo t̄ in istis occultis etiā
in aliis criminibus regulariter serui admittuntur in defectum, & maxime
quando per alios melius detegi non potest quid domi sit l. consensu. §. su-
per plagis C. de repud. l. fin. §. licentia C. de iur. delib. §. si vero absunt, in
4 auct. de hæred. & falcid. §. distrahitur in auct. de nupt. & not. in aut. si dica-
tur C. de testa.
- 5 Secundo t̄ fallit supradicta conclusio, q̄ seruus non admittatur, ad accu-
sandū in l. Iulia de ambitu, vbi admittitur seruus, Tercio t̄ fallit, in l. Iulia
6 de Annona l. i. ff. ad leg. iul. de Anno. Quarto t̄ fallit, quia seruus quādoq̄
accusat illum qui tabulas testamenti subtraxit, in quo sibi libertas relicta
erat l. nullos. ff. ad leg. Cornel. de fals. Istas fallencias ponit Gandi. in d. tract.
7 de malef. sub rubr. qui accusar. possunt in princ. adde tu t̄ Quintam fallen-
tiam, q̄ seruus admittitur ad accusandum de nece domini, vt per Bar. in l.
i. nu. 1. & 3. C. de precib. Imper. offer. de quo est tex expressus in d. l. i. Nō
8 erit foras se scire t̄ quo tempore cœperit seruitus. dicas, q̄ seruius
cœpit sub Rege Faraone in Ægypto quando famies totam terram oppræ-
serat annis septem: nam tunc homines, ne fame perirent, se ipsos in seruitu-
tem regiam dabant, vt habetur Genes. c. lviij. & t̄ ex ebrietate videtur or-
tum habuisse seruitutem. manebat autem, antequam vinum inueniretur,
omnibus inconcussa libertas, nec esset hodie seruitus si ebrietas non fuisset

dkit tex. in c. sexto die, in §. manebat autem. xxxv. distinct. glos. in c. lus gē-
tium in verb. seruitutes, Distinct. i.

S V M M A R I V M.

An vassallus accusare poterit dominum de crimine læsæ maiestatis?

- 1 Vassallus delator uel accusator domini sui feudum perdit.
- 2 Vassallus dominum accusat in crimine læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O XII.

1 **D**ODECIMO quæro: an vassallus accusare poterit do-
minum de crimine læsæ maiestatis? videtur prima facie di-
cendum q. non. Nam vassallus, qui fuit delator vel accu-
sator domini sui, feudum perdit, vt habetur in c. i. §. item si
delator, & ibi glos. in verb. perdit in tit. quæ fuit i. cau. be-
nef. amittend. in vsibus feudor. Dicas tamen q. vassallus
dominum accusat in crimine læsæ maiestatis, vt voluit glos. in d. §. item si
delator; & ibidem Math. de Affli. t. nu. 3. idem voluit Specul. in tit. de ac-
cusat. §. i. in vers. item q. est libertus, allegat tex. in l. penul. C. ad leg. iul. ma-
iest. faciunt ad hoc quæ dixi supra in rub. qualiter & per quos crim. læsæ
maiest. committatur. q. xxv.

S V M M A R I V M.

An libertus dominum accusare possit de crimine læsæ maiestatis?

- 1 Libertus regulariter dominum suum accusare non potest.
- 2 Libertus dominum alere tenetur, & si non alii potest in seruitutem reuocari. nu. 3.
- 4 Liberti, & eorum filij, & familiares prohibentur accusare patronos propter reueren-
tiam, nisi suam uel suorum iniuriam prosequantur.
- 5 Libertus in crimine læsæ maiestatis dominum accusat.
- 6 Libertus non admittitur contra dominum in accusatione famosa.
- 7 Libertus in crimine Annonæ admittitur ad accusandum dominum.
- 8 Item in crimine falsæ monetæ.

Q V A E S T I O XIII.

1 **T**ERTIODECIMO videamus de libertis: an dominū
suum accusare possit & regulariter dicen. dū est q. non; vt
per Specul. in tit. de accusat. §. i. vers. item q. est libertus vbi
dixit, q. libertus dominum accusare non potest, sicuti nec
seruus, facit. t. quia libertus dominum alere tenetur, glos. in
l. i. C. de oper. liber. not. in l. si quis a libertis, §. si quis liber,

- 3 *dis. ff. de liber. agnoscend. quini mmo* † si libertus dominū non alit potest in
seruiturē reuocari, Specu. in tit. qui fil. sint legit. vers. & not. vide ad hoc, q̃
libertus teneatur patronum alere qui non habet vnde se alat, quæ scribit
Paul. de Citad. in tract. suo de iure patro. in v. parte in vi. artic. col. ij. in vers.
quinto alitur a liberto patronus, idem dixit Gandi. in trac. de malef. in rub.
qui accusar. possunt vel non col. i. in fin. in vers. item prohibentur liberti
- 4 vbi dixit, † q̃ liberti & eorum filij & familiares prohibentur accusare pa-
tronos propter reuerentiam, quam eis debent: nisi suam vel suorum iniu-
riam prosequantur. l. qui accusare. ff. de accusatio. l. hi tamen. §. i. C. qui accus.
non poss. l. iniquum. & l. si quis ex familia. & l. similem. C. eod. tit. Dicas ta-
men † q̃ in crimine læsæ maiestatis libertus dominum accusat, vt dixit Spe-
cul. in d. tit. de accusatore. §. i. in d. vers. item q̃ est libertus circa finem: per
tex. in l. penul. C. ad leg. iul. maieft. faciunt dicta supra q. viij. vbi vidimus,
q̃ filius patrem accusat in hoc crimine: & etiam seruus dominum, vt in q.
6 xi. prox. præced. & † q̃ libertus non admittatur contra dominū in accusa-
tione famosa, habetur in l. adoptiuus. patronum. ff. de in ius. vocand. cum se-
quent. & in l. honori. & in l. liberti. de obseq. a liberti. præstand. præterquā
in crimine læsæ maiestatis, tenuit etiam Paul. de Cittadi. in suo tract. de iu-
re patro in v. parte in vi. artic. in vers. secundo debetur honor. Erit ergo ex
prædictis conclusio, q̃ libertus patronum nō accuset. fallit pluribus modis.
Primo, quando libertus suam vel suorum iniuriam prosequitur vt dictum
fuit supra. Secundo fallit in crimine læsæ maiestatis de quo dictum fuit su-
pra. Tercio † fallit, in crimine annonæ in quo admittuntur personæ alias
prohibitæ ad accusandum. l. mulier. ff. de accusatio. Quarto † fallit in crimi-
ne falsæ monete l. ij. C. quibus ex caus. serui pro præmio liberi. & prædictos
casus ponit Paul. de Cittadi. loco supra alleg. vers. ij. debetur in. i. col.

S V M M A R I V M.

- An alimentatus alimentatorem suum accusare possit de crimine læsæ maiestatis?*
1 Alimentatus in domo alicuius regulariter alimentatorem suum accusare non poterit.
2 Alimentatus in crimine læsæ maiestatis admittitur ad accusandū alimentatorem suum
3 Familiaris regulariter non admittitur ad accusandum dominum suum: fallit in crimine
læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X I I I I.

QUARTO DE C I M O quæro: quid dicendum de eo,
qui a tenera ætate est alimentatus in domo alicuius, an ali-
mentatorem suum acculare poterit? Dicas, q̃ non: potest
tamen contra eum agere ciuilitur, vt est text. in l. iniquum.

C. de his qui accus. non poss. Specul. in tit. de accusato. §. i. in vers. item q
est libertus. ista regulariter procedunt: t in crimine autem læsæ maiestatis
admittetur, vt voluit idem Spec. loco præalleg. in fin. dicti versiculi. Idem
t dicendum erit de familiari, qui alijs accusare prohibetur dominū suū,
nam admittetur ad accusandum eum in hoc crimine. tex. est apertus in
l. si quis ex familiaribus. C. qui accusar. non poss. & habetur per Specul.
in d. vers. item q: est libertus, in fin. & Gandi. in tract. malef. in titu. qui
accus. poss. in vers. item prohibentur liberti.

S V M M A R I V M.

- 1 An maritus, & uxor inuicem se accusare possint de crimine læsæ maiestatis?
- 1 Qui non potest esse testis contra aliquem, non potest eundem accusare.
- 2 Vxor non potest esse testis contra maritum cui reuerentiam debet.
- 3 Pater pro patria in filium, & filius in patrem, & maritus in uxorem insurgere debent.
- 4 Vir licite dimittere potest uxorem suā machinantē cōtra imperiū: et ecōtra uxor uirū.
- 5 Omnis potest accusare de crimine læsæ maiestatis, etiam ille qui alijs est prohibitus.
- 6 Vxor non tenetur denunciare seu accusare uirum de crimine læsæ maiestatis.
- 7 Non est amor, qui coniugalem uiueat.
- 8 Vxor sciens uirum uelle committere crimen læsæ maiestatis, licet illum accusare non debeat, debet tamen illum dissuadere.
- 9 Vxor obligatio erga maritum maior est quam filij erga patrem, & ecōtra.
- 10 Matrimonium est de iure diuino: et fuit a Deo institutum in Paradiso Terrestri. nu. 1.
- 11 Est sacramentum. nu. 2.
- 12 Vxor si accusaret uirum prodicionem committeret, & fidem coniugalem frangeret.

Q V A E S T I O X V.

VINTODECIMO quæro: quid dicendum de marito & vxore, an alter alterum accusare possit in crimine læsæ maiestatis? & videtur dicendum q: non: nam scriptum est, & erunt duo in carne una. Matth. cap. 19. Pauli ad Ephes. cap. v. Marc. cap. 10. Genes. cap. 2. facit quia, t qui non potest esse testis, non potest accusare, vt
per Spec. in tit. de accusatore. §. i. vers. itē quia non potest esse testis. t vxor autem testis esse non potest contra maritum, cui subiecta est & reuerentiā debet, vt voluit Cyn. in l. ij. C. de testibus. Abb. in c. in literis in fin. extra. de testibus. Immo etiā, marito volente, vxor contra ipsum testificare nō potest, ita notanter dixit Ioan. Andr. in addit. Spec. in tit. de teste. §. i. vers.

sed quid de vxore. in addit. quæ incipit, vbi subest sola ratio, & habetur
 per D. Hipollit. Marfil. præceptorem meum in cons. xxij. gratia domini
 non me deferat. col. ij. nu. 5. vol. i. Pro contraria parte, q̄ maritus vxorem,
 & vxor maritum accusare possit in crimine læsæ maiestatis, facit glos. in
 3 e. i. in verb. & Christiani. de conuers. infidel. q̄ dicit, t̄ q̄ pro patria pater in
 filium, & filius in patrem, & maritus in vxorem insurgere debent. ad idem
 4 facit, quia t̄ vir licite dimittere potest vxorem suam machinantem contra
 imperium, & econtra vxor virum. tex. est in l. consensu in prin. & in §. vir
 5 quoq̄. C. de repud. comprobatur prædicta conclusio t̄ ex doctrina An-
 geli in tract. de malef. in verbo, che ha tradito la tua patria, in versi. quæ-
 ro quis possit accusare, in princ. vbi dixit, q̄ omnis potest acufare de crimi-
 ne læsæ maiestatis etiam ille qui aliàs est prohibitus. facit tex. in l. famosi. &
 ibi not. do. ct. & in l. in quæstionibus. ff. ad leg. iul. maiest. Nec obstat q̄ re-
 6 gulariter vxor testis esse non possit contra maritum: quia filius cōtra pa-
 trem testimonium non dicit, & tamen admittitur in crimine læsæ maie-
 statis ad accusandum patrem, vt vidimus supra q. viij. proxima præceden-
 te. Hanc quæstionem t̄git Math. de Affli. & in c. i. §. præterea col. ij. in fin.
 versic. sed iterum quæritur. in titul. quæ fuit prima caus. benefi. amittend.
 nu. 2. Et idem in tit. de pac. tenen. & eius violat. in c. i. §. si quis hominem.
 in versi. vndecimo nota. col. ij. nu. 26. & vtrōq̄ se remittit ad ea quæ cir-
 ca hoc dixit Andr. de lser. in cōsitutione incipiente pœnam. in tit. de vxo-
 ribus foriudicatorum, & parentibus. in consitu. regni. vbi Andreas tenet,
 6 t̄ q̄ vxor non teneatur denunciare seu accusare virum de tali delicto. di-
 cens, q̄ in iure non inueniur, q̄ coniunx maritum denunciare teneatur, vt
 dicitur de patre & filio. Nam licet dicatur q̄ nullus amor vincat paternū.
 l. si pater. C. de sponfal. & in l. isti quidem. ff. q̄ met. caus. attamen Christus
 7 dicit, t̄ q̄ non est amor qui coniugalem vincat: quia scriptum est Marci.
 cap. 10. & Genes. 2. Dimittet homo patrem & matrem, & adhærebit vxo-
 ri, & erunt duo in carne vna. facit. c. de iurim. de bigam. c. gaudemus. de di-
 uor. & Matth. cap. 19. & Paul. ad Ephes. 5. & dicit idem lser. loco præalle-
 8 gato, t̄ q̄ vxor sciens virum velle committere crimen læsæ maiestatis, li-
 cet illum denunciare non debeat, tamen illum in quantum potest dissuade-
 re & retrahere debet ne id crimen perpetret. Et tenendo istam opinionem
 9 non obstat q̄ dictum est de filio qui patrem accusat, & econtra: quia t̄ ma-
 ior est obligatio vxoris erga maritum, quam filij erga patrem, & econtra,
 vt supra dictum fuit: quia vir relinquere debet patrem & matrem & vxo-
 ri adhærere. Nec obstat istud q̄ dicitur, q̄ vir licite dimittit vxorem suam
 machinantem contra imperium et econtra, per tex. in d. l. consensu in princ.
 & in §. vir quoq̄. C. de repud. quia dispositio illa procedit de iure ciuili q̄

locum non habet in matrimonio, sed in eo seruatur ius canonicum, secundum qd statutum est, qd quos Deus coniunxit, homo nō separet. præterea excepta causa fornicationis ex nullo crimine vxorem dimittere quis potest. c. in coniugio. xxxij. q. i. c. omnes accusationes, ead. caus. q. vij. confirmatur prædicta conclusio, quia t̄ matrimonium est de iure diuino. c. i. de voto, in vi. c. sunt qui dicunt. xxvij. q. ij. & not. Abb. in c. cum ad monasterium, in final. col. extra. de stat. monach. t̄ fuit enim in Terrestri Paradiso, a Deo institutum. Genes. cap. i. & habetur per Corne. in consi. viij. col. fin. nu. 4. in iij. volu. Et t̄ matrimonium est sacramentum c. gaudeamus. de diuor. in prin. c. omne. xxxvij. q. ij. & fides vnum est ex bonis matrimonij, vt dicit ille tex. Ergo concluditur, qd obligatio, quam vxor habet erga virum, & e contra est de iure diuino: & sic longe anterior obligationi quam quis erga patriam vel Imperatorē habet, t̄ Et propterea dicendum non est vxorem posse aut debere accusare virum de crimine læsæ maiestatis: Id enim si faceret prodicionem committeret, vt dixit Andr. de lser. in d. consitu. poena carere, col. ij. de vxorib. for. iudicat. & fidem coniugalem frangeret, quæ etiam hosti seruanda est xxij. q. i. c. noli. & cum ista opin. vt de iure veriore transeo.

S V M M A R I V M.

An ille, qui erat in coniuratione contra principem vel Rempubicam, si reuellet coniurationem impunitatem mereatur?

- 1 Reuellans tractatum de morte Papæ liberari, & premiari debet.
- 2 Præmium, qd datur reuellantibus, licet non detur participi reuelanti, tamen secus est in crimine læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X V I.

- 1 **D**ECIMO SEXTO quæro: quid dicendum de eo, qui erat in coniuratione contra principem vel Rempubicam? Dicas, t̄ qd si, a principio coniurationem reuelauit, non solum impunitatem, sed etiam præmium meretur. Si vero non a principio sed post aliquod tempus antequam delictum fiat id reuellet, nulla tamen prius de eo habita notitia per principem, tunc impunitatem tantum non autem præmium consequitur: tex. est ad hoc notab. in l. quisquis. s. sane si quis. C. ad leg. iul. maiest. c. si quis, & ibi Præposit. vi. q. i. t̄ Idem dicas in reuelante tractatum, qui fieret de morte pontificis: quia, etiam si particeps esset, liberatur & premiari debet. c. si quis Papa in fin. lxxvij. Distinct. &

QVI ACCVS. POSSINT IN CRI. LÆ. MAIE. 33

ex hoc limita doctrinam Bar. in l. iij. ff. de condit. ob turp. causam. ubi dixit, † q̄ præmium q̄ datur reuelantibus non datur participi reuelanti: vt eius doctrina non procedat in reuelante crimē læsæ maiestatis modo prædicto: quia reuelans dictum crimen, a principio præmium consequitur, iuribus prædictis.

S V M M A R I V M.

- An Laicus clericum accusare possit de crimine læsæ maiestatis?
- 1 Laici non admittuntur ad accusandum clericos vel episcopos.
 - 2 Laici clericos in crimine læsæ maiestatis accusant.
 - 3 Laici suam vel suorum iniuriam prosequentes clericos accusant.
 - 4 Laici clericos accusant in crimine hæresis:
 - 5 Item in crimine simoniæ.
 - 6 Item in crimine sacrilegij.
 - 7 Item in crimine dilapidationis.
 - 8 Laicus accusans clericum bonæ uitæ, & ipse debet esse bonæ uitæ.
 - 9 Laici ignoti, vel suspecti de falsitate, seu inimici, non admittuntur ad accusandum clericos in casibus superscriptis.

Q V A E S T I O X V I I.

DECIMO SEPTIMO quero: an laycus clericum accusare possit in crimine læsæ maiestatis: & videtur dicendum q̄ non: quia † layci non admittuntur ad accusandum clericos vel episcopos: text. est in c. i. ij. q. vij. & in c. nullus. & in c. layco. ead. caus. & q. c. clericum cuiuslibet. xi. q. i. c. cum P. de accusario. & habetur per Ioan. de Turr.

- 1 Cremat. in d. c. i. col. i. Ista conclusio fallit † primo in crimine læsæ maiestatis. c. sane. xv. q. iij. idem voluit glos. in ver. quod vero. ij. q. vij. in summa. & ibidem Præposit. & Archid. & Egid. Bellemera, ita tenuit etiam Turr.
- 2 Cremat. in d. c. i. col. i. versi. secundus casus: Secundo fallit, † quando laycus suam vel suorum iniuriam prosequitur iij. q. vi. c. omnibus. c. de cætero. de testi. glos. in d. verbo, quod vero. ij. q. vij. & ibi Præposit. Archid. tamē dicit hoc solum procedere, quando ciuilit̄ agitur. sed Hostien. in d. c. de cætero de testi. contrarium tenuit: q̄ immo quando suam vel suorum iniuriam prosequitur etiam laycus clericum criminaliter accusat. pro cuius opi. Præp. in c. quod vero. ij. q. vij. col. i. in princ. allegat text. in c. Maximianus. lxxx. dist. ct. Tertio fallit † in crimine hæresis, c. sacerdotes. c.

5. oues. ij. q. vij. Quarto fallit † in crimine simoniæ. c. tanta. de simon. **Quin-**
 6. to fallit † in crimine sacrilegij. xvij. q. iij. §. qui autem. Sexto fallit † in cri-
 7. mine dilapidationis. vij. q. ij. c. non liceat. prædictas fallentias ponit etiam
 glos. præalleg. in d. ver. quod vero. ij. q. vij. Dicit tamen Io. de Turr. Cre-
 mat. loco præalleg. q̄ in his criminibus admittitur laycus ad accusandum
 clericum duobus concurrentibus: primo, q̄ laycus bono zelo denunci-
 8. cetur crimen. extra de simon. §. licet heli. Secundo, q̄ clericus accusatus talis vitæ
 fuerit suspectus. vt in c. in primis. ij. q. i. si autem † clericus esset bonæ vitæ
 9. admitteretur tantum laycus bonæ vitæ. c. per tuas. de simoni. idem dixit
 glos. præalleg. in summa. in d. ver. q̄ vero. quæ voluit, q̄ si clericus qui ac-
 cusatur sit malæ vitæ, admittetur ad accusandum eum in casibus prædi-
 ctis etiam laycus malæ vitæ: per tex. in d. c. per tuas. de simon.
 Vnum tamen non omitto: † q̄ in casibus in quibus layci admittuntur
 ad accusandum clericos, ignoti vel suspecti de falsitate seu inimici non ad-
 mittuntur. iij. q. v. c. accusatoribus. & c. canonica. & c. accusatores. nisi prius
 inquiratur. de vita, & fide, & intentione eius. ij. q. vij. c. si qui. & c. quæren-
 dum. vel nisi habeat aliquas literas testimoniales de persona sua: vel sal-
 10. tem testimonium populi. ij. q. vij. c. terminationes. ita per iura prædicta di-
 xit Egid. Bellem. in d. c. de cætero. col. fin. prope finem. de test. alleg. Ioan.
 Andr. & Archid. in d. c. quærendum. & Innoc. in c. cum P. de accusat. in
 glos. i. in fin. prædicta sanè intellige, quando agitur de crimine criminali-
 ter: alias secus secundum opin. Collectarij recitaram per Bellemeram in
 d. c. de cætero. in fin.

S V M M A R I V M.

An sacerdos teneatur reuelare si audiuit aliquem in confessione, qui ei dixit quòd crimen
 lese maiestatis contra principem committere uolebat?

- 1 Confessio sacramentalis est de iure diuino: & ita eius celatio.
- 2 Confessionis sacramentalis reuelator est uiolator sacramenti:
- 3 Confessio sacramentalis ad impediendum malum non debet reuelari.
- 4 Sacerdos licite iurat se nihil scire, licet quid sciat in confessione.
- 5 Sacerdos non potest confessionem sacramentalem reuelare, etiam ex licentia & præce-
 pto superioris, etiam si Papa id mandaret sub pœna excommunicationis. & nu. 7.
- 6 Sacerdos in actu confessionis uices ueri dei gerit.
- 7 Sacerdos an possit de licentia confitentis reuelare confessionem sacramentalem.
- 8 Confessio sacramentalis est de peccato commissio non committendo.
- 9 Confitens quòd uult delictum aliquod committere, & quòd abstinere non potest, sacer-
 dos debet quanto cautius potest reuelare ut peccatum impediatur. non tamen pro pa-
 llando

Relando personam quoquo modo nū. 12. *Peccatum commissum dicitur detegi in poenitentia, non committendum.*

QVÆSTIO XVIII.

DECIMOCTAVO quæro: vtrum sacerdos, qui aliquem in confessione audiuit, a quo intellexit q̄ volebat crimen læsæ maiestatis committere in principem vel Rem publicam, siue q̄ tale crimen commisit, an hoc reuelare teneatur? Hæc est ardua quæstio: circa quam Angel. in trac. suo de malef. in verb. chē hai tradito la tua patria. in vers. quæro an sacerdos, dicit, q̄ salua opinione Canonistarum & Theologorum cui se submittit, ipse tenet q̄ talis sacerdos non teneatur reuelare huiusmodi confessionē. per tex. in c. omnis vtriusq; sexus. in vers. Caueant autem. de poenit. & remissio. & ibi not. per Innoc. & Ant. de Butr. Demū idem Angel. sic distinguit: q̄ aut aliquis confessus est sacerdoti crimen læsæ maiestatis iam commissum, vt puta confessus est q̄ ipse interuenit in tract. facto contra principem vel Rempublicam, & tunc huiusmodi crimē per sacerdotem propalari non potest: quia eo ipso q̄ illi poenitentiam iniunxit & peccatum iam commissum est & perfectum, princeps vel respublica lædi non potest ex illius non propallatione, ideo sacerdos id reuelare non debet. c. sacerdos. c. nemo. c. significasti. de poenit. & remissio. Et idem dicit esse, quando quis confessus est q̄ est in tractatu contra principem, & eum poenitet, & præteritæ voluntatis sibi poenitentiam iniungi petit, quæ sibi iniuncta fuit: Nam etiam hoc casu id sacerdos propallare non debet. c. cum quidam. de poenit. & remissio. Quando vero quis confiteretur sacerdoti, & ei diceret, q̄ habuit habetq; tractatum, & quotidie illum exercet contra principem vel rempublicam, & q̄ huiusmodi tentationi nō potest resistere & q̄ omnia exequetur cum alijs, hoc casu dicit Angel. se credere, q̄ si sacerdos manifestet illis quibus prodesse non obesse potest non accusando personam, & illis dicendo caueatis quia tali die & tali loco tumultus fieri debet, vel aliud scandalum in populo: id iuste faceret. c. hoc videtur. xxx. distinct. quod tamen verum esse dicit si confitens tantummodo de se dixit: Si vero nominasset socios in specie, vel dixerit q̄ sunt plures alij, & isto casu siue etiam illum poenituerit de suo malo proposito, & poenitentiam petat, dicit se credere, q̄ sacerdos non male faceret notificare illis quibus obesse & non prodesse posset, q̄ est tractatus in ciuitate contra principem vel rempublicam ipsum confitentē, aliter nec etiam alios nominando qui confessi non sunt, sed sibi a confitente nominati. c. nemo. de simon. subdēns Angel. hæc dicta per se corrigenda, vt iuris est.

Hierony. Gigas,

Z

- 1 Tu autem in hac materia considera, t q sicut confessio sacramentalis est de iure diuino, ita pariter dicendum est de eius celatione, quæ pariter de iure diuino censenda est: vt dixit Ioan. de Turr. Cremat. Cardinal. in c. sacerdos. col. ij. versu. Tertio ratione necessitatis: de poenit. dist. ct. vi. & rationem assignat quare sacerdos teneatur confessionem celare: quia in sacramentis id quod exterius geritur signum est eius q geritur interius, ideo sicut Deus homini confitenti tegit peccatum interius, ita & sacerdos exterius celare debet, & hinc est, t q tanquam violator sacramenti est reuelator confessionis, & multas alias rationes adducit in d. c. sacerdos. quas breuitatis causa non referro: cum videre poteris. cõferunt ad prædicta ea quæ scribit Archiepiscopus Florentinus in ij. parte suæ summæ. in tit. xvij. c. 22, in princ. vbi dixit, t q ad impediendum malum non debet reuelari confessio, vt puta ad proditionem detegendam: subdens, q tenentes contrarium falsum dicunt. subiungit tamen q confessor debet monere confitentes vt desistant, & principi vel prælato dicere q vigilet circa suum gregem sine alia reuelatione. adducit Thomã in iij. sent. dist. c. xxi. Quinimo t si iudex deferret iuramentum sacerdoti de veritate dicenda, tali casu sacerdos licite iurat se nihil scire: quia quod scit non scit vt homo, sed vt Deus. ita dixit Guliel. quem refert, & sequitur præfatus Archiepiscopus Florentinus loco præalleg. Nec t etiam per licentiam aut superioris præceptum, etiam si Papa id mandaret sub pœna excommunicationis, tenetur, nec posset sacerdos confessionem reuelare: quia sigillum confessionis (vt dictum est supra) est de iure diuino, & de necessitate sacramenti, secundum Petrum de Pallude in iij. dist. c. xxi. Demum dicas t q sacerdos in actu confessionis vices veri dei gerit, vt est tex. iuncta glos. in c. dilectus. de excess. prælat. & habetur in c. sacerdos. de off. ordin. & in hoc est maior Papa, qui vices puri & veri dei, haud hominis, representat. c. quãto. de translat. episcopi. hinc est, q non potest compelli a Papa tanquam ab inferiore in illo actu, & minus, a quocunq; alio ordinario, vt confessionem reuellet, seu ea quæ a confitente habuit in actu confessionis. ita dixit solennis Doctor præceptor & promotor meus ad gradum iuris canonici in almo Bononiensi Gymnasio D. Augustin. Berous in suis quæstion. familiar. q. xij. nu. 2. 3. An t autem de licentia confitentis reuelatio fieri possit? vide eundem Archiepiscopum loco supra allegato. & Ioan. de Turre Cremat. in d. c. sacerdos. & late per doct. in d. c. omnis vtriusq; sexus. de poenit. & remiss. Egid. Bellem. in d. c. sacerdos. de poenit. dist. vi. dixit, q quãdo quis dicit suo confessori, q vult aliquem interficere, & q non potest tentationis huiusmodi resistere, vel quid simile, q ista non est proprie confessio: quia
- 2 t confessio est de peccato commissio non committendo: & propterea q ta

li casu sacerdos nō tenetur omnino celare, sed id tali personæ reuelare posset cui posset prodesse & non obesse. xxij. q. v. c. hoc videtur. non tamen propalando consistentem. Idem videtur tenere Iac. Zochus Ferrariē. qui fuit præceptor Felyn. in d. c. omnis vtriusq; sexus. in vers. in ordine sequitur xx. q. de pœnit. & remissio. dū recitat opinionem Ioan. Andr. ibi, qui dixit se credere q̃ sacerdos quicquid poterit circa hoc facere vt peccatum impediatur, quando aliquis est cōfessus se velle homicidium cōmittere, facere debet, vt occurratur delicto sine proditiōe personæ: hoc idem voluit Innoc. in d. c. omnis vtriusq; sexus. dicēs, t̃ q̃ qñ aliquis dicit cōfessori q̃ vult delictū cōmittere & q̃ abstinere nō pōt, hoc peccatū nō dicitur cōfessori detectū in pœnitētia: ideo sacerdos debet quanto cautius potest reuelare vt peccatū impediatur. subdēs tenēdū semper menti, t̃ q̃ peccatū cōmissū nō cōmittendū dicitur detegi in pœnitentia. et hoc sequitur Abb. in d. c. omnis vtriusq; sexus. col. fi. circa mediū, vbi dixit, hoc procedere qñ peccator dicit se omnino facturū delictū. secus si eum pœniteret de p̃dicta voluntate: nā tūc esset peccatū cōmissū saltim respectu volūtat̃. idē voluit Cardin. Zabarel. in d. c. omnis vtriusq; sexus col. vlt. in vers. in. s. Caueāt. & ibidē Ant. de Butr. col. viij. vers. secūdo q̃ro. Est igitur cōmun. opin. canonistarū, q̃ qñ quis cōfiteatur, si dicat cōfessori, q̃ vult cōmittere homicidiū in personā talis & q̃ nō pōt resistere huic t̃tationi, q̃ eo casu pro obuiādo ne tale delictū sequatur, sacerdos eo cautius modo quo facere poterit id reuelet ei cui prodesse nō obesse potest, nō tñ nominādo aut propalādo psonā quoquo modo: aliās ei denegatur quantumcūq; malum exinde sequi posset. Et vide post alios Adrianum Florentinum, qui postmodum fuit Papa, & eius nominis sextus: in suo lib. in iij. senten. in tit. de confession. in. s. circa materiam confessionis. col. xij. & xij. fol. 141.

S V M M A R I V M.

An socius criminis læsæ maiestatis si socium accuset, & non probet, salim excusetur a crimine præsumptæ calumniæ?

- 1 Calumniator præsummitur qui non probat quod impinxit.
- 2 Consciūs criminis læsæ maiestatis si accusat socium & non probet, excusatur a poena præsumptæ calumniæ.
- 3 Accusator in crimine falsæ monetæ, si non probet, non punitur de calumnia.
- 4 Falsaris monetā Principis incidit in crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X I X.

DE CIMONONO quæro: vidimus supra q. xv. proxima præcedente de eo qui erat in coniuratione criminis læsæ maiestatis qualiter reuelando modo præmium modo impunitatem consequatur; Quid dicendum de socio criminis prædi-

- Et qui socium accusat & non probat, an saltem excusetur, a poena præsumptæ calumnie? & dicendum videtur quod non: sed puniri debeat, per not. per Doct. & ibidem Cyn. in l. qui crimen. C. qui accusare non possunt l. vltim. C. de accusatio. l. i. ff. ad Turpillia. ¶ præsummitur enim calumniator eo ipso quod non probat quod impinxit. not. in c. i. de elect. in vi. c. ij. de calum. l. non ignorat. C. de fruct. & lit. expens. & istā opin. communiter teneri testatur Io. de Fantu. in c. qui non probauerit. ij. q. ij. & hanc opin. tenuit Hostiens. in rub. de Dolo, & contum. in summa in c. quæ poena. §. sed si petatur, in vers. alij vero dicunt, & istam partem tenet etiam Præpos. in d. c. qui non probauerit & in c. quemquam. col. l. in fin. in vers. in ea Glos. ibi iustus dolor. d. ij. q. ij. Dicis sane, qd prædicta regulariter procedunt, Attamen ¶ in crimine læsæ maiestatis secus est, in quo conficius criminis læsæ maiestatis si accusat si non probet excusatur, a poena præsumptæ calumniæ: ita dixit Ioan. Igneus, in sua disput. An Rex Franciæ recognos. Imper. hu. 121. Allegat Cyn. post Petr. in l. i. C. de fals. monet. Cyn. tamen ibi nil dicit de crimine læsæ maiestatis, sed ibidem in vers. secundo oppono. dicit, qd ¶ accusator in crimine falsæ monetæ si non probet non punitur de calumnia: quod speciale esse dicit in eo crimine. Ad ducit similiter Igneus ad probandam prædictam conclusionem Specul. in tit. de libel. concept. in §. nunc autem dicendum, vers. xvi. vbi Specul. dicit, qd in accusatione falsæ monetæ accusator habet immunitatem poenæ, per tex. in l. i. C. de fals. monet. & ibi glos. in verbo immunitatem. licet non probet, dicens. d. glos. qd si sunt socij non puniuntur. allegat tex. in l. quisquis. in fin. C. ad leg. lul. maiest. & sic allegata per Igneum, cum non loquatur in crimine læsæ maiestatis, non videntur probare supradictam conclusionem, dicas saluādo Igneum, ¶ qd falsans monetam Principis incidit in crimine læsæ maiestatis. l. ij. vbi de hoc est tex. expressus. C. de fals. monet. & dixi supra late. q. 51. sub rubri. qualiter, & a quibus crimen læsæ maiestatis committatur. Ergo quæ dicta sunt de accusatore non probante in crimine falsæ monetæ procedunt in accusante in crimine læsæ maiestatis, per prædicta.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

An quilibet Principis proditorem manifestare teneatur?

- 1 Malefactorem quis indicare non tenetur regulariter de iure ciuili; secus de iure canonico.
- 2 Proditorem Principi manifestare quilibet tenetur: dummodo sit subditus. nu. 3.
- 4 Vxor non tenetur manifestare maritum in crimine læsæ maiestatis.

- V**IGESIMO quæro: an quilibet Principis proditorem manifestare teneatur? dicendum q^d t^r regulariter de iure ciuili quis malefactorum indicare non tenetur. l. ciuile. C. de furt. de iure autē canonico secus est. c. qui eum furem. extr. de furt. Attamen dicas, t^r q^d sic per tex. in l. Methodorum. ff. de pen. & ita dixit Marti. de laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. liij. & idem in tract. de Princip. q. 558. Andr. de lser. in c. i. g. p^rterea, in princ. in vers. quāuis regulariter in tit. quæ fuit prima cau. beneficii. amitt. Prædicta tamen conclusio t^r pcedit in subditio. Angel. in l. ij. C. de Paricid. gloss. in Clem. pastoralis, in verbo non sufficit, de re iudic. quæ dixit, q^d crimen læsæ maiestatis non committitur per non subditum, quod exclamat Bal. in l. nihil. C. de manumiss. Oldrad. in cons. 44. Fely. in c. i. col. ij. vers. fallit tertio & vers. confirma hoc, de off. delegat. de quo late dixi supra q. lviij. sub rub. qualiter, & a quib. crim. læsæ maiest. cōmit. Secundo fallit
- 4 t^r in vxore quæ non tenetur accusare, nec manifestare virum suum in crimine læsæ maiestatis, vt diximus supra q. xv. prox. præced.

QVOMODO ET PER QVOS CRI MEN LÆSÆ MAIESTATIS PROBETVR.

S V M M A R I V M.

An ex confessione rei probetur crimen?

- 1 Confessio dicitur legitima probatio.
- 2 Nulla est maior probatio quam oris proprii confessio, dum modo spontanea & iudicialis sit. nu. 3. Et de Delicto contest. nu. 5.
- 4 Reus confessus sine alia probatione est damnandus.
- 6 Confessio spontanea Rei est tante potentia, q^d licet alias iudex inordinate processerit contra Reum, attamen confessus non poterit dicere de nullitate processus.
- 7 Confessio ficta scilicet q^d ex forma statuti quis habetur pro confesso, est alterius nature.
- 8 Ex confessione uera licet quis ex inordinato processu condemnari possit: tamen secus est in ficta.
- 9 Si reus fictē confessus condemnatur ex inordinato processu sententia est ipso iure nulla.
- 10 Confessio ficta uere delictum non probat.
- 11 Notarius ex uera confessione, uel quia conuictus, condemnatus de falso, nunquam ulterius instrumenta conficere poterit.

Secus si esset damnatus ex ficta confessione propter contumaciam.

- 1 2 Sententia lata contra sponte & uere confessum uel conuictum facit illum infamem quo ad omnes.
- 1 3 Secus si ex ficta confessione quia non est inhabilitatus nisi quo ad illam personam tantum ad cuius instantiam fuit condemnatus.
- 1 4 Quæ possint opponi contra confessionem sponte per reum in iudicio factam.
- 1 5 Confessio rei in crimine notorio post tempus datum & limitatum per statutum ad accusandum non ualet nec ei nocet.
- 1 6 Confessio rei facta extra iudicium non inducit probationem delicti, sed solum inditium ad torturam.
- 1 7 Confessio rei facta in tormentis an probet delictum. & nu. 18. & 19.
- 1 8 Reus quando dicatur perseuerare in confessione.
- 1 9 Confessus in tormentis sub promissione gratiæ a iudice sibi promissæ si perseueret in sua confessione illa sibi non nocet.
- 1 2 Confessus in tormentis non præcedentibus indicijs, si perseueret in sua confessione illa sibi non præiudicat.
- 1 3 Iudex a tormentis incipere non debet.
- 1 4 Tortura data reo sine indicijs tanquam contra leges factum non ualet.
- 1 5 Confessio torti sine indicijs, etiam si milies sit ratificata ad banchum iuris, nulla est. Nisi primo extra iudicium reus sponte fecisset illam met confessionem. nu. 29.
- 1 6 Citatio illegittime facta facit ut processus, sententia, & omnia inde sequuta sint nulla.
- 1 7 In crimine lese maiestatis quis non potest torqueri non præcedentibus indicijs.
- 1 8 Confessio facta in crimine lese maiestatis non præcedentibus indicijs non ualet.
- 1 9 Confessio indicijs non præcedentibus facta in tormentis, etiam si superueniant indicia, non ualet.
- 1 2 Confessio indicijs non præcedentibus, etiam ratificata cum iuramento non ualet.
- 1 3 Idem si confessus fuerit in tormentis repetitis quæ repeti non poterant, ex tali confessione non poterit condemnari.
- 1 4 Et quicquid ex ea sequitur non ualet.

Q V A E S T I O I.

- 1 PRIMO quæro: an ex confessione rei probetur crimen & dicendum quod sic: † quia confessio dicitur legitima probatio. Glos. in c. ad abolendam, in verb. deprehensi: ext. de hæretic. & habetur per D. Hippol. Marfil. magnum criminalitam præceptorem & promotorem meum in repet. rub. C. de probatio. nu. 70. † Nulla. n. est maior probatio quam oris proprii confessio. l. i. C. de confes. l. proinde. §. notandum. ff. ad leg. Aquil.
- 2

c. Pisanis. de restitut. spol. Bar. in l. si confessus. ff. de cust. reorum. Alex. in
 3 conf. 125. vifa inquisitione col. i. in fin. in iij. vol. Id sane intellige, † in con-
 4 fessione spontanea iudiciali. † Et ideo reus confessus sine alia probatione
 est damnandus, vt communiter concludunt doct. qd testatur Bonifac. de
 Vitel. in tract. suo malefic. in rubric. de confes. in prin. facit text. in l. cum
 reis. ff. de poen. l. si confessus. ff. de custo. reorum. in confessum enim nullæ
 sunt partes iudicis nisi in condemnando. l. proinde. ff. ad leg. Aquil. facit
 illud Ouidij.

Non est confessi causa tuenda rei

- 9 Prædicta, qd confessio rei plene probet, procedunt † quando de delicto
 constat: aliis confessus puniri non possit ex sua sola confessione. Ang. in
 l. certū in prin. ff. de confes. adde Bal. in au. et n. sed nouo iure. col. ij. in vers.
 sed pone qd quis confitetur, C. de serui. fugit. & per D. Hippol. Marfil. do-
 minum meum in sua practica. crimi. in §. principium. nu. vi. Nam si secus di-
 ceremus quis membrorum suorum dominus efficeretur, contra legis dispo-
 sitionem. l. liber homo. ff. ad leg. Aquil. & plura ad hoc adducit Aymon.
 Crauet. in consil. 162. Protector nolle. col. ij. nu. 3. & 4. in ij. volum.
- 6 Et scias, † qd est tantæ potentie spontanea rei confessio, qd licet aliis iu-
 dex inordinatæ processerit contra reum, attamen confessus non poterit di-
 cere de nullitate processus: vt per Angel. in tract. de malefic. in verb. qui
 dominus iudex videns. in vers. queritur tamen. versic. sit igitur multum
 cautus, vbi dixit, qd iudex secure potest condemnare reū confessum spon-
 te ex inordinato processu, quod not. Bar. in d. l. si confessus. ff. de cust. reo-
 rum. idem voluit idem Angel. in d. tract. in verb. comparēt dicti inquisiti &
 consentitur. in vers. quero an confessus. de hoc vide text. in c. l. de accusa-
 tio. in vi. Alex. in consil. 34. in iij. volum. Abb. in consil. 24. Paul. de Castr.
 in consil. 17. Potestas & late per August. de Arim. in addit. ad tract. Ang.
 de malef. in verb. comparent dicti inquisiti, præallegato, in addit. quæ in-
 cipit, tu autem in hac materia adde ea quæ dicit Roma. ad idem vide Tho-
 mam Grammat. in consil. 40. in causa Magnifici Tristani. col. fin. sub nu. 29.
 allegat, vltra alios, Abbatem antiquum, in c. Pisanis. de restitut. spoliat.
- 7 Prædicta † locum non sibi vendicant in ficta & non vera confessione, vt
 puta quando ex forma statuti contumax habetur pro confessio: ista enim
 confessio ficta est alterius Naturæ, vt per Angel. in præalleg. tract. de ma-
 lef. in versic. qui dominus iudex videns. versic. queritur tamen. ad idem la-
 cob. de Aren. in l. fin. C. de iuram. calum. vbi dixit, qd confessio resultans
 ex contumacia non est vera sed ficta confessio. ad idem Bal. in l. ita demū.
 C. de procurato. Bar. in l. eius qui delatorem. ff. de iur. fisci. D. Hippol. Mar-
 fil. præceptor meus in consil. 10. casus dubitationis. col. iij. nu. 11. in primo

- 8 volum. idem consil. 73. nu. 72. in i. volum. Et t̄ multum differt ista ficta cōfessio a vera: primo quia ex vera confessione quis condemnari potest ex inordinato processu, vt per Bar. in d. l. si confessus. ff. de cust. reorum. & dixi supra p̄oxime. Attamen secus est ex ficta confessione: nam eius vigore nunquam aliquis dampnari potest nisi processus fuerit rite & recte formatus, vt dicit Ang. in d. tract. de malef. in d. vber. qui dominus iudex vidēs. vers. sis igitur multū cautus, ad idem Petr. de Ancha. consil. 409. & Abb.
- 9 consil. 24. immo t̄ si reus ficte confessus cōdemnaretur ex inordinato processu sententia esset ipso iure nulla, vt singulariter dixit Bald. in addit. Specul. in tit. de accusat. in §. & nota q̄ accusatio. versic. & nota q̄ vbi libellus. & sequitur Angel. in d. tract. loco p̄allegato. Secundo differt vera confessio a ficta: quia vera vere delictum probat, d. l. si confessus & l. i. & l. iij.
- 10 ff. de confes. & l. inde neratius. ff. ad leg. Aquil. attamen t̄ ficta confessio vere delictum non probat. hinc est, q̄ t̄ si Notarius ex vera confessione, vel q̄ia sit conuictus, condemnatus sit de falso, nunquam vterius instrumenta conficere poterit. §. fin. in auct. de tabellion. Bartol. in l. eadem. §. i. ff. ad leg. iul. repetun. Damnatus vero ex ficta confessione propter contumaciam, instrumentorum confessionem non perdit, vt not. Bar. in d. l. ideo in princ. ff. de eui. & Bal. in l. transigere circa medium. C. de transact. Paul. de Castr. in consil. 198. Bar. in consil. 11. Eo enim casu magis ob suam absentiam & contumaciam sententia lata esse dicitur, quam q̄ maleficium cōmiserit. l. qui repudiantis in fin. ff. de inoff. testa. & ad hoc vide Bar. in l. Papinianus. §. meminisse. ff. eod. tit. & in l. i. in fi. ff. si quis iud. non obtemper.
- 11 et in l. omne. §. i. ff. de re milit. Tertius effectus est, t̄ nam sententia lata contra vere & sponte confessum, vel conuictum de delicto facit illum infamē quo ad omnes, vt in d. l. si confessus. ff. de cust. reorum. & l. quoniam. ff. de infam. Attamen t̄ sententia lata in contumaciam, & sic ex ficta confessio ne, non inhabilitat condemnatum nisi quo ad illam personam ad cuius instantiam fuit condemnatus: ita singulariter dicit Bart. in l. eius qui delatorem in fin. ff. de iure fisci. per tex. in l. ij. §. si. ff. eod. titu. & p̄dicta sequitur Angel. in d. tract. de malef. in p̄allegat. verb. qui dominus iudex vidēs. col. ij. & Roma. in consil. 54. & Bar. in consil. 116. statuto Perusina: ciuitatis. & Abb. in consil. 66. Scias tamen, t̄ q̄ plura opponi possunt cōtra cōfessionē sponte per reum in iudicio factā, de quibus per Bonifac. de Vitel. in tract. suo de malef. in rubr. de confes. & contra eam quid sit faciendum: vbi ad saturitatem videre poteris. Vnum tamen silentio non p̄tereō, t̄ q̄ si confessio criminis facta fuerit per reū in crimine notorio post tempus datum & limitatum per statutum ad accusandum, talis confessio non valet nec illi nocet: ita dixit Bald. notanter. in c. fin. col. penul. de offi. deleg.

delegat. in versicul. pone q̄ maleficiū. Idem refert & sequitur præceptor meus D. Hippol. Marfil. in l. fin. ff. de iurisdic. omnium iudic. col. l. nu. i. & ij. Socin. consil. 108. præsupposito statuto. col. penul. post med. in iij. volu. pro quo dicto plura allegat præceptor meus loco præallegato, quem videre poteris. Quid autem dicendum erit t̄ de confessione rei facta extra iudiciū: an ex ea inducatur probatio delicti? Dicas q̄ non: sed solum iudiciū facit ad torturā. l. capite quinto. ff. de adulter. & ibi not. per glos. & Bar. ad idem Angel. in tract. malef. in verb. comparent dicti inquisiti, in princ. nu. 4. Marfil. Præceptor meus in l. eos. col. ij. nu. 10. in vers. alio etiam casu. ff. ad leg. Cornel. de falsi. Petr. de Ancha. consil. 186. ex prædicta. Roma. consil. vij. visis necessarijs, post princ. & consil. 167. Ant. accusatus circa medium. Fely. in c. ad hoc. de simon. Marfil. in l. de minore. col. vij. nu. 29. ff. de quæstio. vbi multas coras ad hoc congerit. Sed t̄ quid dicemus de confessione rei facta in tormentis: an ex ea delictū probetur? Regulariter dicendum erit, q̄ si reus in ea perseveret, habebitur pro confesso, vt l. i. §. Diuus. ff. de quæstio. & C. quorum appella. non recipian. l. ij. Hoc sane intellige quando talis confessio naturæ conuenit: aliās secus. l. confessionibus. §. i. ff. de interroga. actio. Præceptor meus in rubr. C. de proba. nu. 106. Secundo intellige, t̄ si talis confessio sit possibilis: nā si aliās esset impossibilis reo consentienti non nocet, argu. l. fin. ff. quæ sent. sine appel. rescind. & ff. de reg. iur. l. impossibile. Ita voluit Bonifa. in tract. de malef. in rubr. quæ indi. præceder. debeā. tortur. in vers. sed si cōfiteatur in tormentis, ad idem præceptor meus in l. i. §. præterea. n. 33. & nu. 35. ff. ad leg. Cornel. de fizar. & in l. i. in princ. nu. 33. ff. de quæstio. Tertio procedit t̄ supradicta conclusio, quando confessio est verisimilis: nam aliās consentienti non nocet, vt habetur per d. Dominum meum in l. i. in princ. nu. 35. ff. de q̄. & idem in l. de minore in princ. nu. 30. eod. tit. & per Grāmat. in consil. xvi. in comprehensibilis. col. i. nu. 1. Anchar. consil. 13. visa inquisitione. & idem consil. 147. Extra ordinem. Quando t̄ autem reus dicatur perseverare in confessione, vide Gandi. in tract. prædicto de malef. in rubr. de perseveratione. post tormen. in princ. vbi inter cætera dixit, q̄ talis perseverantia fieri debet in loco vbi ius redditur, allegat in argumentū. l. penul. ff. de iusti. & iur. & l. si locus. ff. de iudi. vel in alio loco publico & honesto. l. voluit. ff. de interrog. actioni. cum. l. sequent. & l. iij. C. de custo. reorū, ibi publico testimonio. Conclusionem supradictam, t̄ q̄ confessus in tormentis si perseveret in sua confessione, illa sibi noceat, limita, non procedere. In eo qui confessus sub promissione gratiæ vel indulgentiæ sibi a iudice promissæ si delictum fateretur, q̄ etiā procedit in confessione iudiciaria rei facta sine tormentis sub dicta promissione. Ita singulariter dixit Ioan. de Imol. in consil.

109. vifa inquisitione. quę refert & sequitur dominus meus Hipp. de Mar
fil. in l. i. §. quęstioni col. fin. vers. modo redeundo. nu. xij. ff. de quęstio. &
ibi plura pro hoc dicto allegat. idem in l. si quis obreperit. nu. 10. ff. ad leg.
Cornel. de fals. & idem in rubr. C. de probatio. n. 115. et in cons. 14. n. 29.
- 112 & cons. 32. n. 22. in i. vol. Secundo limita t in cōfessione illius. qui indicij
non præcedentibus tortus fuit nam si vigore tormentorum cōfiteatur. &
in sua perseueret confessione. non valet dicta confessio. nec sibi p̄iudicat. l.
diuus. §. ex quibus. ff. de qō. ita notāter dixit Bonifa. in tra. suo de malefi.
in rubr. quę indit. debeant præced. tortu. col. fin. fi. & rationem dicit esse:
- 113 quia t iudex a tormentis incipere non debet. nisi indicia p̄cedant legitima
vel probationes. l. milites. ff. de qō. l. vnus. §. in ea. et l. maritus. & l. fin. C. de
- 114 fals. l. sicut. Hipp. in rubr. de probatio. n. 106. Ideo t si quis torqueatur si
ne indicij. id tanquā contra leges factum nō valet. l. non dubiū. C. de legi.
idē voluit Io. de Anna. in cons. 17. vifa relatione. col. i. vers. Tertio præmit
to. & Ias. in cons. 188. Spectabilis Dominus. col. i. n. 2. in ij. vol. & Floria. in
l. emptorem. in prin. in vers. ea ibi. de probatio. & præsumptio. ff. idem te
nuit Hipp. p̄ceptor meus in l. i. col. v. vers. primo enim. n. 14. ff. de quęstio.
- 115 vbi dixit. t q si tortus sine indicij confitetur delictum. etiam si milies ra
tificet suam confessionem ad bāchum iuris. confessio nulla est glos. not. in
l. quęstionis. & ibi Bar. ff. de quęstio. & cōmun. ita tenent do. & Ang. in l.
i. C. de confes. Petr. de Anch. in clem. i. de homic. & Salic. in l. ij. col. fin. C.
de cust. reorū. & plures alios hoc tenentes allegat Dominus meus loco præ
alleg. adde q idem tenuit Thom. Grammat. in cons. xv. conditoris machi
næ. col. fin. nu. 10. idem Dominus meus in cons. viij. in causa magistri loā
nis. col. iij. vers. nam confessio facta. n. 13. in i. vol. & in cons. 20. Digne
ris quęso. col. i. n. 2. & 3. in i. vol. vbi dixit. q ratificatio. & omnia inde se
quuta sunt nulla. arg. eorum quę voluit glos. in l. accusatoribus in glos. fi.
- 116 C. de accusatio. quę dixit. t q si citatio nō est legitime facta. processus sen
tentia. & omnia inde sequuta sunt nulla. et idē in cons. 29. solamen omnīū.
col. v. in fin. n. 28. in i. vol. & in consil. 45. licet allegationes. col. i. circa prin
cipium. nu. 1. in i. vol. Grammat. in consil. 37. viso processu. nu. 6. & nu. 8.
- 117 Et t prædicta procedūt etiam in reo criminis læsæ maiestatis. qui torque
ri non potest non præcedentibus indicij. text. est notab. & ibi glos. Cyn.
Bal. & Salic. in l. si quis alicui. C. ad leg. iul. maiest. Ang. in tra. de malefi. in
verb. che hai tradito la tua patria. in primis verbis. dominus meus de Mar
fil. in l. de minore. nu. 9. ff. de quęstio. & in l. i. col. vij. vers. modo redeūdo.
- 118 cod. tit. Ideo t etiam hoc calu. videlicet in crimine læsæ maiestatis. talis cō
fessio non valet. vt habetur per eundem dominū meum in cons. 46. Om
nipotens sempiternus Deus. col. iij. in fin. vers. & prædicta iura. in i. volum.

- 29 Fallit prædicta conclusio, † quando reus primo extra iudicium fecisset illammet confessionem sponte, vt voluit glos. in l. capite quinto. ff. de adulter. idem voluit lo. de Imol. in c. at si clerici, de iudic. Felyn. in c. olim. col. v. vers. fallit octauo. de rescript. & in c. significasti, el. i. circa medium versic. si ex coniecturis. de homic. Marfil. dominus meus in l. quæstionis habendæ. versic. vltius semper teneas menti. ff. de quæstio. idem sequitur Thom. Grammat. in consi. 40. in causa Magnifici Tristani. colum. iij. nume. 19.
- 30 Amplia prædictam conclusionem, † q̄ confessio torti sine indicijs non valeat, vt procedat etiam si antequam confessus in tortura ponatur in pristina libertate, superueniāt indicia, nam non propterea validatur dicta confessio nulla. ita dixit Ang. in tract. malefi. in verb. Fama publica, in versic. quinto quæro iudex torfit, & ibi August. in addit. Bar. in l. maritus. col. i. vers. item soluit glos. ff. de quæstio. Bal. in l. si. post glos. ibi. C. de accusatio. col. i. versic. in glos. fallit. Præceptor meus in l. quæstionis habendæ. col. ij. in vers. modo redeundo ad text. nume. 10. & ibi dixit, q̄ hoc fundamento duos a morte liberauit quos etiam nominat. & in v. colum. nume. 28. vers. visis modo dictis. ff. de quæstio. vbi multa adducit ad hoc. & Grammat. in consi. 21. col. iij. nume. 20. & in consi. 37. visio processu mihi transmissio. colum. ij. nu. 6.
- 31 Secundo ampla † vt procedat etiam si reus tortus sine indicijs ratificasset suam confessionem ad banchum iuris etiam cum iuramento, ita tenuit idem Dominus meus qui latissime examinat hunc articulum ad partes arguendo in d. l. quæstionis habendæ. colum. viij. versic. quæro vltius. ff. de quæstio. colum. xi. & penult. in versic. ex istis omnibus. vbi concludit, quod talis inualida confessio iuramento rei non validatur. & idem dixit in consi. 20. Digneris quæso. col. fin. nu. 63. in. i. volum.
- 32 Tercio ampla † vt non solum procedat in torto sine indicijs, sed etiam in reo qui confessus est post tormenta repetita quæ repeti non poterant. ex tali enim confessione non poterit condemnari, per text. in l. repeti. ff. de quæstio. iuncta glos. ibi: ita dixit Paris de Put. in tract. de sindicat. folio. 100. colum. iij. versic. & ideo reus. quod sequitur præfatus Dominus meus in d. l. quæstionis habendæ. columna quarta. versicul. & scias etiam nume. 24. ff. de quæstio.
- 33 Quarto ampla prædictam conclusionem, † q̄ sicuti non valet confessio rei facta in tormentis sibi illatis, indicijs non præcedentibus, ita pariter ipso iure non valet quicquid postea sequitur ex ea. Paris de Put. in d. trac. de sindicat. fol. 102. col. iij. versic. confessio refertur. sequitur idem Dominus meus in l. de uno quocq. nu. 37. ff. de re iudic. & idem in d. l. quæstionis habendæ. col. iij. vers. vltius ampla. nu. 25. ff. de quæstio.

An in inicus in crimine lese maiestatis admittatur ad testificandum.

- 1 Conspirantes & inimici non admittuntur in testes in crimine lese maiestatis.
- 2 Crimen lese maiestatis est crimen exceptum.
- 3 Inimicus etiam constitutus in articulo mortis, & recipiens corpus domini, si deponeret contra suum inimicum in crimine lese maiestatis ei non esset credendum.
- 4 Idem si inimicus esset examinatus cum tormentis.
- 5 Dictum capitalis inimici inditum non facit ad torturam.
- 6 Inimicus si post examen reconciliatus fuerit, ei contra quem deposuit, eius dictum propterea non reuocatur.
- 7 Capitalis inimicitia ex quibus causis oritur.
- 8 Capitalis inimicitia oritur ex solis minis de occidendo, si ille minans erat consuetus eius minas executioni mandare, uel si erat potens ad illud faciendum.
- 9 Capitalis inimicitia oritur ex sola prolatione iniuriarum ad inimicem.
- 10 Capitalis inimicitia oritur ex accusatione capitali.
- 11 Capitalis inimicitia oritur ex tortura illata, & etiam ex sola carceratione, & semper durare presumitur nisi contrarium probetur.
- 12 Capitalis inimicitia oritur contra testem, qui in causa capitali contra aliquem deposuit.
- 13 Capitalis inimicitia oritur contra eum qui occidit consanguineum uel affinem meum.
- 14 Capitalis inimicitia oritur ubi mouet quod status, uel de bonis oibus, aut de maiori parte eorum.
- 15 Capitalis inimicus dicitur qui alterius uxorem seu eius terram tenet.
- 16 Capitalis inimicus is dicitur qui aliquem offendit in persona, aut rebus.
- 17 Capitalis inimicitia oritur ex facto inhonesto.
- 18 Capitalis inimicitia quandoque oritur ex spoliacione unius rei.
- 19 Capitalis inimicitia oritur quando est questio de magna quantitate pecuniarum.
- 20 Bona temporalia sunt uita hominis.
- 21 Capitalis inimicus dicitur qui aliquem uulnerauit in facie.
- 22 Capitalis inimicitia quae dicatur ultra casus expressos relinquitur arbitrio iudicis.
- 23 Inimicus repellitur a testimonio ferendo, etiam si inimicitia sit causata culpa eius contra quem testis producit.
- 24 Nisi talis inimicitia esset in fraudem procurata.
- 25 Testis esse non poterit qui dulum fuerat inimicus & de recenti reconciliatus fuit.
- 26 Iudeus de proximo effectus christianus testis esse non poterit contra christianum.
- 27 Commorans uel habitans cum capitali inimico meo inimicus meus presumitur, & a testimonio, & ab accusando repellitur.
- 28 Idem in amico inimici mei capitalis ei magna amicitia iuncto.
- 29 Idem in eo qui ligam uel parentelam fecit cum inimico meo capitali. (a testimonio.)
- 30 Omnis inimicitia, quae concludit testem non diligere illum contra quem testificatur, illum repellere dicitur.
- 31 Si quis non denotaret oculum cepisse contra eum a quo est offensus, si apparet praecessisse queri;

- milē cām magni olīj, talis a testimoniō repellī debet et etiā ab accusatiōe, tāq̃ inimicus.
- 2 In testibus recipiendis idem iudicatur de inimico presunto quod de uero.
 - 3 Quando subest causa inimicitiae inter testem et partem semper testis repellitur, licet aliās de inimicitia non appareat, etiam si testes ipsi attestentur nullam habere inimicitiam.
 - 4 Inimicus etiam est idcirco, qui alicui non loquitur, cui per antea erat solitus loqui.
 - 5 Inimicus etiam dicitur non solum qui nocet, sed etiam is qui noceret si posset.
 - 6 Inimicus etiam dicitur, qui parentelam seu considerationem fecit cum inimico meo.
 - 7 Quae differentia sit inter inimicum capitalem, et non capitalem in testificando.
 - 8 Inimicus qui examinari nō poterat si examinetur non facit inditium, nec aliquid probat.

QV AESTIO II.

ECVNDQ quæro: an inimicus in crimine læsæ maiestatis admittatur ad testificandum? Breuiter dicas q̃ non, ita voluit Bar. in l. in quæstionibus. ff. ad leg. Iul. maiest. Alberic. in l. famosi. ff. eod. vbi dixit, t̃ q̃ conspirantes & inimici non admittuntur in testes in tali crimine: allegat tex. in c. per tuas. ext. de Simon. vbi not. idem tenuit dominus meus Hippol. de Marfil. in l. de minore, in princ. col. ij. nu. 8. ff. de quæstio. & licet tex. in dæ. per tuas, loquatur in simonia & sic in crimine excepto, idem etiā erit,

- 2 t̃ in crimine læsæ maiestatis, quod pariter crimen exceptum est, vt habetur in c. si quis cū militibus. vi. q. i. Specul. tit. de accusat. col. fin. circa mediū. Et glos. in c. i. in vlt. glos. de test. in vi. Et q̃ inimicus non admittatur in testem in isto crimine læsæ maiestatis, tenuit etiam idem Specul. in præalleg. tit. de accusat. §. i. in vltimis verbis & Abb. in c. ingitionis, in §. tertiæ, de accusatio. Roma. in l. si vero. §. de viro. col. xxij. vers. quita decima ff. sol. matr. Bal. i. l. in his. §. i. in fin. ff. eod. tit. idē tenuit Thom. Grā. in conf. 46. in causa mag. Tristani, nu. 8. & 9. idē Grā. in suis votis, voto. ij. col. v. in fin. & col. vi. in prin. & voto. xi. col. ij. nu. 17. & Alex. in conf. 126. in fin. in iij. vol. & text. in c. cū P. māconella, & ibi Abb. de accusat. Angel. in l. qui accusare. ff. de accusat. Bal. in l. præscriptione col. xi. vers. tertium exēplum C. si cōtr. ius, vel vtil. public. Math. de Affli. in c. i. §. & bona comittentium, col. i. nu. 9.
- 3 in tit. quæ sint regal. in vñsibus feud. Et prædicta conclusio t̃ procedit etiam si inimicus esset constitutus in articulo mortis, & recipiens corpus domini deponeret contra suum inimicum, ei non esset credendum, vt notat. dixit Bal. in tit. de Pace Constant. in vers. vassalli, refert & sequitur Thom. Grā. ma. in conf. 46. nu. 7. idem voluit dominus meus Marfil. in l. i. §. præterea. col. ij. nu. 7. ff. de quæstio. item procedit t̃ etiam si inimicus esset examinatus cum tormentis, ita dixit notant. Præposit. in c. illi qui, in i. col. vers. glosa secūda. v. q. v. Nec t̃ dictum capitalis inimici inditium facit ad torturam, vt notab. dixit Bal. in cōf. 126. præsupposito statuto. col. prima in quarto vo

- 6 lu. item t̄ amplia prædictam conclusionem, vt procedat etiam si inimicus fuisset de facto examinatus, & post examē reconciliatus ei contra quē de-
po uir, nam eius dictum propterea non reualidatur, vt voluit Ioan. Andr.
in addit Specul. in tit. de teste, in princ. Fely. in c. quoties. col. ij. de test. domi-
nus meus Marfil. in l. i. §. præterea. nu. 102. ff. de quæstio.
- 7 Modo videamus, t̄ ex quibus causis oriæ capitalis inimicitia ad hoc vt scia-
mus quando quis ratione inimicitie repellatur a testimonio. t̄ primo capi-
8 talis inimicitia oritur ex solis minis de occidendo, vt dixit glos. in l. licet. ff.
de arbit. Angel. in conf. 261. ponderandum. Alex. in consil. 14. in ij. volu.
Abb. in c. repellant. nu. 4. de accusatio. Cardinal. in c. cum non oporteat, de
accusat & ibi lo. de Anan. in ij. col. qui dicit hoc limitandum fore (secūdū
Bal. in l. metū C. q̄ met. cau.) si ille minans erat consuetus eius minas exe-
cutioni mandare, per not. per doct. in simili in l. prima. C. vnde vi. & in l.
vt vim. ff. de iust. & iur. vel si minans erat potens ad illud faciendum, ita re-
fert & sequitur idem Marfil. in d. l. pri. §. præterea col. vi. ff. de quæstio. Se-
9 cundo t̄ inimicitia capitalis oritur ex sola prolatione iniuriarum ad inuicē,
vt dixit Bal. in c. veniens in fin. per illum tex. de iureiuran. quem sequitur
Ias. in l. procuratoribus. C. de procurator. & Marfil. in d. §. præterea col. vi.
in fin. vers. item oritur etiam capitalis inimicitia, & ibi dicit, q̄ ita fuit iudica-
tum. idem in cōf. 3. col. ij. vers. item oritur. Gramat. in consil. lvij. in causa mi-
10 hi transmissa col. pri. nu. 70. Terio t̄ inimicitia capitalis oritur ex accusatio-
ne capitali, Bar. in l. iij. §. fin. ff. de adim. legat. glos. in l. ij. ff. de arbit. Ab-
ba. in c. accedens ut lit. non contesta. glosa in §. item si propter Inst. de
excusat. tutor. Gramat. in conf. 46. col. ij. in princ. nu. 34. Dominus meus
Marfil. in l. pri. §. præterea col. 7. in princ. ff. de quæstio. Bar. in l. i. de his. qui
bus vt indign. & l. ij. in princ. ff. de test. & per doct. in l. liberi. C. de inoffi.
11 testam. Quarto t̄ inimicitia capitalis oritur ex tortura illata, immo etiam
ex sola carceratione: & semper durare præsumitur, nisi contrarium pro-
beur, Bal. in l. ignorat in fin. C. ad exhibend. & in l. seruus. C. famil. hercis.
& in au. t. si dicatur. C. de test. Fely. in c. cum oporteat in. vi. col. de accusa-
12 tio. Gramat. in conf. 46. in causa mag. Tristani col. i. nu. 1. & 2. Quinto t̄ ca-
pitalis inimicitia oritur contra testem, qui in causa capitali cōtra aliquem de-
poluit, Abb. in c. cum P. in fin. de accusat. Alex. in l. testibus. ff. de test. Bar.
in d. au. t. si dicatur. C. de test. Specu. in tit. de test. §. pri. in prin. glos. & Bar.
in l. ij. ff. eod. Innoc. & doct. in d. c. cum oporteat & in c. cum P. Manconel-
la eod. tit. Gram. in conf. 46. col. ij. nu. 4. & 5. Ioan. de Anan. in d. c. cum P.
col. prima vers. Nota q̄ testis, vbi dixit, q̄ repellitur etiam ab accusando.
13 Sexto t̄ capitalis inimicitia oritur contra eum qui occidit consanguineum
vel affinem meum, Bar. in l. iij. §. fin. ff. de adim. legat. ad quod allegat rex.

- in l. lex Cornelia. ff. de iniur. Dominus meus Marfil. in l. pri. §. præterea col. 14 vi. parum ante finem. ff. de excusat. tutorum. Septimo ¶ capitalis inimicitia oritur vbi mouetur quæstio status, vel de bonis omnibus, aut de eorum maiori parte: vt probatur in c. frequens de rest. spolia. glos. in au. ct. de teste, in §. si quis vero in verb. quæstiones & in ver. inimicus in d. c. cum oporteat. & ita dixit Bal. in l. athletæ. §. dant remissionem. ff. de excusat. tutor. & 15 Abb. in c. i. nu. 3. ext. de iudit. Octauo ¶ dicitur capitalis inimicus qui vxor alterius seu eius terram tenet, vt voluit Bal. per illum tex. in c. accedens. el. ij. ext. vt lit. non contest. quem sequitur Marfil. Dominus meus in d. l. pri. §. præterea col. vi. nu. 23. ff. de quæstio. idem dixit Anr. de Butr. in d. c. accedens. Nonno ¶ inimicus capitalis is dicitur, qui aliquem offendit in persona, aut rebus, vt voluit Bal. in l. in his. §. pri. ff. sol. matr. quem sequitur præal 16 legat. Dominus meus in d. l. pri. §. præterea, col. vi. in fin. Decimo ¶ inimicitia capitalis oritur ex facto inhonesto. vt in l. pri. cum ibi not. ff. de his quibus vt indign. glos. in l. fororem. C. cod. rit. vt de hærede vel legatario qui stuprauit vxorem defuncti, pro hoc allegat Abb. tex. in c. non est crudelis. 23. q. v. ita voluit Ioan. de Anan. in d. c. cum oporteat col. iij. sub nu. 60. 17 Vndecimo ¶ capitalis inimicitia quædoque oritur ex spoliatioe vnus rei, vt in c. item cum quis. de rest. spol. facit tex. in c. accedens: vt lit. non contest. ita tenuit Io. de Anna. in d. c. cum oporteat col. iij. nu. 7. de accusat. Duo- 18 decimo ¶ inimicitia capitalis oritur quando est quæstio de magna quantitate pecuniarum, vt voluit Bar. in l. iij. de test. facit q. voluit Bal. in l. p. parentes. C. de test. vbi causam civilem magnam æquiperat causæ criminali. idē voluit Petr. de Anchar. in cōf. 27. rationes inducæ circa finē. & in cōf. 63. in causa q. vertitur col. iij. & Dominus meus Marfil. in l. pri. §. præterea col. 19 vi. nu. 23. ff. de quæstio. Nec est mirum, quia ¶ bona temporalia sunt vita hominis, vt in l. aduocati. C. de aduoc. diuers. iudic. Tertio decimo ¶ dicitur capitalis inimicus qui aliquem vulnerauit in facie, vt voluit Alex. in cōf. 99. in causa inquisitionis col. pri. in i. volu. vbi plura allegat ad hoc refert et sequitur Marfil. Dominus meus in d. l. i. §. præterea col. vij. circa prin. 20 ff. de quæstio. Quartodecimo scias ¶ q. capitalis inimicitia quæ dicatur, ultra casus expressos, arbitrio iudicis relingitur. ut voluit glos. in c. ij. q. iij. Gemin. in c. quauis de procurat. in vi. Fely. in c. cum oporteat. de accusat. 21 Quintodecimo ¶ prædicta quæ dixi de inimico, qui repellitur a testimonio ferendo, locum habent etiam si inimicitia esset causata culpa eius contra quem testis producit: ita dicunt do. ct. in c. repelatur, de accus. & Innoc. in 22 c. cum l. & A. de re iudic. Hoc tamen sane intellige, ¶ nisi culpa esset artificiose adhibita ad causandam inimicitiam ne ille posset esse testis contra se: ut faciunt aliqui scientes q. aliquis poterit testificari contra eos ut illum re-

pellant ante quam ille in testem producat dant ei alapam uel aliter uerbe-
rant, quod ut fiat sepe aduocati cautellofi qui Deum non timent consulunt.
Nam talis inimicitia in fraudem procurata non obstarer. Bar. in l. pri. si ser-
uus & in §. cum quis. ff. de quæstio. refert & sequitur Præposit. in c. accusa-
tores. in vers. & ex his dictis. ij. q. v. Sexto decimo testis esse non pote-
rit qui dudum fuerat inimicus, & de recenti reconciliatus fuit. c. accusato-
res el. i. & ibi not. doct. max. Præposit. & Ioan. de Turre Cremat. ij. q. v. idē
tener Fely. in c. eā re. in vers. infidelitas, ibi limita secūdo de rescript. Alex.
in cons. 99. in causa inquisitionis col. pri. in. i. vol. Ioan. Crotus Præceptor
meus insignis doctor in tract. suo de test. fol. 6. col. ij. in fin. ibi decimo ex-
tenditur. & prædictos sequitur consulendo Dominus Marian. Sozin. Ne-
pos. in cons. 77. nu. 42. in i. vol. idē tener. Hippol. Marfil. D. meus in d. l. i. §.
præterea col. i. in vers. amplia etiam hunc tex. ff. de quæstio. allegat ultra
alios Roma. in singular. 20. Inocen. in c. cum I. & A. & glos. in c. constitui.
26 17. q. iij. quæ dixit, † qd iudæus de proximo effectus christianus testis esse
27 non poterit contra christianum. Decimoseptimo † commorans vel habi-
tans cum capitali inimico meo, inimicus meus præsummitur, & a testimo-
nio & ab accusando repellitur. c. accusatoribus, & ibi Præposit. in ij. not. c.
28 repellantur, & c. cum oporteat. de accusat. Decimo octauo † amicus inimi-
ci mei capitalis nō admittetur ad accusandu me neque ad testimoniū ferēdū
contra me, si inimico meo sit magna amicitia iunctus: ut dixit Præposit. in
29 d. c. accusatoribus, per illum tex. ij. q. v. † Et idem erit de eo qui ligam vel
parentelam fecit cum inimico meo capitali. Bal. in l. liberi. C. de inoffi. tes-
tam. & idem tener in d. c. accusatoribus Præposit. in ij. not. in fin. Decimo
30 nono scias, † qd omnis inimicitia, quæ concludit testem non diligere illum
contra quem testificatur, illum repellere dicitur a testimonio, ut est tex. nor.
in c. inquisitionis. ext. de accusat. & ij. q. v. c. accusatores. & c. testes. per quæ
iura ita dixit Præposit. in c. quod vero. col. fin. in princ. ead. cau. & q. vbi di-
31 xit fortius, † qd si quis non demonstraret odium concepisſe cōtra eum a quo
est offensus, si apparet præcesſisse verisimilem causam magni odij, talis a tes-
timonio repelli debet, & etiam ab accusatione tanquam inimicus. allegat
Bal. in l. præscriptione col. xvi. C. si contr. ius. vel util. publi. Roman. in rub.
ff. de arbitr. col. xi. & Ant. de Buttr. in d. c. cū oporteat, de accusatio. & glos.
32 in d. c. accusatores. ij. q. v. facit ad prædicta, † quia idem iudicatur de inimi-
co præsumpto, quod de vero in testibus recipiendis, secundum Innoc. in c.
cum I. & A. de re iudic. & Bar. in l. i. in fin. C. de his quibus ut indign. Bal.
in aut. si vero dicatur. C. de testi. & sequitur Thomas Grāmar. in cons. 38.
in causa Ioannis Dominici mæx. col. ij. nu. x. Hippol. de Marfil. Dominus
meus in l. pri. præterea. col. pri. vers. Amplia etiam vbi plures idem tenen-

- 33 tes allegat. ff. de quæstio. Ad idem facit † q̄ quando subest causa inimicitie inter testem & partem, contra quam producitur, semper testis repellitur, licet alias de inimicitia non appareat, etiam si testes ipsi attestentur nullam habere inimicitiam: vt dixit Innoc. in d. c. cum I. & A. in fin. de re iudic. & Bald. in l. præscriptione. col. antepen. C. si contra ius vel util. public. & in au. si dicatur. C. de test. Abb. in c. repellantur. & in c. cum oporteat. de accusat. Bal. in cons. 3. 16. præsupposito. in iij. volu. Alex. in consi. 164. visa inquisitione, in i. volum. & consil. 99. eod. vol. Thom. Gramat. in consil. 46. col. iij. nu. 16. Marfil. Dominus meus in l. i. s. præterea. col. i. in versu. Amplia etiam in fin. ff. de quæstio. & latissime, in singulari suo nume. 178.
- 34 Scias etiam, † q̄ inimicus is dicitur, qui alicui non loquitur. glos. in c. cum Adrianus. lxiij. distinct. quam Barbat. in d. c. repellantur. ad hoc singularem esse dicit. hoc tamen sane intellige de eo qui per antea erat solitus cum eo loqui: Ita dixit post alios Barbat. loco præallegat. & Dominus meus in d. l. i. s. præterea. col. ij. nu. 8. Item † inimicus etiam dicitur non solum qui nocet, sed etiam is qui noceret si posset. Bald. in au. si dicatur. C. de test. & idem in l. i. circa fin. C. si quacuncq. prædit. potest. Idem dixit Ioan. de Anna. in d. c. cum oporteat. ij. col. de accusat. & Marfil. in præallegat. s. præterea. Dicitur etiam † inimicus, qui parentelam seu confœderationem fecit cum inimico meo: vt volunt doct. in d. c. repellantur. Bald. in l. liberi. C. de inoff. testam. Sed † quæ erit differentia inter inimicum capitalem, & inimicum non capitalem in testificando? Responde, q̄ inimicus capitalis omnino a testimonio repellitur, vt supra dictum fuit, sed inimicus non capitalis admittitur ad testificandum licet sibi diminuatur fides, vt voluit Innoc. in d. c. cum oporteat. & doct. in præallegata au. si dicatur. & rationem allegat Sal. in d. au. quia pro leui inimicitia de facili quis non ita præsummitur mentiri, sicuti pro graui. vt notat. in au. de teste. in s. si vero quis dicatur. & in l. licet. ff. de arbitr. & habetur per Marfil. Do. meum in præallegata l. i. s. præterea. col. ij. versu. Amplia etiam hunc text.
- 38 nu. 7. in fin. Vnum non omitto, † q̄ testis inimicus, qui examinari non poterat, si examinatur non facit indicium, nec probat aliquid. Bart. in l. i. s. si cum quis. ff. de quæstio. Bal. in l. Imperator. ff. de stat. homin. Angel. in l. inter stipulantem in s. Stichum. ff. de verbor. obligat. Roma. in consil. 359. Alex. in consi. 126. in iij. volu. Floria. in l. licet. s. lex iulia. ff. de testi. Thom. Grammat. in consi. 42. sunt iam anni. colum. ij. nu. 4. & s. idem consil. 38. formata inquisitione. nume. 14.

S V M M A R I V M.

An infamis in crimine læsæ maiestatis in testem admittatur?

Hierony. Gigas,

BB

- 1 Infamis regulariter tam in causa ciuili ardua, quàm in criminali non admittitur ad testificandum.
- 2 Infamis in crimine læsæ maiestatis ad testificandum admittitur.
- 3 Non tamen dicitur integer testis. Et unus testis infamis non sufficeret ad inferendam torturam. uide tamen nu. 5.
- 4 Infames in casibus in quibus specialiter recipiuntur ad testificandum non debent recipi sine tormentis.
- 6 Testes infames, alij non concurrentibus adminiculis, solam præsumptionem faciunt.
- 7 Infames in crimine simoniæ non admittuntur ad testificandum.
- 8 Infamis qui etiam sit inimicus non admittitur ad testificandū in crimine læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O I I I.

- T**ERTIO quæro: an infamis in crimine læsæ maiestatis in testem admittatur? Dicas, q̄ ꝑ̄ licet infamis regulariter tam in causa ciuili ardua quàm in causa criminali non admittatur ad testimonium, vt per Bald. in c. ad nostram. in princ. de probatio. Alex. in consi. xl. circa primum dubiū. in i. volu. & in consi. 179. in causa Angelorum. & consi. 4. animaduersis. in ij. volu. Decius in consi. 163. in causa. col. viij. in i. volu. & Thom. Grammat. in consi. 38. col. ij. nu. 10. Marfil. Dominus meus. in singul. suo. 109. incipit, infamis. vbi dixit, q̄ infamis infamia facti in totum repellitur a testimonio in causa ciuili ardua: ad quod plura allegat. Attractionem ꝑ̄ in crimine læsæ maiestatis infamis ad testimonium admittitur: per text. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiest. & ibi not. doct. maxime. Bartol. & l. in quæstione. ff. eod. tit. vbi est text. clarus ad hoc. vide tex. in c. per tuas. extr. de simon. not. Ioan. Andr. & Abb. in c. final. de test. Specul. in tit. de excusar. tutorum. in §. i. in fin. & D. Ioan. Crotus præceptor meus in tract. de testi. col. ix. nume. 43. Dicas tamen, ꝑ̄ q̄ licet infames in crimine læsæ maiest. & simoniæ admittantur in testes, non propterea dicuntur integri testes. vt in d. c. per tuas. de simoni. Et ideo vnus testis infamis non sufficeret ad inferendam torturam, per ea quæ habentur in l. i. §. Item lex Cornelia, & ibi Bart. ff. ad leg. Cornel. de fals. & ita dixit Alexan. in consi. xi. nu. 9. in i. volu. & ibidem nu. 10. vbi dixit, ꝑ̄ in casibus, in quibus speciali iure inductum est, q̄ testes infames recipiantur cōtra accusatum, vel inquisitionem, huiusmodi testes non debent recipi sine tormentis. alleg. not. per glos. Innoc. & alios. in c. cum P. de accusar. & glos. in d. c. per tuas. idem voluit Fulg. in consi. 173. in causa inquisitionis. in i. col. Alexā. in d. consil. 11. circa princ. in ij. col. i. volu. Marfil. Dominus meus in consi. 109. col. antepen. nu.

mero. 14. in i. volu. Grammat. in consil. 70. & ult. in fin. Alberic. in tract. de testi. col. 1. 5. & idem Marfil. in consil. 78. salus omnium. in iij. col. in ij. vol. Scias tamen, † q̄ in eo; q̄ dictum est q̄ vnus testis infamis non facit indicium ad torturam, contrarium tenuit Bald. in l. i. col. vi. C. de sum. trinit. & fid. cathol. refert Dominus meus in singul. 457. incipi. testimonium infamis, qui tamen non audent dictum Bald. approbare. Et † prædicti testes infames solam præsumptionē faciunt alijs nō concurrentibus adminiculis. tex. est in d. c. per tuas. in §. nos vero. vbi Abb. in iij. not. de simon. glos. in c. i. in verb. ad testimonium. de test. in vi. & Alexan. in d. consil. xi. Et, † q̄ indistincte testes infames non admittantur in crimine simoniæ, voluit etiā D. Ioan. Corasius mihi vti frater honorandus in suis Miscellaneis cap. xxx. lib. v. Et scias, † q̄ licet testis infamis admittatur, vt prædixi in hoc crimine læsæ maiestatis, Attamen secus esset quando esset inimicus eius contra quē in testem produceretur, per ea quæ dixi in proxima præcedenti quæstione. Et ita dixit Ang. in d. l. famosi. in versu. in textu ibi. ff. ad leg. iul. maiest. Si cupis ad saturitatem videre materiam istam de teste infame, vide Dominum meum D. Ioā. Crotum in præallegato tract. suo, de testi. colum. viij. versic. circa tertiam. nu. 30. cum sequentibus, vsq; ad nu. 54. & Felyn. in c. testimonium. de testibus.

S V M M A R I V M.

An accusati de crimine pendente iudicio possint esse testes in crimine læsæ maiestatis?

- 1 Accusatus criminaliter. pendente accusatione cōtra eū, regulariter testis esse non potest.
- 2 Secus est in crimine læsæ maiestatis, hæresis, & simoniæ.

Q V A E S T I O I I I I.

VARTO quæro: an accusati de crimine pendente iudicio poterunt esse testes in crimine læsæ maiestatis? Dicas, † q̄ regulariter pendente accusatione de crimine contra aliquem talis testis esse non poterit, vt probat text. in c. non debet. & ibi do. & maxime. Abb. in l. not. extr. de testi. vbi dixit, q̄ ex pendentia causæ criminalis contra aliquē grauat eū opinio, vt interim nō dicatur integri status. Et hinc est, quod accusatus criminaliter pendente accusatione repellitur ab ordine, sub iungens idem Abb. q̄ in omni actu in quo requiritur integritas status, talis repellitur: Attamen † secus est in crimine læsæ maiestatis, in quo admittitur in testem, & idem est in crimine hæresis, & simoniæ. c. non debet. extr. de testi. & ita voluit Alberic. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiest. idem tenuit D. Anto. de Butr. in c. si. de testi. per tex. in c. in fidei fauorem. de hæret. in vi. hoc etiā

voluit Crotus Dominus meus in tract. de testi. nu. 103. in versu. limitatur tamen. Nec obstant supra allegata: quia procedunt regulariter in crimine autem læsæ maiestatis propter criminis atrocitatem multa conceduntur, quæ alias denegarentur, ut in q. ij. & iij. supra proximis præcedentibus.

S V M M A R I V M.

- An infames admittantur ad probandum adminicula criminis læsæ maiestatis?
- 1 In crimine læsæ maiestatis stricta interpretatio fieri debet.
 - 2 Qui nult consequens nult etiam necessarium antecedens.
 - 3 Auctoritas rectoris successoris testibus etiam legalibus, non est probanda sed scriptura.
 - 4 Legato Cardinali non creditur de sua iurisdictione, ubi agitur de alterius præiudicio.
 - 5 Stante statuto quod adulterium probari possit per testes infames, non tamen idem erit in probando matrimonio.
 - 6 Matrimonium probandum non est in crimine adulterij quando est notrium, nisi negaretur. Et ad probandum eum requiruntur testes omni exceptione maiores.
 - 7 Causa matrimonij dicitur gravis & ardua.
 - 8 Infames in causis civilibus arduis non admittuntur in testes.

Q V A E S T I O. V.

VINTO quæro: supra q. iij. vidimus, quod infames admittuntur ad probandum crimen læsæ maiestatis: an admittantur ad probandum adminicula talis delicti? Et videtur dicendum quod non: quia in isto crimine stricta interpretatio fieri debet, ut dixit Thomas Grammat. in consil. 1. Tremendi Dei. nu. 41. allegat. Andr. de Iser. & Præpositi. in c. l. s. Item si fidelis. versic. turpiter luserit. in tit. quib. mod. feud. amittat. in visib. feud. & Andr. de Iser. in c. l. s. & bona committentium: col. xij. in tit. quæ sint regal. not. Bar. in l. in quæstionibus. ff. ad leg. iul. maiest. Et ibi dixit, quod testes infames licet admittantur ad probandum crimen læsæ maiestatis, attamen non admittuntur ad probandum adminicula talis delicti. Et exemplificat Bar. in d. l. in quæstionibus. in versu. item dicitur in eo qui dum esset rector provincie successorē non admisit. nam si volo hoc probare, id probare potero per testes infames: quia qui successorē sibi in officio a superiore missum non admittit crimen læsæ maiestatis iucurrit, ut vidimus supra sub rubric. qualiter & a quib. crim. læsæ maiest. committit. q. 1. sed ad probandum adminicula, scilicet, quod ille erat legitimus successor, infames non admittuntur: cum solum admittantur ad probandum delictum, non autem adminicula delicti, ut dicit tex. in d. c. per tuas. de simon. & hoc dicit Bar. esse perpetuo menti tenendum, opin. Bart. sequitur Io. de Anna. in c.

per tuas col. ij. in vers. nunquid autem tales criminosi; de accusation. Idem voluit Math. de Affili. in d. c. i. §. & bona comitrentium nu. 7. & 9. in tit. quæ sint regal. in vñsibus feudor. Et pro doctrina Bar. facit, q̄ voluit Bal. in auctē. si dicatur col. ult. C. de testibus vbi dixit, q̄ si statuo cauetur, q̄ infamis possit adulterium probare, q̄ licet adulterium non possit esse sine matrimonio, q̄ non poterunt testes infames matrimonium probare. Ego autem de dicta doctrina Bar. semper dubitavi: quia eadem ratione qua testis infamis admittitur ad probandum crimen læsæ maiestatis, admitti deberet ad probandum adminiculum sine quo dictum crimen non stare: nam cum alicui aliquid conceditur, eidem omnia cōcessa intelliguntur per quæ ad illud pervenitur l. ij. ff. de iurisdic. om. iud. vbi illi, cui mandata est iurisdic. omnia concessa intelliguntur sine quibus iurisdic. exerceri nō potest, & contra doctri. Bar. tenuit Angel in d. l. famosi vbi dixit, q̄ non credit esse verum dictum Bar. nisi quando adminicula non respicerent substantiam delicti, secus quando adminicula essent de substantia, vt in exēplo Bar. allegat in arg. tex. in l. ad rem mobilem & l. ad legatum. ff. de procurat. & tex. in d. l. ij. ff. de iurisdic. om. iud. & certe antequā v. dissem Angel. dubitavi de dicto Bar. quia tex. per ipsum alleg. in d. c. per tuas, pro eius dicto id non probat, adeo q̄ eius dictum consistit in sola eius autoritate: que magna est, sed non necessaria, quanvis probabilis. Distinguendum igitur esse arbitror pro concordia contrarietatis quæ est inter Bar. & Angel. in hoc articulo: q̄ aut adminicula, ad quæ probandum induciur infamis, erant de substantia criminis læsæ maiestatis adeo q̄ illis non probatis non erat probatum crimen læsæ maiestatis, & hoc casu locum habeat q̄ dixit Angel. qui voluit testes infames admitti ad probandum dicta adminicula: ex quo ad probandum ipsum crimen admittuntur, quod ratione comprobo sum mendo exemplum Bar. de eo qui non admisit successorem suum in offi. Nā ad hoc vt crimen læsæ maiestatis committatur, requiritur q̄ probetur non admissum esse legitimum successorem: ergo ista qualitas est pars substantialis dicti criminis ex qua ipsum crimen resultat, ergo infamis, qui admittitur ad probandum crimen læsæ maiestatis d. l. famosi. & ibi doct. ff. ad leg. lul. maiest. admittitur ad hoc probandum: quia idem iuris est de parte quod de toto l. quæ de tota. ff. de rei vendic. facit, † quia qui vult consequens vult etiam necessarium antecedens. Aliàs si secus diceremus, esset dare casum in quo infamis non admitteretur ad probandum crimen læsæ maiestatis, quod esset contra tex. in d. l. famosi. & ea quæ dixi supra q. iij. proxime præcedente. Aut loquimur de adminiculis non substantialibus ad dictum crimen, & eo casu procederet opi. Bar. cum quo in hoc casu concordat etiam Angel. in d. l. famosi. Nisi diceremus, q̄ in prædicto exemplo

- Bar. verum esset dicere q̄ testes infames non admitterentur ad probandū
 3 illum esse legitimum successorem, alia ratione: videlicet, † quia dicto casu
 auctoritas successoris non est probanda testibus, etiam legalibus sed scri-
 ptura: ei. n. non creditur asserenti se missum ad gubernandum illam provin-
 tiam siue ciuitatem a Principe, nisi ostendar litteras suæ deputationis. p. tex.
 in c. Nobilissimus. xcviij. Distinct. l. prohibiturus. C. de iure fisci. l. vnica. C.
 4 de mand. princ. Immo, † vbi agitur de alterius præiudicio etiā Legato Car-
 dinali non creditur de sua iurisdictione. glos. in c. sicut. de sent. excom. &
 habetur per Gōdisaluum Villadiego. in tract. suo de legat. q. vi. col. ij. nu.
 18. qui habetur Thomo. ij. tract. secundum impressionem Venetam. Ad
 5 illud, q̄ dixit Bal. in auct. si dicatur col. vlt. C. de test. q̄ † si statutum dicat,
 q̄ adulterium possit probari per testes infames, q̄ licet adulterium nō pos-
 sit esse sine matrimonio, nō p̄pterea poterit matrimonium probari per te-
 stes infames: Dicas id ideo esse, quia testis infamis ideo habilitatur a statuto
 ad probandum adulterium, quia personæ infames vt sunt lenæ & lenones
 6 sunt ministri huiusmodi criminis. Nec † semper probandum est matrimo-
 nium in crimine adulterij, quādo max. est notorium, nisi id negaretur, quo
 casu ad id probandum infames non admittuntur; quia in eo requiruntur
 7 testes omni exceptione maiores c. l. ext. de Confang. & Affin. Et † causa
 matrimonij dicitur causa grauis & ardua, vt per doct. in l. admonendi. ff. de
 8 iure iuran. & † infames in causis ciuilibus arduis non admittuntur ad testi-
 monium: quia causa ciuilis ardua æquiparatur criminali. l. propter litem. ff.
 de excusat. tutor. Abb. in c. testimonium de test. & ibi Fely. col. iij. vers. Est
 alia infamia facti nu. 10. & D. loā. Crotus. D. meus in tract. suo de test. nu.
 47. in vers. secundo ampliatur.

S V M M A R I V M.

An mulier possit esse testis in crimine læsæ maiestatis?

- 1 Mulier de iure canonico in criminalibus non admittitur in testem;
- 2 Fallit tamen quando crimen probari non posset per masculos.
- 3 Mulier de iure ciuili in criminalibus potest esse testis.
- 4 Mulier quare repellatur a testimonio in causa testamenti. remissive.
- 5 Mulier in crimine læsæ maiestatis admittitur ad testificandum.
- 6 Etiam si sit infamis.

Q V A E S T I O VI.

EXTO quæro: an mulier testis esse poterit in causa criminis
 læsæ maiestatis? Dicas, † q̄ de iure canonico mulier in crimi-
 nalibus testis esse non potest, vt est glos. in c. ex eo. xv. q. iij. &
 tradūt doct. in c. iij. vbi Abb. Ant. de Burr. & alij ext. de test. &

- ibi Fely. glos. in c. forus in fin. de verb. signif. Archid. in c. ij. de iudic. in. vi.
- 2 Dominus meus Ioan. Crot. in tract. de test. nu. 55. Fallit tamen, † quando crimen probari non posset per testes masculos, vt per Alex. conf. 64. visio themate in princ. in. i. volu. Iason in l. fin. in fin. C. de his quibus vt indign. Ioan. Andr. in tit. de teste, in. §. i. in vers. item excipitur quod est mulier, in addit. Specul. Alex. conf. 24. animaduersio in. ij. vol. Marfil. D. meus in l.
- 3 Diuus in. ij. col. ff. de quæstio. De † iure vero ciuili mulier in causa criminali poterit esse testis, vt voluit Specul. in tit. de teste. §. i. in vers. Item q̄ est mulier. Abb. in c. quoniam, extr. de test. vbi per Fely. late per totum, & est glos. in c. forus. de verbo signif. & in c. ex eo. xv. q. ij. & ita comun. tenet doct. vt dicit Fely. in d. c. quoniam, & D. Ioā. Crot. præceptor meus in tract. suo, de teste. nu. 57. & p̄ ista comun. opi. est tex. in l. ij. §. lege Iulia. ff. de test. vbi mulier in accusatione legis Iulie de vi repellitur: quia sui corporis quæstui fecit. Ergo a contrario si mulier non laborasset tali vitio admitteretur in similibus causis, ad idem facit tex. a contrario sensu in l. ex co. ff. de testi. Quare † autem mulier repellatur in causa testamenti a testimonio, rationem assignat præfatus Dominus meus in præalleg. tract. de test. nu. 57. & Fely. in d. c. quoniam. ij. col. In † crimine vero maiestatis non erit dubium q̄ mulier in testem admittatur: quia si de iure ciuili admittitur regulariter in criminalibus, vt proxime dictum fuit, a fortiori admittetur in crimine læsæ maiestatis, in quod infames etiam, & criminosi admittuntur, qui in alijs criminibus repelluntur: vt in l. famosi. ff. ad leg. Iul. maiesta. & dixi supra. q. ij.
- 6 & q. iij. proxime præcedentibus. Quinimo, † in crimine læsæ maiestatis admittitur mulier etiam si sit infamis: & hoc est q̄ probat tex. in l. in quæstionibus in verb. etiam. ff. ad leg. Iul. maiesta. qui loquitur de muliere infami, vt patet per exemplum quod ponit, & ita sentit ibi Bar. & ita illum tex. intelligit Fely. in d. c. quoniam col. ij. de test. & sequitur Crot. Dominus meus in d. tract. de test. nume. 57. vbi dixit, quod Iulia, (de qua in d. l. in quæstionibus) quæ coniurationem Catilinæ detexit, fuit meretrix. Ex quo notabis, q̄ tenentes q̄ speciale sit in crimine læsæ maiestatis, quod mulier in testem admittatur per illum tex. videntur non recte loqui: sed bene ex eo probatur, q̄ mulier etiam infamis admittitur, in d. crimine, & hoc speciale est. Et q̄ mulier admittatur in testem in crimine læsæ maiestatis, tenuit etiam Alberi. in d. l. famosi. Et Marti. de Laud. in tract. suo de crimine læsæ maiestatis. q. xxvij.

S V M M A R I V M.

- An socius criminis admittatur ad testificandum in crimine læsæ maiestatis?
- 1 Socius criminis regulariter non admittitur contra socium.

- credatur etiam in criminibus exceptis, ultra alia adminicula & coniecturas requiritur, q̄ ex numero testium, vel ex qualitate deponēdum, vel eorum personis contra quos deponit verisimile sit eos non mentiri. allegat ad hoc tex. in c. in fidei s. final. de hæret. in vi. idem voluit Marfil. Dominus meus in confi. 74. nu. 1. in i. volu. Math. de Afflict. in c. lin. s. & bona cōmittentium. col. iij. nu. 27. in tir. quæ sint regal. in vsibus feudor. vbi dixit,
- 5 † q̄ sola depositio socij criminis ad torturam, non sufficeret, nisi cum ea esset alia præsumptio, vel aliud indicium: allegat Alex. confi. 89. in iij. vol. Abb. in c. i. de confes. & Franc. Brun. in tra. ct. de quæstio. q. v. ad idem Grāmat. confi. 35. in causa Magnifici Antonij. in fin. nu. 49. Prædictam conclusionem, † q̄ socius criminis admittatur ad testificandum in crimine læsæ maiestatis, limita non procedere quando esset inimicus eius contra quē
- 6 deponit, tunc enim nullatenus esset admittendus. ita voluit Alex. in confi. 126. est tamen consilium D. Vincentij Paleori. doctoris Bononien. quem refert & sequitur Thom. Grammar. in confi. 8. formata inquisitione, col. iij. in princ. nu. 3. faciunt dicta supra q. ij. proxima præced. vbi vidimus, q̄ inimicus in testem non admittitur in hoc crimine læsæ maiestatis. Limita
- 7 † secundo prædictam conclusionem vt procedat, nisi alias socius criminis esset criminofus vel infamis ex alio delicto. ita dixit idem Grāmat. in confi. 75. in causa Magnifici Antonij Barna. col. iij. nu. 27. alleg. Angel. in l. qui in iudicio. ff. de accusat. vbi dixit, q̄ si ex forma statuti accusatori est credendum de damno dato vel alio crimine, ei non crederetur si esset infamis infamia facti. idem voluit Dominus meus Marfil. in confi. 74. col. iij. in i. volu. Corser. singul. suo in verb. integer. & hanc opīn. corroborat Grammar. in d. consil. ex eo q̄ dixit Bal. in sua repet. l. cunctos populos. col. xv.
- 9 versic. Quintum exemplum. C. de sum. trinit. & fide cathol. vbi dixit, † q̄ stante statuto, q̄ libris mercatorum plena fides adhibeatur pro scribente, id sane intelligi debet, nisi aliās mercator esset infamis vel suspectæ vitæ. idē voluit las. in l. admonendi. ff. de iur. iurand. tu adde aliam rationem, quare socius criminis aliās infamis non sit admittendus in testem in crimine læsæ maiestatis: quia, q̄ socius criminis admittatur in crimine læsæ maiestatis, hoc est speciale in d. crimine, quia regulariter nō admittitur in alijs criminibus. vt dixit Math. de Afflict. in d. s. & bona committentium, loco præalle
- 10 gar. quando autem socius criminis esset infamis concurrerent duæ specialitates, vna q̄ tanquam socius criminis admitteretur, alia q̄ tanquam infamis, q̄ esse non debet, † quia duo specialia circa idem concurrere non possunt l. i. vbi glos. Bar. & do. ct. C. de. dor. promissio. Oldrad. in confi. 79. facit etiam illud, q̄ duo vincula magis stringunt quā vnum s. affinitatis. in fi.
- 11 de nupt. au. ct. itaq. & ibi Bar. C. commu. de successio. facit etiam, quia † q̄

instrumentum sit de nouo repertum statur iuramento producentis. Bar. & do. & in l. admonendi. ff. de iure iurand. habetur in c. pastoralis. de except.

- 12 Hoc tamen non procedit, si producat instrumentum de nouo repertum esset alijs perjuris, vt dixit Roma. in d. l. admonendi. t Et in quibus alijs casibus socius criminis in testem admittatur, vel de socijs interrogari possit, vide quæ magistraliter & copiose ponit. D. lo. Crotus Dñs meus in præalleg. tract. suo. de test. in versic. Octauo principaliter. nume. 91.

S V M M A R I V M.

Antest singulares probent in crimine læsæ maiestatis?

- 1 Testes singulares in crimine læsæ maiestatis admittuntur.
- 2 Iura loquentia de singularitate testium, quomodo sint intelligenda.
- 3 Testes singulares in crimine hæresis admittuntur, cum distinctione tamen ut ibi.
- 4 Ad probandum aliquid in genere antest singulares sufficiunt?

Q V A E S T I O VIII.

CTAVO quæritur: quid dicendum de testibus singularibus: an probent in crimine læsæ maiestatis, cum alijs nullo modo probent. l. iuris iurandi. C. de testi. c. licet causam. de probatio: Dicat, t q in d. crimine admittuntur: ita not. dixit Petr. de Ancha. in consi. 440. Ex prædicta facti narratione. in ij. dubio. vbi notabiliter dixit, t aduertendum esse in materia singularitatis testium: Nam quandoq; deducitur vnum factum q; perficitur vno loco & tempore, vt puta homicidium, vel adulterium, aut vna obligatio ex consensu descendens, & isto casu quando testes deponunt, de diuersis locis & temporibus, vti singulares non probant identitatem facti, & hoc modo intelligendum est exemplum de Susanna & iura loquentia de singularitate. Aliquando vero deducitur aliquod factum quod momento temporis essentiam non capit, aut in vno loco tantum, veluti est conspiratio, coniuratio, & tractatus, qui contra principem fiunt: & isto casu dicit, q singularitas testium non infringit probationem, quinimmo probat. q; comprobatur per iura & rationes de quibus per eum ibi. & hoc tenet etiam Crot. Dominus meus in tract. de test. in versic. Nonna sit conclusio. nu. 3 & 5. idem tenuit Math. de Afflict. in c. i. in s. & bona committentium. col. iij. nu. 29. in xij. Speciali. in tit. quæ sint: regal. in vltibus feud. Et Marfil. Dominus meus in consi. i. col. iij. vers. quia respondeo. in i. volum. lo. de Anna, in c. licet hæli. col. iij. de simon. idem tenet Nicol.

- 3 Bellon. in consi. 23. nu. 3. & t idem est in probanda hæresi: vt per Bal. in l. actor. col. ij. C. de probatio. Fely. autem in c. licet. el ij. col. v. de testi. In hæresi distinguit: q̄ aut testes inducuntur ad probandum hæresim in genere, & isto casu dicit procedere opinionem Bald. in d. l. actor. Aut tractatur de probanda hæresi in specie, & eo casu dicit testes singulares non probare, vt
- 4 ibidem late per eum. t An autem verum sit, q̄ vbi agitur de probando aliquid in genere testes singulares sufficiant, vide eundem D. Ioan. Croc. in d. tra. st. suo. de testi. in vers. septima sit conclusio, sub nu. 324. vbi adducit tenentes & negatiuam, & affirmatiuam partem circa hoc: & tandem ipse videtur residere in parte negatiua, videlicet q̄ etiam quando tractatur de probando aliquid in genere testes singulares non admittantur. vide dicta per eum ibi.

S V M M A R I V M.

An frater contra fratrem in crimine læsæ maiestatis testificari cogatur?

- 1 Attinentes usque ad septimum gradum testificare non coguntur, regulariter, tam in civilibus quam in criminalibus. Possunt tamen si volunt testificari.
- 2 Iudex, attinentibus sponte deponentibus, debet facere scribi in actis, q. volentes deponūt.
- 3 Frater contra fratrem in maioribus criminibus & exceptis testificari cogitur.
- 4 In defectum tamen aliarum probationum.
- 5 Crimen læsæ maiestatis est de exceptis.
- 6 Frater ad fratris defensam an testificari possit?
- 7 Frater uel consanguineus si sit multum notæ fidei, & integræ uite, in causa fratris uel consanguinei probat.
- 8 Fratres & consanguinei in criminalibus ad meram defensionem & probationem innocentie admittuntur. Secus ad reprobationem testium.

QVÆSTIO IX.

NONO quæro: an frater contra fratrem in hoc crimine læsæ maiestatis testificari cogatur? Dicas, t q̄ regulariter attinentes vsq̄ ad septimum gradum testificare non coguntur, vt habetur in l. lege Iulia. ff. de testi. vbi glos. in verb. denunciatur. dixit, hoc esse verum tam in civilibus quam in criminalibus. ad idem glos. in l. fœmina. in verb. iniuriā.

- C. ad iurpil. lo. de Imol. in c. dilectionem. de test. cogend. possunt tamen si
- 2 volunt testificari: sed eo casu t quando volunt examinari, tunc cautus sit iudex, quod in actis describi faciat, quod volentes deponunt. ita notant.

- dixit Bar. in au. & presbyteros. in iij. not. C. de epis. & cler. & ibidem Cyn.
- fallit tamen regula prædicta † in maioribus criminibus, in quibus frater contra fratrem testificari cogitur: vt per Specul. in tit. de test. in §. de testiū compulsionē. versicul. sed nunquid frater cogitur. vbi dixit, q̄ idem est in criminibus exceptis. allegat tex. in c. literas. de præsumpt. vbi frater contra fratrem in crimine hæresis deponit. † hoc tamen sane intelligendum est in defectum aliarum probationum, vt dicit idem Specul. loco præalleg. allegat tex. in l. quoniam. in fine. C. de hæret. & in c. quanquam. xiiij. q. ij. Constat † autem crimen læsæ maiestatis esse de criminibus exceptis: Ergo in crimine læsæ maiestatis frater contra fratrem testificari cogetur. facit, quia in hoc crimine frater fratrem accusat, vt vidimus, supra in rubri. qui accus. poss. q. iij. An † autem frater ad fratris defensionem testificari possit? Viderur dicendum, q̄, si frater vel consanguineus esset vir integræ vitæ & magnæ san. & monix, in quo cessaret verissimiliter suspitio q̄ mentiretur, pro fratre vel coniuncto, talis admitteretur ad probandum Innocentiam fratris vel consanguinei in criminalibus. facit q̄ dixerunt Ioan. Andr. & Ioan. de Imol. in c. cum. R. Canonicus. extra de offi. delegat. vbi volunt, † q̄ si frater vel consanguineus producat in testem in causa fratris vel consanguinei, eius fides non diminuitur, si sit multū notæ fidei, & integræ vitæ. quorum dictum sequitur Crot. Dominus meus in præalleg. tract. de testi. nume. 85. & 86. vbi pro ista opinione allegat tex. in c. in literis in fin. extra de test. Dicas, † q̄ consanguinei etiam fratres admittuntur in criminalibus ad defensionem. per text. in l. parentes. ff. de testib. & in c. literas. de præsumpt. Id tamen locum habere dicas vbi ad meram defensionem & probationē innocentie inducuntur: secus si ad reprobationem testium essent producti. vt scribunt Bal. & Salyc. in l. parentes. C. de testib. & sequitur Alexand. in consi. 5. in iij. col. in l. volu. & Grāmat. consi. 52. in causa mota. col. ij. n. 12.

S V M M A R I V M.

- An iudeus poterit esse testis in crimine læsæ maiestatis?
- 1 Iudeus regulariter contra Christianum in testem non admittitur.
 - 2 Iudeus contra Christianum in multis partibus in testem admittitur.
 - 3 Iudeus in causa matrimoniali uertente inter Christianos quando ab alijs uocatur in con-
testem potest testificari. Et ita consuluit auctor cum celeberrimis doctioribus Paduæ
legentibus.
 - 4 Iudeus in crimine læsæ maiestatis, & hæresis, contra Christianum testis esse potest.
 - 5 Maior est prohibitio in hæretico quam in iudeo.
 - 6 Crimen hæresis & læsæ maiestatis equiparantur. Et de uno ad aliud arguitur.

- 7 Iudæus in alijs causis quando admittatur in testem. remissiue.
- 8 Iudæus testificando iurare debet super suam legem.
- 9 Iudæo in qua forma iudex deferre debeat iuramentum. remissiue.
- 10 Iudæus iurans secundum suam legem si deieret. de falso puniatur.
- 11 Iudæus nuper ad fidem conuersus. non potest esse testis contra Christianum. in casibus in quibus cum erat iudæus non poterat.
- 12 Periuirus etiam post peractam poenitentiam testis esse non poterit.
- 13 Stante statuto quod percussus Antianum puniatur in duplum. an percussus eum qui de proximo fuit Antianus puniatur poena dicti statuti?

Q V A E S T I O X.

- 1 **D**E C I M O quæro: quid dicendum de Iudæo. an poterit esse testis in crimine læsæ maiestatis? Dicas. t̄ q̄ regulariter Iudæus contra Christianum in testem non admittitur. c. Iudæi extra de Iudæ. ij. q. vij. c. alicui. l. quoniam. C. de hæret. l. ij. in fin. C. de summa trinit. & fid. cathol. c. i. de test. c. licet vniuersis. eod. tit. c. placuit. iij. q. ij. Speculat. in titu. de teste. §. i. versic. Item q̄ est Iudæus. Alex. consi. 70. viso processu inquisitionis. in i. volu. Veruntamen t̄ in multis partibus Iudæi contra Christianum in testes admittuntur. vt testatur Specul. in tract. de mod. general. concil. congregand. rubric. lxi. nu. 30. Et t̄ ego consului alijs in Ciuitate Veneriarum in causa matrimoniali quæ inter Nobiles vertebatur. q̄ quidã magister Lazarus Hebræus Medicus. qui fuerat præsens contractui matrimonij. & ab alijs testibus examinatis uocabatur in contestem. examinari posset super contractu matrimonij. & Consi. meo Celeberrimi Doctores t̄nc Paduæ legentes. D. Petrus Paulus Parisius. qui postmodum fuit Cardinalis. D. Marianus Socinus Nepos. D. Ant. Francisc. de doctoribus Patauus.
- 4 & D. Bernardinus Gamarus Bononiensis. se subscribere. Dicas. t̄ q̄ in crimine læsæ maiestatis Iudæus testis esse poterit: sicuti contra Christianum in crimine hæresis admittitur. c. contra Christianos. de hæret. in vi. c. si hæreticus. ij. q. vij. c. in fidei fauorem. de hæret. in vi. quæ iura quamuis in hæretico loquantur. attamen intelliguntur etiam in Iudæo: quia t̄ maior est prohibitio in hæretico. quam in Iudæo. secundũ glos. in c. pagani. ij. q. vij. pro qua facit text. in c. i. de hæret. in vi. Et q̄ Iudæus admittatur in testem in hoc crimine læsæ maiestatis. videtur sentire Fely. in d. c. Iudæi. de test. in vi. fallentia. vbi ponit regulam. q̄ Iudæi non admittuntur in testes contra Christianos: Demum dicit. q̄ d. regula fallit in criminibus exceptis. idem dixit Gondifal. de villa Diego. in suo tract. de hæret. q. xij. versic. Est tamen

- 6 speciale in hoc crimine. nu. 10. facit, quia † crimen hæresis & læsæ maiestatis æquiparantur. c. vergentis. de hæret. vbi glos. in verb. exheredato. & in l. manicheos. C. de hæret. & de vno ad aliud arguitur. glos. in l. nutū. ff. de acquirend. hæred. & glos. in d. l. manicheos, in verbo debet. glos. ij. in c. i. de testi. in vi. quam ad hoc pro singulari allegat Alex. in l. si quis filio. §. hi autem. ff. de iniust. rupt. & irrit. testam. Quando † autem Iudæus admittatur in testem in alijs causis, vide per D. Ioan. Crotum præceptorem meum, in tract. suo. de test. in versu. Nono quæritur. nu. 136. & per Felyn. in d. c. Iudæi. de testi. & ibi per omnes. Et † quando Iudæus admittitur in testem iurare debet super suam legem non super Euangelia, vt per Ioan. de Imol. in clem. i. de testi. Ant. de Butr. in proemio Gregoriano. & † in qua forma iudex deferre debeat iuramentum Hebræo, vide Specul. in titul. de iuram.
- 10 calum. in §. restat. versic. penult. Et † si Iudæus iurans secundum suam legem deierat, de falso puniri potest: quia statum eius sacramento quando iuratur per suam legem. Ita dixit Andr. de Iser. in constit. regni. quæ incipit, si quis posterum, in rubr. de defens. imposit. nu. 31. Vnum non omitto, † qd in casibus in quibus Iudæus testis esse non potest contra Christianum, in eisdem Iudæus nuper ad fidem conuersus contra Christianum testis esse non poterit. facit ad hoc glos. in l. qui cum uno. §. ignominia. ff. de re milit.
- 12 quæ voluit † qd periurus etiam post peractam poenitentiam testis esse nō possit. ita dixit, D. Hippol. Dominus meus in l. §. præterea. col. ij. versicul. pro quibus etiam facit. nu. 5. ff. de quæstio. allegat in argu. tex. in l. filij. §. vi. dua. ff. ad municipal. & in c. is qui. in fin. de sepult. in vi. Et pro ista opin. vi de eundem D. meum in singul. suo nu. 179. incip. viget communiter. vbi
- 13 examinat illam quæstionem: Ant. stante statuto qd percutiens Ancianum siue priorem puniatur in duplum, percutiēs eum qui de proximo fuit Antianus siue prior puniatur poena dicti statuti: & tandem adductis doctorum in hoc discrepantium opiniones, ipse sequitur opinionem Alberici, qui tenuit partem affirmatiuam: pro qua opinione multa adducit pro conclusionem supradicta. facit iudicio meo mirabiliter tex. in c. accusatores. & qd ibi not. Ioan. de Turr. Cremat. et Præposit. iij. q. v. vbi habetur qd inimicus nouiter reconciliatus non admittitur in testem. de quo dixi supra q. ij. pro xima præcedenti sub hac eadem rubric, in versu. sexto decimo testis.

S V M M A R I V M.

An periurus in crimine læsæ maiestatis admittatur in testem?

- 1 Periurus non admittitur in testem, etiam si emendatus sit.
- 2 Periurus in crimine læsæ maiestatis admittitur in testem. Et quibus concurrenti-

bus. numero 2.

- 3 Periuus in crimine hæresis quando admittatur in testem.
- 4 Et quando in crimine simoniæ.
- 5 Crimen hæresis est maius crimine læsæ maiestatis.
- 6 Idem etiam dicitur de crimine simoniæ, quando hæresim sapit.
- 7 Respectu simoniæ hæresis cetera crimina quasi pro nihilo reputantur.
- 9 Seruus, iulis persona, uel liber & criminofus, ac infamis, obscurus, uel ignotus, sine tor-
tura non admittuntur in testes.

Q V A E S T I O X I.

- V**NDECIMO quæro: certum est q̄ periurus non admit-
titur in testem, etiam si emendatus esset, nam perdit perpe-
tuo fidem aliquid probandi per suum iuramentum. glos.
est ad hoc communiter approbata in c. per tuas. in versicu.
adulterij. de simoni. & in c. testimonium. de testi. facit text.
in c. paruuli. xxij. q. v. Notant do. & vbi Alexand. & las. in
l. ij. §. quod diximus. ff. si quis. cautio. Felyn. in c. ex parte. de testi. sed quid
dicemus † in crimine læsæ maiestatis: an periurus in testem admittendus
sit? Teneo q̄ sic, cum temperamento tamen, de quo infra dicam. Moueor
quia † periurus admittitur in testem in crimine hæresis, tex. est in c. accusa-
tus. §. licet vero periurus. de hæretic. in vi. quod tamen procedit, quando
quis fuit periurus ex eo, quod coram iudice tam de se quam de alijs in fa-
cto hæresis veritatem dicere iurauit, & tamen eam celando deiecit, &
postmodum dictum suum corrigere velit, tam contra se quam contra
alios suos complices deponendo: nam si ex manifestis indicijs appareat
talem non animi leuitate aut odij fomite seu corruptione pecuniæ, sed ze-
lo fidei Christianæ dictum suum velle corrigere, ac ea quæ iureiurando
tacuerat reuelare ad fidei fauorem, nisi aliud obster eius stari deberet depo-
sitioni tam contra se, quam contra alios, vt ad literam dicit tex. in d. §. licet.
Et per illum tex. ita dixit in crimine hæresis Gondisal. Villadiego Hispan.
in tra. & suo de hæretic. q. xij. colum. ij. nume. 12. vbi dixit, q̄ admittun-
tur in testes periuri in crimine hæresis, & ita demum eorum dictis fides
adhibetur, si ex verisimilibus coniecturis, & ex numero testium, & ex
qualitate tam deponentium quam eorum contra quos deponunt, ac alijs
circumstantijs, sic testificantes falsum dicere non præsummantur: vt di-
citur in dict. capitul. in fidei fauorem. de hæretic. in vi. vbi habetur,
quod excommunicati, & participes ac socij criminis admittuntur in
crimine Hæresis in Testes, concurrentibus tamen supradictis.

- Nec obstat prædictis glos. in d. c. per tuas. el. i. in verbo adulteriꝝ supra allegata, de simon. quæ voluit, ꝑ qꝫ in crimine simoniæ periurus non admittatur: & tamen crimen simoniæ & hæresis parificantur. Nam dicere possumus, quod idem erit in crimine simoniæ qꝫ in crimine hæresis, quando concurrunt ea de quibus supra. & dictum glos. in d. c. per tuas. Regulariter proccedit, sed secus erit cum dicto temperamento de quo in d. c. in fidei. Et ꝑ licet crimen hæresis maius videatur crimine læsæ maiestatis: cum plus sit diuinam quam temporalem offendere maiestatem, vt dixit text. in c. vergentis, de hæret. Et sit ꝑ etiam crimen simoniæ (quando tamen hæresim sapit) maius crimine læsæ maiestatis humanæ: vt dicit text. in d. c. per tuas. in. 8.
- hæc omnia. vbi dixit, qꝫ ꝑ simoniaca hæresis est tantæ immanitatis qꝫ ad eius comparationem cætera crimina quasi pro nihilo reputantur. Nihilominus ꝑ quando apparet qꝫ zelo iustitiæ periurus deponeret in crimine læsæ maiestatis, concurrentibus supradictis, indubie teneo ipsum admittendum esse, argu. text. in d. c. per tuas. in versic. præterea. de simon. Prædictis tamen non concurrentibus dicerem periurum non admittendū sine quæstionibus: per glos. in c. in summa xv. q. vi. quæ dixit, qꝫ ꝑ seruus, vilis persona, vel liber, & criminofus, ac infamis, obfcurus, vel ignotus sine tortura non admittuntur.

S V M M A R I V M.

- An minor in crimine læsæ maiestatis testis esse possit?*
- 1 Regulariter in criminalibus non admittitur in testem qui non sit maior annis viginti.
 - 2 Nisi quando crimen non posset per alios probari.
 - 3 Et multo minus minor quatuordecim annis. Qui non potest torqueri, sed serula cedi debet, uel minis terri ad ueritatem dicendam.
 - 4 Minor in crimine læsæ maiestatis examinatur, & torquetur.

Q V A E S T I O XII.

VODECIMO quæro: an minor testis esse poterit in crimine læsæ maiestatis? Dicas, ꝑ qꝫ regulariter in criminalibus nisi quis sit maior annis. xx. in testem non admittitur. i. testimonium, & ibi glos. ff. de test. Hoc tamen fallit, ꝑ quando crimen non posset per alios probari: Tunc enim minoris testimonium in subsidium admittitur, secundum Ioan. Andr. in tit. de test. §. i. versic. Item excipitur quod est impubes, in addit. Specul. idem dixit Alex. in consi. 24. Animaduersis, in ij. volu. Crotus Dominus

- 9 Dominus meus in tra. & suo de testi. nu. 71. Nec t̄ etiam & multo minus testificare poterint in criminalibus minores annis xliij. torqueri enim non possunt, sed ferula cædi debent, vel minis terreri ad veritatem dicendam. l. de minore. ff. de quæstio. in princ. & l. ex libero. §. de minore. ff. eod. titul. l. §. impuberes. ff. ad syllen. & habetur per Bonifac. de Vitelli. in tra. & suo malefi. in tit. de quæstio. & tormen. & quæ personæ ab eis excusent. & l. inuiti. ff. de testi. Attamē t̄ in crimine læsæ maiestatis minor in testem examinatur, & etiam torquetur, propter criminis atrocitatem. text. in l. de minore, in princ. ff. de quæstio. & ibi doct. idem dixit Alberic. in tra. & de testi. in rubric. quando repellantur testes ratione personæ. in versic. præterea inquit, versic. repellitur etiā testis. nu. 10. ad idem Ant. Capitiu. in suis Decisio. Neapolit. Decis. 130. n. 55. In isto enim crimine multa conceduntur contra regulas iuris, vt patet ex his quæ dixi supra in pluribus quæstionibus, in rubric. qui accus. poss. & longe plura adducit Math. de Assi. & in tit. quæ sint regal. in c. i. in §. & bona committensium, vbi enumerat omnia specialia quæ sunt in hoc crimine læsæ maiestatis, idē facit Ant. Capit. in præallegata Decis. 130. nu. 54. & D. Hippol. de Marfil. Dominus meus in l. de minore, in princ. in i. & ij. col. ff. de quæstio. facit ad prædicta, q̄ pupillus & impubes cum autoritate tutoris admittuntur ad accusandum in hoc crimine, qui in alijs repelluntur, vt habetur per Specul. in tit. de accusatore. §. i. versicul. item excipitur q̄ est pupillus. & dixi supra in rubric. qui accusar. possunt. q. viij.

S V M M A R I V M.

An meretrix poterit esse testis in crimine læsæ maiestatis?

- 1 Meretrix regulariter repellitur a testimonio.
- 2 Meretrix in crimine læsæ maiestatis admittitur ad testificandum.
- 3 Tamen eius dictum alijs non concurrentibus, indicium non facit ad torturam.
- 4 Meretrix publica quæ dicatur.
- 5 Meretricum publicarium usus a Solone institutus fuit.

QVÆSTIO XIII.

TERTIO DECIMO quid dicemus de meretrice: an poterit esse testis in crimine læsæ maiestatis? Dicas, t̄ regulariter meretrix repellitur a testimonio: quia infamis. Infamis enim repellitur regulariter a testimonio in criminalibus. l. sciant. C. de probatio. & habetur in c. testimonium. de testi. & dixi supra. q. iij. sub hac eadem rubr. Et q̄

Hierony. Gigas,

DD

- Meretrix tanquam persona infamis repellatur, a testimonio in criminalibus, tenet Alexand. in consil. xi. circa primum. col. i. versic. & dicit Bart. in i. volu. Dicit tamen, quod secus erit in hoc crimine, in quo infames ad testimonium admittuntur, ut vidimus supra proxime in d. q. iij. Et ita dixit Alexand. in d. consil. xi. col. i. in princ. & probatur hoc per text. in l. in quæstionibus. ff. ad leg. iul. maiest. ubi Iulia. quæ meretrix fuit, detexit coniurationem Catilinæ. faciunt ad hoc quæ dixi. supra q. vi. proxima præcedenti. in versu. in crimine vero. Dicit tamen, quod eius dictum tanquam non integritestis per se solum alijs non concurrentibus indicium non faceret ad torturam: quia testis non integræ opinionis & famæ indicium non facit ad torturam, ut dixit Bal. in e. sacramentum. de consuet. recti. feud. Bar. in l. admonendi col. xij. ff. de iure iuran. Alex. in consil. supra allegato. qui in meretrice loquitur. idem dixit Marsil. Dominus meus in consil. io. i. in præmissa causa col. ij. nu. 18. in ij. volu. Publica tamen meretrix ea dicitur, quæ publice & palam prostituitur. l. palam. ff. de rit. nupt. mulieres enim quæ sui corporis quæstum faciunt (ut supra dictum est,) a testimonio regulariter repelluntur, ad quod ultra superius allegata est bonus text. in l. iij. s. lege Iulia. ff. de testi. ubi mulier, in accusatione legis Iuliæ de vi repellitur: quia sui corporis quæstum fecerat. tamen Meretricum publicarum usus a Solone institutum Philemon scribit, ut ea Venere contenti iuvenes a pudicis sollicitandis abstinerent, ut testatur Andr. Alciat. in l. Mallurius scribit. ff. de verbor. significat.

S V M M A R I V M.

An clericus contra laicum admittatur in testem in crimine lese maiestatis?

- 1 Clericus ubi poena sanguinis ingeritur non admittitur in testem.
- 2 Clericus testificari potest contra laicum in crimine Ecclesiastico, coram iudice Ecclesiastico.
- 3 Clericus in iudicio seculari admittitur in testem quando veritas aliter haberi non potest.
- 4 Clericus ubi agitur civiliter de crimine potest esse testis.
- 5 Secus si criminaliter.
- 6 Clericus contra laicum in causa criminali ubi poena sanguinis non ingeritur in utroque foro testificari potest.
- 7 Clericus in crimine lese maiestatis contra laicum non cogitur testificari.
- 8 Secus post obitum incupiti quando agitur de damnanda eius memoria, quia tunc cogitur a suo iudice Ecclesiastico.
- 9 Inhabilitas clerici scilicet quod non possit testificari in causa ubi ingeritur poena sanguinis procedit ratione ordinis clericalis.

- Q**UARTODECIMO quæro: an Clericus contra Laicum in testem admittatur in crimine læsæ maiestatis? Dic-
cas, † q̄ clericus, vbi poena sanguinis ingeritur, in testem
non admittitur. glos. in c. testimonium. xi. q. i. per text. in
c. de cætero. de testi. ad idem text. in d. c. testimonium. &
per Felyn. in d. c. de cætero, in princip. & ibi Abb. & do-
ctor. & glos. in c. i. li. Distinct. in verb. sacerdotes. Crotus Dominus meus
in tract. de testi. nume. 69. Limita prædictam conclusionem, † vt non pro-
cedat si laicus accusaretur de crimine Ecclesiastico, coram Ecclesiastico Iu-
dice: vt voluit Abb. in d. c. de cætero. & ibi Felyn. colum. i. in princip. de
testi. & Archidia. in d. c. testimonium. vbi Præposit. in princ. adducit. vi. q.
i. c. i. Et idem tenuit Io. de Turr. Cremat. in d. c. testimonium.
- Limita ij. † quando in iudicio seculari veritas aliter haberi non posset: vt
per Abba. in dict. c. de cætero. per tex. in c. quanquam. xliij. q. ij. Anton. de
Butr. in c. dilectorum. coi. vlti. de testi. cogend. idem tenuit Præposit. in d.
c. testimonium. & ibidem Turre Cremata xi. q. i. Fely. autem in d. c. de cæ-
tero. colum. i. versic. falli ij. dicit, † in hoc bene considerandum: quia si lo-
quimur vbi non agitur criminaliter Clericus admittitur, vt not. Archid. in
clemen. testimonium. de testi. vbi dixit, q̄ vbi de crimine agitur ciuilit-
er clericus posset esse testis, nec ei noceret si postea iudex laicum sanguine pu-
nir. idem dixit Turre Cremata. in dict. capitul. testimonium. xi. q. i. Sin-
autem † loquimur in causa criminali criminaliter mota, secus dicit Felyn.
esse dicendum: Nam eo casu clericus testis esse non poterit: alleg. not. per
Specul. in titul. de legat. §. iuxta. versicul. Item litigiosus. & glos. in cap. i. li.
Distinct. subdens, quod in hoc non valeret protestatio, de qua in cap. ij.
de homicid. in vi. quia esset contraria facto, cum nihil ciuilit-
er quod dixit Thom. secunda secundæ quæst. lxx. Articul. primo. in fin.
vbi dixit, q̄ ministri altaris cogendi non sunt testificare in causa sanguinis.
- Potest † tamen Clericus contra Laicum in causa criminali vbi non inge-
ritur poena sanguinis, siue coram laico siue coram Ecclesiastico causa aga-
tur, testificari. c. quandoq̄ xliij. q. ij. Abb. & Aret. in d. c. de cætero. de te-
sti. Immo tali casu clericus cogi poterit, vt voluit Anton. de Butr. in c. di-
lectus. extra de testi. cogend. & Crotus Dominus meus. in tract. de testi.
nume. 69. versicul. secunda conclusio.
- Ex præmissis colligo, † quod clericus in crimine læsæ maiestatis (in quo
ingeritur poena sanguinis, vt in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest.) contra lai-
cum non cogetur testificari, per præmissa.

- 3 Fallit tamen prædicta conclusio, † quando agitur de crimine læsæ maiest. post obitum rei ad damnandam eius memoriam: quia cum tunc non agatur amplius de pœna sanguinis, cum mortuus sit inculpatus de tali crimine, sed solum agatur de confiscatione bonorum defuncti. l. penul. & final. C. ad leg. iul. maiest. l. fin. ff. eod. clericus contra talem cogetur testificari, a suo iudice Ecclesiastico tamen, per prædicta. Erit ergo conclusio, q̃ in crimine læsæ maiestatis quando tractatur de pœna sanguinis clericus contra laycum in testem non admittetur, & † ista inhabilitas in clerico procedit ratione ordinis clericalis, non defectu personæ: vt dicimus de infame criminoso vel similibus, qui ex quo alijs repelluntur a testimonio, tamen in crimine læsæ maiestatis admittuntur, vt in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiest.

S V M M A R I V M.

- A1 laicus admittatur ad testificandum contra clericum in crimine læsæ maiestatis?
 1 Laicus regulariter non admittitur in testem contra clericum in criminali causa.
 Etiam si clericus sit tantum primæ tonsuræ.
 2 Laici clericis sunt infesti.
 3 Laicus gradu & conuersatione non est par clerico.
 4 Clerici dei legatione funguntur.
 5 Laicus in crimine læsæ maiestatis admittitur in testem contra clericum. & sub nu. 7.
 6 Crimina excepta quæ sint c.
 7 Laici contra clericos in criminibus exceptis admittuntur in testes.
 8 Laici in quibus casibus admittantur in testes contra clericos. remissive.

Q V A E S T I O X V.

- ECIMOQVINTO quæro: quid dicendum e contra an laicus admittatur in testem contra clericum accusatum de crimine læsæ maiestatis? Et videtur dicendum q̃ non: quia † regulariter laicus non admittitur in testem contra clericum in criminali causa. tex. est. in c. de cætero. de testi. & procedit hoc etiam in clerico primæ tonsuræ, vt dixit Fely. in d. c. de cætero. in prin. & Dominic. in c. sicut sacerdotes. ij. q. vij. & probatur per tex. in d. c. de cætero. in verbo, clericum. iuncto c. clerico. & ibi glos. in verb. psalmistas. xxi. distin. 2. Huius decisionis duplex ratio redi potest, secundum D. lo. Crot. præceptorem meum in tra. & suo. de testi. nu. 69. Prima † quia laici clericis sunt infesti. c. laici. & c. laicus. ij. q. vij. Secunda ratio est secundum Aretin. in d. c. de cætero: quia † laicus gradu

non est par clerico, neq; etiam conuersatione, & hæc ratio reuerentiam respicit quia laicus clericum debet prosequi, quoniam ¶ clerici Deilegatione funguntur. c. accusati. in fin. ij. q. vij. facit tex. in c. quis dubitat. & in c. duo sunt. 96. distinc. prædicta regulariter procedunt, sed ¶ in crimine læsæ maiestatis secus dicendum arbitror: Constat enim crimen læsæ maiestatis esse crimen exceptum, vt tenet Alberic. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiest. vbi dixit, ¶ q; crimina excepta sunt, maiestatis, simoniæ, hæresis, fraudati census, fraudatæ Annonæ, & crimen dilapidationis. ¶ In criminibus autem exceptis laici contra clericos admittuntur. c. tanta. de simon. glos. in d. c. de cætero. & ibi doct. maxime Fely. col. ij. in fin. vers. limita sexto. de testi. Et hoc in crimine læsæ maiestatis firmat Alberic. in d. l. famosi. vbi dixit, q; in crimine læsæ maiestatis recipiuntur in testes fœminæ, laici, & criminosi, cōtra clericos, & q; laicus contra clericum in crimine læsæ maiestatis testificari possit, tenuit etiam glos. in c. cum P. Māconella. de accusa. & ibi doct. & Boer. in tra. ct. de sedit. in vi. & vltim. præsupposito. nu. 5. in fin. & vide ad hoc Specul. in titu. de accusator. in versic. in summa nota. vbi etiam enumerat crimina excepta. In ¶ quibus autem alijs casibus laici contra clericum admittantur, vide per doct. late in d. c. de cætero. vbi Fely. & per dictum D. meum in tra. ct. de testi. nu. 59. cum sequen.

S V M M A R I V M.

An serui, criminosi, & infames, admittantur in testes contra clericos in crimine læsæ maiestatis?

- 1 Serui, criminosi, & infames, in crimine læsæ maiestatis contra clericum male uocis, & fame, in testes admittuntur, sicuti contra laicos.
- 2 Secus si est bone uocis conditionis & fame.
- 3 Ex uita præterita præsumitur.

QVÆSTIO. XVI.

ECIMOSEXTO quæro clarum est, q; serui, criminosi, & infames, admittuntur in testes in crimine læsæ maiestatis contra Dominos, vt vidimus supra q. ij. de infami, & criminoso. q. iij. & vij. xl. & xij. proxime præcedentibus, & de seruis habetur in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiest. An huiusmodi personæ admittentur in huiusmodi crimine contra clericos? Distingue q; ¶ aut clerici accusati, inquisiti, vel denunciati de crimine læsæ maiestatis sunt male uocis & fame, ita vt ve-

risimiliter credere possumus eos huiusmodi delictum commisisse, & eo casu infames, criminosi, & serui contra eos ad accusandum, & testificandum admitterentur, sicuti admittuntur contra laicos. ita probat text. in c. in primis. in g. de persona. in versicul. quod autem dicatur a seruis. ij. qd. i.
 † Aut tales clerici accusati, inquisiti, vel denunciati ha. tenus fuerunt bonæ vocis, conditionis, & famæ, vt non videatur verisimile eos talia commisisse, & eo casu serui, infames, & criminosi laici contra eos non recipiuntur: nam † ex eorum vita præterita præsens præsummitur. xxviij. Distin. c. c. quia sunt, & distin. c. lxi. c. miramur. Distin. c. xl. c. multis. Ioan. de Turre Cremat. in d. c. in primis. colum. vltim. versicul. non enim serui numero 12. Idem sentit Præposit. in g. de persona. colum. viij. in fin. in versic. Nota qd Episcopus.

S V M M A R I V M.

An serui, criminosi, infames, & alijs inhabiles admittantur ad excusandum reum inculpatum de crimine læsæ maiestatis?

- 1 Actor & reus non debent ad imparia iudicari.
- 2 In criminibus exceptis ad excusationem imputati testes non admittuntur, nisi sint idonei.
- 3 Domestici & familiares, qui alias admittuntur ad probandum ea quæ domi sunt, non admittuntur ad excusandum inculpatum de crimine læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O XVII.

ECIMO SEPTIMO, vidimus supra qualiter criminosi, infames, & alijs inhabiles admittuntur contra inculpatum de crimine læsæ maiestatis propter dicti criminis atrocitatem: Nunc autem quero, an similiter testes prædictæ qualitatibus admittantur ad excusandum reum inculpatum de tali crimine? & videtur dicendum quod

- 1 sic: quia † Actor & reus non debent ad imparia iudicari. l. fin. c. de fruct.
- 2 & lit. expens. Contrarium tamen dicas, qd † immo in criminibus exceptis ad excusationem imputati testes non admittuntur, nisi sint idonei:
- 3 ideo † Domestici, & familiares, qui alias admittuntur ad probandum ea quæ domi sunt. l. consensu. §. super plagis. C. de repud. Iste casu non admitterentur. casus est nota. quæ ad hoc ponderat ibi Areti. in d. c. si. de testi. refert & sequitur D. Io. Cror. Dominus meus in tract. de testi. nu. 104.

S V M M A R I V M.

- 1 An crimen læsæ maiestatis per duellum probari possit.

- 2 Duellum in crimine læsæ maiestatis equiparatur torture,
- 3 Et eius loco succedit.
- 4 Duellum permittitur in crimine læsæ maiestatis.
- 5 Qualia, & quæ inditia esse debeant ut duellari possit in crimine læsæ maiestatis, relinquatur arbitrio iudicis.
- 6 Duello locus non est quando crimen testibus uel alijs probationibus, probari potest.
- 7 Duello ut sit locus in crimine læsæ maiestatis quæ requirantur.
- 8 Si Duellantes per totam diem statutam pugnasent, nec appareret quis esset uictor, an sequenti die sit pugnandum?
- 9 Imputatus de crimine læsæ maiestatis uictus in duello an habeatur pro confesso. & sub nu. 10.
- 10 Quotiens ex iudicijs etiam indubitatis reus condemnatur, nunquam imponitur sibi uera poena delicti sed mitior.
- 11 Duellum licet sit species probationis, tamen est irregularis probatio.
- 12 Comprobatur exemplo quatuor Nobilium Florentinorum qui pugnarunt duo pro parte super quadam querela, & unus pro parte occisi fuere.

QVÆSTIO XVIII.

- DECIMO OCTAVO quæro: an crimen læsæ maiestatis per duellum probari possit? Dicendum breuiter t q sic, ut not. glos. in l. fin. ff. ad leg. iul. maiest. Et hinc est, q hoc crimen Perduellionis vocatur: ut dixit Math. de Affli. & in c. i. §. & bona committentium. colum. iiij. num. 34. in xvij. speciali in tit. quæ sint regal. in vlib. feud. ad idem Calcan. in consi. ij. Quod autem. col. vi. vers. item dicit. no. 11. & Marian. Socin. iunior in conti. 121. Nolebam profecto. col. ij. n. 1. in ij. volu. Scien
- 3 dum tamen est, t q duellū in hoc casu torture æquiparatur, quæ indicijs non præcedentibus inferri non debet: ut in l. marinus. ff. de quæstio. ita dixit Bal. in c. i. §. si quis hominem. in tit. de pace tenend. in vlib. feudo. quem refert & sequitur idem Affli. n. 60. Et idem Math. in sua glos. super consitu. regni. in tit. in quibus causis pugna locum habeat. super consitu. incl. piente, monarchia. nu. 4. & Paris de Put. in tract. de re milic. in §. An pro uocans ad duellum. quoniam in t loco torture succedit, ut per Calcan. in
 - 4 præalleg. consi. ij. col. vi. vers. & istud etiam probari potest. t Er, q duellū permittatur in crim. læ. maiest. tenuit etiam lo. de Ligna in tract. de duello, in vers. circa quintū. allegat ad hoc tex. in Longobardia, de public. crimi. in l. si quis. n. 1. tenen Bald. in l. quæ a. & tione §. si quis ff. ad leg. falcid. adē voluit Paris de Put. in tract. de re milic. in c. An pugna & Duella singularium.

culo, nu. 4. allegat tex. in c. afferte, de præsumptio. & Bal. in c. i. §. si quis ho
 10 minē. de pac. tenen. & eius violat. in vñbus feudo. per glos. ibi. facit, † quia
 quotiens ex non veris probationibus, sed ex indicijs & præsumptionibus
 etiam indubitatis reus condemnatur, nunquam sibi imponi potest aut de-
 bet vera pœna delicti, sed mitior: vt notanter dixit Inno. in c. quia verissimi-
 le. de præsumptio. quod dictum extollunt Doct. ibi. & in d. c. afferte. & in
 alijs locis, maxime summus criminalista D. Hippo. præceptor meus in con-
 sil. vij. nu. 36. in i. volu. Veruntamen in casu nostro Math. de Affliet. loco
 præallegato nu. 9. tenuit, q̄ in crimine læsæ maiestatis victus in duello ha-
 beatur ac si vere esset confessus & cōuictus: & propterea q̄ vltimo suppli-
 cio puniri debeat: & sic tenet q̄ vera pœna delicti puniri debeat. cuius opi-
 11 nio mihi nimis rigida videtur: quia † licet duellum sit species probationis,
 attamen est irregularis probatio, vt voluit Paris de Put. in tract. de re milit.
 in Rubrica, q̄ pugna est species probationis. vbi dixit, q̄ Ideo reus victus
 in duello pœna confessi punitur, licet mitius agatur cum eo quam cum cō-
 fesso: quia est conuictus ex præsumptionibus, quo casu quis mitius puni-
 tur. alleg. glos. & Bal. in tit. de pac. tenen. in d. §. si quis hominem. facit q̄ vo-
 luit Abb. in c. l. de torneam. vbi dixit, q̄ aliqui agunt duellum vt Deus
 ostendat Miraculum: quia credunt q̄ habens iustitiam vincat Deo operan-
 te, quæ ratio est fallax: quia, vt plurimū, minus fortis succumbit, cum sem-
 per non reperiantur duo pugnantes paris fortitudinis. c. ij. de cleric. pugnā.
 12 in duel. & c. ij. de purga. vulgar. comprobatur hoc † per exemplum illo-
 rum quatuor Nobilium Florētinorm, qui de anno. 1530. pugnarunt in
 Castris sub Florentiam existentibus, quorum duo erant in ciuitate, videli-
 cet Dantes Castellionus statura satis grādi, & Lodouicus Martellus statu-
 ra porius parua quam mediocri: isti duo pro patria pugnātes dixerant Ioā-
 nem Bandinum, & Bertinum Aldobrandi, quorum Ioannes erat statura
 maior, esse rebelles patriæ, ex quo adherebāt Illustri familiæ Medicæ, et su-
 per ista quærela statuta die pugnarunt, & tādē duo statura minores, vnus
 pro parte, singulari duello occisi fuere: Nam Dantes Castellionus Berti-
 num Aldobrandi, & Ioannes Bandinus Lodouicum Martelli occisit. Itaq̄
 apparet duellum non esse veram & indubitatam probationem delicti.

S V M M A R I V M.

An standum sit assertioni principis dicentis aliquem commisisse crimen læsæ maiestatis
 contra se?

1 Non creditur regi nec principi, si per suas literas attestetur quod talis fuit eius prodi-
 tor, & q̄ propterea feudum amisit q̄ a se tenebat.

Hierony. Gigas,

EE

- 2 Quod procedit etiam in Papa.
- 3 Ex cuius narratione quis non potest iure suo priuari.
- 4 Limitatio ad clemen. pri. de probatio.
- 5 Principis dicto non statuitur in crimine læsæ maiestatis, quia in eius facultate esset aliquem priuare iure suo sine causa.

Q V A E S T I O XIX.

- DECIMONONO quæro: an standum sit assertioni principis dicentis aliquem commisisse crimen læsæ maiestatis contra se? Et dicas q̄ non: quia agitur de suo interesse ratione confiscationis bonorum. Ita dixit Cardinal. in consil. 128. in quæstione quæ vertitur. in princ. vbi concludit in Duce Mediolani, q̄ illius assertioni non erit standum asserentis quendam contra se crimen læsæ maiestatis commisisse. Idem tenuit Andr. de Iser. in c. i. in fin. in tit. quo temp. mil. vbi dixit, t̄ q̄ nec regi, nec principi creditur si per suas literas attestetur q̄ talis fuit eius proditor, & q̄ propterea feudum amisit quod a se tenebat: cum testimoniū dicat in causa propria, in qua nullus est idoneus testis. l. nullus. ff. de testi. Hoc t̄ etiā & in Papa locum habet: quia t̄ ex eius narratione non potest aliquis iure suo priuari. vt habetur per Abba. in clemen. i. de probatio. & idem in c. quæ in ecclesiarum. col. fin. de constitu. t̄ & hoc casu limitatur. d. clem. i. vt dixit Deci. in consil. 528. pro resolutione casus. col. ij. in prin. in iij. volu. qui sequitur supradictam opinionem, & in consil. 544. serenissimus Imperator Carolus. col. ij. vbi concludit, non esse standum assertioni dicti Imperatoris asserentis in quadam sua declaratoria, q̄ illustres Domini Federicus & Pirrus de Gonzaga fratres essent sui rebelles: & propterea omnia eorum feuda ad ipsum Cæsarem esse deuoluta, ex quo talis rebellio non erat aliter probata cum de eius interesse tractaretur, allegando Andr. de Iser. loco præallegato. t̄ Si enim staretur principis dicto in hoc esset in eius facultate priuare aliquem iure suo sine causa ex sola eius assertione, q̄ vtiq̄ iniustum & absurdum esset: vt dixit Fely. in d. c. quæ in ecclesiarum, de cōstitu. ad quod multa allegat Deci. in d. suo consil. 544. col. ij. & idem bene dixit Cardinal. in d. consil. 128. in princ. q̄ ex quo, in casu in quo consuluit, crimen læsæ maiestatis non erat probatum per testes, nec instrumenta, nec per confessionem, nec aliter, non erat standum assertioni Ducis Mediolani. idem tenuit Deci. in consil. 410. in causa mora Mediolani. col. ij. vers. Tertio principaliter. in iij. volu. idem voluit las. consil. 34. ad motiua. col. vi. nu. 8. & nu. 9. in i. volum. & idem tenet solennis Doctor præceptor meus.

Dominus Carol. Ruinus in consil. 147. visis his quæ proponuntur. nu. 8. in i. volu. & consil. 3. videtur prima facie. col. iij. nu. 5. in v. volum.

S V M M A R I V M.

- An testes qui deponunt audiuisse aliquos coniurantes contra principem mediante curtina, uel tenui pariete uel alicuius muri fissura probent crimen læsæ maiestatis?
- 1 Testimonium in re perceptibili per sensum auditus, ut sunt uerba, ualet, licet paries, uel curtina in medio fuerit inter testes & contrahentes.
 - 2 Quod in testamentis locum non habet. quia testes debent esse ad præsentiam testatoris.
 - 3 Testes de auditu mediante curtina uel quid simile in contractibus ualet dummodo noscât uoces contrahentium.
 - 4 Secus est in causa ubi agitur de dissolutione matrimonij.
 - 5 Cautela ad probandum aliquid, ubi non sunt testes, nec scriptura. & sub nu. 6.
 - 6 Et an procedat in criminalibus supradicta cautela. & nu. 7.
 - 7 Testes de auditu mediante curtina uel tenui pariete, in crimine læsæ maiestatis probant.

Q V A E S T I O XX.

- IGESIMO quæro: utrum testes, qui deponunt audiuisse aliquos coniurantes contra principem, mediante curtina uel tenui pariete, uel alicuius muri fissura, probent crimen læsæ maiestatis? Dicas, qd glos in l. in summa. §. idem la beo. ff. de aqua pluui. arcend. dicit, t qd tale testimonium in re perceptibili per sensum auditus, ut sunt uerba, ualet, licet paries uel curtina in medio fuerit inter testes & contrahentes, uel testatorem. & illam glos. dicit ibi Imol. esse singularem. Veruntamen, t quod dicit illa glos. de testatore cõiter reprobat, ut ibidem testatur lo. de Imol. quia in testamentis testes esse debent ad p̄sentia testatoris. l. si nõ speciali. & ibi doct. C. de testa. faciunt quæ habentur in l. iubemus. C. eod. tit. & in l. hac consultissima. §. at cū humana. C. qui test. facere poss. Bar. autem in d. §. idem la beo, sentit hoc procedere eo casu quo testes prius testatorem non uidissent nec audiissent; secus autem esse dicit, si testes testatorem prius uiderant & eum audierant, & postea post curtinam uel tenuem parietem fuissent. Imol. uero in d. §. idē la beo. tutius esse dicit, qd in testamentis testes sint p̄sentes. cuius opinioni adhereo propter multas fraudes quæ fieri possent, & per text. in d. l. si non speciali. In t contractibus uero dicit Imol. communiter teneri, qd huiusmodi testimonium non vitietur, dummodo testes habeant notas uoces contrahentium, allegat glos. iij. q. ix. in c. testes. & in §. si uero absunt. in auct. de hæred. & falcid. Alia uero glos. in c. præterea de testi. uoluit, quod testimonium de auditu proprio non probet pariete inter medio sine alijs adminiculis. Tu

- 4 autem dicas, † q̄ glos. in d. c. præterea in verb. de auditu. loquitur, vbi agitur de dissolutione matrimonij, in quo articulo testes de auditu mediante tenui pariete vel curtina, nisi concurreret fama & alia adminicula, non probarent. glos. vero. in d. s. idem labeo, loquitur in contractibus, & isto modo concordari possunt ne ad inuicem sine contrariæ, ita eas concordando dixit Imol. in d. s. præterea. in fin. vbi dat Cautelam, † q̄ quando aliquis veritatem fateri non vult in præsentia aliorum, q̄ potest adduci ad confitendum in loco vbi post curtinam essent testes, qui audirent & qui de hoc essent admoniti, dūmodo notas haberēt partiū voces. vide de hoc
- 6 Fely. in d. c. præterea. col. ij. & vlt. in vers. vlt. pondera. Sed † quid dicemus in criminalibus? Hostiens. in c. ij. de consuet. ponit casum in quodā tabernario, qui subtraxerat siue furtiue abstulerat Ganæ Scyfum suum argentum, quem nolebat restituere, nec in præsentia testium cōfiteri, licet cum esset solus cum ea id non negaret: at illa mulier Notarium & quosdam testes posuit post parietem, & tabernarium calefactum ad id confitendum induxit, qualiter sibi Scyfum subtraxerat, & se restitutum promisit: quo audito mulier rogauit tabellionem & testes de confessione tabernarij: & sic sentit Hostien. prædictam confessionem hoc modo probari potuisse, q̄ refert Abb. in d. c. ij. de consuet. vbi Andr. Barba. col. xi. refert de quodam accusato de crimine capitali, qui seueriter tortus constanter negabat se illud delictum commississe, sed postmodum cum solus esset cum Potestate confitebatur delictum, quod coram testibus fateri nolebat: Potestas posuit testes & Notarium post parietem, & blando sermone ab illo extorsit cōfessionem, & rogauit de hoc Notarium stantem in abscondito de dicta confessione, & sic illum decapitari fecit, subdens Barbat. q̄ præmiū illius potestatis debuisset esse laqueus, & certe bene dixit: quia illa confessio fuit extorta, & sic illius vigore non debebat ille mori. Quod † autem testes de auditu medio pariete vel curtina non probent in criminalibus, licet notas habeant loquentium voces, sentit Fely. in d. c. præterea. colū. ij. versic. vlti. pondera. licet ad hoc nil alleget, nisi Imol. in d. s. idem labeo. qui dixit, q̄ glos. in d. c. præterea. loquitur in pœnalibus. Contrariam partem tenuit Alexand. in consi. 166. Animaduertis his. col. ij. versic. Nec obstat q̄ iste testis. in ij. volu. vbi dixit, q̄, præterquam ad probandum testamentum, testes, qui audierunt medio pariete vel curtina si notam habent vocem eius contra quem deponunt, probant ac si illum viderent: & propterea consuluit credendum cuidam mulieri, quæ deposuit contra quendam in causa criminali quem non vidit, sed tantum illius vocem, quam notam habebat, audiuit. Concluderem ego, † q̄ in crimine læsæ maiestatis huiusmodi testes admittendi essent & probarent: quia tractatus & con-

spirationes secrete fiunt, & vt plurimum intra priuatos lares. Iudex autem ex circumstantijs arbitratibit quanta fides illis adhibenda sit, iuxta tex. in l. iij. ff. de testi. nam si dicti testes deponerent vidisse & agnouisse ingredienti-
cameram, licet eos non viderint quādo insimul loquebantur, arbi-
tror eos tali casu probare. de quo vide, D. Carolum Ruin. præceptorem
meum in consil. 71. quamuis circa primum. colum. penul. versic. hinc etiā
videmus. nu. 1. in iij. volu. vbi dixit, qd si testes vidissent ingredienti-
cameram, plene probarēt. alleg. Abb. qui hoc dicit in c. cum causam. de testi.
De ista materia, quando probent testes deponentes audiuisse medio parie-
te vel curtina vide late per D. Ioan. Cror. Dominum meum in tract. de te-
sti. nume. 346. vsq; ad nume. 351.

S V M M A R I V M.

An crimen læsæ maiestatis per instrumentum probari possit.

- 1 Crimen testibus non testimonijs probandum est.
- 2 Delictum quod non consistit in instrumento, sed extrinsecus, non probatur directo per in-
strumentum plene. & sub nu. 3.
- 3 Delictum per literas non probatur in iudicio.
- 4 Delictum directe per instrumentum quando probetur. & nu. 4.
- 5 Testibus non citatis nec iuratis in alterius præiudicium non creditur.
- 6 Nemo est dominus membrorum suorum.
- 7 Crimen læsæ maiestatis instrumento probari potest, quia coniuratio ex eo probatur.
- 8 Quod procedit etiam si scriptura coniurationis inita esset manu priuata.

Q V A E S T I O X X I.

- V**IGESIMOPRIMO quero: an crimen læsæ maiestatis per instrumentum probari possit circa quod vide-
tur dicendum qd non: per tex. in l. diuus Adrianus in prin-
cip. ff. de cust. & exhibit. reorum. & per tex. in l. iij. §. diuus
Adrianus. ff. de testi. in quibus iuribus dicitur, qd t̄ testibus
non testimonijs credendum est. Et qd crimen testimonijs
probari non possit, tenuit las. in consil. 34. Ad motiua data. col. vi. nu. 9. in
i. volum. Et Aymon. Crauer. in tract. suo de antiqui. tempor. in i. parte. in
versic. quarto limitatur. nu. 13. idem tenuit Collect. in c. cum in ecclesiis. in
princ. extra. de maior. & obed. & Floria. in d. l. iij. §. diuus. vbi dixit, qd t̄ de-
lictum, qd non consistit in instrumento sed extrinsecus, non probatur di-
recto per instrumentum plene, subdit tamen qd facit adminiculum. Et, t̄ qd

- delictum per literas non probetur in iudicio, tenuit Egid. Bellem. in c. placuit. vi. q. iij. per tex. in c. relatum. v. q. ij. Pro contraria parte, q̄ immo crimen per instrumentum probetur seu priuatam scripturam, facit text. in l. senatus. in prin. ff. ad senat. consul. turpillian. & ibidem Bar. Bal. in l. contra negantem. C. ad leg. Aquil. idem in l. ij. ff. de feri. & Bar. in l. non intelligitur. §. tacite. ff. de iure fisc. vbi dixit, q̄ per priuatam scripturam delictum probatur, q̄ tamen procedere testatur quando delictum promittendo vel contrahendo committitur, vt dixit Bar. in d. l. senatus, ad prædicta vide glos. in c. cum in ecclesiis. de maior. & obed. & in c. cum impositionibus. de iure iuran. in vi. Et per lo. Andr. in regula, semel malus. in Mercuri. & Salyc. in l. fin. C. de probatio. & Abb. in d. c. cum in ecclesiis. in versicul. in glos. tertia. vbi dixit, q̄ aut ex tenore instrumenti patet crimen ita q̄ directe instrumentum non fuit confectum super crimine, & tunc crimen per instrumentum probatur, & ponit exemplum in canonicis, qui se adinuicē per instrumentum super coniuratione, quam contra eorum episcopum faciebant, obligarunt. † Nam dicit Abbas per hoc instrumentum coniurationis crimen probatur. Aut agitur de probatione directe siēda per instrumentum & tunc distinguit: aut instrumentum scriptum fuit sine consensu illius qui crimen commisisse dicitur, & non probat, nam si secus dicemus quis de facili de crimine cōuinceretur, Nec est hoc officīū notarij, nec
- 5 testes descripti in illo instrumento darent illi fidem: cum † testibus in alterius præiudicium non credatur, nisi citati fuerint & iurauerint. vt in c. ij. de testi. Si vero ille, qui criminofus dicitur, instrumento cōsenferit, & isto casu instrumentum probat, quo ad pœnam cui imputatus de crimine potest se subijcere. alleg. ad hoc tex. in c. cum dilecti. de electio. & in c. penul. extr. de crim. fals. quo vero ad pœnam, cui se obligare non potest, in instrumento
- 6 non creditur: cum † nemo sit dominus membrorum suorum. l. liber homo. ff. ad leg. Aquil. & in c. contingit. el. i. de sent. excom. Fely. in d. c. cum in ecclesiis, Regulam ponit, delictum instrumento probari. adducit tamen octo fallentias ad regulam prædictam. & quia eius dicta transcribere non intendo, eum videre poteris, ex cuius dictis comprobatur prædicta distin-
- 7 ctio Abbatis. Erit ergo ex prædictis conclusio, † q̄ crimen læsæ maiestatis q̄ cōmittitur ex coniuratione facta contra rempub. vel principem, in instrumento probari poterit: cum coniuratio instrumēto probetur. vt dixit etiā Fely. in d. c. cum in ecclesiis. col. ij. vers. fallit quarto. vbi alios adducit.
- 8 † subdēs hoc procedere, ēt si scriptura initæ cōiuratiōis esset manu priuata.

S V M M A R I V M.

Conspiratio & coniuratio quid sit?

1 Conspiratio quid sit?

- 1 An conspiratio & coniuratio sint unum & idem?
- 2 Iniquum est crimen contra proximum coniurare.
- 3 Conspiratio fit pacto tantum sine iuramento. Et unde dicatur.
- 4 Cōspiratio dicitur multorū cōuentio, quæ fit ad subuersionē status uel dignitatis alterius.
- 5 Conspiratio quandoque in bonam partem accipitur.

QVÆSTIO XXII.

IGESIMO SECVNDO quæro: dictum est in proxima præcedenti q. q. coniuratio per instrumentū probatur: & in q. xiiij. in rubr. qualiter & a quib. crim. læsæ maiest. cōmittat. q. conspirantes in necē principis seu eius consiliariorum incidunt in crimen læsæ maiestatis: modo videamus quid sit conspiratio, & quid cōiuratio? circa q. di-

- 1 cas, † q. conspiratio dici potest omnis conuenticula vel cōiuratio multorū quæ ad actum illicitum fiat. xi. q. i. c. coniurationum. cum quatuor sequentibus cap. & ibi not. doct. maxi. lo. de Turre Cremat. facit q. habetur in c. is. conuenticulas. de pac. iuram. firmā. in vlib. feud. Alex. in consi. 13. col. iij. in fin. in vi. volu. idem dixit Marti. de laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. xvi. alleg. lo. Andr. in c. exhibita. de iudic. & Imol. in c. petitio. de iur. iurā. ad idē Fran. Lucanus in tract. suo de priuilegiis. fisci. in ij. parte princip. in rubr. de crim. læsæ maiest. col. iij. nu. 14. Sed videndum est, † an conspiratio, & coniuratio sint vnum & idem, vel diuersa? Et breuiter dicas, q. sunt diuersa: nam coniuratio dicitur quando fit cum iuramento: dicta, a coniurādo, hoc est, in simul iurando. ita dixit Egid. Bellem. in d. c. coniurationū. & ibi dem lo. de Turre Cremat. & Archid. qui dixit, † q. cōiuratio est plurimum contra aliquos in vnum facta iuratio. & est iniquum crimen contra proximum cōiurare, de quo habetur ij. Regum. c. xv. q. Absolon in odium patris sui coniurationem fieri procurauit. & Actuum Apostolorum c. 18. dicitur, q. plusquam xl. viri in Pauli necē coniurationem fecerant. † Conspiratio autem fit pacto tantum sine iuramento. Dicitur autem conspiratio, a conspirando, id est, simul aspirando contra aliquem: ita dicunt in d. c. coniurationum. Archid. lo. de Turr. Cremat. & Egid. Bellem. & ibi Turre Cremat. dixit, q. conspirare est contra aliquem simul in vnum maligno spiritu insurgere: Nam sic iudæi contra Christum conspirarunt, vt habetur, Ioannis capit. 1. & † dicitur conspiratio multorum conuentio, quæ fit ad subuersionem status vel dignitatis alterius: vt dicit Archid. in d. c. coniurationum. in princip. xi. q. i. facit glos. in c. per tuas. in verb. conspiratio. de simon. & de iur. iurand. c. petitio. vbi colligitur, quod conspiratio est confederatio facta in præiudicium alicuius personæ, vel eius

- 6 dignitatis. Accipitur tamen quandoq; conspiratio in bonā partem. glos. in c. si quis clericorum. d. xi. q. i. Præposit. in d. c. conspirationum. colum. i. versicul. Et proprie. & vide eundem in d. c. si quis clericorum. vbi ponit quando conspiratio licita sit. colum. i. versicul. in glos. ibi licet. vbi Egid. Bellem. super eadem glos.

S V M M A R I V M.

Delictum an probetur, si quis veniam petat a principe?

- 1 Vbi non est delictum non cadit petitio uenie.
- 2 Petitio uenie non est sufficiens probatio delicti.
- 3 Petens veniam quando delictum fateri uideatur. & nu. 4. 5.
- 6 Cautela petentis ueniam iudicialiter, ne uideatur delictum fateri.
- 7 Petens absolutionem ab excommunicatione an uideatur fateri se excommunicatum? & numero 8.

Q V A E S T I O XXIII.

IGESIMOTERTIO, vidimus supra sub hac eadem rubric. q. i. qualiter crimen læsæ maiestatis confessio ne rei probetur: Nunc quæro: an delictum huiusmodi probetur, si quis veniam petat a principe, & sic, an veniā petens uideatur delictum fateri, cum accusatus, inquisitus, vel denunciatus fuerit contra principem conspirasse? In

- 1 hac quæstione videtur dicendum q; sic: quia tamen vbi non est delictum non cadit petitio veniæ, Priuatio enim habitum præsupponit. l. decem. ff. de verb. obligat. Dicitur tamen contrarium esse de iure verius: Nam tamen petitio veniæ non est sufficiens probatio delicti: vt est glos. singularis in c. exhibita. de homicid. quam exclamat & sequitur Roma, in l. i. §. nuntiatio. ff. de oper. nou. nuncia. accusatus namq; veniam petendo censetur illam petere ad placandam principis iram contra se ex falsa maleuolorum informatione causatam. Distinguendum tamen est in hac materia, ex mente doct. in d. c. exhibita. q; aut quis solenniter coram iudice veniam petit: aut extra iudicium. primo casu petens veniam delictum fateri videtur, vt dicunt Hostiens. Anton. de Butr. Ioan. de Anna. Cardinal. & Abb. in d. c. exhibita. vbi tenent, q; ita procedant ea, quæ habentur in c. venerabilis. de electio.
- 4 & in l. decem. ff. de verb. obligat. Secundo vero casu, tamen petens veniam fateri non videtur delictum, hoc etiam voluit Cepol. in consil. 22. colū. iij. versic. sed plus dico. supradictam distinctionem sequitur Mar. Blanch. in tract.

tract. suo de indic. nu. 308. vbi dicit, qd glos. prædicta in d.c. exhibita iuncto tex. non probat illud ad qd allegatur per doct. quia in illo tex. clericus ille non erat culpabilis de nece pueri, de quo ibi: quia illum non percussit, sed puer ille ex negligentia & medici imperitia obierat, & petierat veniam a patre pueri vt illius dolorem mitigaret: & sic ibi constabat, qd petitio veniæ criminis confessionem cōtinere non poterat. subdens, qd glos. illa in verbo postulauit, ex qua doctores argumentum sumunt de petitione veniæ, non loquitur: sed de dispensatione petita a summo pontifice. Tu autem dicas, qd immo ille tex. probat conclusionem prædictam doctorum etiam iuncta dicta glos. in verbo postulauit. nam in d. tex. dicitur, qd puer ille veniam petierat a patre pueri percussus vt illius dolorem mitigaret, licet assereret puerum illius filium non percussisse: & quia petitio veniæ videbatur arguere ipsum esse culpabilem, licet cōtrarium ipse assereret, ideo episcopus, ex quo ille veniam petierat, a sacrorum ordinum susceprione repellebat, tanquam illius delicti culpabilem: ideo Papa mandauit, qd constituto ita esse vt ille assererat, qui veniam petierat, Episcopus ipsum a susceprione ordinum non repelleret: & sic ibi aperte probatur id qd dicitur doct. t qd petitio veniæ ibidem extraiudicialiter facta delicti confessionem non inducit. & d. glos. dicit, qd Episcopus male faciebat repellendo illum, ex quo veniam petierat a patre pueri percussus a susceprione sacrorum ordinum. ergo sentit d. glos. qd ibi petitio veniæ delicti confessionem non inducat. & sic iuncta textui optime probat intentionē doctorum ad quod nor. ibi eam Abb. in ij. nor. & idem Abb. ibidem, in d.c. exhibita. in fin. vbi etiam id nor. Petr. de Anchar. in v. nor. Dicas tamen, t qd, licet petitio veniæ iudicialiter facta delicti confessionem inducat, atamen ad hoc euitandum cautela erit, qd quis dicat: non puto me fecisse, sed si in aliquo læssi, veniam pero: ita voluit Abba. in d.c. exhibita. in final. verbis. & ibidem Petr. de Anchar. in v. nor. vbi dixit, qd petitio veniæ etiam in iudicio facta ad cautelam delictum non probat. & idem t erit in excommunicato: nam licet quis petendo absolutionem ab excommunicatione videatur fateri se excommunicatum, cum absolutio vinculum præsupponat. c. ad dissoluendum. de dispōsi. impuber. & l. decem. ff. de verbor. obligar. At tamen t si quis in iudicio absolutionem perat ab excommunicatione ad cautelam, non ex hoc se excommunicatum fateretur: vt dixit Ioan. Andr. in d.c. exhibita. colum. vltim. in versicul. in glos. penult. allegat text. in cap. venerabili. de sentent. excommunic.

S V M M A R I V M.

- 1 In crimine læsæ maiestatis an ex solo dicto socij criminis quis ad torturam poni possit
Hierony. Gigas. FF

est procedendum ad torturam. Eandem opinionem tenuit Dominus Hip-
 politus. D. meus. in d. l. de minore. in prin. col. ij. in fin. vers. secundo etiam
 aduertas. ff. de quæstio. & in l. i. in prin. in ij. col. in versu. secundo debent
 præcedere. cod. tit. & idem in singulari suo. 117. incipiente, ad torturam,
 supra allegato. idem tenuit Math. de Afflict. in c. i. in §. & bona committē-
 tium. col. iij. vers. vigesimum tertium speciale. in titul. quæ sint regal. in
 4 vñbus feudor. Et prædicta conclusio adeo vera est, t̃ q̃ etiam si iudex a
 lege vel ab homine haberet quodcunq; arbitrium etiam tunc non posset
 ponere reum ad torturam legitimis non præcedentibus indicijs, ita voluit
 Ias. qui plura allegat ad hoc, in l. milites. C. de testa. milit. & sequitur præ-
 allegat. D. meus in d. l. i. col. ij. præallegato vers. secundo debent præcede-
 re. idem voluit Ant. Capit. in suis Decis. Neapol. Decis. 126. nu. 4. allegat
 5 Alex. in l. filiusfamilias. in v. apostilla. ad Bar. & Paul. de Leazar. in c. gra-
 uis. de deposit. Vnum non omitto, t̃ q̃ si offensus exculpauerit imputatū
 de delicto, etiam si contra eum essent legitima indicia, nō posset contra eū
 procedi ad torturā. ita singul. dixit Bal. in l. d. col. penul. C. cōmun. de legat.

S Y M M A R I V M.

- 1 Doctor & miles regulariter torqueri non possunt.
- 2 Quid dicendum in crimine læsæ maiestatis?
- 3 Princeps mandans constitutum in dignitate in crimine læsæ maiestatis torqueri sine indi-
 cijs, male facit.
- 4 Rex dicitur a regendo secundum iustitiam.
- 5 Tortus de mandato regis sine indicijs, si sit nobilis, etiam confessus, confessio sua ei
 non noceret.
- 6 Iudex torquens aliquem de Antianis siue prioribus ciuitatis quo casu capite puniatur?

Q V A E S T I O XXVII.

- 1 IGESIMO SEPTIMO quæro: iure cautum est, q̃
 doctor & miles torqueri non possint l. omnes iudices. C.
 de decur. lib. x. l. milites. C. de q̃o. & not. in l. diuus & in l.
 iij. §. i. ff. de q̃o. Quid dicendum in crim. læsæ maiestatis? Di-
 cas, t̃ q̃ ipsi, & alij alias priuilegiati ne torqueantur, tor-
 queri possunt, priuilegio non obstante, & hoc propter hu-
 iusmodi criminis atrocitatem tex. est in l. nullus. C. ad leg. iul. maiest. et in l.
 si quæquā. C. de epis. & cleric. l. decuriōes. C. de quæstio. & habetur p. Io.
 Igneū, in sua dispur. an Rex Frāciæ recog. imper. n. 114. et Abb. in c. cū in

- 8 contemplatione.col.ij.in versic. quinto quero, de reg.iur. † Hanc tamen conclusionem, q̃ miles & doct̃or in crimine læsæ maiestatis torqueri possint intellige sano modo, videlicet, si contra tales personas indicia extarēt & non aliter. ita voluit Andr. de lser. in consti. regni in tit. de pugn. sublat. lib. ij. nu. 27. vbi dixit, q̃ si princeps sine indicij mandaret torqueri constitutum in dignitate pro crimine læsæ maiestatis de potestate absoluta & sine iusta causa male faceret quia suam excederet potestatem. Nam † Rex dicitur a regendo, secundum iustitiam. xxv. q. v. c. Regum. & idem dixit Math. de Affli. & in ead. consti. regni. lib. ij. nu. 27. vbi subdit, † q̃ si Rex mandaret Nobilem torqueri sine indicij, et ille sic tortus confessus fuisset, q̃ talis confessio ei non noceret, per tex. in l. diuus. §. ex quibus. ff. de quæstio. & hoc dicas procedere etiam si perseveraret in confessione: nam talis perseverantia ei non nocet. ita notant. dixit Bonifa. in tract. suo de malef. in tit. de quibus caus. quis poss. torq. in versic. Dico q̃ ante. col. fin. in fin. alleg. text. in d. l. diuus. §. ex quibus. ff. de quæstio. & de hoc dixi latius supra q. i. versic. Et prædicta procedunt. & in vers. Secundo Amplia. cum sequent. sub hac eadem rubric. vbi plene scripsi circa confessionem rei factam in tormentis non præcedentibus indicij. Vnum tamen non omitto, † q̃ iudex torquens aliquem de Antlanis siue Prioribus Ciuitatis, præterquam in crimine læsæ maiestatis, vel proditionis Populi, capite puniatur. ita dixit loã. de Anna. in c. i. col. ij. in vers. ult. quia hic. de cleric. per cussor. vbi allegat Angel. in l. Decuriones. C. de quæstio. qui dixit, q̃ iudex qui torquet non torquendum capite puniatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Clerici an in crimine læsæ maiestatis torqueri possint?
- 2 Clerici in sacris ordinibus constituti, si sint infames, an torqueri possint?
- 3 Clerici & etiam presbyteri si sint suspecti an torqueri possint?
- 4 In crimine læsæ maiestatis in quibus casibus laici torquentur, an torqueantur clerici?
- 5 Tortura in clerico moderata esse debet.
- 6 Clericus regulariter torqueri non potest per laicum.
- 7 In crimine læsæ maiestatis torquetur non solum reus, sed etiam accusator & testis, & quicumque nobilis, & in magna dignitate constitutus.
- 8 In crimine simoniæ milites & alij priuilegiati quando non possint torqueri?

Q V A E S T I O XXVIII.

- 1 GESIMO OCTAVO quero: quid sit dicendum de de rico: An in crimine læsæ maiestatis torqueri poterit. text. in l. presbyteri. la. i. C. de episc. & cleric. dicit, presbyteros torquendos non esse testimonium dicentes ita tamen vt falsa non simu

mero 62. in versicul. Aliud etiam venit singulariter notandum, qđ dictum socij criminis etiam receptum in tortura sine iuramento indicium non facit ad torturam contra eum, quem inculpat.

S V M M A R I V M.

- 1 An unus testis in crimine læsæ maiestatis indicium faciat ad torturam.
- 2 Ad probandum indicium duo testes requiruntur.
- 3 Vbi plura indicia probarentur testibus singularibus, ex illis resultarent plures præsumptiones quæ ad torturam sufficerent.

Q V A E S T I O XXV.

- 1 IGESIMO QVINTO quæro: an vnus testis in crimine læsæ maiestatis indicium faciat ad torturam? & dicendum qđ sic, vt not. Alberic. in l. in quæstionibus. ff. ad leg. iul. maiest. per text. ibidem in fin. ex vnico enim indicio videtur qđ procedi possit ad torturam in crimine læsæ maiestatis, vt videntur tenere Petr. & Cyn. in l. si quis. C. ad leg. iul. maiest. & not. Bald. in l. milites. C. de quæstio. Sed contra hanc cōclusionē videtur tex. in d. l. si quis. ibi si alijs manifestis indi- cijs accusatio nem suam. & c. Et qđ plura indicia requirantur in hoc crimine læsæ maiesta- tis tenuit etiam per tex. in d. l. si quis. Io. Igneus, in sua disput. An rex Fran- ciæ recogno. imperat. nu. 121. in hoc tamen distinguendū est. qđ aut vnus testis deponit de veritate facti, & eo casu indicium facit ad torturam regu- lariter. Cyn. in l. fin. C. de quæstio. not. in d. l. si quis. C. ad leg. iul. maiest.
- 2 & in l. maritus. ff. de quæstio. Bar. in l. 1. §. item Cornelio. ff. eod. ¶ Aut vnus testis deponit non de facti veritate, sed de indicio, & tunc, quia ad proban- dum indicium duo testes requiruntur ad minus glos. singularis, & ibi do- cto. in l. fin. C. famil. hercis. Bar. in l. fin. ff. de quæstio. ad idem facit qđ not. in l. cum fillenianum. C. de his quibus vt indign. idem dixit Angel. in suo tra. & malefi. in verbo. Quod fama public. præcedente, in versi. quæro qua- liter probetur. & Salyc. in l. final. C. de quæstio. dictum vnus testis indi-
- 3 cium non facit, vnum tamen nota. dignum non omitto, ¶ qđ licet quodlibet indicium duobus testibus probari debeat ad hoc vt indicium sit suffi- ciens ad torturam, attamen vbi plura essent indicia, & probarētur testibus singularibus, ex illis resultarent plures præsumptiones quæ ad torturam sufficerent, vt voluit Fulgos. in d. l. si. C. famil. hercis. quem sequitur Socin. confi. 14. in iij. volu. Franc. Brun. in tra. & de indic. & tortura colum. ij. Et Grammar. confi. 30. in causa mota. col. ij. nu. 10.

lent, in cæteris vero dicit seruandum ius commune. Abb. vero in c. i. de de
 posit. col. ij. in princ. in versic. Nota vltius. per illum tex. dixit, q. clericus
 etiam in causa ciuili habente delictum annexum torqueri poterit. sed Car-
 dinal. Zabarel. in c. cum in contemplatione col. iij. in fin. & col. iij. in prin.
 extra de regul. iur. dixit, clericos non constitutos in sacris militibus æquipa-
 rari, & sicuti milites torqueri regulariter non possunt ita erit in clerico. Di-
 cas tamen, t. q. clerici in sacris ordinibus constituti, nisi sint infames, tor-
 queri non possunt, secundum do. & in c. grauis. de deposit. itaq. tex. in d. l.
 presbyteri. intelligitur de presbytero non infami, secundum Cardinal. in
 d. c. cum in contemplatione col. iij. prope finem. nam talis torqueri non po-
 test etiam si testificando vacillaret, vt dixit Bald. in d. l. presbyteri. Et licet
 aliqui distinguant inter clericos in sacris constitutos, & alios non constitu-
 tos in sacris, Attamen t. commun. opinio est, q. clerici & etiam presbyte-
 ri si sunt suspecti possunt ex causa torqueri, vt voluit Abb. in d. c. cum in
 contemplatione. col. ij. versic. Communis conclusio. extra de reg. iur. vbi
 dixit, q. Abbas antiquus in c. i. extra de deposit. dixit nor. verbum, vide-
 licet, q. non reperitur clericos esse torquendos nisi sint infames. & hoc di-
 ctum communiter approbatur testatur Cardinal. in d. c. i. col. i. in v. Not. de
 deposit. vbi dixit, q. hoc non probatur per tex. in d. c. i. quia licet Papa ibi
 dixerit, q. audiuit, non propterea probatur q. ille clericus esset infamis. &
 ista ratione motus Abb. in d. c. i. dixit, dubitare de dicta doctrina Abbatis
 antiqui, quæ vt dixit Cardinal. Zabarel. loco supra allegato commun. te-
 netur a do. & contra d. doctrinam Abbatis antiqui tenuit etiam Alciat. in
 c. perniciosam. nume. 47. 44. & 45. de offic. ordinari. opinionem tamē dicti
 Abbatis antiqui sequitur Paul. de Liazar. ibidem. & Andr. Barbat. in c. si
 confiterit. in ij. col. de accusat. & D. Hippoly. Dominus meus in l. editi.
 col. ij. versic. Item etiam clerici. ff. de quæstio. & in singulari suo s. s. incipien-
 te, aduertat. vbi dicit hoc praticasse in ciuitate Cumurum & obtinuissē, q.
 qui iam pauper presbyter non torqueretur: quia non erat diffamatus. &
 prædicti doctrinam Abbatis antiqui sequitur etiam Fely. in c. veniens.
 el ij. de testi. & in c. vniuersitatis. de sent. excomm. & in c. cum oporteat.
 col. penult. de accusat. & Bonus de Curtilo. in tra. & suo de Nobilit. in v.
 parte col. ij. nu. 7. & Cardinal. in d. c. cum in contemplatione. col. iij. circa me-
 dium. extra de regul. iur. & Nicol. Boer. in i. parte suarum Decision. Decif.
 416. nume. 6. t. Idem erit in crimine læsæ maiestatis, vt voluit Cardinal.
 in d. c. cum in contemplatione. col. iij. circa princ. & Præposit. in c. presby-
 teri. el i. in versic. in eadem glos. vi. q. i. vbi dixit, q. in quibus casibus laici
 torquentur ad inueniendam veritatem torquentur & ipsi clerici si opor-
 tet, vt puta, si essent infames vel criminosi, & alias tales qui non recipere-

tur ad testimonium. & Egid. Bellem. in d. c. presbyteri. in fine idem tenuit.
 facit tex. in c. nullus. vi. q. i. vbi habetur, q̄ in crimine læsæ maiestatis ne-
 mo cuiuscunq; dignitatis priuilegio excusatur a tormentis. secus tamen in
 alijs criminibus. ad idem tex. in l. nullus. C. ad leg. lul. maieſt. idem tenuit
 Nicol. Boer. in tra. & de ſeditioſ. in vii. præſuppoſito. parum poſt prin. ſub
 nu. 2. † Tortura tamen in clerico debet eſſe moderata, ne potius in poenam
 tranſeat, quam in indagatiōem veritatis, vt dixit Abb. in c. vniuerſitatis.
 de ſentent. excommu. Præpoſit. in c. illi qui. col. ij. nu. 7. v. q. v. ad idē Car-
 dinal. in c. cum in contemplatione. col. iij. extra de reg. iur. † Scias tamen,
 q̄ clericus regulariter torqueri non poteſt per laicum. gloſ. in c. illi. ibi per
 clericos v. q. v. ad idem gloſ. in c. presbyteri. ead. cauſa. & q. & gloſ. in c. in
 ſumma. 4. ſ. diſtinct. & gloſ. 1. 3. q. v. in verb. episcopis. Abb. in c. vt fame.
 de ſentent. excommun. de quo vide per Præpoſit. in d. c. illi qui. col. ij. in
 verſic. in ea gloſ. ibi v. q. v. † Quinimmo in hoc crimine propterea ar-
 citatem torquetur non ſolum reus ſed etiā accuſator, & teſtis, & quicunq;
 ſit quantumcunq; ſit nobilis, & in magna dignitate conſtitutus, nec ali-
 quis auditur volens opponere exceptionem, q̄ torqueri non debeat. ſecus
 tamen eſt in ſimoniā, in quo crimine quandoq; reus torquetur, quandoq;
 teſtis, ſed rariū vilis, vt ſcua ſeruus vel infamis & huiuſmodi perſonæ.
 Præterea † in crimine ſimoniæ milites, decuriones, & alij priuilegiari poſ-
 ſunt exceptionem ſui priuilegij opponere quando mandantur torqueri ſi-
 ne licentiā & conſenſu principis. Ita notanter dixit Io. de Turre Cremat.
 in c. ſi quis. ſ. porro, in ſin. vi. q. i. probatur eius dictum per c. nullus. ead.
 cauſa & qd. Et q̄ accuſator torqueatur in crimine læsæ maiestatis tenuit
 etiā Præpoſit. in d. c. illi qui. in l. col. verſic. oppono q̄ accuſator. v. q. v.
 vbi dixit, q̄ accuſator torqueri non debet, niſi in crimine læsæ maiestatis,
 quod etiā voluit ibidem Egidius Bellem. colum. i. in princip.

S V M M A R I V M.

- 1 Crimen læsæ maiestatis an præſumptionibus probari poſſit?
- 2 Probatio per coniecturæ admittitur in his quæ ſunt difficilis probationis.
- 3 Crimen læsæ maiestatis cum ſit enormiſſimum euidentiores præſumptiones requirit.
- 4 Iudex temperare debet ſuā ſententiā qñ aliquē condēnat præſumptionibus & indi-
 cijs.

Q V AESTIO XXIX.

- 1 I G E S I M O N O quæro: an crimen læsæ maiestatis præ-
 ſumptionibus probari poſſit? Dicendum videtur q̄ ſic: Nam
 videmus cætera crimina præſumptionibus & indi-
 cijs probari
 ac iudicari poſſe. l. ſi. C. de probatio. circa ſin. in his enim quæ
 ſunt

sunt difficilis probationis probatio per coniecturas admittitur. secundum Bar. in l. si quis ex argentarijs. §. penul. ff. de edend. & in l. si quando. C. vn de vi. & Ant. de Butr. in c. veniens. el. i. col. fin. de testi. & de hoc late scribit. D. Hippol. Marfil. præceptor meus in consi. v. col. fin. nu. 21. in i. volu. & consi. 27. nu. 10. & consi. 44. nu. 9. & consi. lxi. nu. 26. eod. volum. & in consi. 115. nu. 10. & consi. 127. nu. 35. in. ij. volu. † verum, cum crimen læsæ maiestatis sit crimen enormissimum & grauissimum, maiores & euidetiores in eo præsumptiones ac aperta indicia requiri dixerim. facit tex. in c. literas. iuncta glos. ibi de psumptio. & q̄ dicunt Doct. maxime Abb. ibi in versu. nota q̄ suspicio. col. ij. vbi dixit, notandum esse ex illo textu, q̄ quanto crimen est grauius, tanto præsumptiones esse debent vehementiores. vbi enim maius est periculum, ibi cautius agendum est. c. vbi periculum. de election. in vi. & facit optime tex. in l. famosi. ibi hoc tamen crimen, a iudicibus. ff. ad leg. iul. maiest. † Sciendum tamen est, q̄ quādo quis præsumptionibus & Indicijs condemnatur iudex temperare debet suam sententiam, & non debet condemnare reum ordinaria pœna delicti per not. per Innoc. in c. quia nō verisimile. de præsumptio. de quo late scribit August. de Arim. in tract. Angel. de malef. in verb. q̄ fama pub. præcedente. in addit. sua quæ incipit, tu autem in hac materia in versu. adde tamen q̄ ex præsumptione. & habetur per prædictum. D. meum in consi. vij. col. vñ. nu. 36. in i. volu. & per Thom. Grammat. voto. 11. nu. 9. e. 10. ad idem Bal. in l. non est verisimile. quod mer. causa. & Alex. in consi. 115. in ij. volum. Abb. in c. auditis. de præscript. & idem Abb. & Ant. de Butr. in c. quanto. de præsumptioni. & Petr. de Ancha. in c. semel malus. de reg. iur. & Ias. in l. seruum fugitiuum. col. iij. C. de serui. fugiti. Bald. in l. ij. C. de his quæ pen. nomine, & Grammat. consi. xij. col. penul. nu. 37.

S V M M A R I V M.

- 1 Accusatus in crimine læsæ maiestatis accusatore non probante an absolui debeat?
¶ numero 2.
- 2 Et quid sit in crimine falsi.

QVÆSTIO XXX.

- 1 RIGESIMO quæro: si accusator in crimine læsæ maiestatis non probauerit. an reus absolui debeat? Et dicendum uideatur q̄ sic: quia regulariter accusatore non probante reus absoluitur, l. qui accusare. C. de edend. l. i. ff. ad Turpil. quinimmo id Hierony. Gigas.

etiam dicimus in causa ciuili, q̃ auctore non probante reus absoluitur. l. ij. C. de probatio. l. fin. C. de rei vendic. c. cū ecclesia sutrina. de causa. posses. & propriet. c. i. vt ecclesia. benefi. sine diminu. confer. immo scriptum est in iure, q̃ auctore non probante reus & si nullam facit defensionem, quam tamen facere non cogitur, absoluendus est. l. frustra. & l. actor. C. de probatio. c. accusator. vi. q. v. † prædictis tamen non obstantibus, quæ regulariter procedunt, in crimine læsæ maiestatis secus est: quia & si accusator in probando deficiat, accusatus tamen suam innocentiam probare tenetur, & indicia contra se existentia, aut probationibus aut per torturam purgare. l. si quis. C. ad leg. iul. maiest. † idem est in crimine falsi. l. vbi autem. C. de falsi. & ita dixit Io. Igneus in sua copiosa disputatione an Rex Fran. Imperat. recogn. nu. 122.

DE POENIS COMMITTENTIVM CRIMEN LÆSÆ MAIESTATIS.

S V M M A R I V M.

- 1 Rei criminis læsæ maiestatis apud ueteres diuersimode puniebantur.
- 2 Conuicto reo maiestatis crimine olim quarta pars bonorum eius accusatori dabatur, re fiduo relicto eius liberis.
- 3 Lege duodecim tabularum pœna capitis tantum rei prædicti puniebantur.
- 4 Iure longobardorum reus criminis læsæ maiestatis periculum uite incurrabat, & eius bona fisco applicabantur.
- 5 Diuus seuerus statuit quòd bona rei criminis læsæ maiestatis liberis damnati conseruarentur.
- 6 Honorius, & Archadius Imperatores reos criminis læsæ maiestatis capite puniri, & eorum bona fisco applicari statuere.
- 7 Apud dominos Venetos rei dicti criminis suspendio necantur.
- 8 Laquei pœna Ignominiosissimi, uilissima, atque fœdissima habetur.
- 9 Cur introducta sit per dominos Venetos pœna laquei contra reos criminis læsæ maiestatis?
- 10 Iudex cadauer eius qui suspensus est, non permittet in ligno manere, sed quòd ea die sepeliatur.
- 11 Antiquius apud Venetos homicide suspendebantur. Michaelis Mauroceni Ducis Venetorum tempore lege cautum fuit, quòd homicide securi percuterentur.
- 12 Nobiles regulariter suspendi non debent.
- 13 In crimine adulterij aliter punitur 18 nobilis, quam Nobilis, & nu. 14.

- 15 In crimine læsæ maiestatis Nobilis sicut Ignobilis torquetur.
Nobilitas sepe auget delictum.
- 16 Nobilis si sit proditor altioribus furcis suspendi debet. quod Gallia seruatur.
- 17 Florentini Archiepiscopum Ecclesiæ Pisane pro crimine læsæ maiestatis suspenderunt.
- 18 In Gallia Transalpina rei criminis læsæ maiestatis quatuor alligati equis dilaniantur.

Q V A E S T I O I.

- 1 EI criminis læsæ maiestatis diuersimode apud veteres puniri compertum est. Nam apud Macedones seuissima poena afficiebantur. Nam solum enim in ipsos Nocentes poena statuta erat, sed illorum parentes, & propinqui omnes cum ipsis reis occidebantur. quod Alexan. Magno nimis durum visum fuit, & ideo hanc poenæ duritiem mitigando, ad nocentes tantum illam reuocauit. vt testatur Quintus Curtius. lib. vij. q̄ refert. Ioan. Ferrarius in suis annotationibus in libris inst. in titu. de hæred. quæ ab intest. defer. in verb. perduelles. in vers. Maiestatis apud.
- 2 Demum conuicto Maiestatis reo quarta pars bonorum eius accusatori dabatur, residuo bonorum liberis concessio. vt Author est Cornel. tacit. lib. iij. Silio inquit condemnato Marcus lepidus quartam accusatoribus secundum necessitudinem legis, cætera liberis concessit. quod refert Andr.
- 3 Alciat. ellegans doctor in l. indicasse reum ff. de verb. signific. † Lege autem duodecim tabularum rei huiusmodi criminis tantum capitis poena puniri statutum fuit. vt habetur in l. lex Duodecim tabularum. ff. ad leg. iul. maiest. vbi Martianus iuriconsultus dixit, q̄ is, qui hostes concitauerit, quique opem hosti tradiderit, lege duodecim tabularum capite puniatur.
- 4 Postmodum iure † Longobardorum cautum erat, q̄ qui contra regis vitam cogitauerit aut consilium dederit vitæ periculum incurreret, & eius bona fisco applicarentur. vt habetur in i. lib. dictarum legum sub rubri. de malefic. & publicis crimi. cap. i. † Diuus vero seuerus statuit rei criminis læsæ maiestatis bona liberis damnati conseruari, sed illis non existentibus fisco vendicari decreuit. vt habetur in l. eorum. ff. ad leg. iul. maiest. Postremo † vero Honorius & Archadius Imperatores statuerunt reos criminis læsæ maiestatis non solum capite puniri, sed eorum bona omnia fisco addici. vt habetur in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. & hoc iure communiter vtimur. de alijs vero poenis contentis in d. l. alibi. infra dicemus.
- 7 † Apud vero dominos Veneros rei criminis læsæ maiestatis suspendio necantur. q̄ re. & factum arbitror: Nam cum tale crimen omnium nefandissimum sit. Ita scelerissima poenâ eos puniri conuenit qui huiusmodi cri-

- men commiserunt. Siquidem † laquei pœna ignominiosissima, vilissima, atq; foedissima habetur. vt per Bald. in rubr. extra de offic. delegat. in penult. col. versic. contra notorium. & in l. omnes. vbi etiam Ioan. de Plate. C. de delator. lib. 1. o. & Ang. in au. t. sed nouo iure. ante finem. C. de seru. fugit. & per Andr. Tiraquel. Regium Consiliarium in tract. suo de nobilit. cap. 20. nu. 106. vbi alleg. Illud Euripidis in Hælena, turpes quidem laquei sublimes. et ibidem multa circa hoc foedissimum mortis genus, quod etiam apud antiquos in usu fuit, congerit. † Nec ab re huiusmodi mortis genere in reos criminis læsæ maiestatis vtuntur Domini Veneti. si quidē & Iudas Scariot vnus ex duodecim discipulis Iesu Christi Saluatoris nostri, cum in eius maiestatem proditoris crimen commississet, eundem Phariseis tradendo se foedissima morte ex crimine prædicto dignum iudicās laqueo suspendit. de quo Augustinus contra Petilianum sic scribit, laqueo traditor perijt: laqueum talibus dereliquit. quod transumptiue habetur in c. tu dixisti. 23. q. v. & Nicolaus de Lyra super primo capit. Actū Apostolorum de prædicto Iuda Scariot loquens scribit, q. dignam sibi traditor pœnam inuenit: dū guttur, quo vox proditoris exlerat, laqueo necauit, & dignum etiam locum interitus quæ sunt: vt qui Angelorum & hominum dominum prodierat, cœlo. & terræ perosus, quasi aeris spiritibus sociandus, (iuxta exemplum Achitophel & Absolon) in medio aeris perirent, digno etiam exitu & mors ipsa successit: vt viscera eius, quæ proditiōē conceperant, rupta caderent, & in auras euoluerentur. vñ scias,
- 10 q. † iudex cadauer eius, qui ob delictum suspensus fuit, non permittet in ligno permanere. Sed eo die sepeliatur. vt habetur Deutero. cap. 21. in fine.
- 11 ne. † Quinimmo antiquitus apud eosdem Dominos Venetos homicidæ etiam suspendebantur: verum postmodum sub Michaelē Mauroceno inclito eorum Duce. lxi. lex lata fuit, vt de cætero homicidæ securi percurentur. vt est legere apud Petrum Marcellum in suo libello de vitis princ.
- 12 Venetorum, in vita d. Michaelis Ducis. Et licet † regulariter nobiles tali mortis genere affici non debeant: cum nobilitati deferatur in pœnis infligendis. c. fin. vbi per glos. & do. t. extra de pen. & facit rex. in c. qui contra ecclesiæ pacem. 24. q. i. & in c. cōrumaces. 50. distin. t. not. Alberic. in l. presbyteri. C. de epis. & cleric. facit, q. not. Bartol. in l. si quis viduam. ff. de
- 13 quæstio. post glos. ibi. vbi Bart. dixit, † q. in crimine adulterij aliter punitur Ignobilis, aliter Nobilis. Ignobilis enim decapitatur. l. quamuis. C. de
- 14 adult. Nobilis † vero deportatur. vt in d. l. quamuis. & dixit Bart. in l. desertorem in §. pœna militum. vbi glos. ff. de re milit. q. ex delicto, ex quo plebeius suspendi debet, Miles seu Nobilis non suspendetur, sed decapitabitur. q. dicit in Italia seruari, sed non in Francia. de quo late scribit Bonus

- de Curtillo. in tract. suo. de nobilit. col. i. et post eum ad saturitatem Andr.
 15 Tiraquel. in præalleg. tract. suo. de nobilit. c. 20. nu. 106. † Attamen in cri-
 minelæ læ maiestatis nobilitatis priuilegia cessant: quia in eo Nobilis sicuti
 Ignobilis torquetur. l. si quis alicui. C. ad leg. iul. maiest. Quinimmo dicas,
 q̃ nobilitas sæpe auget delictum. l. omne delictum. §. augetur. ff. de re milit.
 c. nullus itaq̃. vbi bona glos. i. q. i. c. vltim. §. o. q. i. glos. in c. inter corporalia
 versic. sane quoniam. de transla. episcopi. vbi glos. allegat illud Iuuenalis
 satira. ij. tacito tñ auctore: omne animi vitiū tanto conspectius in se crimen
 habet, quanto, qui peccat maior habetur. & plura circa hoc adducit Tira-
 16 quellus loco præallegato. c. 20. nu. 112. † Quinimmo nobilis si sit prodit-
 tor non modo pœna Ignobilium, sed & grauiori puniendus erit. vt voluit
 Bal. in. c. cum quidam. de iure iuran. vbi dixit, q̃ nobilis incidens in crimen
 prodicionis alioribus furcis suspendendus erit: quod in Gallia seruari as-
 serit. & ibidem refert & sequitur Felyn, in versic. tertius est. & in versic. q̃
 autem dictum est. & idem Felyn. in c. pastoralis. col. i. versic. secundo fallit.
 17 de off. delegat. & reassumit. idem Tiraquellus loco præallegato. † Et isto
 mortis genere vsi sunt domini Florentini anno salutis, quadringentesimo
 septuagesimo octauo supra mille in eos, qui eorum ciuitatis statum turbare
 tentarunt, inter quos, cum esset Franc. Saluiatus Pisanæ ecclesiæ Archiepi-
 scopus, qui per fraudem Palatium occupare inuentus, eundem ad ipsius
 Palatij fenestras suspenderunt. Illiq̃ Iacobum Patium equestri dignitate
 magnisq̃ opibus insignem, qui in coniuratorum numero esse inuentus fue-
 rat, ad eadē Palatij fenestras suspensum addiderunt. vt scribit Bap. Fulgos.
 in lib. suo de di. & fa. & isq̃ memorabilibus. lib. vi. sub rubr. de seuerit. Exe-
 18 plo. 27. † In Gallia autē Transalpina rei criminis læsæ maiestatis, (vt mihi
 retulit Io. Corasius Tholosaf. vir sane de nostra legali scientia optime meri-
 tus, nunc Ferrariæ legens,) conuicti seu confessi quatuor alligati equis vi-
 ui dilaniantur.

S V M M A R I V M.

- 1 Bona rei criminis læsæ extra territorium condemnātis existentia, an ueniant in confisca-
 tione bonorum.
- 2 Bona damnati cum confiscatione bonorū an fisco illius loci in quo sita sunt applicentur.
- 3 Si condemnatus haberet mercantias, pecunias, & alia mobilia, extra territorium, illa
 pertinent ad fiscum condemnantis.

Q V A E S T I O II.

ECVNDQ̃ quæro: in proxima præcedenti quæstione vidi
 mus qualiter damnato reo maiestatis omnia eius bona fisco ap-
 plicantur. per tex. in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. an † bona
 alibi sita extra territorium condemnātis ad ipsum condemna-

rum spectantia veniant in d.confiscatione? Bar. post Guil.de Cunico.in l. cunctos populos. col.penul.& ult.C.de summa.trinit. & Fid.Cathol.in ista quaestione, sic distinguit: q̄ aut iurisdictiones sunt separate sed fiscalis Bursa in effectu est una in vtroq; loco, videlicet in loco condemnationis, & in loco vbi bona sita sunt: aut sunt separatæ iurisdictiones et separatæ burse fiscales. Primo casu dicit, q̄ si publicatio fit de iure cōmuni, bona vtriusq; loci veniunt in confiscatione. allegat tex.in l. si quādo. C.de bon. vacan. dicit tamen q̄ fiet executio per officialem illius loci vbi bona sita sunt. & hoc procedit vbi tam locus condemnationis, quā locus situationis bonorum sunt sub eodem domino. Aut talis publicatio bonorum fit non ex forma iuris communis, sed ex forma statutorum, & specialium cōstitutionum illius loci in quo fit condemnatio, & tunc subdistinguit: q̄ aut ille leges speciales sunt in vtroq; loco, videlicet in loco condemnationis & in loco situationis bonorum, & tunc omnia bona quæ sunt sub eodem domino veniunt in confiscatione bonorum. Aut diætæ leges speciales non se extendunt in vtroq; dictorum locorum, & tunc dicit Bar. q̄ talis bonorum publicatio non extendit se extra locum in quo se extendunt speciales leges loci cōdemnationis. per tex. in l. extra territorium. ff. de iurid. omn. iudic. c. vt animarum. de constitutio. in vi. cum alijs per eum allegatis.

Secundo vero casu quando distinctæ sunt iurisdictiones, & distinctæ burse fiscales: aut publicatio bonorum non fit de iure communi, & eo casu dicit Bar. q̄ non extenditur ad bona alibi sita per iura prædicta. Aut fit iure communi, & tunc etiam ad bona alibi sita extenditur. Et isto casu dicit, q̄ quælibet ciuitas habebit bona sita in eius territorio. Hanc distinctionem facit etiam Signorol. de Homodeis. in repet. sua. l. cunctos populos. col. fin. versic. mihi autem videtur. quam recitat, tacito Bartolo, veluti suū. de quo miratus sum. Nellus etiam in suo tract. Bannit. in i. parte. secundi tēporis. q. xiiij. hanc quaestionem latissime examinat. & aliorum, qui de ea scripserunt, opiniones recitat, recitata etiam prædicta distinctione Bartol. quam approbat in omnibus suis membris, præterquam in vltim. in quo Bar. concludit, omnia bona publicari, sed q̄ vnaquæq; ciuitas habeat bona in suo territorio sita. Hoc enim dicit per omnia verum sibi non videri, vt scilicet alia ciuitas in cuius territorio sunt bona damnati ea habeat vigore dictæ condemnationis: cum hoc condemnationis forma non patiat, in qua dici solet, & omnia eius bona fisco nostro applicamus. Sed dicit q̄ illa ciuitas, in qua bona condemnati sunt, habebit illa tanquam vacantia. per tex. in l. cum vnus. g. penult. ff. de bon. auho. iudic. possiden. quia condemnatus est effectus seruus pœnæ. l. qui vltimo. ff. de pœn. & l. æredem non habet. quod maxime procedit quando quis esset damnatus pro cri-

- mine lætæ maiestatis. argum. tex. in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. Et, t̄ q̄ bona damnari cum confiscatione bonorum existentia extra territoriū cōdemnantis fisco illius loci in quo sita sunt applicentur, tenuit etiam Math. de Affli. & in c. i. §. deniq; in tit. quæ fuit prima causa benefi. amittend. circa finem. nu. 3. Idud t̄ tamen sane intelligas in bonis stabilibus: nam si condemnatus haberet mercantias, pecunias, & alia bona mobilia in alterius territorio, illa spectant fisco illius ciuitatis quæ condemnauit. & est ratio: quia bona mobilia cōcernunt personam condemnari. vt voluit Bal. in l. mercatores. C. de comer. & mercat. Oldrad. in consil. 17. circa princ. Alexand. consil. 16. in fin. in i. volum. vide etiam circa prædicta Angel. in tract. de malef. & ibi August. in addit. in verbo, & eius bona publicamus. & Alberic. in tract. statutorum. in prima parte. q. lvi.

S V M M A R I V M.

- 1 Bona alienari prohibita an ueniant in confiscatione bonorum?
- 2 Quid dicendum quando alienatio est prohibita a testatore in fauorem eius qui alienare prohibetur?
- 3 Vfusfructus bonorum alienari prohibitorum, an ueniat in fiscum uiuente reo?
- 4 Vfusfructus alienari non potest.

Q V A E S T I O III.

- T**ERTIO quæro: quid dicendum de Bonis alienari prohibitis. An veniant in confiscatione bonorum? breuiter dicendum est q̄ non. facit tex. & ibi Bart. in l. Imperator. ff. de fideicom. libertat. ad idem tex. in l. iura libertorum. ff. de iurepatron. idem voluit Ioā. Andr. in addit. Specul. in tit. de feud. & Alexand. in consil. 23. opportune consideratis. in i. volu. & in consil. 89. in iij. volu. Marti. de laud. in tract. suo. de fisco. q. 263. Et, q̄ in confiscatione bonorum non veniant bona per testatorem alienari prohibita, est casus in auct. bona damnatorum. C. de bon. præscripte. & habetur per Deci. in consil. 442. in causa in qua molestatur. col. v. nu. 27. Bart. in d. l. Imperator. Ludouic. Roma. in l. si consilare. §. fin. ff. sol. matri. quem sequitur etiam Angel. in tract. malef. in verb. & eius bona publicamus. in versic. Et nota q̄ facta. & idem Ludou. in l. si finita. in §. si de vestigalibus ff. de damn. infect. Hoc t̄ tamen procedere dicas quando prohibita est alienatio in alterius fauorem, quam eius, qui alienare prohibetur a testatore. vt not. Bar. in l. si quis in tantam. circa medium. C.

vnde vl. faciunt etiam not. per Bar. & Sali. in l. i. C. de bon. libert. ad idem Marian. Soci. Iunior. in consil. 158. Abunde. col. 11. nu. 36. in ij. volu. vbi dixit, quod bonorum confiscatio fideicommissio non nocet, iuxta not. per Bar. in d. l. Imperator. ff. ad fideicom. liberta. & per moder. repetentes in l. filiusfamilias. §. diui. ff. de legat. i. & per D. August. Beroum præceptorem & promotorem meum in suis quæstionibus familiar. q. xli. Sed quærit:

3 † an saltem. vsusfructus huiusmodi bonorum alienari prohibitorum. vsufructuario, cuius bona publicata sunt, naturaliter viuente veniat in d. confiscatione circa hoc Bal. & Salyc. in l. i. C. de bon. quælibet. Tenuerunt qd

4 non. per tex. in l. corruptionem. in fin. de vsufruct. † Vsusfructus enim alienari non potest l. vsusfructus. ff. de iure doti. §. finitur. inst. de vsuf. hoc idem tenuit Alex. in consil. 86. opportune consideratis. in ij. volum. & Math. de Afflict. in tit. de capitul. Corrad. in §. præterea col. i. nu. 5. in vsibus feudorum. Contrariam autem partem, qd immò vsusfructus bonorum prohibitorum alienari, durante vita naturali ipsius condemnati in fiscum veniat, tenuit Io. Ant. Rubeus Alexandri. in consil. 154. Deceueram in hac causa vers. circa illud. nu. 2. pro cuius opinione adduco ea, quæ voluit Math. de Afflict. in tit. quæ sint regai. in §. & bona committenti. col. i. nu. 5. vbi dixit, qd licet in confiscatione bonorum feudum non veniat, qd tamen fiscus feudum tenebit durante vita ipsius condemnati, illo vero mortuo feudum ad illius Agnatos ad quos spectaret mortuo condemnato deuoluitur. adducit ad hoc Andr. de Iser. in c. i. §. præterea. in tit. quæ fuit prima causa benef. amit. & in §. deniq. eod. tit. Idem voluit Paul. de Castr. in l. insulam. in princ. ff. solut. matri. Et pro ista opinione, quam puto veriore, faciunt quæ dicam infra. q. v. sub hac eadem rubric. vbi examinatur illa quæstio: verum feudum veniat in confiscatione bonorū. & vide in q. sequenti. in versic. concordando. & in q. vi. proxime sequenti. in versic. vnum tamen non omitam.

S V M M A R I V M.

- 1 Ius patronatus an veniat in generali cōfiscatione bonorū rei criminis læsæ maiestatis.
- 2 Ius patronatus in translatione odiosa vniuersitatis non veniat.
Secus in uoluntaria & fauorabili.
- 3 Dominum Venetum totius Christiane Reipublice speculum determinauit ius patronatus non uenire in confiscatione bonorum in crimine læsæ maiestatis.
- 4 Concordia opinionum diuersarum in dicto articulo.
- 5 Ius patronatus damnati de crimine læsæ maiestatis, uenditis per fiscum omnibus eius bonis, an transeat in emptorem dictorum bonorum.

6 *Quid dicendum in iure patronatus consistente in aliquo castro uel uilla ipsius condemnati uenditis.*

Q V A E S T I O I I I I.

1 **Q**UARTO quæro: an iuspatronatus veniat in generali confiscatione bonorum facta ob crimen læsæ maiestatis? In ista quæstione doctores varij fuere. Nam Florian. in l. via. §. si fundus. ff. de seruit. rustico. prædior. Tenuit iuspatronatus transire in fiscum facta generali bonorum confiscatione: Ea ratione, quia iuspatronatus transit cum vniuersitate bonorum. idem sentit glos. in c. filijs. xvi. q. vii. idem tenet Abb. & Ioan. Andr. in c. nobis. de iure patron. idem Abb. in c. cum laici, & in c. quanto. eod. tit. idem tenet etiam Cardinal. in d. c. quanto. dicens, q̄ ita alias consuluit idem sentit Paul. de Cettadin. in suo tract. de iure patron. parte. ix. q. 20. vbi dixit, q̄ quando delictum est adeo grave q̄ omnia bona delinquentis confiscantur, tunc iuspatronatus transit cum vniuersitate bonorum. Contrariam autem partem semper arbitratus sum veriozem esse. pro qua sæpe allegaui & consului, q̄ immo in generali bonorum confiscatione iuspatronatus non veniat. & hoc tenuit glos. in c. satis peruersum 50. distin. & glos. in clem. pastoralis. in verbo subiectione. de re iudic. Bart. in extrauag. ad reprimen. in verbo, rebellando. Cardinal. in clem. si plures de iur. patr. Math. de Afflict. in c. vnico. §. ex eadem lege. nu. 9. in tit. de leg. Corrad. in vñibus feud. idem tenuit Ioan. Bertachi. in tract. suo de episc. in iij. parte. versic. Trigesimo quæro. nu. 69. allegat glos. Butr. & doct. in d. clem. pastoralis. de re iudic. idem tenuit Archid. in d. c. filijs. xvi. q. vii. Imol. in l. insulam. ff. solut. matrim. hanc etiam opinionem sequitur Ang. in tract. maleficiorum. in verbo, & eius bona publicamus. in versic. & nota q̄ facta. nu. 15. idem tenuit Præposit. in c. i. col. penul. x. distin. & vbi dixit, t̄ q̄ in translatione vniuersitatis odiosa, vtp̄ta in confiscatione bonorum iuspatronatus non venit: secus autem in translatione voluntaria & fauorabili. idem tenuit Fely. in d. c. quanto. col. iij. de iudic. & hanc quæstionem latissime examinat Rochus de Curt. in tracta. de iure patron. in verbo ipse vel is. q. 29. vbi recitat aliorum opiniones, tandem concludit, q̄ opinio tenentium, q̄ iuspatronatus non transeat in generali confiscatione bonorum, sit æquior. quam dicit tenuisse Andream Pomum Rotæ auditorem in d. c. quanto. de iudic. idem tenuit Nellus. in tract. bannitor. in i. parte secundæ temporis. q. 32. & Alberic. in tract. statut. parte. iij. q. 16. & 17. idem voluit collectar. in c. in quibusdam. versic. sed nunquid patronus, extra de poen. vbi dixit, q̄ patronus Ecclesie condemnatus per iudi-

Hierony. Gigas,

HH

- eem secularem de crimine læsæ maiestatis iuspatronatus nō amittit. idem voluit collect. in c. fin. versic. quid si patronus. de iure patron. Et istam partem ego alias defendi & obtinui dum vereretur quæstio Venetijs: vtrū in generali confiscatione alias facta de bonis cuiusdam Enselmini de Enselminis ciuis Paduæ olim rebellis Illustrissimi Domini Venetorum, qui erat patronus ecclesiæ sancti Antonij extra muros Taruisti, iuspatronatus quod erat penes ipsum Enselminum simul cum eius bonis deuenisset in præfatum Illustrissimum Dominum. Et tenebam q̄ non, sed q̄ eo mortuo deuenerat in eius descendentes. quam quæstionem obtinui committi excellentissimis doctoribus tunc Paduæ legentibus decidendam, & sic consultum fuit contra Dominum, de quo vide consilia Clarissimorum doctorum D. Marian. Socin. Nepotis nu. 51. requisitus a Magnific. in ij. volum. & D. Marc. Mantua consil. v. visis scripturis. † Secundum quorū consilia idem Illustrissimum Dominum totius Christianæ Reipublicæ, speculum determinauit. Et hanc opinionem, q̄ iuspatronatus non veniat in generali confiscatione bonorum, tenuit etiam Barth. Cepoll. consil. 80. Andr. de Iser. in c. licet. in tit. si de feud. fuerit contro. inter Dominum. & Agnat. Cardinal. in clemen. i. de excels. prælat. & Petr. de Ancha. in c. scilicis. in x. nota. de pœn. in vi. & ista opinio communis est, a qua in iudicādo & consulendo non esset recedendum. Concordando tamen prædictas
- 4 opinioniones forte dicere possumus, † q̄ prima opinio tenentium, q̄ iuspatronatus confiscatis bonis omnibus delinquentis in fiscum transeat, procedat, donec viuit condemnatus, vt scilicet eo viuente fiscus habeat præsentare eueniente casu vacationis beneficii patronalis, sicuti præsentare potuisset condemnatus ante condemnationē. faciunt ad hoc tex. in l. lex vetigali fundo. ff. de pignor. & l. peto. §. prædium. ff. de leg. ij. & l. statius. §. Cornelio scilicet. ff. de iure fisci. & c. i. in fin. de capit. Corrad. quæ iura ad hoc allegat Roch. de Curr. in d. tract. de iur. patron. præalleg. q. 29. col. iij. versic. vel dicamus. qui tamen in ista opinione non firmat pedes. pro qua ramen faciunt dicta supra q. iij. proxima præcedente circa fin. Secunda vero opinio locum habet post obitum condemnati. nam eo mortuo iuspatronatus non erit apud fiscum, sed transibit in descendētes damnati: & in isto casu consuluerūt. D. Marian. Soci. & D. Marc. Mantua supra allegati.
- 5 Ex præmissis deciditur alia dubitatio: an videlicet † iuspatronatus, quod erat apud damnatum de crimine læsæ maiestatis, venditis per fiscum omnibus bonis rebellis transeat in emptorem omnium bonorum? Et dicendum q̄ non: quia si in fiscum non transit, (vt est com. opi. doctorum,) a fortiori non transibit in emptorem, cum nemo plus iuris in alium transferre, potest quam ipse habeat. vulgat. c. Nemo plus iuris, de reg. iur. in vi.

- 6 fallit hoc, † quādo iuspatronatus esset in aliquo Castro vel villa, ad ipsum condemnatum pertinens: nam tunc confiscato castro vel villa ad ipsum condemnatum pertinenti, & eius facta venditione, transiret iuspatronatus prædictum in emptorem: quia continetur in isto vniuersali. c. cum secundū. de iur. patron. & not. xvi. q. vii. c. Piementis. & habetur per Andr. de Ifern. in c. vnico. §. ex eadem lege. de leg. Corrad. & in c. generali. in tit. si de feud. fuerit controu. & per Math. de Afflict. in d. §. ex eadē lege. n. 8. in vñs feud. Et hoc modo limirabis conclusionem supra firmatam, q̄ in generali confiscatione bonorum iuspatronatus in fiscum non transeat, vt non procedat quando esset confiscatum Castrum vel villa, in qua esset iuspatronatus. nam tunc cum ipsa vniuersitate Castri seu ville in fiscum deueniret per iura prædicta.

S V M M A R I V M.

- 1 Feudum an ueniat in generali confiscatione bonorum in crimine læsæ maiestatis?
- 2 Bona ecclesiæ non publicantur ob delictum clerici.
- 3 Feudum an ueniat in confiscatione prædicta, saluo iure dominij?
- 4 Fiscus an condemnato uiuente feudum tenebit donec ille uixerit?
- 5 Concordia opinionum in dicta materia.
- 6 Feudum quod esset transitorium ad extraneos hæredes an in fiscum transeat per confiscationem bonorum.
- 7 Et quid quo ad usumfructum.
- 8 Quid dicendum in feudo Ecclesiæ.
- 9 Vassallus qui crimen læsæ maiestatis commisit contra dominum feudi, an feudo priuetur ipso iure?
- 10 Vassallus in regno Neapolitano committens crimen læsæ maiestatis, ipso iure amittit dominium & possessionem feudi.

Q V A E S T I O V.

- 1 VINTO quæro: quid dicendum sit de feudo: an ueniat in generali confiscatione bonorum facta, pro crimine læsæ maiestatis, seu alio pro quo bona omnia condemnati confiscantur? In ista q. variæ sunt Doctorum opinionēs. Alexand. in l. si finita. §. de vectigalibus. ff. de damn. infect. tenuit q̄ non. & ibi pro ista opinione multa accumulatur, post Bar ibi. col. i. idem tenuit Alberic. in aut. si vero Dominus tēporalis. C. de hæret. & Mart. de laud. in suo tract. de crim. læsæ maiestatis. q. xv. vbi ad hoc alleg. Ioan. Andr. in c. quibusdam, de pœn. in vi. & idem

- Mart. in tract. de fisco. q. 263. Alexand. in consil. 88. vtrum Emphitheo-
fis. versic. idem videmus in feudo. in iij. volum. Nellus in tract. suo ban-
nitorum in prima parte. secundi temporis. q. 23. & pro ista opinione. Al-
beric. in d. au. ct. si vero Dominus. allegat text. in clemen. ij. de hæretic. vbi
1. † propter delictum clerici bona ecclesiæ non publicantur. & ibidem per
Ioan. Andr. adducit etiam tex. in c. in quibusdam. §. fin. de pœn. & in c. fee-
licis. eod. tit. in vi. in versic. si qua vero feuda. in hac etiam opinione fuit. D.
Alex. consil. 88. opportune consideratis. col. ij. in iij. volum. & Ioan. Bap.
Caccialup. in tract. feud. in versic. incipiente. vigesimo quia possessio. n. 49.
2. Secunda vero opinio fuit. † qd feudum veniat in confiscatione cum cæ-
teris bonis damnari saluo iure Domini. & hanc tenuit Alberic. in tract.
suo statut. in iij. parte. q. xvi. pro qua opinione adducit in argum. d. au. ct.
si vero Dominus temporalis. C. de hæret. & tex. in l. si quis presbyter C.
de epis & cleric. & tex. in l. si finita. §. si de ve. tigalibus. ff. de damn. infect.
& ibi Dyn. & Guid. de Suzar. in suis quæstionibus statutorum. fol. v. ver-
sicul. sed pone quæstionem de facto quidam vasallus. vbi dicit. qd in vita
vasalli feudum remanebit penes fiscum. vel qd extimabitur ius Domini et
sibi per fiscum satisfiet. Hanc etiam opinionem tenuit Gandi. in tract. ma-
lesi. in rubr. de pœn. reor. in versic. item pone qd in statuto contineatur. &
Specul. in tit. de feud. in §. quoniam versic. quadragesimo quæriur. Opini-
onem Guid. de Suzar. refert etiam & sequitur idem Alberic. in d. au. ct.
si vero Dominus temporalis. & Sozin. in consil. 114. in causa quæ verti-
tur. col. xvij. versic. Postremo non omitto. in ij. volum. Et hanc opinio. te-
nuit etiam Math. de Afflict. in tit. quæ sint regal. in §. & bona committen-
tium. col. i. nu. 5. vbi dixit. qd licet Agnati eius. qui commisit crimen læsæ
maiestatis tenentis antiquum feudum. in quo ipsi Agnati succedunt ipso
4. damnato & eius bonis publicis. prædicto feudo non priuentur. † Fiscus
tamen condemnato viuento. feudum tenebit donec ille vixerit. eo vero
mortuo Agnati succedent qui alias succedere deberent. & hoc etiam vo-
luit Andr. de Ifern. in c. i. in §. præterea. in tit. quæ sit prima causa benefic.
5. amittend. & in §. deniq. eod. titul. † Concordando prædictas opiniones.
possumus dicere. qd aut quærimus. an confiscatis bonis omnibus damna-
ti de crimine læsæ maiestatis feudum transeat in fiscum quo ad proprietatem;
& dicendum qd non per supra dicta & ita procedat prima opinio su-
6. pra relata. hoc † tamen locum non habere dicas. quando vigore conces-
sionis de eo factæ feudum esset transitorium ad extraneos hæredes. vt in
c. feudum. si de feud. fuer. contro. inter Dominum & Agnat. & in c. i. in ti-
tul. de feud. non habent. propriet. nat. feud. tali enim casu feudum transibit
in fiscum in generali confiscatione bonorum etiam quo ad proprietatem.

vt voluit Curt. Iunior, in consil. 4. super controuersia vertente. col. penul.
 7 num. 20. in i. volum. Aut quærimus: † an feudum transeat in fiscum quo
 ad vsumfructum durante vita condemnati, cuius omnia bona fisco obuē
 ra sunt ex tali condemnatione: & isto casu procedat opinio doctorum te-
 8 nentium ex confiscatione bonorum omnium feudum in fiscum transfer-
 ri. Limita † ramen supradictam conclusionem, q̄ feudum amittatur per
 eum qui crimen læsæ maiestatis commisit, vt non procedat in feudo, q̄ is,
 qui tale delictum commisit, tenebat ab ecclesia: nam cōfiscatio bonorum
 omnium talis, qui contra Imperatorem, Regem, vel Rempub. huiusmodi
 delictum commisit, facta per iudicem secularem eum non priuat feudo
 per eum ab ecclesia recognito, nisi per sententiā Ecclesiæ sit priuatus. text.
 est in clem. pastoralis. de re iudic. & ita dixit Bald. in l. i. q. 4. ff. de rerum
 diuis. & lac. Aluarot. in c. i. §. illud. in fin. in titul. de prohib. feud. alienat.
 per Federic. & Mart. de laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. 35. & habe-
 9 tur per doct. in d. clem. pastoralis. † An autem vasallus, qui crimen læsæ
 maiestatis commisit contra Dominum Feudi, illo priuatur ipso iure: & sic
 feudum reuertatur ad Dominum non expectata aliqua sententia, in cali-
 bus in quibus ad Dominum reuerti debet? Dicās, q̄ expectanda erit sen-
 tentia. vt voluit Bald. in tract. suo feudor. nu. 45. & ita etiam consulendo
 tenuit Cardinal. consilio. 128. in quæstione quæ vertitur inter Andream,
 10 col. i. ad fin. † In Regno vero Neapolitano vasallus committens crimen
 læsæ maiestatis ipso iure amittit Dominium & possessionem feudi etiam
 sine alia apprehensione vigore consti. regni, vt dicit Math. de Afflict. in c.
 i. in §. sed nec alia. colum. fin. nume. 107. in titul. quæ fuit prima causa be-
 nefic. omitt. vide ad hoc quæ dicam latius infra quæstione xxv. sub hac
 eadem rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 An confiscatis bonis omnibus rei criminis læsæ maiestatis, in tali confiscatione ueniant bona Emphiteoticaria?
- 2 Emphiteosis quæ ab ecclesia recognoscitur in fiscum non transit et quare.
- 3 Piseus est loco extranei heredis.
- 4 Emphiteosis quæ est cōcessa ea cōditione ut transeat, etiā ad extraneos, transit in fiscū.
- 5 Emphiteosis ecclesiæ quæ ex consuetudine ipsius ecclesiæ est transitoria ad extraneos, transit in fiscum.
- 6 Emphiteosis ecclesiastica uenit in confiscatione bonorum facta per iudicē ecclesiasticū.
- 7 Emphiteosis quæ recognoscitur, a priuato, regulariter transit ad extraneos heredes.
- 8 Emphiteosis priuati cui est appositum pactum ne transeat ad extraneos heredes, non transit in fiscum.

- 9 Quando Emphiteosis non potest in fiscum transire ex confiscatione bonorum transibit
saltem quo ad usufructum uiuente reo.

QVÆSTIO VI.

- 1 EXTO quæro: an confiscatis bonis omnibus rei criminis læsæ maiestatis, in tali confiscatione veniant bona Emphiteotica? In hac quæstione distingue, q̄ aut loquimur de Emphiteosi quæ ab ecclesia recognoscitur: aut de ea q̄ recognoscitur a priuato. Primo casu dicimus † Emphiteosim, quæ ab ecclesia recognoscitur, in fiscum non transire. Ratio est: quia non est transitoria ad extraneum hæredem, vt per Bar. et alios in l. si finita in §. de vectigalibus. ff. de dam. infect. ea enim quæ ad extraneos hæredes non sunt transitoria, in fiscum non transeunt, vt habetur per gloss. & Doct. in l. etiam. in princ. ff. sol. matr. & per Sozi. in consi. 121. præmittenda est disputatio. nu. xvij. in iij. vol. & q̄ Emphiteosis ecclesiastica in fiscum nō transeat, tenuit etiam Marti. de Laud. in tract. de fisco. q. iij. Alex. in consi. 89. opportune consideratis. in ij. et iij. col. in iij. volu. & in consi. 88. vtrum Emphiteosis ecclesiastica. in princ. in iij. volu. et per D. Carolum Ruinum præceptorem meum in consi. 155. Quātum
3 ad casum. col. ij. in fin. & col. iij. nu. 10. & 11. Fiscus † enim est loco extranei hæredis. l. libertorum. vbi Bart. nor. ff. de iure patro. & in l. corū. ff. ad leg. iul. maies. l. cum qui. ff. de interdict. & relegat. ad quem dicta Emphiteosis non est transitoria vt per Bar. & Doct. in d. l. etiā. idem voluit Dec. consi. 442. præfens consultatio. col. vi. nu. 31. in iij. volu. Alex. in consi. 89. in vij. volu. & rursus Decius in consi. 171. col. i. in i. volu. Calderi. in consi. vi. in rubr. de locato. Idem tenuit D. Vincē. Herculanus præceptor meus in l. insulam. col. ij. vers. ex hoc inferiur. nu. 4. ff. sol. matri. et Ant. de Butr. in consi. 61. stri. te non reputo. in fin. Prædictam conclusionē tripliciter li-
4 mita, † Primo vt non procedat quando Emphiteosis ecclesiastica ea conditione esset concessa, vt etiam ad extraneos transiret: Nam tunc transiret etiam in fiscum cum alijs bonis confiscatis, vt dixit Sozi. consi. 166. in causa quæ vertitur. col. xi. vers. tertio confirmatur. col. 12. & vers. ex quibus infero. in ij. volu. quem sequitur Ruin. Dominus meus in præalleg. consi. 155. Quātum ad casum. col. fin. circa princ. in i. volu. facit q̄ voluit Alex. in d. l. etiā in princ. ff. sol. matri. vbi dixit, q̄ ex legitimis causis Emphiteosis ecclesiæ potest alicui concedi ea conditione, q̄ transeat etiam ad
5 extraneos. Secundo limita prædictam cōclusionem non procedere † quādo consuetudo ecclesiæ illius, quæ Emphiteosim cōcessit, se haberet, quod Emphiteosis a se concessa transiret etiam ad extraneos. Ita voluit Alex. in

d.l. etiam in princ. col. penul. vers. Hæc tamen secunda, Ant. de Butr. in consi. 27. Alex. in consi. 180. consideratis his. in ij. volu. in vers. alia ratio ne. col. ij. vbi ad hoc allegat tex. in c. i. in princ. cum ibi not. in tit. qui feud. dar. poss. iun. et a. l. licet. excepto. C. locat. Curt. in d. l. etiam in princ. in sua Apostil. ad lect. Alex. ibi. Tercio limita conclusionem supradictam non
6 procedere, † quando confiscatio bonorum fieret per iudicem ecclesiasticum. Tunc enim Emphiteosis ecclesiastica veniret in confiscatione bonorum. Ita voluit Marti. de Laude. in tract. suo de fisco. q. ij. allegat Bal. in l. fin. ff. de rerum. diu. & ix. q. v. c. quia. Alberic. in l. cum duobus. §. fin. ff. pro socio. & Oldrad. in cōsi. xvij. & facit q. dixi supra q. v. proxima præcedenti in vers. limita tamen. † Secundo vero casu si loquamur de Emphiteosi priuati, quæ non ab ecclesiastica, sed a layco recognoscitur, seu a clerico, de bonis tamē suis patrimonialibus nō ecclesiæ, (nam ista regulariter transit ad extraneos, vt per Calder. in consi. vi. in rubr. de locat. vbi attestatur ita communiter teneri, alleg. tex. in l. si domus. §. fin. & l. si tibi. ff. de leg. i. & l. in conuencionibus. in fin. ff. de verbor. signifi. & habetur per Alex. in l. si patroni. in princ. col. ult. vers. Respondeo finaliter. ff. ad Trebellia. vbi dixit hanc esse com. opi.) non erit dubium, q. ista veniet in cō
8 fiscatione bonorum, & in fiscum transibit, Fallit tamen hoc, † quando in Emphiteosi priuati pactum esset appositum, q. ad extraneum heredem non transiret, vt not. Bar. in d. l. si finita. in §. si de vectigalibus. et ibi commun. Doct. ff. de dam. infe. & Bal. & alij, in l. si quis presbyter. C. de epif. & cleric. Bal. in d. l. insulam. Oldrad. in consi. xvij. Thæma tale est Petr. de Anch. in repet. c. postulasti. in viij. q. de foro compet. Ant. de Butr. in cōsi. lxij. stri. & te. in fin. Sozin. in consi. 121. præmittenda est. col. iij. in princ. volu. vit. Deci. in consi. 441. In causa in qua molestatur. col. vi. vers. Idem est in bonis nu. 31. in ij. volu. Alex. consi. 88. vtrum Emphiteosis. col. i. vers. idem etiam concluditur. in iij. volu. & consi. 88. opportune conside
9 ratis. col. ij. vers. Idem etiam communiter concluditur. in ij. volu. & in consi. 24. in i. volu. & consi. 49. viso Thæmate. col. ij. in vi. volu. † Vnum tamen non omittam, q. eo casu, quo Emphiteosis ex generali bonorum confiscatione non transit in Fiscum, Fiscus tamen durante vita condemnati fructus & commoditatem, talis vilis dominij percipiet soluendo tñ donec fructus percipit annuū canonem. ab inde enim supra commoditas & fructus dicitur. l. fundus. ff. famil. hærcisc. l. fructus. ff. sol. mati. mortuo autem condemnato res Emphiteotica ad dominum vel ad eos ad quos deuoluitur reuertetur. l. lex vectigalis. ff. de pignor. & ita dixit. Nellus in tract. bannitorum. in i. parte. secundi tempor. q. 24. faciunt quæ dixi. supra. q. ij. iij. & v. proxime præcedentibus.

LIBER SECVNDVS. TRAC.
S V M M A R I V M.

- 1 An in confiscatione bonorum ueniant bona etiam futura?
- 2 Substitutio futura an ueniat in confiscatione bonorum?

Q V A E S T I O VII.

- 1 EPTIMO quæro: confiscatis bonis omnibus eius, qui crimen læsæ maiestatis commisit, an in prædicta confiscatione comprehendatur bona non solum præsentia, sed etiam futura? Hanc quæstionem ponit glos. in l. nam ad ea. ff. de condit. & demonstrat. quæ dixit, q̄ bona futura in tali confiscatione non veniunt. Idem voluit Bart. in l. si certa forma. C. de iure fisc. lib. x. facit tex. in l. si tibi mandauero. §. is cuius bona. ff. mand. & hoc voluit etiam Nell. in tract. bannit. in l. parte. secundi tempor. q. 18. & Alberic. in tract. statutorum. q. 13. & Angel. in tract. de malef. in verbo, & eius bona publicamus. In versi. et nota. q̄ facta. nu. 12. Idem voluit Imol. in l. ex facto. §. fin. ff. de vulgar. & pupil. Et hinc est, q̄ in tali confiscatione bonorum non venit futura substitutio, vt est casus & ibi Bald. in d. l. ex facto. §. final. idem voluit Alberic. in tract. statutorum, parte iij. q. xij. in fin. vbi dixit, q̄ si homicida erat alteri substitutus, & post bannum & sententiam extitit conditio substitutionis, illa bona non veniunt in confiscatione, per tex. in l. substitutio. cum ibi not. ff. de acquiren. rerum. Domin,
- 2

S V M M A R I V M.

- 1 Hereditas delata condemnato de crimine læsæ maiestatis, antequam condemnaretur, nondum tamen adita an ueniat in confiscatione bonorum?

Q V A E S T I O VIII.

- 1 CTAVO quæro: quid dicendum erit de hæreditate delata condemnato de crimine læsæ maiestatis antequam condemnaretur, quæ tamen nondum erat adita, an veniat in confiscatione bonorū facta ex tali delicto vel alio pro quo bona omnia confiscantur? Hanc quæstionem mouet Nellus. in tract. bannit. in prima part. secundi tempor. q. 30. qui dicit eam vidisse de facto, & q̄ terminatum fuit, q̄ talis hæreditas non veniret,

niret in huiusmodi confiscatione bonorum, per multas rationes de quibus ibi per eum, quas referre esset potius laboriosum quam subtile, quia videre poteris ibidem. Et quid sit etiam dicendum, quando condemnato aliquid ex contractu vel ex ultima voluntate debetur sub conditione, & talis conditio est purificata post condemnationem, an id veniat in confiscatione bonorum: vide eundem Nell. in præalleg. tracta. in ead. prima part. secundi tempor. q. 31.

S V M M A R I V M.

- 1 Pater an teneatur dare legitimam filij condemnati de crimine læsæ maiestatis fisco?
- 2 Pater filium qui commisit crimen læsæ maiestatis exheredare potest.
- 3 Filius proditor patrie dicitur parentum & liberorum occisor.
- 4 Filius qui commisit crimen læsæ maiestatis, si prætereatur, a patre in testamento, illud non rumpit.
- 5 In confiscatione bonorum an veniat id quod pater singulis annis dare solitus erat filio pro alimentis?

Q V A E S T I O IX.

- N**ONO quaeritur: si condemnetur filius de crimine læsæ maiestatis, an pater eius legitimam fisco dare teneatur. Dicis, quod filius patre vivente nullam habet actionem ad petendum legitimam, ut habetur in l. post emancipationem. ff. de liber. legat. facit text. in l. & si condemnatus. ff. de noxal. & text. in l. si qua poena. de his qui sunt sui vel alieni. & habetur per Barto. in l. fin. ff. de liber. agnosce. idem tenuit Nellus in tract. bannit. in prima parte, secundi tempor. q. 33. Comprobatur ista conclusio ex eo, quod pater, filium qui commisit crimen læsæ maiestatis exheredare potest, ut voluit Andr. de lser. in c. i. §. præterea vassallus. colū. iij. in versic. Audiui iudicatum. in titul. quæ fuit prima causa benefic. amittend. ad idem facit, quod quia filius proditor patrie dicitur parentem & liberorum occisor. l. minime. ff. de religio. & sumpt. funer. per quem textum Curt. Iunior. in auct. non licet. col. v. nu. 26. C. de liber. præter. dixit, quod filius ex tali causa exheredari potest a patre, & dictam causam esse de comprehensis in §. causas. in auct. ut cum de appel. cognos. Quinimmo filius qui commisit crimen læsæ maiestatis, si a patre in testamento prætereatur, tanquam præteritus patris testamentum non rumpit, ut per Barto. in l. hac edictali. C. de secund. nupt. Erit ergo conclusio ex præmissis, quod pater non pote
- Hierony. Gigas. II

LIBER SECVNDVS. TRAC.

rit molestari, a fisco super legitima filij, qui condemnatus fuisset pro crimine læsæ maiestatis cum confiscatione bonorum. Quid autem dicendum sit † de eo, quod pater filio singulis annis solitus erat dare pro alimentis, an saltem id veniat in confiscatione? Dicas q non, secundum Nellum in prædicto tract. bannit. in prima part. secundi temp. q. 36.

S V M M A R I V M.

- 1 Peculium profectitium, confiscatis bonis filij condemnati de crimine læsæ maiestatis, an ueniat in tali confiscatione?
- 2 Pater habet dominium in peculio profectitio filij.
- 3 Peculium profectitium est pleno iure patris, etiam quo ad proprietatem.

Q V A E S T I O X.

- 1 ECIMO quæro: quid dicendum erit de Peculio profectitio, an publicatis bonis filij condemnati de crimine læsæ maiestatis, id veniat in tali confiscatione? Do. Ioan. Crot. solennis doctor, et præceptor meus recolendæ memoriæ in sua repet. l. frater, a fratre. colum. vi. numer. 19. versicul. Prima sit conclusio, decedit, quod publicatis bonis filij dictum peculium publicatum non censeatur: quia † in eo Pater Dominium habet, ideo dicitur esse in bonis patris. l. certum. C. famill. herciscund. & ibi glos. hinc est, quod tanquam res aliena in confiscatione non veniet. Idem voluit Alberic. in l. in. §. sed utrum. columna tertia. versicul. Extra glos. ff. de minor. idem voluit, Dominus Carolus Ruinus, Dominus meus, in consilio xxiiij. quia copiose. columna secunda. numero 5. & columna tertia. in princip. in v. volum. † est enim pleno iure patris peculium profectitium etiam quo ad proprietatem. l. si plures. §. in arrogato. ff. de vulga. & pupillar. l. placet. ff. de acquir. hæred. iuncta. l. cum oportet. in princip. C. de bon. quæ liber.
- 2
- 3

S V M M A R I V M.

- 1 Peculium aduentitium, filio condemnato de crimine læsæ maiestatis, an ueniat in confiscatione bonorum?
- 2 Publicatis bonis filij in casibus in quibus in eo pater non habet usumfructum peculium aduentitium transit in fiscum.

Q V A E S T I O X I.

VNDECIMO, quid dicemus de peculio aduentitio, an id veniat in confiscatione bonorum facta filio condemnato, de crimine læsæ maiestatis? Dicas, q̄ cum illud filius contrahendo nō possit alienare. l. fin. §. filius autem. C. de bon. quæ liber. ideo multo minus delinquendo, vt not. Bartol. in l. si finita. §. si de vectigalibus. colum. penult. ff. de damn. infect. idem tenuit Marian. Soci. iunior in consil. 77. col. ij. in versic. Secundus casus. nu. 8. in ij. volum. idem tenuit Alberic. in tract. suo statut. in ij. part. q. xij. & Nellus in tract. bannit. in prima part. secundi tempor. q. 25. vbi respondit ad not. per Specul. in tit. de stat. monach. versic. quæritur q̄ procedit in eo qui religionem intrauit; non autem in condemnato: & alleg. not. per Bal. in l. ij. C. qui bon. ced. possunt. Et de hoc videtur expressum in l. si filius. C. de bon. perscript. † In casibus autem, in quibus pater vsusfructum non habet in peculio aduentitio filij, publicatis bonis filij huiusmodi peculium publicatum censetur, cum de eo filius dīponere possit. §. l. in auct. vt liceat. Matr. & Auiæ. colū. viij. & ita voluit Dominus meus Ioan. Crot. in sua repet. l. frater, a fratre. col. vij. nu. 21. ff. de condit. indebit. idem tenuit. D. Carolus Ruin. præceptor meus in consil. 24. quia copiose. col. ij. nu. 6. in v. volu. vbi dixit hanc esse commun. opin.

S V M M A R I V M;

- 1 Peculium Costrense, vel quasi filio condemnato de crimine læsæ maiestatis an ueniat in confiscatione bonorum.
- 2 Filius in tali peculio habet plenum ius, & in eo est loco patris familias.

Q V A E S T I O X I I.

DVODECIMO quæro: an peculium Castrēse vel quasi filio condemnato pro crimine læsæ maiestatis cum confiscatione bonorum veniat in huiusmodi confiscatione? Et dicendum videtur q̄ non, per text. ad hoc singular. in l. ij. C. de bon. perscript. per quem tex. ita dicunt Bart. & alij in l. si finita. in §. si de vectigalibus. ff. de damn. infect. & idem voluit Cyn. in d. l. ij. C. de bon. proscriptor. & Alberic. in tract. statut. in ij. parte. q. xij. & in l. ij. §. sed vtrum. ff. de minor. in versicu. extra glos. quærun. Contrariam tamen partem, q̄ immo peculium Castrēse

- vel quasi veniat in tali publicatione bonorum filij, tenuit Angel. in l. si filius. ff. de damn. infect. & mouetur quia filius in tali peculio habet plenum ius, & in eo est loco patris familias, per tex. in l. ij. ff. ad Maced. & illud potest alienare, & de eo libere disponere: Ergo delinquendo potest illud amittere. Alienare enim illud tacite dicitur eum delictum bonorum confiscatione dignum perpetravit, argumento tex. in l. imperatores. ff. de iure fisco. & hanc partem tenuit Nellus in tract. suo bannitorum. in prima part. secundi tempor. q. 25. Et solennis doctor præceptor meus D. lo. Croc. in repet. l. frater a fratre. col. vij. & col. 2. in versic. tertia conclusio. C. de cōdit. indebit. ubi respondendo ad text. in d. l. si filius. C. de bon. præscript. (super quo fundatur opinio tenentium contrarium de qua supra dixi.) dicit, illum tex. procedere secundum iura antiqua, secundum quæ pater occupabat bona filij iure peculij. l. ij. ff. de Castr. pecul. sed hodie filius familias in peculio Castræsi hæredem habet ab intestato. §. i. in auct. de hæredit. quæ ab intest. defer. col. ix. & etiam not. per glos. & scribentes in l. si infanti. C. de iure deliber. subdens, quod fiscus in talibus bonis tanquam heres succedet. l. ij. C. ad leg. iul. de vi. Et istā opinionem de iure veriorē arbitror præsertim in crimine læsæ maiestatis, in quo filius familias commissio tali delicto amittit omnia sua bona. nec reperitur iure cautum quod fieri debeat aliqua distinctio inter bona quæ sunt sua de iure communi, & ea quæ sua sunt ex priuilegio, ut puta peculium Castrense, ut distinguebat Petr. in d. l. si filius. cuius distinctionem refert ibi Cyn. Præterea dicta distinctio casu quo procederet militaret in confiscatione bonorum facta ex alio delicto quam pro crimine læsæ maiestatis. facit, quia si secus diceremus confiscatio bonorum filij nil operaretur, quod esse non debet. l. si quando. ff. de legat. l.

S V M M A R I V M.

- 1 An publicatis bonis patris ob crimen læsæ maiestatis, ueniat peculium profectitium, aduentitium, uel Castrense?
 - 2 Peculium Castrense est filij, ideo non uenit in confiscatione bonorum patris.
 - 3 Peculium profectitium, licet sit paternum, non uenit in publicatione bonorum.
 - 4 Aduentitium filij est, ideo non uenit in confiscatione bonorum patris.
- Hoc tamen procedere non uidetur.

Q V A E S T I O XIII.

- 1 ERTIODECIMO quæro: an publicatis bonis patris ob crimen læsæ maiestatis in tali publicatione ueniat peculium profectitium, aduentitium, uel Castrense? Et dicendum est quod non, ut uoluit Alberic. in tract. suo. statut. in ij. part. q. xij.

& in l. ij. §. sed utrum. col. ij. vers. extra glos. ff. de minor. idem tenuit Nel-
 2 lus. in tra. & bannit. in prima part. secundi tempor. q. 26. vbi dixit, qd t pu-
 3 blicatis bonis patris non venit peculium Castrense, quia illud est filij: pe-
 4 culium t autem profectitium, licet sit paternum, tamen ex Diui Pij con-
 stitucionis benignitate non publicatur, vt in d. l. ij. §. sed utrum. t Aduen-
 titium forius dixit non publicari licet in eo pater habeat vsumfructum,
 quia filij est l. cum oportet. C. de bon. quæ liber. Ego vero circa peculium
 profectitium anceps sum: quia illud patris non filij est l. certum. C. famil.
 heriscun. & ista ratione non venit in confiscatione bonorum filij, vt dixit
 Nellus in tra. & bannit. in prima part. secundi tempor. q. 25. Ergo, cum sit
 patris, illius bonis confiscatis veniet & peculium profectitium. faciunt di-
 cta supra, in x. q. proxime præcedenti. & præsertim hoc procedere dice-
 rem, quando pater esset damnatus pro crimine læsæ maiestatis iuxta ter-
 minos. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. vbi ne dum pater sed & filij puniū-
 tur ex paterno delicto, & successionum etiam extraneorum incapaces
 fiunt. Et quod in contrarium dicitur arbitror procedere, quando ex deli-
 cto patris filius non puniretur, sicutipunitur in crimine læsæ maiestatis
 in terminis præallegate. l. quisquis.

S V M M A R I V M.

- 1 An legata, & hereditates delatæ ei qui crimen læsæ maiestatis commisit fisco obuenant?
- 2 Quando aliquis non est incapax sed indignus, tunc fiscus aufert.

Q V A E S T I O XIII.

Q V A R T O D E C I M O quæro: an legata & hereditates
 delatæ, et relictæ ei, qui crimen læsæ maiestatis commisit,
 fisco obuenant, siue ad hæredes transeant, vel ab intesta-
 to venientibus remaneant? Dico, qd fisco nullatenus obue-
 niunt. Nam quando aliquis est incapax hereditatis vel
 legati, tunc fiscus non aufert tanquam ab indigno: Sed
 id remanet poenes venientes ab intestato. l. si quis mihi bona. §. si quis pla-
 ne. ff. de acquirend. heredit. & ita tenent Iacob. de Aren. Cyn. Bartol.
 Angel. Paul. de Castr. Bald. Fulgos. & alij in l. i. C. de hæred. instit. & pro-
 batur in l. si in metallum. ff. de his quæ pro non script. habentur. & in l. in
 metallum. ff. de iure fisco. Bald. in l. i. C. de secund. nupt. vbi post Petr. di-
 xit, qd quando quis non potest capere non est locus fisco, sed illud effici-
 tur pro non scripto, & ideo remanet alijs ab intestato succedentibus. idem
 voluit Bar. in l. si deportati. ff. de leg. tertio hoc idem tenuit Marian. Soc.

1. *consil. 22. versic. verum prædictis. col. iij. in i. volum. vbi dixit, hanc opinionem maxime in hæreditate quæ ab intestato defertur tenuisse Iacobum Buttrigar. in d. l. i. C. de hæred. instit. allegat etiam, q. not. glos. in §. legati. in sit. de legat. & in l. si quis mihi bona. §. si quis. ff. de acquir. hæredit. ad idē*
2. *Ioan. de Imol. in l. si seruus eius. eod. tit. † Secus tamen dicendum quando aliquis non esset incapax, sed indignus: tunc enim aufert fiscus tanquam ab indigno. vt. ff. de inoff. testam. l. Papinianus. §. meminisse. & l. cum talibus. §. fin. ff. de his. quibus vt indign. & hanc opinionem tenuit etiam Bal. in d. l. si quis. col. fin. versic. tertio dicitur hic.*

S V M M A R I V M.

1. *Legitima detrahenda per condemnatum crimine læsæ maiestatis grauatum restituere hæreditatem si sine filijs decederet cui applicabatur?*

Q V A E S T I O X V.

1. VINTODECIMO quæro: fuit aliquis condemnatus pro crimine læsæ maiestatis & eius bona publicata, verum cum iste esset grauatus restituere hæreditatem in euentum q. sine filijs decederet, cui legitima ex dictis bonis detrahenda ad ipsum condemnatum spectans, applicabatur: Dicas, q. fisco. ita dixit Bald. in consil. viij. in iij. volum. pro quo facit text. in l. quisquis. in prin. C. ad leg. iul. maiest. vbi dicitur, q. bona omnia damnati pro dicto crimine fiscus capit.

S V M M A R I V M.

1. *Primogenito condemnato de crimine læsæ maiestatis, qui post patris obitum in feudo successit cui applicabatur eius feudum?*

Q V A E S T I O X V I.

1. EXTODECIMO quæro: Primogenitus, qui post patris obitum in feudo successit, si in crimen læsæ maiestatis incidat contra Dominum, an feudum deueniat in Dominum Feudi vel in fiscum siue in eius fratrem secundum genitum? Math. de Afflict. in c. i. in §. præterea si vassallus. in versic. glos. tertia. nu. 8. i. in titul. quæ fuit prima causa be-

nefic. amittend. dicit, q̄ si feudum est paternum acquisitum per antecessores istius primogeniti & secundo geniti pro se ipsis & eorum descendentes, & sic est paternum non autem hæreditarium sed peruenit in descendentes ex pacto & prouidentia, Et tunc crimen primogeniti non habet nocere secundo genito. Eo enim casu secundo genitus non succedit primogenito, sed illi a quo radicē habuit ipsum feudum. Primogenitus nāq; per delictum commissum in dominū feudum alienare non potest in præiudicium agnatorum, ut in c. si vassallus culpam. in tit. si de feud. fuerit controu. Et ideo in casu prædicto frater secundo genitus fiscum excludit. idē tenuit Andr. de lser. ibidem, siue iure Francorum, siue iure Longobardorum viuatur. Fallit primo prædicta conclusio, quando feudum esset concessum alicui & eius filijs primogenitis successiue futuris. Eo enim casu, si primogenitus crimen læsæ maiestatis committat, secundo genitus non succedet in feudo: quia non est primogenitus primi acquirentis, nec fratris delictum committentis: sed fiscus succedet, quia considerata forma inuestituræ nullus superest Agnatus qui succedere possit, ita voluit Math. de Afflic. in d. c. i. in §. præterea si vassallus. nu. 85. Secundo fallit in feudo nouo, in quo fiscus, non secundo genitus succedit, ita voluit Andr. de lser. quem sequitur Math. prædictus loco præallegato nume. 87.

S V M M A R I V M.

- 1 Si unus ex duobus fratribus qui inter se feudum diuiserunt committat crimen læsæ maiestatis cui eius portio deueniat?

Q V A E S T I O XVII.

- 2 **D**ECIMO SEPTIMO quæro: duo fratres diuiserunt feudum paternum, in quo iure longobardorum vel communi iure feudorum siue Romano vñebatur, si eorum vnus crimen læsæ maiestatis in Dominum suum, a quo feudum recognoscere commiserit, an illius pars Domino feudi, & sic fisco vel alteri fratri applicetur? Dicas, q̄ portionem prædicti feudi alter frater per ius accrescendi consequetur. ita voluit Andr. de lser. in c. i. §. final. in titul. quæ fuit prima causa benef. amittend. & ibidem Math. de Afflic. col. fin. n. 31. & idē Math. in c. i. §. sed & res. in titul. per quos fiat inuestit. & in c. i. de duobus fratr. a capit. inuestit.

S V M M A R I V M.

- 1 Damnato filio de crimine læsæ maiestatis mortuo postea eius parte an fiscus eius legitimam capiat?
- 2 Bona postea quesita non veniunt in confiscatione bonorum.

- 1 **D**ECIMO OCTAVO quæro: vidimus supra. q. ix. an dānato filio de crimine læsæ maiestatis fiscus cogere possit patrem ad exhibendam legitimam, eius quid si viuo patre filius dictum crimen committat, demum condemnato filio pater moriatur, an fiscus capiet legitimā ipsi filio debitam in bonis patris? Et videtur dicendum q̄ sic, quia moruo patre legitima filio debetur, vt probatur & not. in Au. si qua. C. de sacro. san. & eccl. & l. Deo nobis. §. hoc etiam. C. de epis. & cleric. Contra tamen partem veriore[m] esse testatur Specul. in tit. de execut. sentent. in §. sequitur videre in quibus. in versu. quid si filius familiās. & versu. quidam tamen dicunt q̄ legitima. vbi dixit, q̄ si filius delinquit viuo patre etiam post obitum patris legitima ad curiam non perueniet hanc etiam
- 2 opin. tenuit Martin. Laud. in tract. suo de fisco. q. vi. † facit, quia in confiscatione bonorum non veniunt bona postea quæ sita, nec legata quorum dies non celsit. glos. in l. nam ad ea. ff. de condit. & demonstrat. Bald. in l. iij. de priuileg. fisc. Mart. de Laud. in d. tract. suo de fisco. q. x. Bal. consi. 257. quæritur vtrum. in iij. volu. faciunt. quæ dixi supra. q. ix. proxima præcedente, & est ratio: quia filius viuo patre delinquit, quo viuente nullam habet legitimam, vt in au. de hæred. & sal. d. §. si quis autem non implens. doct. in l. si qua poena. vbi Cyn. ff. de his qui sunt sui vel alien. iur. Comprobatur prædicta conclusio etiam ea ratione: quia in confiscatione bonorum non veniunt bona futura, vt dixi supra q. vii. proxima præcedente. faciunt etiam dicta supra q. viij. proxima præcedente.

S V M M A R I V M.

- 1 V usufructuario dānato de crimine læsæ maiestatis an usufructus in fiscum deueniat?
- 2 Pater qui crimen læsæ maiestatis committit ius patrie potestatis amittit.

QVÆSTIO XIX.

- 1 **D**ECIMO NONO quæro: si usufructuarius incidat in crimen læsæ maiestatis & condemnetur, an usufructus in fiscum deueniant? Bald. mouet hanc quæstionem generaliter in dānato cum confiscatione bonorum, in l. i. C. de bon. libert. & tenet q̄ non, per tex. in l. corruptio[n]em. C. de usufruct. Contrarium tenuit Bart. in l. si quis in tantam

in tantam. C. vnde vi. vbi dixit, q̄ vsusfructus publicabitur, per text. in l. vsusfructu. ff. sol. matr. idem tenuit Angel. in l. eorum. ff. de dam. infe. vbi dixit, q̄ talis commoditas publicabitur durante vita condemnati, per tex. in l. ve. c. g. l. C. de pignor. In hac materia distingue, q̄ aut querimus, vtrum reo mortuo vsusfructus, qui erat poenis eum, in fiscum deuenire debeat vigore confiscationis factæ de eius bonis: & dicendum q̄ non, & isto casu procedat opinio Bald. in d. l. i. C. de bon. libert. Aut querimus, an reo viuente eius bonis publicatis vsusfructus, qui erat apud eum, in fiscum deueniat: & hoc secundo casu distingue, q̄ aut reus erat vsusfructuarius ex dispositione hominis, aut ex dispositione legis. Si ex dispositione hominis, vt puta quia relictus fuerat vsusfructus vel ab aliquo Donatus, & isto casu publicatis eius bonis etiam dicta commoditas vtendi & fruendi publica censetur, & ita procedant dicta Bar. in d. l. si quis in tantam. & Angel. in d. l. eorum. Aut condemnatus vsusfructum habebat ex legis dispositione, vt pater qui propter Patriam potestatem vsusfructum habet in bonis filij, & isto casu dicendum est, q̄ aut pater vsusfructum filio remisserat, iuxta formam. l. cum oporteat. §. sin autē. C. de bon. quæ liber. & hoc casu fiscus nil petere poterit, sicut nec petere possent hæredes condemnati quorum loco fiscus succedit. l. iij. C. ad leg. iul. de vi. Si vero pater vsusfructum filio non remisisset, & tali casu, aut bannitus cū publicatione non perdit patriam potestatem, & eo casu ipsa commoditas vtendi & fruendi transibit in fiscum iuribus supra deductis. Aut perdit patriam potestatem, & tunc eatenus vsusfructus ad fiscum transibit quatenus remanet penes patrem cum filius patriam exire potestatem, videlicet dimidia, vt in d. l. cum oporteat. §. cum autem. prædictam distinctionem facit Nellus in tract. suo bannit. in prima part. secundi tempor. q. 27. † constat autem, q̄ pater qui crimen læsæ maiestatis commisit ius patriæ potestatis amplius non retinet, cum omnia quæ iuris ciuilis sunt statim amittat secuta condemnatione, præsertim cum ab Imperatore vel Papa bannitur vel ab eorum representantibus, vt per Angel. in l. si cum dotem. §. si pater. ff. sol. matr. Martin. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. 54. Nellus in d. tract. bannit. in prima part. secundi tempor. q. iij. vers. Præterea pone. & secundum distinctionem prædictam puto dicendum etiam in damnato pro crimine læsæ maiestatis, cuius bona ad fiscum translata sunt vigore confiscationis.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius qui commisit crimē læsæ maiestatis, si ad gratiam restituatur an feudū recuperet
Hierony. Gigas, KK

- 2 Restituere damnatum capite in integrum est de reseruatis principi.
- 3 Soli principi spectat recipere ad gratiam eius offensores. Idem in restitutione bonorum damnato.
- 4 Restitutio non tollit ius tertio quesitum.

QVÆSTIO XX.

- 1 IGESIMO quæritur: supra q. 16. proxima præcedente vidimus, qualiter feudum amittitur commisso crimine læsæ maiestatis per filium, quid si filius ad gratiā restituatur, an feudum recuperet? Math. de Afflic. mouet hanc quæstionem. in c. i. §. præterea si vassallus. in versic. glos. iij. nu. 90. in tit. quæ fuit prima causa benefic. amittend. & ibi distinguendo dicit, q. aut filius fuit in integrum restitutus patre viuente, vel eo mortuo: si patre viuente, eo casu, quia tempore mortis patris reperitur habilis mediante restitutione & indulgentia, succedet in feudo q. pater tenebat ac si nunquam inhabilis fuisset, argum. text. in l. Imperialis. C. de nupt. & l. q. ita. ff. de ædil. edict. & hoc procedere asserit quando a rege est restitutus, secus si ab inferiore vt puta ab eius officiali, nam eo casu non habetur ac si nunquam fuisset inhabilis secundum Andr. de lsern. in d. §. præterea si vassallus. † Facit quia restituere damnatum capite in integrum est de reseruatis principi l. si quis filio exheredato. §. penult. ff. de iust. rupt. & irrit. fact. test. & l. diui, in fin. princ. ff. de pœn. † Et soli principi spectat recipere eos qui eum offenderunt ad plenitudinem suæ gratiæ vt est text. in tit. de pac. constant. in princ. in vsibus feud. & pariter ad solum principem pertinet restituere bona damnato l. ij. C. de sent. pas. Secundo vero casu quando filius restituitur post obitum patris, & iam secundo genitus feudum ex patris morte habuerat: & isto casu dicas restitutionem huiusmodi secundo genito non præiudicare, vt voluit Andr. de lsern. in d. §. præterea si vassallus. argum. text. in l. final. ff. de pact. & in l. si post mortem. §. final. ff. de contratib. & l. sicut. C. locat. † Et q. restitutio talis non tollat ius quæsitum tertio, facit text. in c. quamuls. de rescript. lib. vi. Egid. Bellem. Decis. 744. his suppositis, & idem Decis. 743. conclusio patet. & l. fin. C. de sent. pass. Bar. in l. Gallus. in §. & quid si tantum. colum. penult. ff. de liber. & post. & ibi las. nu. 63. & Galliaula. nu. 58. cum sequent. & per Parisi. consil. 69. nu. 165. in iij. volum.

S V M M A R I V M.

- 1 Primogenitus habens feudum crimen læsæ maiestatis commisit, propter q. illud amisit,

Et ipse ac eius filij facti sunt incapaces, ideo feudum ad secundogenitum devenit, si filius primogeniti restituatur an feudum ad eum transeat.

Q V A E S T I O XXI.

- V**IGESIMOPRIMO quæro : primogenitus feudum tenens crimen læsæ maiestatis commisit, propter quod feudum amisit ipse, & eius filij sunt effecti incapaces, & ideo feudum ad secundo genitum transiit, si filius primogeniti per principem restituatur contra quem crimen prædictum commissum est, an mortuo patre dictum feudum ad filium rei dicti criminis restitutum transeat, vel remanere debeat apud fratrem damnati secundo genitum? *Math. de Afflict. mouet hanc quæstionem. in c. i. §. præterea si vasallus. in versicul. glos. tertia. nu. 9. in titul. quæ fuit prima causa benef. amittend. & ibi dicit, qd feudum remanebit pœnes secundo genitum excluso filio primogeniti. & rationem assignat, quia filius primogeniti nunquā feudum habuit: & ideo restitutio sibi non dat qd nunquam habuit, cum priuario habitum præsupponat. vulgat. l. decem. ff. de verb. obliga. Hoc tamen sane intelligendum dicit, nisi aliter sonarent verba restitutionis: quo casu esset exequenda & obseruanda forma, & tenor restitutionis.*

S V M M A R I V M.

- 1 Restituto primogenito qui erat damnatus de crimine læsæ maiestatis, an filius eius natus post delictum commissum restitutus intelligatur.
- 2 Testamentum filij familias postea a patre emancipati non reconvalescit.
- 3 Filij nati ex concubina per subsequens matrimonium legitimi efficiuntur matrimonio intermedio non obstante.
- 4 In anexo idem iuris est quod in principali.
- 5 Restitutio sui natura omnia reponit in pristinum statum.
- 6 Restitutio equiparatur fictioni postliminij.
- 7 Restituto principali est restitutus damnatus in illius consequentiam, & nu. 8.
- 9 Restitutio purgat omnem maculam.

Q V A E S T I O XXII.

- V**IGESIMOSECVNDO quæro : filius primogenitus crimen læsæ maiestatis commisit, qui feudum paternū tenebat, deinde sibi filius natus est, quo casu ipse primogenitus & omnis eius descendētia ad ipsum feudum inhabilis est, & feudum

- ipsum deuoluitur ad fratrem secundogenitum, si primogenitus est restitutus a principe contra quem tale delictum commiserat, et ad illius gratiam sit receptus, non est dubium, qd feudum recuperat, secundum Andr. de Iser. in c. i. de vassal. decrep. etat. sed an mortuo primogenito restituto feudum ipsum deueniat ad filium ipsius primogeniti, vel ad fratrem restitutum secundogenitum? Hanc quaestionem ponit Math. de Afflict. in c. i. s. praeterea si vassallus in versic. glos. tertia. col. penul. in fin. & col. ult. in prin. in tit. quae fuit prima causa beneficii, amittit. vbi dixit, qd hanc quaestionem nemo tangit, & qd filius primogeniti non succedat in d. feudo adducit rationem: quia ipse nunquam fuit habilis, cum non habuerit legitimum principium, ex quo tempore eius natiuitatis propter patris delictum reperiatur inhabilis. comprobo hoc fundamentum ex text. in l. quisquis. in s. filij vero. C. ad leg. iul. malest. & ibi not. doct. qd inhabilitas filiorum, (de qua ibi) trahitur etiam ad filios natos post commissum delictum, & licet pater
- 2 restituatur, dicitur filium non restitui. alleg. in argumentum illud, t qd si filius familias testamentum fecerit, & postea emancipetur a patre, dictum testamentum non reconualecit, cum legitimum principium non habuerit. l. i. s. si filius. ff. de leg. tertio secundum Bal. in l. seruus. C. delegat. Sed si ante crimen esset natus ex quo habuit legitimum initium feudum ad ipsum transibit patruo excluso: quia cessante impedimento finis ad principium trahitur, & e contra non considerato medio, vt dicit notari in l. fin. ff. de Reg. Caton, t facit vltra allegata per eum, qd not. Abb. in c. tanta. extra qui fil. sint legit. col. i. vbi dixit, qd si quis solutus filios habuit ex concubina, Demum in vxorem aliam accipiat & moriatur postmodum vxor, si tali mortua vxore redeat ad concubinam & illam in vxorem accipiat, filij nati in primo concubinato non obstante primo matrimonio intermedio per subsequens matrimonium legitimantur. Istitis tamen non obstantibus contrarium decidit, qd in mo patre restituto tali casu eius filius qui propter se erat effectus inhabilis restitutus censetur: quia nihil tam naturale quam eodem vinculo quid dissoluatur quo ligatum erat. l. nihil tam naturale. ff. de reg. iur. filius autem propter patrem erat ligatus. Ergo eo dissoluto, dissolutus est filius: t quia idem iuris est in annexo qd in principali, iuxta not. in c. translato. de constit. & c. quanto. de iudic. Istam opinionem,
 - 3 quam puto veram, comprobo infra scriptis fundamentis. t Primo quia restitutio sui natura omnia reponit in pristinum statum. l. ij. s. final. ibi restituere autem videtur. ff. ne quid in loc. publ. l. videamus. s. in faulana. ff. de vsur. vbi habetur, qd actus restitutus pro non facto habetur facit text. in l. j. in fin. C. de sent. pass. & text. in l. restituer. ff. de verb. signifi. l. ij. ff. de natal.
 - 4 restituend. t Secundo, quia restitutio aequiparatur fictioni postliminii, &

trahitur retro, & perinde habetur ac si nunquam feloniam commissam fuisset. l. si quis filio exheredato. §. penul. ff. de iniust. rupt. & irrit. testam. Et, q̄ restitutio retro trahatur, tenuit Ang. & lo. de Imol. in l. si alienum. §. in extra. neis. ff. de hæred. instit. operabitur ergo restitutio facta patri per principem, q̄ sit ac si pater nunquam damnatus fuisset: sed si nunquam pater damnatus fuisset vtrq; filius esset capax feudi, & sic secundogenitus eius patrum excluderet: ergo idem erit in casu nostro stante dicta restitutio.

7. † Tertio facit, quia restituto principaliter damnato restituitur is qui in
 8. consequentiam eius damnatus fuit. l. fin. ff. de sent. pass. † Quarto facit notabilis doctrina Salyc. in l. castitati. col. i. C. ad leg. iul. de adult. ubi notabiliter dixit, q̄ cum restitutio reponat omnia in pristinum statum trahitur etiam ad illas personas quæ in consequentiam cum principali damnatæ sunt. facit tex. in l. si debitor. C. de sent. pass. Quinto adduco illud, q̄ commun. concludunt doct. q̄ tex. in d. l. quisquis. in. §. filij vero: ubi statuitur, q̄ patre committente crimen læsæ maiestatis filij puniantur ex patris delicto, continet odium irrationabile, vt dicunt ibi doct. & est ratio: quia cum nil ipsi deliquerint contra iuris regulas ex rigorositate legis illius in odium patris puniuntur. Restitutio igitur de patre facta etiam eis proderit, quia ipsi accessorie ad patrem sine eorum delicto puniti erant. sublato etenim principali accessorium corrumpit. † Ad idem facit, q̄ dixit Bald. in l. Imperialis. §. i. C. de nupt. ubi per illum tex. voluit, q̄ restitutio purget omnem maculam, ex eo q̄ omnia reponit in pristinum statum.

S V M M A R I V M.

An committens crimen læsæ maiestatis statim amittit administrationem bonorum suorum.

1. Committens crimen læsæ maiestatis. antequam accusetur statim administratio bonorum suorum ei interdicitur.

Q V A E S T I O XXIII.

IGESIMOTERTIO quæro: an is, qui crimen læsæ maiestatis commisit, statim perdat administrationem bonorum suorum. In ista q. Dyn. in l. Imperator. ff. de iure fisci. dixit q̄ non. Contrariam partem tenuit Bar. ibidē reprobata opinione Dyni. per tex. in l. penul. & final. & ibi gloss. C. ad leg. iul. maiest. & l. iudiciorum. et ibi gloss. ff. de pub. iudic. & l. quæsitum. ff. qui & a quibus. not. Bar. in l. post contractum. ff. de donat. & ibidem lo. de Imol. & Cyn. in l. final. C. ad leg. iul. maiest. Maria. Soci. conf. 22. col. iij. vers. tertio probatur. in i. volu. Et scias, q̄ committenti crimen læsæ maiestatis statim q̄ tale delictum commisit,

etiam ante quam accusetur, administratio bonorum suorum sibi interdicitur vt dixit Odofred. in l. eorum patrimonial. col. ij. nu. 7. de iure fisc. C. lib. x. & de hoc est bonus tex. in d. l. final. ibi, ex quo quis tale crimen contraxit. C. ad leg. iul. maiest. ad idem est tex. apertus in d. l. quisquis in g. emancipationes. ibi, quo primum memorati de incunda factione ac societate cogitarunt. C. ad leg. iul. maiest.

S V M M A R I V M.

An alienationes factæ post crimen læsæ maiestatis contractum an sint nullæ.

- 1 Alienationes factæ post crimen commissum sunt nullæ.
- 2 Quid de alienatione bona fide facta.
- 3 Iniusta ignorantia habetur pro scientia.
- 4 Hæretici contracto crimine hæresis, an possint alienare quicquam de eorum bonis?
- 5 Fiscus casu quo reuocetur alienatio an teneatur emptori pretium restituere?
- 6 Donatio facta a reo criminis læsæ maiestatis an ualidetur sequuta restitutione?
- 7 Is cuius bona confiscata fuere si restituatur satisfacere tenetur creditoribus antiquis.

Q V A E S T I O XXIIII.

- IGESIMOQVARTO quæro: an alienationes factæ per eum, qui crimen læsæ maiestatis commisit, post perpetratum delictum etiam ante accusationem sint nullæ? Et dicas, t̃ q̃ sic: per tex. ad hoc expressum in l. quisquis. §. emancipationes. C. ad leg. iul. maiest. ad idem est tex. in l. final. cod. tit. & l. quæsitum. ff. qui & a quibus. Quinimmo alienatio facta post contractum crimen læsæ maiestatis, licet reus moriatur antequam condemnetur, si contingat post illius obitum de crimine quæri, imperfecta alienatio declaratur si ipsum tale crimen commisisse constiterit, vt dixit lac. de Aren in l. post contractum. ff. de donat. t̃ Sed quid dicemus de alienatione facta alicui bona fide recipiendi an valeat? Videtur dicendum talem alienationem valere; quia bonæ fidei emptor damno affici non debet. l. qui a debitore. ff. de his quæ in fraud. credit. l. senatus. ff. ad syllenia. hanc quæstionem mouet lac. de Aren. in l. meminisse. C. ad leg. iul. maiest. vt ibidem refert Cyn. & distinguit, q̃ aut alienatio est facta titulo lucratiuo, aut titulo oneroso, aut titulo iusto non oneroso uel lucratiuo, vt puta causa dotis. Primo casu, quando alienatio est facta titulo lucratiuo, dicit alienationem reuocari, vt ff. de donat. l. donationes. §. ult. & d. l. meminisse. Secundo vero casu, aut alienatio est facta sciēti, aut ignorantī: si sciēti reuocatur, vt l. chirografis. §. fin. ff. de administr. tutorum. & d. l. qui a debitore. si vero est facta ignorantī, aut iusta est igno-

- rantia, & tunc non reuocatur. d. l. quia debitore. † Aut iniusta est, & eo casu reuocatur: quia iniusta ignorata habetur pro scientia, vt d. l. chirographis. arg. tex. in l. ij. §. sed facti. ff. de iur. et fact. ignor. Tertio vero casu, quando iusto titulo fit alienatio, vt puta causa dotis constituenda, & tunc dicitur, quod locum habet. l. superior. §. dotes cum determinatione. l. si fundator. §. i. ff. de his quæ in fraud. credit. & cum ista distinctio. lac. de Arena pertransit Cyn. in d. l. meminisse. & Angel. licet neq; de Iacobo de Aren. neq; de Cyn. mentionem faciat, voluit tamen, quod etiam alienatio facta ex causa dotis reuocetur, per tex. in d. l. quisquis. in §. emancipationes. C. ad leg. iul. maieſt. Salycet. autem in l. si quis post. C. de bon. proscript. dixit, quod quando sumus in casu in quo ipso facto bona confiscantur, vt in crimine læsæ maiestatis, tunc donatio vel alienatio non valeat tanquam facta de re non sua vt per eum ibidem col. v. circa medium. & col. penul. in vers. ex præmissis igitur. vbi dixit, quod alienationes factæ post reatum quando bona ipso facto sunt publicata, siue administratio fuit a lege interdicta vt in crimine læsæ maiestatis, si sunt voluntariæ indistincte reuocantur et prohibita sunt: necessariae vero valent si interuenit bona fides eius qui soluit. & dicit Angel. in d. l. meminisse in fin. prædicta esse notanda ad hoc, † an hæretici contra crimine hæresis alienare possint quicquid de eorū bonis vendendo, donando, aut dotē constituendo, quia & ipsi sunt rei criminis læsæ maiestatis in quibus dicit in omnibus dicendum vt supra dictum est. † An autem si secus eo casu, quo reuocatur alienatio, teneatur emptori pretium restituere, vide Cyn. in d. l. meminisse. in fin. † Sed an donatio facta ab eo qui crimen læsæ maiestatis commisit, quæ propterea nulla fuit, valideretur sequuta restitutione? Et videtur dicendum quod sic, per tex. in l. fundum. ff. de fund. dotal. vbi dicitur, quod si maritus vendat fundū dotalē, etiam quod venditio nulla sit, at tamen, si postmodum maritus dotem lucretur, illa venditio cōfirmatur ex iure nouo superueniente ipsi venditori. ad idem confertur tex. in l. cum uir. ff. de vsucap. vbi habetur, idem esse in vendente rem furtiua. † facit ad hoc, quod volunt Bal. Angel. Alex. & alij in l. si marito in princ. circa fin. ff. sol. matr. vbi dicunt, quod is, cuius bona confiscata fuere, si restituitur satisfacere tenetur creditoribus antiquis. Prædictis tamen non obstantibus secus videtur dicendum in casu nostro. ad quod facit: quia, quæ a principio non subsistit tractu temporis non conualeſcit.

S V M M A R I V M.

1. Committens crimen læsæ maiestatis an amittat dominum bonorum suorum ipso iure, uel requiratur sententia?

- 2 Rebellis ipso iure amittit utile dominium bonorum suorum.
Committens crimen læsæ maiestatis amittit ea quæ sunt iuris civilis.
- 3 Vassallus committens crimen læsæ maiestatis ipso iure feudum amittit.
- 4 Concordantia diuersarum opinionum in dicto articulo, per Ioan. Igneum.
- 5 Approbatur opinio Bar. in prædicto articulo.
- 6 Improbatur distinctio ignei in articulo prædicto.
- 7 Opinio Bar. ut idolum adorari solet.

QVÆSTIO XXV.

- IGESIMO QVINTO quæro: an committens crimen læsæ maiestatis amittat dominium bonorum suorum ipso iure, vel requiratur sententia? Dyn. in l. Imperator. ff. de iure fisc. per illum tex. dixit, qd ipso iure dominium dictorum bonorum in fiscum transit: per text. in l. fin. C. ad leg. iul. maiest. & l. ex iudiciis. ff. de accusat. l. donationes. in fin. ff. de donat. ad idem est gloss. in l. fin. C. de iure fisc. lib. x. quæ dixit, qd in crimine læsæ maiestatis bona in fiscum transmittuntur, licet reus viuens nec accusatus nec condemnatus fuerit. idem sentit gloss. in l. si quis in tantam. versic. super quarto quæro. C. unde vi. gloss. in l. ex publicorum. ff. de accusat. gloss. in c. cum secundum. de hæret. in vi. & hanc partem videtur sentire Bar. in extrauag. qui sint rebell. in verb. rebellando. in
- 1 versic. item quæro quod de dominio. † ubi concludit, qd rebellis ipso iure amittit utile dominium bonorum suorum cum sit introductum de iure civili. nam ea, quæ iuris civilis sunt, amittit committens crimen læsæ maiestatis. Jamissione. s. qui deficiunt. ff. de capit. dimin. hanc etiam opinionem videtur sensisse Bald. in c. Imperialem. s. callidis. de prohib. feud. alienat.
 - 2 per Federic. † ubi dixit, qd vassallus committens crimen læsæ maiestatis ipso iure feudum amittit. idem Bald. in l. ij. versic. ita in feudo. C. de liber. & eorū liber. And. de l. ier. in c. l. in fin. in tit. de feud. sine culp. nō amittit. & idem in feudo dixit Aret. in l. si quis post accusationem. ff. de testam. Ioan. Andr. in c. Felcicis. de pœn. in vi. & ibi Domini. & idem in c. pro humani. s. fin. de homicid. in vi. & idem tenuit Luc. de Penna Tolosanus in l. i. C. de petit. bonorum sublat. lib. x. & idem in l. cum allegatis. C. de re milit. lib. xij. hanc partem tenuit etiam Nicol. Boer. in suis decis. Decis. 277. nu. 1. in ij. part. ubi dixit, qd in crimine hæresis & læsæ maiestatis ex die commissi criminis bona sunt ipso iure confiscata: sed illorum apprehensio non fit per fiscum nisi post latam sententiam. Contrariam partem, qd is, qui crimen læsæ maiestatis commissit, ipso iure non perdat dominium bonorum

bonorum suorum, tenuit Bar. in d.l. Imperator. ff. de iur. fisc. col. i. circa fin. ubi dixit, qd in crimine hæresis & læsæ maiestatis quis non amittit dominium rerum suarum ipso iure: sed tantum bonorum suorum administrationem per rex. in l. penul. & final. C. ad leg. iul. maiest. l. ex publicorum. ff. de accusat. laufferre. s. in reatu. ff. de iur. fisc. l. quæsitum. ff. qui & a quibus manu. liber. accip. idem tenuit Bar. in s. i. in au. ct. de incest. nupt. col. ij. & in l. si debitor, in fin. ff. quæ in fraud. credit. & in l. post contractum. ff. de donat. hoc idem voluit Bald. sibi contrarius. in l. vnica. C. ne ex deli. t. defunct. Cyn. & Iac. de Aren in l. penul. C. ad leg. iul. maiest. & Paul. de Castr. in d. l. post contractum. ff. de donat. & in l. qui a latronibus. ubi etiã Aret. & Imol. in s. i. ff. de testam. & Idem Aret. in l. Pantonijs. s. reiperduellionis. ff. de acquirend. hæred. & in l. si quis post accusationem ff. de testam. Roma. in l. eorum. in princ. ff. de dam. infect. & in d. l. post contractum. ff. de donatio. Ioan. Faber. in s. i. insti. quib. alien. licet. Ioã. de Plar. in d. l. eorum. C. de iure fisc. libr. x. † Hanc quæstionem latissime arguendo ad partes examinat Ioan. Igneus do. & vlt. ramoranus, in repet. l. necessarios. s. non alias. ff. ad syllen. ubi post multa. nume. s. x. concludit prædictas opiniones contrarias hoc modo concordari posse. videlicet: qd verum sit, qd ipso iure commissio crimine læsæ maiestatis statim reus amittat dominium bonorum suorum. & ita procedat prima opinio: sed quod illorum possessione priuari non possit, donec per sententiam iudicis crimen commissum constiterit, nam sequuta sententia non ditorum bonorum dominium, sed illorum possessio per fiscum vendicabitur, & a possessoribus auferretur. d. l. fin. C. ad leg. iul. maiest. & d. l. quæsitum. ff. qui. & a quibus manu. lib. accip. & l. res quæ. s. i. ff. de iure fisc. sententia enim lata statim apparet retro dominium fisco, competisse. d. l. cum filius. s. si. ff. de legat. ij. c. cum secundum. de hæret. in vi. l. Papinianus. s. meminisse. ff. de inoffic. testam. licet enim quis bona sua ipso iure amittat, & illa fisco quærantur: non tamen possessio eorum ipso iure fisco acquiritur. Bar. in l. cõmissa. ff. de public. Marti. de Laud. in tract. de fisco. q. 6. † In ista opinio-num varietate arbitror secundam opinionem, qd dominium ipso iure bonorum rei criminis læsæ maiestatis ante sententiam fisco non quærat, veriolem esse. Et propterea sequor opinionem Bart. in d. l. Imperator. & sequatium. Et pro ista opinione est rex. apertus, cui non video respondere posse, in d. l. quæsitum. ff. qui. & a quibus. ubi Paulus iuriconsultus ita dixit, quæsitum est an is qui maiestatis crimine reus est manumittere possit, quoniam ante damnationem Dominus est. & sic inuitabiliter probat dominium rerum & bonorum rei criminis læsæ maiestatis statim commissio crimine ipso iure in fiscum non transire. & istam partem tenuit etiam

- Laurentius Calcanius in consil. 32. licet his quæ supra. col. iij. in princ. verific. quia licet pona affectantur. & in verific. ad tollendum ergo ad fin. ead. col. & idem Calcan. in consil. 66. visis omnibus & ponderatis. col. i. in princ.
- 6 † Nec placet distinctio signata supra relata, q̃ prima opinio procedat quo ad dominium, secunda vero quo ad possessionem. Nam licet verum sit, q̃ possessio ipso iure in aliquem transire non possit, cum sit quid facti, & requiratur aequalem apprehensionem, l. cum hæredes. ff. de acquir. hæredit. & sic expectari debet sententia pro ea apprehendenda: idem est in dominio quod statim non transit commisso crimine per tex. in d. l. quæsitum. Videtur propterea aliter dici posse. videlicet: q̃ prima opinio procedat quantum ad bonorum suorum administrationem. Illam enim reus criminis læsæ maiestatis statim amittit commisso crimine, & ipso iure. vt in l. quisquis. §. emancipationes. C. ad leg. iul. maiest. & d. l. quæsitum. & dixi supra q. 3. proxima præcedente. Secunda vero opinio Bart. & sequacum procedat, quo ad dominium q̃ illud non transeat in fiscum nisi sequuta sententia. quæ tenenda est. † Bart. enim opinio vt Idolum adorari solet, vt inquit Cuman. in auct. nisi breuiores. C. de sent. ex pericul. recitand. & hanc opinionem inuenio tenuisse etiam Iaco. de Aren. in d. l. post contractum. col. ij. in versi. Dominus Odofredus. ff. de donat.

S V M M A R I V M.

- 1 Reus criminis læsæ maiestatis an pendente accusatione alimentari debeat de bonis suis?

Q V A E S T I O XXVI.

- 1 **I**GESIMO SEXTO quæro: vidimus supra q̃. 3. proxima præcedente, & etiam in proxima superiori q̃. q̃ ei, qui commisit crimen læsæ maiestatis, est interdicta administratio bonorum suorum, An accusatione pendente reus alii debeat de bonis suis? Circa q̃ breuiter dicas, q̃ sic. pro quo facit tex. in l. ait prætor. §. si fundus. ff. de iure delib. Et ita voluit Alberic. in l. final. C. de ordin. cogni. & Marti. de Laud. in tract. suo de fisco. q. 32. vbi dixit, pro hoc videndum bonum verbum Bart. in fisco, in l. prætor. in princ. ff. de sepulcr. violat. Tu dicas, q̃ Bart. in d. l. prætor nil penitus de hoc dixit.

S V M M A R I V M.

- 1 Debitor illius qui commisit crimen læsæ maiestatis ei soluendo an liberetur a debito?

- Item quid dicendum de solvente nondum accusato, inquisito, uel denunciato pro dicto crimine?
- Solvens creditori putatio liberatur ac si soluisset uero creditori.
- Debitor solvens mandato iudicis plenissimam liberationem consequitur.
- Debitor ex iusta causa solvens putatio creditori, etiam sine mandato iudicis, liberatur.

Q V A E S T I O XXVII.

- IGESIMO SEPTIMO quæro: an debitor illius, qui commisit crimen læsæ maiestatis, ei soluendo antequam sibi inhiheretur a debito, liberetur, ne postea a fisco molestari possit? In hac quæstione videtur dicendum quod sic, ita sentit Imol. in clem. pastoralis. col. iij. versic. Et nota argumentum, de sententia, & re iudic. subdit tamen de hoc dicendum ut in l. post contractum. ff. de donat. Tu dicas contrarium verius esse, quod immo debitor rei criminis læsæ maiestatis si illi soluat etiam ante condemnationem non liberatur, l. penult. C. ad leg. iul. maiest. & probatur in c. sceleris. de poen. in v. libi, nullus ei debita reddat. Secus est in alijs criminibus, ut in d. l. post contractum. ff. de donat. hanc opinionem tenuit etiam Math. de Afflict. in tit. quæ sint regal. in g. & bona committentium. nu. 1. s. col. ij. in v. sibus feudor. † Limita tamen conclusionem prædictam, ut procedat quando quis soluit illi qui de crimine læsæ maiestatis erat accusatus, inquisitus, vel denunciatus, vel notorius erat siue publicum cum tale crimen commisisse: secus si quis non erat accusatus, inquisitus, vel denunciatus pro dicto crimine, immo erat occultum eum esse huiusmodi criminis reum: Tunc enim ei solvens liberaretur, argumen. texum l. Barbarius Philippus. ff. de offic. præsid. † ad idem facit, quia solvens creditori putatio liberatur ac si solueret uero creditori, ut not. in c. nihil. de electio. & voluit Gaspar. de Perusio. in tract. suo de reservat. beneficii. in versic. qui sit effectus reservationis. versicul. quæro primo. Quod præscribitur procedit, quando quis solueret creditori putatio mandato iudicis, ut dixit Marcus Anton. Barberius. in tract. suo de mora. in prima parte. † facti, quia debitor soluens mandato iudicis plenissimam liberationem consequitur, ut not. in l. ait prætor. §. permittitur. ff. de minor. & habetur per Bar. in l. minor viginti quinque annis. eod. tit. & per D. Carolum Ruin. præceptorem meum in consil. 171. v. sibus consilijs. col. ij. nu. 3. † Quinimmo ibidem nu. 4. dixit, quod debitor ex iusta causa solvens putatio creditori etiam sine iudice liberatur, h. g. sic est a seruo. ff. de posuit. & per Bar. & Alberi. in l. urbana. ff. de condit. indebit. Quinimmo cum hoc sit de speciali iure, quod debitor soluens ei qui commis-

fit crimen læsæ maiestatis non liberetur; vt est glos. in verbo, soluere, in d. l. fin. C. ad leg. iul. maiest. nam in alijs reis secus est. l. reo. ff. de solut. ideo sane intelligi debet, quādo debitor sciebat, uel scire debebat, facultatem soluendi creditori sublatam esse. nam alias ignorans dummodo ignorantia non esset supina liberaretur, argumen. eius qd dicitur de soluentē procuratori reuocato. l. cum quis. ff. de solutio. ita dixit Salic. in l. meminisse circa fin. C. ad leg. iul. maiest.

S V M M A R I V M.

- 1 Accusatus de crimine testari potest pendente accusatione & ualebit eius testamentum.
- 2 Quid dicendum de reo criminis læsæ maiestatis?
- 3 Ratio cur secus sit in crimine læsæ maiestatis.
- 4 Opinio auctoris, an testamentum accusati, inquisiti, uel denunciati, de dicto crimine ualeat.

Q V A E S T I O XXVIII.

- 1 IGESIMO OCTAVO quæro: regulariter accusatus de crimine testari potest pendente accusatione, & ualebit eius testamentum. l. qui, a latronibus. §. fin. & l. si quis post accusationem. ff. de testam. l. ex iudiciorum. ff. de accusat. † Quid dicendum erit de reo criminis læsæ maiestatis? Dicas in eo secus esse; quia instabilis efficitur, vt dixit Specul. in tit. de instrum. editio. in §. compendio. se. versic. quarto, allegat tex. in l. penul. C. ad leg. iul. maiest. idem dixit. D. Hippol. Marfil. præceptor meus in l. de minore col. ij. in princ. versic. item ille qui committit. ff. de quæstion. vbi dixit, hoc melius probari per tex. in l. fin. C. ad leg. iul. maiest. idem dixit Specul. in tit. de iudic. §. i. in versic. Est & alia petitio. circa fin. vbi ad hoc alleg. tex. in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. idem voluit Curt. Iuuior in consil. 100. præsupponitur in facto. col. ij. vlt. in princ. nu. §. in ij. volu. † Cur autem diuersum sit in isto crimine læsæ maiestatis. Dicas, qd in isto crimine propter eius atrocitatem immediate eo commissio committens est priuatus administratione bonorum suorum, vt vidimus supra. q. 23. proxima præcedente. & habetur, in l. quisquis. in §. emancipationes. & in d. l. fin. C. ad leg. iul. maiest. & in c. si quis. vi. q. i. & hanc opinionem tenuit etiam Io. Igneus. in sua disputatione, an rex Fran. Imperat. recogn. nu. 109. & Math. de Afflict. in c. §. & bona committentium. in tit. quæ sint regal. col. ij. nu. 31. in vltibus feudor. ad quod allegat
- 4 tex. in c. felix. de poen. in vi. † Dicerem ego validitatem testamenti eius,

qui est accusatus, denunciatus, vel inquisitus, & testatus est accusatione pendente pendere a futuro euentu. nam si condemnabitur de tali crimine proculdubio testamentum non valebit: si autem absolueretur testamentum validum erit quia, accusatio suum non est sortita effectum, cum secundum iuris regulam, non præstat impedimentum quod de iure non sortitur effectum. c. non præstat. de regul. iur. in vl. c. si verum. §. i. q. ij. l. si dari stipuler. ff. de verbor. obligat. c. congregaro. de electio.

S V M M A R I V M:

- 1 An reus criminis læsæ maiestatis gaudeat beneficio præscriptionis?
- 2 Committens crimen læsæ maiestatis priuatur omnibus his, quæ introducta sunt de iure civili.
- 3 Item priuatur beneficio consuetudinis, quæ cæteri gaudent.

Q V A E S T I O XXIX.

- 1 **V**IGESIMONONO quæro an committens crimen læsæ maiestatis gaudeat beneficio præscriptionis? In hac. q. Math. de Afflict. in c. i. in §. & bona committentium col. iij. nu. 33. in titul. quæ sint regal. in vsibus feudorum. dixit, quod committens crimen læsæ maiestatis in regno vigore constitutionis illius regni, quæ incipit bona proditorum. non gaudet ipse nec eius filij præscriptionis beneficio. † Tu dicas, quod idem erit in alijs locis. nam committens tale crimen priuatur omnibus his quæ introducta sunt de iure civili, vt per Bar. in extrauag. qui sint rebell. in verb. rebellando versic. quæro quid de dominio. nu. 17. Et in versic. ex prædictis. nu. 21. præscriptio autem est de iure civili introducta propter bonum publicum. l. i. & iij. ff. de vsucapio. Azo. in summa. ff. de vsucapio. pro emptor. circa princ. Franc. Balb. in tract. de præscrip. parte prima colum. vi. in princ. versicul. quarto principaliter quæro.
- 3 † Item priuatur committens crimen læsæ maiestatis beneficio consuetudinis quæ cæteri gaudent. ita voluit Math. de Afflict. in d. c. i. in d. §. & bona committentium. nu. 24. in tit. quæ sint regal. Idem de Rebelle dixit Balb. in extrauag. de pac. constant. in ver. habetis & idem voluit Mart. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. 29.

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus committens crimen læsæ maiestatis contra principem uel regem, an priuari possit beneficijs ecclesiasticis?

- 3 Clericus pro magna culpa beneficio ecclesiastico priuari potest.
- 3 Poena priuationis beneficiorum nunquam locum habet nisi ubi lex vel Canon hoc dicit.
- 4 Clericus committens crimen læsæ maiestatis contra Papam sine Cardinalem prouintiam gubernantem beneficijs priuatur.

QVÆSTIO XXX.

- T**RIGESIMO quæro: an clericus committens crimen læsæ maiestatis contra principem seu regem priuari possit beneficijs ecclesiasticis quæ obtinet? In ista quæstione distinguendum puto: q̄ aut clericus committit crimen læsæ maiestatis contra regem recognoscentem suum regnū in feudum a Papa: aut contra alium principem non recognoscentem statum suum in feudum a Papa. Primo casu dicerem clericum a suo iudice ecclesiastico priuari debere beneficijs, ita dixit Math. de Afflict. in c. i. in s. & bona committentium. col. ix. nu. i. 4. allegat ad hoc tex. in c. i. regum. vbi dicitur, q̄ si peccauerit vir in virum placari ei potest Dominus: si autem vir in Dominum peccauerit, quis orabit pro eo? quasi dicat nullus. Videtur enim delictum in ecclesia commissum cum in talem regem committitur, qui ab ecclesia regnum habet. Illa namq̄ suum defendere feudatarium tenetur. subdens idem Matheus, quod talis clericus beneficijs quæ in regno habet priuari poterit, sicuti clericus qui contra Cardinalē rebellionis crimen commisit, ut in c. sollicitus de poen. in vi. dicit enim magnam fore culpam esse contra Dominum temporalem quem ecclesia defendit. † Pro magna autem culpa clericus beneficio priuari potest. xvi. q. i. c. inuentum. & ibi glos. Innoc. in c. ex tuarum. de purgat. canon. Hanc etiā opinionem, q̄ clericus qui commisit crimen læsæ maiestatis contra regem recognoscentem suum regnum in feudum ab ecclesia (ut est Rex Neapolis & Rex Siciliae) beneficijs ecclesiasticis priuetur, tenuit idem Math. de Afflict. in consil. Regni lib. i. in tit. vbi cleric. pro malef. debeat conueniri. nu. 3. 4. 5. & 6. Aut clericus commisit tale crimen contra alium principē & fuit condemnatus cum confiscatione bonorum, & dicas q̄ tali casu beneficijs non priuatur: & hoc sentit idem Math. loco proxime allegato. vbi dicit secus esse, quando alio modo quam contra regem vel Imperatorem clericus crimen læsæ maiestatis committeret. faciunt plura quæ adducit Ias. in consil. 86. in causa R. D. Gentilis. col. iij. in versic. Nam poena priuationis. in iij. volu. vbi consuluit pro R. D. Gentile Ballione tunc Episcopo Vrbevetano. † & ibi dicit, q̄ poena priuationis beneficiorum nunquam locum habet nisi ubi lex vel Canon hoc dicit. Ad quod facit tex. in s. cum

igitur. in verbo nec quælibet lex in au. & de non eligen. secūd. nubent. Bal. in au. & ex testamento. C. de secund. nupt. glo. & ibi do. & in c. fin. de iure patro. Curtius Iunior in au. & non licet nu. 25. C. de liber. præterit. Et præ dictam conclusionem intellige, quando condemnatio a laico fieret. ita dixit collectari in c. in quibusdam, versicul. sed quid erit de beneficijs. extra de pœn. quia nil ad Imperatorem de bonis ecclesiæ, vt dixit ibi glof. ad idem text. optimus in clement. pastoralis. de re iudic. & ideo dixit idem Math. in d. 6. & bona committentium. numc. 14. supra allegato: q̄ nunquam vidit clericum beneficio priuari propter rebellionem commissam in principem secularem.

4. † Quando vero clericus commisisset crimen læsæ maiestatis contra Papam, siue contra Cardinalem prouintiam gubernantem, tunc non est dubium quod ob tale crimen beneficijs priuabitur. facit text. in d. c. foelicis, de pœn. in vi.

S V M M A R I V M.

1. Qui crimen læsæ maiestatis commisit, an succedere possit alicui ex testamento, uel ab intestato?
 2. Hæreditas est de iure ciuili.
 3. Committens crimen læsæ maiestatis priuantur omnibus quæ iuris ciuilibus sunt.

Q V A E S T I O XXXI.

- RIGESIMO PRIMO quæro: an is qui crimen læsæ maiestatis commisit possit ex testamento vel ab intestato alicui succedere? Dicendum breuiter quod non. l. i. ff. de hæred. instit. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. si enim filij eius ob delictum paternum incapaces fiant hæreditatis, & successionum etiam extraneorum, vt in d. l. quisquis. filij vero. A fortiori id erit in patre reo dicti criminis. au. & multo magis. C. de sacrosan. & eccles. & ita tenuit etiam Francisc. Lucan. in tra. & suo, de priuile. h. sc. in ij. parte princip. in versic. vigesimus casus. nu. 20. † Est enim hæreditas de iure ciuili. l. obuenire hæreditatem. ff. de verbor. signific. l. tutelæ. ff. de capie. dimin. c. ius quirity n. i. distin. & l. ij. ff. de acquir. hæreditat. & habetur. per glof. ius quirity: quæ dicit, hoc esse verum siue hæreditas ab intestato siue ex testamento obueniat. † Et committens crimen læsæ maiestatis priuatur omnibus quæ iuris ciuilibus sunt, de quo supra. q. 29. proxima præcedenti satis dixi.

- 1 Reo criminis læsæ maiestatis defuncto, an aliquæ pœne contra eum locum habeant?
Regulariter quæcunque crimina morte cum pœna extinguuntur.

Q V A E S T I O XXXII.

- 1 RIGESIMO SECVNDO quæro: vidimus hucusq; de pœnis reorum criminis læsæ maiestatis quæ ipsis viuētib; infliguntur: Nunc videndum an ipsis mortuis aliquibus pœnis locus sit? Et videtur dicendum, q; non: † quia regulariter quæcunque crimina cum pœna, morte extinguuntur. l. i. & ij. C. si reus. vel accusat. mort. fuerit. secundum tamen esse dicas in crimine læsæ maiestatis, quod morte rei non extinguitur. de quo dixi etiam supra. q. xix. in rubri. qualiter. in crim. læsæ maiest. procedatur. Quia in isto crimine etiam reo mortuo damnatur eius memoria, & bona ipsius fisco applicantur. l. penul. & ult. C. ad leg. iul. maiest. l. fin. ff. eod. §. publica. instit. de public. iudic. l. ex indiciorum & ibi glos. in verbo maiestatis. ff. de accusat. §. per contrarium. instit. de hæred. quæ ab intest. defer. & istam materiam per plures quæstiones examinaui supra in præallegata rubric. qualiter. in crim. læsæ maiest. procedat. & late deduxi quæ seruari debeant, quando defuncti memoria damnatur. videre poteris ibi omnia: quia iam scripta indignum esset & pœnitius frustratorium repetere.

S V M M A R I V M.

- 1 Reo criminis læsæ maiestatis pendente accusatione mortuo, nunquid fiet aliqua iniuria eius cadaueri?
2 Reus criminis siue ante, siue post condemnationem moriatur nulla ei iniuria fiet.
Iudices errant qui cadauera puniendorum ad furem mittunt.
3 Iudex faciens suspendi cadauer delinquentis mortui tenetur in sindicata.
4 Latrones famosi etiam mortui suspendi possunt.
5 Si esset consuetudo in loco quod cadauer delinquentis suspenderetur tolleranda esset.
6 Cadauer rei criminis qui se met ipsum in carceribus interfecit, an pœne subiiciendū sit?
7 Cadauer rei mortui suspendi, uel bestijs dari potest propter atrocitatem delicti.
8 Et hoc seruatum fuit in ciuitate Venetiarum.
9 Saul percussus a muliere se occidi mandauit ne a muliere occisum dici posset.
10 Occidens se met ipsum in carceribus an hæredem habeat?

Quæstio

QVÆSTIO XXXIII.

TRIGESIMOTERTIO quæro: quid dicendum erit de reo criminis læsæ maiestatis mortuo pendente accusatione, vtrum eius cadaueri fiet aliqua iniuria, vt puta illud suspendendo, vel quid simile faciendū. Dicas, q̄ siue ante, siue post condemnationem, reus criminis mortuus fuerit, nulla ei iniuria fiet, vt per Angel. in l. si quis. in versica. in tex. ibi. C. si reus. vel accusat. mort. fuerit. vbi dixit, q̄ errant iudices qui cadauera puniendorum ad furcas mittunt. idem Angel. in l. i. ff. de publ. iudic. & ibi Imol. & Bal. in l. i. C. ne ex delict. defunct. allegat Cyn. in l. ij. C. qui test. fac. poss. dicens Angel. ibi, q̄ si iudex cauere debet quando delinquens moritur processu pendente, q̄ illius cadauer suspendi non faciat: alias in sindicatu teneretur, quia cadaueri iniuria fieri non debet. l. i. §. quoties. ff. de in iur. idem voluit Sebast. Sapia. in repet. l. imperium. col. ij. n. 10. ff. de iurisdic. omni. iudic. si vbi tamen Imol. dixit, q̄ contrarium seruatur in famosis latronibus & hoc in eorum odium videtur tollerari posse vt in c. mulier. xv. q. i. hanc eandem sententiam sequitur Angel. in tract. suo malef. in verbo. qui Dominus iudex videns v̄ sic. Et prædicta procedunt, n. 43. ad idem Gondisal. Villadieg. Hispan. in tract. suo de hæret. q. 2. n. 4. si vbi inuehit contra iudices contrarium facientes, quos in sindicatu teneri dicit, subdens tamen, q̄ vbi contrarium de consuetudine seruatur tolleranda esset talis consuetudo propter delicti atrocitatem.

¶ Sed quid dicemus de cadauere rei criminis, qui ad euitandā infamiam & supplicium de eo summēdum in carceribus existens semet ipsum interfecit, vel sumpto veneno necauit, an eius cadauer subiiciatur poenæ quæ viuo corporaliter infligenda veniret: Dicas, q̄ non, vt per Alex. & alios post Cyn. in d. l. ij. C. qui testam. fac. possunt. vbi Roma: si prædicta tamen conclusio procedere non videtur quando quis enormiter deliquit: nam propter atrocitatem & enormitatem delicti cadauer rei mortui suspendi vel bestis dari potest, vt est glos. not. in l. ij. ff. arbor. furtim. cesar. exemplificans in famoso latrone, & ita intelligens tex. in l. capitalium. §. famosos. ff. de poen. q̄ glos. Roma. in l. si vero. §. de viro. in 46. fallentia mirabilem esse dicit. idem tenuit Gasp. Valla. in sua repet. l. imperium. col. vi. nu. 15. & nu. 16. ff. de iurisdic. omni. iudic. attendenda tamen erit locorum consuetudo vt supra dixi. Et vidi ego semel in inclita ciuitate Venetiarum, quam appellare solitus sum aliarum ciuium Reginam, seruatum fuisse, q̄ cadauer cuiusdam rei qui atrocissimum delictum commiserat, eius etenim materteram cum duobus illius filijs paruulis in eorum do-

- mo propria pœnes ecclesiam sancti Mauritij vna & eadem hora interfecit, vt illi pecunias & localia pro satis notabili summa eriperet, tandem captus & in carcerem detrusus, ad mortem condemnatus, vt forti erat animo ad euitandam pœnæ infamiam illiusq; atrocitatem, semet ipsum sumpto veneno necauit, attamen eius cadauer dilaniatum fuit, iuxta condensationis formam. † Imitatus est Saul qui percussus a muliere se occidi madauit ne a muliere occisum dici posset, vt habetur. ij. reg. capit. i.
- 10 † An autem is qui crimen commisit, & se met ipsum in carceribus detentum interemit hæredem habeat? Francisc. Lucan. in tract. suo de fisc. in ij. parte principali in rubr. de publica. bonor. nu. i. circa hoc distinguit vt ibi per eum. subdit tamen, qd si talis erat reus criminis læsæ maiestatis vel hæresis, pro quibus criminibus post obitum rei illius memoria damnatur, & se in carceribus perimat hæredem non habebit. vt in. §. per contrarium, insit. de hæredit. quæ ab intest. defer. & in l. fina. C. ad leg. iul. maiesta. & in auct. idem de infami. C. de hæret.

S V M M A R I V M.

- 1 Damnatu pro crimine læsæ maiestatis si extra patriam moriatur an in patria sepeliri possit?
- 2 Accusatio rei regulariter morte extinguitur.
- 3 Cadauera mortuorum ne in ciuitate sepelirentur Romana lege cautum erat.
- 4 Idem lege Duodecim Tabularum statutum erat.
- 5 Corpora mortuorum ut in ecclesia sepeliantur Canonum dispositione introductū est.
- 6 Princeps solus concedere potest qd cadauera rebellium extra ciuitatem sepulta, in ciuitatem reducantur.

Q V A E S T I O XXXIIII.

- 1 **R**IGESIMO QVARTO quæro: si aliquis damnatus pro crimine læsæ maiestatis, & bannitus extra patriam moriatur, an illius cadauer cōduci possit ad eius patriam, vel in aliū locum vbi ex forma sui banni viuens permanere non poterat inibi sepeliendum? Dico breuiter, qd nō. Ita voluit Bar. in l. i. §. i. ff. de cadauer. punien. vbi dixit, qd sicut bannitus viuens stare non potest in ciuitate: ita nec mortuus ad illam vt ibi sepeliatur adduci potest. & Bar. sequitur Hier. Buttigella. in repet. l. qd te. ff. si cert. petat. in final. verbis. & idem erit dicendum in quocunque
- 2 alio bannito ex idemptitate rationis. † Et licet in contrarium faciat: quia

morte rei regulariter extinguatur accusatio. l. ij. C. si reus. vel accusat. mort. fuer. item quia morte bannum extinguatur. iuxta illud, mors faciet certe ne sim cum venerit exul. Dicas tamen conclusionem supra firmatam in reo criminis læsæ maiestatis defuncto veram esse: quia propter atrocitatem talis criminis videmus, q̃ post obitum imputati de tali crimine proceditur ad illius memoriam damnandam. l. penul. et ult. C. ad leg. iul. maiest. & dixi supra q. 32. † Quinimmo testatur Cicero olim Romana lege cautum, ne mortuorum quorumcunq; cadauera in ciuitate sepelirentur. Traianus autem Imperator omnium solus intra urbem (teste Eutropio) sepultus est, eiusq; ossa in auream vnam collocata in foro a se edificato sub columna reposita fuere. † Et lege Duodecim tabularum similiter cautum fuit ne in vrbe mortuorum cadauera sepulturæ traderentur, cuius legis hæc sunt verba: ne in vrbe sepelito, neue vrito, ne facito rogam, Asciana politico. quam legem interpretatur Ioan. Oldendor. in tract. suo, in lege Duodecim tabularum, in rubr. de sumpt. funer. c. ix. idq; etiam ciuili iure prohibitum esse probat tex. in l. mortuorum. C. de religio. & sumpt. funer. † Verum, vt mortuorum corpora in ecclesiis sepelirentur, sacrorum canonum dispositione introductum est, vt habetur in toto tit. de sepult. extra. † Dicas tamen, q̃ solus princeps concedere potest q̃ cadauera rebellium extra ciuitatem sepulta in ciuitatem reducantur. l. ij. C. de cadauer. punitor. & habetur per Math. de Afflict. in tit. quæ sint regal. in princ. col. v. versic. vigesimo secundo. nu. 53. in vsibus feudorum.

S V M M A R I V M.

- 1 Domus committentis crimen læsæ maiestatis destrui debet.
- 2 Idem de domo blasfemi olim erat. Idem de domo eius qui Cardinalem interfecit.
- 3 Idem de eo qui pacem tenere & iurare noluit.
- 4 Aedictum Regine Ioanne de morte Andreæ de Isernia eius consiliarij.
- 5 Poena destructionis domus rei criminis læsæ maiestatis erat etiam apud Romanos.
- 6 Domus Marini Faletri Ducis Venetorum destructe ob crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O XXXV.

RIGESIMO QUINTO quæro: an domus committentis crimen læsæ maiestatis, eo damnato, destrui debeant? Istam quæstionem tangit Lucas de Penna Doctor Tholosanus, in l. quisquis. colum. ij. versicul. vtrum autem in tali cri-

- mine. C. de petit. bonorum sublat. vbi dicit, nulla lege cautum reperiri domum committentis crimen læsæ maiestatis dirui debere: sed id fieri Equissimum esse in detestationem huiusmodi criminis. † Blasphemus enim tali pœna afficiebatur. xxij. quæstion. iij. capit. quando. In versu cul. Nabuch Donafor. Idem de eo qui Cardinalem interfecit. capi. scilicet: de pœn. in vi. † Idem de eo qui pacem tenere & iurare noluit, vt in titulo de pac. iuram. firman. s. præterea bona. procedi enim debet in his criminibus de similibus ad similia. l. famosi, in fin. ibi ad exemplum legis Iulie. Idem tenuit Math. de Affli. & in c. i. in. s. & bona committentium. col. iij. in xix. speciali. nu. 77. In titulo, quæ sint regal. in vñbus feudor. vbi dixit, qd domus eius qui commisit crimen læsæ maiestatis destrui debet vsq; a fundamentis, subdens, qd hæc est noua pœna imposita, per rex. in d. c. scilicet: de pœn. in vi. † & attestatur vidisse quoddam edictum Regis Lodouici, & Reginæ Ioannæ primæ de morte. D. Andreæ de Ilernia consiliarij tunc regij, qui in ciuitate Neapolis occisus fuit quoddam sero diei. xij. Octobris, anno Christianæ salutis 1553. & eius occisores damnati fuere ad pœnam mortis, confiscationis bonorum, & qd eorum domus destrueretur † Dicatur, qd ista nō est noua pœna: immo antiqua Romanorum, vt legitur apud Plinium minorem, in suo libello de viris illustribus, vbi dixit, quod Quintus Cincinnatus Dictator effectus Sp. Melij, a Seruilio Hala magistro equitum occidi iussit, & illius domum solo equari, ex eo qd regnum affecit. Id enim proculdubio maiestatis crimen erat, vt de Gigantibus scriptum legimus hoc Carmine.

Affectasse ferunt Regnum Cœleste Gigantes.

- 6 † Legimus & in Venetorum Historijs, qd Marinus Faletro Dux deprehensus cum quibusdam plebeis cōspirasse vt ex ciuitatis Duce, cuius temperata est potestas, Tyrannide ciuitatem occuparet, qui captus a Senatu iussus est capite multari, eiusq; ædes solo æquare.

S V M M A R I V M.

- 1 Vxor an prohibere possit ratione sue dotis, ne Domus mariti rei criminis diruatur?
- 2 Domus mariti delinquentis cuius fundus est dotalis an dirui possit?
- 3 Malefactores ita puniri debent ut innocentes non puniantur.
- 4 Domus rei mortui cuius memoria damnatur non diruitur.
- 5 Domus rei criminis læsæ maiestatis diruitur, quando sumus in primo capite dicti criminis.

QVÆSTIO XXXVI.

TRIGESIMO SEXTO quæro: quando domus rei criminis læsæ maiestatis destrui debet, vel quando id municipali iure statutū est, an vxor delinquentis domū ne diruatur ratione suæ dotis defendere possit? Hanc quæstionem tangit Gandin. in tract. suo malefic. in rubric. de bon. malefact. colum. i. numero 3. vbi tenet, q̄ de iure

mulier defendere poterit ne domus diruatur, per text. in l. i. C. ad leg. iul. de vi public. & l. iij. C. ne vxor. pro marit. & de hoc dicit esse casum in l. ere ditoris. ff. de distr. & pignor. præfertur etenim mulier alijs creditoribus. l. a sidiuis. C. qui pot. in pign. habeant. Idem tenuit Roma. in consi. 128. & licet Gandi. loco præallegat. dicat, q̄ istud de iure verum est: attamen de consuetudine aliter seruari per re. dores. loquitur enim in statuto, dicens, q̄ ex quo potestas iurauit seruare statuta, aliter facere non potest quantumcūq̄ statutum durum sit. l. prospexit. ff. qui. & a quibus: domus enim tēpore maleficij erat in bonis mariti licet hypothecata doti vxoris. l. sciendum. ff. qui satisd. cogant. Hanc opinionem tenuit etiam Alberic. in tract. suo statut. in iij. parte. q. vij. facit: quia licet domus illa esset vxori obligata pro dote, tamen in bonis mariti debitoris dotis remaneret. l. si dominum. C. de pignor. actio. Ideo in tali domo statutum locum habebit, ne delictum impunctū remaneat. l. ita vulneratus. ff. ad leg. aquil. l. si a reo. ff. de si deiussor. & ita dixit Alberic. loco præallegat.

1. † Prædictam conclusionem limita non procedere, quando talis domus esset fundus dotalis ipsius vxoris. Nam tunc non diceretur proprie esse in bonis viri: cum ab eo neq̄ alienari, neq̄ obligari possit. l. lex Iulia. l. Iulianus. & l. sed nec libertas. ff. de fund. dotal. si enim domus, quæ esset fundus dotalis, posset dirui ob viri delictum, utiq̄ de facili mulier indotata remaneret, & sine delicto puniretur, quod non est dicendum: t̄ nam malefactores ita puniri debent vt innocentes non puniantur. l. iij. in fin. C. de his qui. latro. facit pro ista opin. text. in l. quisquis. s. vxores. C. ad leg. iul. malef. vbi habetur, q̄ licet vir incidat in crimine læsæ maiestatis, vxor tamen eius dos restituere debet.

4. † Secundo limita non procedere, quando post obitum rei criminis læsæ maiestatis contra eius memoriam procederetur: Nam, cum eo casu non procedatur contra mortuum, sed tantum ad damnandam eius memoriam per confiscationem bonorum, vt. l. penul. & ult. C. ad leg. iul. malef. & l. ult. ff. eod. tit. locum non habebit dicta poena diruptionis domus.

5. † Tercio. dicerem, dictam poenam diruptionis domus ob crimen læsæ

LIBER SECVNDVS. TRAC.

maiestatis locum sibi solum vendicare quando essemus in i. capite dicti criminis iuxta terminos. l. quisquis. C. ad leg. iul. maieft. secus in alijs capitibus dicti criminis, quæ plura sunt, de quibus dixi supra. in rubric. qualiter crim. læsæ maiefta. contra Imperat. & alios princip. committat. in pluribus quæstionibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Domus rei criminis læsæ maieftatis si dum diruitur det damnum Domui vicini, quis de tali damno teneatur?
 - 2 Domus si sic communis inter duos fratres an & quando dirui possit?
 - 3 Quando fiscus non succedit in omnibus bonis, & socius uelit partem destruendam redimere an admittatur?
 - 4 Domus quam reus criminis læsæ maieftatis in pignus habebat, an propter crimen læsæ maieftatis Domini illius destrui debeat?
 - 5 Domus quam reus criminis læsæ maieftatis in pignus habebat an destrui debeat?
 - 6 Domus rei criminis læsæ maieftatis diruta, an reedificari possit?
- Papa solus remittere potest poenā diruptiōis Domus de qua in c. felicit. de poen. in vi.

Q V A E S T I O XXXVII.

- 1 RIGESIMO SEPTIMO quæritur: quid dicendum, si dum diruitur domus eius, qui crimen læsæ maieftatis commisit, aliquis murus domus prædictæ cadat supra domum vicini ex quo is damno afficiatur, quis vicinum de huiusmodi damno refarciet: videtur dicendum, qd rector qui domum ipsam dirui mandauit, arg. rex. in l. ij. s. tribuni, ibi læsiones & damna. C. de his. qui latro. l. ij. ff. qd met. causa. l. quemadmodum. s. magistratus. ff. ad leg. aquil. l. nec magistratus ff. de iniur. prædicta ramen procedunt, quando rector non iure fecisset: sed quando exequitur legem, statutum, vel consuetudinem, aliud dicendum videtur, verum si ob crimen læsæ maieftatis domus destrueretur, ex quo tali casu omnia bona rei in fiscum deueniunt. l. quisquis. in princ. C. ad leg. iul. maieft. tunc dicendum esset fiscum de tali damno tenere. l. turoris. C. ad leg. iul. de vi. alias autem malefactor teneretur, ita per prædicta dixit Alberic. in tract. suo statutorum parte ij. q. ix. circa hanc quæstionem vide etiam Gandin. in tract. malef. in rubr. de bon. malefact. col. ij. vers. item quæro aliquis commisit maleficium. & in vers. sed nunc quæro. col. ij. in fin. † ubi dixit, qd si Domus vel Turris communis inter duos fratres fuerit, & vnus delictum committat, propter qd vigore statuti

destruitur, pars dictæ Domus vel Turris, quæ puta erat pars superior, de damno q̄ alter frater non delinquens patitur, a fratre delinquente refarciri deberet, si soluendo esset, sin minus regressum habebit contra commune. arg. l. miles. ff. de adulter. Circa hoc vitimum quando committens crimen læsæ maiestatis vel aliud, propter q̄ eius Domus destrui debet, si is domum communem cum alio habeat, quid agendum sit, Archid. & Io. Andr. mouent hanc quæstionem in d. c. scilicis. de poen. in vi. vbi referunt dicta Bartholom. Brixien. in sua quæstione dominicali. nu. 44. & tandem pro decisione remittit se ad not. per eum in addit. Specul. in rubr. de poen. & per Bar. in lat. eius. in §. de eo. ff. de aqua pluui. arcend. Philip. Franc. in d. c. scilicis. in l. col. in vlt. not. dicit, q̄ si propter tale delictum Domus fuit destructa, tunc socius recursum habere poterit contra delinquentem. arg. tex. in l. si is cum quo. ff. com. diuidund. secundum Bart. ibi. Si vero Domus non fuit destructa, sed lata est sententia de ea destruenda, q̄ eo casu fiscus redimet partem socij vt tota destruat, secundum Bartol. ibidem. & hoc modo dicit posse procedere opinionem Ioan. Andreæ, de qua loco supra allegato, subdens, idem esset non lata sententia, si tamen maleficium esset scandalosum; sed si maleficium non esset scandalosum fiscus tamen in omnibus bonis succederet, vt in crimine læsæ maiestatis. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. † & idem dicit esse quando fiscus non succedit in omnibus bonis, & socius velit partem destruendam redimere, eo casu erit admittendus, non autem cogendus. Si autem socius nolit partem destruendam redimere, tunc huiusmodi pœna in aliud commutari debet. argumē. l. & si seuerior. C. de infam. secundum Bart. in d. §. de eo. Et si cupis circa istam quæstionem plura videre; vide Docto. in d. c. scilicis vbi Franch. & Bar. in d. l. hætenus. ff. de aqua pluui. arcend. & in l. si interdum. ff. commun. diuid. & Bald. in d. l. & si seuerior. Alberic. in tract. statut. in verbo bona. versicul. statutum dicit quod bona. & in eod. tract. in verb. delinquens. in versicul. statutum quod pro delicto. & in verb. maleficium. colum. i. versicul. statutum dicit quod pro maleficio. † Quid autem dicendum sit quando aliquis domum suam alicui in pignus dedit, demum in crimen incidit, propter quod eius domus destrui debet? circa hoc vide
4 Alberic. in d. tract. suo statut. parte iij. q̄. xiiij. † Et quid erit quando creditor qui talem domum in pignus habebat incidit in crimen simile, an domus ei pignorat destruat? vide eundem Alberic. in d. tract. q. xv. in d. iij. parte. & ibidem etiam ponit quid dicendum erit quando maritus constituit vxori quartam partem secundum legem Longobardam, an possit mulier defendere dictam quartam partem bonorum mariti qui crimen læsæ maiestatis commisit, & sic Domum ne destruat,

- 6 † Sed vtrum destructa Domo, puta Rei criminis læsæ maiestatis, illa postmodum reædificari poterit: videtur dicendum quòd si in sententia condemnatoria contra reum lata non fuisset prohibita reædificatio, quòd refici possit: ita sensit Domin. in præallegat. c. scilicis. colum. i. in versicul. Nota argumen. quòd mandatum. de poen. in vi. Sed dicas contrarium verius esse, vt tenet Philipp. Franch. in d. c. scilicis. colum. i. versicul. vltim. no. to. vbi dicit, quòd ista pars, videlicet qd domus destructa ob crimen reædificari non possit, est verior: & qd fuit disputatum & conclusum in simili quæstione de ciuitate condemnata, a Papa ad destructionem murorum, quòd non possit reparare muros dirutos sine licentia Papæ: secundum Cín. in l. seruus. C. de poen. et Bar. in l. si quis adulterium. s. i. ff. de adulter. † Quinimmo dixit idem Franch. in d. c. scilicis. in vlt. nota. qd dicta poena diruptionis Domus de qua in d. c. scilicis. remitti non potest nisi per Papam: per not. in c. sicut sancti, in fin. xv. distin. 3. quia poenæ iuris ab alio quam, a Papa remitti non possunt, secundum omnes ibi. ad quod facit tex. in c. frater. xvi. quæst. i. & idem voluit Dominic. ibi in l. colum. in versicul. quæro an ista.
- 7

FINIS SECVNDI LIBRI:

HIERONYMI GIGANTIS

IVRISCONSULTI FORO

SEMPRONIENSIS DE CRIMINE

LAESAE MAESTATIS.

LIBER TERTIVS.

DE POENIS QVAS FILII IN

CVRRVNT PATRE COMMITTENTE

CRIMEN LAESAE MAESTATIS.

S V M M A R I V M.

An filius puniatur ex delicto patris in crimine laesae maiestatis?

- 1 *Filius non portabit iniquitatem patris.*
- 2 *Non occiduntur patres pro filiis, sed unusquisque in suo peccato morietur.*
- 3 *Pœna suos tenere debet auctores.*
- 4 *Filij committentium crimen laesae maiestatis in principem, excluduntur a materna, aut*
ta, & omnium proximorum hereditate.
- 5 *Item testamento extraneorum nihil capiunt.*
- 6 *Item perpetuo sunt infames, nec ad honores admittuntur.*
- 7 *Patres comederunt uinam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt.*
- 8 *Princeps habetur quasi Deus in terris.*
- 9 *Pœna legis quisquis. C. ad leg. iul. maiest. contra filios locum non habet, nisi in ca-*
sibus ibi expressis.

Commisso crimine laesae maiestatis contra Regem Francie non habent locum pœne.
d. l. quisquis.

Q V A E S T I O I.

IDIIVS hucusque quibus pœnis afficiantur committen-
tes crimen laesae maiestatis: modo operepretium est vide-
re, utrum eorum filij ex huiusmodi paterno delicto ali-
quam incurrant pœnam? Et uideretur dicendum quod non:
† filius enim patris iniquitatem non portabit. ut habetur
Ezechiel c. 17. & in c. iudari i. q. iij. l. filiam. ff. de senator. l.

Hierony. Gigas.

NN

LIBER TERTIVS. TRAC.

crimen. ff. de poen. l. quotiens. ff. de noxal. l. emancipatio. §. final. ff. de senat.
 2 & habetur. in toto tit. C. ne fil. pro patr. facit illud Leuiti. c. 24. † vbi dicitur, non occiduntur patres, pro filiis, nec filij pro patribus: sed vnusquisq; in peccato suo morietur. & idem dicitur Regum. 4. cap. 17. 4. idem habetur Paralipo. lib. ij. c. xxv. & Deutero. c. 24. & Regū. iij. c. 4. facit tex. in l. sancti
 3 mus. C. de poen. † vbi habetur, q; poena suos authores tenere debet, nec vltius progredi contra eos qui procul sunt a calumnia. ad idem facit tex. in l. si quis in suo. §. legis. C. de inoffi. testam. l. legem. C. de natural. liber. in fin. in i. responsi. & l. ob maritorum. C. ne vxor. pro marit. l. si poena. & l. crimen. ff. de poen. l. iij. §. quod pater. ff. de muner. & honor. l. actione. §. diximus. ff. pro socij. generalis. §. fin. ff. de rit. nupt. l. maritus. ff. solut. matr. l. final. ff. ad Syllen. & in au. ct. vt nulli. iudic. §. fin. col. ix. Dicis tamen, q; prædicta omnia sibi locum vendicant regulariter loquendo: secus tamen est
 4 in crimine læsæ maiestatis. l. quisquis. §. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. † nam filij eorum, qui in principem cominiserunt crimen læsæ maiestatis, Primo a Materna vel Auita, ac etiam ab omnium proximorum hæreditate ac
 5 successione alieni habetur. † Secundo testamento extraneorum nil capere
 6 possunt. † Tertio perpetuo infames sunt, & ad nullos honores admittuntur, vt est expressum in d. l. quisquis. §. filij vero. & habetur etiam. vi. q. i. c. quæro. §. vtrum. de poenit. distin. & l. c. quisquis. facit q; habetur Hierem. c. 1. vbi dicitur: Patres nostri peccauerunt & non sunt, & nos iniquitates eorum portauimus. † Et q; habetur Hierem. c. 3. 1. vbi legitur: Patres comederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt. Idem habetur
 7 Ezechiel. c. 1. §. Et ratio quare sic statutum sit in crimine læsæ maiestatis, est
 8 propter immanitatem delicti criminis: † offenditur enim princeps, qui habetur quasi Deus in terris. vt est tex. in au. ct. de consul. §. final. col. iij. præterea poena ista quæ imponitur filiis propter delictum patris statuta est, a lege in duriores patrum vindictam ac poenam: pater enim terretur magis propter filij poenam. per tex. in l. isti quidem. in fin. ff. q; met. causa & §. final. in sit. de noxal. † Et q; poena. d. l. quisquis. non habeat locum in alijs casibus criminis læsæ maiestatis quo ad filios, nisi in casibus ibi expressis, tenuit etiam Nicol. Boer. in tract. de seditio. in vi. præsupposito. nu. 20.
 9 21. c. 23. vbi dixit, q; licet in Regno Franciæ locum habeat crimen læsæ maiestatis contra regem commissum: Tamen poenæ. d. l. quisquis, quo ad filios & eorū incapacitatem locum non habent, cum possint succedere, & capere relicta eis in testamento suorum & aliorum, etiam ab intestato, nec efficiuntur infames, & ad honores promoueri possunt: sed tali casu poena. d. l. quisquis. solum locum habet, quo ad poenam corporalem & bonorum confiscationem. Poenæ enim contra filios locum sibi vendicant in pri-

mo capite. d. legis lulie, de quo in d. l. quisquis. secus in alijs casibus in quibus delictum Patris filio minime nocet, de quo habetur etiam per Ioannem Corasium Tholosanum nunc Ferrarię legentem, mihi vti fratrem honorandum in d. l. filiam. in versic. auferendam. ff. de senat.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius committentis crimen læsę maiestatis, an capiat bona ex donatione matris?
- 2 Donationis actus est contrarius successioni testamenti vel ab intestato.
- 3 Ex successione testamenti, vel ab intestato ad casum donationis non insertur.
- 4 L. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. an sit pœnalis & odiosa, vel fauorabilis?
- 5 Lex quantũcunq; sit fauorabilis, tñ qñ pœnam imponit est odiosa & non extendenda.
- 6 Filius rei criminis læsę maiestatis erit capax donationis inter viuos sibi a matre factę.

Q V A E S T I O II.

- 1 EC V N D O quæro: vidimus supra proxime qđ filius committentis crimen læsę maiestatis efficitur etiam incapax maternę hæreditatis, tã ex testamẽto, qđ ab intestato. l. quisquis. s. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. Quid dicẽdum erit de bonis, a matre filio donatis? Hanc quæstionem late examinat Paris. in consi. 69. nu. 26. cum sequent. in iij. vol. vbi arguit ad vtrancq; partem: & tandem num. 171. concludit, qđ tex. in d. l. quisquis. in d. s. filij vero. non vendicat sibi locum in bonis donatis per matrem filijs, cum ex dispositione d. l. quisquis. filij reddantur incapaces maternę successions, tam ab intestato quam ex testamento. nec prohibet
 2 Ille tex. matrem inter viuos filijs posse donare t̃ iste enim actus donationis est penitus contrarius successioni testati vel ab intestato, continens tacitam voluntatem ipsius morientis, l. consiciuntur. ff. de iure codicil. & quia dicti actus inter se nil commune habent. l. verba contraxerunt. ff. de verb.
 3 significa. t̃ nec ex successione ex testamento vel ab intestato ad casum donationis inter viuos inferri potest. l. inter stipulantem. s. sacram. ff. de verb. obliga. facit glos. in l. i. in verb. donationem. C. de secund. nupt. & in donatione inter viuos habetur per Alex. in l. ij. col. ij. versic. item in alio. ff. de legat. i. & pro ista conclusione longe plura adducit Paris. in d. suo consil. 69. quem videre poteris, comprobatur conclusio prædicta per ea quę voluit Salyc. in d. l. quisquis. in s. filij vero. col. i. versic. adhuc quæro, quid si mater t̃ vbi dicit, qđ materia. d. l. quisquis. est pœnalis & odiosa ideo non extendenda. Et licet aliqui dicant qđ immo d. l. quisquis. sit fauorabilis non odiosa, quia introducta fauore publico, vt homines a tam graui delicto abstineant meru pœnæ, iuxta illud Oratij, Oderunt peccare mali for-

midine poenæ: vt voluit Claud. de Seyfel. in l. si quis id quod col. ij. circa medium. ff. de iurisd. et. omni. iudi. nihilominus dato qd hoc verum esset non tamen obstarēt t̄ quia quantumq; lex sit fauorabilis, tamen vbi est appositā pœna erit odiosa, & non extendetur, v̄ dixit Bal. in l. illud. col. ij. verfic. istud est notandum. C. de sacrosan. et. ecclesi. per tex. in au. et. de non alienan. s. quia vero Leonis. cl. ij. & ibi Iac. de Beluis. t̄ Erit ergo conclusio, qd filius rei criminis læsæ maiestatis erit capax donationis inter viuos sibi a matre factæ: licet matri neq; ex testamento neq; ab intestato succedere possit. Considera tamen qd contra istam conclusionem videtur facere tex. in d. l. quisquis. in d. s. filij vero. ibi, sint perpetuo Egentes et Pauperes. & ibi, sint postremo tales vt hi perpetua egestate sordentibus sit et mors solatium, & vita supplitium. quæ dispositio esset innanis & frustratoria, si tales filij capere possent ex donatione matris, quod capere non possunt ex testamento vel ab intestato in bonis maternis: & sic fieret fraus di-
 & æ legi. cum ergo ratio paupertatis conseruandæ in dictis filijs militet etiam in donatione: & vbi est eadem ratio ibi debeat esse eadem iuris dispositio, vulgatis iuribus: Ergo idem uidetur dicendum de donatione. Nec mirum si propter atrocitatem tanti criminis filij innocentes puniuntur, nam Deus propter illud nefandissimum crimen deleuit funditus ciuitates Sodomæ, & Gommorræ, & tres illis finitimas ciuitates & tamen ibi proculdubio erant infiniti infantes & furiosi, qui innocentes erant.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius damnati de crimine læsæ maiestatis, an sit capax donationis causa mortis sibi per matrem factæ?
- 2 Donatio causa mortis sapit ultimam uoluntatem.
- 3 Testari qui non potest ratione defectus consensus, non poterit donare causa mortis.
- 4 Vfurarius manifestus qui non potest testari, nisi seruata certa solennitate, non poterit donare causa mortis.
- 5 Cardinalis uel episcopus habēs facultatem testandi a Papa donare poterit causa mortis.

Q V A E S T I O III.

ERTIO quæro: quid dicendum de donatione causa mortis facta per matrem filio patre damnato de crimine læsæ maiestatis? Dicas huiusmodi donationem non valere. prohibitum est enim filio damnati de dicto crimine posse aliquid capere de bonis maternis, tam ab intestato quam ex testamento l. quisquis. s. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. t̄ do

natio autem causa mortis sapit ultimam voluntatem. l. fin. C. de donat. causa mort. inst. de donat. §. i. Bald. & alij in l. tam is. §. filius. ff. de donat. causa mort. & habetur per Bar. & Doct. in l. ij. ff. de legat. i. & ibi solennis donator præceptor meus Dominus Vincent. Hercul. de Perusio. col. iij. vbi dixit, qd donatio causa mortis videtur ultima voluntas, cum requirat quinque testes, pro vt requirunt aliæ ultimæ voluntates, citra testamentum. l. fin. C. de donat. causa mort. l. fin. C. de codicil. & qui non potest testari ratione ætatis, non potest donare causa mortis. l. i. §. i. ff. de tutel. & ration, distrah. † Item qui ratione defectus consensus testari non potest, non poterit donare causa mortis. l. discretis. C. qui test. facer. possunt. † Hinc est, qd vsurarius manifestus qui testari non potest, nisi seruata solennitate de qua in c. quanquam. de vsur. in vi. ita etiam non poterit donare causa mortis, vt habetur per Lappum, alleg. 125. vbi dixit, qd nō valet donatio causa mortis facta ab vsurario, nisi restitutus vsuris vel præstita cautione: vt in d. c. quanquam. † facit etiam, quia si a Papa conceditur facultas Cardinali vel Episcopo testandi, poterit vigore huiusmodi facultatis fieri donatio causa mortis, & codicilli: vt dixit Angel. de Perigl. de Perusio. in d. l. ij. col. i. versic. sed si concederetur. ff. de legat. i. Cōcludo igitur, qd donatio causa mortis facta per matrem filio redito incapaci maternæ successionis, tam ex testamento, quam ab intestato, ex eo qd pater crimen læsæ maiestatis commisit, non valeat.

S. V M M A R I V M:

- 1 Filius damnati de crimine læsæ maiestatis, an priuetur feudo?
- 2 Delictum patris quo ad feudum nocet filiis, sed non agnatis.

Q V A E S T I O. IIII.

VARTO quæro: quid dicendum de feudo, an patre damnato de crimine læsæ maiestatis filius qui ex patris delicto efficitur insuccessibilis, iuxta terminos. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. illo priuetur? Andr. de Isern. in c. i. in §. præterea. in tit. q̄ fuit prima causa beneficii amittend. dixit, qd in feudis omnis descendens ex illo sanguine maculato & infecto est priuatus feudi successionem: non habita distinctione, an feudum sit paternum & antiquum, & sic ex pacto & prouidentia, vel hæreditarium. Hanc opinionem Isern. refert etiam et sequitur Math. de Afflic. in d. §. præterea. in vers. glos. iij. nu. 6. quando sumus in crimine læsæ ma-

- 2 testatis: per tex. in d.l. quisquis. C. ad leg. iul. maieſt. † & ibidem dixit, q̄ quo ad feudum delictum patris filijs nocet, ſed non agnatis. & allegat ad hoc Bald. idem dicentem. in l.i. in verſi. vigefimo octauo quæro. ff. de rerum diuiſ. & tex. in c.i. in tit. ſi vaſal. feud. priuet. vide ad hoc Afflic. loco præallegat. col. ij. nu. 1. vſq; ad nu. 4. vide ad prædicta ea quæ dixi ſupra. q. v. in rubr. proxima præcedenti.

S V M M A R I V M.

- 1 Diſpoſitio. l. quisquis. C. ad leg. iul. maieſt. an locum habeat in filijs iam natis?
2 Filij propter delictum patris, quando puniuntur, regulariter intelligi debet de filijs poſt delictum natis.

Q V A E S T I O V.

- 1 V I N T O quæro: an diſpoſitio. l. quisquis. in §. filij vero. quæ inhabilitat filios eius qui crimē læſæ maieſtatis commiſit a ſucceſſione paterna, materna, et auita, ac omnium proximorum & etiam extraneorum, locum habeat in filijs iam natis tempore delicti? In hac q̄. Cyn. & Petr. in d.l. quisquis. C. ad leg. iul. maieſt. tenuerunt q̄ non t:
2 per tex. in l. ij. C. de liber. & eorum liber. † vbi videtur tradi regula: q̄ quādo propter delictum patris filij puniuntur, intelligi debet de filijs poſt delictum natis. ad idem allegat text. in l. diuo marco. C. de quæſtio. & in l. emancipatū. ff. de ſenat. in quibus iuribus probatur, q̄ attenditur tempus natiuitatis ſeu conceptionis filij ad qualitatē, quā filius a patre ſuſcipit. in d. Angel. in d.l. quisquis. col. i. verſi. in text. ibi filij nati. vbi dixit, q̄ intelligi debet ibi de filijs natis poſt crimen contractum: tunc enim ſunt ex ſanguine reprobato & infecto, & ideo illi puniuntur tanquam criminis quodammodo participes: & q̄ ante nati & concepti non puniuntur poena diſtæ legis. Contrariam tamen partem magis communiter tenent Doct. q̄ immo etiam nati ante delictum comprehendantur in diſpoſitione. d.l. quisquis. quæ cum loquatur generaliter, generaliter intelligi debet. l. de prætio. ff. de publician. cum vulgaribus, & hanc opinionem ſequitur Claudius. de Seyſel. in l. ſi quis id quod. col. v. vi. & vñ. ff. de iuriſ. diſt. omnium. iudic. pro qua ibi multa adducit. idem tenuit Gemin. in c. quisquis. vi. q. i. & Specul. in tit. de ſent. §. ij. verſi. quinto quæro. Salyc. & Albertic. in d.l. quisquis. col. i. vbi dixit, q̄ ratio quare filius puniatur in d.l. quisquis. eſt, quia præſummitur immuator patris: quæ ratio militat etiam

In filijs ante delictum natis, & post modum nascituris. Hanc etiam partem tenuit Angel. in tract. malefi. in verb. che hai tradito la tua patria, in versi. querit ibi Salyc. num. 13. vbi dixit idem esse in iam natis q; in nascituris: & ad hoc August. de Arim. ibi in addit. allegat. nor. per glos. Bar. Bald. & Salycet. in l. ij. C. de liber. & eorum liber. Nellus in tract. suo Bannitor. in ij. parte. primi temporis. q. x. dicit, q; opinio Cyn. & Petr. supra relata, q; nati ante contractum delictum non comprehendantur in d. l. quisquis. sed solum procreati & nati post delictum commissum, æquitatem sapit: Sed contraria opinio, q; indifferenter nati & nascituri comprehendantur, forte verior est. Et istam opinionem, q; nati ante, comprehendantur in d. l. quisquis. s. filij vero. quæ communis est, sequor: pro qua inuitabiliter facit text. in d. s. filij vero. vbi vita referuatur ex Imperatoria lenitate filiis eius qui crimen læsæ maiestatis commisit: Ergo de iam natis loquitur.

S V M M A R I V M.

- 1 Filij emancipati a patre, ante commissum crimen læsæ maiestatis, an puniantur?
- 2 Filij emancipati desinunt esse de familia patris.
- 3 Emancipatio facta per patrem de filio, parum ante commissum crimen læsæ maiestatis, presumitur in fraudem facta.
- 4 Donatio facta ante delictum sed post quam delinquens delictum facere præposuerat reuocatur.
- 5 Factum suspicionem poene in fraudem fisci factum censetur.
- 6 Crimen læsæ maiestatis semper fit præmeditate.
- 7 Donatio facta omnium bonorum ante commissum delictum presumitur facta in fraudem fisci.
- 8 Factum in fraudem fisci & poene presumitur quando de propinquo sequitur delictum. & nu. 9.
- 10 Fraus presumitur ex uicinitate actus.

Q V A E S T I O VI.

EXT O quæro: quid dicendum de filiis emancipatis a patre ante commissum per eum crimen læsæ maiestatis: an hi incidant in poenas de quibus in d. l. quisquis. s. filij vero. C. ad leg. lul. maiest. Dicis breuiter q; non. Ita dixit glos. in c. si quis cum militibus. in verb. filij vero. vi. q. i. vbi est text. idem ad litteram, vt in d. l. quisquis. & voluit illa glos. q; filij per patrem emancipati ante delictum non comprehendantur

- in d.l. quisquis. idem tenuit ibi Ioan. de Turre. Cremat. in versu. sed hic sur-
git quæstio. idem dixit ibidem Præposit. in fin. & Archidiacono. in versu. in
glos. filij. hanc eandem sententiam sequitur Lucas de Pen. in l. quisquis.
col. ij. versu. filij autem. C. de pet. bonor. sublat. libr. x. ad idem Math. de
Afflict. in sua glos. super constitu. regni. in tit. de patare. receptat. col. fin. in
3 fin. † & rationem huius decisionis esse puto: quia filius emancipatus desi-
3 nit esse de familia patris sui. l. quin etiam. §. fin. ff. de rit. nupt. & nomen fi-
lij amittit. l. senatoris. la. ij. ff. de senat. † Hanc conclusionem admittendam
censeo cum hoc temperamento, videlicet: quod non procedat, quando pater
filium seu filios emancipauit parum ante quam crimen læsæ maiestatis cō-
tra principem vel eius Collaterales committeret. Talis enim emancipatio
præsumeretur facta in fraudem: scilicet, vt filius non incurreret in pœnas.
d.l. quisquis. §. filij vero. facit ad hoc quod voluit Bar. & Doct. de donatione
facta ante delictum commissum in l. post contractum. ff. de donat. vbi Bar.
4 in versu. & vt plene. † dicit, quod quando donatio facta est ante delictum
commissum tempore quo iam delinquens delictum facere præposuerat,
& sic propter delictum committendum alienauit, quod tunc talis donatio eo
5 dē modo reuocatur, prout reuocatur donatio post delictum facta † quia
factum suspicionem pœnæ in fraudem fisci factum censetur. l. in fraudem
6 in princ. ff. de iur. fisci. l. sed si maritus. in fin. ff. qui & a quibus † facit, quia
vt videmus, crimen læsæ maiestatis semper sic præmeditate, vt probatur
in d.l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. Et prædicta maxime procederent quan-
do pater ante quam delictum huiusmodi commisisset filium emancipas-
set, eidem bonorum suorum in præmiū emancipationis parte assigna-
ta. arg. eorum quæ not. Bar. in d.l. post contractum. in versu. & prima est
7 præsumptio † vbi dicit, quod si is qui deliquit ante commissum delictum dona-
uit omnia bona sua, præsummitur id in fraudem fisci fecisse. l. omnes. §. lu-
cius. ff. de his quæ in fraud. credit. faciunt not. per Bald. in l. i. col. ult. C. qui
8 bon. ceder. possunt. & in l. si quis post hac. C. de bon. proscript. † factum
enim in fraudem fisci & pœnæ præsummitur, quando de propinquo se-
quitur delictum. l. si ventris. fin. ff. de priuil. credit. & l. sed Iulianus. §. sed
si filius. ff. ad Macedon. c. officij. ext. de elect. per quæ iura dixit Bar. in d.l.
9 post contractum in versu. quinto præsummitur † quod donatio facta a delin-
quente ante contractum delictum censetur facta in fraudem fisci. Et proba-
tur ista opinio in casu nostro per tex. in d.l. quisquis. in §. emancipationes.
10 in fin. ibi, quo primum. & ibi, bona glos. in verb. nō valeant † facit etiam
quia ex vicinitate actus fraus præsummitur, de quo etiam per Corne. in
consil. lxi. visa copia processus. col. i. in versu. secundo dictus. in ij. volu. &
per Casaneum. in consil. xxxij. Hugo, & Martinus. col. fin. n. i. §. q. etiam
probat

probatur, argumen. text. in l. si ventris, fin. ff. de priuileg. credit, & l. si quis post hac, ff. de bon. damnat.

S V M M A R I V M.

Filij naturales commissio crimine læsæ maiestatis per patrem an puniantur?

- 1 Spuriij appellatione filiorum continentur.
- 2 Filius natus in seruitute, spurcius est.
- 3 Filius spurcius patrem occidens tenetur lege Pompeia, de Parricidijs.
- 4 Princeps est omnium subditorum pater.
- 5 Statutum faciens mentionem de filio, intelligitur de legitimo & naturali.
- 6 Luxuria non debet esse melioris conditionis quam castitas.
- 7 Filij ubi cōdemnantur per iudicē uel statutū ex delicto patris, ueniunt etiam naturales.
- 8 Papa, uel Imperator est omnium pater.
- 9 Bastardi non possunt appellari de domo, familia, seu agnatione patris.
- 10 Bastardi non possunt uti insignijs domus paterne.
Bastardi sunt infames, & uilis conditionis.
- 11 Filius naturalis, etiam legitimatus, non admittitur ad feudum concessum patri pro se & filijs.
- 12 Domini Veneti filios legitimatos non admittunt ad nobilitatem & eorum consilia.
Domini Veneti, etiam legitimatos per subsequens matrimonium non admittunt ad eorum nobilitatem, sed bene ad bonorum successiones.
- 13 Bastardi per Mosaycam legem templum domini ingredi usq; ad decimam generationem prohibebantur.
Frater testamentum fratris quærellare potest, si frater instituit bastardū eius heredem.
- 14 Filius naturalis tantum, cuius pater præsumptiue certus est comprehenditur in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest.
- 15 Filij spurij, quando sunt banniti omnes de tali domo, comprehenduntur.
- 16 Filius adoptiuus an comprehendatur in dispositione d. l. quisquis.
- 17 Filius adoptiuus an in ultimis uoluntatibus, cōtractibus, & priuilegijs cōprehēdatur?

Q V A E S T I O VII.

EPTIMO quæro: quid dicendum de filijs naturalibus eius, qui crimē læsæ maiestatis cōmiserit, an et ipsi comprehendantur in l. quisquis. §. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. Et uideitur dicendum qd & ipsi subiaceant pœnis de quibus in d. §. filij vero. eorum patre committente crimen læsæ maiestatis in principem siue eius Collaterales: † Appellatione enim filiorum spurij continentur. l. cum pater. ff. de legat. ij. facit, quia vulgari sermone naturales suiij appellantur, cui appellationi standum

Hicrony. Gigas.

OO

- est l. si seruus plurium. §. fin. ff. de leg. i. l. labeo. ff. de suppelle. & legat. l. cum de lanionis. §. A. finam molendinariam. ff. de fund. instru. Et hanc conclusionem Alberic. in d. l. quisquis. col. ij. refert tenuisse quendam Thomam Formagiarium Doctorem Bononiensem disputando: & inter alias rationes adducebat, ¶ quia filius natus in seruitute spurcius est, vt cauetur. l. ex libera. ff. de suis. & legiti. demum alia lege cauetur, q̄ nati in seruitute appellatione filiorum continentur. l. luti. §. fin. ff. de legat. ij. Hanc conclusionem tenuit etiam Ioan. Andr. in c. statutum. de hæret. in vi. & Angel. in §. interdum. col. ij. vers. quod habetur. instit. de hæred. quæ ab intest. defer.
- 3 & Brl. in d. l. quisquis sequitur eandem opinionem, ¶ & dixit ibi, q̄ si filius spurcius patrem occidat lege Pompeia de Paricid. tenetur: Ergo idem esse
- 4 debet cum de principe occidendo tractatur, ¶ quia princeps est omnium subditorum pater: vt in l. postliminium. ff. de capt. & postlimini. reuer. & hoc dicit esse verum quando de iure cõmuni in materia indifferenti profer
- 5 tur, istud verbum filij: ¶ sed quando a statuto profertur tunc dicit intelligẽdum de filio legitimo & naturali, nam verbum filius est simpliciter prolatum, & nemo simpliciter appellari potest filius nisi sit iustus. l. ult. ff. de iur. deliber. l. generaliter. in fin. ff. de instit. & substitu. quod etiam ostenditur ex diffinitione filij l. filium diffinimus. ff. de his. qui sunt sui. vel alien. iur. item spurij filij nuncupari non debent. Au. & ex complexu. C. de incest. nupt. & in au. & quibus mod. natu. effic. sui. §. præterea. Et pro ista opinione, q̄ filij naturales tantum comprehendantur in d. l. quisquis. §. filij
- 6 vero. C. ad leg. iul. malest. facit ratio ¶ quia luxuria non debet esse melioris cõditionis quam castitas. casus est in simili in l. iij. iuncta rubr. C. de interd. matri. ad idem glos. in c. statutum foelicis. in verb. voluntas. de hæret. in vi. Ange. Imol. & Alex. in l. ex facto. §. qui rogatus. ff. ad senat. consult. trebel
- 7 lia. ¶ vbi dicunt, q̄ si ex delicto patris condemnantur filij per tudicem, vel per statutum puniatur, q̄ filiorum appellatione veniunt etiam illegitime nati. idem dixit Dominus & Præceptor meus Carol. Ruin. in conf. 80. de duobus est videndum. col. v. nu. 1. in ij. vol. idem voluit Ange. in tract. malest. in verb. & hac tradito la sua patria. versic. quærit Cynus. nu. 14. & hanc opinionem tenuit etiam Martin. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. xx. vbi rationem adducit, ¶ q̄ facere contra Imperatorem vel Papam est contra ius quasi naturale: quia Imperator & Papa est omnium pater. allegat ad hoc Alberic. in d. l. filium diffinimus. Facit pro ista opinione text. in c. si gens angelorum. lvi. dist. 8. vbi habetur, q̄ bastardi sunt
- 9 prompti ad omnia deteriora. In contrarium tamen facere videtur, ¶ q̄ isti naturales, quos bastardos vulgo appellamus, non possunt appellari de domo, familia, seu agnatione patris. Dyn. in l. cum pater. §. mater. ff. de leg. ij.

- 10 Andr. de Ifern. in c. i. in tit. si de feud. defunct. † nec possunt insignijs Domus paternæ uti, vt late per Andr. Tiraquel. in tra. s. suo nobilit. ca. 25. nu. 12. e 13. item infames, & vilis conditionis sunt, vt per Azon. in summa. C. de infam. Bal. in l. ij. in princ. in vlt. nor. ff. de liber. & posthu. Bal.
- 11 in consi. 373. præmittendum est. in princ. in i. vol. † nec etiam legitimatus admittitur naturalis filius ad feudum concessum patri pro se, et filijs, vt habetur in c. naturales, & ibi late Do. s. in tit. si de feud. fuer. controu. inter
- 12 Dom. & Agnat. † et Domini Veneti tales legitimatos non admittunt ad nobilitatem, nec ad eorum consilia, vt dixit Fulgos. in consi. 62. stante statu. col. ij. versic. hoc quoq; euidentius. Quinimmo Domini Veneti nec etiam legitimatos per subsequens matrimonium admittunt ad eorum nobilitatem, sed bene illos admittunt vt legitimatos ad bonorum successiones, ad fideicommissa & feuda: iuxta terminos. c. tanta. qui fil. sint legit. facit quia proprie filij naturales appellatione filiorum non veniunt: quia de iustis intelligitur. l. vlt. ff. de iure deliber. † quinimmo Mosayca lege isti bastardi templum domini ingredi vsq; ad decimam generationem prohibebantur: vt habetur Deutero. c. 23. Et de iure communi si bastardus instituitur hæres in testamento fratris, frater tanquam sit instituta turpis persona, testamentum fratris quærelare potest, vt per Cyn. in l. fratres. C. de inoffici. testam. Alex. in l. ex facto. col. v. in princ. ff. de vulgar. & pupillar. substitit. In hac q̃. Cyn. in d. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. ad partes arguit, quæ vide ibidē in ij. col. in versic. quarto q̃riur. demū distinguit sic, q̃ aut filius natus est ex certo cōplexu, vt ex cōcubinato vel ex alio cohitu certo licet a lege dānato, & tunc quia pater est certus, dicit in eo locū habere. d. l. quisquis. quia talis est de sanguine improbato. arg. i. ex. in l. nihil. & l. adoptiuus. §. seruiles. ff. de rit. nupt. aut est natus de tali cohitu ex quo pater reputatur incertus, & tunc dicit Cyn. non habere locū. l. prædicta. quisquis. quia cessant rationes secundum quas nos informare debemus: vt in §. oportet, in au. s. de iudic. et ff. de rit. nupt. l. lege. §. i. cum ista distinctione transit Alberic. in d. l. quisquis. col. ij. & Salyc. ibidem col. i. vers. quæro tertio.
- 14 † Eric ergo conclusio, q̃ filius naturalis tantū, cuius pater præsumptiue certus est, comprehendetur in d. l. quisquis. in §. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. & hanc conclusionem tenuit etiam. D. Ioannes Corrasius Tholosas in l.
- 15 liberos in fin. ff. de senator. † Pro qua facit, quod voluit Ang. in l. ita stipulati. §. grifogonus. ff. de verb. obligat. vbi tenuit, q̃ si sunt banniti omnes de tali domo, includuntur etiam spūrij, propter communē vsum loquēdi, licet proprie nō sint de domo. Ad idem Felyn. in prohæm. Decretal. col.
- 16 ij. nu. 9. † Sed quid dicemus de filio adoptiuo, an comprehendatur in dispositione. d. l. quisquis. §. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. Dicas q̃ non: &

erit ratio, quia ex quo nō descendit a sanguine infecto non militat in eo-
rationes de quibus in d. §. filij vero. Ergo nec militabit eadem iuris disposi-
17 tio. c. cum cessante. de appellat. cum vulgaribus. † facit etiā quia filius ado-
ptiuus in vltimis voluntatibus, in contractibus, in privilegijs, & etiam in
dispositione legali appellatione filij non venit. l. si ita quis. §. fin. ff. de legat.
ij. & not. per Specul. in tit. de locat. §. nunc aliqua. vers. 6. Alex. in l. ado-
ptiuum. ff. de in ius vocand. & l. fideicommissum. ff. de condit. & demon-
stra. & per D. Carolum Ruinum Præceptorem meum in consi. 87. Quia
Mathæus. col. viij. nu. 16. in ij. volu.

S V M M A R I V M.

- 1 L. quisquis. C. ad legem iul. maiest. an locum habeat in hæredibus secundi gradus?
- 2 Iura sanguinis, & carnis, magis transfunduntur in filios quam in Nepotes.
- 3 Liberatorum appellatione comprehenduntur ceteri descendentes.

Q V A E S T I O V I I I.

- CTA VO quæro: an dispositio l. quisquis. §. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. locum habeat in hæredibus secundi gra-
1 dus, videlicet in nepotibus? Hanc quæstionem examinat Alberic. in d. l. quisquis. col. i. vers. item quæritur vtrum. vbi dicit, qd Ricardus sub dubio forte tenebat qd sic, alle-
gando tex. in l. senatus consulto. ff. de rit. nupt. & tex. in l. filium. ff. ad Macedon. facit pro ista parte tex. in l. liberorum. ff. de verb. si-
gnifi. & l. filij. & l. iusta. eod. tit. Pro contraria vero opinione allegat tex. in l. qd si nepotes. ff. de testam. tutel. & hanc opinionem, qd hæredes secundi
gradus non comprehendantur in dispositione. d. l. quisquis. §. filij vero. re-
fert tenuisse Thomam Formagiarium Doctorem Bononiensem, qui hæc
quæstionē disputauit, in quæstione quæ incipit, quæritur nunquid. vbi di-
2 xit, qd in nepotibus non est eadem ratio quæ est in filijs † quia iura sangui-
nis & carnis magis transfunduntur in filios, quam in nepotes, qui remotio-
res sunt. arg. l. cum quæritur. ff. de excep. rei iudic. Cyn. autem in d. l. quis-
quis. col. i. vers. tertio quæro. dicit, qd hoc dubium est sublatum per quan-
dam constitutionem Federici Imperatoris, quam Romana ecclesia post il-
3 lius damnationem approbavit, in qua vtitur verbo liberorum † quorum
appellatione comprehenduntur cæteri descendentes. l. quod si nepotes. ff. de testam. tutel. & l. liberorum. ff. de verbor. signific.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius clericus patre cōmittēte crimē lese maiestatis, an priuetur beneficio ecclesiasticos

- 2 Filij clerici non comprehenduntur in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest.
- 3 Filius clericus ob delictū crim. læsæ mai. a patre commissum, nō priuatur sua præbenda.
- 4 Filij committentis crimen læsæ maiestatis si post delictum patris fiant clerici sunt incapaces beneficiorum ecclesiasticorum propter infamiam.
- 5 Iussu patronatus an transeat in fiscum commissio crimine læsæ maiestatis?

QVÆSTIO IX.

NONO quæro: quid dicendum de filiis clericis, an comprehendantur in l. quisquis. s. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. Ioan. de Turre Cremat. in c. si quis. in versic. surgit hic dubium. vi. q. i. dicit, secundum opinionem l. aurētij q. non. idem not. glos. 56. distin. in c. satis peruersum t. vbi dixit, q. filius clericus patre committente crimen læsæ maiestatis in principem non priuatur suo beneficio ecclesiastico: quia cum sit clericus est exemptus a iurisdictione Imperatoris: vt not. Doct. maxime Ioan. Andr. in c. vergentis. in versic. conseruata. de hæreti. clericatus enim eos exemt a iurisdictione iudicum secularium. 96. distin. c. bene quidem. hanc opinionem tenuit etiam Augusti. de Arimino. in addit. ad tract. Angel. de malef. in verb. et huiusmodi tradito la tua patria. in additione quæ incipit.

- 2 Tu autem in hac materia t. Et q. filij clerici non comprehendantur in dispositione. d. l. quisquis. sentit etiam Archidia. in dict. cap. si quis. vi. quæstion. i. & Math. de Affli. in c. l. 6. & bona committentium. colum. ix. in fin. nume. 1. 8. in titul. quæ sine regal. not. Doct. in clement. pastoralis. de re iudic. Imol. in l. cum filius. ff. de verbor. obligat. & Angel. in tract. malefic. in verb. & eius bona publicamus. in versic. quid si filius familiaris. nu. 27. t. vbi dixit, q. filius ob delictum criminis læsæ maiestatis a patre commissum non priuatur beneficio ecclesiastico q. obtinet, neque sua præbenda. Idem tenuit Collectar. in c. in quibusdam. versic. sed quid si pater. ext. de poen. idem tenuit Henric. Boich. in d. c. vergentis. col. fin. in fin. de hæret. vbi dixit, q. cum clerici sint exempti a iurisdictione iudicis secularis. 96. distin. c. duo sunt. & l. q. iij. c. contrarium. non perdunt beneficia ob crimen læsæ maiestatis a patre commissum. subdens, q. si tempore delicti commissi per patrem filij erant clerici admittuntur etiam ad obtinenda beneficia ecclesiastica: t. secus vero si tunc erant layci, & post patris delictum effecti sunt clerici: quia tunc propter infamiam ad obtinenda nō essent capaces, per text. in c. infames. vi. q. i. istā opinionem tenuit etiam Cardinal. Zabarel. in d. c. vergentis. in fin. de hæret. & ibidem Ioā. de Anan. col. ij. versic. vtrum autem filius: pro qua adduco ea quæ late dixi supra q. quarta. sub rubri. de poen. committen. crim. læsæ maiest. t. vbi vidi.

mus, an iuspatronatus transeat in fiscum commisso crimine læsæ maiestatis, & propterea confiscatis bonis delinquentis: & decisum fuit q̄ non, & tamen iuspatronatus est annexum spiritualitati. c. quanto. de iudic. si ergo pater ex tali delicto iuspatronatus non amittit quo ad proprietatem, a fortiori filius ex patris delicto non amittet beneficium ecclesiasticum, quod est quid spirituale. Quid autem dicendum sit quando pater crimen læsæ maiestatis commisit offendendo Papam vel eius Cardinales, an eo casu filius amittat beneficia ecclesiastica quæ obinet: vide infra q. xi.

S V M M A R I V M.

- 1 Filij rei crim. læsæ maiest. an puniatur qualitercūq; per patrem tale delictū sit commissum?
- 2 Filij rei criminis læsæ maiestatis, qui molitus est contra Rempubicam sue ciuitatis, an comprehendantur in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest.
- 3 L. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. continet nouam pœnam contra offendentem principem, uel eius Collaterales.
- 4 Filij rei criminis læsæ maiestatis, in ciuitate Venetiarum Nobilitate priuantur.

Q V A E S T I O X.

- 1 E C I M O quæro: an dispositio. l. quisquis. §. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. vbi filij illius qui commisit crimen læsæ maiestatis efficiuntur incapaces successionis paternæ, maternæ, auitæ, & omnium proximorum, ac etiam extraneorum, locum sibi vendicet qualitercūq; per patrem committatur dictum crimen? Dicas q̄ non: sed solum quando pater dictum crimen commisit contra principem & eius Collaterales, qui
- 2 pars principis reputatur. vt in d. l. quisquis. † Secus si quis molitus esset contra Rempubicam Romanorum, aut suæ Ciuitatis. ita dixit Angel. in d. l. quisquis. col. i. in fin. in versic. in tex. ibi proximorum, & allegat. text. in l. eorum. ff. ad leg. iul. maiesta. idem sentit Cyn. in d. l. quisquis. §. filij vero. col. i. versic. tertio oppono. & Sozin. consi. 27 §. in causa fratrum Andreæ. col. ij. versic. confirmatur. allegat. tex. in l. i. §. & ij. ff. ad leg. iul. maiest. in quibus legibus ponitur pœna quam incurrit committens tale delictum contra Rempubicam Romanorum: & tamen non irrogatur filiis aliqua pœna. † facit, quia tex. d. l. quisquis. continet nouam pœnam contra offendentem principem vel eos qui sunt ad latus illius, dicens, q̄ cum simus in odio
- 3 sis extensio fieri non debet † & ego vidi seruatum in Alma Ciuitate Venetiarum q̄ patre damnato de crimine læsæ maiestatis filij tantum nobilitatis gradu priuati fuere, & non inhabilitati ad successiones aliquorum præterquam paternam: quia patris bona omnia in fiscum delata fuere.
- 4

- 1 Filius patre committente crimen læsæ maiest. cōtra Papā amittit beneficia ecclesiastica.
- 2 Filius patre committente dictum delictum contra Papam vel Cardinalem fit inhabilis ad beneficia Ecclesiastica obtinenda.
- 3 Idem est si pater damnetur de hæresi.

Q V A E S T I O XI.

- N D E C I M O quæro: vidimus supra q. ix. proxima præcedente, q̃ filius patre committente crimen læsæ maiestatis contra principem siue eius Collaterales nō priuatur beneficijs ecclesiasticis, quæ obtinet. Quid dicendum erit, si pater crimen prædictum contra Papam vel eius Cardinales committat? Dicas talī casu filium beneficijs ecclesiasticis quæ obtinet priuari arg. c. i. de scismat. not. Ioan. de Imol. in l. si quis insultaret, in fin. prin. ff. solut. matrī. Et hanc cōclusionem videtur sentire Io. de Turre Cremat. in c. si quis, vi. q. i. in versi. surgit, iterum quæstio. vbi dicit q̃ si pater committeret crimen læsæ maiestatis contra Papam credit q̃ hoc casu filius eius clericus priuaretur beneficijs, vt in c. foelicis. de poen. in vi. & ita etiam tenuit Henric. Boich in c. vergentis. col. fin. in fin. de hæret.
- 2 † vbi dixit, q̃ si pater committit crimen læsæ maiestatis contra Papam vel Cardinalem amittit filius beneficia quæ obtinet, & ad obtinenda inhabilis efficitur. Et pro ista cōclusionē est text. expressus in d. c. foelicis. in §. quod si quis prædictorum, vbi expresse dicitur, q̃ filij nec non & nepotes eorum, qui crimen læsæ maiestatis Cardinalem hostiliter Insequentes vel percutientes siue capientes committunt, beneficijs ecclesiasticis priuantur, etiam si pontificali dignitate præfulgeant. de quo Doct. late in præallegato. c. foelicis. † idem est in hæresi: nam si pater damnetur de hæresi eius filius si sit clericus non solum fit incapax ad obtinenda beneficia ecclesiastica, sed etiam iam obtentis priuatur: vt habetur per Henric. Boich. in d. c. vergētis. col. si. prope finē. allegat tex. in c. quicūq̃ §. hæretici. eod. tit. in vi.
 - 3

S V M M A R I V M.

- 1 Filij cōmittētū crimen læsæ maiest. incurrunt infamiā nō ex suo sed ex patris delicto.
- 2 Filij prædicti an ab honoribus ecclesiasticis, & etiam ordinibus repellantur.
- 3 Filij eius qui commisit criminē læsæ maiestatis, si restituantur ad famam siue ad ordines per Papam, an in foro Imperiali ad honores admittantur?
- 4 Infamis restitutus ad famam per Papam etiam damnatus per secularem iudicem recipiendus est ab Imperatore.

- 5 Filij rei criminis læsæ maiestatis restituti ad famam per Imperatorem, an ad ordines Ecclesiasticos recipiantur?
- 6 Infamis ex proprio delicto ab Imperatore restitutus ad famam, ad ordines Ecclesiasticos promoueri non potest.
- 7 Pater damnatus de crimine læsæ maiestatis, ex cuius delicto filij effecti sunt infames, si restituatur ab Imperatore, an censeantur & ipsi restituti.
- 8 Principali sublato tollitur accessorium.

Q V A E S T I O XII.

- D** VODECIMO quæro: certum est qd filij committentium crimen læsæ maiestatis in principem vel eius consiliarios efficiuntur infames: vt habetur in l. quisquis. in. §. si filij vero. C. ad leg. iul. maiest. & est speciale in crimine isto vt quis incurrat infamiam, non ex suo, sed ex alieno delicto: vt not. Archid. in c. si quis. vi. q. i. t an propter hoc repellatur isti filij ab honoribus ecclesiasticis, & etiam ordinibus? Et dicendum est qd sic. Infames enim omnes sunt qui, a legibus seculi infamantur. c. ij. vi. q. i. ita dixit Præposit. in d. c. si quis. in vers. an tales repellantur. facit vulgata iuris regula in c. infamibus, de regu. iur. in. vi. vbi dicitur, qd in famibus portæ dignitatum non patent. l. infamia. C. de decurio. lib. xl. iudices.
- 3 C. de dignitat. lib. xij. & habetur per Dyn. in d. c. infamibus. t Sed quid si Papa filium eius qui crimen læsæ maiestatis commisit restitueret ad famam, siue ad ordines habilitaret: an talis etiam in foro imperiali ad honores esset admittendus? Et dicendum qd sic, per tex. in c. per venerabilem. qui fil. sint legiti. & not. in c. cum te. de re iudic. ita voluit Præposit. in d. c. si quis. vers. supra allegato, & idem voluit ibidem ante eum Ioan. de Turre Cremat. in vers. item insurgit hic alia quæstio, vtrum si Papa. idem tenuit Collectar.
- 4 in c. in quibusdā. vers. quid si Papa ext. de pœn. t vbi dixit, qd si Papa alium quem damnatum per secularem restituat ad famam, qd talis recipiendus est ab Imperatore, qui minor est Papa. allegat Archid. in c. verum. vi. q. i. reprehendentem Gratianum dicentem, infamiam ex lege ortam, non nisi per Imperatorem tolli posse: quia immo & Papa illam tollere potest.
- 5 t Quid autem dicemus si Imperator prædictos filios restituat? Dicas, qd ecclesia statim illos ad ordines recipiet, cum ipsi nunquam deliquerint: ita dixit Præposit. in d. c. si quis. vers. sic, quæro an tales. t Secus tamen esset in his qui ex proprio facto infames sunt. Tales enim etiam ab Imperatore restitui & ad ordines promoueri non possent, nisi Papa eos restitueret. c. il li. vi. q. i. ita notanter dixit Ioan. de Turre Cremat. in d. c. si quis. in vers. item insurgit alia quæstio, Quid de alijs qui infames sunt. ead. causa & q.
- Sed quid

- † Sed quid dicendum sit, quando Imperator patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis restituit, an filij qui ex patris delicto infames facti sunt (vt in d. l. quisquis. §. filij vero. C. ad leg. iul. maiest.) censeantur et ipsi restituti, & ab infamia liberati, adeo qd ad ordines ecclesiasticos, promoueri possint sine alia Papæ dispensatione? Dicas qd sic: Ita voluit lo. de Turre Cremat. in d. c. si quis. vi. q. i. vers. item surgit quæstio virum si Imperator. nu. 8.
- † facit, quia sublato principali tollitur accessorium: filij enim ex facto patris non suo infames effecti sunt: patre igitur, & sic principali ad famam restituito ab Imperatore, & ipsi filij restituti censendi sunt.

S V M M A R I V M.

- 1 Patre dānato de crim. l. e. maiest. in cōtumaciā, quia noluit cōparere, an filij puniuntur
- 2 Regulariter ubi quis ex alterius delicto punitur, non tenetur quando contra principalem ob eius contumaciam fertur sententia.
- 3 Distinctio Auctoris in casu prædicto.

Q V A E S T I O X I I I.

- T**ERTIODECIMO quæro: si pater imputatus de crimine læsæ maiestatis contra principem, vel illius Collateralem Citatus ad se defendendum a tali impuratione non compareat, & contra ipsum contumacem sit lata sententia bannitoria & confiscationis bonorum: iuxta terminos. l. quisquis. in princ. C. ad leg. iul. maiest. an tali casu puniantur eius filij, vt continetur in d. l. quisquis. §. filij vero? Videtur dicendum qd non: † quia vbi aliquis ex alterius delicto punitur, non tenetur quando contra principalem ob eius contumaciam fertur sententia. facit tex. in l. si ideo. ff. de iur. iur. l. præses. C. de pignor. & ibi glos. Dyn. in l. i. C. quando ex fact. tutor. & habetur per Bart. in l. cum filius. in princ. ff. de verb. obligat.
- † In isto articulo distinguemus: qd aut ex processu contra talem formato probatum est ipsum crimen læsæ maiestatis in principem siue eius Collateralem commisisse, & eo casu, quia sententia lata est contra conuictum, licet contumacem, dicerem filios affici pœnis de quibus in d. §. filij vero: quia vere constat de patris delicto: Aut crimen in processu non erat probatum, sed pater condemnatus fuit ex mera contumacia, & isto casu dicerem prædictam sententiam filijs non nocere, & sic locum esse superius dictis. Cogita tamen: Dubium enim facit quia dicitur in d. l. quisquis. qd eadem seueritate voluntas sceleris huiusmodi, qua esse & cum puniri debet.

Hierony. Gigas.

PP

- 1 Filie committentis crimen læsæ maiestatis an incidat in pœnas in quibus incidunt filij?
- 2 Filius committētis crimen læsæ maiest. & filia eiusdē, quinq; modis inter se differunt.
- 3 Fœmine regulariter masculis timidiores sunt, secus in actibus ueneris.
- 4 Animalia Masculina fœmineis audaciora sunt, Vrsa, & Panthera, fœmine maribus sunt audaciores.
- 5 Filie fœmine, an infames fiant sicuti masculi in casu l. quisquis. C. ad l. iul. maiest.
- 6 Extensio in materia pœnali, licet fiat de persona ad personam, quando hoc procedat?
- 7 Masculinum licet alias in materia odiosa concipiat fœmininum, Secus est quando odium est irrationale.
- 8 Rebellis si quis factus sit cum suis, an fœmine ex ipso rebelle nate comprehendantur?
- 9 Filij bannitorum si prohibeantur a statuto stare in ciuitate, fœmine nō cōprehēduntur.
- 10 Dispositio. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. quo ad filios continet odium irrationale.
- 11 Constitutiones in quibus unus pro alio punitur sunt contra ius naturæ, & diuinum.
- 12 Statutum q. imponit pœnam uni pro alio non est laudabile, sed ualde iniquum.
Statutum quo unus pro alio punitur, nunquam extendi debet.
- 13 Dispositio in filiis non habet locum in filiabus quando est diuersa ratio.
- 14 Filius natus ex patre partiali contra Regem præsummitur esse eiusdem uitij.
Filius gesta patris imitari præsummitur.
- 15 Filius præsummitur eiusdem intentionis cuius fuit pater.
- 16 Posterorum appellatione ueniunt etiam fœmine.
- 17 Iudex in iudicando, a communi opinione regulariter recedere non debet.
- 18 Iudex qui contra communem opinionem iudicat, censetur per imperitiam iudicare.
- 19 Iudex iudicans contra communem opinionem litem suam facere dicitur.

QVÆSTIO XLIII.

- VARTODECIMO quæro: an pœna in familiæ & incapacitatis: de qua in d. l. quisquis. in. s. filij vero, inducta cōtra filios eius, qui in principem vel eius Collaterales crimen læsæ maiestatis committunt, locum habeat etiam in filiabus: Et dicendum q. non, per tex. in d. l. quisquis. s. ad filias sane. C. ad leg. iul. maiest. ubi filie capiunt falcidiam ex bonis matris, siue testata siue intestata decesserit, ex quo tex. iuncto tex. ibidem in. s. filij vero. plures elliciuntur differentie inter filium & filiam
- 1 etus qui commisit crimen læsæ maiestatis, † Prima erit, q. filius, a successione materna siue ex testamento siue ab intestato totaliter excluditur. d. s. filij vero. a tamen filia falcidiam in bonis matris habere debet, vt in d. s. ad filias. Secunda differentia erit, q. filius excluditur a successione extraneo-

rum ex testamento, vt in d. s. filij vero. & tamen in filiabus hoc dispositum non reperitur, vt patet ex d. s. ad filias. Tertia erit differentia, nam filij perpetuo egentes & pauperes esse debent, vt in præallegato. s. filij vero. at filiae mediocrem alimoniam potius quam Emolumentum & nomen hæreditis habere debent, ut disponitur in d. s. ad filias. Quarta erit differentia, quia filios paterna infamia semper concomitatur. d. s. filij vero. in filiabus vero hoc non reperitur dispositum. Quinta erit differentia, quia filij paterni hoc est hæreditarij criminis exempla metiuntur, vt inquit text. in d. s. filij vero. filias autem pro infirmitate sexus minus auras esse confidimus: ideo circa eas mitior debet esse sententia, vt dicit text. in præallegato. s. ad filias sane. in fin. † ex quo not. Cyn. q. foeminae regulariter masculis timidiore sunt: secus tñ dicit esse in actibus venereis, allegat illud Iuuenalis.

Fortem animum præstant rebus quas turpiter agunt.

- 4 † Idem dicas esse in animalibus in quibus foeminae pariter Timidiore sunt, vt inquit Aristotel. lib. ix. de animal. Excipit tamen Vrsam & Pantem,
- 5 quas dicit audaciores maribus esse. † Sed quæro: an secunda & quarta differentia circa foeminas veritatem contineant, & sic an filiae in casu. d. l. quisquis. C. ad leg. iul. malest. reddantur infames sicuti filij, & pariter incapaces ad successiones extraneorum? Bart. in l. i. ff. de verbo. signific. tenuit. poenam infamiae & incapacitatis bonorum, de quibus in d. s. filij vero. extendi non debere ad filias foeminas: dum ibi dicit, q. appellatione filiorum non veniunt filiae, & sic q. masculinum non concipiat foemininum in terminis d. l. quisquis. s. filij vero. & rationem esse dicit, quia dicta l. quisquis. continet odium irrationabile, & idem tenuere Bal. Angel. & Salicet. in l. quicumq. C. de seru. fugit. quia & ipsi ea ratione mouentur, † q. licet alias in materia poenali extensio fiat de persona ad personam, vt not. gl. os. & Doct. in l. si quis id quod. ff. de iurisd. & omnium iudicum. & not. Bal. per illum tex. in c. i. s. porro. in tit. quæ fuit prima causa benefi. amittēd. in vltibus feud. Hoc tamen procedit quando odium est rationale secus si sit irrationale, vt in d. l. quisquis. s. filij vero. nam irrationale est, q. filius pro patre puniatur quando ipse nō deliquit. Isto enim casu de vna persona ad aliam non fit extensio: Ita dixit Dec. in terminis. d. l. quisquis. in consi. lxxij. Et diligenter pro viribus. col. penul. vers. cōfirmatur hoc quia. in i. vol. † Quin immo licet alias in materia odiosa masculinum concipiat foemininum, vt in d. l. si quis id quod. Tamen quando odium est irrationale secus est, vt in d. l. quisquis. s. filij vero. & hoc etiam tenuerunt Bal. Angel. & alij. in l. Galus in princ. ff. de liber. & posthu. Imol. in l. si ita scriptum. de legat. ij. Cyn. & alij in d. l. quicumq. C. de seru. fugit. Et q. propter odium irrationale q. continet d. l. quisquis. in s. filij vero, ibi masculinum non concipiat foemi-

- ninum, tenuit etiam las. in d. l. si quis id quod. col. ij. vers. item vbi tractatur de odio. & ibidem col. ij. vers. Sexto limita. & idem voluit Aretl. in consil. 79. per totum t vbi notanter dixit, q si aliquis sit factus rebellis ipse & sui, ea ratione quia ipse Tradidit Arcem siue Fortilitium Hostibus, q sub illo verbo, sui non venient sceminae ex ipso rebelle natae. ad idem facit q dixit Bal. in l. quicumq. C. de seru. fugit. t vbi voluit, q si ex forma statuti filij banitoru prohibeantur stare in ciuitate, sub dispositione dicti statuti filiae sceminae non comprehenduntur. idem tenuit Curt. Iunior. in. consil. 76. praesupponitur in facto. col. ij. nu. 8. & Curri. Senior. consil. 30. in facto contingit dubitari. Et q vbi agitur de odio irrationali (vt in d. l. quis quis.) masculinum sceminum non concipiat, tenuit etiam Dominus Carolus Ruinus praceptor meus in consil. 103. visis legitimationibus col. 8.
- 10 nu. 14. in ij. volum. t Pro conclusione praedicta, q dispositio. d. l. quisquis. in d. s. filij vero. contineat odium irrationale, facit q legitur Ezechiel. c. 17. & in c. Iudaei. l. q. iij. vbi scriptum est, q filius iniquitatem patris non portabit. ad idem facit q voluit Bald. & ibidem Salyc. in rubr. C. res inter
- 11 alia acta. t vbi dixit, q constitutiones in quibus vnus pro alio punitur sunt contra ius naturae & diuinum. Et dixit idem Bal. in l. dotis. C. de iure dot. q statutum quod filijs pro patribus poenam imponit, est valde durum &
- 12 Rigorosum. t & dixit Angel. in l. Sancimus. C. res inter alios acta. quod statutum quod imponit poenam vni pro alio non est laudabile, sed valde iniquum. ad idem facit q voluit Bal. in l. captiui. C. de epis. & cleric. vbi dixit, q statutum quo vnus pro alio punitur, tanquam odiosum nunquam extendi debet, maxime quando poena corporalis vel infamiae imponitur.
- Confirmatur praedicta conclusio, q d. l. quisquis. in s. filij vero. corineat odium irrationale ex eo, q filius ex patris delicto puniatur: quia id est contra iuris communis dispositionem, quo cautum est, q poena suo tenere debeat Authores. l. sancimus. ff. de poen. & in rubr. C. ne fil. pro patre. & rursus est contra ius diuinum, in quo scriptum est, anima quae peccauerit ipsa morietur. c. si habes. 24. q. iij. est etiam contra ius canonum, quo cauetur, vt nullus odio alterius praegravetur. c. non debet. de regu. iur. in vi. Et q masculinum non concipiat sceminum in d. s. filij vero. propter odium irrationale, de quo ibi, tenuit etiam Dec. in l. scemine. nu. 109. ff. de reg. iur. comprobatur & alia ratione: q in d. l. filij vero. appellacione filiorum non
- 13 veniant filiae t quia vbiq. est diuersa ratio in filiabus quam in filijs dispositum in vno non habet locum in alio, vt notanter dixit Bald. in l. seruus. C. commu. de success. in d. auten. s. filij vero. dicitur, q ideo ibi dispositum contra filios, quia paterni hoc est haereditarij criminis exempla in eis metiuntur, q ibi dicit Salyc. in ij. not. q filius censetur haeres eiusdem pro

ditionis, et de simili prodicione contra eum est præsumptio, per verba textus ibi, in quibus &c. Adde tu, qd filius natus ex patre partiali contra regem, præsummitur & ipse esse eiusdem vitij, vt notanter dixit Angel. in l. si fugitiui. C. de seru. fugit. & filius gesta parentis imitari præsummitur. Specul. in prohæm. Specul. t. ad idem facit qd voluit Bal. in liberti libertæq. C. de oper. libert. vbi dixit, qd filius præsummitur eiusdem intentionis cuius pater fuit, faciunt plura quæ ad hoc congerit Thom. Gram. in consil. 13. in causa milioniana. col. ij. & idem in consil. 31. in causa mag. lo. Bap. col. i. nu. 45. In §. vero ad filias sane in ead. l. quisquis. C. ad leg. iul. ma. iest. dicitur, qd circa eas mitior debet esse sententia, quas pro infirmitate sexus minus auras confidendum est: & sic patet, qd diuersa, est ratio in filiabus quam in filijs, merito de masculo ad foeminam ibi nō fiet extensio. Et ista est commu. opinio contra quam insurgit Claudius de Seyfello in d. l. si quis. id quod. ff. de iurisd. omnium iudic. vbi voluit, qd pœna incapacitatis & infamix statuta contra filios committentis crimen læsæ maiestatis (de qua in d. §. filij vero.) locum habeat etiam in filiabus: asserens ita consuluisse in quadam causa quæ tunc indecisa pendebat, & multa circa hoc pro, & contra, adducit, & tandem residet in d. contraria opinione. Et licet omnia adducta per Claudium contra dictam commun. opin. transcribere non intendam, non propterea omittam respondere aliquibus per eum adductis, quæ magis stringere videntur pro eius opinione.

Et primo non obstat, qd idem Claudius dixit, qd text. d. l. quisquis. in §. filij vero. declaratur per text. in l. si. C. de bon. damnat. in fin. vbi dicit text. qd committens crimen læsæ maiestatis iustam pœnam ad suos etiam posteros transmittit, t. & posterorum appellatione veniunt etiam filix. vt per glos. in l. sordidorum. C. de excusat. muner. lib. x. & facit text. in c. vbi cūq. de pœn. in vi. Nam dico, qd d. l. fina. in fin. C. de bon. damnat. non declarat d. l. quisquis. immo ab illa declaratur, vt colligitur ex glos. in verb. transmittit in d. l. fin. quæ declarando illa verba ad suos posteros transmittit, refert se ad text. in d. l. quisquis. ad quod facit etiam text. in au. & bona damnat. C. cod. titu. de bon. damnat. quæ au. & immediate sequitur post d. l. fin. & d. au. & in fin. dicit, in maiestatis vero crimine cōdemnatis veteres leges seruari iubemus. & ibi glos. in verb. iubemus. dicit, vt supra ad leg. iul. ma. iest. Ex quo clare patet. d. l. fin. in fin. non declarare text. in d. l. quisquis. sed ab illo declarari. Nec etiam obstat communi opinioni tex. in d. l. si quis id quod. ff. de iurisd. omni. iudic. in quo Claudius facit magnum fundamentum pro sua opinione: quia licet ibi verbum, si quis, declaratur per illum tex. comprehendere tam foeminam quam masculum contrauenientem, id merito procedit, quia pœna suos Authores tenet, qd etiam erit in crimine

læsæ maiestatis. Nam nemo dubitat, quod in d.l. quisquis. C. ad leg. iul. manifest. illud verbum, quisquis. non comprehendat etiam foeminam committentem crimen læsæ maiestatis: sed in d.s. filij vero, disponitur, q̄ filij non ex suo sed ex patris delicto puniantur, ergo non est bona illatio q̄ idem sit in filiabus in quibus est inducta alia dispositio diuersa, vt habetur in eadē. l. quisquis. in s. ad filias sane. Secundo respondetur, q̄ tex. in d.l. si quis id quod. continet odium rationale: quia punit pariter & masculum & foeminam delinquentem: sed tex. in d.l. quisquis. s. filij vero. punit filiū, nō ex suo sed ex paterno delicto, quod est irrationale, vt supra dictum fuit. cum igitur tex. in d.l. si quis id quod. contineat casum longe diuersum, ex eo ad casum nostrum, nō erit bona illatio. l. Papinianus exuli, de minor. ff. Et dum subdit Claudius loco præallegato, q̄ eius opinio tenenda est in iudicando & consulendo, & q̄ temerariū esset aliter iudicare, cōstat ex præmissis secus fieri debere: maxime quia (vt dixi,) Prima opinio communis est,

17 † & a communi opinione regulariter in iudicādo recedere non debemus, vt not. Doct. in c.i. vbi Abb. col. ij. vers. & vt habeas. de constitut. et Bal. in l.i. in fin. ff. de vulgari & pupillar. subtit. & in c.i. in fin. de nat. success. feud. Alex. in consi. 25. nu. 1. in vi. vol. Soci. nepos. cons. 189. nu. 74. in ij.

18 vol. † Quinimmo iudex, qui contra communem opinionem iudicat, censetur per imperitiam iudicasse, vt dixit Alex. in l. cum prolatis. & ibi Angel. ff. de re iudic. l. si. in l. fin. col. penul. ff. qui satisfact. cogant. & dixit Bar.

19 in l. ij. C. de poen. iudic. qui mal. iudic. † q̄ iudicans contra communem dicitur facere licem suam. Cæterum si cupis uidere quibus casibus masculinum concipiat foemininum, vide per Archid. in c. si quis suadente. xvij. q. iij. & ibidem per Egid. Bellemere. latissime, Et per doct. in d.l. si quis id quod. ff. de iurisd. omni. iudic. & per doct. in l. quicumq̄. C. de seru. fugit. & per Decium. in d.l. foeminæ. ff. de regul. iur.

S V M M A R I V M.

- 1 Filia damnati de crimine læsæ maiestatis an dotari debeat a fisco, in quem bona patris deuenerunt.
- 2 Ferdinandus Rex Neapolis Principis Rosani filiam, qui contra eum crimen læsæ maiestatis commiserat, honorifice dotauit.
- 3 Filij imitatores patris esse censentur.
- 4 Foemine minus aures iudicantur.
- 5 Foemine timiliores uiris sunt, præterquam in actibus ueneris.
- 6 Ratio cur mulieres sint audaciores uiris in actibus ueneris.
- 7 Filia q̄ simul cū patre machinata est contra principem uel eius statum, æque punitur.
- 8 Mulieres de Bocacis Brixienfes damnate fuere pro crimine læsæ maiestatis.

VINTO DÉCIM O quæro : an filia damnati de crimine læsæ maiestatis dotari debeat a fisco in quæ patris damnati bona deuenerunt ? In hac quæstione Bal. in l. si patri. col. ij. C. de dot. promissio tenet q̄ sic, quem refert & sequitur Math. de Afflict. in c. i. in §. præterea si vassallus. in versic. glo. ij. nu. 10. in tit. quæ fuit prima causa benefici

amittend. & idem Math. in tit. quæ sint regal. in §. & bona committētium.

col. i. circa princ. † ubi tenendo hanc opinionē refert q̄ tempore suo Ferdinandus Rex Neapolis hoc seruauit: Nam cū fuisset damnatus Princeps Rosani, qui notorie maiestatis crimen commiserat contra ipsum regem, illius bonis omnibus fisco delatis, idem rex eiusdem dānati filias honorifice nuptui tradidit, easdem ex paternis bonis fisco additis dorando. Et sic ex hoc confirmatur conclusio de qua supra q. proxima præcedenti, Quod si liæ rei criminis læsæ maiestatis non puniuntur eisdem pœnis quibus mar

sculi ex huiusmodi patris delicto. † Et diuersitatis ratio, est quia filij immitatores patris esse censentur, & eius delicti hæredes. d. §. filij vero. l. quisquis.

C. ad leg. iul. maiest. † sceminae vero minus aures iudicantur; cum maribus timidiore sint, vt not. Doct. in d. l. quisquis. in §. ad sceminas sane. ubi

Cyn. in vi. not. † dicit, sceminas timidiore viris esse, præter quā in actibus veneris, in quibus viris audaciores sunt, facit illud Ouidij lib. 4. Metham.

Callida per tenebras uersato Carline Tysbe.

Egreditur, fallitq; suos, adopertaq; uultum

Peruenit ad tumulum, dictaq; sub arbore sedit.

Audacem faciebat amor.

† Rationem autem, cur mulieres audaciores sint viris in actibus veneris esse puto, quia (vt inquit Aristotel. lib. iij. de animal.) sceminae habent partes inferiores validiores quam viri: viri vero partes superiores validiores quam sceminae. Ideo mulieres ad luxuriam proniores sunt, Et quia tempore Æstiuo mulieres magis stimulantur ad venerem, quam tempore hiemali, puto eas audaciores in actibus veneris esse Æstate quam hieme: secus in masculis, qui tempore hiemali magis quam mulieres venerem appetunt, teste Aristotel. lib. v. de animal. † Limica tamen supradictam conclusio nem non procedere, quando filia simul cum patre machinata fuisset contra principem, vel eius statum. per tex. in d. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. Nam sub illo verbo, quisquis, comprehenditur tam masculus quam scemina committens crimen læsæ maiestatis, vt not. ibi Doct. & habetur expressum. in l. si quis id quod, ff. de iurisd. omni. iudic. multoties enim repetum

- est foeminas etiam in praedictum crimen incidisse, † Et ego vidi condemnationem latam vsq; de anno domini millesimo quadringentesimo duodecimo die trigesimo Iulij. per quendam. D. Petrum de Ballano tunc potestatem Brixiae, pro magnifico. D. Pandulfo de Malatestis, tunc Brixiae et Bergomi Domino, contra quasdam mulieres de Boccacis pro crimine laesae maiestatis quae insimul cum eorum viris rebellant ab eodem Domino Pandulfo, & adheferat Domino Fazio Cane Scaligero, qui tunc Veronae Dominatum tenebat. fuere etenim dictae mulieres ad poenam capitis, & bonorum confiscationem condemnatae,

S V M M A R I V M.

- 1 Hermasfroditus patre committente crim. laesa maiest. an puniatur sicut ceteri filij eiusdem
 - 2 Hermasfroditus incallescens magis in sexum foemineum, quam uirilem, non succedit in feudo, a quo foemine excluduntur.
 - 3 Hermasfrodito cum baptizatur, quando sibi imponatur nomen maris uel foemine?
 - 4 Hermasfroditus an possit esse testis.
 - 5 Foemine in testamentis an possint esse testes?
 - 6 Primus Hermasfroditus fuit Veneris, & Mercurij filius.
 - 7 Androgine sunt Populi in Affrica utriusq; sexus.
 - 8 Hermasfroditus pariter incallescens in utroq; sexu quomodo sit iudicandus?
 - 9 Hermasfroditus incallescens pariter in utroque sexu. ad ordines clericales promoueri non potest.
 - 10 Reprobatur opinio Praepositi circa hermasfrodium.
 - 11 Vna & eadem res non debet diuerso iure censi.
 - 12 Incertitudo actum initiat.
 - 13 Hermasfroditus pariter in utroq; sexu incallescens, an ad successionem feudi admittatur?
 - 14 Imperfectus non est omnino qui perfecto similis est.
 - 15 Hermasfroditus quod incallescat magis in uno quam in alio sexu, quomodo cognoscatur.
 - 16 Hermasfroditus qui utriusque membri officio fungi potest, cogi potest alterum eligere quo uti uelit.
- Aequus Turchus in Ciuitate Venetiarum iussus est habens utrunque sexum.
- 17 Hermasfroditus tenetur singulo anno confiteri peccata sua.
 - 18 Hermasfroditus incidit in poenam. l. si quis in tantam. C. unde ui.
 - 19 Statutum quod mulier contrahere non possit sine consensu consanguineorum an comprehendat hermasfrodium?
 - 20 Matrimonium contractum cum Hermasfrodito an teneat?
 - 21 In Ciuitate Venetiarum Hermasfroditus quidam qui reputabatur puella nupsit, & matrimonium fuit dissolutum.

Q. V A E S T I O X V I .

EXTODECIMO quæro: vidimus supra quæstione
xiiij. & q. xv. proxime præcedentibus, qualiter ex patris
delicto in crimine læsæ maiestatis filius puniatur: & q. cū
filiabus mitius agitur: & q. text. in l. quisquis. in princ. C.
ad leg. iul. maiest. comprehendit, tam fœminam quam ma-
sculum dictum crimen perpetrantem: † Quid dicendum

erit de Hermafrodito, an iudicandus sit secundum dispositionem in tex. d. l.
quisquis. in §. filij vero. aut secundum dispositionem d. l. in §. ad fœminas
sane. & sic an vti filius vel vti filia illius qui crimen læsæ maiestatis com-
misit iudicandus sit? Pro intelligentia huius quæstionis distinguendum
puto: q. aut Hermafroditus incalescit magis in sexum virilem, aut magis
in sexum fœmineum. Primo casu vt masculus iudicabitur. l. sed & quæst
tum. & ibi doct. maxime Alex. ff. de liber. & posthu. Et eo casu vti filius
masculus iudicabitur incurrisse poenas, de quibus in d. §. filij vero patre cō-
mittente crimen læsæ maiestatis. Secundo vero casu, quando magis inca-
lescit in fœmineum sexum, & tunc vt fœmina censendus est. l. cum quæri-
tur. ff. de stat. hom. & sic comprehendetur sub dispositione. d. §. ad filias sa-
ne. † facit ad hoc, quia quando Hermafroditus incalescit magis in sexum
fœmineum quam virilem, (quo casu iudicatur vt fœmina,) non succe-
det in feudo, a quo regulariter fœminæ excluduntur. vt voluit glos. in l.
de quibus. in verb. quibus. ff. de legibus. per text. in d. l. cum quæritur. se-
cus si magis in virilem sexum incalescat, vt voluit Bal. in c. l. de alien. feud.
pater. & idem in c. si clientulus. col. iij. de alien. feud. doct. in l. l. C. quæ sit
long. consuet. & Bald. in l. fin. C. de suis. & legit. † facit quia cum baptiza-
tur Hermafroditus, si eius sexus magis in virilem præualeat, ei nomē ma-
sculi imponitur: si secus fœminæ nomen ei imponendum est, vt per Bal.
in l. quorties. C. de suis. & legit. & Ang. in l. de quibus. ff. de legibus. † Sed
an Hermafroditus poterit esse testis? Dicās hoc dependere a qualitate eius
sexus, vt dicit text. in c. testes. §. Hermafroditus iij. q. iij. & l. repetūdarum.
ff. de testibus. Nam si quæramus, an possit esse testis in testamento: viden-
dum erit an magis in eo sexus masculinus quam fœmineus præualeat.
Nam si præualeat sexus fœmineus non poterit esse testis in testamento:
† quia fœminæ in testamentis testes esse non possunt. §. testes. nisi. de testa-
men. & ita dixit glos. in d. §. Hermafroditus. & ibi doct. maxime Ioan. de
Turre Cremat. idem voluit Specul. in titul. de instrum. editio. §. xij. versic.
quid si vnus ex testibus. In iudicijs vero admitteretur, vt dicit præalle-
gat. glos. Si vero magis in sexum virilem incalesceret, tunc etiam in testa-

Hierony. Gigas.

QQ

- mento testis esse poterit, vt dicunt doct. ibi q̄ ex illo tex. probatur, dum ibi dicitur, Hermasfroditus an ad testimonium admittatur, qualitas sexus in calefcentis ostendit, & ibidem Ioan. de Turre Cremat. idem tenuit Hostien. in summa, in tit. de testibus. in vers. quis possit esse testis, vers. quid de Hermasfrodito. Vide Nellum, in tra. st. suo. de testi. nume. 4. & Steph. Aufer. in simili tra. st. suo. nu. 49. & Iacob. Butri. similiter in tra. st. de testib. nu. 7. & Ioannem Corasium Doctorem Tholosanum in l. cum quaeritur.
- 6 ff. de stat. homin. † vbi dixit q̄ primus Hermasfroditus fuit Veneris & Mercurij filius, dictus ab Hermes quo nomine Mercurius a Graecis nuncupabatur, & Aphrodite, quod est Venus, et appellatur etiam Androgynos
- 7 qui vir est, & foemina, & vt testatur Plinius lib. viij. cap. 3. † Androgynae sunt Populi in Aphrica vtriusq̄ sexus, inter se mutuis vicibus coeūtes, quibus dextera Mama virilis est, leua muliebris.
- 8 † Quid autem dicendum erit si in Hermasfrodito sit Parilitas sexus, adeo vt non magis in vno quam in alio sexu incalescat, Hug. quem referunt doct. in d. s. Hermasfroditus. dicit se credere q̄ tunc de eo sit iudicandum sicuti de foemina, & ideo testificari non poterit, in casibus in quibus foemine in testes non admittuntur, † & minus tali casu ad ordines clericales promoueri posset, vt voluit Ioan. de Turre Cremat. qui refert etiam Guiliel. ita tenuisse, & Praeposit. in d. s. Hermasfroditus, rationem adducens, quia vbi in Hermasfrodito paritas sexus reperitur, ordinari non debet, quia Tutor via tenenda est c. Iuuenis. de sponsal. sed circa testimoniū ferendum dicit esse dubitabile, quia edictum de testibus est prohibitorium certarum personarum, & qui non reperitur prohibitus testificari posse videtur l. i. & l. ij. in princ. ff. de testibus. subdens q̄ Hermasfroditus solum reperitur prohibitus, quando magis in foemineum sexum incalescit, vbi foemine a testimonio arcantur, ergo in casu dubio testificari non erit prohibitus, † & in ista opinione residet idem Praeposit. quae salua tanti viri reuerentia mihi non placet. Nam in Hermasfrodito iure statutum est q̄ ad hoc vt sciamus an testis esse possit nec ne, qualitas sexus incalescentis spectanda est, vt dicit expresse tex. in d. c. si testes. in praellegato. s. Hermasfroditus, ergo eo non apparente testificari non poterit, secundo reprobatu dicta doctrina Praepositi ex alio, quia ipse in d. s. Hermasfroditus concedit, q̄ non apparente in quo sexu magis praeualeat ordinari non poterit, quod nulla alia ratione esse potest, nisi quia potius foemina quam mas iudicetur, cum foeminæ ordinari non possint, ut supra dictum fuit, Ergo pariter in testimonio ferendo, vbi in teste requiritur qualitas masculina,
- 9 admitti non debet, † quia vna & eadem res non debet diuerso iure censeri. l. cum qui edes, ff. de vscap. facit quia vbi actus est in incerto non est

- satisfactum legi requirenti certam qualitatem, puta masculinitatis, vt in l. repetundarum. ff. de testi. & in d. c. si testes. §. Hermafroditus. iij. q. iij. † videmus enim quod incertitudo actum viriat. l. duo sunt Titij. ff. de testam. tutel. præterea si teneremus opinionem Præpositi, esset destruere dictum Hug. quem refert et sequitur idem Præpositi. in d. §. Hermafroditus. qui voluit, q̄ in paritate sexus Hermafroditus iudicaretur vt foemina. Nec obstat fundamentum Præpositi dum dicit, q̄ edictum de testibus est prohibitio rium certarum personarum. l. i. & l. iij. ff. de testibus, & qui non reperitur prohibitus testificari potest: quia respondeo, q̄ in casu nostro decisum est in iure, qualitatem sexus magis incalcescentis in Hermafrodito spectandam, vt sciamus an in negotio de quo agitur testis esse possit, vt in d. l. repetundarum & in d. §. Hermafroditus. † Quid autem dicendum erit quo ad feudi successione, an Hermafroditus æqualiter in vtroq̄ sexu incalcescat illam admittatur? Angel. in l. de quibus. ff. de legibus mouet hanc questionem in ij. col. versi. sequitur in glos. idem erit. Et ibi decedit, q̄ si talis peteret se ad feudum admitti tanquam masculus, & exciperetur contra eum q̄ esset foemina, tunc cum probationes essent æquales succumberet agēs. arg. text. in l. si vero. §. qui pro rei qualitate. ff. qui sat. dar. cogant. Bal. vero in l. quoties. col. ij. versi. Sed contrarium dicebatur. C. de suis. & legitim. dicit se consuluisse, q̄ si visis pudendis quæ sunt vilissima pars corporis nostri non appareret maior incalcescentia in vno sexu quam in alio, si tamen ex alijs operibus virtutis q̄ agilitate corporis in eo virilitas præponderaret, q̄ tali casu in feudo succederet: † quia nō est omnino imperfectus qui similis est perfectio: quia imperfectio tali casu est occulta, quia tegitur: perfectio autem est euident & manifesta, & ideo dicit hanc eligendam.
- † Sed quæro: quomodo cognosci possit, q̄ Hermafroditus magis in vno quam in alio sexu incalcescat? Præpositi. in c. testes. §. Hermafroditus. iij. q. iij. refert Hug. dicere, q̄ hoc cognoscitur per aspectum corporis vel conuersationem, vel si barbam habet, & semper velit virilia pertractare & exercere, non autem foeminea, ac semper cum viris vult esse & conuersari, non autem cum foeminis, dicit enim ex hoc significari q̄ in virilem sexum magis incalcescat, si vero barba careat, & semper velit esse cum foeminis, & opera foeminea exercere: & eo casu iudicari posset foemineum sexum in eo præualere. Idem dixit ibidem Ioan. de Turre Cremat. & ibidē dicit Præpositi. q̄ ad huiusmodi præpositum multum facit inspectio genitalium. Dicit tamen, q̄ si ex inspectione genitalium non appareret q̄ magis in vno quam in alio sexu præuuleret, sed ex corporis agilitate & alijs virtutibus virilibus, & operibus virilitas cōstaret, vt masculus iudicaretur. vt dixit Bal. in præallegat. l. quoties. col. penul. versi. sed contrarium dice-

- 16 batur. C. de suis & legiti. hæredi. † Quid si Hermafroditus vtriusq; mē-
bri offic. fungi possit, q; vtriq; quādoq; accidisse inuentū est? Et Hostiens.
in summa in tit. de teste. in vers. quis possit esse testis. vers. quid de Herma-
frodito. Testatur, q; in sua villa Serusix Hermafroditus inuentus est, qui
& fœminei & virilis sexus officio vtebatur. Dixit Hostiens. ibidem, q; co-
gi potest eligere quo vti velit, & iureiurando astringetur de cætero ad al-
tero non vtendum: cum duplici officio, & maxime tam diuerso, fungi nō
debeat. arg. xvi. q. i. c. presbyteros. & arg. tex. in c. diuersis, de cleric. coniu-
gat. & l. si plures. ff. de pact. quod suo tēpore fecisse dicit Episcopum Tau-
rinensem eius Diocesani. Et ego vidi in Ciuitate Veneriarum hoc an-
no. 1551. de mense Ianuarij equum Vnum Turchum habentem vtrūq;
sexum, & carentem testiculis: sed sexus fœmineus in eo erat admodum
paruus ac inutilis, emittebat enim Vrinam ex membro quod etiam erat
- 17 facis paruulum, non ex signo fœmineo. † Cæterum Hermafroditus te-
netur singulo anno confiteri peccata sua, vt masculus & fœmina: Ita dixit
Anto. de Butr. in c. omnis vtriusq; sexus. de pœnit. & remissio. & ibidem
- 18 lic. Zochus. Ferrariensis. † Item Hermafroditus incidit in pœnam. l. si quis
in tantam. C. vnde vi, secundum Bar. & Bal. in d. l. si quis in tantam. col. ij.
- 19 † Quid dicendum stante statuto, q; mulier contrahere non possit sine cō-
sensu consanguineorum, an in eo comprehenderetur Hermafroditus? Bal. in
l. omnes populi. col. ix. versic. quid si statutum dicit. ff. de iust. & iur. dixit,
q; non: quia Hermafroditus est homo mixtus, non autem proprie mu-
lier. idem tenuit Petr. de Anch. in repet. c. canonum statuta. in vers. venio
ad quartum membrum. de constitut. de quo vide solennem Doctorem
Præceptorem meum D. Guliel. Pōtanum Perusinum in l. stipulationum;
- 20 col. viij. circa. fin. vers. quod firmat Bal. ff. de verbor. obligat. † Ex præ-
dictis deciditur quæstio: vtrum matrimonium contractum cum aliqua rā
quam muliere, quæ tamen vtrūq; sexum habebat, tenuerit: Nam si se-
xus masculinus præualeat, vtrūq; matrimonium erit inualidum, si vero in ea
- 21 fœmininus sexus validior esset, vtrūq; matrimonium tenebit. † Et casus ac-
cidit iam multis annis in hac alma Ciuitate Veneriarum, q; quedam no-
bilis puella, (ita enim reputabatur) nupsit cuidam nobili, a quo transdu-
cta, & a viro vt secum tanquam cum eius vxore matrimonium consuma-
ret requisita, inuenta est magis in virilem quam in fœmineum sexum in-
calefcere, quo circa re in iudicium corā Reuerendiss. Patriarcha loci ordi-
nario deducta matrimonium inter eos contractum inualidum existere
pronuntiātū extitit, de quo perbelle alludens Christophorus Picrius Gi-
gas Patrius meus egregius poeta sic scripsit.

Sanguine Patrio Puer est, & nata Puella,

Credita femella est: mas fuit ille simul.
 In dubio est sexu, maris at plus parte calefcit.
 Pro Pudor. Vt mulier nupit Adulter erat.

S V M M A R I V M.

- 1 Mater committens in principem sicut pater, incidit in crimen lese maiestatis.
- 2 Lex exhorbitans aliquando loquens in matre ad patrē extenditur ex idéitate rationis.
- 3 Filij matre committente crimen lese maiestatis in principem, an incidant in poenam. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest.
- 4 Filius non dicitur una persona cum matre, sicuti cum patre.
- 5 Mater committens crimen lese maiestatis punitur eisdem poenis quibus pater tale delictum committens.
- 6 Secus quo ad filios.
- 7 Quando aliquis punitur a iure, uel ab homine usque ad certam generationem descendentes ex linea masculina tantum comprehenduntur.
- 8 Priuilegia concessa masculis & eorum posteris ad sceminas non extenduntur.
- 9 Posterius plus in delicto patris quam matris puniuntur.
- 10 Statuta loquentia in patre non extenduntur ad matrem.
- 11 Maritus non punitur uxore committente crimen lese maiestatis.
- 12 Filij a femine uiri procedunt non matris.
- 13 Filius patri non matri assimilatur.
- 14 Filius generationem a patre non a matre consequitur.
- 15 Masculus potest generare in alio, scemina uero est que generat ab alio.
- 16 In generatione an requiratur concursus paterni & materni seminis?
- 17 Filius cum patre una & eadem caro reputatur.
- 18 Crimen lese maiestatis, & crimen heresis equiparantur.
- 19 Argumentum de crimine lese maiestatis, ad crimen heresis ualidum est. Non, contra.
- 20 Maiestatem diuinam offendere plus est quam offendere terrenam.
- 21 Equiparatio criminis lese maiestatis, & heresis, quo casu procedat.

Q V A E S T I O XVII.

ECIMO SEPTIMO quæro: vidimus hucusque quomodo ex delicto lese maiestatis per patrem commissio filij puniatur iuxta terminos. l. quisquis. C. ad l. iul. maiest. verum quia etiam mater committens dictum crimen incidit in poenam illius legis (quam non est dubium a dicta lege comprehendere, ut dixit Angel. in tract. malef. in verb. & huiusmodi tradito la tua patria, in vers. & aduertendum est. ubi refert, quod mulier huiusmodi crimen committat, tamen quod ip-

- se semel de facto vidit Bononiæ. Idem tenuit Angel. in *s. inter dūm, in sit.*
- 1 de hæred. quæ ab intest. deferunt, t̄ vbi dixit, q̄ glos. in d. l. quisquis. in *s.* ad filias sane. in verb. non ausuras. quæ dicit, q̄ mater incidit in crimen læsæ maiestatis si in principem committat, vt est dictum de patre in eadem.
 - 2 l. quisquis. in princ. est communiter approbata, t̄ nec hoc est mirādū: quia aliquando lex exhorbitans loquens in matre ex identitate rationis ad patrem extenditur, vt not. per glos. in l. foemina. C. de secund. nupt.) t̄ An autem commisso crimine læsæ maiestatis in principem per matrē filij puniantur, sicuti puniuntur quando pater huiusmodi crimen commisit? In
 - 4 ista quæstione Alberic. in d. l. quisquis. col. penul. dixit, q̄ non: t̄ quia filius non dicitur vna persona cum matre sicuti cum patre. Et quia ille text. hoc non dicit: ergo extendi non debet. l. interpretatione. ff. de pœn. hoc idem tenuit Odo. ibi in vers. sed quæro quid erit si mater. vbi dixit, q̄ Azo. contrarium tenuit, quamvis pro sua opinione non alleget aliquam legem. & q̄ d. l. quisquis. loquitur tantum de patre, et nil de matre dicit: vnde cum sit pœnalis & odiosa, vt colligitur arg. ff. de liber. et posthu. l. cum quidam
 - 5 t̄ Oldrad. vero in hac quæstione vt refert. Alberic. in d. l. quisquis. distinguebat, q̄ aut loquimur de pœnis quibus puniuntur committentes dictum crimen quæ ipsius committentis personam concernunt: Et eo casu idem sit in matre tale delictum committente quod est in patre, videlicet q̄ capite puniatur & eius bona fisco applicentur: et isto modo procedat glos.
 - 6 in d. l. quisquis, supra allegata. t̄ Quo vero ad pœnas quæ alios tangunt, vt puta q̄ filij bonis maternis sicuti paternis, quando pater delinquit puniatur, vel quantum ad id quod sint incapaces successionum aliorum: quod hoc casu d. l. quisquis locum non habeat. Et ita etiam tenuit Hostiens. in c. vergentis. de hæret. & rationem adducit, t̄ nam quoties ab homine vel a iure puniuntur aliqui vsq; ad certam generationem, solum illi qui descendunt ex linea masculina puniuntur: non autem ex linea foemina, nisi aliud a lege vel ab homine exprimatur. c. vbicunque de pœn. in vi.
 - 8 t̄ sicuti & priuilegia concessa masculis eorumq; posteris, non ad foeminas, sed solum ad masculos extenduntur. l. i. s. i. ff. de iur. immu. ergo pœne ad eas multo magis non sunt trahendæ: vt not. in c. statutum. de hæret. in vi.
 - 9 & in ista Decisione refidet Alberic. in d. l. quisquis. col. i. t̄ facit pro ista optione, quia posterij plus in delicto patris quam matris puniuntur: & est ratio, quia maior est dignitas in sexu virili. l. i. ff. de senator. & not. Ioan. Monach. in c. statutum in princ. de hæret. in vi.

Contrariam vero partem, q̄ immo & filij matre committente crimen læsæ maiestatis puniatur, eisdem pœnis sicuti quando pater dictum erime admisit, tenuit glos. in d. l. quisquis. in *s.* ad foeminas sane. in verb. minus

aſſuras, quam gloſ. ſequitur Petr. ut reſert ibi Cyn. col. i. circa medium. In
 verſic. circa legē iſtam. vbi dicit, q̄ ratio qua Petrus mouetur illa eſt, quia
 eadem ratio eſt in matre quæ in patre; & vbi eadem eſt ratio, ibidem idem
 ius eſſe debet. l. a titio. ff. de verb. obligat. Et in iſta opinione videtur etiam
 Cyn. reſidere. pro qua eſt gloſ. in c. ſtatutum. el ij. de hæret. in vi. in verb.
 Innane, quæ tamen ad hoc nil allegat, ſed tantummodo reſert gloſ. in d. l.
 quiſquis. Salyc. tamen in d. l. quiſquis. in ſ. filij vero. col. i. verſi. adhuc quæ
 ro, relata opinione Petri & Cyni dicit eorum opinionem ſibi non videri
 10 rutam, cum materia ſit pœnalis & odioſa. † Ideo ſtatuta in Patre non ſunt
 ad matrem extendenda. argumē. eorum quæ not. in l. ij. C. de patr. qui fil.
 diſtrax. & argumē. eorum quæ notantur in l. raptore. C. de epiſc. & cle
 11 ric. & in ſ. ite mixta. in ſt. de aſſion. † & rationem adducit: quia ſi vxor
 committit crimen læſæ maiestatis, maritus & ſic Pater filiorum non pu
 12 nitur. † Ergo nec filij, quia a ſemine viri procedunt, non matris, vt l. lege
 duodecim tabularum. ſ. i. C. de ſuis. & legit. hæred. & in hac opinione reſi
 13 det Salyc. cuius opinionem tanquam æquiorē amplector. † pro qua ſa
 cit, quia filius patris nō matri aſſimilatur, iuxta illud, Sæpe ſolet filius ſimi
 lis eſſe patri. & hinc eſt, q̄ in crimine læſæ maiestatis filius paterni criminis
 14 hæres eſſe cenſetur, vt dixit tex. in d. l. quiſquis. ſ. filij vero. † Iſtē facit, quia
 filius generationem a patre, non a matre, conſequitur: Nam principium
 motus in generatione pater eſt, Mater vero eſt ſicut materia, vt dixit Ari
 ſtorel. lib. 1. 4. de animal. hinc eſt, q̄ fœmina non generat pro ſe: quia indi
 get principio motus, q̄ eſt mas, vt idem Ariſtorel. teſtatur eo libr. vbi etiā
 15 dixit, † quod mas eſt illud quod poteſt generare in alio: Fœmina vero
 eſt quæ generat ab alio: merito ergo patris non matris naturam filius ſe
 16 qui præſummitur. † An autem in generatione requiratur concurſus pa
 terni & materni ſeminis, vel ſufficiat ſolum emiſſio ſeminis patris receptū
 a matre? vide quæ late circa hoc ſcribit Nicolaus Boerius alios referens
 deciſ. 241. nu. 7. & nu. 8. in ij. part. Et hinc eſt, q̄ filius dicitur eſſe portio
 paterni corporis. l. cum ſcimus. C. de Agric. & cenſit. lib. xi. & cum pa
 tre (vt dictum fuit) vna & eadem perſona. l. ſin. C. de impub. & ali. ſub
 17 ſtit. † quinimmo filius cum patre vna & eadem caro reputatur, vt habe
 tur 35. q. vi. c. hæc authoritas. Et pro iſta opinione, q̄ filij non puniantur
 matre in principem crimen læſæ maiestatis committente, facit etiam, q̄
 not. doct. in d. c. ſtatutum. el ij. de hæret. in vi. vbi Philip. Franc. & Petr. de
 18 Anch. dicunt, q̄ maior eſt infectio in patre quam in matre. † Nec obſtat
 ſi quis dixerit, q̄ cum crimen læſæ maiestatis & crimen hæreſis equiparen
 tur, per tex. in l. Manicheos. C. de hæreti. & c. vergentis. eod. tit. & ibi gloſ.
 in verb. exhæredatio, Ergo diſpoſitum in vno debet in alio locum habe

re: cum de crimine hæresis ad crimen læsæ maiestatis arguatur. glos. in d. l. manicheos. in verb. debet. & not. in a. t. Gazaros. C. de hæret. vbi Cyn. & Salyc. sed in hæresi si mater incidat eius filij puniuntur, vt habetur in d. c. statutum. de hæret. in vi. & ibi glos. in verb. Inane: Ergo idem erit in cri-
 mine læsæ maiestatis. † Respondendo ad huiusmodi obiectum dicas, qd
 de crimine læsæ maiestatis ad crimen hæresis validum est argumen. sed
 non econtra. Si enim in crimine læsæ maiestatis aliquid est permissum,
 multo magis id erit in crimine hæresis. d. l. manicheos. & in præallegata
 auct. Gazaros. C. de hæretic. & d. c. vergentis. in fin. Non tamen omnia
 quæ in crimine hæresis admittuntur locum habent in crimine læsæ ma-
 iestatis, ita voluit Ioannes Igneus in repet. l. necessarios. §. non alias. nu-
 me. 6. & 4 s. ff. ad Syllenian. ratio prædictæ diuersitatis esse potest: quia
 per hæresim offenditur Diuina Maiestas: per crimen læsæ maiestatis offen-
 ditur maiestas terrena. † plus autem est diuinam quam terrenam offen-
 dere maiestatem l. hi qui sanctam. C. de hæretic. c. vbiunque. de pœn.
 21 † Quinimmo equiparatio prædicta de crimine hæresis, ad crimen læsæ
 maiestatis habet locum in his quæ in iure expressa sunt, vt voluit Præpo-
 sit. in c. perul. §. porro. vi. q. i. sed iure cautum non reperitur, qd in crimine
 læsæ maiestatis filij puniantur ex delicto matris: Ergo in hoc non proce-
 det æquiparatio inter hæresim, & crimen læsæ maiestatis, per prædicta,

S V M M A R I V M.

- 1 Crimen læsæ maiestatis commissum per maritum, an noceat eius uxori?
- 2 Vxor pro marito pati non debet.
- 3 Vxor marito committente crimen læsæ maiestatis, quo tempore dotes suas repetat.
- 4 Exilium paupertatem inducit.
- 5 Vxor etiam bonis mariti non publicatis dotem suam repetere poterit.
- 6 Vxor repetit suam dotem a fisco a quo bona mariti sunt occupata.

Q V A E S T I O X V I I I.

- 1 E C I M O O C T A V O quæro: si maritus crimen læsæ ma-
 iestatis in principem commiserit, an ex hoc aliquid nocumen-
 tū sequatur eius vxori: Dicas qd non: per tex. in l. quisquis. §.
 vxores sanc. C. ad leg. iul. maiest. vbi tex. dicit, qd vxores cō-
 mittentium crimen læsæ maiestatis recuperant suas dotes. † Non enim
 vxor pro marito pati debet. l. ob maritorum. C. ne vxor. pro marit. & ha-
 betur in toto illo tit. Nec ex mariti delicto conditio vxoris in suis bonis
 sit deterior.

- fit deterior. l. i. C. ad leg. iul. de vi publi. & l. i. C. de priuil. fife. & ita tenuit
 3 etiam Ant. de Butr. consil. 61. stri. & non reputo. nu. 3. † Sed videndum
 est quo tempore vxor dotes suas repetere poterit: & dicendum est, qd Si
 4 mulier non est in culpa statim viro bannito illas petere poterit. † Exilium
 enim paupertatis inducit. glos. not. in au. de exhib. & intromit. reis in
 princ. idem dixit Ioan. Andr. in tit. de donat. §. fin. super versic. quid si vir
 est in banno. in addit. Specul. Et ita tenet Alexand. in l. si cum dotem. §. si
 maritus. versic. Ex his infert Imol. ff. sol. matr. Ang. in l. cum acutissimi. §.
 illud. C. de præscript. xxx. annorum. & Roma. in cōsiliis. 187. † Quinimmo
 etiam bonis mariti banniti non publicatis vxor dotem suam repetere po
 5 terit: vt voluit Bar. in d. l. si constante. in versicul. quinto quæro, pone qd
 6 maritus. † Et si bona mariti essent a fisco occupata, mulier dotem suam a
 fisco repetere poterit: vt in l. i. & ibi not. C. de repud. ita dixit etiam Bap
 sta de Sancto Blasio, in suo tract. de priuil. dot. Centuria ij. in versic. cente
 simo trigesimo. num. 46. & habetur per Campeg. in tract. suo de dote. in
 liij. parte q. 23. incipiente, si maritus sit bannitus.

S V M M A R I V M.

- 1 Vxor sequens maritum reum criminis læsæ maiestatis, an incurrat aliquam poenam?
- 2 Vxor non tenetur capere, vel denunciare regi maritum suum rebellem, ut capitur.
- 3 Vxor dans opem marito contra regem punitur.
- 4 Opem ferre dicitur, qui aliquem adiuvat ad peccandum.
- 5 Vxor an teneatur sequi maritum bannitum?
- 6 Maritus & uxor dicuntur socij diuine & humane Domus.

Q V A E S T I O XIX.

- 1 **D**ECIMONONO quæro: si vxor maritum pro cri
 mine læsæ maiestatis bannitum sequatur, an incurrat in
 aliquam poenam? Dicas qd non: quia propter mariti re
 bellionem non separatur matrimonium. Scriptum est
 enim Mathæi cap. 19. & erunt duo in carne vna. idem
 Genes. cap. 2. Pauli ad Ephes. cap. 5. & ad Corinth. ca. 6.
 Marci. cap. 10. Hoc tamen procedit, dummodo ipsa vxor contra princi
 pem aliquid machinata non fuerit: vt habetur per Andr. de Iser. in c. i. §. si
 quis hominem. de pac. tenen. & in c. i. §. porro. quæ sit prima causa benefi
 amir. & idem voluit Math. de Afflict. in consue. regni. lib. ij. de vxor. for.
 2 iudicat. nume. 4. † Hinc est vt dicit ibi idem Math. qd vxor non tenetur

Hierony. Gigas,

RR

capere, vel denunciare regi maritum suum rebellem ut capiatur: de quo habetur in auct. ut nul. iudic. si vero contra imperium. Arctissima enim coniunctio, quæ est inter virum & uxorem, illam a tali denuncia excusat: Et ita iudicatum fuisse testatur ipse Mathe. loco præallegato. † Secus tamen esse dicit, quando daret opem marito contra regem, ut puta si venderet sua iocalia, ut maritum rebellantem contra regem iuaret, † opem enim ferre dicitur qui aliquem adiuuat ad peccandum. xliij. q. vi. c. si reus. l. qui opem. C. de furt. Et q̄ vxor non teneatur denunciare maritum rebellem tenuit etiam idem Math. in consi. regni lib. i. in titu. ne fil. pro patr. nu. 7. † Sed an vxor teneatur sequi maritum bannitum, habetur per Bar. in l. meua. s. fin. ff. de annu. legat. per Alexan. & alios. in l. si cum dotem. s. maritus. ff. sol. matr. & in c. i. de coniug. leproso. per doct. in quibus locis cōcludunt, q̄ vxor tenetur sequi maritum bannitum, † dicuntur enim maritus & vxor socij diuinæ & humanæ domus. l. aduersus. C. de crimi. expil. hæred. Quid enim tam humanum est quam ut fortuitis casibus mulieres maritos, aut uxorem viri participem esse, ut dicit tex. in d. l. si cum dotem. s. si maritus. ff. sol. matr. & habetur per Ioan. Bosche. in traçt. suo. de iniust. nupt. libr. ij. versicul. quantum ad exilium. nu. 2. & per Claud. de Seyfel. in l. si constante. in vij. col. ff. sol. matr.

S V M M A R I V M.

- 1 Receptans malefactorem punitur eadem poena, qua puniendus esset malefactor.
- 2 An uxor receptans uirū bannitum pro crimine læsæ maiest. tenetur poena receptatoris.
- 3 Vxor de infortunio mariti participare debet.

Q V A E S T I O . XX.

- 1 **I**GESIMO quæro: cautum est iure nostro, q̄ receptas malefactorem puniatur eadem poena qua malefactor puniendus esset. l. i. C. de his qui latro. & l. i. ff. de recept. vbi tex. dicit, q̄ pessimum genus est receptatorum, sine quibus latere nemo diu potest. † Quid dicendum de vxore receptante virū bannitum, maxime pro crimine læsæ maiestatis? Dicas, q̄ tali casu poena receptatorum non tenebitur vxor: ita tenuit Alber. in traçt. suo statu. in liij. part. q. vij. vbi dicit ita fuisse Parmæ iudicatum, per tex. in l. i. C. de repud. ibi, non mutet vxor affectū, præsertim quia † vxor de infortunio mariti participare debet. l. si cum dotem. s. maritus. ff. sol. matr. idem tenuit Angel. in traçt. suo malef. in verb. dicto maleficio semper astitit. num. 23. & ibidem Augus. de Arim. in sua addit.

S V M M A R I V M.

- 1 Vxor an teneatur alere virum bannitū pro crimine læsæ maiestatis uel pro alio delicto?
- 2 Vxor tenetur alere virum suum extra territorium.
- 3 Si fructus dotis sufficerent ad alimenta utriusq; Alias secus.
- 4 Vxor an cogetur alimenta præstare viro suo bannito, ex bonis parasfrenalibus quæ ipsa habet?
- 5 Vxor an cogetur alimenta præstare ex bonis parasfrenalibus viro suo, qui esset Hostis Ciuitatis? Et de ueritate istius conclusionis uide nu. 7.
- 6 Iuri particulari bonum publicum præfertur.
- 7 Obligatio uxoris erga maritum & econuerso est de iure diuino.

Q V A E S T I O X X I.

IGESIMOPRIMO quæro: an vxor virum bannitum pro crimine læsæ maiestatis, uel alio delicto, alere teneatur? Specul. in tit. de donat. inter virum & vxor. §. fin. versic. Sed quid si vir est in banno. dixit, qd vxor quæ suam exegit dotem iuxta formam. l. ubi adhuc. C. de iur. dot. tenetur alere virum suum bannitum siue excommunicatum de dotis suæ fructibus. idem voluit August. de Arim. in sua addit. ad tractat. Ang. de malef. in verb. Et dicto maleficio semper altitit. in ult. addit. in vers. sed tu vide Speculatorem. † ubi dixit vxorem teneri alere virum suum extra territorium. & Specul. sequitur Bar. in l. si constante. in versic. Quinto quæro. Pone qd maritus. ff. solut. matr. ubi dixit dictum Specul. esse menti tenendum: pro quo facere dicitur tex. in l. mutus. §. manente. ff. de iur. dot. & tex. in auct. de incest. nupt. in §. si vero contigerit. col. ij. † Hanc tamen conclusionem procedere dicas si fructus dotis sufficerent ad alimenta utriusq; alias secus, ut dixit Ioan. Franc. Ripa in d. l. si constante in prin. col. x. vers. Quarto dum Barto. ff. sol. matr. Sed pone, † fructus dotis non sufficiunt, mulier tamen est diues habens bona parasfrenalia, an ex talibus bonis cogetur viro alimenta præstare? circa hoc glos. in l. si stipulata. in fin. ff. de don. inter vir. & vxor. tenuit qd non: sed communiter reprobatum a doctoribus. Contrarium enim tenuerunt. Bar. Ange. & Alex. in l. si cum dotem. §. fin. autem in sæuissimo. ff. sol. matr. & Spec. in tit. qui fil. sint legit. §. i. versic. quid si mulier diues. Et hanc opinionem humanam esse & tenendam attestatur solennis Doctor Dominus & præceptor meus Ioan. Crot. in repet. d. l. si constante. col. xvi. in versic. tertia sit conclusio. nu. 48. licet ingenij exercendi gratia contra ipsam arguat. † Prædictam tamen conclusionem limita non procedere, qm maritus esset hostis ciuitatis, ut dicitur de bannito, qui ex forma statuti ipse occidi posset. l. amissionē. §. qui deficiunt. ff.

- de capit. dimin. Ita prædictam conclusionem limitat Bald. Nouel. in d.l. si constante. † mouetur ex eo, quia iuri particulari bonum publicū præfertur. l. veluti arguendo ab ordine litere. ff. de iustit. & iur. l. i. s. si cass. de ventr. in poss. mitten. † prædicta limitatio non videtur vera: nam videmus quod propter insolubilem obligationem, quam habet vxor erga virum suum, vxor non tenetur denunciare maritum reum criminis læsæ maiestatis, de quolite dixi supra in rubr. qui accus. poss. in crim. læsæ maiestatis. q. 15. Item vxor virum bannitum etiam pro crimine læsæ maiestatis sequi tenetur, vt dixi supra. q. 19. proxima præced. Et ad idem faciunt dicta supra q. 20. proxima præcedente, vbi dixi, quod vxor receptans virum damnatum & bannitum etiam pro crimine læsæ maiestatis non punitur.
- † Quin immo obligatio vxoris erga maritum, & econuerso est de iure diuino. Scriptum est enim in Euangelio, & erunt duo in carne vna. Math. cap. 19. & Marci, cap. 10. ac Genes. cap. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Filio cōmittente crimē læsæ maiestatis, an pater ex eius delicto aliquā poenā incurrat?
- 2 Pater non portabit iniquitatem filij.
- 3 Dispositio. l. quisquis. in. s. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. cōtinet odium irrationale. Idem extendi non debet.
- 4 Interpretatio stricta fieri debet in materia criminis læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O XXII.

- V**IGESIMO SECVNDO quæro: vidimus supra qualiter filij filiarve committentis crimen læsæ maiestatis in principem puniantur iuxta terminos. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. † modo videndum est an econuerso filio committente crimen læsæ maiestatis pater ex eius delicto aliquam poenam incurrat? Salyc. in l. quisquis. in. s. filij, vero.
- in versic. ad dictum vero. sacre scripturæ. dicit, quod non: † quia scriptum est in sacris literis, quod pater non portabit iniquitatem filij. Item adducit aliam rationem: quia in patre cessat ratio. successionis sanguinis improbat. facit, quia vbi cessat ratio dispositionis cessat & ipsa dispositio cum cessante, de appellat. Tertiam adducit rationem, quia poenæ sunt molindæ. l. interpretatio. ff. de poen. † Addo quartam rationem, quia dispositio. d. l. quisquis. in præalleg. s. filij vero. continet odium irrationale: quia ibi filius ex facto patris punitur. ita dicunt ibi doct. ideo extra suos terminos.

extendi non debet. Hinc est qd dispositio d. s. filij vero. non extenditur ad filias, de quo late dixi supra q. 14. proxima præcedenti sub hac eadem rubric. & hanc opinionem tenuit etiam Odofred. in d. l. quisquis. in versicul. Or Signori. idem tenuit Deci. in consil. 410. in causa mota Mediolani col. 1. in ij. nu. 16. in ij. volum. † Stricta enim interpretatio fieri debet in materia criminis læsæ maiestatis, vt etiam dicit idem Deci. in d. consil. 410. col. 16. versicul. Et vterius. numc. 15.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio. l. quisquis. præsertim in. s. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. an locum habeat in omnibus capitulis criminis læsæ maiestatis?
- 2 Dispositio. d. l. continet nouam dispositionem contra offendentem principem, & eos qui sibi assistunt.
- 3 Poena d. l. respectu filiorum, de consuetudine non seruatur.
- 4 Crimen læsæ maiestatis proprie committi dicitur, quando contra personam principis, & astantium ad eius latus, & qui sui corporis pars dicuntur, committitur. Improprie uero, cæteris alijs casibus.
- 5 Si quis commiserit crimen læsæ maiestatis contra Ciuitatem non recognoscentem superiorem, eius filij non incidunt in poenas de quibus, in d. l. quisquis. s. filij uero.
- 6 Secus tenet Salyc.
- 7 Concordia opinionum per Auctorem, in supradicto articulo.
- 8 De principe superiorem non recognoscente idem iudicatur, quod de supremo principe.
- 9 Quam opinionem teneat Auctor, in supradicto articulo.
- 10 Author uidit Vnetijs seruatum, quod damnato quodam nobile de crimine læsæ maiestatis, eius filij tantum nobilitate priuati fuere, sed non propterea redditi incapaces successionum aliorum.
- 11 Ciuitas Venetiarum superiorem non recognoscit.
Domini Veneti quod agunt in sua Ciuitate, iure suo agunt.
- 12 Domini Veneti cur Imperatorijs legibus non utantur?
- 13 Vera ratio assignatur per Auctorem.
- 14 Nec est reprehensibile eorum institutum, immo laudabile.
- 15 Melius est iusto principi regi, qui secundum æquitatem causas iudicet, quam iusta lege.
- 16 In Gallia solennitates iuris, et subtilitates etiam in curijs secularibus non seruantur.
Et actiones contrarie in Gallia cumulantur.
Et layci legibus imperialibus non utuntur.
- 17 Parisius, & in locis circumuicinis ius euiæ non legitur,
Consuetudines feudales in tota Gallia non fuerunt recepte.
Galli Romanis legibus non utuntur, nisi in quantum ratione nituntur.

- 18 In Hispania lege cautum est, quod quicumque legem imperialem receperit capite puniatur.
- 19 Prouintie reguntur iure ciuili.
- 19 Prouintie quæ iure ciuili non utuntur.
- 20 Offendens Consiliarium de latere Imperatoris ab eo missum ad regendam prouinciam uel Ciuitatem, an puniri debeat tanquam delinquens in magistratum, uel tanquam delinquens in Consiliarium Imperatoris?

QVÆSTIO XXIII.

- IGESIMOTERTIO quæro: An dispositio. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. præsertim in §. filij vero. locum habeat in omnibus capitulis criminis læsæ maiestatis quæ plura sunt, vt vidimus supra sub Rubric. qualiter & a quibus crim. læsæ maiestatis committit. in pluribus quæstionibus? In ista quæstione dicendum videtur, quod dispositio dict. l. quisquis. in §. filij vero, inhabilitans filios committentium crimen læsæ maiestatis ad successiones maternas, & aliorum etiam extraneorum, locum sibi non vendicat, nisi in terminis d. l. quisquis. videlicet, quando tale crimen committitur contra principem & eius Collaterales in eorum necem conspirando, & sic in primo capite criminis prædicti. ita tenuit Cyn. in d. l. quisquis. cuius opinionem sequitur Socin. in consil. 275. in causa fratrum Andreae, colum. ij. versicul. Confirmatur. in ij. volum. pro qua allegat text. in l. ij. & ij. ff. ad leg. iul. maiest. in quibus legibus exprimitur poena quæ committenti crimen læsæ maiestatis contra Rempublicam Romanorum infligitur, & tamen poena prædicta inhabilitatis & infamiae filiorum non imponitur, nec mirum est quia text. d. l. quisquis. continet nouam dispositionem contra offendentem principem, & eos qui sibi assunt, vt ibidem dicunt doct. Ergo extendi non debet, cum simus in poenalibus & odiosis: & odia restringi. de reg. iur. in vi. & c. in poenalibus, eod. titu. idem voluit Angel. in d. l. quisquis. col. i. in fin. in versic. Item in text. ibi, vbi dixit, qd poena de qua ibi, qd filij aliquid capere non possint, etiam ex testamento extraneorum, locum habet solum quando eorum pater damnatur ex crimine læsæ maiestatis directe in principem, vel eos qui recte principis pars reputantur, commissio: non autem ex eo qd quis contra Rempublicam Romanorum, aut suæ ciuitatis machinatus fuerit, allegat text. in l. eorum. ff. ad leg. iul. maiest. idem voluit Angel. in l. fallaciter. C. de Abolitio. t. vbi dixit, qd poena d. l. quisquis. respectu filiorum de consuetudine non seruatur. quod verbum An-

geli tanquam viri Excellentissimi & magni Pratici multum esse ponderandum a iudicibus affirmat Socin. in præalleg. consil. 275. colum. ij. in versicul. confirmatur, hoc idem videtur sentire Salyc. in d.l. quisquis. in princip. In prima opposi. † vbi dixit, qd licet crimen læsæ maiestatis pluribus modis committatur, tamen proprie committi dicitur quando contra personam principis, & astantium ad eius latus, & qui sui corporis pars dicuntur committitur: Improperie vero cæteris alijs casibus, idem voluit Cardin. consil. 191. & Ioan. Fab. in §. publica. instit. de public. iudic. vbi dixit, quod patre committente crimen læsæ maiestatis filij tantum puniuntur, in casu d.l. quisquis. & pro ista opinione tanquam verissima multa congerit Socin. in d. consil. 275. per tres aut quatuor colum. ad idem Socin. in consilio. 121. præmittenda est disputatio. versicul. secundo respondeo. in iij. volum. idem voluit Augusti. de Arimin. in addit. ad tract. Angel. de malefic. in verb. Et huiusmodi tradito la tua patria. In ij. addit. incipien.

5 Tu autem in hac materia. † vbi tenuit, quod si quis commiserit crimen læsæ maiestatis contra Ciuitatem non recognoscentem superiorē, eius filij non incidunt in poenas de quibus in dict. l. quisquis. §. filij vero. pro qua opinione allegat text. in l. prima iuncta Rubric. C. de seditios. vbi habetur qua poena puniantur committentes contra propriam Rempublicam. Et pro ista opinione consuluit Bartholom. Cepol. in consilio. 80. vbi expresse dixit, quod dispositio. dict. l. quisquis. in §. filij vero. priuans filios committentium. crimen læsæ maiestatis successionē extraneorum, procedit quando huiusmodi crimen committitur contra principem, seu eos qui sunt pars corporis ipsius principis: secus esse dicens in alijs capitulis.

6 dicti criminis. † Salycet. vero qui videbatur sentire in dict. l. quisquis. in princip. prædictam opinionem, ibidem in versicul. Iuxta hoc, quæro. secus tener. Dicit enim quod si quis crimen læsæ maiestatis contra aliquem ex dominis Italiæ non recognoscentem superiorem committat, de eo iudicandum esse vti de committente tale crimen contra personam Imperatoris. argumento notatorum per docto. in l. hostes. ff. de capt. & postlimin. reuerf. & per Guilielm. in l. ex hoc iure. ff. de iustit. & iur. Quando vero huiusmodi crimen committeretur contra principem recognoscentem superiorem, vt puta in Italia sunt aliqui Vicarij Imperatoris, si quis aliquem eorum offendar, licet committat crimen læsæ maiestatis, vt in lege prima. ff. ad legem iul. maiestatis. Tale crimen hoc casu dicit Salycet. poena ad filios non extendetur: ex quo dicit insurgere quoddam mirandum, quod maior erit poena quando tale crimen committitur contra eum qui de facto dominatur, quam quando contra eum, qui dominatur de iure, seu cum titulo iuris,

quod ideo esse dict, quia in isto secundo casu quis non offendit principem sed eius vicarium. hoc tamen reprobatur August. de Arim. in addit. ad tract. Angel. de malefic. in verb. che hai tradito la tua patria. in vers. quæro aliquis congregat. per tex. in d. l. quisquis. Dicitur tamen opinio August. procedere posset in eo qui esset Vicarius Imperatoris in aliqua Civitate Imperio subiecta, non tamen perpetuus, sed ad tempus: Sed in Vicario perpetuo qui Titulum habet, secus dicerem. Et est ratio, quia Vicarius perpetuus, licet habeat iurisdictionem ab Imperatore, tamen illam exercet nomine suo: Vicarius autem temporalis non suo sed Imperatoris nomine iurisdictionem exercet. ad quod facit quod voluit Bart. in extrauag. qui sine rebell. in verb. rebellando, ubi dicit, quod solum crimen læsæ maiestatis committitur contra personam principis & eius officialium qui nomine ipsius administrant: Secus est contra eos qui principaliter propter se iurisdictionem administrant, licet illam a principe habeant. quod sequitur Deci. in consil. 410. in causa mota Mediolani. col. fin. in fin. in iij. vol. & ad prædicta est tex. optimus in d. extrauagan. qui sint rebell. ibi, contra nos & officiales nostros in his quæ ad commissum eis officium pertinent rebellando. faciunt ad hoc dicta supra in rubric. qualiter & a quibus crimen læsæ maiestatis committitur. quæstione. vi.

Erit ergo conclusio secundum Salyc. in d. l. quisquis. quod pœna d. l. quisquis. quo ad filias locum habeat etiam quando quis commisit crimen læsæ maiestatis contra aliquem principem vel Rempublicam superiorem non recognoscentem. hanc opinionem tenuit etiam Martin. de Laud. in tract. suo de crim. læsæ maiest. q. i. & rationem adducit, tamen quia de principe superiorem non recognoscere idem iudicatur quod de supremo principe: adducens in argumen. not. in d. l. hostes. ff. de capt. & possim. reuerf. Ideo dicit, quod tali casu erit locus pœnis de quibus in d. l. quisquis. etiam quo ad filios: secus tamen esse tenet quando tale crimen esset commissum contra principem superiorem recognoscentem. tamen Prima opinio supra relata, quod pœnæ de quibus in d. l. quisquis. quo ad filios locum non habeant extra casum illius legis, mihi plus placet, & est communis, & licet Angel. in d. tract. malefic. in verb. & hai tradito la tua patria, in primo versic. incipiente. quæro aliquis congregat gentem. dixerit, quod si contra Dominos Italiæ, qui communiter loco principis habentur quis committat crimen læsæ maiestatis, perinde esse ac si contra Principem tale delictum commissum esset, tam contra delinquentium personas, quam contra personas eius filiorum, ut in d. l. quisquis. hoc non procedere constar, quia dicit, vide tamen Bar. in tract. qui sint rebell. in glos. contra nostrum honorem. versicu. Sed an hæc consuetudo. ubi nil dicit de hoc. credo quod voluerit allegare Bartol.

ibi, in

- ibi, in verb. rebellando, qui contrarium tenuit, vt dixi supra. Et prædicta opinionem, quæ vt dixi communis est, tenuit etiam Nicol. Boer. in tra. 8. suo de seditiosis. in vi. præsupposito nu. 26. Et ego ¶ vidi Venetijs seruatum, qd̄ damnato quodam Nobile de crimine læsæ maiestatis eius filij tantum Nobilitate priuati fuere, sed non propterea redditu incapaces successionum aliorum, vt disponitur in d. l. quisquis. in §. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. Et tamen dare constat ¶ Ciuitatem Venetiarum superiorem non recognoscere, vt dixi supra in princ. huius tra. 8. Et quod agunt Domini Veneti in sua Ciuitate iure suo agunt. viuunt enim eorum proprijs legibus, non communi iure. ¶ Cur autem Imperatorijs legibus non vtantur? nonnulli id factum putant, ne Venetæ libertati præiudicium fiat, nonnullorum regum exemplo. Bernardus vero Iustinianus Venetæ Historiæ scriptor id factum arbitratur, vt lites breuiores fierent. At Bald. in l. milites colum. ij. C. de milit. test. in versi. Ex prædictis apparet, dixit, qd̄ Domini Veneti reputant se adeo sapientes qd̄ iure communi viuere nolunt. Ludouic. vero Bologninus in sua addit. ad consilium Ioan. de Annan. §. 3. in fin. de trahens Venetorum gloriæ ausus est dicere, qd̄ Domini Veneti id ex superbia faciunt, ex eo qd̄ non dignantur viuere secundum leges imperiales, quod erroneum esse liquido constat. Nam Domini Veneti omnes alias eorum Ciuitates Imperialibus legibus vti permittunt, qd̄ vtiq; non facerent si superbia & authoritate vti vellent, vt in considerate asserit Bolognin. Vera igitur ¶ ratio, quare Domini Veneti in eorum Ciuitate vsum Imperialium legum non receperint, ea fuit, vt lites breuiores fierent, ideo eorum statutis & de bono & æquo in Ciuitate ipsa Vrbanas causas iudicant: qd̄ sane fieri constat pro maiori commoditate incolarum, præsertim cum Ciuitas ipsa infinitis mercantilibus negocijs repleta sit. ¶ Nec est reprehensibile eorum institutum, immo laudabile, quia secundum Aristotel. Polit. lib. iij. melius est Ciuitatem Regi, a viro optimo quam lege optima. Et ut not. Bar. & ibi Paul. de Castr. in l. præsent. C. de his qui ad eccles. cōfugi. ¶ melius est iusto principe regi, qui secundum æquitatem causas iudicet, quam iusta lege. Ideo Dauid Psal. 95. dixit, iudicabit orbem terræ in æquitate, & populos in veritate sua. Clarum est igitur qd̄ neq; ex eo qd̄ Domini Veneti reputent se nimium sapientes, vt dixit Bal. in d. l. milites. neq; ex eo qd̄ ex superbia non dignentur viuere secundum leges imperiales, vt dixit Ludo. Bologni. loco præalleg. sed pro commodiori & celeriori causarum urbanarum eorum ciuitatis expeditione, in iudicandis causis ¶ non admittunt imperialium legum dispositionem. ¶ Quinimmo videmus qd̄ etiam in Gallia solennitates iuris, & subtilitates etiam in curijs secularibus non seruantur, ita qd̄ actiones contrarie in Gallia cumulantur, vt

- evitetur circuitus, & tamen secus est de iure communi, ut per doct. in l. edita. C. de edend. & ita testatur Chafane, in consil. 71. col. v. & vi. in versic. ex quo sequitur. Quinimmo in Francia layci legibus imperialibus non
 17 utuntur. Hinc est quod Parisius & in locis circumvicinis ius civile non legitur, tex. est in c. super Specul. de privilegiis. Immo consuetudines feudales in tota Gallia non fuerunt receptæ: Nec Galli Romanis legibus utuntur, nisi in quantum ratione nituntur, nec eas pro legibus receperunt, ut dixit idem
 18 Chafan. in consil. 8. super duobus, versic. item & maxime, colū. v. Et in Hispania lege cautum est, quod quicumque legem imperialem receperit capite puniatur. de quo Ioan. Andr. in c. super specula, in princ. de privilegiis. allegat ad hoc Vinc. ibi. Quinimmo scribit Hostiens. in d. c. super specula, in §. quia tamen. quod paucae provinciae reguntur iure civili: Nam Hispania, Anglia, Scotia, Balia, Hibernia, Alemania, Dacia, Suetia, Vngaria, Boemia, Polonia, Bulgaria, non utuntur legibus seu iure civili: sed specialibus consuetudinibus, & statutis, excepta Italia, & Regno Arelatense, & Ant. de Butr. in d. c. super specula in princ. scribit, quod in Italia excipitur Nobilis Civitas Venetiarum, quæ ut plurimum regitur iure non scripto.
 20 Sed pone Imperator misit aliquem ex suis consiliariis, qui residet apud se & eius lateri adherent, ad regendum & gubernandum aliquam suam provinciam seu civitatem, quaeritur, si quis illum offendat vel contra eum prodicionem faciat, an incidat in poenas de quibus in d. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. & sic an puniri debeat tanquam delinquens in magistratum vel tanquam delinquens in consiliarium Imperatoris? Salyc. movet hanc quaestionem in d. l. quisquis. in versicu. quaero tertio, pone princeps. & ibi dicit, quod credit quod talis puniri debeat tanquam in magistratum committens: quia ille magistratum agebat, re & nomine, licet tunc consiliarius Regis seu Imperatoris esset, ideo dicit attendendam qualitatem magistratus allegat tex. in l. qui sub praetextu, et ibi not. per Guilielm. de Cun. C. de sacrosanct. eccles. & tex. in l. cum quaeritur de stat. homin. allegat etiam text. in d. l. quisquis. quæ de his Consiliariis tantum loquitur, qui Consiliis & Consistorio Principis interfunt. & ad idem adducit in simili tex. in l. legatis seruis §. officio. ff. de legat. iij. pro opinione Salyc. adduco tex. in extraua. qui sint rebell. ubi Imperij rebelles pronunciantur etiam illi, qui contra officiales Imperij in his, quæ ad commissum eis officium pertinent, rebellant.

DE PRODITORIBVS

S V M M A R I V M.

- 1 Proditor quis sit?
 Proditor dicitur, qui propter timorem tacet, & veritatem non defendit.

- 2 Proditor dicitur, qui alterius crimen sibi soli notum, malitiose detegit.
- 3 Proditor dicitur, qui secretum sibi commissum publicat.
- 4 Proditionis crimen, ex tribus causis dicitur maius uel minus.
- 5 Proditor dicitur is, qui bellum mouet sine diffidatione.
- 6 Proditor dicitur, qui alicui uenenatam potionem propinat.
- 7 Proditor dicitur, qui non ostendit se facere illud quod facit, & secrete contrarium facit eius quod facere debet.
- 8 Proditores dicuntur qui ueniunt contra fidem datam.
- 9 Proditor dicitur, qui dū se amicū ostendit postea dāni, iniuriā, uel machinationē infert.
- 10 Proditor est qui ad hostes se transfert, uel eius literas mittit in damnum Reipublice uel domini sui.
- 11 Proditor dicitur, subditus qui infamat dominū suū, uel aliquid cōtra illius honorē facit.
- 12 Proditor dē is, qui Castrū, Arcē ue, seu locū cōsimilē sue fidei cōmissū hostibus tradit.
- 13 Proditor dicitur, uasallus, uel subditus principis qui permittit uenire in sui principis territorio eius inimicos.
- 14 Quandoq; quis dicitur proditor sui ipsius.
- 15 Proditor principis dicitur proditor dei.
- 16 Proditorie occidere dicitur quis, quando sine diffidatione aliquem occidit.
- 17 Dux Valentinus proditorie occupauit statum Guidobaldo Feltrio Urbini Duci.
- 18 Guidobaldus Urbini Dux fuit admodum eruditus literis Grecis, & latinis.

Q V A E S T I O . I .

- 1 RIMO quæro quis sit proditor: Dicas q̄ proditor quis dicitur multis modis, ut inquit glos. in c. clericus qui adulationibus. 46. distinct. & ibi Ioan. de Turre Crema. col. ij. in fin. Et primo proditor dicitur qui propter timorem tacer, & veritatem non defendit. xi. q. iij. c. nolite. de quo dixi in tract. meo de Resid. Episc. in proemio. † Secūdo is proditor dicitur, qui alterius crimen sibi solum notum malitiose detegit. ij. quæstio. i. c. si peccauerit. † Tertio proditor dicitur, qui proximum circumuenit & eum calide seducit, ut illum in periculum salutis trahat. 24. qō. iij. c. transferunt, & 15. q. i. c. si cupis. † Quarto is proditor dicitur qui fraterna discordia infectus, iura charitatis & veritatis spernit. xi. q. iij. c. abijt. † Quinto dicitur proditor, qui secretum sibi commissum publicat. de poenit. distinc. vi. c. sacerdos. & c. clericus 46. distinct. c. si peccauerit ij. qō. i. & in c. nolite, xi. quæstion. iij. Et in hoc sciendum est † q̄ crimen proditionis ex tribus causis dicitur maius uel minus. vno modo ex parte personæ quæ prodit secretum, ut puta, si sit sacerdos, ut in præallegat. c. sacerdos. Secundo modo ex parte personæ proditæ; Magis enim peccat, qui Dominum

- suum prodit quam alium. c. de forma. xxij. q. v. Tertio & ultimo modo ex modo proditionis: Longe enim differt an secretum in poenitentia commissum fuerit, an non. † Sexto proditor dicitur, is qui bellum mouet sine diffidatione, vt dixit Ioan. Andr. in c. i. de homicid. in vi. † etiam proditor dicitur qui alicui venenatam potionem propinat, vt fecit scelestissimus, et nefandissimus ille Illustrissimo & Inuietissimo Francisc. Mariae Feltrio de Ruuere Urbini Duci, & Illustrissimi Domini Venetorum generali Capiteano, ex qua porione cum vniuerso totius Italiae ac etiam exterorum merore extinctus fuit. † Septimo proditor dicitur, qui non ostendit se facere illud quod facit, & secrete contrarium facit eius quod facere debet. l. omne delictum. §. exploratores. ff. de re milit. l. i. ff. de praeuaricatione. l. atlatas. §. penult. ff. de his qui not. infam. Bartol. in l. respiciendum in §. delinquunt. ff. de poen. Ioan. Andr. in c. i. de homicid. in vi. in nouel. Bald. in c. i. in princip. in titul. quibus mod. feud. amir. in vsibus feud. & in auet. Item nulla. C. de episco. & cleric. glos. in c. clericus qui. 46. distinct. Bar. in extrauag. qui sint rebel. in verbo rebellis. versic. item nota quod proditorie. † Octauo proditores dicunt qui veniunt contra fidem datam, Angel. in l. i. §. non fuit. ff. de dol. allegat text. in l. proditores. ff. de re milit. & text. in l. fin. C. de delator. lib. x. Alexan. in consil. xij. consideratis his quae in thémate, col. ij. nume. ix. in vi. volum. † Nono proditor dicitur qui dum se amicum ostendit postea damnum, iniuriam, vel machinationem infert, vt dixit Angel. in §. interdum. nume. 6. inst. de hæredit. quæ ab intest. defer. ad idem glos. 46. distinct. in c. clericus. & xi. q. iij. c. nolite. † Decimo proditor est qui ad hostes se transfert, vel eius literas mittit in damnum Reipublicæ vel Domini sui, vt dixit Math. de Afflict. in c. i. §. porro qui Dominum, num. 26. in titu. quæ fuit prima causa benefic. amir. in vsibus feud. † Undecimo proditor dicitur subditus qui infamat Dominum suum, vel aliquid contra illius honorem facit: Ita dixit D. Hippol. Marsil. præceptor meus in consil. prim. colum. iij. nu. 22. in i. volum. alleg. Ioan. Andr. in c. i. de feud. quem refert & sequitur Bald. in c. i. in princ. col. vi. versicul. quid de rebus in titul. quibus caus. feud. amir. † Duodecimo proditor dicitur, is qui Castrum, Arcem vel seu locum consimilem suæ fidei commissum, hostibus tradit. 22. q. v. c. de forma. † Tertiodecimo proditor dicitur, vassallus vel subditus principis, qui permisit venire in sui principis territorio eius inimicos, vt voluit Bald. in l. i. ff. de rerum diuis. q. 42. & Marti. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. 3. hoc tamen sane procedit si vassallus vel subditus poterat impedire ne gentes inimicæ pertransirent, facti text. in l. si quis a Barbaris. ff. de re milit. & ita tenuit Math. de Afflict. in c. i. in §. & bona committentium 14 nu. 100. in rit. quæ sint regal. † Quandoque quis dicitur proditor sui ipsius,

vt puta in muliere quæ extrinsecus ostendit nolle viro consentire, & illi resistit aliquantisper, tamen aliud in corde gerit, & se victam dissimulat: de qua Ouid. sic alludens dicit.

Quæ, cum ita pugnaret tanquam quod vincere nollet,

Victa est: non egre proditione sua.

Et si cupis plura videre in hac materia, videas Paridem de Put. in tract. de re milit. in titul. quando prouocat. ad pugnam ratione prodit. nu. 5. & ibidem nu. 3. dicit, † q̄ proditor principis dicitur proditor dei: allegat. 23. q. v. c. si apud. & ij. q. vij. c. non potest. & Prouer. cap. vij. & l. fin. C. de summa trinit. & fid. cathol. vide etiam late per Lucam de Penna in l. fin. C. de delat. lib. x. & dicit idem Luc. in l. quisquis. col. ij. in versic. tales delinquentes. C. de peti. honor. sublat. libr. x. q̄ proditor dicitur is qui crimen læsæ maiestatis commisit.

16 Proditorie autem occidere dicitur quis, quando sine diffidatione aliquem occidit, vt habetur in c. i. de homic. in vi. & per Math. de Afflict. in suis de ciso. Neapolit. Decis. 265. nu. 64. Et proditorie quid fieri dicitur, quando fingo me amicum, & tracto te vt inimicum, vt dixit Bar. in extrauag. ad reprimen. in verb. rebellis. facit illud Psalmi 61. Ore suo benedicebar: corde autem maledicet. & quod dicitur, Populus iste labijs me adorat: cor 17 autem ipsorum longe est a me, vt habetur Math. cap. 15. † Et ita fecit Cæsar Borgia Alexandri. vi. Pont. Maximi filius Valentinus Dux nuncupatus, qui fingens se amicissimū Guidobaldi Feltrij eius nominis primi Urbini Ducis, velleq̄ per eius loca cum exercitu in Romandiolæ prouinciā iturus pertransire, circiter annum Domini millesimum quingentesimum, cum primum ciuitatem Callij vt dicti Urbini Ducis amicus ingressus est, illam occupauit: & nisi re intellecta Guidobaldus Dux Urbini existens insperatæ rei nouitate perterritus fugam arripuisset, in illius sanguinolentæ manus incidisset: & propterea merito illum proditorie id egisse scribit Ias. in consil. suo 86. in causā Reuerend. Domini Gentilis, in ij. volum. Et hæc ipse noui, quia tunc puer eram, & Ciuitas Forosempronij mihi patria demum de anno. 1502. de mense Octobris direpta & lacerata fuit miserabiliter ab exercitu dicti Valentini Ducis, & ipse in tenera ætate tunc constitutus præda dictorum militum fui, qui me aliquandiu in Fanensi primo, demum in Pisaurensi Arce captiuium detinuerunt, donec a patre meo tercentum aureorum numorum pretio redemptus fui. Sed relinquamus ista quæ potius ad Historiam quam ad præsentem tractatum pertinent.

18 † Hoc vnum silentio non præteribo, q̄ Guidobaldus Dux præfatus admodum literatus, græcas enim & latinas literas non minori studio, in quibus admodum eruditus fuit, q̄ Federicus ille sumus armorū Dux, ac sem-

LIBER TERTIVS. TRAC.

per victoriosus eius pater literatissimus coluit, cui Christophorus Pierius Gigas Patruus meus ob singularem eius doctrinam Poeta non obscurus admodum gratus extitit, eiq; vt patrem immitaretur sic scripsit.

Quid opus est graios uideas liberosue latinos:

Vt belli & pacis tempora nosce queas.

Nam propria uirtute Ducem clarumq; triumphis.

Ante oculos si uis ponere: pone patrem.

S V M M A R I V M.

- 1 An Proditor dicatur qui iustitiam barratauit
- 2 Qui iustitiam opprimunt, cum positi sint ad illam administrandam, proditores nuncupandi sunt.
- 3 Arma iudicum qui iustitiam peruertunt depicta in Ciuitate seu Palatio deleri debent ad eorum uituperium.
- 4 Iudex qui in commissio sibi officio iuste & laudabiliter se gerit, dei minister appellabitur.

Q V A E S T I O II.

- 1 ECUNDO quæro: An proditor dicatur qui iustitiam barratauit. Dicat q; sici & q; contra eum procedi debet ad instar rei criminis læsæ maiestatis, vt in l. l. & in au. & ibi posita. C. de pœn. iudi. qui mal. iudica. & ita tenuit Paris de Put. in tract. de iudic. in princip. col. ij. nu. ix. † Tales enim qui iustitiam opprimunt, cum positi sint ad illam administrandam, iustitiam prodere videntur: merito igitur proditores nuncupandi sunt. & propterea dixit idem Paris loco præalleg. † q; iudicum, qui iustitiam peruertunt, Arma depicta in ciuitate seu Palatio deleri debent. ad eorum uituperium. argumen. tex. in l. eorum, cum ibi not. per Bar. ff. de pœn. † Dei enim minister appellabitur iudex qui in commissio sibi officio iuste & laudabiliter se gesserit. 2 3. q. v. c. qui malos. & ideo tales publice commendandi sunt. l. iustissimos. C. de officio rector. prouinc. facit q; dicitur Psal. 3 2. Rectos decet collaudatio: Econtra vero iustitiam vendens aut aliter peruertens Satanæ minister nuncupandus erit.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius si sit proditor patrie uel domini sui, an ex hoc poterit a patre exheredari
- 2 Filius si crimen læsæ maiestatis commiserit, & a patre prætereatur in suo testamento non propterea tanquam præteritus testamentum rumpit.

Q. V A E S T I O III.

TERTIO quæro: si filius sit proditor patriæ vel domini sui, an ex hoc poterit a patre exheredari? Videtur dicendum q̄ non: & est ratio, quia ista causa non est de enumeratis in §. causis, in au. t. vt cum de appel. cognos. ex quibus pater filiū exheredare possit, ita dixit Marti. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. 39. Veruntamē talis filius

patri succedere non poterit, quia est proprie proditor. l. i. C. de hæred. inst. & not. in l. eius qui, ff. de test. & in l. fallaciter. C. de abolitio. In contrarium, quod immo pater filium proditorem patriæ vel principis sui exheredare possit, facit q̄ dixit Andr. de Iser. in c. l. §. præterea si vasallus. colum. iij. in versic. Audiui iudicatum, in titu. quæ fuit prima causa benef. amit. vbi voluit, q̄ pater exheredare possit filium crimen læsæ maiestatis committentem, & qui fuit proditor regis vel Domini sui. facit, † quia si filius crimen læsæ maiestatis commiserit, & a patre prætereatur in suo testamento, non propterea tanquam præteritus paternum testamentum rumpit. Censetur enim mortuus licet viuat, vt voluit Bar. in l. hac adictali. C. de secūd. nupr. quem sequitur Math. de Afflict. in c. l. in §. & bona committentium col. iij. nu. 32. in tit. quæ sint regal. in vñbus feud. facit etiam, quia si filius patre committente crimen læsæ maiestatis cōtra personam Imperatoris vel eius Consiliariorum punitur, quia infamis efficitur perpetuo, & insuccessibilis hæreditatum tam ab intestato quam ex testamento, quorumcūq; etiam extraneorum, vt in l. quisquis. §. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. ergo multo magis cum ipse commiserit huiusmodi crimen a patre exheredari poterit. au. t. multo magis. C. de episc. & cleric. cum similibus.

S V M M A R I V M.

- 1 An Proditor a duello repellatur?
- 2 Maximum delictum attribuitur ei cui proditio impingitur.
- 3 Fulvia, siue Iulia mulier impudica detexit coniurationem Catiline, in Romanam Rem publicam.

Q. V A E S T I O IIII.

QUARTO quæro: an proditor a duello repellatur? Circa hoc Paris de Puteo in tractatu suo de re milit. in titu. quando prouocat. ad pugn. ratione prodicionis. in princip. Tenet quod sic, Hoc tamen sane procedit quando notorium esset,

- vel per sententiam appareret aliquem proditorem esse: secus autem esset quando non fuisset de proditione condēnatus, vel non adessent testes probantes dictam proditionem. Isto enim casu si quis aliquem proditorem appellaret, ille sic infamatus se defendendo posset ipsum infamautem & proditorem nuncupantem ad Duellum prouocare: ita voluit Paris de
- 1 Put. loco præallegat. † Maximum enim delictum attribuitur ei cui proditio impingitur: nam proditionis poena ipsum, eiusq; honorem, famam bonam, & posteros maculat. facit tex. in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. & l. proditores. ff. de re milit. Ita voluit etiam elegans doctor Andr. Alciat. in tract. suo de Duel. in tit. quæ except. repellant prouocantem. ubi ponit, an huiusmodi exceptio, tu es proditor, repellat prouocantem ad Duellum in crimine læsæ maiestatis. & q; talis non repellatur. facit, quia quicumq; ad mittitur ad accusandum & testificandum in dicto crimine, etiam si sit infamis. l. famosi & ibi doct. ff. ad leg. iul. maiest. † Et Lucij Sergij Carilinae in Romanam Rempublicam factam coniurationem Fulvia impudica mulier (alij Iuliam dicunt) detexit: & Marcum Tulum Consulem in eius iudicium instruxit. putat tamen Alciatus loco præallegato etiam tali casu
 - 2 a Duello proditorem rejici.

S V M M A R I V M.

- 1 Vassallus si fuit proditor Domini sui, an feudum amittat?
- 2 Fieri non posse dicitur, q; honeste & sine dedecore fieri non potest.
- 3 Qui proditionem commisit, ita deinceps facturus presummitur.
- 4 Proditor stare non potest in curia principis.

Q V A E S T I O V.

- 1 V I N T O quæro: si vassallus fuit proditor Domini sui, an feudum amittat? Dicas breuiter q; sic c. i. in titul. An ille qui interfecit. fratrem Domini sui. feud. amit. ad idem tex. in c. i. in §. item si fratrem, in tit. quib. mod. feud. amit. Ideo talis in curia Domini sui sine dedecore esse non potest. † Dicimus enim quid fieri non posse non solum quādo secundum naturam fieri non potest, verum etiam quando honeste, & sine dedecore fieri non potest, vt dixit Iac. de Beluif. in d. c. i. in præalleg. titul. An ille qui interfecit. allegat ad hoc text. in l. an eadem. ff. ex quibus caus. maior. Dicas pro hoc esse tex. apertum in l. Nepos procuro. ff. de verbor. signific. ubi dicitur, q; fieri posse non dicitur, q; honeste fieri non potest. ad

- 3 test. ad idem text. in l. filius. ff. de condit. instit. † qui enim prodicionem cōmisit ita deinceps facturus præsummitur. argumen. ff. de accusat. l. si cui §. hysdem criminibus. & l. fin. cod. tit. † Ideo proditor stare non potest in curia principis, immo a conuentu principum repellitur, vt dixit Bald. in d. c. i. in titul. An frater qui interf. fratr. domini. & ibi Mathe. de Afflict. columna quarta, nume. 23.

S V M M A R I V M.

- 1 Qua pœna puniatur Proditor Principis, Regis, vel Domini sui
- 2 Idem dicitur, de proditore populi cui subest, & patria.
- 3 Quo genere mortis proditores puniantur, attenditur consuetudo regionis.
- 4 In Italia ut plurimum furcis suspenduntur.
- 5 Nobilis proditor punietur grauiori pœna quam Ignobilis.
- 6 Nobilis si prodicionem committit in Gallia, altioribus furcis suspenditur.
- 6 Rebelles, & committentes crimen læsæ maiestatis in Gallia qua pœna puniantur?

Q V A E S T I O VI.

EXTO quæro; qua pœna puniatur proditor Principis, Regis, vel Domini sui, vt puta Baronis, Comitis, Marchionis, vel Episcopi temporalem iurisdictionem habentis? Dicendum qd pœna mortis punietur: quia crimen læsæ maiestatis vel quasi committit, vt voluit Bald. in l. data opera. col. iij. versicul. vlti. in hac. C. qui accus. non pos.

- † Idem dicendum in proditore populi cui subest & patriæ: Dicitur enim committere crimen læsæ maiestatis, vt voluit Alexand. in consil. 13. Consideratis his quæ in thæmate, colum. l. in vi. vol. vbi dixit, hoc probari in l. fin. cum glos. ibi in verb. prodita. vbi not. do. & C. de abolit. vbi etiam Angel. qui dixit ad hoc illam glos. esse singularem. & not. lac. de Butr. in d. l. quisquis. in fin. C. ad leg. iul. malest. & Bald. in l. i. C. de fals. monet. † Quo autem genere mortis proditores puniantur, attendenda erit consuetudo regionis in qua huiusmodi delictum committitur. Sed vt plurimum in Italia furcis suspenduntur, quod recte factum exemplo est nobis Iuda Schariot vnus ex duodecim discipulis Iesu Christi Seruatoris nostri, qui postquam Christum Phariseis tradidit semetipsum laqueo suspendit. vt testatur, Matheus, Marcus, Lucas, & Ioannes Euangelistæ, in eorum Euangelij passionis. † Sciendum tamen est, qd si Nobilis sit proditor non ea pœna qua Ignobiles pro tali delicto punietur, sed grauiori, vt dixit Bald. in c.

Hierony. Gigas,

T T

LIBER TERTIVS. TRAC.

cum quidam, ext. de iure iurand. vbi voluit, q̄ Nobilis incidens in crimē prodicionis altioribus furcis suspēdatur, q̄ in Gallia seruari dicit: & refert ac sequitur Felyn. ibidem in versic. Tertius est. & in versicul. quod autem dictum est, & in c. Pastoralis. colum. i. versicul. secundo fallit. de officio delegat. & prædicta reasumit solennis Doctor Andr. Tiraquellus in tract. suo de nobilit. cap. 20. nu. 116. At curiosius agens † quæsiui a præclaro Doctore Dom. Ioanne Corasio Tholosano, cum quo mihi arctissima est amicitia, & qui in Ferrariensi Gymnasio modo ius ciuile legit, quo nam moris genere rebelles Regis, & qui crimen læsæ maiestatis in regem committunt, in Gallia puniantur: qui mihi retulit, q̄ huiusmodi nefandissimi criminis rei quatuor ferocissimis æquis manibus pedibusq̄ alligati viuī dilaniantur. vide ad prædicta quæ latius scripsi supra in rubric. de poen. committ. crim. læsæ maiestatis q. i.

S V M M A R I V M.

- 1 Si quis fuit proditor principis, & tandem ad gratiam restitutus fuerit, si post huiusmodi restitutionem aliquis illum proditorem uocet an iniuriarum agere possit contra nominantem ipsum proditorem?
- 2 A Principe restitutus amplius proditor dici non potest.
- 3 Restitutio tollit omnem maculam.
- 4 Proditori a principe restituto, si quis dixerit, tu fuisti proditor, iniuriarum actione non tenebitur.
- 5 Si quis dicat proditori restituto, quod est proditor et quod uult cum eo pugnare & probare quod est proditor, talis restitutum ad duellum iniuste pronocret.

Q V A E S T I O VII.

- 1 **P** E P T I M O quæro: si quis fuit proditor Imperatoris vel Regis seu alterius Principis, & tandem ad gratiam restitutus fuerit, princeps sibi nanq̄ indulsit, si post huiusmodi restitutionem & indulgentiam aliquis illum proditorem uocet, an iniuriarum agere possit, contra nominantem ipsum proditorem? Hæc quæstionem mouet Andr. de ltern. in c. i. §. præterea si vasallus. col. v. versicul. Vnde qui vocat hunc. in titul. quæ fuit prima causa benefic. amittend. vbi dixit, q̄ vocans restitutum proditorem actione iniuriarum tenetur, per text. in l. imperialem. §. ij. C. de nupt. & l. q̄ ita statutum. ff. de edil. edict. idem dixit Math. de Afflic. in d. §. præterea. in versic. glosa tertia, nume. 98. † per restitutionem enim

- 1 a principe factam amplius proditor dici non potest, cum princeps de inhabili habilem facere possit. l. quidam consulebant. ff. de re iudic. & l. ij. C. de crim. sacrileg. † Restituito enim tollit omnem maculam, vt voluit Andr. de Ifern. in c. l. in tit. de vasa. decrep. ætat. & etiam in d. § præterea. per tex. in l. l. ff. de postul. & l. non omnis. §. ab barbaris. ff. de re milit. Veruntamen
- 4 † si quis dixit tali restituito, tu fuisti proditor, iniuriarum actione non tenetur, vt dicit idem Ifern. in d. §. præterea. quem sequitur ibidem Afflict. in d. versic. glos. ij. nu. 101. Et hoc procedit etiam si princeps in restitutione dixisset, volumus q̄ tibi dici non possit q̄ fuisti proditor, de quo Afflict. loco præallegato. Vnum non omitto, † q̄ si quis dicat restituito q̄ est proditor, & velit cum eo pugnare dicens q̄ vult probare, q̄ est proditor, talis restitutum ad duellum iniuste prouocaret: quia facta restitutione amplius non est proditor, ita dixit Iac. de Castillo in tract. suo de Duell. libr. iij. capitul. vij.

S V M M A R I V M.

- 1 Dānati de proditione per eū contra principem cōmissa, & propterea banniti, an eius arma depicta in Ciuitate, a qua ipse ob tale delictum exul factus est, deleri debeant.
- 2 Qua pœna puniatur corrumpens rebellis, aut proditoris imaginem in foro pictam ad illius ignominiam, ut cunctis appareat.
- 3 Depingere figurā alicuius propter proditiōē, uel laudē est imperij, uel iurisdictionis. Et depingens eam, sine superioris licentia, tanquam utens imperio & iurisdictione, incidit in crimen lese maiestatis.
- 4 Proditor non potest esse testis in aliqua causa.
- 5 Principis proditor, dei proditor dicitur.
- 6 Proditorē principis quilibet denunciare tenetur.

Q V A E S T I O V I I I.

CTAVO quæro: aliquis damnatus fuit de proditione per eum contra principem commissa, & propterea bannitus, an eius arma depicta in ciuitate, a qua ipse ob tale delictum exul factus est, deleri debeant? Dicendum q̄ sic, secundum Bart. in l. ij. ff. de oper. public. idem tenuit Mar. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q̄. 41. & Math. de Afflict. in c. l. in §. & bona committentium col. ij. in x. speciall. nume. 21. in tit. quæ sint regal. facit tex. in l. eorum ff. de pœn. quem ad hoc singularem esse dixit Rom. in singulari suo, 476. incipiente, Eorū Arma. & idem sin-

- gulari 669. idem dixit Andr. Tiraquellus in tract. suo de nobilit. cap. 20.
nu. 1. 6. idem dixit Bart. in d. l. eorum. & la. in §. poenales. inst. de actio. &
Paris de Put. in tract. suo de syndic. in prin. nu. 9. Vide ad hoc ea quæ scri
psi in rubr. de rebell. q. 21. infra. † Sed qua poena punitur is, qui rebellis
aut proditoris imaginem in foro pictam pedibus, seu pedum altero su
spensam ad illius ignominiam, vt cunctis appareat, corrumpit, seu dele
ne cognosci possit? Dicastalem puniri in ducatis quingentis. l. si quis id
quod. ff. de iurisdic. omnium iudic. & ibi do. & idē dixit Marti. de Laud.
in tract. de crim. læsæ maiest. qō. 26. Ad prædicta vide, quæ scripsi supra
q. 59. in rubric. qualiter & a quibus crim. læsæ maiest. commit. Vnum nō
omittam, † qđ depingere figuram alicuius propter prodicionem vel lau
dem est imperij, vel iurisdictionis: Ideo fieri non potest sine auctoritate su
perioris: immo talis sine superioris licentia id faciens, tanqđ vtens imperio
& iurisdictione, cum illam non habeat, incidit in crimen læsæ maiestatis,
vt scribit Curtius Iunior in l. si quis id quod col. i. nu. 5. ff. de iurisd.
4 Sciendum est etiam, † qđ proditor non poterit esse testis in aliqua causa, se
cūdm Bal. in c. licet vniuersis. de testi. quod tenuit etiam Marti. de Laud.
5 in suo tract. de crim. læsæ maiest. q. xliij. facit, † quia principis proditor ip
sius dei proditor esse dicitur. 23. q. v. c. si apud. & ij. q. vij. c. non potest. &
6 prouerbior. c. 8. & l. fin. C. de summa trinit. & fide. Cathol. & ideo † li
cet de iure quis non teneatur aliquem denūciare, nihilominus proditorem
principis quilibet denunciare tenetur. l. methodorum. ff. de poen. Ita dixit
Andr. de Iser. in c. i. §. i. in tit. quæ fuit prima causa benef. amittend. idem te
nuit Marti. de Laud. in tract. de principe. q. 58. & idem in tract. de crim.
læsæ maiest. q. 53. & Math. de Afflict. in c. i. in §. & bona committentium
nu. 373. in tit. quæ sint regal.

S V M M A R I V M.

- 1 An Proditor, & rebellis inter se differant?
Non subditus, non dicitur committere crimen læsæ maiestatis.
- 2 Proditor potest esse etiam qui subditus non est.
- 3 Proditor sui episcopi uel alterius domini spiritualis habentis temporalem iurisdictionē,
crimen læsæ maiestatis committere dicitur.
- 4 An Proditor, uel quicquam proditorie facere defferant?
- 5 Associates aliquem in itinere, & nulla inter eos superueniente rixa, socium percutiens,
id proditorie fecisse dicitur.
Proditorie agens contra priuatum, non dicitur proditor, sed proditorie agere.
- 6 Proditor dicitur is, qui contra Principem uel Rempubicam prodicionem facit.
Multis modis contra Principem, uel Rempubicam committitur proditio.

QVÆSTIO IX.

NONO quæro: an proditor & rebellis inter se differant, an vero sint vnum & idem? Dicas q̄ differunt, quia rebellio non cadit in non subditum illius principis contra quem cōmittitur, de quo dixi. infra q. vii. sub rub. de rebell. & ita voluit Bar. in extrauag. qui sint rebell. in verb. rebellis. ad idem Bald. in l. amissione. §. qui efficiunt, post glos. ibi.

ff. de capit. dimittit. & habetur. per Sigismund. Lofredi. in consil. v. omiffa fa. & iserie c. ol. x. prope finem nu. 4. & faciunt dicta supra. q. 6. §. in rubr. qualiter et a quibus crim. læsæ maiest. committat. vbi vidimus, q̄ non subditus non vicitur committere crimen læsæ maiestatis, † proditor vero potest esse etiam qui subditus non est, vt dixit Bar. in d. extrauag. qui sint rebel. in d. verbo rebellis. & propterea dicitur, q̄ non omnis proditor dicitur committere crimen læsæ maiestatis, sed solum is qui dum subditus est prodicionem committit, in magnum principis aut Reipublice, cui subest, damnum, vt dixit Math. de Afflict. in c. i. in §. & bona committētium col. viij. vers. Trigesimo septimo in fin. nu. 99. in tit. quæ sint regal. in vsibus feudor. Ideo † proditor sui episcopi vel alterius domini spiritalis, habētis temporale iurisdictionem crimen læsæ maiestatis committere dicitur, ita dixit Bal. in l. data opera. C. qui. acuf. non possunt. quem sequitur Io. de Anan. in c. qualiter & quando ij. §. fin. col. iij. de accusat. & Præposit. in c. imprimis. in §. de persona col. ij. vers. q̄ proditor. ij. q. i.

- † Sed an proditor, vel quicquam proditorie facere differant: Bar. in l. respiciendum. §. delinquent. in princ. dixit, q̄ prodere est vnum actibus ostēdere, & aliud in mente gerere: allegat not. in l. i. ff. de præuaricat. & tex. in l. iij. in prin. ff. ad leg. iul. maiest. Ideo dicit, q̄ si aliquis aliorat aliquem in itinere, & nulla inter eos superueniente rixa foris percutiat, id proditorie fecisse dicitur: quia aliud gerebat in animo quam in actu. l. fin. C. de delator. lib. x. vel cum aliquis ostendens se alicuius amicum illum retro percutit, id proditorie egisse dicitur, vt per Bar. in d. §. delinquent. quem sequuntur Doct. in c. i. de homicid. vbi Petr. de Ancha. Ioan. de Anan. & Felyn. & tali casu proditorie agens contra priuatū, nō dicitur proditor, sed proditorie agere. l. athletas. §. i. ff. de his qui not. infam. ad idem Alex. in consil. 145. viso thēmate col. ij. vers. & ex his. in vij. vol. & Alber. in l. si amici domum. ff. de Adul. † proditor autem dicitur is qui contra principem vel Rempubicam prodicionem facit, vt declarat Bar. in d. extrauag. qui sint. rebel. in verb. rebellis. in vers. item nota quod proditorie. Multis autem modis contra principem vel Rempubicam committitur proditio, de quib.

bus dixi supra in princi. in prima q. huius Rub. Multa alia de proditoribus scripsi supra l.i.& ij.in variis questionibus, quæ hic non repero.

DE REBELLIBVS

S V M M A R I V M.

- 1 Rebellis quis dicatur?
- 2 Rebelles dicuntur etiam, qui rebellant contra prosperitatem Pape.
- 3 Rebellis dicitur omnis in proterua & notoria inobedientia existens.
Rebellis pluribus modis quis dicitur,
- 4 Rebellis, a Rebellando dicitur.
Rebelles appellantur qui in fide non permanent, & iussis Principis non obediunt.
- 5 Rebellis exponitur, idest Infidelis.
Rebellio dicitur quasi reiteratio belli, & post pacem ad bellum reuersio.
- 6 Resistere quis dicitur pluribus modis.
Transfuga appellabatur ab Antiquis, qui recedebat de terris principi subiectis, & ibat ad hostes.
- 7 Isti uiui exuruntur, aut furca suspenduntur.
- 8 Scipio Africanus superior deuicta Carthagine, grauius in Romanos quam in latinos transfugas animaduertit.
- 9 De iure ciuili antiquo, qui Rebellando, locum in quo sub Principis obedientia stabant retinebant, speciale nomen non habebant sed hi qui deficiunt uocabantur.

Q V A E S T I O I.

V M etiam hi, qui a suo Principe Rebellant, in crimen læsæ maiestatis incidunt: Ideo de eis quoque uidendum erit. Et primo quero: † quis dicatur Rebellis? Dicas, q̄ is dicitur, qui quomodo cunq; publice vel occulte contra Principis honorem & fidelitatem Rebellionis opera facit, & contra Imperii prosperitatem aliquid machinatur, uel contra principem & eius officiales in his quæ ad commissum eis officium pertinent Rebellando, ita dicit tex. in Extrauag. qui sint Rebel. † Rebelles dicuntur etiam non, solum qui Rebellant contra prosperitatem Imperatoris, sed etiã qui rebellant contra prosperitatem Papæ, vt per las. in consil. lxxxvi. in causa Reuerē. Domini Gentilis, col. iij. ver. Rebelles in iij. volu. & idem las. in consil. cxxxix. in præsentī consultatione col. ij. in fin. vers.

- 3 Nam rebellis, vbi dixit, † q̄ rebellis dicitur omnis in proterua & notoria inobedientia existens. Dicitur etiam quis pluribus aliis modis rebellis: sed quia alii modi quibus quis rebellis dicitur non faciunt ad materiam nostram, ideo de illis aliter non scribam, sed poteris uidere Bar. in d. Extrauagan. qui sint rebel. in verb. rebellis, & per Doct. in clemen. pastoralis. de re. iudic. et Præposit. in c. in primis in §. de persona. ij. q. prima.
- 4 † Et dicitur rebellis, a rebellando: nam rebello, verbum, repugno significat, & quasi bellando aut certando contrauenio & contendo: unde rebelles appellantur qui in fide non permanent, & iussis Principis non obediunt, ita testatur Ambr. Calepi. in suo Dictionario, ad idem Bar. in d. extrauag. qui sint rebell. in verb. rebellis † vbi exponit rebellis, id est infidelis, et idem in eadem extrauag. in verb. tenore, vbi dixit, q̄ rebellare idem est q̄ resistere. Et isto vocabulo antiqui legum conditores non utebantur. Ea propter Henricus vij. Imperator constitutionem prædictam fecit ad hoc declarandum, vt testatur ibidem Bar. in prædicta glos. Dicitur & rebellio quasi reiteratio belli, & post pacem ad bellum reuersio, vt dixit Domi. in c. fi. §. 8 Distin. istud autē competere ciuitatibus, quas bello deuicisset Princeps, quæ demum ab eo rebellarent.
- 6 † Resistere autem quis dicitur pluribus modis. Primo aliquid faciendo contra, vel non faciendo, vt puta, non obediendo. Et quia antiqui (vt dictum est) hoc nomine, rebellis, non utebantur: Quando aliquis recedebat de terris principi subiectis ad hostes eundo, transfuga appellabatur, vt in l. si quis aliquid. §. transfuga. ff. de pœn. & in l. postliminium. §. transfugæ. & §. filius. ff. de capt. & postlimi. reuerf. † Isti aut viui excurruntur, aut furca suspenduntur, vt dicit tex. in d. l. si quis aliquid. §. transfugæ. † et ideo Scipio Affricanus superior deuicta Carthagine cum omnes, quos de exercitu Romano ad Carthaginenses transfugerant, in suam redegit potestatem, grauius in Romanos quam in latinos transfugas animaduertit. Romanos enim tanquam patriæ fugitiuos crucibus affixit, latinos vero tanquam perfidos socios securi percussit, vt testatur Valer. Maximus. lib. ij. in rubric. de milit. disciplin.
- 9 † Quandoq̄ autem quis rebellando locum, in quo sub principis obedientia stabat, retinebat: Et isti de iure ciuili antiquo, speciale nomen non habebant, sed, hi qui deficiunt, vocabantur, vt in l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de capit. diminut. Ita declarat Bar. in præallegat. glos. in verb. tenore. subdens, q̄ isti si rebellant faciendo bellum principi, tanquam hostes ipso iure puniebantur, & ea quæ iuris ciuilis sunt amittebant: illi autē qui principi non obediendo rebellabant, vt puta non acceptando eius gentem, ipso iure non puniebantur, nec ea quæ iuris ciuilis sunt amittebant, nisi sena

LIBER TERTIVS. TRAC.

tus vel princeps id declararet, vt in præalleg. l. amissione. Ideo in hoc Hæ-
ricus Imperator supplet prædictam suam constitutionem, statuendo, q̃
quomocunq; aliquis contra principis honorem committat vel machi-
netur rebellando, rebellis sit, & ita declarat Bar. in d. sua glos.

S V M M A R I V M.

- 1 An Rebellis Imperii dicatur, qui se Imperio subditum fatetur, sed odio persone Impe-
ratoris rebellat?
Non potest quis dicere, q̃ est rebellis Imperatoris, & non Imperij, nec e contra.

Q V A E S T I O II.

- 1 ECUNDO q̃ro : An rebellis imperij dicatur qui se Im-
perio subditum fatetur, sed odio personæ Imperatoris re-
bellat? Et est dicendum q̃ sic, per tex. in l. amissione. ff. de
capit. dimin. & per tex. in d. extrauagant. qui sint rebel. &
habetur per Barto. in sua glos. in verb. tenore. in d. extra-
uag. vbi dicit, q̃ non potest quis dicere, q̃ est rebellis Im-
peratoris, & non imperij: nec e contra. de quo Bartol. in glos. in verb. no-
stri, in præallegat. Extrauagant.

S V M M A R I V M.

- 1 An is qui officiali Principis parere recusat Rebellis dicatur?
Rebellis dicitur, qui parere recusat officiali principis in his quæ ad commissum illi offi-
cium a principe spectant.
- 2 Rebellis improprie dicitur, qui officiali principis parere recusat in his quæ ad com-
missum ille officium non spectant.
Rebellis dicitur etiam, qui Iudici suo non vult parere.
- 3 Rebellis intelliguntur, omnes qui sunt in proterua & notoria inobedientia.
- 4 Verbum Rebellis est uerbum generale, & comprehendit quenlibet subditum contrali-
centem dicto uel facto sui superioris.

Q V A E S T I O III.

- 1 ERTIO quæro: an is qui officiali principis parere recusat
rebellis dicatur? Responde distinguendo: q̃ aut quis parere
recusat officiali principis in his quæ ad commissum illi offi-
cium a principe spectant, aut non. Primo casu talis rebellis di-
citur, vt

clur, vt dicit tex. in extrauag. qui sint rebell. & per Barto. in l. hostes. ff. de capt. & postlim. reuers. & per Deci. in c. sane. el. ij. in iij. not. col. ij. de officio delegat. † Secundo vero casu dicitur rebellis, sed improprie. Nam non solum dicitur rebellis qui domino suo resistit, sed etiam ille qui iudici suo nō vult parere, vt dicit Decius in d. c. sane. de officio delegat. in iij. not. allegat. tex. in c. ea quæ. §. primo. de stat. monach. ibi contumaces & rebelles. & in t. ij. de nou. operis nūciat. ubi Deci. dicit, † q. omnes qui sunt in proterua & notoria inobedientia rebelles intelliguntur, quod not. Angel. in l. ij. §. fin. ff. de iudic. ad idem Bal. in l. si verò. §. qui ergo. ff. de milit. testam. vbi dixit, † q. verbum rebellis, est verbum generale, & comprehendit quemlibet subditum contradicentē dicto vel facto sui superioris. Itaq. non omnis rebellio inducit crimen læsæ maiestatis, sed solum quæ statum imperij concernit, vt dixit Bonifa. in clemen. pastoralis. §. sane, in l. col. nu. 4. versiculis. Non enim orans rebellio. de re iudic.

S V M M A R I V M.

- 1 An Rebellis dicatur, qui coacte, & per metum Rebellionem fecit?
- 2 Voluntas coacta non est proprie voluntas.
- 3 Rebellio facta per Castrum Ducie contra communitatem Inuole, ex quo sui meticulo se facta & ex iusto timore, puniri non debet.
- 4 Rebellio facta ad importunas preces alicuius Tyranni, puniri non debet.
- 5 Facere metu Tyranni, & ad illius importunas preces facere equiparantur. Preces Tyranni iussui equiparantur.
- 6 Renuntiatio Beneficii metu perdendi patrimonium suum a clerico facta, non ualet. Etiam si esset iurata.
- 7 Matrimonium metu contractum est nullum.

Q V A E S T I O . IIII.

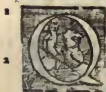
- 1 VARTO quæro: An rebellis dicatur qui coacte & per metum rebellionem fecit? Dicās q. non: ita voluit Bal. in consi. 36. proponitur consuetudo Ciuitatis, in iij. volum. vbi dixit, q. talis rebellio dicitur passiva non actiua. facit † quia voluntas coacta nō est proprie voluntas, vt dixit Bald. in consi. suo scismat. q. est impressum sub rub. si quis aliquem testa. prohibu. Abb. in consi. iij. q. vi. in ij. volum. & Imol. in consi. 4. visis & pnderatis col. fin. vers. circa secundum, vbi consiluit, † q. re-
- 2 Hierony. Gigas.

bellio facta per Castrum Duciae contra communitatem Imolae, ex quo fuerat metriculose facta & ex iusto timore puniri non deberet, cum non sit imputandum illi qui aliquid propter iustum metum facit, per ea quae notantur in l.i. & per totum titulum. ff. de eo q. met. causa. 1. & hoc procedit etiam si rebellio esset facta ad importunas preces alicuius Tyranni, nam metu Tyranni facta diceretur. 1. Aequiparantur enim ista, aliquid facere metu Tyranni, & ad illius importunas preces facere, ut dixit Innoc. in c. petio. de iur. iuran. & Barto. in tract. de Tyran. q. vij. preces enim eorum, iussui aequiparantur, ut per glos. in l. i. in princip. ff. q. iussu. circa q. plura allegat Math. de Afflict. in suis decision. Neapolit. Decis. 69. nu. 1. facit, 1. quia renuntiatio beneficij metu perdendi patrimonium suum a clerico facta, non valet, c. Abbas, extr. de his quae vi met. ue causa fiunt. ubi tex. in fin. dicit, q. quae metu fiunt de iure debent in irritum reuocari. Immo si renunciatio beneficij metu facta esset etiam iurata non valeret, text. est in c. ad audientiam, eod. tit. 1. idem dicimus de matrimonio metu contracto quod est nullum, ut per Abb. & alios in c. cum locum. de sponsal. & in c. consul rationi eod. tit. Idem Abb. in c. veniens vers. item potest notari. de sponsal. & in c. ad id q. vers. nota prim. eod. tit. ubi concludit, q. Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum. Et praemissa conclusionem, q. rebellis non sit qui metu rebellionem fecit, tenuit etiam Aymo. Crauetta in cons. vi. col. xvij. in vers. septimo arguitur, nu. 84. ad idem Lauren. Calcaneus in cons. 81. col. ij. & vide Grammat. in cons. 31. in causa mag. Ioannis Bapt. per totum, ubi consuluit in contingentia facti pro ista opi.

S V M M A R I V M.

- 1 Machinare contra imperium quid sit
- 2 Machinare est aliquid dolose ordinare.
Machinatio in arte verborum consistit.
- 3 Rebellans contra officiales Imperatoris pro his quae petunt pro statu imperij sine dubio, rebellis dicitur.

Q V A E S T I O V.

VINTO Qro, dixi supra in diffinitione rebellis, q. rebellis est qui aliquid machinatur contra prosperitatem imperij; modo videndum, quid sit machinare contra Imperium? Bar. in extrau. qui sint rebel. in verb. machinantur, dicit, 1. q. machinare est aliquid dolose ordinare: machinatio. n. in arte verborum consistit, ut. ff. de dolo. l. i. §. i. & ibi not. & ita dixit, d.

glos. ibi in verb. machinationē, vt puta dicit ibi Bar. faciendo inter se ligas & societates prohibitas, sub aliquo velamine vel colore licito, allegat tex. in l. ij. ff. de extraordi. crimin. subiungens Exemplū, quando Imperatore vel eius nuncio volente ingredi Ciuitatem pro recuperandis iuribus Imperii, tam ibi quam alibi aliqui respondent q̄ nolunt tot armatos vel tantā eius gentem, quia esset periculosum eorū statui, & sic illi dant verba donec labatur tempus in quo multa fieri possent pro prosperitate Imperii. Dicit enim Bar. ibi q̄ iste sunt quædā machinationes, licet ad bellicos actus non sit deuentum. Ista nanq; machinatio inobedientia sequuta, illos rebelles facit, ad idē vide Curt. l. iunior cōf. 1. 37. col. iij. nu. 1. in ij. volu. vbi dixit, t̄ q̄ qñ aliquis rebellat contra officiales Imperatoris pro his quæ petunt pro statu Imperii, sine dubio rebellis dicitur: ideo concludit q̄ homines cuiusdā castrī qui denegarunt hospitari milites Cesareæ Maiestatis ad mandata Capitanei generalis merito dici poterunt rebelles Imperij.

S V M M A R I V M.

- 1 An esse rebellem imperij uel esse in odium imperij idem sit?
- Rebellio est quid mortale.
- 2 Esse in odium imperij est medicinale.

Q V A E S T I O V I.

- 1 EXTO quaero: An esse rebellem Imperij uel esse in odium imperij idem sit? Dicas q̄ non: nam rebellio est quid mortale, nec remitti potest, nisi ex Principis gratia, ut habetur per Doct. in c. 15. & bona committentium, vbi Mathe. de Affli. in tit. quæ sint regal. in vsibus feudor. † Esse autē in odium imperij est medicinale: remittitur enim odium purgata contumacia, Auct. item nulla communitas. C. de epis. & cleric. ita uoluit Mart. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. xlviii. Dicas q̄ fuit originalis doctrina Bar. in extraua. qui sint rebel. in sua glos. in verb. rebellis, in vers. Item nota q̄ aliud.

S V M M A R I V M.

- 1 Si bi qui libertatem ab Imperatore recognoscunt siue ex priuilegio, siue ex Imperatoris patientia imperio sint rebelles an priuari possint libertate?
- 2 Et an idem sit in his qui a Papa libertatem recognoscunt?

- 3 An idem sit in Dominis Venetis?
 - 4 Domini Veneti liberi sunt.
 - 5 Ciuitas Venetiarum cum in mari fundata sit Imperatorem recognoscere non tenetur.
 - 6 Nonnulli dicunt Dominos Venetos ex eo liberos esse, quia libertatem contra Imperatorem præscripserunt.
- Albericus de Rosate, testatur uidisse privilegium exemptionis concessum Duci & Ciuitati Venetiarum Bulla aurea munitione.
- 7 Non subditus rebellionem non committit.
 - 8 Ciuitas Venetiarum iuri Imperatoris habet, & potest in suis terris omnia que Imperator in suis.
 - 9 Quælibet Ciuitas que superiorem non recognoscit, tantum habet imperium in suo territorio quantum Imperator in uniuerso.

Q V A B S T I O V I I.

- 1 EPTIMO quæro: si hi qui libertatem ab Imperatore recognoscunt, siue ex priuilegio, siue ex Imperatoris patientia imperio sint rebelles, an priuari possint libertate? Dicatur quod sic, secundum Bald. in c. sicut, de iur. iurand. & idem erit in his qui a Papa libertatem recognoscunt, ita voluit Mart. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. 1. sed & in quantum dicunt de Dominis Venetis, ab eis dissentio: quia Domini Veneti sunt liberi iuris, cum eorum Ciuitas in mari fundata sit, Bal. in rub. ff. de rer. diuis. col. ij. vers. circa ædificia quæro; iure enim genitum Ciuitates in mari fundatæ sunt ipsorum ædificantium. Interim in princ. ff. de rer. diuis.
- 4 Barh. Cepol. in tract. de seruit. rustic. prædio, in c. de mari. nu. 4. & cum igitur Domini Veneti non in solo alicuius, sed in mari eorum ciuitatem edificauerint, liberi sunt: ut, ratione prædicta, tenuit etiam Ias. in l. ex hoc iure. nu. 6. ff. de iusti. & iur. idem voluit Ioan. Franc. Ripa in l. possessio. col. ij. nu. 8. ff. de acquir. possessio. vbi dixit, & quod ideo Ciuitas Venetiarum Imperatorem recognoscere non tenetur, quia in mari fundata est, ita etiam dixit idem Ripa in l. si insulam. nu. 2. ff. de verbo. obligat. & Nonnulli alij dicunt Dominos Venetos ex eo liberos esse, quia libertatem contra Imperatorem præscripserunt, ut dixit Barto. in l. i. ff. de rerum diuis. & ibidem Bal. idem dixit Ioan. Igneus in repet. §. non alias l. necessaria. ff. ad Syllenia. nu. 203. Ias. in d. l. ex hoc iure. col. iij. nu. 6. Alberi. in l. cunctos populos, col. v. in vers. cōmuniter glos. & omnes. C. de summa trinit. & fid. Charol. vbi dixit, quod ciuitas Venetiarum allegat præscriptionem libertatis tanti temporis cuius initij memoria non existit: licet postmodum subdat uidisse

privilegium exemptionis concessum Domino Duci, & ciuitati Venetiarum, bulla aurea munitum. vtcunq; sit, siue dicamus dominos Veneros liberos esse, quia eorum ciuitas est in mari edificata (quod mihi plus placet) siue ex eo qd libertatem præscripserint: vtrique verum est dicere qd nō subditi imperio: ergo non possunt dici committere rebellionem contra imperium, quia t̄ non subditi in di. 3. m. crimen non incidit, vt dixit Bar. in d. extrauag. qui sint rebelles. in verbo rebellando, in princ. & in vers. quod si aliquis homo de terris Ecclesie, Ad hoc qd nō subditus non dicatur committere crimen rebellionibus habetur etiam per Parisi. consi. 101. Bona de quibus nu. 3. in. i. volu. faciunt quæ late dixi supra in Rubr. qualiter & a quib. crim. q. 63. Et ex istis liquido, constat dictū Mart. de Laud. de Dominis Venetis non esse verum. Et qd domini Veneti non subditi imperio, tenent etiam Math. de Affli. t̄. in c. i. in vers. in glo. i. in princ. in tit. de pac. tenend. & eius violat. in vñbus feudor. ad idem facit, qd voluit Ias. in d. l. cum istos populos col. xix. vbi dixit, t̄ qd Ciuitas Venetiarum Imperatore non reconoscit: immo & ipsa vim Imperatoris habet: & qd potest in suis terris omnia quæ Imperator potest in suis, hoc idem dixit idem Ias. in consi. 100. in ij. volu. facit qd notanter dixit Bar. in l. infamem, in fin. C. de publi. iudic. vbi dixit, t̄ qd quælibet Ciuitas quæ superiorem non recognoscit, t̄ autem habet imperium in suo territorio quantum Imperator in vniuerso, id est in tota Christiana Reipublica.

- S. V. M. A. R. I. V. M.
- 1 An quis possit esse rebellis occulte?
 - 2 Rebellis occulte an impune occidi possit?

Q. V. A. B. S. T. I. O. V. I. I. I.

CTAVO quæro: An quis possit esse rebellis occulte? Et videtur dicendum qd nō, quia secreta cordis iudicat solus deus, & occulta solus scit. c. erubescam. 32. distin. t̄. Dicatur tamen aliquem posse esse occulte rebellem, vt habetur in extrauag. qui sint rebell. ibi publice uel occulte. Sed t̄ an impune occidi possit rebellis occulte? Dicendum qd sic: quia ipso facto rebellis incurrit poenam contentam in d. extrauag. & an fuerit occulte rebellis iustificabitur in iudicio super homicidio: argu. tex. in l. de pupillo in §. si quis riuos. vers. totiens. ff. de oper. nou. nunciat. & ira voluit Bar. in d. extrauag. qui sint rebell. in verb. rebellando, vers. circa secundum, idem voluit Petr. de Anch. consi. 187. ex prædicta facti narratione col. ij.

- privilegium exemptionis concessum Domino Duci, & ciuitati Venetiarum, bulla aurea munimur. vtcunq; sit, siue dicamus dominos Veneros liberos esse, quia eorum ciuitas est in mari edificata (quod multi plus placent) siue ex eo qd libertatem præscripserint: vtique verum est dicere qd non subditi imperio: ergo non possunt dici committere rebellionem contra imperium, quia t non subditi in dictum crimen non incidit, vt dixit Bar. in d. extrauag. qui sint rebelles. in verbo rebellando, in princ. & in vers. quod si aliquis homo de terris Ecclesie, Ad hoc qd non subditus non dicatur committere crimen rebellionibus habetur etiam per Parisi. consi. 101. Bona de quibus nu. 3. in. i. volu. faciunt quæ late dixi supra in Rubr. qualiter & a quib. crim. q. 68. Et ex istis liquido, constat dictum Mart. de Laud. de Dominis Venetis non esse verum. Et qd domini Veneti non subditi imperio, tenuit etiam Math. de Affli. in c. i. in vers. in glo. i. in princ. in tit. de pac. tenendi. & eius violari in vñibus feudor. ad idem facit, qd voluit Ias. in d. l. cum stros populos col. xix. vbi dixit, t qd Ciuitas Venetiarum Imperatore non reconoscit: immo & ipsa vim Imperatoris habet: & qd potest in suis terris omnia quæ Imperator potest in suis, hoc idem dixit Ias. in consi. 101. in ij. volu. facit qd notanter dixit Bar. in l. infamem, in fin. C. de publi. iudic. vbi dixit, t qd quælibet Ciuitas quæ superiorem non recognoscit, t cum habet imperium in suo territorio quantum Imperator in vniuerso.
- S V M M A R I V M.**
1. An quis possit esse rebellis occulte?
 2. Rebellis occulte an impune occidi possit?

Q V AESTIO. VIII.

- Q**UÆRO: An quis possit esse rebellis occulte? Et videtur dicendum qd non, quia secreta cordis iudicat solus deus, & occulta solus scit. c. erubescam. 3. distin. Dicat tamen aliquem posse esse occulte rebellem, vt habetur in extraua. qui sint rebelles. ibi publice vel occulte. Sed t an impune occidi possit rebellis occulte? Dicendum qd sic: quia ipso facto rebellis incurrit poenam contentam in d. extrauag. & an fuerit occulte rebellis iustificabitur in iudicio super homicidio: argu. tex. in l. de pupillo in. 5. si quis riuos. vers. rotiens. ff. de oper. nou. nunciat. & ita voluit Bar. in d. extraua. qui sint rebelles. in verb. rebellando, vers. circa secundum. idem voluit Petr. de Anch. consi. 107. ex prædicta facti narratione col. ij.

LIBER TERTIVS. ET RAC.

faciunt quæ dixi supra q. v. nu. 9. in rub. qualiter & a quibus crim. læsæ maiest. committat. in vers. conclusionem supra firmatam, vbi tenui Cardinalē expresse vel occulte rebellem Papæ posse impune offendi, q̄ est not. ad limitationem tex. in c. felix de poen. in vi.

S V M M A R I V M.

1. *Vasallus an teneatur obedire domino rebelli cui ante rebellionem præstiterat iuramentum fidelitatis?*
2. *Debitor fidelitatis non tenetur obedire domino rebelli.*

Q V A E S T I O IX.

1. **ONO** quæro: An vasallus teneatur obedire domino rebelli, cui ante rebellionem fidelitatis præstiterat iuramentum? Et dicas q̄ non: ita tenuit Bar. in extrauag. qui sint rebel. in vers. rebellando, vbi dixit, t̄ q̄ debitor fidelitatis non tenetur obedire dño rebeli, non ex eo q̄ sit liberatus a fidelitate per rebellionem domini: sed tanquam, a principio promissio fidelitatis fuisset conditionata, videlicet, si non eris rebellis principi, per tex. in c. i. in tit. hic finitur lex, deinde incipit. constit. cū ibi notat. & ita etiam tenet solennis doctor præceptor meus D. Carol. Ruin. in cōsi. cv. casus iste de quo quæritur, col. l. nu. 4. in i. volu. ad idem Alber. Brun. in cons. 28. Nobilis domine, col. i. vers. rebellio autem, in ij. volu.

S V M M A R I V M.

1. *An Ciuitates quæ a Tyrannis per vim capiuntur uel occupantur, qui Tyranni hostes Imperij sunt, rebelles dicantur?*
2. *In Ciuitate rebelle & eius territorio quilibet potest prædari, & comburere.*

Q V A E S T I O X.

1. **ECIMO** quæro: an ciuitates quæ, a Tyrannis per vim capiuntur vel occupantur, qui Tyranni hostes imperij sunt, rebelles dicantur? Responde q̄ non: sed quæ proprio motu ciuium vel maioris partis eorum rebellant, rebelles sunt. Et in istis quo ad amissionem eorum iurium idē seruatur quod in priuato. t̄ quo autem ad poenam per

hominem inferendam, dicendum est q̄ quilibet potest prædari in dicta Ciuitate & eius territorio, ac etiam comburere, & similia facere quæ con-
suevere fieri in eos costera quos nobis est bellum. l. iij. in fin. ff. de acquir. e-
rerum domin. ita notanter dixit Bart. in dicta extrauag. qui sint rebell. in
verb. rebellando versic. item istæ poenæ.

S V M M A R I V M.

- 1 An per rebellionem subditorum princeps sua possessione priuetur?
- 2 Domini a subditis non dependent.
- 3 Seruus aufugiens a domino non potest suam possessionem domino interuere.
- 4 Subditi alicuius non possunt iurisdictionem quam ipsi non habent in alium transferre.
- 5 Subditi rebellantes si dominum suum repellant de territorio, uel in carcerem conijciāt,
interuertunt ei possessionem.

Q V A E S T I O X I.

- 1 N D E C I M O quæro: an per rebellionem subditorum princeps sua possessione priuetur? Dicas q̄ non, per text. & ibi nor. per doct. in l. i. C. de seru. fugiti. ubi dicitur, q̄ ex fuga serui Domino suo damnum non fit, & ibi Bal. in ult. notab. dicit, q̄ ex fuga serui & malitia subditorū non fit præiudicium domino: † cum Domini a subditis non dependeant, subditi enim a Dominis inuiti possidentur. l. male agitur. C. de præscript. xxx. annorum, ita dixit Bald. in d. l. i. col. liij. versic. solue q̄ per furtum. C. de seru. fugiti. † subdens ibidem, q̄ seruus qui a Domino suo aufugit non potest suam possessionem Domino interuere, immo iram, et vindictam contra se prouocat qui rebellat. l. si certus. §. apertus. ff. ad senat. consult. Syllan. l. omne delictū. §. contumacia. ff. de re milit. & l. li-beri. in fin. C. de inoff. testamen. & hanc opinionem, quæ vera est, tenuit Bald. in l. si aquam. in sua repet. C. de seruit. & Marti. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. 28. comprobant prædicta: † quia si rustici se summit-
tant alterius iurisdictioni, & se etiam constituent id ius nomine illius cui se submiserunt possidere, non tamen propter hoc transferunt in illum ali-
quod ius iurisdictionis, si subditi erant iurisdictioni alterius Domini. nam subditi alicuius non possunt iurisdictionem, quam ipsi non habent, in aliū transferre: ita voluit Bart. cum quo cæteri transeunt, in l. quod meo. ff. de acquir. possessio. col. ult. versic. sed si rustici. Et hoc tenet etiam Egregius Doctor Regius Cōsiliarius Dominus Andreas Tyraquellus in tract. de

iure consti. possessor. in ij. parte Ampliatione 3. 1. nu. 4. allegat idem tene
 re Innoc. in c. dilectus. extr. de capel. monachor. & in c. olim inter. de restit.
 spoliar. hanc etiam conclusionem, q̄ per rebellionem subditorum Domi-
 nus non priuetur sua possessione, tenuit etiam Anton. Corfettus in suo
 tract. de potest. regia. in l. parte. col. penult. nu. 7. † Illam tamen sane limitra
 non procedere, quando subditi rebellantes dominum suum repellerent
 de territorio, vel in carcerem conijcerent. l. 4. penult. ff. de vi & vi armat.
 vt voluit Corfett. loco præallegato.

S V M M A R I V M.

- 1 An cōmunitas rebellando cōtra suū dominū crimē lēse maiestatis cōmittere dicatur?
- 2 Quando Regimina deputata delinquant consilio solenniter congregato, totus populus interpretatiue deliquisse dicitur.
- 3 Quid facit consilium totus populus facere uidetur.
- 4 Si communitas uel uniuersitas esset pro rebellionē puniendā pecuniariter, innocentes et qui contradixissent non essent collectandi & exequendi.
- 5 Bononia propter rebellionem senel aratrum passa est, ac demū ex gratia rēdificata.
- 6 Idem Carthagini contingit.
- 7 An si uniuersitas punita fuerit propter rebellionem, possit etiā contra particulares per-
 sonas pro tali delicto procedi? Et nu. 8.
- 9 Ciuitas si rebellat officiali principis propter principem, quia non uult ipsi principi pa-
 rere, crimen lēse maiestatis committit.
 Secus si rebellasset propter ipsum officialem tantum.

Q V A E S T I O . XII.

- 1 VODECIMO, quæro: An Communitas rebellando
 contra suum Dominum crimen læsæ maiestatis committe-
 re dicatur? Et dicas q̄ sic puniunt enim esto q̄ sine aliqui
 innocentes, & aliqui cōtradixerint ne rebellio fieret, † quā
 do nanq̄ Regimina deputata delinquant cōsilio solenniter
 congregato, totus populus interpretatiue deliquisse dici-
 tur, vt per Bar. in l. aut facta. §. delinquent. ff. de poen. Abb. in c. dilectus d
 ij. & ibi late per Ioan. de Annan. extr. de simon. accedat q̄ voluit Angel.
 in l. metum. §. animaduertendum, in fin. ff. quod met. causa vbi dixit, † q̄
 illud q̄ facit consilium totus populus facere uidetur.
- 4 † Quinimmo licet delictum fieret non conuocato consilio si ramen cau-
 sam luccesuiam habeat, vt & in rebellionē, et guerra, ac similibus propter
 tolerantiam

tolerantiā vniuersitatis, ac communitalis delictum quasi tacite ratificatur, secundum Ioan. Andr. in d. c. dilectus el ij. col. antepenul. Pet. de Anch. in conf. clviij. ex narratis, & Felyn. in c. cum omnes, in vi. declaratio. de constit. quos refert et sequitur Albert. Brun. in cōf. 18. Nobilis dominæ, col. ij. in fin. sciendum tamen est, t q vbi communitas vel vniuersitas pro tali delicto esset punienda pecunialiter, innocentes & qui contradixissent non essent collectandi & exequendi, vt dixit Ioan. de Anan. in d. c. dilectus & sequitur Brunus, in d. conf. 18. col. 18. n. 1. Luc. de Pēna in liij. col. vi. de exa. & ex. & executor. lib. xij. C. & habetur in d. c. dilectus, per Doct. t & dixit Bar. in d. g. delinquūt. & Ioan. de Anan. post Abb. in d. c. dilectus, quod Bononia propter rebellionem semel aratrum passa est, ac demum ex gratia reedificata. Idem Carthagini cōtingit, quia & ipsa aratrum passa est, ut dicit rex. in l. si usufructus Ciuitatis. ff. quibus mod. usufr. amittat. t An autem, non obstante q vniuersitas punita fuerit propter rebellionē a se factam, possit etiam contra particulares personas pro tali delicto procedere? Est dicendum q sic, quia poena quæ imponitur pro tali delicto, vide licet capitis & confiscationis bonorum. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. melius conuenit singularibus personis quā vniuersitati, ut voluit Cyn. in l. si quis in tantam col. ij. vers. sed pone q ciuitas. C. vnde vi. Salic. in l. i. C. de seditio. vbi ad hoc allegat rex. in l. i. ff. de magistr. cōuenien. Bal. in l. polla. C. de his quibus vt indign. Ioan. Monach. & Ioan. Andr. in c. fin. in fin. de poen. in vi. vbi dicunt, t q etiam si esset processum contra vniuersitatem & illa condemnata & punita, adhuc tamen puniri possent singulares personæ vniuersitatis prædictæ. quod in Ciuitate Viterbijs seruatum dicunt, arg. l. semper. §. in sepulchro. ff. q vi aut clam. not. Bart. in l. aut facta. C. de poen. & Ant. de Buir. in d. c. dilectus. el ij. de simon. & ita voluit Alexan. consi. xij. consideratis his quæ in thæmate. col. ij. vers. quinto præsuppono. in vi. vol. & ita tenet etiam Albert. Brun. in præallegato consi. suo 18. nu. 1. & in vers. ex quibus omnibus, & vide ad prædicta Lucam, de Pēna, in l. iij. col. penul. & vlt. C. de exa. & ex. & executor. lib. xij. vbi ad partes arguit. t Idem dicendum est quando ciuitas est rebellis officiali principis propter principem, quia noluit ipsi principi parere; secus si rebellasset propter ipsum officialem tantum, vt voluit Bar. & Alex. in l. hostes. ff. de capti. & postlim. reuers. ita dixit Ant. Capyt. in suis Decisio. Neapolitan. Decisi. 30. nu. 41.

S V M M A R I V M.

- 1 An Castrum rebellans proprie Ciuitati committat crimen lese maiestatis?
- 2 Si propter partialitates una pars ciuium aliā expelleret, non est crimē lese maiestatis

Hierony. Gigas.

XX

- 3 *Castrum rebellans proprie Ciuitati superiorem non recognoscenti incidit in crimen læsæ maiestatis.*

Q V A E S T I O XIII.

- 1 **D**ECIMOTERTIO quæro: An castrum rebellans proprie ciuitati committat crimen læsæ maiestatis? In hac q. Petr. de Anch. in conf. 1. 7. iste B. de Garnario Bannitus, arguit ad utranque partem, & tandem concludit q. non incidit in crimen læsæ maiestatis castrū rebellans proprie ciuitatis: quia non contra Imperatorem seu Principē principaliter rebellio facta est directe, per not. per Barto. in extrauag. qui sine rebell. in verb. quoniam, circa princip. quem sequitur August. de Arim. in addit. ad tra. 1. Ange. de malef. in verb. che hai dradito la tua patria. col. ij.
- 2 in addit. quæ incipit, tu autem in hac materia adde & dic. vbi dixit, t. q. idē est quando propter partialitates vna pars ciuium aliam expelleret. Nam eo casu non est crimen læsæ maiestatis, prædictam conclusionem dixerim ego procedere quando castrum rebellat proprie ciuitati quæ superiorē re cognoscit, vt puta aliquod castrū Celsenæ uel Imolæ rebellat a sua ciuitate, non tamen ab ecclesia seu pontifice. † secus autem quando aliquod castrum rebellaret a ciuitate superiorem nō recognoscente, vt est ciuitas Venetiarum. Nam talis casu castrum rebellans incidere in crimen læsæ maiestatis, per ea quæ dixi supra 1. 1. 1. & 1. 6. q. in rubri. qualiter & a quibus crim. læsæ maiest. committat.

S V M M A R I V M.

- 1 *An ex sola assertione principis afferrētis aliquem esse suū rebellē ille probetur rebellis*

Q V A E S T I O XIII.

- 1 **Q**VARTODECIMO quæro: An ex sola assertione principis asserentis aliquem esse suū rebellem, ille probetur rebellis? Dicas q. nō, ita tenuit Deci. in conf. 1. 44. Sere nisimus Imperator Carolus, col. ij. in iij. volu. vbi concludit non esse scdum assertioni dicti Imperatoris, asserentis in quadā sua declaratoria, q. Illustres D. Federicus & Pirrus de Gonzaga essent sui rebelles, & propterea omnia eorum feuda deuoluta esse ad ipsum Cæsarem: ex quo talis rebellio aliter probata non erat, cum de Imperatoris interesse tractaretur, idem tenet idem Deci. cōf.

410. in causa mota Mediolani, col. ij. verſi. Tertio principaliter, in iij. vol. et D. Carol. Ruin. præceptor meus in conſ. 147. viſis hiſ quæ proponuntur, nu. 8. in i. vol. & in conſi. Tertio videtur prima facie, col. iij. n. 5. in v. vol. & Iaſ. in conſi. 34. ad motiua data, in i. vol. & in conſ. 86. in cā Reueren. D. Gētilis, col. iij. verſi. ſed fortasſis. in iij. volu. vbi de aſſertione Papæ loquitur, aſſerentis aliquem eſſe Rebellem eccleſiæ, q̄ non probet.

S V M M A R I V M.

- 1 Stante ſtatuto q̄ extante maſculo filia nō ſuccedat, an ſi filius ſit rebellis filia ſuccedat?
- 2 Filius rebellis ſingitur non extare.
- 3 Statutum ſupradictum intelligitur ſi maſculus qui extat ſit habilis ad ſuccedendum. Inhabilis quantum ad ſucceſſionem habetur pro mortuo.

Q V A E S T I O X V.

- 1 **D**E C I M O Q V I N T O quæro: ſtante ſtatuto q̄ extante maſculo filia non ſuccedat, quid dicendum erit ſi filius ſit rebellis, an filia ſuccedat? Bald. in l. illicitas. §. qui vniuerſas. ff. de officio p̄ſid. tenuit, filiam ſuccedere, & reſtatut idē tenuiſſe Cynū. t̄ nā filius, ex quo effectus eſt rebellis, ſingitur nō extare, & ſic ſequens admittitur, idē voluit Maſth. de Aſſiſt. in c. l. §. præterea. in verſ. glo. tertia. nu. 84.
- 2 in tit. quæ fuit prima cauſa beneficii amittend. in vſibus ſeudor. facit, t̄ quia prædictum ſtatutum, q̄ ſtantibus maſculis filiz non ſuccedant, intelligitur ſi ille maſculus qui extat ſit habilis ad ſuccedendum: Inhabilis enim quantum ad illam ſucceſſionem habetur pro mortuo. l. 16. fin. ff. de contrah. & per Bald. in l. ſceminæ. C. de inoffi. teſtam. Laurus de Pallat. in tracta. ſuo, q̄ ſtantibus maſc. ſcemi. non ſucced. in princ. nu. 10 Sed nulli dubium, q̄ rebellis eſt inhabilis ad ſuccedendum. l. quiſquis. C. ad leg. iul. maieſt. ergo ſcemia eo caſu admitteretur.

S V M M A R I V M.

- 1 Si ex decreto Ciuitatis aliquis ſit factus rebellis ipſe & ſui, an ſub illo verbo ſui, filie ſceminæ comprehendantur?
- 2 Statutum loquens per verba indefinita omnes caſus complectitur in quibus eſt eadem ratio, ex interpretatione potius, quā ex proprietate ſermonis.
- 3 Statutum loquens per verbum ſi quis, & ſic per adiectiuum ſine termino, ſceminam non comprehendit, quando non militat eadem ratio.

QVAESTIO XVI.

- EXTODECIMO** quæro: si ex decreto ciuitatis aliquis sit factus rebellis ipse & sui, an sub illo verbo, sui, filie foemine comprehendantur? Dicas q̄ non. Vt voluit Aret. consil. 39 in facto dicitur contigisse. mouetur ea ratione, quia dictio, sui, posita in dicto decreto est infinita loquutio, & propterea vniuersalis, ac si dictū esset & omnes sui, allegat not. in l. si pluribus. ff. de legat. ij. Et eo casu succedit doctrina Bar. in l. omnes populi. in vi. q. princip. ff. de iust. & iur. vbi dixit, t̄ q̄ quando statutum loquitur per verba infinita omnes casus complectitur in quibus est eadem ratio, ex interpretatione potius quam ex proprietate sermonis: allegat t̄ ex. in l. si seruitus. ff. de seruit. Urban. prædior. Casus vero in quibus non est eadem ratio, ex sua propria significatione non complectitur. sed in casu nostro non est eadem ratio puniendi foeminas sicut masculos, in crimine læsæ maiestatis. l. quisquis. in §. filij vero. iuncto. §. ad filias sane. C. ad leg. iul. maiest. ad idem facit doctrina Bar. in l. i. in princ. ff. de pecul. t̄ vbi voluit, q̄ si statutum loquitur per verbum siquis, et sic per adiectiuum sine termino, vt in q̄ nostra, foeminam non comprehendit, quando non militat eadem ratio puniendi foeminam sicut masculum, & plura allegat Areti. in præallegato consil. ad probandam hanc conclusionem, pro qua faciūt quæ dixi supra in rubr. de poen. quas filij incurr. Patr. commit. crim. læsæ maiest. q. xliij.

S V M M A R I V M.

- 1 Si Castro rebellanti fuerint ablata bona, & postmodum sequuta reconciliatio, an ex sola reconciliatione intelligantur illi restituta bona?
- 2 Rebannitus ex indulgentia bona non recuperat.
Ex restitutione, omnia restituta uidentur.
- 3 Rebannitus an recuperet bona alienata per fisco?
- 4 Qui emit a fisco inquietari non potest.
- 5 Si bona rebellium alijs sunt concessa, facta pace reddenda sunt primis dominis.
Pax non habet vim simplicis indulgentie, sed restitutionis in integrum.

QVAESTIO XVII.

- ECIMOSEPTIMO** quæro: Castrum rebellauit, propter quam rebellionem fuerunt sibi ablata bona, sequuta est postmodum reconciliatio, quæritur an ex hoc intelligantur illi restituta bona ex sola reconciliatione? Martin. de Laud. ponit

hanc quæstionem in tract. suo de crim. læsæ maiest. q. 45. & decidit q non recuperet bona ex simplici reconciliatione, allegat ad hoc Angel. in l. filio quem. ff. de liber. & posthum. Nellus in tract. bannitorum, in i. parte tertij temporis qd. iij. tangit hanc quæstionem, in bannito, an recuperet bona quando fuit simpliciter rebannitus, vel a banno exemptus, & deinde cancellatus a banno, & differentiam facit, an ex rebannitione consequatur
 2 indulgentiam, aut restitutionem † quia ex indulgentia bona non recuperat, si vero restitutus fuerit tunc omnia restituta videntur l. i. C. de sent. pas
 3 sis. l. fin. cod. tit. † Sed an recuperet bona alienata per fiscum idem Nellus. ibidem q. v. dicit, q communis opin. doctorum est, q talis restitutio non porrigatur ad bona alienata, & istā opin. tenuit Bar. in d. l. si. C. de sent. pas. pluribus rationibus, & primo quia qui a fisco emit nullo modo inquietari potest l. bene a Zenone. C. de quadrien. præscript. Secundo quia idem esse debet in qualibet ciuitate, nam post bonorum publicationem fiscus legitime tenuit, vti heres bona confiscata. l. iij. C. ad leg. iul. de vi † & qui emit a fisco inquietari non potest. l. sed si lex. §. item si rem. ff. de per. hæred. ad hoc facit glos. in l. gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthu. quæ dicit, q restitutio non trahitur ad ius quæsitum, & in ista opinione residet Nellus. pro qua facit tex. in c. quamuis. de rescrip. in vi. et ibi vide in glos. magna, idem tenuit Bal. in l. sed si hac. §. sed si poenam. ff. de in ius vocad. idem in l. data. C. de appell. Imol. in l. si marito publico iudicio, in princ. ff. sol. marr. & latissime tradit doct. in d. §. & quid si tantum. vbi per Alex. col. viij. & ix. ad idem Alexand. consil. 119. in iij. volum. & consil. primo in ij. volum. & Bald. consil. 211. in iij. volum. † Dicas tamen secundum Nicol. Boer. in suis decis. Decis. 38. nu. 7. in i. parte, q si bona rebellium alijs sunt concessa, facta pace reddenda sunt primis Dominis, per text. quem Bald. dicit singul. ad hoc, in extrauag. de pac. constant. in verb. priuilegia; Pax enim non habet vim simplicis indulgentie, sed restitutionis in integrum, quod sequitur Aret. in d. l. gallus, in §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. & Socin. in consil. 58. colum. ij. circa med. versicul. adhuc dici potest quod ex quo. in iij. volum.

S V M M A R I V M.

- 1 An Extrauagans, qui sint rebel. locum habeat contra eos qui rebellant contra regem uel principem, uel contra propriam Ciuitatem?
- 2 Extrauagans supradicta quos officiales comprehendat?
- 3 Quando rebellio sit contra regem principem uel Ciuitatem, quod ius seruari debeat?
- 4 Extrauagans supradicta comprehendit eos qui rebellant contra rectores per Romanam Ecclesiam in partibus Italie positos.

- ECIMOCTAVO quæro: An extrauagās, qui sint rebelles locum habeat contra eos qui rebellant contra aliquam regem vel Principem vel contra propriam ciuitatē? Bar. in d. extrauag. in verb. rebellando, in vers. sed an hæc constitutio, dicit, qd videtur dicendum qd sic, ex quo dicitur in illo tex. contra officiales nostras, nam omnes prædicti dici possunt officiales Imperatoris, quia vel ab eo, iurisdictionem habent, ex constitutione, concessione, vel longa consuetudine, quæ consuetudo vim habet constitutionis, alleg. tex. in l. i. §. denique. ff. de aqua. plu. arcen. & in l. hoc iure. §. ductus aque. ff. de aqua. quori. & estiu. Istis tamen non obstantibus Bar. in d. vers. sed an hæc constitutio, contrarium tenet, ea ratione, quia quando contra Regem, alium Principem, vel propriam ciuitatem committitur rebellio, tunc non fit contra prosperitatem Imperij principaliter, licet ex tali rebellionē Rex, Princeps, vel Respub. ledatur, & de hoc dicit esse casum in l. si quis ingenuū. §. in ciuilibus. ff. de cap. & postlimi. reuers. † & illa constitutio, dum de officialibus Imperatoris loquitur, intelligitur de illis qui principaliter & directe pro eo sunt, vt sunt legati & Vicarij Imperatoris l. ij. C. de his qui vic. alter. gerunt. l. i. §. deportatos. ff. de legat. iij. Nam reges, & ciuitates licet iurisdictionem habeant ab Imperatore, tamen illam exercent principaliter propter se non propter Imperatorem, ideo dicit Bar. qd isto casu cessat illa constitutio quæ contra eos qui machinantur cōtra Principis personam, vel eius officiales, aut imperli prosperitatem, & sic in hijs tantum casibus prouidet d. noua cōstitutio, † Quādo autem rebellio fit contra Regem vel Principem vel Ciuitatem seruari debere dicit, ius antiquum, videlicet dispositionem. l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de capit. dimin. quæ de his qui deficiunt, a iurisdictione eorum sub quorum Dominio sunt generaliter loquitur, & hoc sequitur Petr. de Anch. in cons. 187. incipit, iste B. de Garnario, & Ioan. Cālder. in cons. 6. in titu. de accusat. & Deci. in cons. 410. colum. vlti. circa fin. in iij. uolum.
- † Quid autem dicendum sit de his qui rebellant contra rectores per Romanam Ecclesiam in partibus Italiæ positos, vt puta Bononiæ, Perusij, in Marchia Anconitana, & alibi. Bar. in d. extrauag. qui sint rebel. in verb. rebellando, in vers. sed quid si quis rebellet, dixit, qd eo casu est locus dicte constitutioni, nam eo casu Imperium est ecclesiæ, & sic huiusmodi rebellantes faciunt contra prosperitatem Imperij, faciunt ad hoc ea quæ ad hūc propositum seriosè scribit Petr. de Anch. in cons. 177. ex prædicta facti narratione.

S V M M A R I V M.

- 1 An bona rebellium uenita, propter bonum publicum, restitui possint ipsis rebellibus?
- 2 Princeps ex causa indulgere potest delinquentibus etiam in præiudicium publicum, & priuatorum.
Cause indulgentie multe esse possunt.
- 3 Princeps quando possit tollere ius alteri quesitum?

Q V A E S T I O XIX.

- 1 E CIMONONO quæro: An bona rebellium uēdita propter bonū publicum, ut puta, pacis Reipublice, restitui possint ipsis rebellibus? Dicas q̄ sic, ita tenet Marti. de Laud. in tract. suo de crim. læsæ. maiest. q. 14. ubi testatur circa hoc uidisse opinionē magnorum virorū elegantium, Bart. in l. quecunq. C. de fid. instrum. et iur. hast. fiscal. lib. x. facit tex. in l. Lucius. ff. de eui. tio. † Item facit quia Princeps ex causa indulgere potest delinquentibus, etiam in præiudicium publicum & priuatorum, Cause uero indulgentie multe esse possunt, uideli cet propter publicam utilitatem, ut puta, pro pace habenda, vt colligitur ex not. per Innoc. in c. in nostra, de iniur. & dam. dat. Hostiens. in Summa. de penit. & remis. s. fin. vers. sed pone q̄ guerra. Alex. in cons. 216. in ij. vol. & habetur late per Math. de Afflict. in c. i. s. & bona committentium.
- 2 nu. 138. in tit. quæ sint regal. in vñbus feudor. † ad hoc faciunt & adducta per Nellum, in tract. Bannitorum, in pri. parte, tertij, temporis, q. viij. ubi dixit, q̄ quando liberatio, a banno fit propter utilitatem publicam, tunc Princeps potest tollere ius quæsitum alteri. l. Lucius. ff. de eui. tio. l. item si verberatus. s. fin. ff. de rei. vendi.

S V M M A R I V M.

- 1 Si filius feudatarij sit rebellis & moriatur in rebellionē uiuo patre relicto filio uel filia, demum pater defuncti rebellis moriatur et sic Auus, an feudum quod Auus uiuens tenebat ad fiscum transeat uel ad nepotem ex filio rebellis?

Q V A E S T I O XX.

- 1 I G E S I M O quæro: si filius feudatarij sit rebellis, & moruus fuerit, in rebellionē uiuo patre, relicto tamen filio uel filia, demum pater defuncti rebellis moriatur, & sic auus, an feudum q̄ auus uiuens tenebat ad fiscum transeat, uel ad nepotem, & sic filium uel filiā rebellis defuncti: Andr. de Iser. super const. regni, quæ incipit, ob filiorū culpas, in

tit. vt pater. foriudicati. ex delicto filij non teneatur. mouet hanc questionem, & tenet qd filius rebellis succedet in feudo, excluso fisco, secus tamen dicendum esse asserit, si filius qui fuit rebellis moreretur post obitum patris, nam tali casu, fiscus succederet, ita etiam tenuit Math. de Afflict. in. c. prius. præterea si vassallus, in vers. in glos. tertia, nu. 79. in titu. quæ fuit prima causa benefic. amittit.

S V M M A R I V M.

- 1 Si subditus alicuius principis arma summat contra principem confederatum principi suo, ab eius principe tanquam suus rebellis puniri poterit.
- 2 Confederatio est tante potentie quod de duobus corporibus unum facit ad mutuam defensionem contra Hostes.
- 3 Princeps confederatus punire potest hostes & rebelles sui confederati.
- 4 Mutua iurisdictio datur in rebelles confederatorum.
- 5 Ciuitas bannitos alterius ciuitatis confederate receptare non debet.
- 6 Bellum iustum indicitur contra rebelles.

Q V A E S T I O XXI.

- 1 IGESIMOPRIMO, quæro: si subditus alicuius Principis, arma summat contra Principem confederatum Principi suo, an ab eius Principe tanquam suus rebellis puniri poterit? Dicas qd sic, nam uidetur etiam contra suum Principem arma summere, ita dixit Bald. in l. ij. col. antepenul. vers. & nota. C. de seruitu. & aqua. et Bal. sequitur Sigism.
- 2 Lofred. in conf. v. col. viij. nu. 34. † facit, quia confederatio est tante potentie, qd de duobus corporibus vnum facit ad mutuam defensionem contra hostes, vt dicit idem Sigism. ibidem, & qui alteri adheret uidetur esse vnus spiritus cum illo, iuxta illud qd habetur in c. damnatus. C. de summa. Trinit. & fid. cat. qd qui deo adheret vnus spiritus est cum illo, facit illud Psalmistæ, adhesit anima mea posite, Psal. 67. adde tex. in c. de postulat. prælat. ibi, qui regi tunc temporis adherebat, & in c. conquesti. ibi, & eius sequaces. de sent. excomu. & plura ad hoc adducit Fely. in rubr. de treug.
- 3 & pac. col. penul. nu. 10. † Hinc est qd princeps confederatus punire potest hostes & rebelles sui confederati, per tex. in l. non dubito. ff. de capt. & postlim. reuerf. idem voluit Bar. in extrauag. qui sint rebel. in verb. rebellando. dum ponit intellectum clem. pastoralis, de re. iudic. ideo dixit Bal.
- 4 in rub. de treug. & pac. † qd datur mutua iurisdictio in rebelles confederatorum, adeo qd vna ciuitas Bannitos alterius ciuitatis confederate receptare non

re non

re non debet, idem dixit Sigism. Loffred. in d. suo conf. v. omiffa facti serie, col. vii. nu. 3. ad idem Petr. de Anch. in conf. 178. col. ij. ex narratis, idē tenuit Albert. Brun. conf. 86. dubitatur an regia maiestas nu. 7. allegat Barto. in l. hostes. ff. de capti. & postlim. reuerf. & Bal. in rub. de treug. & pac. † & adde q. contra rebelles iustum indicitur bellum, vt per Andr. de Ifcr. in conf. regni. quæ incipit. pacis cultum, in versi. contra rebelles in ritu. de cult. pac.

S V M M A R I V M.

- 1 Si aliquis diffamatur esse rebellis cum non fit, quo remedio fit illi succurrendum, ne huiusmodi infamia laboret?

Q V A E S T I O XXII.

IGESIMO SECVNDO quæro: aliquis diffamatur esse rebellis cum non fit, quæritur quo remedio fit illi succurrendum, ne huiusmodi infamia laboret? Dicas q. contra diffamantes agere poterit remedio l. diffamari. C. de ingen. & manum. & petere se pronuntiari non esse talem, ita voluit Bart. in extrauag. qui sint rebel. in verb. rebellando, in vers. tertio pœna imponitur, allegat illud, q. principaliter peti potest, vt de etate pronuntietur. l. de etate. ff. de minor. l. ij. ff. de fer. & ibi not. & hoc dicit Bar. fieri potest ciuilitate agendo, sicut enim ciuitas admittitur ad vindicandum ciuem suum, eadem ratione ciuis petere posset se pronuntiari ciuem esse eiusdem ciuitatis, & per consequens non rebellem. l. de iure. ff. ad municipal. not. in l. i. §. per hanc. ff. de rei vindicat.

S V M M A R I V M.

- 1 Quid facientum sit de insignijs rebellium pictis aut sculptis in Ciuitate? Et quid de armis proditorum?
2 Veneti effigiem simul cum insignijs Marini Faletri corū Ducis qui imperium sibi uēdicare machinabatur, ex aula in qua singulorū ducū effigies pictæ sunt deleri fecerūt.
3 Rebelli ius reddi non debet.
Principis rebellem quis denuntiare tenetur sub pœna relegationis.

Q V A E S T I O XXIII.

IGESIMO TERTIO quæro: quid dicendum de insignijs rebellium pictis aut sculptis in ciuitate? Dicas q. deleri debent vbicunque reperiantur l. eorum. ff. de pen. & ibi Bart. idē dixit Roma. in singul. suo nu. 666. allegat tex. in d. l. eorum, quem ad hoc dicit etiam singularem hoc idem voluit las. in §. penales. col. iij. nu. 14. c. 15. insti.

Hierony. Gigas.

Y Y

de actio. qui ad hoc allegat etiam tex. in l. iij. C. de offi. Reſtor. prouinc. & idem de armis proditorum dicit idem Roma. in ſingu. hu. 474. incipiente,
 2 eorum arma. & ideo Domini Veneti effigiem Marini Faletri eorum Du-
 cis, qui per Tyrannidem Imperiū ſibi uendicare machinabatur, & propte-
 rea decapitatus fuerat, ex aula ubi magne comitie celebrantur, in qua ſin-
 3 gulorum Ducum effigies piſte ſunt, deleri fecerunt, inſimul cum eius inſi-
 gniis. † Hoc vnum non omitam q. Rebelli ius reddi nō debet, vt voluit
 Cyn in l. i. C. de natura. liber. & Bald. in Auſt. habita. col. iij. verſi. Tertio
 not. C. ne ſil. pro patr. & Principis rebellem quis denuntiat & tenetur, ſub
 pœnā relegationis. l. methodorum, verſ. ſi. ff. de pen. idem dixit Fran. Luca-
 nus. in tract. ſuo de Reprob. ſent. Pilat. in ij. dubio, artic. iij. in verſi. vltimo
 pro nunc addas, nu. 16. & Rōmā. in ſingul. ſuo, incipiente, nunquid tenea-
 tur quis. nu. 78. vbi dicit q. tex. in d. l. methodorum, eſt ſingularis ad pro-
 bandum q. quis indicare teneatur rebellem Principis.

¶ In hoc loco notandum eſt q. in d. l. methodorum, eſt ſingularis ad pro-

bandum q. quis indicare teneatur rebellem Principis.

¶ In hoc loco notandum eſt q. in d. l. methodorum, eſt ſingularis ad pro-

bandum q. quis indicare teneatur rebellem Principis.

1. An qui rebellat contra officiales principis crimen læſe maiestatis incurrat?
2. Officiali principis ultra eius officiū aliquid facienti legitime reſiſti poteſt.
3. Rebellans officiali principis, in his quæ ad ſtatū imperij pertinent, crimen læſe maiestatis incurrit: alias ſecus.
4. Secus etiam ſi offenderetur talis officialis ob priuatam iniuriam.

¶ In hoc loco notandum eſt q. in d. l. methodorum, eſt ſingularis ad pro-

QVÆSTIO XXXIII.

¶ In hoc loco notandum eſt q. in d. l. methodorum, eſt ſingularis ad pro-

- IGESIMO QVARTO quæro: clarum eſt, q. qui rebel-
 lat contra Principem crimen læſe maiestatis incurrit, ſed
 quid dicendum de eo qui rebellat contra officiales princi-
 pis? Dicas q. idem eſt, vt habetur in extraua. qui ſint rebel.
 Hoc tamen intellige de hiis qui rebellant contra principis of-
 2 ciales, in his quæ ad commiſſum eis officiū pertinent, ſe-
 3 cus in aliis, † nam ſi ultra eorum officiū aliquid facerent, eis legitime re-
 ſiſti poteſt l. prohibiti. C. de iur. fiſc. lib. x. l. deuorum. C. de metal. lib. xij.
 4 † item intellige etiam prædictam conſuſionem quando quis rebellat in
 his quæ ad ſtatū imperij pertinent, alias ſecus eſſet, vt eſt tex. in d. extra-
 uag. qui ſint rebel. in verſi. rebellando. & ibi Bar. in princ. dicti verſi. ad idē
 Præpoſit. in c. in primis. in §. de perſona. hi. verſi. quod tamē dicitur, nu. 2.
 4 ij. q. prima. † vbi dixit ſupradictam conſuſionem, procedere quando offi-
 ciales offenderentur in contemptū ipsius Imperatoris vel Principis, eius po-
 teſtate in denegando, ſecus tamen quando ob priuatam iniuriam offende-

rentur, tunc enim offendens eos crimen læsæ maiestatis nō incurrit, ita dicitur
 xij. Quidrad. conf. 43. et Petr. de Anch. conf. 279. Bar. in l. hostes. ff. de capti.
 & postlimi. reuerf. & Bal. in c. primo, de offi. delega. faciunt ad hoc ea quæ
 dixi supra q. 16. in rub. qualiter et a quibus crim. læsæ maiest. lib. 1. & q. 14.

S V M M A R I V M.

- 1 Rebelles quibus pœnis subiacent?
- 2 Rebelles impune occidi possunt.
- 3 Etiam si sit occulte rebellis.
- 4 Et in iudicio super homicidio liquidabitur ipsum fuisse rebellem.
- 5 Rebelis occidi potest ante sententiam contra eum latam.
- 6 Publice interest quod rebelles occidantur.
- 7 Rebelles capi possunt & detineri ut serui.
- 8 Item damnari potest ut capite puniatur.
- 9 Locus rebellis principis perdit, tam privilegia quam etiam cōsuetudines priuilegiatas.
- 10 An pro occidendo rebelle liceat conuocare amicos?
- 11 An filij rebellium nati & concepti post rebellionem sint Ciues sue Ciuitatis?

Q V A E S T I O XXV.

IGESIMO QVINTO quæro: quibus pœnis subiacent rebelles? Dicas q̄ quædam est pœna quæ ipso iure eis infligitur, vt scilicet omnia quæ iuris ciuils sunt perdant. l. amissione. ff. de capit. dimin. † Secūdo impune occidi possunt. l. i. ff. ad leg. corn. de siccar. l. proditores. ff. de re milit. & habetur per Thom. Grammat. in suis votis, voto. x. nu. 3. 6. & D. Carol. Ruin. præceptorem meum, consil. pr. colū. iij. in fin. in v. volu. & ibidem nu. 1. ead. col. † & hoc procedit etiam quando quis esset occulte rebellis, nam occidi potest impune, & in iudicio super homicidio liquidabitur ipsum fuisse rebellem, vt per Bar. in extrauagan. qui sint rebell. in verb. rebellando. versicul. circa secundum, & sequitur idem

4 Præceptor meus loco præallegato, & Petr. de Anch. consi. 277. † quod nota, quia speciale est in rebelle, q̄ occidi possit ante sententiam contra eū

5 latam, & ratio est quia periculum est in mora, † ac etiam quia publice interest q̄ rebelles occidantur, vt per dictos doctores in locis præallegatis.

6 † Tertio capi possunt & detineri vt serui. l. transfuga. ff. de acquirend. rerum domin. Quarto damnari potest vt capite puniatur. l. si quis aliquid. §. trasfuge. ff. de pœn. ita voluit Bar. in extrauag. qui sint rebell. in verb. re

- bellando, in versicul. de poena vero rebellium, nu. 13. vbi late dicit, de his quæ rebelles facti amittunt, ad idem Curt. Iun. confi. 137. col. ij. num. 13. in ij. volum. † & ibidem dixit nu. 14. qd locus rebellis principi perdit tam priuilegia quam etiam consuetudines priuilegiatas, secundum Bal. in titu. de pac. constan. in verb. Nos Romanorum, vbi dixit qd locus rebellis habetur pro mortuo.
- 8 † Sed quæro an pro occidendo rebelle qui impune occidi potest licitum sit ad id cōuocare amicos? Dicas breuiter qd sic, facit qd voluit lac. Butrig. & Paul. de Castr. in l. refectionis, per illum text. C. commun. prædior. vbi dicunt qd cui licet aliquem impune offendere, eidem ad idem faciendum licet amicos & etiam extraneos conuocare, de quo vide per eundē Ruin.
- 9 Dominum meum, in præallegat. consil. pri. col. ij. in princ. in v. vol. † Vltterius quæro: an filij rebellium nati & concepti post rebellionem, sint ciues sue ciuitatis? Glosa reputata singularis in l. Imperator. in fin. dixit qd non, vbi Bald. Angel. & Alberic. ff. de stat. homin. & Nicol. Boer. decis. 13, nu. 27. in prima part. suarum decis. sequentes glos. prædictam.

S V M M A R I V M.

- 1 Quando bona rebellium tempore rebellionis alijs personis concessa sunt, an facta pace primis eorum dominis sint reddenda?

Q V A E S T I O XXVI.

- 1 **V**IGESIMO SEXTO quæro: quando bona rebellium tempore rebellionis alijs personis concessa sunt, an facta pace primis eorum dominis sint reddenda? Dicas qd sic, text. est quem Bal. singularem dicit, in extrauag. de pace constantie. in verb. priuilegia. Et est ratio quia pax non habet vim simplicis indulgentie, sed restitutionis in integrum, quod voluit Aretin. in l. gallus §. & quid si tantum. ff. de liber. & posithu. & Socin. consil. 78. col. ij. circa med. in versicul. adhuc dici potest. in ij. volum. Ita scribit etiam Nicol. Boeri. decisio. 38. nume. 7. in prima part. prædicta tamen procedunt nisi aliter actum sit in capitulis pacis.

DE PLVRIBVS, ET VARIIS QVÆSTIONIBVS.

S V M M A R I V M.

- 1 An Rex seu Princeps contra quem fuit commissum crimen læsæ maiestatis, etiam non notorie delinquentē bonis suis priuare possit, quamuis non uocatum neq; conuictum? Crimen læsæ maiestatis est satis horrendū, & iuste cēsetur maximū omniū peccatorū.
- 2 Imputato de crimine læsæ maiestatis in principem commissio, non citato legitime, bona sibi auferri non possunt nec damnari potest, nisi simus in notorio crimine.
- 3 Citatio est de iure diuino, & tolli non potest. Princeps iudicat ut deus.
- 4 Reus etiam in crimine læsæ maiestatis damnari non debet, nisi ueritate comperta.
- 5 Citatio fit ut quis se defendere ualeat.
- 6 Imperator contra non legitime citatum procedere non potest.
- 7 Defensio est de iure naturali, & tolli non potest.
- 8 Quo casu in crimine læsæ maiestatis procedi possit sine citatione?

Q V A E S T I O I.

- 1 **P**RIMO quæro: uidimus supra q. vi. in rubric. qualiter in crim. læsæ maiestatis procedat. q. citari debet inculpatus de crimine læsæ maiestatis, antequam condemnentur, de quo est tex. in extrauagā. ad reprimend. † Modo quæro an Rex seu princeps contra quem fuit commissum huiusmodi crimen, etiam non notorie delinquentem bonis suis priuare possit, quamuis non uocatum neq; conuictum? Lucas de Penna in l. quisquis. col. ij. versicul. quinimmo. C. de peti. bonorum sublat. lib. x. decidit q. sic, allegat ij. Regum. cap. i. 6. post princ. immo plus dicit, q. etiā si Rex uel Princeps sic agendo errauerit, & bona per eum ablata alteri donasset, non propterea reuocarentur, allegat Regum. ij. capit. i. 9. subdens q. hoc crimen est satis horrendum, & q. iuste censetur maximū omniū peccatorum, ut in au. de nupt. s. fungitur. & est etiam scelestissimum. l. fin. C. ad leg. iul. meiest. Ideo dicit q. hoc crimen est seuerissimè vendicandum, nam si quod in regiam admittitur maiestatem vindicta compressum non fuerit, q. in minores subditos admittitur inultum transire dubitari non debet. 2. q. v. c. relegendes.
- 2 † Contrarium teneo, uidelicet q. nisi simus in notorio crimine læsæ ma-

- iestatis, imputato de tali crimine in regem seu principem commissio, non citato legitime, bona sibi auferri nō possunt, nec damniari potest, facit tex. in d. extrauagan. ad reprimend. vbi statuitur, quod imputatus de crimine læsæ maiestatis per nuntium vel per literas seu per edictum citari debet,
- 3 antequam contra ipsum ad aliquam procedatur condemnationem. † Citatio enim est de iure diuino, quæ tolli nō potest. Princeps autem iudicat vt Deus, secundum Bald. in l. sancimus. C. de iudic. Deus autem cui aperta & notissimum erat Adam transgressum fuisse eius mandata, & peccasse, antequam illum damnetur vocauit eum, Dicens Adam Adam vbi es, vt habetur Genes. cap. 3. Et q̄ citatio necessaria sit in crimine isto, dixi supra q. vi. in præallegat. Rubric. qualiter in crim. læsæ maiestatis proced.
- 4 † Secundo hanc opinionem comprobo, quia etiam in hoc crimine læsæ maiestatis damniari non debet reus nisi veritate comperta, exemplo Summi Dei qui volens delicta ciuitatum Sodome, & Gomorre, punire, & si sibi aperta essent eorum scelera, attamen dixit descendam & videbo vtrū clamorem qui peruenit ad me opere compleuerint. c. Deus omnipotens. ij. q. i. ad idē facit tex. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiest. ibi hoc tamen crimen a iudicibus: vbi dicitur, crimen læsæ maiestatis a iudicibus non in occasionem, ob principalis maiestatis venerationem habendum est, sed in veritate rei iudicare, & sic probat ille tex. q̄ imputatus de crimine læsæ maiestatis non ex abrupto, sed causa cognita damnandus est, accedat quod habetur Actuum Apostolorum. capit. 25. vbi scriptum est, q̄ non erat Romanis consuetudo, damnare aliquem hominem prius quam is qui accusaretur præsentēs haberet accusatores, locūq̄ defendendi acciperet, ad abluenda crimina quæ ei obijciuntur. † facit, quia cum citatio fiat vt quis se defendere valeat, cum defensio de iure naturali sit, & propterea nulli deneganda, & procedere contra non citatum nil aliud est quam defensionem tollere, † quinimmo nec Imperator contra non citatum legitime, præsertim in isto crimine læsæ maiestatis procedere potest, clem. pastoralis. de re iudic. vbi doct. & Marian. Socin. Iunior. in. consil. 18. viso themate. in ij. volu. col. vlt. versicul. nec mirum. nu. 31. † Et q̄ tolli non possit defensio cum sit de iure naturali, vide vltra alios per Marc. Mantuā. in suis Dialog. libr. v. Dialog. 98. † Quo autem casu in crimine læsæ maiestatis procedi possit contra aliquem sine citatione, vide quæ dixi supra in præallegat. q. vi. in vers. limita p̄dictā, in rubr. qualiter in crim. læsæ maiest. procedatur.

S V M M A R I V M.

- 1 An sola scientia sit punibilis in crimine læsæ maiestatis, non subsequito aliquo consensu, consilio, vel facto?

- 2 Scientia sola punibilis est, quando maleficiũ committi debet in personam eius cui ipse sciens suppositus est.
- 3 Scientia filij de nece patris punibilis est.
- 4 Scientia usalli de morte Domini punibilis est.
- 5 Non indicans rebellionem incidit in poenam relegationis.
Vasallus sciens & non indicans rebellionem in feloniam incidit, & feudo priuatur.
- 6 In crimine læsæ maiestatis punitur affectus, licet non sequatur effectus.
- 7 Isocrates in quadam sua oratione quid sentiat in ista conclusione?
- 8 Scientia quæ probari non potest, in crimine læsæ maiestatis, non est punibilis.
Nemo se tormentis, & squalori carceris submittere debet.
- 9 Culpā non est, ut discrimine uite se non ponere.
Qui audiuit & non reuelauit, quia probare non poterat, immunis est, a delicto.
- 10 Iudices homines occidentes ex ea sola causa quod secretum non reuelant quod probare non possunt, omnes sunt homicide.
- 11 Opinio Bar. & Salyc. in conclusione ista, seruatur in pratica.
Quæ tamen nimis rigorosa uidetur auctori.
- 12 Scientia uxoris scientis maritum uelle committere crimen læsæ maiestatis, & contra, non est punibilis.
- 13 Scientia non subditi in crimine læsæ maiestatis non est punibilis.

QVAESTIO II.

- ECVNDQ quæro: an sola scientia sit punibilis in crimine læsæ maiestatis, non subsequuto aliquo consensu, consilio, vel facto? Breuiter videtur dicendum q̄ sic, propter atrocitatem & Immanitatem ipsius criminis, ad hoc facit tex. in l. quisquis. & ibi doct. C. ad leg. iul. maiest. & hoc tenet Angel. in s. publica, in sti. de public. iudic. in versic. singulariter tene menti. allegat ad hoc tex. in l. vtrum. ff. ad leg. Corn. de paricid. vbi dicitur q̄ conscij paricidij eadem poena puniendi sunt. Dicas tu q̄ ille text. non probat intentionem Angeli, quia ibi non punitur nuda scientia, sed puniuntur conscij & participes, ita illum tex. declarat ibi glo. in verb. conscij. quæ dixit q̄ sola scientia sine participatione non puniretur in casu illo, dicit etiam idem Ang. ibidem, q̄ ita communiter seruatur, & licet opinio Angeli non probetur, vt dixi per tex. in d. l. vtrum. est tamen vera, & ita tenet Bar. in d. l. vtrum. vbi approbando glosam ibi, quæ tenuit simplicem scientiam non esse punibilem, pro ea allegat tex. in l. culpa caret. ff. de reg. iur. & in c. non est sine culpa. de reg. iur. in vi. t. Demum dicit quod sola scientia punibilis est, quando maleficiũ committi debet

- in personam eius cui ipse sciens suppositus est, vt si seruus est sciens de morte Domini. l. prima. §. si seruus. ff. ad sylleian. † vel in filio si sciens fuit de nece patris, vt in l. secunda, eodem titul. de paricid. † Item si vassallus fuit sciens de morte Domini, eadem ratione, & de eo qui sciens fuit de turbatione status sue Ciuitatis, vel de alio in Ciuitatem suam seu suum Principem commisso, vt in dict. l. quisquis. in fin. C. ad leg. iul. maiestatis, in aliis autem casibus dicit procedere glos. in dict. l. vtrum. hanc etiam opinionem in casu quæstionis nostræ tenuit Albert. Brun. in consilio suo 28. Nobilis domine, colum. ij. versicul. quod autem consilij, vbi dixit, q̄ Roma. in singulari suo. nu. 794. incipiente: Nunquid, † voluit, q̄ non indicans rebellionem incidat in poenam relegationis, per tex. in l. methodorum. §. fin. ff. de pen. & si sciens & non reuelans rebellionem sit vassallus in sceloniam incidit, & feudo priuatur, vt voluit Petr. de Anch. cons. 440. in prima & ij. col. Primam autem opinionem q̄ ex sola scientia non reuelans quis incidat in crimen læsæ maiestatis tenuit etiam Saly cet. in d. l. quisquis. & Angel. in tract. malefici. in verb. Et haec traditio la tua patria, in vers. quod crimen. nu. 10. idem tenuit Decius, in l. culpa caret. nu. 1. ff. de regul. iur. & Martin. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. 13. ad idem Calcan. cons. ij. Quod autē. col. iij. vers. undecimo pro hoc facit, † punitur etiā in hoc crimine affectus licet non sequatur effectus. Angel. in l. fin. §. fin. ff. quod quisque. iur. Archid. in c. ego. 12. q. ij. & ad hoc uide Restaurum. Perusinum. in tract. suo. de Imperat. q. 118. col. ij. & Felyn. in c. de cætero. col. vlti. de re iudic. † Et pro hac conclusione facit quod pulcre scribit Isocrates. in ij. sua Oratione, quam in Nicodis Cypriorum Regis persona conscripsit, vbi Rex loquens dixit, ne silentio prætereatis (subditis loquens) si quisquam indigne se circa Dominatum meum gerere uideretis, sed reprehendite potius, eademque poena dignos existimetis, & magistratui meo vim facientes & huiusmodi iniurias cōtegentes.
- † L. limita tamen prædictam conclusionem, quando talis scientia probari non posset, nimis enim absurdum esset quod quis teneretur reuellare q̄ probare non posset, cum nemo se tormentis submittere debeat, quibus huiusmodi criminis delator supponitur. l. iij. C. ad leg. iul. maiest. & similiter
- 9 squalori carceris. l. fin. C. de accusat. † Nec culpa est in discrimine vite se nō ponere, vt inquit glos. in l. neminem. C. de infam. qui enim tantum audiuit, & non reuelauit ex eo q̄ id probare non poterat, immunis est a delicto, per tex. in l. nostris. in fin. C. de calumniar. & hanc opinionem sequutum fuisse Bal. in quodam suo cons. restatur Angel. in d. tract. malef. loco
- 10 præallegato. † subdens, q̄ Bal. in d. suo cons. dicebat, q̄ iudices sequentes opinionem Bar. in d. l. vtrum. & homines occidentes, ex ea sola causa q̄ se

cretum

- cretum non reuelant, quod probare non possunt, omnes sunt homicide:
 & q̄ Bal. in prædicto suo conf. deplorat memoriam fidelis militis Domi-
 ni Ioannis Barbadori qui ob hanc causam cum aliquibus eius sequacibus
 fuit decapitatus, quod refert Ioa. de Plat. in §. publica. in tit. de publi. iudi.
 istam opinionem tenuit etiam elegā Do. & Andr. Alciat. in l. bona fides.
 nu. 20. ff. de posit. & idem in l. ij. §. cato. nu. 30. ff. de verbor. obligat. vbi di-
 xit hanc esse communem opinionem, subdit tamen se dubitare de hac opi-
 nione, dicens non esse verum q̄ talis sciens & reuelans tormentis subijci
 debeat, quia rex. in d. l. ij. C. ad leg. iul. maiest. loquitur de accusante aliquē
 ad poenam, nō in reuelante vt princeps caueat, allegat not. per Socin. in
 11 consil. 202. in iij. volu. † Opinione Barto. & Salycet. in pratica seruari
 attestatur ipse Angel. loco præallegato, & ibidem Augustin. de Arim. in
 sua additione, quæ incipit, tu autem in hac materia adde q̄ alias, dicit il-
 lam seruasse, & allegat Bart. in l. i. §. occisorum. ff. ad syllenian. & ibi Ang.
 & Abb. in c. i. de restit. spoliat. & in c. i. de offic. delegat. & ita tenuit etiam
 Math. de Affli. in c. i. in §. & bona committentium. colum. viij. versicul.
 quadragesimo, nu. 101. in titul. quæ sint regal. in vltibus feudor. Ista vlti-
 opinio, mihi nimis rigorosa videtur.
12. † Secundo limita conclusionem prædictam, non procedere in vxore
 sciente q̄ maritus vult committere crimen læsæ maiestatis, vel e contra,
 non enim tenetur vxor maritum, & maritus vxorem tali casu denuncia-
 re, vt late dixi supra q. xv. in rubr. qui accus. possunt. in crim. læsæ maiest.
13. vide quæ ibi scripsi. † Tercio limita conclusionem prædictam, non ven-
 dicare sibi locum in non subdito sciente crimen læsæ maiestatis commit-
 tendum, contra aliquem principem, & non reuelante, vt voluit Angel. in
 l. frater. ff. ad leg. Pomp. de paricid. vbi dixit, q̄ forensis qui non est de po-
 pulo, & sic ius populi tueri non tenetur, licet sciat conspirationem, tamen
 si non reuelat eam, puniri non debet, faciunt pro ista limitatione ea quæ
 scripsi supra in rubric. qualiter & a quibus crim. læsæ maiestatis commit-
 tat. question. 68. vbi conclusum fuit, quod non subditus committere non
 dicitur crimen læsæ maiestatis.

S V M M A R I V M.

- 1 An is qui commisit crimen læsæ maiestatis confugiens ad ecclesiam inde extrahi possit
 inconsulto Romano Pontifice, uel alio ab eo Authoritatem habente?
- 2 Nuntijs apostolicis apud Dominium Venetum existentibus est data facultas extrahendi
 ab ecclesia enormium delictorum reos.
- Reus quantumcunque graua crimina commiserit, si ad ecclesiam confugerit, non est in
 Hierony. Gigas.

de uiolenter extrahendus.

- 3 Extrahere reum de ecclesia inconsulto pontifice uel habente ad id auctoritatem, est crimen læsæ maiestatis.
 - 4 Crimen læsæ maiestatis est crimen exceptum.
 - 5 In crimine læsæ maiestatis recedimus a communibus regulis.
 - 6 Maius & minus delictum ex qualitate pœne cognoscitur.
 - 7 Filij publicorum latronum, & nocturnorum depopulatorum agrorum, non puniuntur ex patris delicto.
 - 8 Crimen læsæ maiestatis dicitur pessimum omnium peccatorum.
 - 9 Pacientes aliquem per assassinos occidi sunt excommunicati, & ab omni Christiano Populo diffidati.
 - 10 Qui aliquem ueneno necauit, non sentit beneficium. c. inter alia. de immu. ecclesie.
 - 11 Exceptio regulam firmat, sed non ampliat.
 - 12 Crimen læsæ maiestatis requirit de se specialem mentionem.
 - 13 Cardinalis licet ex cōsuetudine liberare possit eum qui ad mortem ducitur si illi obuiet attamen non. liberabit reum criminis læsæ maiestatis.
 - 14 Casus exceptus extenditur ex identitate rationis.
 - 15 Si crimen læsæ maiest. comprehēderetur sub regula tex in c. inter alia. de immu. ecclesie. sequeretur absurdū, q. sub regula remaneret casus longe maior, quā essent excepti.
 - 16 Argumentum ab absurdo uitando ualet.
- Et est optimum & concludens.
- 17 Crassus Brutus Romanus, a Cassio patre qualiter punitus, pro crimine læsæ maiest.
 - 18 Exdicator, Blasphemus, Iudei, infideles, et sacrilegi, an gaudeat immunitate ecclesiarū.
 - 19 Heretici non gaudent immunitate ecclesiarum.

QVÆSTIO III.

- 1 ERTIO quæro: utrum is qui cōmisit crimen læsæ maiestatis confugiens ad ecclesiam inde extrahi possit inconsulto Romano Pontifice, vel alio ab eo auctoritatem habēte, ut puta legato de latere, vel Nuncio Apostolico cū auctoritate Legati Cardinalis de latere, † ut est nunc in Alma Ciuitate Venetiarum Reuerend. Pater D. Ludouicus Beccadellus Bononiensis, Episcopus Rauellenfis, vir sane integritate & exemplaritate vite cōspiciuus, ac de greca latinaq. lingua optime meritus, cui indultum est a sede Apostolica posse iudicibus laycis licentiam extrahendi de ecclesiis immanium delictorum præparatores, concedere? In hac quæstione dicendum uidetur, q. rei criminis læsæ maiestatis in ecclesia securi esse debeāt, per text. in c. inter alia. de immu. ecclesiarum, ubi

ponitur regula, q̄ reus quantumcūq; graua crimina commiserit, si ad ec-
clesiam confugerit, non est inde violenter extrahendus, a qua regula ille
tex. excipit duos tantum casus, videlicet publicum latronem, & noctur-
num depopulatorem Agrorum, Tertius casus excipit quādo quis ea in-
tentione in ecclesia deliquit, vt ab ecclesia tueatur, vt est text. in c. fin. eod.
titul. de immun. ecclesiarum. Ergo cum non excipiatur a dicta regula reus
criminis læsæ maiestatis, remanet sub regula prædicta, quia exceptio re-
gulam firmat in casibus non exceptuatis. c. quoniam frequenter. vt lit. nō
contest. l. nam quod liquide. §. fin. ff. de penu. legat. l. quæsitum. §. deniq; &
ibi Bar. ff. de fund. instru. c. l. legata inutiliter. vbi Bart. in princ. ff. de legat.
3 primo xxxij. q. vii. c. Dominus noster. † facit pro ista opinione, quia extra-
here reum de ecclesia inconsulto pontifice, vel habente ad id authorita-
tē, est crimen læsæ maiestatis, tex. est in l. ij. C. de his qui ad ecclesi. con-
fug. de quo late dixi supra in rubric. qualiter & a quibus crim. læsæ maie-
statis committatur. q. x. In contrarium, q̄ immo is qui crimen læsæ maie-
statis commisit, confugiens ad ecclesiam in ea non sit tutus, faciunt infra di-
4 cenda † Primo quia crimen læsæ maiestatis est crimen exceptum, vt ha-
betur. in c. si quis cum milicibus. vi. q. i. & per Specul. in titul. de accusato-
re. colum. vlt. circū medium. glos. in c. i. in glos. vlt. de testi. in vi. † Ideo in
5 isto crimine recedimus a communibus regulis, vt late tradit Math. de Af-
flict. in c. i. in §. & bona committentium. in titul. quæ sint regal. in vñbus
feudor. vbi enumerat multas specialitates quæ sunt in isto crimine, & de
quibus dixi supra in rubric. qualiter & a quibus crim. læsæ maiest. com-
mit. in pluribus quæstionibus. Secundo facit, quia si publicus latro, & no-
cturnus depopulator agrorum non gaudent immunitate ecclesie, vt in d.
c. inter alia, a fortiori is qui crimen læsæ maiestatis commisit, cum hoc il-
6 lis maius sit delictum. † probo nam maius & minus delictum ex qualita-
te pœne cognoscitur, cum pœna delicto sit cōmensuranda, vt dixit Bal.
in c. i. in l. not. in tit. de vafal. qui cōtra constit. Lotar. in vñbus feudor. Pœ-
na autem criminis læsæ maiestatis contra personam principis commissi,
longe maior est, quam ea qua puniuntur publicum latrocinium, & qua no-
cturni depopulatores agrorum, probo nam committentes crimen læsæ
maiestatis in principem decapitantur, vel secundum consuetudinem ali-
quarum regionum suspenduntur, et eorum bona confiscantur, ac eorum
filij infames perpetuo efficiuntur, & insuccessibiles fiunt, etiam hæredita-
tum extraneorum, vt habetur in l. quilibet. in princ. & in §. filij vero. C.
7 ad leg. iul. maiest. † at filij publicorum latronum, & nocturniorum depe-
pulatorum agrorum non puniuntur ex patris delicto, si igitur in mino-
ri delicto quis non tueatur ab ecclesia, ergo a fortiori in maiori, vt est cri-

- 8 men læsæ maiestatis. au. & multo magis. C. de episc. & cleric. t. ad idem facit, quia crimen læsæ maiestatis dicitur pessimum omnium peccatorum.
- 9 vt in au. & de nupt. s. si igitur. t. Tertio adduco, q. habetur in c. i. de homicid. in vi. vbi hi qui faciunt aliquem per assassinos occidi, sunt excommunicati & ab omni christiano populo diffidati, quos clarum est, si ad ecclesias confugerent, ab illarum immunitate penitus alieni essent, & tamen haud dubium q. crimen læsæ maiestatis illo maius est delictum, vt ex genere.
- 10 poene clare constat, per supradicta. t. facit etiam, quia vt videtur sentire Ioan. de Annan, qui aliquem veneno necauit non sentit beneficium d. c. inter alia. de immun. eccles. ita dixit idem Ioan. de Anan. in c. i. col. ij. in princip. de homicid. de quo dixi supra. q. 10. versic. Quarto fallit. in rubr. qualiter & a quibus crim. læsæ maiestatis commit. Et tenendo istam opinionem, nō obstant allegata in contrarium, quibus respondeo. Et primo non obstat quod dicitur, q. exceptio firmat regulam in casibus non exceptuatis, per tex. in d. l. nam quod liquide. s. fin. ff. de pœn. legat. cum alijs supra allegatis, ergo cum casus noster non sit de exceptuatis remanet sub
- 11 regula. t. Nam ista consequentia falsa est, & est ratio quia exceptio regulam firmat, sed non ampliat, adeo q. plus in ea comprehendatur quam sit de natura regule, vt dixit Bart. in l. generali. s. vxori. ff. de vsu fruct. legat. & in l. quæsitum s. deniq. ff. de fund. instr. & per Felyn. in c. quoniam frequenter. col. i. versic. ista & his similia. vt lit. non contest. sed regula tex. d. c. inter alia, quæ generaliter loquitur de delictis quantumcunq. graui-
- 12 bus, non comprehendit crimen læsæ maiestatis: t. & est ratio, quia huiusmodi crimen requirit de se specialem mentionem, comprobo, quia si sit alicui concessa abolitio omnium delictorum, seu criminum, non propterea censetur concessa abolitio criminis læsæ maiestatis, per ea quæ voluit Angel. in sua Disputatione, quæ incipit, Exorta guerra, & Roman. in l. si quis in graui. in. s. hi quoque. ff. ad Syllenia. Barbat. in tracta. de præstant. Cardinal. in iij. q. primæ parris, in versicul. sed pone q.
- 13 aliquis, t. vbi dixit q. licet Cardinalis ex consuetudine liberare posset eum qui ad mortem ducitur, si illi obuiet, attamen non liberabit eum criminis læsæ maiestatis, & habetur per D. Hippol. Marfil. præceptorem meum, in l. vnica. C. de rapt. virgin. nu. 108. & in l. i. nu. 13. ff. de question. & idem in l. de minore. nu. 1. eodem. tit. Alex. in l. de pupillo. s. si pluribus. ff. de oper. nou. nunciat. & idem Præceptor meus in singul. 164. incipiente, nemo debet se submittere, faciunt etiam pro prædicta opinione quæ dixi supra in rubri. quis de læs. maiesta. crimin. cognos. possit. & ea quæ habentur per
- 14 Fely. in d. c. quoniam frequenter. in prima & ij. col. t. Secundo respondeo q. casus exceptus extenditur ex identitate rationis, vt not. Abb. in c. cum

- dilecta, de confr. vtil. vel inuicil. in v. not. Ergo a fortiori dicemus exceptū casum nostrum, in quo non identitas sed maioritas rationis militat, per suā prædictā, † Tertio dicitur, qđ si diceremus casum nostrum comprehendī sub regula tex. in d. c. inter alia. sequeretur absurdum, qđ sub regula remaneret casus longe maior quam essent excepti, quod non est dicendum, quia quod absurditatem inducere posset, dammandum est c. cum satis absurdū. de offi. Archidiacon. c. solite, de maior. et obediē. Abb. in c. iniustum.
- 16 de rerum. permut. † vbi dixit, qđ valet arg. ab absurdo vitando. facit tex. in l. nam absurdum. ff. de oper. libert. idem not. ex illo. tex. D. Guliel. Pontanus. Perusinus. insignis doctor, & præceptor meus. in l. diuortio. in v. colum. nu. 7. ff. sol. matr. Cepol. in l. exēpli. in ij. notab. ff. de edil. edi. & Et iste modus arguendi ab absurdo vitando est optimus, & concludens, vt per Sozin. nepotem. in confi. x. col. iij. nu. 16. in ij. volum. & idem in confi. 168. col. xij. in princ. nu. 74. eod. volu. nec obstat, qđ extrahens aliquem de ecclesia dicatur comittere crimen læsæ maiestatis, nam id sane intelligitur, quando is qui ab ecclesia extrahitur ex iuris dispositione inde extrahi non potest, secus in casibus non prohibitis, vt est casus noster, & ita seruari uidi in
- 17 reis criminis læsæ maiestatis, † & etiam apud antiquos Romanos seruatum legi, qđ Crassus Brutus nomine, in bello latino, conuenit cum Latinis certa mercede, portas vr̄bis eis aperire, & cum in hoc deprehensus fuisset, ad Palatij auxiliarie templū confugit, pater vero illius Cassius oculis directi Templi foribus necatum filium fame, insepultum abiecit. † Nunquid autem excommunicatus, blasphemus qui consuetus est blasphemare deum & gloriosam Virginem, Iudei, infideles, & sacrilegi, gaudeant immunitate ecclesie? Vide ultra dicta per doct. in d. c. inter alia, & in c. fin. de immunit. ecclesiarum. Nicola. Boeri. Decis. 110. in prima parte, suarum decisionum, & eundem decision. 109. eadem parte, & de excommunicato, idem tenuit Mantua. in confi. 60. nu. 4. & 5. vbi dixit, qđ gaudet immunitate ecclesie,
- 19 † De hæretico etiam est dicendum qđ non gaudeat immunitate ecclesie. glos. in aucten. de mandat. princ. s. neque autem col. iij. Gondisal. Villadiego. in tract. de hæreti. q. xl.

S V M M A R I V M.

- 1 An ualeat statutum qđ in crimine læsæ maiestatis puniantur etiā fratres delinquentis, ne tepidi, & remissi sint circa fratrum suorum insolentias cohibendas & reprehendendas?
- 2 Statutum Florentie, quod uno de familia delinquente alij puniantur ualet.
- 3 Statutum huiusmodi locum sibi non uendicat contra fratres & affines delinquentis ab sentes, & pœnitus ignorantes uoluntatem fratris.

- 4 Item locum sibi non uendicabit contra fratrem seu affinem delinquentis, cui idem delinquens erat inimicus.
- 5 Item locum sibi non uendicaret, quando frater esset adeo ceruicose nature quod fratris & aliorum admonitiones omnino contemneret.

QVÆSTIO. IIII.

- Q**VARTO quæro: An valeat statutum qd in crimine læsæ maiestatis puniantur etiam fratres delinquentis, ne tepidi & remissi sint circa fratrum suorum insolentias cohibendas, & reprehendendas? Videtur dicendū statuum prædictum valere, per ea quæ voluit Barto. in quodam suo consilio, incipiente. *Christi nomine amen*, videtur qd vigore dicti arbitrij, vbi consuluit, valere statutum Florentinum qd pro consortibus delinquentibus alij tenerentur, dicens verisimile esse qd facilius abstinebunt ab huiusmodi delictis, si videbunt alios de sua familia ex eorum delicto puniri, quod consil. refert & sequitur Petr. de Anch. in c. l. in xi. princip. q. extr. de constiur. & post eum Decius. in consil. 64. & diligenter pro viribus. col. ij. in princ. in vers. quantum vero ad Ducalis. in primo volu. et idem tenet Bart. in l. iure prouisum. C. de fabricens. lib. xi.
- 2 T vbi ex illo tex. colligit Argumētū valere statutum Florentiæ, qd vno de familia delinquente alij puniantur; idē in l. i. s. familie. ff. de publici. & idē Bart. in tract. de Represal. in iij. q. princip. & idē post Guid. de Suza. in l. sancimus. C. de poen. idem tenuit Decius. in præalleg. consil. 64. col. ij. vbi concludit, qd vigore similis statuti, dicentis, qd collaterales eius qui crimine læsæ maiestatis cōmisit puniātur vltimo supplicio, frater qui erat absens a fratre, & cum quo non in amicitia puniri non deberet, & propterea ista ratione cōsuluit, qd D. Princiualis de Lampugnano frater Ioannis Andræ, qui Galeatium Mariam Mediolani Ducem interemit, in poena statuti prædicti non incidit, ex eo quod dictum statutum, seu constitutio Ciuitatis Mediolani exprimit rationem quare vult collaterales delinquentis puniri, ne tepidi sint & remissi circa collateralium suorum cohibendas, & reprehendendas Insolentias: Et ex deductis per Deci. in d. consil. 46. notabiliter infertur huiusmodi statutum locum sibi non vendicare contra fratres, & affines delinquentis absentes & poenitus ignorantes, voluntatē fratris volentis huiusmodi nefandissimum facinus committere, quibus nō est quid
- 4 imputandum, si fratris vel affinis insolentiam nō cohibuere. T Secundo qd idem statutum locum sibi non uendicabit contra fratrem seu affinem delinquentis, cuius idem delinquens erat inimicus: per iura & rationes addu

Etas per Dec. in d. consi. 64. colum. iij. & liij. quas videre poteris, idem tenet Alciat. in l. i. §. si quis ita. nu. 6. ff. de verb. obliga. † Tertio limitarem conclusionem prædictam non procedere, quando frater esset adeo cui cose nature q̄ fratris & aliorum admonitiones omnino cōtemneret, quia impossibile nulla est obligatio. l. non dubium. C. de legibus. l. apud Iulianum. §. i. ff. de legat. pri. videmus enim q̄ impossibilitas excusat ab exco-
municatione. c. questionis, & ibi glos. & Doct. de Appel. de quibus ostē-
natis sic Ouidius. lib. primo, de Remedio amoris scripsit.

Impatiens animus, nec adhuc tractabilis arte.

Respuit, atq; odio uerba monentis habet.

S V M M A R I V M.

- 1 An filius patrem damnatum pro crimine læsæ maiestatis alere teneatur?
- 2 Persona patris, & patroni sancta filio & liberto uideri debet, esto quod turpis esset.
- 3 Filij receptantes patres bannitos uel hæreticos, poena statuta contra receptatores talium non puniuntur, propter naturalem obligationem quam filij erga parentes habent.
- 4 Filius patrem indigentem etiam infidelem alimentare tenetur.
- 5 Filius alimenta denegare non debet etiam patri rebeli.

QVAESTIO V.

- Q**VINTO quæro: an filius patrem damnatum pro crimine læsæ maiestatis alere teneatur? Dicas q̄ sic, per tex. in l. mutus. §. manente. ff. de iur. doti. vbi Paulus iuriscōsultus voluit, q̄ filia patrem in exilium seu in insulam deportatum alere debeat, ad idem facit tex. iuncta glos. in l. legatum. ff. de capti. & postlimi. reuers. & tex. in. §. si vero.
- 1 contigerit, in au. ct. de incest. nupt. † Persona enim patris & patroni, sancta filio & liberto uideri debet, esto q̄ turpis esset. l. liberto. & l. i. in fin. & l. honorari. & l. licet. ff. de obsequi. libert. † hinc est q̄ propter naturalem obligationem quam filij erga parentes habent, filij receptantes patres bannitos uel hæreticos poena statuta contra receptatores talium, non puniuntur. l. fin. ff. de recept. & ita tenuit Alberic. in tracta. suo statutorum. parte. iij. q. vij. & Ioan. Igneus, in disputatione sua, An Rex Francie recognosc. Imperator. nu. 117. vbi expresse dixit, q̄ filius patrem damnatum pro crimine læsæ maiestatis alere tenetur; allegat tex. in. c. i. xxx. distin. ct. vbi præcipitur filio q̄ patri subueniat, licet infideli, ad idē text. in. §. l. in au. ct. de incest. nupt. in. versic. pascentes, & adducit not. in. c. non satis, 36. distin. ct. facit ad.

- prædicta, quæ voluit Henric. Boich. in c. vnico. col. fin. de exposit. & lan-
 4. gui. † vbi dixit, q̄ filius patrem indigentem, etiam infidelem alimentare te-
 netur. Et prædictam opinionem, q̄ filius teneatur alere patrem, damnatū
 de crimine læsæ maiestatis, tenuit etiam Bartol. in tracta. suo de aliment.
 5. † vbi expresse dixit, q̄ etiam patri rebeli filius alimenta denegare nō de-
 bet, facit illud Ciceronis in resp. arusp. dicentis, parentibus nos primum
 natura conciliat, quos non alere nefarium est, & alibi, in oratione post red-
 dit. ad senat. ad idem dicit, parentes carissimos habere debemus quod ab
 his vita, patrimonium, libertas, & Ciuitas, tradita est.

S V M M A R I V M.

- 1 Si filius crimen læsæ maiestatis cōmisit pro quo decapitari deberet, per patrem sponte
 sua principi contra quem commisit præsentetur, an decapitari debeat?
- 2 Comes Palatinus filium suum qui læsæ maiestatis crimen contra Imperatorem commis-
 rat, Imperatori præsentauit, Imperator viso tex. in l. milites agrum. in s. desertorē.
 ff. de re milit. pepercit illius uite, illumq; ad tempus in exilium misit.
- 3 Idem dicendū est in patre hebreo præsentante filiū, qui crimen læsæ maiestatis cōmisit.
- 4 Sicuti pater christianus in causa capitali admittitur ad defendendum filium, ita pater he-
 breus admittitur ad defendendum filium hebreum.
- 5 Iudei utuntur iure communi quo ad iudicia.
 Si pater crimē læsæ maiest. cōmittat, & per filiū principi præsentetur, an mori debeat?

Q V A E S T I O. VI.

- 1 E X T O quæro: de notabili quæstione, filius crimen læ-
 sæ maiestatis commisit, pro quo crimine si in sortiam iu-
 stitit peruenit decapitari debet. l. quisquis. in princ. C. ad
 leg. iul. maiest. Pater illum sponte sua principi cōtra quem
 filius deliquit præsentauit, an decapitabitur, ex quo clare
 constat ipsum crimen læsæ maiestatis in principem suum
 cui eum pater præsentauit, commisisse? Paul. de Cast. in l. propter insidias.
 C. qui accus. non possunt. dixit q̄ non, per tex. in l. milites agrum. s. deser-
 torem. ff. de re. milit. hanc etiam opin. tenuit Salyc. in d. l. propter insidias,
 per tex. in d. s. desertorem. quem ad hoc notabilem esse dicit, & pro ista
 opinione dixit Rayner. de Forliui. in d. l. propter insidias. cōsuluissē in Ci-
 uitate Forliuij. † & Paul. de Castr. ibidem refert, q̄ Comes Palati-
 nus filium suum qui læsæ maiestatis crimen contra Imperatorem commi-
 serat, Imperatori præsentasset, Imperator viso tex. in d. s. desertorem. pe-
 percit

percit illius vice, illumq; ad tempus in exilium misit, hanc opin. sequutus
 est Barth. Cepol. in suis cautelis, cautel. i. & August. de Arimin. in sua ad-
 dit. ad tract. Angel. de malefic. in verb. nec non ad quærelam. versic. vige-
 simo primo, & Fely. in c. accusasti, col. vlt. de accusat. idem voluit D. Hip-
 polytus de Marfil. magnus Criminalista, Præceptor & promotor meus
 dum doctoratus gradum in almo Bononiensi Gymnasio de anno. 1514
 Sumpsi, in l. i. §. auditum. nu. 8. ff. ad leg. Cornel. de siccar. & idem in l. i. §.
 ad quæstionem. nu. 16. ff. de quæstio, & in l. vnus. §. seruus. nu. 7. cod. titu.
 Idem voluit Alciat. in c. placuit. in prima regula præsumptionum. in liij.
 præsumptione. de præsumption. idem voluit Math. de Afflict. in c. imper-
 riales. §. in super. nu. 18. in titul. de prohibet. feud. alienat. & Nicol. Boer.
 in tract. suo. de seditios. §. vij. & vlt. nu. 17. † Idem dicendum esse arbitror
 in patre hebreo, præsentante filium qui crimen læsæ maiestatis commisit,
 argumen. eorum quæ voluit Bartholom. Cepol. in consil. 77. Pater potest
 4 admitti, † vbi consuluit, q; sicuti pater christianus in causa capitali admit-
 titur ad defendendum fili, vtr per doct. in l. seruum quoq; §. publice. ff. de
 procurat. & in l. penul. §. ad crimen. ff. de public. iudic. & in c. veniens. ext.
 de accusat. Ita pater hebreus admittitur ad defendendum filium hebreum.
 5 † facit quia Iudei vruntur iure communi, quo ad iudicia. l. Iudei Romano.
 6 C. de Iudei. † Quid autem econtra dicemus, si pater crimen læsæ maiesta-
 tis committat, & per filium principi præsentetur, an mori debeat? Dicas q;
 relaxabitur patri vita tantum, intuitu filij illum præsentantis, vt notabili-
 ter voluit Angel. in l. si adulterium cum incestu. in §. liberto. in fin. ff. de
 adulter. quem sequitur idem Dominus meus, de Marfil. in l. i. §. inauditum
 filium. nu. 9. ff. ad leg. Cornel. de siccar. & in l. i. §. ad quæstionem. nu. 16.
 & nu. 17. ff. de quæstio.

S V M M A R I V M.

- 1 An licitum sit filio patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis impune occidere, &
 econtra patri filium?
- 2 Pater honorari debet a filijs.
- 3 Filius qui non honorat patrem suum maledictus erit.
- 4 Filius qui maledixerit patri suo, aut matri, morte moriatur.
- 5 Miles qui patrem suum uel matrem malefician appellat, militia priuandus est.
- 6 Filius dicitur pars corporis patris.
 Pater & filius censetur una eademq; persona.
- 7 Is qui se obligauit defendere aliquem aduersus omnes homines, non tenetur assumere
 defensionem aduersus filios, & proprios parentes.

- 8 Filius patrem reum criminis læsæ maiestatis, & rebellem, impune occidere potest.
Idem dicendum, quando pater esset hostis fidei.
- 9 Si pater adhuc damnatus non esset, principis tamen uel patrie se inimicum fecisset, a filio impune interfici posset, & e contra filius a patre.
- 10 Plus patrie quam parentibus debemus.
- 11 Aduocatus debet potius aduocare pro patria, quam pro patre.
- 12 Maior caritas est in patria, quam in patrem.
- Pro Republica filius in patrem, & pater in filium insurgere debet.
- 13 Crassus Brutus, eius filium pro crimine læsæ maiestatis, qualiter puniuit.
- 14 Vxor an uirum bannitum pro crimine læsæ maiestatis impune occidere possit.

Q V A E S T I O VII.

- 1 EPTIMO. quæro: an licitum sit filio patrem damnatū de crimine læsæ maiestatis impune occidere; & e contra patri filium? Videri in hac quæstione dicendum q̄ non, quia pater quamuis impius, crudelis, & contemptor legum sit, tamen pater est, ut inquit text. in s. i. in fin. in auct. de incest. nupt. col. ij. & idem de filio not. in l. iij. s. emanc. patus. ff. de bonor. possessio. contra. tabul. † facit quia scriptum est Ecdes. c. 4. qui honorat patrem suum locundabitur in filiis, & in die orationis sue exaudietur, & ibidem, qui honorat patrem suum vita uiuet longiore, & ibidem rursus, qui timet dominum honorat parentes, & rursus ibidem, honora patrem tuum, ut superueniat tibi benedictio a Domino, & eod. libr. c. viij. honora patrem tuum, & gemitus matris tue ne obliuiscaris, memento quoniam nisi per illos natus non fuisses, † & scriptum est Deute. c. 16. maledictus qui non honorat patrem suum, & eod. lib. c. 5. honora patrem tuum, & matrem sicut præcepit tibi dominus Deus tuus, ut longo uiuas tempore, & bene sit tibi in terra. † Et dicitur Leuit. c. 20. qui maledixerit patri suo, aut matri, morte moriatur, facit q̄ uoluit Martin. de Laud. in tra. 1. suo. de milit. q. 21. † ubi dixit, q̄ miles qui patrem suum uel matrem maleficū appellat, militia priuandus est, qui tract. habetur, in v. Thomo. tra. 2. sec. secundum impressionem Veneram, ad idem facit q̄ uoluit Cicero. lib. i. Epist. familia. in Epistola ad Lætulum, ubi dixit, vim neq; patrie neq; parenti afferre oportet, & rursus idem Cicero. in oratio. pro Roscio, sic inquit, communio sanguinis portentum atq; monstrum certissimum est esse aliquem huiusmodi speciei & figura, qui tantum inhumanitate bestias uicerit, ut propter quos hanc suauissimam lucem aspexerit, eos indignissime luce priuauit, cum etiam feras inter se se, partus, atq; educatio, & natura ipsa

- 6 conciliet. † ad idem facit, quia, filius dicitur pars corporis patris, vt ait Aristotel. lib. 7. Ethicor. ad idem tex. in l. cum scimus. §. ult. C. de agricol. & c. sit. libr. xi. Quinimmo pater & filius censentur vna & eadem persona. l. fin. C. de impub. & alijs substitu.
- Comprobatur opinio praedicta, ex eo q. supra. in v. proxima praecedenti quid dixi, vbi conclusum fuit ex mente doctorum, q. filius patrem damnatum de crimine laesae maiestatis alere tenetur, ad q. optime facit tex. in supra allegat. §. i. in fin. in auct. de incest. nupt. col. ij. nam si teneremus q. filius patre rebellem impune occidere posset, vtiq. non teneretur eidem alimentum praestare: cum denegare alimenta sit necare. l. necare. ff. de liber. agnosc.
- 7 & l. fin. C. de alen. liber. † facit, quia is qui se obligauit defendere aliquem aduersus omnes homines, non tenetur assumere defensionem aduersus filios, & proprios parentes, ita dixit solennis doctor praeceptor meus, Do. Carol. Ruin. consil. 43. Quia ad plenum, colum. penult. versicul. praeterea. nume. 18, in iij. volum. allegat glos. in c. de ferijs. 12. q. v.
- 8 † Contrariam vero partem, q. immo filius patrem reum criminis laesae maiestatis, & rebellem impune occidere possit, tenuit Ange. in l. fallaciter. C. de abolitio. & idem in l. famosi. in versic. sequitur in textu. ff. ad leg. iul. maiest. & idem Angel. in consil. 123. pro decisione consultationis, in prin. vbi dixit, q. patriam oppugnantes, a liberis, & parentibus occidi possunt, & paricidij, vel legis Corneliae nullam poenam subeunt, allegat rex. in l. minime. ff. de religios. & sumpt. funer. & ibi glos. vbi Alex. idem sequitur, &
- 9 ampliatur, idem etiam esse quando pater esset hostis fidei. † Quinimmo etiam si pater adhuc damnatus non esset, principis tamen vel patrie si se inimicum fecisset, a filio impune interfici posset, & e contra filius a patre, ita voluit Io. Igneus. in sua disputatione, an Rex Francie recognoscat Imperat. n. 16.
- 10 † & ratio est, quia plus patrie quam parentibus debemus, vt habetur in l. veluti. vbi Bar. & alij. ff. de iust. & iur. & q. filius magis patrie quam patri sit obligatus, facit dictum Bal. in l. qui necessitati. C. ad aduoc. diuers. iudic.
- 11 & Alexand. in l. veluti. ff. de iust. & iur. † vbi tenuerunt, q. aduocatus debet potius aduocare pro patria, quam pro patre, subdit tamen idem Igneus ibidem, q. praedicta procedunt in foro contentioso, Sed q. in foro anime, & per necessitatem dubitaret, † & pro praedicta opinione facit, quia maior caritas est in patriam quam in patrem. glos. in l. veluti. ff. de iust. & iur. quae citat illud Ciceronis, in primo officiorum, cuius haec sunt verba, vnicuique nostrum cari sunt parentes, cari sunt liberi, & familiares, sed omnes hominum caritates vna patria complexa est, pro qua non dubitet quis mortem appetere, & idem Cicero. de somnio Scipionis, inquit, omnibus qui patriam aux-

Int, adiuerint, atq; seruauerint, certū esse in cœlo diffinitum locum, vbi beati sempiterno euo fruuntur. facit tex. in l. i. si ea, ibi, Reipublice nascimur. ff. de ventr. in possessio. mittend. & tex. in d. l. minime. ff. de religio. & sumpt. funer. facit etiam pro ista opinione glos. in c. i. de conuersi. infideli. quæ dixit q; pro Republica filius in patrē, & pater in filium insurgere debet, † ad id etiam facit q; in Romanorū Historijs legitur, q; Crassus Brutus nomine, in bello latino, pacta cū latinis mercede, portas vrbs eis aperire pollicitus, deprehensus in hoc, ad Palladis auxiliarie templum confugit, at eius pater Cassius oclusis dicti templi foribus necatum filium fame insepultum abiecit. Quid dicendum sit in præsentī difficultate, dubius sum, quia vt vtar verbis Virgilij, in primo Eneidos, Hinc inde vaster rupes, ap probo ramen Ignei distinctionem supra relatam, q; aut loquimur in foro anime, & tunc locus erit primæ opinionī, q; filius patrem damnatum etiā pro læsæ maiestatis crimine interficere impune non possit, aut sumus in foro fori, & sic in foro iudiciali, & eo casu nunquam consulerem q; filius patrem qui crimen læsæ maiestatis contra principem vel suam Rempubli- cam commisisset, occideret, sed si casus eueniret, dicerem eum puniri non debere, per prædicta, ad hoc accedat, q; voluit Alciat. in l. bonafides, nume. i. l. si de positi. vbi dixit, q; si pater hostis publicus sit iudicatus, mandatumq; sit vt quicumq; possit eum occidat, dicendum erit q; si iuris rigorem spectemus, filius huic legi parere teneatur, allegat tex. in d. l. minime. ff. de religio. & sumpt. funer. Sed si naturalem intueamur equitatem secus erit, Humanius autem agendo, dicendum erit filium tali decreto non teneri, sed si id fecerit, poenam non mereri.

- † Sed quid dicemus de vxore, an virum bannitum pro crimine læsæ maiestatis impune occidere possit? Dicas q; non, ita consuluit Barthol. Cepol. in consil. suo. v. Casus talis est, quem sequitur Ioan. Franc. Ripa. in l. si constante. colum. x. nu. 48. ff. sol. matri. & pro ista opinione faciunt ea quæ dixi. supra in rubri. de poen. quas filij incur. patr. commit. crim. læsæ maiest. questione 19. 20. & 21.

S V M M A R I V M.

- 1 Statutum concedens abolitionem criminum delinquentibus, an comprehendat etiam crimen læsæ maiestatis?
- 2 Abolitio criminis læsæ maiestatis est de reseruatīs principi, sicuti est illius cognitio.
- 3 Crimen læsæ maiestatis, requirit specificam mentionem in abolitione.
- 4 In generali sermone non veniunt ea quæ requirunt specialem mentionem.

Q V A E S T I O VIII.

CTAVO quæro: An statutum concedens abolitionem criminum delinquentibus, comprehendat etiam crimen læsæ maiestatis? Breuiter dicas q̄ non, ita voluit Angel. in disputatione sua, quæ incipit, exorta guerra, & Roma. in l. si quis in graui. §. hi quoque. ff. ad Syllenian. & Dominus meus de Marfil. in l. vnica. C. de rap. virgin. nu. 108.

- idem in l. i. nu. 27. ff. de quæstio. Idem in l. de minore. nu. 2. ff. eodem titu. Alexan. in l. de pupillo. §. si pluribus. ff. de oper. nou. nunciat. & idem Dominus meus in singulari suo, 146. incipiente, nemo debet se submittere, & erit ratio huius decisionis, † quia abolitio criminis læsæ maiestatis est de reseruatis Principi, sicuti est illius cognitio, vt vidimus supra in rubric. 3 quis. de læs. maiest. crim. cognosc. possit, † & istud crimen, cum illius cognitio, & punitio sit de reseruatis principi, requirit specialem mentionem, vt per Andr. de Ifern. & Math. de Afflict. in c. i. §. & bona committentium. 4 nu. 46. in tit. quæ sint regal. in vsibus feudor. † facit, quia ea quæ requirunt specialem mentionem, non veniunt in generali sermone, gloss. in c. inquisitionis. de hæret. in vi. & dixi supra loco præallegato. hoc etiã tenuit Ant. Caput. in suis Decision. Neapol. Decisi. 130. nu. 56. allegat ad hoc Barbat. in consil. xij. in ij. volu.

S V M M A R I V M.

- 1 An licitum sit supplicare Pape vel Principi pro his qui læsæ maiestatis crimen in eos commiserunt?
- 2 Princeps deus mundi dicitur.
- 3 Supplicari non debet pro clerico turbante statum Ciuitatis sue.
- 4 Supplicare licet principi pro reis ceterorum criminum.
- 5 Aduocare an liceat pro filiis rebellium, seu pro ipsis rebellibus & his qui crimen læsæ maiestatis commiserunt?
- 6 Aduocati interuenire non debent pro hæreticis.
- 7 Aduocatus & defensor interuenire potest, quando agitur de damnanda rei criminis læsæ maiestatis memoria, post eius obitum, & similiter quando agitur de damnanda memoria eius qui de hæresi est inculpatus.

Q V A E S T I O IX.

- NONO quæro: An licitū sit supplicare Pape vel Principi p̄ his qui læsæ maiestatis crimen in eos cōmiserunt? Dicas q̄ non, immo supplicantes pro huiusmodi delinquentibus perpetue infamie poenā incurrūt. I. quisquis. §. subemus. C. ad leg. iul. maiest. et ibidē notat Angel. adducēs illud q̄ habetur Reg. capit. ij. vbi dicitur, si

- peccauerit vir in virū placati ei potest deus, si aut in deū peccauerit, quis orabit pro eo? quasi dicat nullus, t̄ princeps enim deus mūdi dicitur, vt nor. in l. imperialē, in si. de prohib. feud. alien. per Feder. & dicitur princeps habere celeste arbitrium. l. i. in fin. C. de Summa. Trinit. t̄ & dixit Angel. in d. l. imperialē. q̄ pariformiter supplicari non debet pro clerico turbante statum Ciuitatis sue, Quinimmo ab ea ei debet, per centum millaria, allegat. tex. in l. si quis. C. de epis. & cler. ad idem vide Barto. in l. in furtis. ope. in princ. vers. Tamen circa hoc, dicas. ff. de furt. comprobatur. conclusio prædicta, quia nemo veniam expectare debet a Domino, cōtra quem huiusmodi nefandissimum crimen est molitus, vt in simili dixit. tex. in l. vnica. C. de Thesaur. lib. x. & in l. fin. s. cum autem. C. de iur. deliber. t̄ in ceteris vero delictis supplicare licet Principi. l. cum reus. C. de poen. Immo & delinquentes sepius restituit, etiam quo ad omnia l. i. C. de sent. pas. & l. fallaciter. C. de abolit. & hoc etiam voluit loā. Igneus in sua disputatione, an Rex Franciæ Imperatorem recognosc. nu. 13.
- † Sed an licebit aduocare pro filiis rebellium, seu pro ipsis rebellibus, & his qui crimen læsæ maiestatis commiserunt? Et dicendum q̄ non, facit ad hoc tex. in c. felix. in princ. ibi, vel defensor fuerit, de poen. in vi. vbi dicitur, q̄ is qui sciētē defensor fuerit eum qui Cardinalem offendit, sicut reus criminis læsæ maiestatis perpetuo infamis esse debet, ac alijs poenis subiectus, de quibus ibidem, & ita tenuit Math. de Affli. in c. pri. in s. & bona committentium. nu. 40. in tit. quæ sint Regal. t̄ idem dicendum est in crimine Hæresis, in quo aduocati interuenire non debent. c. si quis aduersus, de hæret. idem habetur in c. fin. de hæret. in vi. Et pro prædicta conclusionē, q̄ aduocatus interuenire non possit pro eo qui crimen læsæ maiestatis cōmisit, tex. est etiam, in d. l. quisquis. s. denique iubemus. C. ad leg. iul. maiest. & habetur per Bart. in extrauag. ad reprimen. in verb. sine strepitu, de quo dixi supra in rub. qualiter. in crim. læsæ maiest. procedat. q. liij.
- † Attamen quando agitur de damnanda rei criminis læsæ maiestatis memoria post eius obitum, & similiter quando agitur de damnanda memoria eius qui de hæresi est inculpatus, aduocatus & defensor interuenire potest, vt per Bal. in l. reos. in fin. C. de accusat. & late habetur per Præpos. in c. si quando. col. iij. q. vij. & dixi latius supra in rub. qualiter. in crim. læsæ maiest. procedat. q. xxvij.

S V M M A R I V M.

- 1 Receptatores reorum criminis læsæ maiestatis qua poena puniuntur
2 Filius receptans patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis siue post huiusmodi cri-

- men commissum, ante condemnationem siue post condemnationem, an poena capitis puniri possit?
- 3 Bartolus & excommunicatio equiparantur.
- 4 Filius receptans patrem damnatum de crimine laesae maiestatis commissio in personam principis siue eius lateri astantiū nō est immunis ab aliquali poena extraordinaria.
- 5 Affinis uel consanguineus receptans affinem uel cōsanguineum qui contra Cardinālē deliquit, in terminis. c. felix. de poen. in vi. nō punietur poena ordinaria, de qua ibi.
- 6 Vxor receptans virum bannitum uel condemnatum de crimine laesae maiestatis, an puniatur poena receptatorum?
- 7 Receptator qui per uim, & uolentiam sibi illatam, a bannito uel condemnato, receptauit eum, nullatenus puniri debet.
- 8 Receptator banniti uel condemnati de crimine laesae maiestatis ita demum punitur si sciēter delinquentem receptat, secus si ignoranter, Dummodo notorium non sit receptatione esse delinquentem.
- 9 Scientem non ignorantem lex uult obligari.
- 10 Per notorium probatur scientia.
- 11 Violator pacis non potest impune receptari ab agnato, nisi per ignorantiam illum agnatus receptauerit.

QVAESTIO X.

- 1 **E**CIMO quæro: qua poena puniantur receptatores reorum criminis laesae maiestatis? Dicas qd capite puniuntur, Barto. in l. fin. C. de fabricens. & in l. omnes. C. de agricol. & censur. lib. x. & not. in l. pri. ff. de recept. Et ita seruari uidisse in decreto regio lato in morte Domini Andreæ de Ifernia, testatur Mach. de Alfiat. in titu. quæ sint regal. in .s. & bona committentium. col. iij. vers. vigesimum secundum speciale, in vsibus feudo. † Sed quid dicemus de filio receptante patrem damnatū de crimine laesae maiestatis, siue post huiusmodi crimen commissum, ante condemnationem, siue post condemnationem, utrum tali poena puniri possit? Dicas qd uidetur dicendum qd non, ut uoluit Alberic. in tract. suo statut. part. iij. q. vij. ubi dixit, qd filii receptantes Patres. Bannitos, uel Hæreticos, poena receptatorū non puniuntur, adducit text. in l. fin. ff. de recept.
- 3 & text. in c. inter alia. de sent. excommu. & xi. q. iij. quoniam multos, † dicens qd Bannum, & excommunicatio equiparantur, allegat text. in c. pri. in tit. hic finitur. lex. Corad. deinde consuetu. regni. incipi. † Dixerim ego in hoc articulo, filium receptantem patrem damnatum de crimine laesae maiestatis non esse immunem ab aliquali poena extraordinaria, quando.

- in personam Principis, siue eius lateri astantium huiusmodi crimen commissum fuerit, iuxta terminos tex. in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. videmus enim qd tali casu filius & si nil deliquerit, punitur tamen, ex delicto patris, vt in d. l. quisquis. §. filii vero. quinimmo vt supra vidimus. q. vii. proxima præcedente, licet filio impune occidere patrem rebellem, vel dñatum de crimine læsæ maiestatis, faciunt ad prædicta quæ voluit Petr. de Anch. post glos. ibi. in c. felicit. colum. pri. vers. Et circa receptatores. de pœn. in vi. † vbi dixit, qd affinis vel consanguineus receptans affinem vel consanguineum qui cōtra Cardinalem deliquit, in terminis d. c. felicit. non punitur pœna ordinaria, de qua ibi; & idem voluit in terminis quæstionis nostre Andr. de Iser. in const. Regni, quæ incipit Patarenorum, in vers. ratio quare. n. 2. in tit. de recepta. Patare. & Dominie. in d. c. felicit. col. ij. circa fin. in vers. in glos. in verb. receptauerit, idē voluit Archidia. in d. c. felicit. col. ij. in vers. receptauerit, vbi dixit, consanguineos receptantes consanguineum delinquentem, non puniri in casu prædicti. c. hoc tamen sane intellige, scilicet pœna inibi statuta contra receptantes delinquentes, qui in Cardinalem insurrexerunt, attamen in totum non excusantur, mitiori etenim pœna cum eis agendum erit d. l. fin. ff. de receptat. & ita tenent Cyn. & Bald. in l. pri. C. de his qui latron. vbi dicunt, qd mitiori pœna puniuntur receptantes proximum, vel patronum, quam si alias non esset persona coniuncta, qd voluit Alexan. in addit. ad Bart. in d. l. fin. ff. de receptat.
- 6 † Quid autem dicendum sit de vxore receptante virum Bannitum, vel damnatum de crimine læsæ maiestatis? Dixi supra in rub. de pœn. quas. filii. incur. patre. commit. crim. læsæ maiest. q. 20. vbi conclusi, qd pœna receptatorum non puniatur, et distis ibidem adde qd ita tenuit etiam Andr. de Iser. in const. regni. quæ incipit, Patarenorum. nu. 5. in rubr. de recepta. patare. & Alex. in d. addit. sua ad Bar. in d. l. fin. ff. de recepta.
- 7 † Prædictam conclusionem de receptante condemnatum, dicas, non habere locum quando bannitus vel condemnatus violentiā fecisset receptatori, qui per vim illum receptasset: nam eo casu ille nullatenus puniri debet, ut dixit Alex. loco proxime allegato, & idem voluit Bal. in tract. suo statut. in verbo receptare, vers. statutum dicit.
- 8 † Secundo conclusionem prædictam, de receptante damnatum de crimine læsæ maiestatis, intellige procedere, in eo qui scienter delinquentem receptat, secus si ignoranter: & ignorantia præsumitur nisi probetur scientia, dummodo notorium non sit receptatum esse delinquentem, ita dixit glos. in l. pri. ff. de recept. quam ibidem sequitur Barto. ad idem Ro. man. in const. 473. circa propositam, vbi glos. prædictam sequitur, † &

- est ratio, quia scientem non ignorantem lex uult obligari l. generali. C. de tabul. lib. x. l. fin. C. de decret. ab ordin. faciend. c. cognoscentes, de constit. c. vt animarum. eod. tit. lib. vi. prædictam glos. in d. l. pri. ff. de recept. sequitur etiã Bar. in d. l. oēs. C. de agricol. & censit. lib. xij. pro qua Roma. in palleg. conf. 47 s. dicit esse casum, in l. methodorū a cōtrario sensu, in vers. faciens. ff. de pœn. ad idē tex. in l. ij. s. sed etenim. ff. de Incen. Ruin. & naufrag. † scientia autem probabitur, vt inquit Bar. in d. l. pri. s. in pari. ff. de recept. si erat notorium per contratam talem esse delinquentem, facit q̄ voluit Bal. in c. pri. in s. conuenticulam. de pac. iuramen. firmand. in vñbus feudor. † vbi dixit q̄ violator pacis non potest impune receptari ab agnato, nisi per ignorantiam illum agnatus receptauerit.

S V M M A R I V M.

- 1 An bona condemnati pro crimine læsæ maiestatis possit aliquis petere sibi a principe concedi?
- 2 Si bona condemnati pro crimine læsæ maiestatis, ex mera principis liberalitate alicui concederentur, ualeret huiusmodi concessio.
- 3 Feudum deuolutum ad principem contra quem est commissum crimen læsæ maiestatis alius potest petere sibi concedi.
- 4 Princeps de consilio procerum suorum bona ad se deuoluta ex crimine læsæ maiestatis potest alteri concedere.
- 5 Principis concessio de bonis ad se deuolutis ex crimine læsæ maiestatis, appositā clausula, non obstante iure communi, ualet.
- 6 Idem si princeps dicta bona concedat alicui motu proprio.
- 7 Princeps de bonis damnati de crimine læsæ maiestatis ad se deuolutis, cum aliquo contrahere potest.

QVAESTIO XI.

- NDECIMO quæro: an bona condemnati pro crimine læsæ maiestatis possit aliquis petere sibi, a principe concedi. Dicas q̄ non, quinimmo, si quis ea sibi concedi petierit, tanquam pacis violator puniendus esset, vt habetur in l. quisquis. C. de peti. bonor. sublat. vbi dicitur, q̄ si forte nimia mentientis importunitate per principis rescriptum dicta bona essent alicui concessa, tale rescriptum reiiciendum esset, † Quando autem bona prædicta ex mera principis liberalitate alicui concessa essent, ualeret proculdubio huiusmodi concessio.
- † Fallit tamen ista conclusio, in quinque casibus enumeratis per Math. de Hierony. Gigas.

- Afflict. in constit. regni. lib. i. in tit. de hæreti. nu. 66. versic. in glos. fin. Pri-
mo nisi Imperator, Rex, vel Princeps contra quem tale delictum est com-
missum, feudum quod renebatur a delinquente ad se deuolutum, ad po-
stulationem petentis illi cōcedat, quia concedi solitum erat, ita voluit Bal.
in l. i. C. de peti. bonor. sublat. allegat tex. in §. præterea. in auct. de refer.
- 4 † Secundo fallit, quando princeps de Consilio Procerum & consiliario-
rum suorum bona prædicta ad se deuoluta petenti concessisset, Ea enim
quæ sunt cum consilio procerum magis valent, vt voluit Andr. de Isern.
in c. i. de prohibet. feud. alien per Lorhar.
- 5 † Tertio fallit, quando princeps concedens dicta bona, in rescripto huius
modi concessionis apposuisset clausulam, non obstante iure communi, &
dispositione. l. i. C. de perit. bonor. sublat. vt voluit idem glos.
- 6 † Quarto fallit, quando in rescripto concessionis dictorum bonorum es-
set apposita clausula, motus proprii, vt habetur. in dict. l. prima. C. de peti-
tion. bonorum sublat.
- 7 † Quinto fallit, quando princeps de bonis damnati pro crimine læsæ ma-
iestatis ad se per eorum confiscationem deuolutis, cum aliquo contrahit,
vt voluit Afflict. loco præallegato.

S V M M A R I V M.

- 1 An confiscatis bonis delinquentis, uolentibus eius creditoribus sibi satisfieri in bonis de-
linquentis, fisco ante omnia satisfieri debeat de expensis?
- 2 Si pro re tua inuenienda ego aliquid expendo, illas expensas mihi restituere teneris.
- 3 Expense factæ pro re communi, præsumuntur pro rata factæ.
- 4 Expensas factas per patrem uel fratrem in obtinendo beneficio ecclesiastico pro filio,
an pater deducat de portione filij?
- 5 Filius clericus beneficium ecclesiasticum quod obtinuit expensis patris, iure quasi ca-
strensis peculij possidet.
- 6 Impensa quæ fit pro punitione criminis fisco incumbit.
- 7 Fiscus ad quem deuoluntur bona damnati, loco hæredis habetur.
- 8 Expense quas facit dominus in fructum perceptione, non repetuntur.

Q V A E S T I O XII.

- 1 **D** VODECIMO quæro: an confiscatis bonis eius qui deli-
ctum commisit, uolentibus eius creditoribus sibi satisfieri in
bonis dicti delinquentis sui debitoris, fisco ante omnia satisfac-
ri debeat, de expensis utilibus et necessarijs per eum factis, pro
consequendo dicto eius rebelle, & illius bonis sibi incorporandis, adeo quod
dictæ expense in primis deduci debeant? Hanc quæstionem mouet Math. de

Afflicti. in c. l. s. & bona cōmittentium, col. x. nu. 1. 9. in tit. quæ sint regal.
 in vñbus feudor. vbi decidit, q̄ fisco ante omnia satisfieri debet de expen-
 sis prædictis, & rationem assignat quia fiscus habet ius retentionis in di-
 ctis bonis, iuxta not. per Bar. in l. si non inducta. C. in quibus caus. pign.
 2 tacit. contrahat. Item quia si pro re tua inuenienda ego aliquid expendo,
 illas expensas mihi restituere teneris, vt per Bar. in l. falsus. s. qui alienum.
 in fin. ff. de furt. ergo idem erit, si expendi pro illa recuperanda, item dicit
 facere, quia si fiscus vtiliter negotium creditorum gessit, ergo vtili nego-
 3 tiorum gestorū actione tenentur, pro eorum ratis ad expensas prædi-
 ctas, per ea quæ notantur in l. si pupilli. s. si rici. ff. de nego. gest. Item fa-
 cit, quia expensæ factæ pro re communi, præsumuntur pro rata factæ l.
 4 sed & si. s. adeo, & ibi Bart. ff. de pet. hæredit. Item ad idem adducit, quia ex-
 pensas factas per patrem vel fratrem in obtinendo beneficio ecclesiastico
 pro filio, pater deducit de portione filij, vt voluit Guiliel. de Cuniō. in l.
 tres fratres. ff. de pact. & ex istis in hac opinione residet ipse Matheus,
 subdens q̄ D. Ant. Baldasi. Rēgis consiliarius sibi dixit, ita fuisse iudica-
 tū per consilium Regis Castelle, dicit tamen, q̄ si antequam per fiscum fa-
 ctæ fuissent tales expensæ, creditores protestati fuissent, q̄ dictis expēsis su-
 biacere non intendebant, quia ius eorum aliquo tempore recuperabunt,
 tali casu non tenerentur ad eas, per not. in l. fin. C. de negot. gesti. & ibi
 Alex. Dicas q̄ istud fundamentum non est verum, quia expensas quas fa-
 cit pater, vt filius consequatur beneficium ecclesiasticum, ei non imputan-
 tur in legitima, nam ecclesiasticum beneficium neq̄ vendi neque transmit-
 5 ti potest ad hæredes. Item quoniam, filius beneficium huiusmodi iure qua-
 si castrensis peculij possidet. l. sacrosanctē. C. de episc. & cler. & quia pater
 creditur tales impēsas fecisse ppter onera ecclesiastice dignitatis, ideo filius
 illas habere debet p̄cipuas. l. i. s. sed an id. ibi propter onera dignitatis. ff.
 de collat. bonor. & ita scribit Ioann. Franc. Ripa. in l. in quartam. ff. ad leg.
 falcid. nu. 166. sequutus Barto. Bal. & alios, quos refert idem tenentes. Cir-
 ca prædicta in quantum Matheus voluit q̄ fiscus recuperet expensas quas
 facit in consequendo eius rebelle, quod ille imprimis & ante omnia dedu-
 cantur, ad præiudicium anteriorum creditorum, Dixerim ego id, de iure
 6 (mea quidem sententia) non procedere, Item quia omnis impensæ quæ fit
 pro punitione criminis, fisco incūbit, vt per doct. in l. pri. C. de muli. quæ
 seru. public. se cōmiser. & est ratio, quia fiscus accipit multas, & pœnas,
 vt patet in l. pri. & toto tit. C. de mod. mult. & per Azon. in tit. de pœn. in
 Summa, præsertim quādo omnia bona delinquentis confiscantur, vt sit in
 crimine læsæ maiestatis. l. quisquis in princip. C. ad leg. iul. maiest. per not.
 per Bald. in l. non ignorat. C. de fruct. & lit. expens. Quantum vero ad il-
 lud q̄ voluit idem Matheus, q̄ expensæ quas facit fiscus pro incorporan-

- dis sibi bonis sui rebellis, debeant in primis & ante omnia deduci, similiter
 7 etiam in hoc ab eo dissentio, † & est ratio, quia fiscus ad quem deuoluuntur bona damnati, loco hæredis habetur, vt voluit Mart. de Laud. in tract. de fisc. q. 86. & Franc. Lucan. in simili tract. suo, de fisco. parte prima. nu. 4. idem voluit Math. de Afflict. in tract. de iur. prothomis. in §. liij. nu. 25. vbi dixit, qd fiscus succedens in bonis ex aliquo delicto, loco hæredis habetur, At iure cautum non reperitur, qd hæres detrahat aliquas expensas per se factas in consequenda hæreditate, ergo idem erit in casu nostro, † facit quia expense quas facit Dominus in fructuum perceptione, non repetuntur, quia non ad perpetuam vtilitatem fiunt, Pet. de Vbal. in tract. de duobus fratr. parte. xi. nu. 62.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellatio an detur in crimine læsæ maiestatis?
- 2 Distinctio an detur appellatio in crimine læsæ maiestatis?
- 3 Equior est opinio quod detur appellatio condemnato de crimine læsæ maiestatis. Appellationem denegare, est defensionem adimere.
- 4 Appellatio in crimine læsæ maiestatis non datur, quando crimen esset per rei confessionem, aut per testes clare probatum.
- 5 Appellatio in crimine læsæ maiestatis non datur, quando est notorium facti permanentis quod quis commisit crimen læsæ maiestatis.
- 6 Appellatio regulariter in notorijs non admittitur, nisi legitima causa exprimatur.
- 7 Iudex in notorijs delictis statim potest ad executionem procedere.
- 8 Appellatio non datur in crimine læsæ maiestatis, quando in proditione esset seditio con-
citata, uel facto ordinato.

Q V A E S T I O. XIII.

IERTIODECIMO. quæro: An in crimine læsæ maiestatis detur appellatio? Angel. in §. publica, in fin. inst. de publi. iudic. tenuit qd non, idem in l. constitutiones. ff. de appel. & in tract. suo. malef. in verb. præsentē & appellante, idem tenuit Dominus Hippolitus. de Marfil. præceptor meus, in conf. 8. nu. 1. in pri. volu. & idem in l. de minore. in princ. col. ij. nu. 7. ff. de quæstion. & Angel. in d. tract. malef. in verb. Et hæc traditio tua patria, in princ. hoc etiam voluit Ioann. Igneus Doctor Ultramontan. in sua elegantī Disputatione, an Rex Franc. recognos. Imperator. nu. 128. & Roma. in l. Pantonijs. §. rei perduellionis. ff. de acquir. hæredit. qui arguit contra glos. ibi, quæ contrarium tenet. Contrariam vero partem, qd immo in d. crimine detur appellatio, tenuit.

- Martin. de Laud. in suo tract. de crim. læsæ maiestatis. q. vii. allegat prædictam gloss. in d. l. Pantonius. §. rei. & hæc opin. tenuit etiam Andr. de lier. in c. pri. in ix. col. in tit. quæ sint regal. vbi dicit, iure cautum non reperiri, quod in crimine læsæ maiestatis appellatio sit prohibita, idem voluit Marth. de Afflict. in d. c. l. in §. & bona committentium. col. iij. nu. 42. in vers. vigesimum primum speciale, in præallegato titu. quæ sint regal. allegat not. per gloss. in c. manifesta in gloss. magna. ij. q. prima. & in c. præterea, & in c. cum sit Romana. de appell. opinionem prædictam, tenuit etiam Augus. de Arimin. in sua addit. ad tract. Angel. de malef. in verbo, præsentate Gaio & appellante. Ioan. Igneus in d. sua Disputa. nu. 129. † in isto articulo sic distinguit, quod aut accusatus de crimine læsæ maiestatis est taliter cõuictus, quod huiusmodi delictum negare non valet, & tunc ei appellatio denegabitur, per rationem l. ij. C. quorum. appel. non recipiant. & isto modo, dicit procedere tex. in d. l. constitutiones. ff. de appel. aut delictum non est plene probatum, ita quod de eo sit dubium, & isto casu dicit appellationem dari, & executioni sententiæ supersedendum esse, & hoc modo dicit intelligendum esse tex. in d. l. Pantonius. §. rei perduellionis, cum sua gloss. ff. de acquir. hæredit. ibi, suspensa cognitione, & ibi, cui de innocentia, subdens quod si mora in exequendo esset scandalum paritura, aut præiudicium, si sententia executioni non mitteretur, quod tunc appellatio danda non esset, alias secus, allegat Paul. de Castr. in d. §. rei perduellionis. & in d. §. hi autem.
- † Opinione tenentium appellationem dari, condemnato de crimine læsæ maiestatis, equiorem esse arbitror, denegare enim appellationem, est de sententia adimere, quæ est de iure naturali. l. vt vim. ff. de iusti. & iur. & ibi not. facit tex. in l. famosi. ibi, hoc tamen crimen a iudicibus. vbi, Modestinus Iurisconsultus, quod non in occasionem ob principis maiestatis. venerationem, crimen læsæ maiestatis censendum esse ait, sed in veritate rei iudicate habendum esse, arbitrarus est, qui tex. præstat nobis argumentum manifestum, quod de veritate rei iudicate inspiciendum est, ergo non statim exequenda erit sententia. Erit igitur conclusio, quod regulariter in crimine læsæ maiestatis appellatio detur, quam tenet etiam Decius. in d. c. cū sit Romana. col. iij. in nono not. † Limita tamen conclusionem hanc vt infra. Primo, vt non procedat quando delictum esset dare probatum, per rei confessionem, vel per testes, per tex. in d. l. ij. C. quorū. appellat. non recipiant, vt tenuit Igneus in primo membro, sue distinctionis, supra relate.
- † Secundo limita dictam conclusionem, non procedere, quando notorium est facti permanentis, quod quis commisit crimen læsæ maiestatis, vt puta, quia teneret terram ecclesie vel imperij rebellatam, vel in tali rebellionem caperetur, Talis enim appellare non poterit, quia erat notorium facti permanentis, ipsum esse rebellem, ita voluit Andr. de Isern. in c. i. in titu. quæ

- sint regal.col.ix.& sequitur ibidem Math.de Afflict.in.s.& bona cōm-
 6 tentium.col.lij.nu.42.in versicul. vigesimum primum speciale. † & pro
 ista opinione facit,quia regulariter in notorijs appellatio non admittitur,
 nisi legitima causa exprimatur,vt per Abb.& doct.in c.consuluit. & ibi
 Decius.col.i.in versicirca istum tex.de appel.& facit tex.in c.cum sit Ro-
 mana, & in c.cum speciale.s.porro.eod.tit. idem tenuit Roman. in consil.
 7 324. in proposita consultatione, in fin. † Item facit ad prædicta,quia in
 notorijs delictis iudex statim non data dilatione potest ad executionem
 procedere,vt per Bald.in l.a procedente,in vlt.not.C.de dilat.& idem in
 c.significante.col.ij.de appellat.& in l. accusatoribus. colum.ij.in versicul.
 & per hoc patet.C.de accusat.
 8 † Tercio fallit,quando in prodicione esset seditio concitata, vel facto or-
 dinata, prout.in d.l.cōstitutiones.s.quid tamen,ff.de appel.secundum opi-
 nion.Andr.de Isern.supra relatam. Talis enim delinquens quia est caput
 factionis non appellat,secundum eum.

S V M M A R I V M.

- 1 Quis dicatur perduellis?
- 2 Hostem antiqui pellegrinum uocabant.
- 3 Perduellis dicitur qui crimen lese maiestatis contra principē uel Rēpublicā commisit.
- 4 Crimen lese maiestatis latius est,quam crimen perduellionis.
- 5 Crimen lese maiestatis contra principem, quare perduellionis dicitur?
- 6 Perduellis non dicitur qui ex alia causa quam machinationis contra principem crimen
 lese maiestatis commisit.

Q V A E S T I O XIII.

- VARTODECIMO quæro: quis dicatur perduellis?
 Caius Iuriconsultus in l.quos nos hostes,ff.de verb.signi-
 fica.dicit, eos quos nos hostes appellamus, antiquos per-
 duelles vocasse. Andr. Alciat. elegans doctor, in d.l.quos
 nos, dixit publicos hostes, merito inimicos appellari, quos
 veteres, quia cum illis duellum id est bellum esset, perduel-
 liones appellabant, nam ea dictione eos solos iudicari opinatus esset, aduer-
 sus quos ius belli esset. Et ideo inimicus perduellio non dicitur, neq; iuxta
 Ciceronis sententiam lib.ij. de offic. latrones perduelles sunt, si quidē pir-
 2 ratam ex perduellium numero non esse, asseuerat, † hostem autem, anti-
 qui Pellegrinum vocabant, vt habetur apud Ambrosi. Calepin in suo vo-
 3 cabulario, in versic. Perduellis, † sed in materia criminis læsæ maiestatis

Perduellis dicitur, qui crimen læsæ maiestatis aduersus Rempublicam, vel Principem commisit, vt testatur Vulpian. in l. fin. ff. ad leg. iul. maiestatis. Itaque non omne maiestatis crimen perduellionis erit: cum crimen læsæ maiestatis generalius sit, q̃ & multis modis committitur, vt supra vidimus, sed solum quando quis hostili animo, aduersus Rempublicam, vel principem suum animatus fuit, vt in d. l. fin. & ita voluit etiam Gofred. in summa, de cler. pugnā. in duell. §. i. & Cardin. Turr. Cremat. in c. si quis. §. porro. vi. q. i. ¶ vbi, & ipse dicit, q̃ crimen læsæ maiestatis latius est, quam perduellionis, siquidem perduellionis reus quis dicitur, quando contra personam Imperatoris committitur. Hoc enim solo casu Romana lex Duellū permittebat, quod etiam not. idem Turre Cremat. liij. q. iij. in summa. & Specul. in titul. de accusator. §. i. vers. Secundo, crimen perduellionis.

¶ Sed quare crimen læsæ maiestatis dicatur crimē perduellionis? glos. in §. per contrarium, in tit. de hæred. quæ ab intest. defer. dicit, q̃ olim quando alicui imputabatur q̃ crimen læsæ maiestatis commississet, contra Imperatorem, vel Regem, eo casu permissum erat duellum, videlicet duorū pugna, vel q̃ ex eo dicitur, quia perduelles hostes dicuntur d. l. quos nos hostes. ff. de verb. signifi. & idem dixit Math. de Afflict. in constitu. regni, in tit. de hæreti. nu. 29. Io. de Imol. in clem. pastoralis. col. iij. nu. 49. idem tenet & sequitur ibidem, Cardinal. in xv. not. & in q. v. Egid. vero Bellem. in d. c. si quis cum militibus, in d. §. porro. dixit, q̃ crimen læsæ maiestatis, non ideo perduellionis dicitur, ex eo q̃ per duellum probari possit, sed dicitur perduellionis, idest crimen hostis, vel hostile, per tex. in d. l. quos nos hostes, cuius opinionem si sequamur & aliorum hoc tenentium, reus criminis læsæ maiestatis, in quocunq̃ casu dicti criminis, perduellionis reus diceretur, quod esset contra tex. in d. l. fin. ff. ad leg. iul. maiest. & ideo mihi magis placet illa opinio, q̃ ideo dicatur crimen perduellionis, crimen læsæ maiestatis, quando quis hostili animo in Rempublicam, vel principem insurgit, vt in d. l. fin. quia eo solo casu duellum mittebatur, vt supra dictum fuit, vt cunq̃ sit, hoc omnes tenent, q̃ perduellionis crimē, appelleretur crimen læsæ maiestatis, quod ex machinatione facta contra Rempublicā vel principem committitur, de quo est text. in d. l. fin. ff. ad leg. iul. maiest. ad idem facit tex. in d. §. per contrarium. in tit. de hæred. quæ ab intest. defer. ¶ Si vero ex alia causa, quis læsæ maiestatis reus sit, perduellis non dicitur, nec eo mortuo eius damnabitur memoria, facit tex. in l. cum filius. §. final. ff. de legat. ij. Et de hoc verbo perduellis, plura scribit Ioan. Ferrarius. In suis annotationibus, in quatuor Institut. libros, in titul. de hæred. quæ ab intest. defer. in vers. Perduellionis reus. & Io. Oldendorp. in tract. suo. in leges xij. tabularum. in rubr. de duobus sacerdotibus, generib. nu. 3. qui tract. habetur, in xvij. Thomo tract. secundum impressionem Veneram.

LIBER TERTIVS. TRAC.

S V M M A R I V M.

- 1 An crimen læsæ maiestatis, & crimen simonie equiparentur?
- 2 Emendo quis spiritualia, vel uendendo, diuinam offendit maiestatem.
- 3 Crimen læsæ maiestatis, hæresis, & simonie, quæ hæresim sapit, equiparentur.
- 4 Equiparatio supradicta procedit in his in quibus expressum inuenitur in iure.
- 5 Omnes qui in crimine simonie admittuntur, admittuntur etiam in alijs criminibus exceptis, Sed non omnes qui repelluntur in huiusmodi crimine simonie, repelluntur in alijs criminibus exceptis.
- 6 Ad comparationem simonie, & hæresis, omnia crimina pro nullo reputantur.
- 7 Simonia peior est idolatria.
- 8 Crimen hæresis an crimini læsæ maiestatis, & e contra equiparetur?
- 9 In crimine hæresis, sicut in crimine læsæ maiestatis, quis accusari potest, post mortem, & eius memoria damnari, & bona per fiscum ab eius heredibus auferuntur.
- 10 Plus est diuinam quam temporalem offendere maiestatem.
- 11 Distinctio an ualeat argumentum de crimine læsæ maiestatis, ad crimine hæresis, & e contra?
- 12 Argumentum de minori ad maius ualidum est.
- 13 Crimen hæresis est maius crimine læsæ maiestatis humane.
- 14 Timor domini timori hominum anteponendus est.
- 15 Quæ differentia sit inter crimen hæresis & crimen læsæ maiestatis.
- 16 Hæreticus amittit dominum bonorum suorum, ipso iure.
Secus est in crimine læsæ maiestatis.
- 17 In crimine hæresis extenditur infamia usq; ad secundū gradum, per lineam paternam, quādo pater in hæresim est prolapsus, si uero mater, extenditur ad primū gradum.
Secus est in crimine læsæ maiestatis, in quo poena extenditur solum ad primum gradū.
- 18 Filij hæreticorum non solum sunt inhabiles ad beneficia obtinenda, sed etiam obtenta ipso iure perdunt,
Secus tamen est in filijs committentium crimen læsæ maiestatis contra principem.

Q V A E S T I O XV.

- 1 VINTODECIMO quæro: an crimen læsæ maiestatis, & crimen simonie, equiparentur? Dicas q; sic, nā quem admodum quis machinando contra Imperatorem, Regem, siue Principem suum, læsæ maiestatis crimen committit, quia terrenam offendit maiestatem l. quisquis. C. ad leg. iul. maiestatis. ¶ Parimodo emendo quis spiritualia vel ea uendendo, diuinam offendit maiestatem, & sic læsæ diuine maiestatis crimen committit, tex. est. in l. si quicumque, in fin. & ibidem Bald. C. de episcopo. & clericis. facit tex. in c. fin. ad fin. vi. q. i. ubi Præpositus dixit, ista duo equiparari, facit etiam tex. in c. sane, in prin. xv. q. iiij. & tex. in c. vergentis. de hæresis. in vi. glos. in c. si quis Papa. in versicul. pertulerit. 79. d. fin. & io.

facit

- 3 facit etiam glos. in c. l. de testibus. in vi. quæ t̄ dixit, tria hæc crimina equiparari, videlicet læsæ maiestatis, hæresis, & simonie, intellige sanè, de simonia quæ hæresim sapit, vt puta, quando quis pecuniam dedit pro consequendo beneficium, vel ecclesiasticum ordinem, credens gratiam sancti spiritus p̄cio acquiri posse, tali enim casu, simonia est species hæresis, quin immo est quid deterius, vt est tex. in c. eos i. q. i. & declarat Abb. in c. licet Heli. el. i. super glos. in verb. indifferenter, de simon. & idem Abb. in c. ex diligenti. eod. tit. & in c. per tuas, el. i. in versicul. sed contra hoc opponitur,
- 4 eod. tit. t̄. Intellige tamen hanc equiparationem, procedere in his in quibus expressum inuenitur in iure, vt notanter dixit Præposit. in c. penul. s. porro. vi. q. i. t̄. Scias etiam q̄ omnes qui in crimine simonie admittuntur, admittuntur etiam in alijs criminibus exceptis, sed non omnes qui repelluntur in huiusmodi crimine simonie, repelluntur in alijs criminibus exceptis,
- 6 vt per Abb. in d. c. per tuas. vers. in glos. in verb. de simonia. t̄ & dicit tex. in c. fin. i. q. vlt. q̄ omnia crimina ad comparisonem simonie, & hæresis pro nullo reputantur, ad idem tex. est in d. c. per tuas. el. i. in s. cetera. de simon. t̄. Immo simonia peior est idolatria. t̄. cito turpem. i. q. i. ad idem Gaspar. de Perusio. in tract. de reseruat. benefi. col. iij. nu. 2.
- 8 t̄. Quid autem dicendum sit in crimine hæresis, an crimini læsæ maiestatis, & e contra equiparetur? Videtur eadem ratione dicendum q̄ sic, per tex. in l. manicheos. C. de hæreti. & in c. vergentis. ext. eod. tit. & ibi glos. in verb. exheredatio, quin immo de vno ad aliud arguitur, glos. in l. muti. ff. de acquirend. hæredit. glos. in d. l. manicheos. in verb. debet, not. Cyn. & Salycet. in auct. Gazaros. C. eod. titu. de hæret. Geminia. in c. si quis. vi. q. i. glos. in c. cum secundum, de hæreti. in vi. quæ dixit, quod dispositio illius tex. locum habet in crimine læsæ maiestatis, & tamen loquitur in hæresi, ad idem glos. in c. i. in glos. ij. de testibus. in vi. quam ad hoc pro singulari allegat Alexand. in l. si quis filio. s. h. i. autem. ff. de iniust. rupt. & irrit. fa. & testam. ad idem glos. in c. ij. de hæretic. in vi. & glos. in c. felcis. eod. tit. & in c. non debet. de reg. iur. in vi. hanc conclusionem tenuit etiam Claud. de Seifel. in l. si quis id quod. col. ij. in fin. nu. 7. ff. de iuris. omni. iudic. & Ioan. de Turre Cremat. in c. si quis. 79. distin. & nu. 8. ad idem Ang. in tract. de malef. in verb. Et hai tradito la tua patria. nu. 18. vbi dixit, q̄ crimine læsæ maiestatis, hæresis, & simonie equiparantur. allegat glos. in c. i. de cens. in vi. t̄. Hinc est q̄ sicuti in crimine læsæ maiestatis quis accusari potest post mortem, & eius memoria damnari. l. fin. C. ad leg. iul. maiest. Ita est in crimine hæresis c. fin. de hæreti. & post hæretici obitum, bona per fiscum ab eius hæredibus auferuntur, sicuti fit in crimine læsæ maiestatis, tex. est iuncta glos. ibi, in verb. post mortem. in d. c. accusatus. s. in eo vero casu. de hæret. in vi. facit, quia hæreticus diuinam offendit maiestatem, sicut

- 10 committens crimen læsæ maiestatis, temporalem sedit, quinimmo ¹ plus est diuinam quam temporalem offendere maiestatem, unde diuus Bernardus, super Cantic. sic ait, si reum regie maiestatis quauis humane, legibus capite ple. ti sancitum est, quis finis contēentū diuinā omnipotentia erit
- 11 ¹ In isto articulo distinguere ego sic, q. aut quærimus, an de crimine læsæ maiestatis ad crimen hæresis argui possit, aut quærimus an de crimine hæresis ad crimen læsæ maiestatis valeat argumentum. Primo casu, dico argumentum valere, nam ea quæ licet in crimine læsæ maiestatis, a fortiori licent in crimine hæresis, ita arguit Imperator, in d. l. manicheos. C. de hæreti. facit tex. in au. et. Gazaros. C. eod. tit. & in c. vergentis in fin. ext. de hæret. ² Tunc enim arguitur de minori ad maius, q. argumentum validum est, & hoc sentit Ioan. Igneus. in repet. s. non alias. l. necessarios. nu. 6. & nu. 4 s. ff. ad syllelian. Secundo vero casu, dicas non valere argumentū de crimine hæresis ad crimen læsæ maiestatis, esset enim arguere de maiori ad minus, q. profecto esset absurdissimum, ³ quia crimen hæresis proculdubio, est maius crimine læsæ maiestatis humane, vt not. Ioā. Monach. in c. statutum, in princ. de hæret. in vi. vbi dixit, crimen læsæ maiestatis minus esse crimine hæresis, q. patet, quia per hæresim offenditur diuina maiestas, facit tex. in c. duo sunt. 96. distin. et. & d. au. et. Gazaros. & d. c. cum secundum, in quibus locis habetur, q. plus est diuinam, quam temporalem
- 14 offendere maiestatem, ⁴ & timor domini timori hominum antepone- dus est, vt not. per Ioan. Monach. in c. inquisitionis, in prin. de hæret. in vi. & a Deo est omnis terrena potestas, vt habetur Pauli. c. xiiij. ad Roman. & Petri primo. c. ij. & Ioannis c. 19. vbi Christus Pilato responder, non habeo
- 15 res potestatem aduersus me vllam, nisi tibi datum esset desuper, ⁵ longa igitur est differentia inter crimen hæresis, & crimen læsæ maiestatis, q. etiā ex eo ostenditur, quia in crimine hæresis appellatione filiorum filie comprehenduntur, vt in d. c. vergentis, in fin. de hæret. & in dicto crimine hæresis puniuntur filie hæreticorum sicuti filij, vt est expressum in c. statutū. & in c. vbi cunq. de poen. secus tamen est in crimine læsæ maiestatis, vt est tex. in l. quisquis s. ad filias vero. C. ad leg. jul. maiest. & dixi supra late in rubric. de pen. quas filij incurr. patre committent. crimen læsæ maiestatis
- 16 q. xiiij. & habetur per doct. in d. l. quisquis. ⁶ Item in crimine hæresis, hæreticus aruitit dominum bonorum suorum ipso iure. d. c. cum secundum de hæret. in vi. c. quicunq. eod. tit. & not. Colle. et. in c. excommunicamus. in princ. extr. de hæreti. & idem in c. in quibusdam. versicu. Hodie tamen, de poen. secus tamen est in crimine læsæ maiestatis, vt est tex. qui cauillari non potest in l. quæsitum. ff. qui & a quibus. de quo late scripsi supra in rubric. de poen. committ. crim. læsæ maiest. q. 3 s. ⁷ Item in crimine hæresis extenditur in famia vsq. ad secundum gradum, per lineam paternam, quā

do pater in hæresim est prolapsus, si uero mater in dictum crimen incidere, extenditur ad primum gradum. c. statutum. de hæret. in vi. secus tamen est in crimine læsæ maiestatis, in quo pœna extenditur solum ad primum gradum. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. in. §. ad filias uero, † Item filij hæreticorum non solum fiunt inhabiles ad beneficia obtinenda, sed etiam obtemperanti ipso iure perdunt, secus tamen est in filiis eorum qui crimen læsæ maiestatis contra principem secularem commiserunt, ut habetur per Henric. Boich. in d. c. vergentis, col. fin. prope finem. de hæretic. de quo etiam dixi supra q. ix. in rubric. de pœn. quas fili. incur. patr. commit. crim. læsæ maiest. possent plura alia adduci, ad ostendendum q̄ omnia ea quæ statuta sunt in crimine hæresis locum non habent in crimine læsæ maiestatis, quæ breuitati studendo omitto. Erit ergo conclusio, q̄ de crimine læsæ maiestatis, ad crimen hæresis validum erit argumentum, sed econtra non, nisi quatenus in iure expressum reperiatur.

S V M M A R I V M.

1. Habens priuilegium ab Imperatore, quod possit eos qui ad supplicium ducuntur liberare, an possit liberare damnatum de crimine læsæ maiestatis?
2. Crimen læsæ maiestatis requirit specificam de se mentionem fieri.
3. Concessa alicui iurisdictione causarum criminalium, nō censetur ei concessa cognitio criminis læsæ maiestatis.
4. Cognoscere de crimine læsæ maiestatis ad solum principem spectat.
5. Principi reseruata non transeunt in aliquem ex generali concessione.
6. Cardinales ex consuetudine priuilegium habent, quod obuiantes damnatum ad mortem, qui ad supplicium ducitur, illum liberare possint. Liberare tamen non poterunt damnatum de crimine læsæ maiestatis, hæresis, uel falsi.
7. An ualeat concessio huiusmodi priuilegij.

Q V A E S T I O X V I.

- EXTODECIMO quæro: Imperatore concessit alicui priuilegium, q̄ criminosi ad mortem damnati, quando ad supplicium ducuntur transeunt ante eius domum ab eo impune e manibus officialium eripi possint, an habens huiusmodi priuilegium damnatum de crimine læsæ maiestatis qui ad supplicium duceretur, transeuntem ante eius domum liberare possit? Dicendum erit q̄ non, ex pluribus, † Primo, quia crimen læsæ maiestatis requirit specificam de se mentionem fieri, ut uidimus, supra q. v. hoc eod. tit. ubi decusum fuit, q̄ statutum concedens generalem

- abolitionem criminum, crimen læsæ maiestatis non comprehendit, vt per Roman. in l. si quis in graui s. hi quoq. ff. ad syllenian. & Hippoly. Marfil. Dominum meum in l. vnica, nu. 108. C. de rapt. virgin. & per alia allegata in quæstione prædicta. † Secundo facit, quia concessa alicui iurisdictioni ne causarum criminalium, non propterea censetur ei concessa cognitio criminis læsæ maiestatis, vt dixi supra in rubr. quis. de læsæ maiest. crim. cognos. possit. † Tertio moueor, quia cognoscere de crimine læsæ maiestatis, ad solum principem spectat, & ad eundem liberare reum ipsius criminis spectabit, cum eius sit absolueret cuius est condemnare. l. nemo qui condemnare. ff. de regul. iur. & q. liberare reum huiusmodi sit de referuatis principi, not. per doct. in c. i. versi. & bona committentium, in tit. quæ sint regal. in vñibus feud. † Quarto facit, quia referuata principi, non transeunt in aliquem, ex generali concessione, vt habetur in materia criminis huiusmodi, per Lucam de Pen. in l. i. C. de priuileg. solar. lib. xi. † Quinto adduco, q. licet Cardinales ex consuetudine priuilegium habeant, q. obuiantes dñi natum ad mortem, qui ad supplicium ducitur, illum liberare possint, vt per Bal. in l. aditos. C. de appel. & per Martin. de Laud. in tract. de Cardinal. q. 48. Attamen liberare non possunt, vigore dicti eorum priuilegij dñi natum de crimine læsæ maiestatis, hæresis, vel falsi, vt scribit Barbat. in tracta. de præstant. Cardinal. in ix. q. prime partis.
- † An autem valeat concessio huiusmodi priuilegij? Videtur dicendum, q. non, per tex. in l. quicumq. C. de diuers. rescript. lib. xij. & hoc tenuit Andre. de l. sern. in c. i. in versic. & bona committentium, vbi etiam Math. de Afflict. col. viij. in fin. & col. viij. in princ. & col. xi. nu. 135. in tit. quæ sint regal. in vñibus feudor. esset enim iniquum & contra publicam vtilitatem, quæ dictat maleficia nō debere remanere impunita, & dixit Afflict. loco præallegato, q. vidit plura ex dictis priuilegijs, quæ hodie nō sunt in vsu, subdens, q. non valeret talis consuetudo quantumcunq. antiqua in aliqua domo, vel ciuitate, quia esset contra neruum correctionis, induceret enim peccatum, & propterea non valeret, c. fin. in glos. vltim. de consuetud. viij. distinct. c. frustra.

S V M M A R I V M.

- 1 An faciens parentelam, uel confederationem, cum inimico domini sui, censetur illius hostis, & rebellis, ita quod feudo priuari debeat?
- 2 Confederati sunt eiusdem intentionis & uoluntatis.
- 3 Feudum tenēs ab ecclesia si offendat Imperatorem, feudo priuari debet ab ipsa ecclesia.
- 4 Offendens confederatum principis, uel ciuitatis, puniri potest in ciuitate confederata.
- 5 Mutua iurisdicctio datur in rebelle confederatorum.

QVÆSTIO XVII.

- D**ECIMO SEPTIMO quæro: An faciens Parentelam vel confederationem cum inimico Domini sui. censeatur illius hostis, & rebellis, ita q̃ feudo priuari debeat? Bal. in l. liberti, circa fin. C. de inoffi. testam. tenuit q̃ Sic, idē voluit Marti. de Laud. in tract. de confeder. princ. q. 16. rationem assignat. t̃ confederati sunt eiusdem intentionis, & voluntatis, allegat. Bal. in d. l. liberti, facit ad hoc glos. in c. i. §. porro. in titu. quæ fuit. prim. causa. benefi. amit. t̃ & dixit idem Bal. in l. pri. versiculo. quadragesimo secundo quero. ff. de rerum. diuis. q̃ tenens feudum ab ecclesia, si offendat Imperatorem, qui est cōfederatus cum ecclesia, feudopriuari debet, ab ipsa ecclesia, quem sequitur Sigismund. Lofred. in confi. v. omiffa facti serie, col. viij. nu. 33. c. nu. 34. t̃ & offendens confederatum Principis, vel ciuitatis puniri potest in ciuitate confederata, vt scribit Martin. de Laud. in dicto tract. de confeder. princ. q. lxxij. allegat. Angel. in aut. de rebus immob. alienand. & Bar. in l. non dubito. ff. de capt. & possilimin. reuerf. ad idem Bar. in extrauag. qui sint rebel. in vers. rebellando, ad idem facit, q̃ dixit Bal. in rub. de treug. & pac. t̃ vbi scribit, q̃ datur mutua iurisdicctio in rebelle confederatorum, adeo q̃ vna ciuitas alterius ciuitatis confederate Bannitos receptare non potest, idē dixit Petr. de Anch. in confi. 1. §. ex narratis. col. ij.

S V M M A R I V M.

1. Cōfederatus alteri principi si demum feudum habuerit ab Imperatore, an impune possit defendere confederatum cui Imperator bellum mouit?
2. Prima obligatio secunde præfertur.
3. Colligatus duobus insolidum, est obligatus secundo saluo iure primi. Confederatus uni prius, potest etiam alteri confederari, saluo iure primi.
4. Comes Nicola de Pithigliano Capitaneus generalis Venetorum, qui pro eis militauit contra Regem Francorum, an propterea priuari debuerit feudo, quod tenebat a rege Hispanie confederato dicto Regi Francorum?
5. Distinctio Authoris in dicto casu.
6. Confederationes factæ inter princeps subditos non valent sine superioris consensu.

QVÆSTIO XVIII.

- D**ECIMO OCTA VO quæro: Aliquis Dominus cōfederatio nē fecit cū aliquo Principe, qua cōfederatio nē sita nulli dubiū q̃ dicti confederati mutuo inter se obligati sunt ad deffensionē, al ter alterius, demū vnus dictorum confederatorū in feudū habuit aliquod castrū ab Imperatore, quæritur si bellū moueatur per imperatorem contra Principē cum quo eius feudatarius confederatus est, &

talis confederatus addiuuet suū confederatū cōtra Imperatorem, in tali bello, an incidat in crimen læsæ maiestatis? In hac q. dicendū arbitror q. nō,
 1. Quia prima obligatio secunde præfertur, facit q. in simili dixit Martin. de Laud. in tract. de cōfeder. princ. q. lx. vbi voluit, q. si Dux Mediolani cōfederationem fecit cum Ianuensis primo, secundo loco cum Rege Francorum, prima confederatio secunde præferenda erit, per regulam l. qui prior. ff. de reg. iur. ex prima enim confederatione causatur obligatio personalis, ad præstandum auxilium in bello, confederato, ergo prioritas temporis prioris confederati iura potiora facit, per tex. in l. in operis. ff. locat.
 3. allegat. Ioan. Andr. in c. recolentes. de statu monac. in nouella. † vbi dixit, q. quando quis est colligatus duobus insolidum, est obligatus secundo, saluo iure primi, nam confederatus vni prius, potest etiam alteri confederari, saluo iure primi, c. i. s. fin. in tit. de nou. form. fidelit. facit quæ latissime
 4. adduxit Sigisf. mund. Lofred. in consi. v. omiffa facti serie, † vbi cōsuluir, q. comes Nicola de Pitigliano qui erat generalis capitaneus Reipublice Venetorum, & militauit pro dicta Republica contra Fracorum Regem confederatum regis catholici, licet postquam erat Capiraneus generalis dicte Reipublice quoddā feudum in regno recognouisset, ab ipso Rege Catholico, attamen quia prius obligatus erat Illustris. Dominio Venetorum, q. propterea crimen læsæ maiestatis non commiserit, in dictam regiam maiestatem, & per consequens non meruerit feudo ipso priuari, † in hac quæstione distinguendum arbitror sic, q. aut præfati duo Principes confederationem aliquem superiorem Principem recognoscebant, aut non, si superiorem Principem recognoscebant, distinguo, aut talem confederationem cum auctoritate sui Principis superioris fecerunt, aut non, si cum Auctoritate Principis superioris confederationem fecerunt, & tunc procedant superius dicta, aut dicta confederatio facta est sine licentia principis superioris,
 6. & tunc secus dicendum, † Et erit ratio, quia confederationes factæ inter principes subditos non valent, sine superioris consensu, vt per Innoc. in c. dilecta, de excef. prælat. quem refert & sequitur Martin. de Laud. in tract. de confeder. princ. q. xx. idem voluit Petr. de Anch. in clemen. pastoralis. col. l. in iij. not. de re iudic. si tamen superior erat absens, ita q. eius consensus requiri non poterat, confederationes valebunt, ut dicit idem Anchar. loco prædicto, aut superiorem non recognoscebant, & tali casu confederationes valebunt, secundū Bar. in l. fin. ff. de colleg. illicit. & ita dixit Martin. de Laud. loco præallegat. & in hoc casu procedat cōclusio supra firmata.

S V M M A R I V M.

1. Filius præteritus a patre, si crimen læsæ maiestatis committat, an querela inofficiosi fisco competat?
2. Fiscus loco hæredis habetur.

- 3 Filius bannitus, mortuus reputatur ante patrem.
 4 Filius dānatus de crimine læsæ maiestatis, præteritus per antea a patre, quo casu transmittat dictam quærelam in fiscum.
 5 Fiscus in quem damnati bona deueniunt habetur loco extranei heredis.

QVAESTIO XIX.

- ECIMONONON quæro: si filius a patre præteritus in testamento, quo casum testamentum patris nullum dicere poterat l. Gallus §. in omnibus. & l. inter cætera. ff. de liber. & posth. crimē læsæ maiestatis committat, & omnia eius bona in fiscum deueniant, an fiscus qui dicto filio successit, propter dictum delictū, ex persona filii, dicere possit testamentum nullum: Videtur prima facie dicendum quod sic, ¶ Nam fiscus loco hæredis habetur l. inter eos §. fin. ff. de iudicijs l. ij. C. ad leg. iul. de vi public. Contrarium, quod immo fisco non competat dicta quærela in officiosi testamenti, voluit Bal. in l. si qua poena. ff. de his qui sunt sui, vel alien. iur. quem sequitur Fran. Cremens. in suis singul. singul. 1. & 89. incip. pone quod filius. Et ratio huius decisionis erit, ¶ quia filius bannitus mortuus reputatur ante patrem, ut in d. l. si qua poena. Ergo non poterit dicta actionem in fiscum transmittere, quam ipse bannitus non habebat c. nemmo plus iuris. de reg. iur. in vi. l. traditio. ff. de acquir. rer. domi. ¶ In ista questione distinguendum puto, quod aut filius defuncto patre antequam condēnaretur, iam quærelam contra patris testamentum instituerat, vel præparauerat, iuxta tex. in l. quemadmodum. ff. de inoffi. testam. aut non, primo casu dicerem, quærelam huiusmodi in fiscum transire, quia tali casu mortuo filio quærela transit ad eius hæredem, etiam extraneum, tex. est iuncta glos. ibi, in verbo, ad hæredem, in l. posthumus. in fin. ff. de inoffi. testa. ¶ Fiscus autem in quem damnati bona deueniunt loco extranei heredis habetur. l. libertorum. vbi not. Bar. ff. de iur. patron. l. cum qui. ff. de interd. & relegat. Secundo vero casu, dicerem huiusmodi quærelam in fiscum non transire: quia talis quærela non transmittitur eo casu, nisi ad suos hæredes, facit glos. in d. l. posthumus. supra allegata, & est text. in l. si quis filium. circa fin. C. de inoffi. testam. Aut filius patre adhuc viuentē, a quo in testamento iam condito fuerat præteritus, commisit crimen læsæ maiestatis, & est capitaliter bannitus, cum confiscatione bonorum, & isto casu quærela inofficiosi ex persona filij cui fiscus successit, fisco non competit. & idem erit in quocunque alio delicto, pro quo filius esset capitaliter damnatus, cum confiscationem bonorum, & ita procedat opinio Bal. in d. l. si qua poena. & Cremens. in dictis suis singular.

F I N I S.

V E N E T I I S. M D L V I.

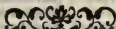
AVCTOR OPERIS AD LECTOREM.

Iamq; opus exegi quod læta Canlide Lector
 Excipe, quaq; soles perlege fronte uelum,
 Hos tibi si gratos dices fortasse labores
 Non mea, sed fuerit gloria sola Dei.
 Sin minus emissum quæso ne despicere librum,
 Auctoris curam, sed studiūq; probes.

E R R A T A.

fol. 1. sub nu. 16. dicit, contra crimen, vult dicere, contra quam crimen. fol. 6. sub nu. 4. dicit, confederatur, vult dicere, confederatur. eod. fol. in pri. summario, dicit, cunctos, vult dicere, cunctos. fol. 7. in princ. v. questionis, dicit, unde dicendum, vult dicere, videtur dicendum. fol. 8. nu. 17. dicit, de quo receptatores, vult dicere, in quo receptatores. fol. 11. sub nu. 1. dicit, quia eum confugientes, vult dicere, cum confugientes. fol. 15. nu. 12. dicit, inde amor, vult dicere, inde amorem. fol. 21. in summa vie. 7. 8. 9. & 10. dicit, Siciliam, vult dicere, Siciliam. fol. 26. nu. 7. dicit, Siciliam, vult dicere, Siciliam, & ibidem nu. 9. dicit, Siciliam, vult dicere, Siciliam, & ibidem nu. 10. dicit, Siciliam, vult dicere, Siciliam. fol. 29. in prima linea, dicit, seneat, vult dicere, seneat. fol. 31. nu. 8. dicit, sudet, vult dicere, sudet. fol. 38. nu. 16. dicit, inuolaram, vult dicere, inuolaram. fol. 51. in q. 67. nu. 1. dicit, ad preceptum, vult dicere, ad preceptum. fol. 57. nu. 20. dicit, quod quando, vult dicere, quando sine illud, quod. fol. 59. q. 4. sub nu. 2. ubi dicit Martialis, in ij. vult dicere, Martialis in ij. fol. 60. ter. in. 6. linea, sub nu. 9. dicit, Erit ergo vere conclusio, vult dicere, Erit ergo vera conclusio. fol. 73. in summario. 2. q. prime. dicit, quilibet de talem, vult dicere, quilibet talem. fol. 82. sub nu. 11. dicit, pre id quod habetur in. l. vult dicere, per id quod habetur in. l. fol. 85. q. xi. sub nu. 1. dicit, pre nihilo habent, vult dicere, pre nihilo habentur. fol. 91. sub nu. 3. dicit, de malefi. in. d. vult dicere, de malefi. in. d. verb. fol. 115. in prima linea ubi, ad torturam, deficiunt ista verba, sine legipimis indicij. fol. 117. sub primo numero. q. i. dicit, Nam solum, vult dicere, non solum. fol. 118. sub nu. 9. dicitur, quæ sunt, vult dicere, quæ sunt. fol. 119. sub nu. 17. dicitur, ad eadem, vult dicere, ad eisdem. fol. 120. in vij. linea, sub nu. 1. dicitur, quærit, pro quæritur. fol. 139. sub nu. 5. in fine, dicitur, qualiter crimen laesa maiest. contra imperatorem, vult dicere, qualiter & a quibus crimen laesa maiest. committit. fol. 141. sub nu. 4. dicitur, vel auita, vult dicere, & auita. fol. 151. sub nu. 5. dicit, in indicij, vult dicere, in indicij. fol. 152. sub nu. 11. dicit, in hac alma, vult dicere, in hac alma. fol. 155. sub nu. 4. post illa verba, l. cum quidam, deficiunt verba, extendi non debet. fol. 156. sub nu. 14. dicit, non generat pro se, vult dicere, per se. fol. 157. sub nu. 1. dicit, non uicitur, vult dicere, non dicitur. fol. 158. sub nu. 4. dicit, ad defendendum fili, vult dicere, ad defendendum filium.

EORVM QVAE IN PRAESENTI TRACTATV DE CRIMINE LAESAE MAIE- STATIS CONTINENTVR ALPHABETICVS INDEX PVLCHRO ORDINE DIGESTVS.

ABBAS potest Mona-
chum etiā inuitum,
pro necessitate, et vti-
litate sui monasterij
in certo loco deputa-
re. q. 19. nu. 9. char. 10

Abbas deinceps Mona-
chum in carcere, non committit pri-
uatum carcerem. q. 35. nu. 13. char. 37
Abolitio criminis laesae maiestatis, est de-
referuatis Principi, sicuti est illius co-
gnitio. q. 8. nu. 2. char. 183

Abolitionem petens ab excommuni-
catione, an videatur sateri se excom-
municatum. q. 17. nu. 7. 8. char. 113

Accusatio in crimine laesae maiestatis, et
delicto non consummato, neque ad
actum deducto, admittitur. quaestio.
i. num. 3. char. 58

Accusatio quid sit. ibi. nu. 4. char. 58

Accusare quid sit. q. 2. nu. 1. char. 58

Accusator quando possit cogi a iudice
ad exprimendum diem commissi de-
licti. q. 3. nu. 3. char. 59

Accusatio non rite facta non est accu-
satio, & per eam delictum in iudicio
non deducitur. q. 6. nu. 1. char. 62

Accusator in crimine laesae maiestatis,
an cogetur prosequi suam accusatio-
nem. q. 17. char. 69

Accusare nemo compellitur inuitus. ibi.
nume. 1. char. 69

Accusator suae accusationi renuntiare po-
test. ibi. nu. 2. char. 69

Accusator an & quando possit desiste-
re a sua accusatione impune. ibi. nu.
me. 5. char. 69

Accusatur cogitur a iudice prosequi suā
accusationem in crimine laesae maie-
statis. ibi. nu. 4. char. 69

Accusatus inquisitus, vel denunciatus
de crimine laesae maiestatis, citatus qd
veniat ad se defendendum, si non co-
pareat in termino ei in citatorio assi-
gnato, an damnari debeat. q. 18. c. 70

Accusationem contra reum criminis la-
esae maiestatis fisci porrigere debet,
& declarari facere defunctum com-
mississe crimen laesae maiestatis, q. 22.
num. 2. char. 72

Accusatio de crimine peculatus durat
quinguenio. q. 23. nu. 5. char. 73

Accusatio in crimine Apostatatus du-
rat dum viuit Apostata, & post eius
obitum quinguenio. q. 29. nu. 2. c. 77

Accusare potest de crimine laesae maie-
statis quilibet, etiam qui alias est pro-
hibitus. q. 15. nu. 5. char. 87

Accusator in crimine falsae monetae, si
non probet non punitur de calum-
nia. q. 1. nu. 3. char. 90

Accusati de crimine pendente iudicio, an
possint esse testes in crimine laesae ma-
iestatis. q. 4. char. 98

Accusatus criminaliter, pendente accu-
satione contra eum, regulariter testis
esse non potest. ibi. nu. 1. char. 98

Accusatus criminaliter, pendente accu-

- fatione, potest esse testis in crimine
 læsæ maiestatis, hæresis, & simoniæ.
 ibi. nu. 2. char. 98
 Accusatore non probante in crimine læ-
 sæ maiestatis, an reus absolui debeat.
 q. 30. nu. 1. 2. char. 117. Et quid in crimi-
 ne falsi. ibi. nu. 3. char. 117
 Accusatus de crimine testari potest pen-
 dente accusatione, & valebit eius tes-
 tamentum. q. 28. nu. 1. char. 134
 Accusatus de crimine læsæ maiestatis pē-
 dēte accusatione, an testari possit. ibi.
 nume. 2. char. 134
 Accusatio rei regulariter morte extin-
 gitur. q. 34. nu. 2. char. 137
 Actor, & reus non debent ad imparia
 iudicari. q. 17. nu. 1. char. 107
 Adulterans vxorem eius, cum quo sa-
 cta fuit pax, vel illi furtum faciens, pa-
 cem fregisse non dicitur, nec in pacis
 ruptæ poenam incidisse dicitur. q. 67.
 nume. 5. char. 53
 Adulteri accusatio durat quinquennio.
 q. 23. nu. 3. char. 73
 Adulteri aliter punitur nobilis, quam
 ignobilis. q. 1. nu. 13. 14. char. 118
 Aduocatis de iure prohibitum est, uti
 procacibus, & improbis verbis. q. 4.
 nume. 5. char. 60
 Aduocati officium laudabile est, & ho-
 mines vitæ maxime necessarium. ibi.
 nume. 6. char. 60
 Aduocati officium est de iure diuino, ibi.
 nume. 7. char. 60
 Aduocati in crimine læsæ maiestatis in-
 terueniebant, ante extrauag. ad reprī-
 men. ibi. nu. 9. char. 60
 Aduocatus an interuenire possit, quan-
 do agitur de damnanda defuncti me-
 moria. q. 28. nu. 2. char. 76
 Aduocatus debet potius aduocare pro
 patria quam pro patre. quæst. 7. nu-
 me. 11. char. 186
 Aduocare an liceat pro filiis rebellium,
 seu pro ipsis rebellibus, & his qui cri-
 men læsæ maiestatis commiserunt. q.
 9. nume. 5. char. 187
 Aduocati interuenire nō debeant pro hæ-
 reticis. ibi. nu. 6. char. 187
 Aduocatus, & defensor interuenire po-
 test, quando agitur de damnanda rei
 criminis læsæ maiestatis memoria,
 post eius obitum, & similiter quan-
 do agitur de dānanda memoria eius,
 qui de hæresi est inculpatus. ibi. nu-
 me. 7. char. 187
 Affectus punitur licet non sequatur effe-
 ctus in crimine læsæ maiestatis. q. 30.
 nu. 2. char. 31. q. 2. nu. 6. char. 180
 Affectus nō sequuto effectu non est pu-
 nibilis. q. 52. nu. 1. char. 44
 Affidatus pro se, & socijs secum venien-
 tibus, si eum eo veniebat. Hebræus,
 qui captus, & derobatus fuit, an ad
 illum securitas huiusmodi porriga-
 tur. q. 33. nu. 11. char. 33
 Affines, & consanguinei receptantes of-
 fendentes cardinalē non puniuntur ea-
 dē poena, qua extranei, attamen non
 absoluntur, sed mitius puniuntur. q.
 5. nu. 18. char. 8. & q. 10. nu. 5. c. 128
 Africanus superior deuicta Carthagi-
 ne, qua poena puniuit illos, qui ad pœ-
 nas transuerant. q. 4. 5. nu. 3. char. 42
 Agendum est cautius ubi malus est pe-
 riculum. q. 16. nu. 12. char. 69
 Agressio sola quādoque punitur. q. 66.
 num. 9. char. 53
 Agrippa qui orabat Deum pro morte
 Tiberij Imperatoris, qua poena puni-
 tus fuerit. q. 4. 5. nu. 3. char. 42
 Aldefonso Rege mortuo in prælio cō-
 tra Mauros in Hispania, Hispanus
 quidē, qui ei per similes erat facti Al-
 defonso esse finxi, dissimulās se ob
 acceptæ cladis dedecus velle ignoto
 habitu peregrinare, id veritus Alfonsus
 qui in Regno successerat, compre-
 hendi eum suspendique mandauit. q.
 22. num. 11. char. 26

- Alienationes factæ post crimē læsæ ma-
 jestatis contractum, an sint nullæ. q.
 24. char. 131
 Alienationes factæ post crimen com-
 mīssum sunt nullæ. ibi. nu. 1. char. 131.
 Quid de alienatione bona fide facta.
 ibi. nu. 2. char. 131
 Alienatione reuocata, an fiscus teneat
 emptori pretium restituere. ibi. nu.
 me. 5. char. 132
 Alternatiuæ sufficit alteram partem ha-
 bere veram. q. 58. nu. 5. char. 47
 Alimentatus, alimentatorem suum, an
 accusare possit, de crimine læsæ maie-
 statis. q. 14. char. 86
 Alimentatus in domo alicuius, regula-
 riter alimentatorem suū accusare non
 poterit. ibi. nu. 1. char. 86
 Alimentatus in crimine læsæ maiestatis
 alimentatorem suum accusare pote-
 rit. ibi. nu. 2. char. 86
 Alimenta quæ pater filio singulis annis
 dare solitus erat, an veniant in con-
 scriptione bonorum filij. quæst. 9. nu-
 me. 5. char. 125
 Ambasciatorē principis offendēs, periti-
 de est ac si principem offendisset. q.
 16. nume. 1. char. 17
 Ambasciator sui principis vices fungi-
 tur. ibi. num. 4. char. 18
 Ambasciatores securitatem, de iure gen-
 tium habere dicuntur. ibi. nu. 5. c. 18
 Ambasciatores dicuntur sancti, nec pos-
 sunt pro reprefalsis capi. ibid. nume-
 ro 6. char. 18
 Ambasciatores offendētes sacrilegium
 committere dicuntur. ibi. nu. 7. c. 18
 Ambasciator alicuius principis of-
 fendens, cuius dictus offendens non
 erat subditus, crimen læsæ maiestatis
 non committit. ibi. nu. 9. char. 18
 Ambasciatorem qui finita sibi commis-
 sa ambasciata reditum suum retarda-
 bat, offendens, non incidit in crimen
 læsæ maiestatis. ibi. nu. 12. char. 18
 Amicus inimici repellitur ab accusan-
 do, & quomodo intelligatur. q. 6. nu.
 me. 11. char. 82
 Amicus inimici mei capitalis, ei magna
 amicitia iunctus, a testimonio, & ab
 accusando repellitur. quæstione 2. nu-
 me. 28. char. 96
 Amicos an conuocare liceat pro occi-
 dendo rebelle. q. 25. nu. 8. char. 178
 Androgina sunt populi in Africa vtri-
 usque sexus. q. 16. nu. 7. char. 153
 Anglicana consuetudo, quod Rex pos-
 sit cognoscere, & iurisdictionem ha-
 bere in clericos solutos, in actioni-
 bus ciuilibus, etiam mere personali-
 bus, vel criminalibus, vbi agitur ciui-
 liter, reprobat. nu. 19. char. 57
 Andreas de Iernia dum esset Regius
 consiliarius in Regno occisus fuit. q.
 14. nu. 7. char. 16
 Annexi idem iuris est quod principalis.
 q. 21. nu. 4. char. 130
 Animalia masculina femineis audacio-
 ra sunt, Vrsa, & Panthera, femina
 maribus sunt audaciores. q. 14. nu-
 me. 4. char. 150
 Antiani ciuitatis, si iurauerunt aliquid
 tenere secretum, & id reuellēt in dam-
 num communitalis ab officio remo-
 ueri debent. q. 21. nu. 19. char. 24
 Anthiocus tertius Asiæ Rex omnibus
 Regni sui vrbibus scripsit, quod si ali-
 quid in literis, quæ eius nomine scri-
 berentur, esset, quod legibus aduer-
 sari videretur, crederent, eas se igna-
 ro scriptas fuisse, & propterea eis nō
 parerent. q. 16. nu. 10. char. 69
 Appellatio, an detur i crimine læsæ ma-
 iestatis. q. 13. nu. 1. char. 190
 Appellationem denegare est defensio-
 nem adimere. ibi. sub nu. 3. char. 191
 Appellatio in crimine læsæ maiestatis
 non datur, quando crimen est per rei
 confessionem, aut per testes clare pro-
 mbatu. ibi. nu. 4. char. 191

- Appellatio in criminis læsæ maiestatis** non datur quando est notorium facti permanētis quod quis commisit crimen læsæ maiestatis. *ibi. nu. 5. c. 191*
- Appellatio, regulariter in notorijs non admittitur, nisi legitima causa exprimat.** *ibi. nu. 6. char. 191*
- Appellatio non datur in crimine læsæ maiestatis, quando in proditiōne esset seditio concitata, vel factio ordinata** *ibi. nu. 8. char. 191*
- Aperientes literas publicas, priuatasve quæ poena puniantur?** *q. 20. nu. 8. c. 22*
- Aperientes literas publicas, & ex earum lectura Cōsiliū ineuntes, quo hostes Principis aduersus eum iuuentur, incidunt in crimen læsæ maiestatis.** *ibi. nu. 14. char. 22*
- Apostaratus accusatio durat dum uiuit Apostata, & post eius obitum quin quennio.** *q. 29. nu. 2. char. 77. & q. 23. nume. 4. char. 73*
- Arbitrium datum sapientibus super utilitate publica, vel ciuitatis statu, principaliter, non secundario, intelligitur.** *q. 17. num. 2. char. 19*
- Argumentum a diuersitate titulorū validum est, & quādo procedat.** *q. 48. num. 2. 6. char. 43*
- Argumentum ab absurdo vitando ualēt, & est optimum, & concludens.** *q. 3. nu. 16. char. 183*
- Argumentum de minori ad maius validum est.** *ibi. q. 15. nu. 12. char. 193*
- Arma iudicum, qui iustitiam peruerūt, depicta in ciuitate, seu palatio, deleri debent, ad eorū vituperium.** *q. 2. nu. me. 3. char. 163*
- Arma bannici propter proditiōnem depicta in ciuitate, aqua ipse ob tale delictum exul factus est, an deleri debeant?** *ibi. 8. nu. 1. char. 166*
- Arma proditorum depicta, aut sculpta in ciuitate deleri debent.** *q. 23. sub. nu. me. 1. char. 177*
- Attentatis aliquid contra Rēpublicam, an incidat in crimen læsæ maiestatis?** *q. 61. char. 48*
- Attentans aliquid contra Rēpublicam Venetam crimen læsæ maiestatis incurrit.** *ibi. nu. 7. char. 48*
- Autentatio sola quandoque puniatur.** *ibi. q. 66. nu. 4. char. 53*
- Autientes vsq; ad septimum gradum testificari non coguntur, regulariter, tam in ciuilibus, q̃ in criminalibus, possunt tamen si uolunt testificari.** *q. 9. nu. 1. char. 102*
- Autientibus sponte deponentibus, Iudex debet facere scribi in actis, q̃ uolentis deponunt.** *ibi. nu. 2. char. 102*
- Authoritas Rectoris successoris, testibus etiam legalibus non est probanda, sed scriptura.** *q. 5. nu. 3. c. 99*
- Ausus solus quandoque puniatur.** *q. 65. nu. 10. char. 53*
- Audiens & non reuelans, quia probare non potest, immunis est a delicto.** *q. 2. num. 9. char. 180*

B.

- B**annitus ex Florentia, si ad Florentinos Ambasciator per suum Principē mittatur, offendi *ibi. tanquam bannitus non potest.* *q. 16. nu. me. 8. char. 18*
- Banniti qui nolunt ire ad confinia ipsius assignata per principē, non incidunt in crimen læsæ maiestatis.** *q. 17. nu. me. 5. char. 19*
- Bannicus affidatus a Principe occisus ab eo, qui ignorabat illum esse affidatum, impune occidi potuit.** *q. 33. nu. me. 9. char. 33*
- Bannitus, qui potest impune offendi, potest in priuato carcere detineri.** *q. 35. nume. 9. char. 36*
- Bannum & excommunicatio æquiparantur.** *q. 10. nu. 3. char. 188*
- Barones, qui sub vno eodemque principe sunt, considerationes inter se fa-**

- cere non possunt, nisi cum consensu eius fiant. q. 48. nu. 3. char. 43
- Bartholomaei opinio ut idolum adorari foret. q. 25. nu. 7. char. 133
- Bastardi non possunt appellari de domo, familia, seu agnatione patris. q. 7. nu. 9. char. 145
- Bastardi non possunt vii insignijs domus paternae, & sunt infames, & vili conditionis. q. 7. nu. 10. char. 146
- Bastardi per Moysam legem templum Domini ingredi, vsque ad decimam generationem prohibebantur. ibi. nu. 13. char. 146
- Bellum, quod sine principis licentia mouetur, illicitum est. q. 31. nu. 3. char. 31
- Bellum iniustum committens crimen laesae maiestatis admittit. ibi. n. 4. c. 31
- Bellum mouens sine principis iussu, licet victoriosus existat, incidit in crimen laesae maiestatis. ibi. nu. 5. char. 31
- Bellum iustum indicitur contra rebelles. q. 31. nu. 5. char. 177
- Blasphemus, an gaudeat immunitate ecclesiarum. q. 3. nu. 18. char. 183
- Bona quaesita per obsides fisco acquiruntur. q. 19. nu. 4. char. 20
- Bona rei, qui viuens condemnatus fuit, suis non reseruantur. q. 20. nu. 3. c. 71
- Bona temporalia sunt vita hominis. q. 2. nu. 20. char. 96
- Bona rei criminis laesae maiestatis extra territorium condemnantis existentia, an veniant in confiscatione bonorum. q. 2. char. 119
- Bona damnati cum confiscatione bonorum, an fisco illius loci, in quo sita sunt applicentur. ibi. nu. 2. char. 120
- Bona alienari prohibita, an veniant in confiscatione bonorum. Et quid dicendum quando alienatio est prohibita a testatore in fauorem eius, qui alienare prohibetur. q. 3. nu. 12. c. 120
- Bona ecclesiae non publicantur ob delictum clerici. q. 3. nu. 2. char. 122
- Bona futura, an veniant in confiscatione bonorum. q. 7. nu. 1. char. 124
- Bona postea quaesita non veniunt in confiscatione bonorum. q. 18. nu. 2. char. 128
- Bona rebellium, quando tempore rebellionis, alijs personis concessa sunt, an facta pace primis eorum dominis sint reddenda. q. 26. char. 178. et. q. 17. numc. 5. char. 179
- Bona rebellium vendita propter bonum publicum, an restitui possint ipsis rebellibus. q. 19. nu. 1. char. 176
- Bona condemnati pro crimine laesae maiestatis, an aliquis possit petere sibi a principe concedi. q. 11. nu. 1. char. 189
- Bona condemnati pro crimine laesae maiestatis si cui ex mera principis liberalitate concederentur, valeret huiusmodi concessio. ibi. nu. 2. char. 189
- Bononia, propter rebellionem, semel aratrum passa est, ac demum ex gratia reaedificata. q. 12. nu. 5. char. 173
- C
- Adaueri rei criminis laesae maiestatis, pendente accusationi mortui, nunquid fieri aliqua iniuria. q. 33. num. 1. char. 137
- Cadaver rei criminis, qui semetipsum in carceribus interfecit, an poenae subiiciendum sit. ibi. nu. 6. char. 137
- Cadaver rei mortui suspendi, vel bestiae dari potest, propter atrocitatem delicti, quod seruatum fuit Venerijs. ibi. num. 7. 8. char. 137
- Cadavera mortuorum ne in ciuitate sepellirentur Romana lege cautum erat. Item lege xij. tabularum. q. 34. numc. 3. 4. char. 138
- Cadavera mortuorum vt in ecclesia sepellantur Canonum dispositione introductum est. ibi. nu. 5. char. 138
- Cadavera rebellium extra ciuitatem sepulta, quod in ciuitate reducantur, solius principis est concedere. ibi. numc. 6. char. 138

- Canones mentionem facientes de morte, intelligitur de morte ciuili, & pos-
sunt etiam intelligi de sententia excom-
municationis. q. 10. nu. 12. 14. char. 13
- Canones non imponunt poenam mor-
tis naturalis. ibi. nu. 14. char. 13
- Calumniator presumitur qui non pro-
bat quod impinxit. q. 19. nu. 1. char. 90
- Capitalis inimicitia, ex quibus causis
oriatur. q. 2. nu. 7. char. 95
- Capitalis inimicitia oritur ex solis mi-
nis de occidendo, si ille minans erat
consuetus eius minas executioni man-
dare, vel si erat potens ad illud facien-
dum. ibi. nu. 8. char. 95
- Capitalis inimicitia oritur ex sola pro-
latione iniuriarum adinuicem. ibid.
nume. 9. char. 95
- Capitalis inimicitia oritur ex accusatio-
ne capitali. ibi. nu. 10. char. 95
- Capitalis inimicitia oritur ex tortura il-
lata, & etiam ex sola carceratione, et
semper durare presumitur, nisi con-
trarium probetur. ibi. nu. 11. char. 95
- Capitalis inimicitia oritur contra testem,
qui in causa capitali contra aliquem
deposuit. ibi. nu. 12. char. 95
- Capitalis inimicitia oritur contra eum,
qui occidit consanguineum, vel affi-
nem meum. ibi. nu. 13. char. 95
- Capitalis inimicitia oritur ubi moue-
tur questio status, vel de bonis om-
nibus, aut de maiori parte eorum. ibid.
nume. 14. char. 96
- Capitalis inimicus dicitur, qui alterius
uxorem seu eius terram tenet. ibi. nu.
me. 15. char. 96
- Capitalis inimicus is dicitur, qui aliquem
offendit in persona, aut rebus. ibi. nu-
me. 16. char. 96
- Capitalis inimicitia oritur ex facto in-
honesto. ibi. nu. 17. char. 96
- Capitalis inimicitia quandoque oritur ex
spoliatione vnius rei. ibi. nu. 18. c. 96
- Capitalis inimicitia oritur quando est
questio de magna quantitate pecu-
niarum. ibi. nu. 19. char. 96
- Capitalis inimicus dicitur qui aliquem
vulnerauit in facie. ibi. nu. 21. char. 96
- Capitalis inimicitia quæ dicatur ultra
casus expressos, relinquitur arbitrio
iudicis. ibi. nu. 22. char. 96
- Captus extra Ecclesiam, licet per Eccle-
siam ducatur, inde violenter extrahi
potest, nec tali casu immunitas Eccle-
siae violari dicitur. q. 10. nu. 30. 32. c. 14
- Carcerem priuatum exercere dicitur is,
qui ultra viginti horas, aliquem deti-
net. q. 35. nu. 1. char. 36
- Carcerem priuatum exercens merum
Imperium sibi usurpat. ibi. nu. 3. c. 36
- Carcer est meri Imperij. ibi. nu. 4. c. 36
- Carcerem priuatum exercens in mere-
tricem, ex causa libidinis, non com-
mittit crimen læsæ maiestatis. ibi. nu-
me. 11. char. 37
- Carcerem priuatum, an quis dicatur com-
mittere, detinendo mulierem liberam
ex causa libidinis, quæ tamen non sit
meretrix. ibi. nu. 12. char. 37
- Carcerem priuatum Anchus Martius Ro-
manorum Rex edificauit. ibi. nu. 15. c. 37
- Carceris ius occupans, in crimen læsæ
maiestatis incidit. ibi. nu. 16. char. 37
- Carceris diffinitio. ibi. nu. 17. char. 37
- Cardinalem offendens incidit in crimen
læsæ maiestatis. q. 1. num. 4. char. 5. &
q. 5. nu. 4. char. 7
- Cardinales sunt filij spirituales primi gra-
dus Papæ ipsique maiestatem habent
sicuti Papa eorum pater, & eos of-
fendens incidit in crimen læsæ mai-
estatis. q. 5. nu. 2. char. 7
- Cardinales sunt pars corporis Papæ.
ibi. nu. 3. char. 7
- Cardinalis est collateralis Papæ. ibi. nu.
me. 5. char. 7
- Cardinales tanquam viscera, & pars cor-
poris Papæ, ei iuramentum fidelitatis
præstare non tenentur. ibi. nu. 6. c. 7

- Cardinales sunt consiliarij Papæ, & illi
assisterē debent cōtinue in curia cora
morantes. ibi. nu. 7. char. 7
- Cardinales dicti sunt a Cardine, quia si
cuti hostium in Cardine vertitur, ita
in eis administratio totius vniuersa-
lis Ecclesiæ versatur. ibi. nu. 8. char. 7
- Cardinales se hñt ad Papam sicuti sena-
tores ad Imperatorem. ibi. nu. 9. c. 8
- Cardinalē offendens criminē læsæ maie-
statis, & sacrilegium committit. ibid.
nume. 11. char. 8
- Cardinalē offendēs, qbus modis incur-
rat crimē læsæ maiestatis. ibi. n. 13. c. 8
- Cardinalis, qui esset rebellis Papæ ex-
preisē, vel occulte, impune potest oc-
cidi. ibi. nu. 19. char. 8
- Cardinalis proditor Papæ impune po-
test occidi ibi. nu. 20. char. 8
- Cardinalis Papiensis licite potuit occi-
di a Francisco Maria Feltrio de Ru-
uere Urbini Duce, quia erat rebellis
occulte sactæ Romanæ Ecclesiæ ibi.
nume. 22. char. 9
- Cardinalis, vel episcopus habens facul-
tatem testandi a Papa, donare pote-
rit causa mortis. q. 3. nu. 5. char. 143
- Cardinales ex cōsuetudine priuilegium
habent, quod obuiantes damnatum
ad mortem, qui ad supplicium ducit-
ur illum liberare possint, tamen libe-
rare non poterunt damnatum de cri-
mine læsæ maiestatis, hæresis, vel fal-
si. q. 16. nu. 6. c. 194. & q. 3. n. 13. c. 182
- Carnem suam nemo odio habere tene-
tur. q. 9. nu. 1. char. 83
- Carthago propter rebellionē semel ara-
trum passa est. q. 12. nu. 6. char. 173
- Charitas maior est in patria, quam in
patrem. q. 7. nu. 12. char. 186
- Carci dolo, an imputari possit crimen
læsæ maiestatis. q. 67. char. 53
- Castella limitanea, videlicet iuxta Im-
perij fines, posita, alicui priuato re-
nere non licet. q. 46. nu. 3. char. 42
- Castellani nō restituentes Castrū iussu
Domini, incidit in crimen læsæ maie-
statis. q. 47. nu. 1. char. 43
- Castellani non restituentes castellū ciui-
tatis Bononiæ ad iussum Antianorū
incidit in crimen læsæ maiestatis.
ibi. num. 2. char. 43
- Castra habētes in confinibus territorij
alicuius ciuitatis coguntur ea dimi-
tere ciuitati, i cuius territorio sunt, ni-
si ex permissione ciuitatis sint eis cō-
cessa. q. 46. nu. 4. char. 43
- Castrum primus omnium Cecrops con-
didit, qui ante tempora Deucalionis
fuit, idque a se Cecropiam nomina-
uit. ibi. nu. 5. char. 42
- Castro alicui imperpetuū per Regem
concesso, vñ concessum merū Impe-
rium, & oīa quæ poenes Regem con-
decet erant, qñ talia erant, quæ per
subdiū possideri possunt. nu. 8. c. 56
- Castroꝝ disciplina est antiquior, quam
liberorum charitas. q. 8. nu. 5. char. 83
- Castri rebellās ppriz ciuitati, an crimē
læsæ maiestatis cōmittat. q. 13. n. 1. c. 173
- Castrum rebellans ppriz ciuitati su-
periorē non recognoscenē, incidit in
crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 3. c. 173
- Castri rebellanti si fuerint ablata bona,
et postmodū sequuta sit recōciliatio,
an ex sola recōciliatione intelligātur
illi restituta bona. q. 17. nu. 1. char. 174
- Casus exceptus extenditur ex identica
te rationis. q. 3. nu. 14. char. 182
- Causa quolibet etiam bestialis excusat
a poena. q. 10. nu. 22. char. 14
- Caurela ad probandū aliquid, vbi non
sunt testes, nec scriptum. q. 20. nu. 5. c. 110. & an procedat in criminalibus
supradicta caurela. ibi. nu. 6. char. 110
- Censum, seu tributum de negās soluere
Principi in contēptum, incidit in cri-
men læsæ maiestatis. q. 36. nu. 2. c. 37
- Christoforus Pierius Gigas poeta au-
ctoris patruus. q. 5. nu. 23. char. 9

- Christiani prohibentur habere familiaritatem Iudeorum. q. 33. nu. 12. c. 33
 Christus idem est, quod vnctus. q. 22. nu. 6. char. 25
 Christus tributū Cæsari soluit, nō quia teneretur, sed ne alios scandalizaret. q. 36. nu. 10. 12. char. 38
 Citatio, an requiratur in crimine læsæ maiestatis? q. 6. char. 61
 Citatio est de iure diuino, & naturali, & tolli non potest. ibi. nu. 1. char. 61
 q. 1. nu. 3. char. 179
 Citatio est adeo substantialis, quod princeps eam tollere non potest. q. 6. nu. 3. char. 61
 Citatio nō requiritur quādo Papa procedit contra committentem crimen læsæ maiestatis, retinendo terras Ecclesiæ, vel Imperij violentier. ibi. nu. 7. char. 61
 Citatio quot, & quibus modis fieri debeat, & possit. ibi. nu. 9. char. 62
 Citatio, an sit necessaria quando proceditur per viam inquisitionis in crimine læsæ maiestatis. q. 10. char. 65
 Citationis scientia requiritur, ad hoc vt quis dicatur neglexisse comparere, et quod non fuerit legitime impeditus. q. 18. nu. 5. char. 70
 Citatione cadēte, si infra terminum aliquis compareat ad excusandum citatum, et dicat illum esse in longinquis partibus, adeo quod impossibile esset comparere infra terminum citationis, vel dicat citatum legitime impeditum comparere non posse, & offerat se probaturū, iudex debet dare citato alium terminum habilem ad comparandum. ibi. nu. 7. char. 70
 Citatio illegitime facta facit vt processus, sententia, & omnia inde sequuta sint nulla. q. 1. nu. 2. 6. char. 93
 Citatio fit, vt quis se defendere valeat. q. 1. nu. 5. char. 179
 Citationē omīssa, quo casu procedi possit in crimine læsæ maiestatis? ibi. nu. 8. char. 179
 Citandi an aliqui sint cum proceditur contra defuncti memoriam, in crimine læsæ maiestatis? q. 21. char. 72
 Citandi sunt filij, cognati, & successores defuncti, vt veniant ad contradicendum ne memoria defuncti damnetur. ibi. nu. 1. char. 72
 Citandi sunt filij, cognati, & successores, non solum quando post mortem captum fuit iudiciū, sed etiam quando in vita fuit accusatus, & pendente appellatione decessit. ibi. nu. 2. char. 72
 Ciues aduertere debent, ne rebellibus ciuitatis, literas, vel aliud signū mittant, per quod ipsi iuari possent contra ciuitatem, quia inciderent in crimen læsæ maiestatis. q. 20. nu. 2. c. 11
 Ciuitates superiorem non recognoscunt Romæ & parantur. q. 23. nu. 3. c. 27
 Ciuitates, & barones, qui sub vno eodemque principe sunt, confederationes inter se facere non possunt, nisi cū consensu eius fiant. q. 48. nu. 3. c. 43
 Ciuitas qualibet quæ superiore non recognoscit, tantum habet Imperium in suo territorio, quantum Imperator in vniuerso. q. 7. nu. 9. char. 171
 Ciuitates, quæ a tyrannis per vim capiuntur, vel occupantur, qui tyranni hostes Imperij sunt, an rebelles dicantur? q. 10. nu. 1. char. 171
 Ciuitatem rebellem, et eius territorium quilibet potest pradari, & comburere. ibi. nu. 2. char. 171
 Ciuitas si rebellat officiali principis propter principē, quia non vult ipsi principi parere, crimen læsæ maiestatis committit, secus si rebellat propter ipsum officialē tantū. q. 12. nu. 9. c. 172
 Clericatus est de iure diuino. nu. 14. c. 56
 Clerici a Papa solo in obsides dari possunt. q. 19. nu. 6. char. 20
 Clericus in obsidem ab episcopo suo, etiam

- etiam pro fiducia treugæ dari non potest. ibi. nu. 7. char. 20
- Clericus aperiens alienas literas est deponendus. q. 20. nu. 13. char. 22
- Clericus coniurationem faciens contra principem, vel Rempubicam, an crimē læsæ maiestatis committat. quæstione 63. char. 50
- Clericus non ligatur pœnis ciuilibus. ibi. nu. 1. char. 50
- Clericus, licet sit exemptus a iurisdictione secularium, quod priuilegium est de iure diuino, non propterea desinit esse distictualis, vel prouincialis sui principis. ibi. nu. 2. char. 50
- Clerici rōne vniuersalis dominij, quod habet princeps in Regno suo, dicuntur naturaliter siue originarie esse de dominio, & diuione ipsius principis. ibi. nu. 3. char. 50
- Clericum recognoscentē feudum a principe seculari, coram quo forum fortitur ratione feudi secundi, secundum leges, nullus dixerit esse illius subditū, si in dominio ipsius domiciliū non habet. q. 68. nu. 5. char. 54
- Clericus si committat crimen læsæ maiestatis contra principem secularem, an cōtra eum procedere possit iudex laycus. nu. 12. char. 56
- Clericus deprehensus in quibuscunque criminibus, etiam atrocissimis, non licet alicui principi seculari iudicare. ibi. nu. 13. char. 56
- Clerici de iure diuino ab Imperatore exempti sunt. ibi. nu. 15. char. 56
- Clerici qui pensionem habent super fructibus alicuius beneficij ecclesiastici, an dicantur beneficiarij. ibi. nu. 21. c. 57
- Clericus, an contra laycum admittatur in testem in crimine læsæ maiestatis. q. 14. char. 106
- Clericus vbi pœna sanguinis ingeritur, non admittitur in testē. ibi. nu. 1. c. 106
- Clericus testificari potest cōtra laycum in crimine ecclesiastico, coram iudice ecclesiastico. ibi. nu. 2. char. 106
- Clericus in iudicio seculari admittitur in testem, quando veritas aliter haberi non potest. ibi. nu. 3. char. 106
- Clericus vbi agitur ciuilitur de crimine potest esse testis, secus si criminaliter. ibi. nu. 4. 5. char. 106
- Clericus contra laycum in causa criminali, vbi pœna sanguinis non ingeritur, in viroque foro testificari potest. ibi. nu. 6. char. 106
- Clericus in crimine læsæ maiestatis cōtra laycum non cogitur testificari, secus post obitum inculpam, quando agitur de damnanda eius memoria, quia tunc cogitur a suo iudice ecclesiastico. ibi. nu. 7. 8. char. 106
- Clerici inhabilitas, scilicet quod nō possit testificari i causa vbi ingeritur pœna sanguinis, procedit ratione ordinis clericalis. ibi. nu. 9. char. 106
- Clerici Dei legatione funguntur. q. 15. nume. 4. char. 107
- Clerici, an i crimine læsæ maiestatis torqueri possint. q. 28. char. 115
- Clerici in sacris ordinibus constituti, si sint infames, an torqueri possint. ibi. nume. 2. char. 116
- Clerici, & etiam presbyteri si sint suspecti, an torqueri possint. ibi. nu. 3. c. 116
- Clerici an torqueantur in crimine læsæ maiestatis in illis casibus, in quibus layci torquentur. ibi. nu. 4. char. 116
- Clericus moderate torqueri debet. ibi. nume. 5. char. 116
- Clericus regulariter torqueri non potest per laycum. ibi. nu. 6. char. 116
- Clerici committentes crimē læsæ maiestatis contra principem, vel Regem, an priuari possint beneficijs ecclesiasticis. q. 30. char. 136
- Clericus pro magna culpa beneficio ecclesiastico priuari potest. ibi. nu. 2. c. 135
- Clericus committens crimen læsæ maiestatis

- iestatis contra Papam, vel Cardina-
 lem prouintiam gubernantem bene-
 ficijs priuatur. ibi. nu. 4. char. 136
 Cogitationis pœnam nemo pati debet
 q. 66. nu. 1. char. 52
 Cogitatio sola quâdoque punitur. ibi.
 num. 3. char. 53
 Cogitatio sola cõmittendi crimen læsæ
 maiestatis, cum qua voluntas con-
 currit punitur, licet non sequatur effe-
 ctus. ibi. nu. 13. char. 53
 Cognitio criminis læsæ maiestatis non
 venit in generali cõcessione facta ali-
 cui per principem ad tempus, de me-
 ro, & mixto Imperio in aliqua ciui-
 tate, terra, vel castro, cum omnibus
 prouentibus. nu. 3. char. 56
 Cognitio criminis læsæ maiestatis con-
 tra Regem nõ venit in generali con-
 cessione facta alicui per ipsum Re-
 gem de omnibus regalijs. nu. 6. c. 56
 Cognitio criminis læsæ maiestatis soli
 principi referuata est. nu. 1. char. 56. q.
 16. nu. 4. char. 194
 Cognitio criminis læsæ maiestatis, in
 Regno Franciæ Regi solo referuata
 est. num. 2. char. 56
 Cognitio criminis læsæ maiestatis, fal-
 sæ monetæ, & sodomiz, in ciuitate
 Venetiarum spectat illustrissimo de-
 cemuirali consilio solo. ibi. nu. 9. c. 56
 Cognitio criminis læsæ maiestatis in Re-
 gno Neapolitano spectat solûmodo
 magnæ curiæ Vicariæ. ibi. nu. 10. c. 56
 Collegium illicitum committentes, in-
 cidunt in crimen læsæ maiestatis q.
 48. nu. 1. char. 43
 Collegium illicitum quid sit? Et quod
 sit approbatum, vel reprobatum. ibid.
 nu. 4. 5. char. 43
 Colligatus duobus infolidum, est obli-
 gatus secundo, saluo iure primi. q. 18.
 num. 3. char. 195
 Commater accusare potest occisorem
 compatris sui. q. 2. nu. 11. char. 97
 Comes Palatinus filium suum, qui læ-
 sæ maiestatis crimen contra Impera-
 torem cõmiserat, Imperatori præsen-
 tauit, Imperator viso tex. in l. milites
 agrum. in. §. deferiorem. ff. de re milit.
 pepercit illius vitæ, illumque ad tem-
 pus in exilium misit. q. 6. nu. 2. c. 184
 Comes Nicola de Pitigliano capita-
 neus generalis Venetorum, qui pro
 eis militauit contra Regem Franco-
 rum, an propterea priuari debuerit
 feudo, quod tenebat a Rege Hispa-
 niæ confederato dicto Regi Franco-
 rum. q. 18. nu. 4. char. 195
 Committens crimen læsæ maiestatis, an
 statim amittat administrationem bo-
 norum suorum. q. 23. char. 131
 Committenti crimen læsæ maiestatis an-
 tequam accusetur statim administra-
 tio bonorum suorum interdicitur. ibid.
 num. 1. char. 131
 Committens crimen læsæ maiestatis, an
 amittat dominiũ bonorum suorum
 ipso iure, vel requiratur sententia. q.
 25. char. 131
 Committens crimen læsæ maiestatis amittit
 ea quæ sunt iuris ciuilib. ibi. n. 2. c. 131
 Committens crimen læsæ maiestatis pri-
 uatur omnibus his, quæ introducta
 sunt de iure ciuili. q. 29. nu. 2. char. 135
 Committens crimen læsæ maiestatis pri-
 uatur beneficio cõsuetudinis, quæ ca-
 teri gaudent. ibi. nu. 3. char. 135
 Commorans, vel habitans cum capi-
 tali inimico meo, inimicus meus præ-
 sumitur, & a testimonio, & ab accu-
 sando repellitur. q. 2. nu. 17. char. 96
 Cõpensatio admittitur in solutione tri-
 buti, nec in decimis. questione 36. nu.
 rae. 18. char. 36
 Coniuges dicuntur, qui sunt cõfocij ad
 malum nõ ad bonum. q. 6. nu. 12. c. 82
 Communitas rebellando contra suum
 dominum, an crimine læsæ maiestatis
 committere dicatur. q. 12. n. 1. char. 172

- Communitas, vel vniuersitas, si esset pro rebellionē puniēda pecunialiter, innocentes, et qui cōtradixissent non essent collectandi, & exequendi. ibi. nume. 4. char. 172
- Conatus solus quandoque punitur. q. 66. nu. 5. char. 53
- Concedere licentiā iudicibus extrahendi de ecclesia enormium delictorum perpetratores, est de reseruatīs Papæ. q. 10. nu. 4. char. 12
- Cōcessio principis de bonis ad se deuoluis ex crimine læsæ maiestatis, appōsita clausula, nō obstante iure cōmuni, valet, idem si princeps dicta bona concedat alicui nō proprio. q. 11. nu. 5. 6. char. 189
- Concessa alicui iurisdictione causarū criminaliū non censetur ei concessa cōgnitio criminis læsæ maiestatis. q. 16. nume. 3. char. 194
- Concessio facta alicui per Regē de omnibus Regalijs, non cōprehendit ea, quæ ipsi Regi in priuilegium Regiæ coronæ reseruantur. nu. 7. char. 56
- Concessio facta alicui per Regē de omnibus Regalijs, non cōprehendit cōgnitionem criminis læsæ maiestatis contra ipsum regem. ibi. n. 6. char. 56
- Conciliū generale de crimine læsæ maiestatis ab episcopo commissio iudicare poterit. ibi. nu. 23. char. 57
- Concilians, vel sollicitans milites vt rebellent contra principem, crimen læsæ maiestatis cōmittit. q. 44. n. 1. c. 41
- Concilians hoīes vt bellum sumant, vel aliquid contra Regem faciant in eius damnum, incidit in crimine læsæ maiestatis. ibi. nu. 2. char. 41
- Conclusio quomodo debeat esse de consuetudine, in accusatione, & inquisitione. q. 8. nu. 9. char. 64
- Condemnatus si haberet mercantias, pecunias, & alia bona extra territorium, illa pertinent ad fiscum cōdem-
- nantis. q. 1. nu. 3. char. 110
- Confederatio est tantæ potentiæ quod de duobus corporibus vnum facit ad mutuam defensionem contra hostes. q. 21. nu. 2. char. 176
- Confederatus punire potest hostes, & rebelles sui cōfederati. ibi. nu. 3. c. 176
- Confederata ciuitas bannitos alterius ciuitatis confederatæ recipere non debet. ibi. sub nu. 4. char. 176
- Confederationem faciens cum inimico domini sui, an censetur illius hostis, & rebelis ita quod seudo priuari debeat. q. 17. nu. 1. char. 195
- Cōfederatus alteri principi, si demum seudum habuerit ab Imperatore, an impune possit defendere confederatum, cui Imperator bellum mouit. q. 18. nu. 1. char. 195
- Confederatus vni prius, potest etiam alteri confederari saluo iure primi. ibi. sub nu. 3. char. 195
- Confederationes factæ inter principes subditos non valent, sine superioris consensu. ibi. nu. 6. char. 195
- Confessio sacramentalis est de iure diuino, & ita eius cōlatio. quæstione 18. nu. 1. char. 89
- Confessionis sacramentalis reuelator est violator sacramenti. ibi. nu. 2. c. 89
- Confessio sacramentalis ad impediendum malum non debet reuelari. ibi. num. 3. char. 89
- Confessio sacramentalis est de peccato commissio, non committendo. ibi. nume. 9. char. 89
- Confessus, spe condemnatus dicitur. q. 58. nu. 1. char. 47
- Constituente reo delictum, non attenditur ineptitudo accusatorij libelli. q. 7. nume. 4. char. 62
- Confessione rei an probetur crimen. quæstione 1. char. 91
- Cōfessio dicitur legitima probatio. ibi. nume. 1. char. 91

- Cōfessione oris proprii, nulla est maior probatio, dummodo spontanea, & iudicialis sit, & delicto constet. ibid. nume. 2. 3. 5. char. 92
- Confessus sint alia probatione est dam nandus. ibi. nu. 4. char. 92
- Confessio spontanea rei est tantæ poten tiæ, quod licet alias iudex inordinate processerit cōtra reum, attamen con fessus non poterit dicere de nullitate processus ibi. nu. 6. char. 92
- Confessio ficta, scilicet quando ex for ma statuti quis habetur pro cōfesso, est alterius naturæ. ibi. nu. 7. char. 92
- Confessione vera licet quis ex inordi nato processu condemnari possit, ta men secus est in ficta. ibi. nu. 8. c. 92
- Confessus fecte si condemnetur ex inor dinato processu sententia est ipso iu re nulla. ibi. nu. 9. char. 92
- Confessio ficta vere delictum non pro bat. ibi. nu. 10. char. 92
- Confessioni sponte per reum iudicio fa ctæ, q̄ possint opponi. ibi. n. 14. c. 92
- Confessio rei in crimine notorio, post tempus datum, et limitarum per sta tutum ad accusandum, nō valet, nec ei nocet. ibi. nu. 15. char. 92
- Confessio rei facta extra iudicium, non inducit probationem delicti, sed solū iudicium ad torturam. ibi. n. 16. c. 93
- Confessio rei facta in tormentis, an pro bet delictum. ibi. nu. 17. 18. 19. char. 93
- Confessus in tormentis sub promissio ne gratiæ, a iudice sibi promissa, si perseveret in sua confessione, illa sibi non præiudicat. ibi. nu. 21. char. 93
- Confessus in tormentis non præceden tibus inditijs, si perseveret in sua cōfessione, illa sibi non præiudicat. ibi. nume. 22. char. 93
- Confessio torti sine inditijs, etiam si mi lies sit ratificata ad bāchum iuris, nul la est, nisi prius extra iudiciura reus sponte fecisset illam, & cōfessionem. ibi. num. 25. 29. char. 93. 94
- Confessio facta in crimine læsæ maie statis, non præcedebus inditijs, non valet. ibi. nu. 28. char. 93
- Confessio inditijs nō præcedentibus fa cta in tormentis, etiā si superueniant inditia, non valet. ibi. nu. 30. char. 94
- Confessio inditijs non præcedentibus, etiam ratificata cum iuramento, non valet. ibi. nu. 31. char. 94
- Confessus in tormentis repetitijs, quæ re peti non poterant, ex tali confessione non poterit condēnari, & quicquid ex ea sequitur non valet. ibid. nume. 32. 33. char. 94
- Confessio torti sine inditijs, de manda to Regis, si sit nobilis, ei non nocet. q. 27. nu. 5. char. 115
- Confiscatis bonis omnibus rei criminis læsæ maiestatis, an in tali confiscatio ne veniant bona emphiteuticaria. q. 6. char. 123
- Confiscatis bonis, an veniant etiā bo na futura. q. 7. nu. 1. char. 124
- Confiscatis bonis, an veniat substitutio futura. ibi. nu. 2. char. 124
- Cōfiscatis bonis, an veniat id quod pa ter singulis annis dare solitus erat fi lio pro alimentis. q. 9. nu. 5. char. 125
- Confiscatis bonis delinquentis, an vo lentibus eius creditoribus sibi satisfic ri, fisco ante omnia satisfieri debeat de expensis. q. 12. nu. 1. char. 189
- Confugientes ad ecclesiam quantum cunque grauiā delicta commiserint, in eadem luti sunt, nec inde violenter extrahendi sunt. q. 10. nu. 3. char. 12. & q. 3. sub nu. 2. char. 182
- Congregans gentem contra ciuitatem superiorem recognoscentem, non te netur crimine læsæ maiestatis. q. 23. nume. 1. char. 127
- Congregans gentem contra ciuitatem, quæ superiorem non recognoscit, vt est alma ciuitas Venetiarum, contra

- eam eiusve loca, vel consilium, & fa-
uorem ad hoc præbens crimen læsæ
maiestatis committit. ibi. nu. 22. c. 27
Coniugalem amorem nullus vincit. q.
15. num. 7. char. 87
- Cōiunctio magna est inter Romanam
Ecclesiam, & Imperiū. q. 6. nu. 6. c. 10
- Coniurare cōtra proximum, iniquum
est crimen. q. 22. nu. 3 char. 112
- Cōsanguineus, vel frater si sit multum
notæ fidei, & integræ vitæ, in causa
consanguinei, vel fratris probat. q. 9.
nume. 7. char. 102
- Consanguinei, & fratres in criminali-
bus, ad meram defensionem, & pro-
bationem innocentie admittuntur,
secus ad reprobationem testium. ibi.
nume. 8. char. 102
- Consanguineus receptans consanguineum,
qui contra Cardinalem deli-
quit, in terminis. c. scilicet. de poen. in
vi. non punietur poena ordinaria de
qua ibi. q. 10. nu. 5. char. 188
- Conscius perturbationis ciuitatis suæ,
vel alterius delicti commissi in suam
patriam, punietur vt particeps ex so-
la scientia. q. 24. nu. 3 char. 18
- Consequens qui vult, vult etiam neces-
sarium antecedens. q. 5. nu. 2. char. 99
- Consiliarij, vel collaterales Imperato-
ris dicuntur pars corporis ipsius Im-
peratoris. q. 14. nu. 2. char. 16
- Consiliarij, vel collaterales Imperato-
ris, & ipse Imperator dicitur vnum
corpus. ibi. nu. 3. char. 16
- Consiliarij dicuntur inherere principi,
sicut stellæ firmamento cœli. ibi. nu-
me. 4. char. 16
- Consiliarius Regis reuelās Regis con-
siliū inimicis eius incidit in crimen
perditionis. q. 21. nu. 1 char. 22
- Consiliarius Regis reuelās cōsilia Re-
gis amico Regis, animo damnifican-
di Regē, incidit in crimen læsæ maie-
statis. Et quid si ex tali reuelatione
- nullum damnum Regi est sequutum
ibi. nu. 8. 9. char. 23
- Consiliarij principum, quibus princeps
suam secretam voluntatem in aliquo
gerendo negotio propalat, quæ sit
contraria diuinis legibus, illi more
canum applaudentes, eiusque vo-
luntatem sequentes, male faciunt. ibi.
nu. 29. char. 24
- Consilium ineuntes, quo hostes princi-
pis aduersus eum iuuentur, ex aper-
tura literarum publicarum, incidunt
in crimen læsæ maiestatis. q. 20. nu-
me. 14. char. 22
- Consilium sanū est, cum aliquid a prin-
cipe contra ius mandatur, superfede-
re, & rescindere, expectando secun-
dam iussionem. q. 16. nu. 11. char. 69
- Consiliū factum, totius populi factum
videtur. q. 12. nu. 5. char. 172
- Conspiratio, & coniuratio quid sit. q.
22. char. 112
- Conspiratio, et coniuratio, an sint vnū,
& idem. ibi. nu. 2. char. 112
- Conspiratio fit pacto tantum, sine iu-
ramento, et inde dicatur. ibi. n. 4. c. 112
- Conspiratio dicitur multorum conuen-
tio, quæ sit ad subuersionem status,
vel dignitatis alterius. ibi. nu. 5. c. 112
- Conspiratio quandoque in bonā par-
tem accipitur. ibi. nu. 6. char. 112
- Conspiratio contra Papam committi-
tur crimen læsæ maiestatis. q. 1. n. 2. c. 5
- Conspirando in necem consiliarij, vel
collateralis Imperatoris, offenditur
Imperatoria maiestas. q. 14. nu. 1. c. 16
- Conspirantes, & inimici non admittun-
tur in testes in crimine læsæ maiesta-
tis. q. 2. nu. 1. char. 95
- Constitutio Regni, si quis per inquisi-
tionem, quomodo procedat. q. 19. nu-
me. 2. char. 70
- Cōstitutiones, in quibus vnus pro alio
punietur, sunt contra ius naturæ, et di-
uinum. q. 14. nu. 11. char. 50

- Consuetudinis beneficio priuatur com-
mittens crimē læsæ maiestatis. q. 29.
nume. 3. char. 35
- Consuetudo, quod cadauer delinquen-
tis suspenderetur, toleranda esset. q.
31. nu. 5. char. 137
- Consuetudines feudales in tota Gallia
non fuerunt receptæ. q. 23. nu. 17. c. 161
- Consulens, quod tributū principi non
soluatur, incidit in crimen læsæ maie-
statis. q. 36. nu. 8. char. 38
- Contra principis statum facere dicitur
ille, qui loca illius in alterius regimen
dirigere conatur, & alteri principi
submittere. q. 30. nu. 1. char. 31
- Contrahentibus, quando sibi conuen-
ta ab altera parte non seruantur, nec
ipsi quæ ad se attinent seruire, licet.
q. 54. nu. 2. char. 46
- Contrarietates distinctionibus iuuari de-
bent, et ad concordiam reduci. q. 24.
nu. 8. char. 28
- Contumacia sola, de iure cōmuni, non
facit quem haberi pro confesso. q. 18.
nu. 1. char. 70
- Contumax dici non potest, qui est le-
gitime impeditus quominus compa-
rere possit. ibi. nu. 4. char. 70
- Conturbans suum principem, an inci-
dat in crimen læsæ maiestatis. qua-
estione 37. char. 47
- Corrumpens imaginē proditoris prin-
cipis pede altero suspensi, an incurrat
crimen læsæ maiestatis. q. 59. char. 48
- Corrumpens rebellis, aut proditoris ima-
ginem in foro pictam ad illius igno-
miniā, vt cunctis appareat, qua pœ-
na puniatur. q. 8. nu. 2. char. 166
- Cassius Brutus Romanus a Cassio pa-
tre qualiter punitus pro crimine læ-
sæ maiestatis. q. 3. nu. 17. char. 183
- Creditor, qui auctoritate iudicis debi-
torem cœpit, & rogatus fuit
ab eo, ne eum duceret ad carcerem,
sed custodiret se in domo sua, donec
ei solueret, si id agat, non incidit in cri-
men læsæ maiestatis. q. 35. nu. 10. c. 36
- Crimen læsæ maiestatis contra Impera-
torem, primo contra Iulium Cæsa-
rem primum Imperatorem commis-
sum fuit. nu. 7. char. 2
- Crimen læsæ maiestatis quid sit secun-
dum Vulpianum. nu. 1. char. 4
- Criminis læsæ maiestatis diffinitio, se-
cundum Azonem. nu. 2. char. 4
- Criminis læsæ maiestatis, diffinitio, seu
descriptio, secundū Autorē. nu. 5. c. 4
- Crimen læsæ maiestatis cōmissum con-
tra principem secularem, dicitur cri-
men sacrilegio proximum. q. 5. nu-
me. 12. char. 8
- Crimen læsæ maiestatis eisdem modis
committitur contra Papam, siue per
laycos, siue per clericos, quibus com-
mittitur contra Imperatorem. q. 1. nu-
me. 3. char. 5
- Crimen læsæ maiestatis contra Papam
cōmitti dicitur, quando quis contra
cardinalem legatum prouinciam gu-
bernantem, & contra pacificum sta-
tum terrarū Romanæ Ecclesiæ ma-
chinatur. q. 6. nu. 4. char. 10
- Crimen læsæ maiestatis proprie contra
personam principis, & astantiū eius
lateri committitur. q. 27. nu. 2. char. 29
- Crimē læsæ maiestatis cōmitti dicitur,
etiā quando offenditur aliquis prin-
ceps, vel communitas, vt puta Vene-
tiarum, qui superiorem non recogno-
scit, salim de facto ab immemorabi-
li tempore citra. q. 28. nu. 1. char. 30
- Crimen læsæ maiestatis improprie, &
largo modo cōtra principes superio-
rem recognoscentes cōmitti dicitur.
q. 29. nu. 1. char. 30
- Crimen læsæ maiestatis, licet cōmittat
quis offendendo dominos superioriē
cognoscentes, tamen ipsius filij non
tenentur pœnis de quibus. in l. quisquis
C. ad leg. Iul. maie. ibi. nu. 2. char. 30

- Crimen læsæ maiestatis non incurritur,
 ex solis maledictis contra principem
 q. 40. nu. 9. char. 40
 Crimen læsæ maiestatis an committi di-
 catur contra tyrannum. q. 65. char. 61
 Crimen læsæ maiestatis cōmittitur con-
 tra tyrannum, qui cōmuniter est tole-
 ratus pro principe, & de facto prin-
 ciparum habet. ibi. nu. 3. char. 51
 Crimen læsæ maiestatis est enorme de-
 lictum. q. 9. nu. 5. char. 64
 In crimine læsæ maiestatis potest proce-
 di simul, & semel, super inquisitione, et
 sup. accusatione, prout melius in vno
 processu, quam in alio probatū fue-
 rit. q. 11. nu. 3. char. 65
 In crimine læsæ maiestatis perpetuo agi
 potest. q. 14. num. 3. char. 67. & q. 29.
 nume. 5. char. 77
 De crimine læsæ maiestatis quandoque
 quis falsè accusatur, & ponitur pul-
 chrum exemplum, quod accidit in
 personis Nob. Veron. Comitunde
 Pompeis. q. 16. nu. 2. char. 68
 In crimine læsæ maiestatis omnes ad-
 mittuntur ad accusandū qui alias ac-
 cusare prohibentur. q. 7. nu. 3. char. 81
 Crimen læsæ maiestatis, est crimen ex-
 ceptum. q. 1. nume. 2. char. 95 & q. 3.
 nume. 4. char. 181
 Crimē hæresis, et læsæ maiestatis æqui-
 parantur. Et de vno ad aliud argui-
 tur. q. 10. nu. 6. char. 103
 In crimine læsæ maiestatis torquetur nō
 solum reus, sed etiā accusator, & te-
 stis, & quicumque nobilis, & in ma-
 gna dignitate constitutus quæstione
 28. nu. 7. char. 116
 Crimen læsæ maiestatis cū sit enormis-
 simum, euidentiores præsumptiones
 requirit. q. 29. nu. 3. char. 117
 Crimen læsæ maiestatis semper fit præ-
 meditatem. q. 6. nu. 5. char. 144
 Crimen læsæ maiestatis, & crimen hæ-
 resis æquiparantur, & quando valet
 argumentum de vno ad aliud. q. 17.
 nu. 18. 19. char. 156
 Criminis læsæ maiestatis, et hæresis æg-
 peratio quo casu procedat, ibid. nu-
 me. 21. char. 156
 Crimen læsæ maiestatis proprie quan-
 do committi dicatur. Et quando im-
 proprie. q. 23. nu. 4. char. 160
 Crimen læsæ maiestatis est satis horren-
 dum, & iuste censetur maximo om-
 nium peccatorum. quæstione prima
 nu. 1. char. 179
 In crimine læsæ maiestatis recedimus a
 communibus regulis. q. 3. nu. 5. c. 181
 Crimen læsæ maiestatis dicitur pessimū
 omnium peccatorum. ibi. nu. 8. c. 181
 Crimen læsæ maiestatis requirit de se
 specialem mentionem. ibi. nu. 12. c. 181
 Crimen læsæ maiestatis si comprehen-
 deretur sub regula tex. c. inter alia. de
 immun. Eccles. sequeretur absurdum,
 quod sub regula remaneret casus lon-
 ge maior, quam essent excepti. ibid.
 nu. 15. char. 183
 Crimen læsæ maiestatis requirit specifi-
 cam mentionem in abolitione. q. 8.
 nume. 3. char. 183
 Crimen læsæ maiestatis latius est, quā
 crimē perduellionis. q. 14. nu. 4. c. 192
 Crimen læsæ maiestatis contra princi-
 pem, quare perduellionis dicatur. ibi.
 nu. 5. char. 192
 Crimen læsæ maiestatis, hæresis, & si-
 moniæ quæ hæresim sapit æquiparā-
 tur. quæ æquiparatio procedit in his,
 in quibus expressum inuenitur in iu-
 re. ibi. nu. 3. 4. char. 193
 Crimina omnia pro nihilo reputantur,
 ad comparisonem simoniæ, & hæ-
 resis. q. 15. nu. 6. char. 193
 Crimina excepta quæ sint. quæstio. 15.
 nu. 6. char. 107
 Crimina quæcunque regulariter, mor-
 te cum poena extinguuntur. quæstione
 32. nu. 2. char. 136

Criminum diuersitas arguitur ex separatione titulorum. q. 40. nu. 10. c. 40
 Crimina per testes, nō per accusatorem probantur. q. 6. nu. 2. char. 81
 Crimen testibus, non testimonijs probandum est. q. 21. nu. 1. char. 111
 Culpam timere, vbi culpa non est, bonatum mentium est. q. 20. nu. 7. c. 22
 Culpa non est in discrimine vitæ se non ponere. q. 2. nu. 9. char. 180

D

Amnatus pro crimine læsæ maiestatis, si extra patriam moriatur, an in patria sepelli possit. q. 34. nu. 1. char. 137

Dauid templum Deo primus exuere parauit, at Deus per Nathā prophetam cum quod manus hostium sanguine poluas haberet reuocauit, eiq; iussit, vt templi illius edificationem Salomoni filio relinqueret. quæstione 39. num. 2. char. 39

Debitor illius, qui commisit crimen læsæ maiestatis, si soluendo, an liberetur: Et quid dicendū de soluente nondum accusato, inquisito, vel denunciato, pro dicto crimine. q. 27. in principi. & nu. 2. char. 134

Debitor soluens mandato iudicis plenissimam liberationem consequitur. ibi. num. 4. char. 134

Debitor ex iusta causa soluens putatio creditor, etiam sine mandato iudicis liberatur. ibi. nu. 5. char. 134

Debitor fidelitatis non tenetur obedire domino Rebelli. q. 9. char. 171

Defectus iudicij procedens ex citatione omissa, nullitas processus nunquā sanatur, quando citatio omissa, vel non legitime facta fuit. q. 6. nu. 4. c. 61

Defensio est de iure naturali, & tolli nō potest. q. 1. nu. 7. char. 179

Defuncti memoria post eius obitum, an in omnicasu criminis læsæ maiestatis damnetur. q. 24. char. 73

Defuncti bona auferuntur heredibus, in duobus tantum casibus, videlicet quando defunctus mollius est contra Imperatorem, & contra Rempublicam. ibi. nu. 1. char. 73

Defuncti memoria nō damnatur, commisso crimine læsæ maiestatis, contra principem inferiorem, nec poenali, quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. quod filios locum habet. ibi. nu. 2. char. 74

Deligens milites de alijs miliibus, sine iussu principis, crimen læsæ maiestatis committit. q. 53. char. 45

Delinquens contra propriam patriam, improprie dicitur committere crimen læsæ maiestatis. q. 24. nume. 1. & nume. 2. char. 28

Delictum oppugnatæ patriæ idem est, quod crimen læsæ maiestatis, quando quis patriam oppugnare nititur, vt illius dominium vsurpet. ibi. nume. 4. char. 28

Delictum attentatum, non consummatum, puniuntur in crimine læsæ maiestatis. q. 52. nu. 5. char. 45

Delictum quod non consistit in instrumento, sed extrinsecus, non probatur directe per instrumentum. quæstione 21. num. 2. 3. char. 111

Delictum per literas non probatur in iudicio. ibi. nu. 3. char. 111

Delictū directe per instrumentū quando probetur. ibi. nu. 4. char. 111

Delictum patris, quo ad seudum, nocet filijs, sed nō agnatis. q. 4. n. 2 c. 143

Quando Regimina deputata delinquant consilio solemniter congregato, totus populus interpretatiue deliquisse dicitur. q. 12. nu. 2. char. 172

Si vniuersitas propter rebellionē punita fuerit, an possit etiā contra particulares personas pro tali delicto procedi. ibi. nu. 7. 8. char. 173

Delictum maius, & minus ex qualitate poenæ cognoscitur. q. 3. nu. 6. c. 182

Denuntiatio

- Denuntiatio qd fit in Rub. qual. in crim.
læf. mai. proced. q. 15. nu. 1. char. 67
- Denunciare quid fit. ibi. nu. 2. char. 72
- Denuntiationis species quor sint. ibid.
nume. 3. char. 67
- Denuntiante non nominato, potest pro
cedi per viam denuntiationis. ibid.
nume. 4. char. 67
- Denuntianti non potest opponi quod
fit infamis. ibi. nu. 5. char. 67
- Denuntians vim habet cuiusdam insti
gatoris, ideo desistendo incidit in Tur
pillianum. ibi. nu. 6. char. 67
- Deposito est mors civilis. q. 10. n. 11. c. 13
- Deputatus a principe ad gubernationē
exercitus, si illum recusat consignare
successori ab ipso principe missio, in
cidit in crimen læsæ maiestatis. q. 50.
nu. 1. char. 44
- Dictum capitalis inimici indicium non
facit ad torturam. q. 2. nu. 5. char. 95
- Dictum socij criminis solum, in crimi
ne læsæ maiestatis, an sufficiat ad tor
turam? Et quid dicendum si cum co
sit aliquod iudicium, vel præsumptio.
q. 24. in prin. & nu. 2. char. 113
- Dictum socij criminis vt indicium fa
ciat, quæ requirantur. ibi. nu. 3. c. 113
- Dictum socij criminis receptū in tortu
ra sint iuramento, an indicium faciat ad
torturā contra aliquem. ibi. nu. 4. c. 113
- Didragma duos denarios vsuales va
lebat. q. 36. nu. 11. char. 38
- Diffamato quod sit rebellis, cū non sit,
quo remedio sit illi succurrendū, ne
huiusmodi infamia laboret. q. 22. c. 177
- Diffinitio totū diffinitum euacuare de
bet. nu. 3. char. 4
- Diffinitio per quam non cognoscuntur
accidentia propria subiecti, non dici
tur diffinitio, nisi æquiuoce. nu. 4. c. 4
- Diffinitio criminis læsæ maiestatis secun
dum Vulpianum. nu. 1. char. 4
- Diffinitio criminis læsæ maiestatis, se
cundum Azonem. nu. 2. char. 4
- Diffinitio, seu descriptio criminis læsæ
maiestatis, secundū Auctorē. nu. 5. c. 4
- Diffinitio proprietatē arguit, & rei pro
prietatē ostendit. q. 14. nu. 16. char. 35
- Dies commissi delicti, an sit necesse,
quod exprimat in libello accusatio
nis. q. 3. nu. 1. char. 59
- Dies institutæ accusationis notāus est
in porrectione libelli. ibi. nu. 5. c. 59
- Dies productæ accusationis si nō appa
reret, processus non valeret. ibid. nu.
me. 6. char. 59
- Dilatio ad inueniendum aduocatū, in
crimine læsæ maiestatis non datur, se
cus in alijs. q. 4. nu. 8. char. 60
- Dionisij maioris Sicilia tyranni ani
maduersio in duos iuuenes, qui inter
cenandum de insidijs eius capitū pa
randis inter se sermonem habuerunt.
q. 52. nu. 10. char. 45
- Dionisius Syracusarum tyrannus, qui
montem metuebat, carbone candenti
sibi capillos adurebat. q. 65. n. 19. c. 52
- Dispositio. c. felicis. de poen. in vi. fallit
in eo, qui ad sui defensionē cardina
lem percussisset. q. 5. nu. 14. char. 8
- Dispositio d. c. felicis, dum loquitur de
rati habitione, non habet locū in sola
rati habitione sed requiritur quod fue
rit gestum nomine ratum habentis,
ibid. nu. 16. char. 8
- Dispositio. l. fin. ff. ad leg. Iul. mai. & l.
penul. & fin. C. eod. tit. locū non ha
bet, in duce Mediolani, qui ab Impe
ratore maiestati hēt. q. 24. nu. 5. c. 74
- Dispositio. l. quisquis. C. ad leg. Iul. ma
ie. an locum habeat in filijs iam natis
q. 5. nu. 1. char. 143
- Dispositio d. l. an sit poenalis, & odio
sa, vel fauorabilis. q. 2. nu. 4. char. 142
- Dispositio d. l. an locū habeat in hære
dibus secundi gradus. q. 8. nu. 1. c. 146
- Dispositio d. l. continet nouam poenam
contra offendētē principē, vel eius
collaterales. q. 10. nu. 3. char. 147

- Dispositio d.l. quo ad filios continet odium irrationale. q. 14. nu. 10. c. 150
- Dispositio d.l. in §. filij vero : continet odium irrationale, ideo extendi non debet. q. 22. nu. 3. char. 158
- Dispositio d.l. præfertim, in d. §. filij vero, an locum habeat in omnibus capitulis criminis læsæ maiestatis. q. 23. nume. 1. char. 159
- Dispositio d.l. continet novam dispositionem contra offendente principē, & eos qui sibi assistunt. ibi. nu. 2. c. 159
- Dispositio in filiis, non habet locum in filiabus, quando est diversa ratio. q. 14. nu. 19. char. 150
- Utinam religionē offendendo, in omnium inferitur iniuriā. q. 6. nu. 14. c. 82
- Doctor, & miles regulariter torqueri non possunt, & quid dicendū in crimine læsæ maiestatis. q. 17. n. 1. 2. c. 115
- Domestici, & familiares, qui alias admittuntur ad probandum ea quæ domini sunt non admittuntur ad excusandum inculpatum de crimine læsæ maiestatis. q. 17. nume. 3. char. 107
- Dominicus Michael dux Venetiarum dum Tirum urbem obsideret cū numerosa classe, & cum procul esset a patria, & stipendio indigeret, ne socij stipendij causa militia detrectaret, ex alia ad tempus pecuniā publica forma signavit, classiarjque adnumeravit, ea conditione, ut domum reuerfis aurea, & argentea pro temporaria eis daretur. q. 34. nu. 2. char. 35
- Dominus potest decinere servum in priuato carcere, ad correctionem. q. 35. nume. 5. char. 36
- Dominus potest seruū suū cōfinare in certo loco, ibi. nu. 6. char. 36
- Domini a subditis non dependent. q. 11. nu. 2. char. 172
- Domus in qua sit falsa moneta fisco applicatur, nisi esset alicuius viduæ, vel pupilli ignorantis, vel etiā impuberis scientis. q. 62. nu. 2. char. 49
- Domus Marini Faletri ducis Venetoni destructa ob crimen læsæ maiestatis. q. 35. nu. 6. char. 138
- Domus committentis crimē læsæ maiestatis, destrui debet. ibi. nu. 1. char. 138
- Idē de domo blasphemæ olim erat. Idem de domo eius qui cardinalem interfecit, idē de eo qui pacem tenebat, et iurare noluit. ibi. nu. 2. 3. char. 138
- Domus mariti delinquentis, cuius fundus est dotalis, an dirui possit. q. 36. nume. 2. char. 139
- Domus rei mortui, cuius memoria dānatur, non diruitur. ibi. nu. 4. c. 139
- Domus rei criminis læsæ maiestatis diruitur, quando sumus in primo capite dicti criminis. ibi. nu. 5. char. 139
- Domus rei criminis læsæ maiestatis, si dum dirruitur det damnum domui vicini, quis de tali damno teneatur. q. 37. nu. 1. char. 139
- Domus si sit communis inter duos fratres, an & quando dirui possit. ibi. num. 2. char. 139
- Domus quam reus criminis læsæ maiestatis in pignus alicui dederat, an destrui debeat. ibi. nu. 4. char. 140
- Domus quam reus criminis læsæ maiestatis in pignus habebat, an destrui debeat. ibi. nu. 5. char. 140
- Domus rei criminis læsæ maiestatis dirupta, an reedificari possit. ibi. nume. 6. char. 140
- Donatio facta a reo criminis læsæ maiestatis, an valideatur sequuta restitutione. q. 24. nu. 6. char. 133
- Donationis actus est contrarius successioni testamenti, vel ab intestato. q. 2. nu. 2. char. 142
- Donatio causa mortis sapit vltimam voluntatem. q. 3. nu. 2. char. 142
- Donare causa mortis non poterit, qui testari non potest ratione defectus consensus. ibi. nu. 3. char. 143

- Donatio facta ante delictum, sed postquam delinquens delictum facere preposuerat, reuocatur. q. 6. nu. 4. c. 14. 4
- Donatio omnium bonorum facta ante commissum delictum presumitur facta in fraudem fisci. ibi. nu. 7. c. 14. 4
- Ductus per cimiterium, licet extra caprus, inde amoueri non potest. q. 10. nume. 32. char. 15
- Duellum solummodo in casu criminis læsæ maiestatis lex Romana permittebat. q. 13. nu. 3. char. 16
- Duellum posset permitti per Papam contra inuadentes Regnum Siciliæ; quia tales contra Papam crimen læsæ maiestatis committunt. q. 22. nume. 9. char. 26
- Duello, an crimen læsæ maiestatis probari possit. q. 18. nu. 1. char. 108
- Duellum in crimine læsæ maiestatis æqui paratur torturæ, & eius loco succedit ibi. nu. 2. 3. char. 108
- Duellum permittitur in crimine læsæ maiestatis. ibi. nu. 4. char. 108
- Duello non est locus, quando crimen testibus vel alijs probationibus probari potest. ibi. nu. 6. char. 108
- Duello ut sit locus in crimine læsæ maiestatis, quæ requiratur. ibi. nu. 7. c. 108
- Duellantes, si per totam diem statutam pugnasent, nec apparet quis esset victor, an sequenti die sit pugnantum. ibi. nu. 8. char. 108
- Duellum, licet sit species probationis, tamen est irregularis probatio. q. 18. nu. me. 11. char. 109
- Dux Valentinus Alexandri. vi. Pontificis Maximi filius, vicarios perpetuos, qui erant in Romandiola partim ferro, partim veneno subtulit festi dominandi cupiditate. q. 15. nume. 3. char. 17
- Dux Grauinæ, qui ab inimicis Cæsare maiestatis coactus fuit arma sumere contra terras Imperij, a quo Imperio feudum recognoscebat, & personaliter aggredi illas sub poena priuationis feudi prædicti, & sui status, non propterea crimen læsæ maiestatis commisit. q. 67. nu. 1. char. 53
- E
- Ebrietas mens exilium inducit. q. 40. nu. 3. char. 40
- Ebrietas ubi est, ibi furor est. ibid. nu. 3. char. 40
- Ebrietas diaboli opus est quæstione 52. nu. 9. char. 45
- Ebrijs nulla ratio, nullum vitæ gerendæ consilium, nec vlla artium, nec gestorum aut lectionum memoria, aut industria prouidentia est. ibi. nu. 8. c. 45
- Ecclesiæ Romanæ, et Imperio non præscribitur in his, quæ sunt reuerata in signum vniuersalis dominij. q. 36. nu. me. 15. char. 38
- Aedictum Reginæ Ioannæ de morte Andreæ de Ifernia eius consiliarij. q. 35. nu. 4. char. 138
- Aedificationum collatio est iure gentium, & per consequens licita. q. 46. nume. 2. char. 42
- Emancipatio facta per patrem, de filio patrum ante commissum crimen læsæ maiestatis, presumitur in fraudem facta. q. 6. nu. 3. char. 144
- Emens a fisco inquietari non potest. q. 17. nu. 4. char. 175
- Emendo quis spiritualia, vel vendendo, diuinam offendit maiestatem. q. 15. nu. 2. char. 192
- Emphiteuticaria bona, an veniant in confiscatione omnium bonorum, rei criminis læsæ maiestatis. q. 6. char. 123
- Emphiteusis quæ ab ecclesia recognoscitur in fiscum non transit. Et quare ibi. nu. 2. char. 123
- Emphiteusis quæ est concessa, ea conditione, ut transeat ad extraneos hæredes, transit in fiscum ibidem nume. 4. char. 123

- Emphiteusis ecclesiæ, quæ ex consuetudine ipsius ecclesiæ est transitoria ad extraneos, trāsit in fiscū. ibi. n. 3. c. 123
- Emphiteusis ecclesiastica venit in confiscatione bonorum facta per iudicē ecclesiasticum. ibi. nu. 6. char. 124
- Emphiteusis quæ recognoscitur a priuato, regulariter transit ad extraneos hæredes. ibi. nu. 7. char. 124
- Emphiteusis priuati, cui est appositum pactū, ne transeat ad extraneos hæredes, non trāsit in fiscū. ibi. n. 8. c. 124
- Emphiteusis quando nō potest in fiscū transire ex confiscatione bonorum, transibit saltē, quo ad vsumfructum, viuente reo. ibi. nu. 9. char. 124
- Epaminundæ in filium suum animaduersio, ex eo quod contra eius iussa pugnaisset, licet victor exiisset. q. 31. num. 6. char. 31
- Episcopus habens facultatem testandi, a Papa donare poterit causa mortis. q. 3. nu. 9. char. 143
- Eripiens aliquē de manibus curiæ condemnati, vel confessum de delicto, an incidat in crimen læsæ maiestatis. q. 38. char. 47
- Eripiens de manibus familiæ eum, qui non erat damnatus pro crimine læsæ maiestatis, neque pro eo captus, sed pro alio, & hoc faciens vt offenderet, & minueret Imperiū publicum, vel vt Imperiū sibi vendicaret, committit crimen læsæ maiestatis. ibid. nume. 2. char. 47
- Eripiens aliquē de manu familiæ in cæteris casibus, qualiter puniatur. ibid. nume. 3. char. 47
- Eripiens de manu familiæ condemnatum, vel condemnandum, cum esset cōfessus de crimine, incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 7. char. 47
- Exceptiones omnes, regulariter, q̄ contra accusatōrē opponi possunt, contra iudicem opponi poterunt, excepto eo, quod concerneret, quia est magistratus. q. 12. nu. 1. char. 66
- Exceptiones quæ opponi possunt contra iudicem inquirentem. ibi. n. 3. c. 66
- Exceptio regulam firmat, sed non ampliat. q. 3. nu. 11. char. 182
- Excommunicatus, an gaudeat immunitate ecclesiarum. ibi. nu. 18. char. 183
- Excusat a pœna quælibet causa, etiam bestialis. q. 10. nu. 22. char. 14
- Exequutor sententiā superioris etiam iniustā, exequi debet, licet iudex, qui habet causæ cognitionem, debeat superfedere, & rescribere, cum aliquid ei a principe contra ius mandatur. q. 16. nu. 13. char. 69
- Exilium paupertatem inducit. q. 18. nume. 4. char. 157
- Expectatio sola quandoque punitur. q. 66. nu. 7. char. 33
- Expensas factas pro re tua inuenienda, mihi restituere teneris. q. 12. n. 1. c. 190
- Expensæ factæ pro re communi, præstuntur pro rata factæ. ibi. n. 3. c. 190
- Expensas factas per patrē; vel fratrem in obtinendo beneficio ecclesiastico pro filio, an pater deducat de portione filij. ibi. nu. 4. char. 190
- Expensæ quæ fit pro punitione criminis, fisco incumbit. ibi. nu. 6. char. 190
- Expensæ quas facit dominus in fructuū perceptione, non repetuntur. ibi. nu. 8. char. 190
- Extensio in materia pœnali, licet fiat de persona ad personam, quando hoc procedat. q. 14. nu. 6. char. 150
- Extrahens confugientem ad ecclesiam, diuinam offendit maiestatem. q. 10. nu. 1. char. 12
- Etiam qui conatus fuerit extrahere, licet de facto non extraxerit, incidit in crimine læsæ maiestatis. ibi. nu. 2. char. 12
- Extrahens de ecclesia publicum latronē, vel nocturnum depopulatorem agrorum non incidit in crimen læsæ

- maiestatis. ibi. nu. 5. char. 12
- E**xtrahens de ecclesia eum, qui in ecclesia, ea iniectione deliquit, ut ab ea defenderetur, non incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 7. char. 12
- E**xtrahens de ecclesia eum, qui per insidias, & industriam homines occidit, non incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 8. char. 12
- E**xtrahens de ecclesia eum, qui proditorie hominem interfecit, non incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 20. c. 14
- E**xtrahens de ecclesia eum, qui appendit hominem extra ecclesiam interfecit, non incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 21. char. 14
- E**xtrahens de ecclesia eum, qui veneno aliquem peremit, non incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 23. c. 14
- E**xtrahens de ecclesia reum criminis læsæ maiestatis commissi contra principem, non incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 29. char. 14
- E**xtrahere reum de ecclesia inconsulto Pontifice, vel habente ad id auctoritatem, est crimen læsæ maiestatis. q. 3. nu. 3. char. 18
- E**xtravagans: Qui sint rebelles, an locum habeat contra eos, qui rebellant contra Regem, vel principem, vel contra propriam civitatem. q. 18. n. 1. c. 175
- E**xtravagans supradicta, quos officiales comprehendat. ibi. n. 2. char. 175
- E**xtravagans supradicta comprehendit eos, qui rebellant contra rectores per Romanam ecclesiam in partibus Italiae positos. ibi. nu. 4. char. 175
- F
- F**aciens ne Comes, vel Baro obediat suo principi, in crimine læsæ maiestatis incidit. q. 49. nu. 1. c. 43
- F**acientes aliquem per assassinos occidi, sunt excommunicati, & ab omni christiano populo diffidati. q. 3. num. 9. char. 182
- F**actum suspicionem poenæ, in fraudem fisci factum censetur. q. 6. nu. 5. c. 144
- F**actum in fraudem fisci, & poenæ præsumitur, quando de propinquo sequitur delictum. ibi. nu. 8. 9. char. 144
- F**alsificans principis monetam, an incidat in crimine læsæ maiestatis. q. 62. c. 49
- F**alsificantis monetam, omnia bona fisco applicantur. ibi. nu. 1. char. 49
- F**alsam monetam fabricantes, qualiter puniantur. ibi. nu. 4. char. 49
- F**alsans monetam principis incidit in crimen læsæ maiestatis. q. 19. nu. 4. c. 90
- F**amiliares, regulariter non admittuntur ad accusandum dominum suum, quod fallit in crimine læsæ maiestatis. q. 14. nu. 3. char. 86
- F**amiliares, qui alias admittuntur ad probandum ea, quæ domi sunt, non admittuntur ad excusandum inculpatum de crimine læsæ maiestatis. q. 17. n. 3. c. 107
- F**edericus Imperator capere faciendos cardinales, & alios prelatos euntes ad concilium, sacrilegium perpetravit. q. 5. nu. 1. char. 7
- F**edericus Barbarus Imperator, qui tyrannico more viuebat, fuit per Innocentium III. Pont. Max. præsentem sacro concilio, Imperatoria dignitate priuatus. q. 65. nu. 12. char. 52
- F**œminæ, regulariter masculis timidiiores sunt, secus in actibus venereis. q. 14. nu. 3. char. 150
- F**œminæ minus ausuræ masculis iudicantur. q. 15. nu. 4. char. 152
- F**œminæ cur sint audaciores viris in actibus venereis. ibi. nu. 5. 6. char. 152
- F**œminæ in testamentis, an possint esse testes. q. 16. nu. 5. char. 153
- F**œmina generat ab alio, masculus vero potest generare in alio. q. 17. num. 15. char. 156
- F**erdinandus Rex Neapolis, Principis Rosani filias, qui contra eum crimine læsæ maiestatis commiserat honoris

- fice dotauit. q. 15. nu. 2. char. 152
 Feudatarij obligatio erga dominū seu-
 di, est de iure ciuili. q. 8. nu. 11. char. 83
 Feudum non dat Imperium domino
 feudi, in feudatarium. q. 68. n. 2. c. 54
 Feudum tenes ab ecclesia, offendes Im-
 peratorem, qui est confederatus Pa-
 pæ feudo illo priuari debet ab eccle-
 sia, a qua illud recognoscit. q. 68. nu-
 me. 11. char. 55
 Feudum, an veniat in generali confisca-
 tione bonorum, in crimine læsæ ma-
 iestatis. q. 5. char. 122
 Feudum, an veniat in generali confisca-
 tione bonorum saluo iure dominij.
 ibid. nu. 3. char. 122
 Feudum quod esset trāsiuorū ad extra-
 neos hæredes, an in fiscum transeat,
 per confiscationem bonorum. ibid.
 nume. 6. char. 122
 Et quid quo ad vsumfructum. ibid.
 nume. 7. char. 123
 Quid dicendum in feudo Ecclesiæ.
 ibi. nu. 8. char. 123
 Feudum primigeniū condemnati de cri-
 mine læsæ maiestatis, qui post patris
 obitum in feudo successit, cui applica-
 bitur. q. 16. char. 127
 Feudi portio alterius fratris committen-
 tis crimen læsæ maiestatis, cui deue-
 niat. q. 17. char. 128
 Feudum deuolutum ad principem, cō-
 tra quem est commissum crimen læ-
 sæ maiestatis, alius potest petere sibi
 concedi. q. 11. nu. 3. char. 129
 Fidei seruandæ religio, etiam hostibus,
 rāta erāt apud Romanos; vt si quan-
 do obsides ab eis dau aufugissent,
 Romā reuersi, illos ad hostes remir-
 tebant. q. 19. nu. 2. char. 20
 Fieri non posse dicitur, quod honeste, er
 sine dedecore fieri non potest. q. 5. nu-
 me. 2. char. 164
 Figura est eius quod figuratur similitu-
 do. q. 5. nu. 2. char. 63
 Figuram alicuius propter prodicionem,
 vel laudē depingere, est Imperij, vel
 iurisdictionis. q. 8. nu. 3. char. 166
 Et depingens eam, sine superioris li-
 centia, tanquam vtens Imperio, &
 iurisdictione, incidit in crimen læsæ
 maiestatis. ibi. nu. 3. char. 166
 Filius, an admittatur ad accusandum
 patrem in criminis læsæ maiestatis.
 quæst. 8. char. 82
 Filius patrem accusare non potest. ibid.
 nume. 1. char. 82
 Filios castigatores esse parentū suorum
 lex erubescit. ibi. nu. 2. char. 82
 Filius admittitur ad accusandum patrē
 in crimine læsæ maiestatis, ppter cri-
 minis immanitatem. ibi. nu. 3. char. 82
 Filius tenetur indicare patrē contra Im-
 perium, vel Rēpublicā machinan-
 tem. ibid. nu. 4. char. 83
 Filius accusans patrem de crimine læsæ
 maiestatis, si cum veritate procedat
 accusatio, ingratus non dicitur. ibid.
 nume. 7. char. 83
 Filius tenetur præstare maiorem fideli-
 tatem domino feudi, quam patri. ibi.
 nume. 9. char. 83
 Filij obligatio erga patrē, est de iure na-
 turali, & diuino. ibi. nu. 10. char. 83
 Filius in patrem, & pater in filium, pro
 patria insurgere debet. q. 9. nu. 5. c. 83
 Filius si patrē, vel pater filium accusat,
 vel denuntiat, mitius accusatus puni-
 ri debet. ibi. nu. 9. char. 84
 Filius qui commisit crimen læsæ maie-
 statis, a patre exheredari potest. q. 9.
 nume. 2. char. 125
 Filius proditor patriæ, dicitur parētum,
 & liberorum occisor. ibi. n. 3. c. 125
 Filius qui commisit crimen læsæ maie-
 statis, si prætercauit, a patre in testa-
 mento, illud non rūpit. ibi. nu. 4. c. 125
 Filio dampnato de crimine læsæ maiesta-
 tis, mortuo, postea eius patre, an fi-
 scus eius legitimam capiat. q. 18. c. 128

- Filius qui commisit crimen læsæ maiestatis, si ad gratiam restituatur, an seudum recuperet. q. 20. char. 129
- Filij nati ex concubina, per subsequens matrimonium legitimi efficiuntur, matrimonio intermedio non obstante. q. 22. nu. 3. char. 130
- Filius, an puniatur ex delicto patris, in crimine læsæ maiestatis. q. 1. char. 141
- Filius non portabit iniquitatem patris. ibi. nu. 1. char. 141
- Filij committentium crimen læsæ maiestatis in principem, excluduntur a materna, auita, & omnium proximorum hæreditate. ibi. nu. 4. char. 141
- Et testamento extraneorum nihil capiunt. ibi. nu. 5. char. 141
- Et perpetui sunt infames, nec ad honores admittuntur. ibi. nu. 6. char. 141
- Filius committentis crimen læsæ maiestatis, an capiat bona ex donatione matris. q. 3. nu. 1. char. 142
- Filius rei criminis læsæ maiestatis erit capax donationis inter viuos sibi a matre factæ. ibi. nu. 6. char. 142
- Filius damnati de crimine læsæ maiestatis, an sit capax donationis causa mortis sibi per matrem factæ. q. 3. nu. 1. c. 142
- Filius damnatis de crimine læsæ maiestatis, an priuetur feudo, questione 4. nume. 1. char. 143
- Filij, propter delictum patris, quando puniuntur, regulariter, intelligi debet de filiis post delictum natis. questione 5. nume. 2. char. 143
- Filij emancipati a patre ante commissum crimen læsæ maiestatis, an puniantur. q. 6. nu. 1. char. 144
- Filij emancipati desinunt esse de familia patris. ibi. nu. 2. char. 144
- Filij naturales commisso crimine læsæ maiestatis per patrem, an puniantur. q. 7. char. 145
- Filiorum appellatione, spurij continentur. ibi. nu. 1. char. 145
- Filius natus in seruitute, spurius est. ibi. nume. 2. char. 145
- Filius spurius patrem occidens tenetur lege Pompeia de Parricidijs. ibi. nume. 3. char. 145
- Filij vbi cõdemnantur per iudicem, vel statutum ex delicto patris, veniunt etiam naturales. ibi. nu. 7. char. 145
- Filius naturalis etiam legitimatus, non admittitur ad feudum concessum patri, pro se, & filijs. ibi. nu. 11. char. 146
- Filius naturalis tantum cuius pater præsumptiue certus est, comprehenditur in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maie. ibi. nu. 14. char. 146
- Filij spurij, quando sunt banniti omnes de tali domo, comprehenduntur. ibi. nume. 15. char. 146
- Filius adoptiuus, an comprehendatur in dispositione l. quisquis. C. ad leg. Iul. maie. ibi. nu. 16. char. 146
- Filij iam nati, an comprehendantur in dispositione l. quisquis. C. ad leg. Iul. maie. q. 5. nu. 1. char. 143
- Filius adoptiuus, an in vltimis voluntatibus, contractibus, & priuilegijs comprehendatur. q. 7. nu. 17. char. 146
- Filius clericus patre committente crimen læsæ maiestatis, an priuetur beneficio ecclesiastico. q. 9. nu. 1. char. 147
- Filij clerici non comprehenduntur in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maie. ibi. nume. 2. char. 147
- Filius clericus ob delictum criminis læsæ maiestatis a patre commissum, nõ priuatur sua præbenda. ibidem nume. 3. char. 147
- Filij committentis crimen læsæ maiestatis, si post delictum patris fiant clerici, sunt in capaces beneficiorum ecclesiasticorum propter infamiam. ibi. nu. 4. char. 147
- Filij rei criminis læsæ maiestatis, an puniuntur qualitercunque per patrem tale delictum sit commissum. q. 10. nu. 1. c. 147

- Filiū rei criminis læsæ maiestatis, qui mortuus est cōtra Rempubicam suæ ciuitatis, an comprehendatur in l. Quisquis. C. ad leg. Iul. maie. ibidem nume. 2. char. 147
- Filius patre committente crimen læsæ maiestatis contra Papam, amittit beneficia ecclesiastica. q. 11. nu. 1. c. 148
- Filius patre committente crimen læsæ maiestatis contra Papam, vel Cardinalem sit inhabilis ad beneficia ecclesiastica obtinenda. ibi. nu. 2. char. 148
- Idem est si pater dānetur de hæresi. ibi. num. 3. char. 148
- Filiū committentium crimen læsæ maiestatis incurunt infamiam nō ex suo, sed ex patris delicto. q. 12. nu. 1. c. 148
- Filiū prædicti, an ab honoribus ecclesiasticis, & etiam ab ordinibus repellatur. ibi. nu. 2. char. 148
- Filiū eius, qui commisit crimen læsæ maiestatis, si restituatur ad famam, siue ad ordines per Papā, an in foro Imperiali ad honores admittatur. ibi. nume. 3. char. 148
- Filiū rei criminis læsæ maiestatis restitui ad famam per Imperatorem, an ad ordines ecclesiasticos recipiantur. ibi. nume. 5. char. 148
- Filiū, an puniatur, patre damnato de crimine læsæ maiestatis in contumaciā, quia noluit comparere. quæst. 13. nume. 1. char. 149
- Filius committentis crimen læsæ maiestatis, & filia eiusdem quinque modis inter se differunt. q. 14. nu. 2. c. 150
- Filiū banniorum si prohibeantur per statutū stare in ciuitate, forinā non comprehenduntur. ibi. nu. 9. char. 150
- Filius natus ex patre patiali contra Regem præsumitur esse eiusdem viui. ibi. nu. 14. char. 151
- Filius geſta patris imitari præsumitur. ibi. nu. 14. char. 151
- Filius præsumitur eiusdem intentionis, cuius fuit pater. ibi. nu. 15. char. 151
- Filiū imitatores patris esse censentur. q. 15. nu. 3. char. 152
- Filiū matre committente crimē læsæ maiestatis in principem, an incident in poenam. l. quisquis. C. ad leg. Iul. maie. q. 17. nu. 3. char. 155
- Filius non dicitur vna persona cum matre, sicut cum patre. ibi. nu. 4. c. 155
- Filiū plus in delicto patris, quam matris puniuntur. ibi. nu. 9. char. 155
- Filiū a semine viri procedunt, non matris. ibi. nu. 12. char. 156
- Filius patri non matri afsimilatur. ibi. nume. 13. char. 156
- Filius generationem a patre non, a matre consequitur. ibi. nu. 14. char. 156
- Filius cum patre vna & eadem caro reputatur. ibi. nu. 17. char. 156
- Filiū committentis crimen læsæ maiestatis contra ciuitatem superiorem non recognoscentem, an incident in poenas, de quibus in l. quisquis. in §. filiū veto. C. ad leg. Iul. maieſt. q. 23. nu. 5. 6. 7. char. 160
- Filius si sit proditor patriæ, vel domini sui, an ex hoc poterit a patre exheredari. q. 3. nu. 1. char. 164
- Filius si crimen læsæ maiestatis commiserit, & a patre prætereatur in suo testamento, non propterea tanquam præteritus testamentum rumpit. ibi. nume. 2. char. 164
- Filius rebellis fingitur non extare. q. 15. nume. 2. char. 174
- Filius feudatarij si sit rebellis, & moriatur in rebellionem vno patre, relicto filio, vel filia, dum pater defuncti rebellis moriatur, & sic auus, an feudum quod auus viuens tenebat ad filium transeat, vel ad nepotem ex filio rebellis. q. 20. char. 176
- Filiū rebellium nati & concepti post rebellionem, an sint ciues suæ ciuitatis. q. 25. nu. 9. char. 178
- Filiū

- Filij publicorum latronum, & nocturnorum depopulatorum agrorū, non puniuntur ex patris delicto. quæstione 3. nu. 7.** char. 183
- Filius, an teneatur alere patrem damnatum pro crimine læsæ maiestatis. q. 5. nume. 1.** char. 184
- Filij receptantes patres bānitos, vel hæreticos, pœna statuta contra receptatores talium, non puniuntur, propter naturalem obligationem, quam filij erga parentes habent. ibi. nu. 3. c. 184**
- Filius patrem indigentem, etiam infidelē alimentare tenetur. ibi. n. 4. c. 184**
- Filius alimenta denegare non debet patri, etiam rebeli. ibi. nu. 5. char. 184**
- Filius, qui crimen læsæ maiestatis commisit, pro quo decapitari deberet, si per patrem spōre sua principi contra quem commissit præsentetur, an decapitari debeat. q. 6. n. 1. char. 184**
- Filius, si præsentet principi patrem, contra quem pater commisit crimen læsæ maiestatis, an pater mori debeat. ibi. nu. 5. char. 185**
- Filius, an licitum sit patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis impune occidere, & e contra patri filium. q. 7. nu. 1. char. 185**
- Filius qui non honorat patrem suum, maledictus erit. ibi. nu. 3. char. 185**
- Filius qui maledixerit patri suo, aut matri, morte moriatur. ibi. n. 4. char. 185**
- Filius dicitur pars corporis patris. ibid. nu. 6. char. 185**
- Filius patrem reum criminis læsæ maiestatis, & rebellem impune occidere potest, & etiam si pater esset hostis fidei. ibi. nu. 8. char. 186**
- Filius si adhuc damnatus non esset, principis tamen vel patriæ se inimicū fecisset, a patre impune interfici posset, & e contra pater a filio. ibid. nume. 9. char. 186**
- Filius in patrem, & pater in filium insurgere debet pro Republica. ibid. nume. 12. char. 186**
- Filius receptans patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis, siue post huiusmodi crimen cōmissum ante condemnationem, siue post condemnationem, an pœna capitis puniri possit. q. 10. nu. 2. char. 188**
- Filius receptans patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis commissio in personā principis siue eius lateri astutium nō est immunitis ab aliquali pœna extraordinaria. ibi. nu. 4. char. 188**
- Filius clericus beneficiū ecclesiasticum quod obtinuit expensis patris, iure quasi castrensium peculij possidet. q. 12. nume. 5. char. 190**
- Filij hæreticorum non solum sunt inhabiles ad beneficia obtinenda, sed etiā obrenta ipso iure perdunt. quæstione 15. num. 18. char. 194**
- Filius præterius a patre, si crimen læsæ maiestatis committat, an quærela inofficiosa fisco cōpetat. q. 19. n. 1. c. 196**
- Filius bannitus, mortuus reputatur ante patrem. ibi. nu. 3. char. 196**
- Filius damnatus de crimine læsæ maiestatis, præterius per antea a patre, quo casu transmittat in fiscū quærelam inofficiosa. ibi. nu. 3. char. 196**
- Filiæ committentis crimen læsæ maiestatis, an incidant in pœnis, in quibus incidunt filij. q. 14. nu. 1. char. 150**
- Filiæ, an infames fiant sicuti masculi, in casu l. quisquis. C. ad leg. Jul. maiest. ibi. nu. 5. char. 150**
- Filiæ non comprehenduntur a statuto prohibente filios bannitorum stare in ciuitate. ibi. n. 9. char. 150**
- Filia quādo simul cum patre machinata est contra principem, vel eius statum æque puniuntur. q. 15. nu. 7. char. 152**
- Filia, an succedet, si filius sit rebellis, stante statuto, quod extāte masculo filia non succedat. q. 15. nu. 1. char. 174.**

- Filiæ, an comprehendantur sub verbo
sui, si ex decreto ciuitatis aliquis sit fa-
ctus rebellis ipse, & sui. quæstione 16.
nume. 1. char. 174
- Filia damnata de crimine læsæ maiesta-
tis, an dotari debeat a fisco, in quem
bona patris deuenerūt. quæstione 15.
nume. 1. char. 152
- Fiscus, an cōdemnato viuente feudum
tenebit donec ille vixerit. quæstione
5. nume. 4. char. 112
- Fiscus est loco extranei hæredis. quæst.
6. nume. 3. char. 123
- Fiscus aufert ab indigno, non ab inca-
paci. q. 14. nu. 2. char. 127
- Fiscus casu quo reuocetur alienatio, an
teneatur emptori pretium restituere.
q. 24. nu. 5. char. 132
- Fiscus ad quem deuoluuntur bona dam-
nati, loco hæredis habetur. q. 12. nu-
me. 7. char. 190
- Florentini quatuor nobiles pugnant
duo pro parte, super quadam quære-
la, & vnus pro parte occisus fuit. q.
18. nume. 12. char. 109
- Florentini archiepiscopum ecclesiæ Pi-
sanæ, pro crimine læsæ maiestatis su-
spenderunt. q. 1. nu. 17. char. 119
- Forensis, an admittatur ad accusandum
in crimine læsæ maiestatis. q. 1. c. 78
- Forensis in crimine publico non admit-
titur ad accusandum. ibi. n. 1. char. 78
- Forensis nō admittitur ad accusandum,
stante statuto, quod quilibet accusare
possit. ibi. nu. 2. char. 78
- Fotensis in crimine læsæ maiestatis, ad-
mittitur ad accusandum. ibi. n. 4. c. 78
- Forma libelli in crimine læsæ maiestatis
q. 3. nume. 1. char. 58
- Forma inquisitionis contra memoriam
alicuius proditoris. q. 20. nu. 6. c. 71
- Franciscus Alidosius cardinalis Papien-
sis, licite potuit occidi a Frāscisco Ma-
ria Felurio Vrbini Duce, quia dum
præfesset exercitui ecclesiastico vti le-
gatus Ducibus Gallici exercitus ini-
micis secreta nunciabat. q. 5. nu. 12. c. 9
- Frāsciscus Maria Feltrius de Ruere Vr-
bini Dux a dultestina moneta, exerci-
tum validum comparauit. quæstio-
ne 34. nu. 22. char. 35
- Frater in crimine læsæ maiestatis, an ad-
mittatur ad accusandum fratrem quæ-
stione 3. char. 79
- Fratri fratrem non permittitur accusare
regulariter. ibi. nu. 1. char. 79
- Frater dicitur quasi fere aliter. ibidem nu-
me. 2. char. 79
- Frater naturalis tantum non admittitur
ad accusandum fratrem. ibi. n. 3. c. 79
- Frater, qui suam, vel suorum iniuriam
prosequitur, admittitur ad accusan-
dum fratrem, etiam in crimine capi-
tali. ibi. nu. 4. char. 79
- Frater in crimine læsæ maiestatis fratrem
accusat. ibi. nu. 5. char. 80
- Frater, an contra fratrem in crimine læ-
sæ maiestatis admittatur ad testifican-
dum. q. 9. char. 102
- Frater contra fratrem in maioribus cri-
minibus, & exceptis testificari cogi-
tur. In defectum tamen aliarum pro-
bationum. ibi. nu. 3. 4. char. 102
- Frater ad fratris defensionem, an testificari
possit. ibi. nu. 6. char. 102
- Frater, vel consanguineus si sit multum
notæ fidei, & integræ viæ, in causa
fratris, vel consanguinci probat. ibi.
nume. 7. char. 102
- Fratres, & consanguinei in criminali-
bus ad meram defensionem, & pro-
bationem innocentie admittuntur.
Secus ad reprobationem testium. ibi.
nume. 8. char. 102
- Frater testamētum fratris quærelare po-
test, si instituit bastardum eius hære-
dem. q. 7. nu. 13. char. 146
- Fraus præsumitur ex vicinitate actus.
q. 6. nu. 10. char. 144
- Fuga officialis, qui debet stare ad syn-

dicatum, factum eum incidere in crimen
læſæ maiestatis. q. 4. 2. nu. 2. char. 4.1
Fulvia, siue Iulia mulier impudica dete-
xit coniurationem Catilinæ in Ro-
manâ Rempublicam. q. 4. n. 3. c. 164
Fur est, & laro, qui non intrat per ho-
stium. q. 2. nu. 5. char. 2.5
Furcæ meri Imperij signa sunt. q. 4. 1. nu.
me. 1. char. 4.0
Furcarum erectio iurisdictionem pro-
bat. ibi. nume. 2. char. 4.0
Furcas erigēs propria auctoritate, vſur-
pat auctoritatem principis, et crimen
læſæ maiestatis incurrit. ibi. nu. 3. c. 4.0
Furcarum erectio significat retetionem
possessionis meri Imperij, licet de fa-
cto non occurrerit casus per annos
centum, quod aliquis ibi suspēsus fue-
rit. ibi. nume. 4. char. 4.1
Furcarum erectio inuenta fuit, vt homi-
nes conspectu earum terreantur, &
delinquentibus accedant ad poenam.
ibid. nume. 5. char. 4.1
Furcarum erectio est publicæ vtilitatis,
ne maleficia sint impunita, & vt ma-
le meriti publice puniantur. ibid. nu-
me. 6. char. 4.1

G

Galli solemnitates iuris, & subti-
litates, etiam in cursu seculari-
bus nō seruant, & actiones con-
trariæ in Gallia cumulantur, & lay-
ci legibus Imperialis non vtuntur. q.
23. nu. 16. char. 16.1
Galli Romanis legibus non vtuntur,
nisi in quantum ratione nituntur. ibi.
nume. 17. char. 16.1
Generalis sermo non comprehendit ea
quæ requirunt specialem mētionem.
q. 8. nume. 4. char. 18.7
Generando an requiratur concursus pa-
terni, & materni seminis. quæstione
17. nume. 16. char. 15.6
Gerens se pro rectore sine legitimo ti-
tulo, in aliqua ciuitate, puta illustrissi-

mi Dominij Veneti superiorem non
recognoscentis, incidit in crimen læſæ
maiestatis. q. 2. 2. nu. 13. char. 2.6
Gerens se pro magistratu dolo malo,
cum non sit, vel assumens sibi pro-
pria auctoritate officium magistra-
tus cum falsis literis, crimen læſæ ma-
iestatis committit. ibi. nu. 15. char. 2.6
Gerens se pro rectore alicuius loci, cum
non sit, non solum crimen læſæ maie-
statis incurrit, sed etiam crimen falsi.
ibid. nu. 17. char. 2.6
Guelfæ, et Gebellinæ partis nulla est ma-
iestas. nu. 19. c. 3. & q. 6. 5. nu. 2. char. 5.1
Guerra exorta inter Regem Carolum,
& Regem Petrum de Aragonia su-
per Insula Sylicia, Pontifex cū Col-
legio voluerunt quod pugnarent in-
simul cum centū militibus pro quo-
libet, & victor remaneret dominus
illius insulæ. q. 22. nu. 10. char. 2.6
Guerram mouens sine principis licen-
tia, occupare dicitur quæ principis
sunt, & incidit in crimen læſæ maie-
statis. q. 31. nu. 1. char. 3.1
Guerram mouere ad solum principem
pertinet. ibi. nu. 2. char. 3.1
Guerram mouēs sine licentia principis,
si copiam sui principis habere nō po-
tuit, a quo belli mouendi licentiam
petere potuisset, crimen læſæ maieſta-
tis non incurrit. q. 31. nu. 9. char. 3.1
Guidobaldus Vrbini Dux fuit admo-
dum eruditus literis græcis, et latinis.
q. 1. nu. 18. char. 16.3

H

Habens priuilegium ab Impera-
tore, quod possit eos, qui ad sup-
plicium ducuntur liberare, an pos-
sit liberare damnatum de crimine læſæ
maiestatis. q. 16. nu. 1. char. 19.4
Habians cum capitali inimico meo, ini-
micus meus præsumitur, et a testimo-
nio, & ab accusando repellitur. q. 2.
nume. 27. char. 9.6

- Hebraeus, si principi praesentet, eius filium, qui commisit crimen laesae maiestatis, pro quo decapitari deberet, an decapitari debeat. quaestione. 6. nume. 3. char. 185
- Henricus Imperator, qui fecit, extrauagantem, ad reprimendum quosdam episcopos propter rebellionem suis feudis priuauit. nu. 17. char. 57
- Hereditas est de iure ciuili. q. 31. n. 2. c. 136
- Hereditas delata condemnato de crimine laesae maiestatis, ante condonaretur, nondum tamen adita, an veniat in confiscatione bonorum. q. 8. c. 124
- Hereditates delatae ei, qui crimen laesae maiestatis commisit, an fisco obueniant. q. 14. char. 127
- Heres tenetur defuncti innocentiam defendere, sed fiscus probare debet, & nisi probet, eo ipso heres dicitur probasse innocentiam. q. 27. n. 2. char. 75
- Heres defuncto reo, & citato tenetur purgare indicia contra defunctum scientia. ibi. nu. 8. char. 76
- Heres post obitum defuncti, de cuius memoria damnanda agitur, possunt instare quod procedatur ad sententiam super defuncti innocentia, quoniam eorum interest. q. 28. nu. 2. char. 76
- Haeretici memoria post obitum damnantur. q. 21. nu. 6. char. 72
- Haeretici contrafacto crimine haeresis, an possint alienare quicquam de eorum bonis. q. 24. nu. 4. char. 132
- Haeretici non gaudent immunitate ecclesiarum. q. 3. nu. 19. char. 183
- Haeticus amittit dominium bonorum suorum ipso iure. q. 15. n. 16. c. 193
- Haeresis, an crimini laesae maiestatis, & contra equiparetur. ibi. n. 8. char. 193
- In crimine haeresis procedi potest per inquisitionem. q. 8. nu. 1. char. 63
- In crimine haeresis potest simul, & semel procedi, super inquisitione, et super accusatione, & sententia ferretur super inquisitione, vel super accusatione, prout melius in vno processu, quam in alio probatum fuerit. q. 11. n. 3. c. 65
- In crimine haeresis testes publicantur. q. 19. nu. 4. char. 71
- Crimen haeresis est malus crimine laesae maiestatis humanae. q. 11. n. 5. c. 104. & q. 15. nu. 13. char. 193
- Respectu simoniace haeresis caetera crimina quasi pro nihilo reputantur. q. 11. nume. 7. char. 104
- In crimine haeresis sicuti in crimine laesae maiestatis, qui accusari potest post mortem, & eius memoria damnari, & bona per fiscum ab eius haeredibus auferuntur. q. 15. nu. 9. char. 193
- In crimine haeresis extenditur infamia usque ad secundum gradum per lineam paternam, quando pater in haeresim est prolapsus, si vero mater, extenditur ad primum gradum, secus in crimine laesae maiestatis. ibi. nu. 17. c. 193
- Hermasroditus patre committente crimine laesae maiestatis, an puniatur sicut caeteri filij eiusdem. q. 16. n. 1. char. 153
- Hermasroditus incalescens magis in sexum foemineum, quam virilem, non succedit in pseudo, a quo foeminae excluduntur. ibi. nu. 2. char. 153
- Hermasrodito cum baptizatur, quando imponatur nomen maris, vel foeminae. ibi. nu. 3. char. 153
- Hermasroditus, an possit esse testis. ibi. nume. 4. char. 153
- Hermasroditus primus, fuit Venetis, & Mercurij filius. ibi. nu. 6. char. 153
- Hermasroditus pariter incalescens in utroque sexu, quo sit iudicandus. ibi. n. 8. c. 153
- Hermasroditus pariter incalescens in utroque sexu, ad ordines clericales promoueri non potest. ibi. nu. 9. char. 153
- Hermasroditus pariter in utroque sexu incalescens, an ad successionem feudi admittatur. ibi. nu. 13. char. 154
- Hermasroditus, quod incalescat magis

I N D E X.

- in vno, quam in alio sexu, quomodo cognoscatur. ibi. nu. 15. char. 154
- Hermasroditus qui viriſque membri officio ſungi poteſt, cogi pōt alterū eligere, quo vti velit. ibi. nu. 16. c. 154
- Hermasroditus equus Turcus viſus eſt in ciuitate Venetiariū. ibi. nu. 16. c. 154
- Hermasroditus tenetur ſingulo anno conſiteri peccata ſua. ibi. nu. 17. c. 154
- Hermasroditus incidit in poenā 1, ſiquis in tantam. C. vnde vi. ibi. nu. 18. c. 154
- Hermasroditus, an cōprehendatur a ſtatu- ro, prohibente mulierem cōtrahere poſſe, ſine conſenſu conſanguineo- rum. ibi. nu. 19. char. 154
- Hermasroditus ſi contraxit matrimo- nium, an teneat. ibi. nu. 20. char. 154
- Hermasroditus quidam qui reputaba- tur puella nupſit in ciuitate Venetia- rum, & matrimonium ſuit diſſolu- tum. ibi. nu. 21. char. 154
- Hippolytus de Marſilijs magnus Cri- minaliſta, ſuit præceptor, & promo- tor Autoris. q. 15. nu. 2. char. 17
- Hiſpania. In Hiſpania lege cautum eſt, quod quicunque legem Imperialem receperit capite puniā. q. 23. n. 18. c. 161
- Homicidium cōmittens per ebrietatem puniri non debet. q. 52. nu. 7. char. 45
- Homicidæ antiquitus apud Venetos ſu- ſpēdebantur, Michaelis Mauroceni Ducis Venetiarum tēpore lege cau- tum ſuit, quod ſecuri percuterentur. q. 1. num. 11. char. 118
- Hoſtem antiqui pellegrinum vocabār. q. 14. num. 2. char. 191
- I
- Ignorantia iniuſta habetur pro ſcien- tia. q. 24. nu. 3. char. 132
- Imaginem proditoris principis pe- de altero ſuſpenſi corruppens, an in- currat crimen læſæ maiestatis. quæ- ſtione 59. char. 48
- Immunitas conceſſa iocolis alicuius lo- ci comprehendit etiam ludæos. q. 33. nume. 16. char. 33
- Immunitatem a principe habens non ſolucendi cenſum, ſed tributum, quæ ei inuiolata remanſit per annos qua- draginta, a ſolutione eius excuſatur. q. 36. nu. 16. char. 38
- Imperator iurat fidelitatem Papæ. nu- me. 5. char. 2
- Imperator ob demerita priuatur a Pa- pa. q. 1. nu. 5. char. 5
- Imperator verus dicitur quē Papa con- firmat. ibi. nu. 6. char. 5
- Imperator eſt adiutor, & protector ec- cleſiæ, & illam defendere tenetur. q. 2. nume. 3. char. 5
- Imperator, Reges, ac principes ecclē- ſiam, & eius miniſtros defendere de- bent. ibi. nu. 4. char. 5
- Imperator conſpirans contra Papam, & ſtatutum Romanæ eccleſiæ crimē læſæ maiestatis cōmittit. ibi. nu. 5. c. 5
- Imperator non potuit ſerre ſententiam condemnatoriam pro crimine læſæ maiestatis cōtra Regem Robertum, qui non erat eius ſubditus. q. 4. nu- me. 1. char. 6
- Imperator eſt defenſor Papæ, & ecclē- ſiæ, & ipſius Papæ conſœderatus, et- que fidelitatem iurat. ibi. nu. 3. char. 6
- Imperator, ſi offenderet cardinalem ali- quo ex modis contentis in. c. ſœlicitis, de poen. in vi. in crimen læſæ maiesta- tis iacideret. q. v. nu. 10. char. 8
- Imperator eſt ſœderatus Papæ, & eius aduocatus, et defenſor. q. 8. nu. 1. c. 10
- Imperator obuiet primum locum poſt Papam. q. 12. nu. 2. char. 15
- Imperatorem Henricū iii. qui iam mor- tuus erat, quidam ſe eſſe affirmabat, cunque multi ad eum conſugiſſent, graues inter germanos diſcordiæ or- tæ fuerunt, tandem veritate conſper- ta relegatus fuit in monaſterium. q. 22. nu. 12. char. 26
- Imperator, vel habens auctoritatem ab

- eo, an possit procedere cōtra sibi non subditum, ex eo quod machinatus fuerit contra se, vel eius imperium, nume. 11. char. 56
- Imperator, si causam alicui committeret, cum facultate procedendi vt voluerit, non tamen poterit procedere, sine citatione. q. 6. nu. 2. char. 61
- Imperator rescribens, motu proprio, præsумitur vti absoluta potestate. q. 9. nume. 9. char. 64
- Imperator cōtra non legitime citatum procedere non potest. quæstione 1. nume. 6. char. 179
- Imperium, secundum veritatem, ab ecclesia dependet. q. 2. nu. 2. char. 5
- Imperio, & ecclesiæ Romanæ non præscribitur, in his quæ sunt reseruata in signum vniuersalis dominij. q. 36. nume. 15. char. 38
- Impedientes nuntios per legatum Apostolicum ad Papam missos, & spoliantes eos literis Papæ directis, incidunt in crimen læsæ maiestatis. q. 12. nume. 1. char. 15
- Impeditus legitime, quominus comparere possit, contumax dici non potest. q. 18. nu. 4. char. 70
- Imperfectus non est omnino, qui peracto similis est. q. 16. nu. 14. char. 154
- Imputatus de crimine læsæ maiestatis, victus in duello, an habeatur pro confesso. q. 18. nu. 9. 10. char. 108
- Imputatus de delicto exculpatus ab offenso, etiam si contra eum essent legitima indicia, torqueti non potest. q. 25. nu. 5. char. 115
- Imputato de crimine læsæ maiestatis in principem commissio, non citato legitime, bona sibi auferri non possunt, nec damnari potest. Nisi essemus in notorio crimine. q. 1. nu. 2. char. 179
- Incertitudo actum vitiat. quæst. 16. nume. 12. char. 154
- Indicia qualia, & quæ esse debeant, vt duellari possit in crimine læsæ maiestatis, relinquitur arbitrio iudicis. q. 18. nume. 5. char. 108
- Indicijs, etiam indubitatjs quoties reus condemnatur, nunquam imponitur sibi vera poena delicti, sed mitior. ibi. nu. 10. char. 109
- Inditium ad torturam, an vnus testis faciat in crimine læsæ maiestatis quæstio. 25. char. 114
- Inditium probari debet per duos testes ibi. nu. 2. char. 114
- Indicia plura ibi probarentur testibus singularibus, ex illis resultarent plures præsumptiones, quæ ad torturam sufficerent. ibi. nu. 3. char. 114
- Indulgentiæ causæ multæ esse possunt. q. 19. nu. 2. char. 176
- Infames admittuntur ad accusandum, & testificandum in crimine læsæ maiestatis. q. 13. nu. 1. char. 66
- Infamis, an admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis. q. 4. c. 80
- Infamis regulariter ab accusando repellitur. ibi. nu. 1. char. 80
- Infamis admittitur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis, etiam quod sit damnatus de crimine publico. ibi. nume. 2. char. 80
- Infamis non potest accusare inimicum suum, etiam in crimine læsæ maiestatis. ibi. nu. 3. char. 80
- Infamis, an in crimine læsæ maiestatis in testem admittatur. q. 3. char. 97
- Infamis in crimine læsæ maiestatis ad testificandum admittitur, ibidem nume. 2. char. 97
- Infamis regulariter tam in causa civili, ardua, quam in criminali non admittitur ad testificandum. ibi. nu. 1. c. 97
- Infamis licet in crimine læsæ maiestatis admittatur in testem, non tamen dicitur integer testis. Et vnus testis infamis non sufficeret ad inferendam torturam. ibi. nu. 3. 5. char. 97

- Infames in casibus, in quibus specialiter recipiuntur ad testificandum, non debent recipi sine tormentis, ibid. nume. 4.** char. 97
- Infames testes, alij non concurrentibus adminiculis, solam præsumptionem faciunt, ibi. nu. 6.** char. 98
- Infames in crimine simoniæ non admittuntur ad testificandum, ibidem nume. 7.** char. 98
- Infamis qui etiam sit inimicus, non admittitur ad testificandum in crimine læsæ maiestatis, ibi. nu. 8.** char. 98
- Infames, an admittantur ad probandum adminicula criminis læsæ maiestatis, q. 5.** char. 98
- Infames in causis civilibus arduis non admittuntur in testes, ibi. nu. 8.** c. 99
- Infamis restitutus ad famam per Papā, etiam damnatus per secularem iudicem, recipiendus est ab Imperatore, q. 12. nu. 4.** char. 148
- Infamis ex proprio delicto ab Imperatore restitutus ad famam, ad ordines ecclesiasticos promoueri non potest, ibi. nu. 6.** char. 148
- Inferior Papæ, vel principis, etiam si sit camerarius Papæ, siue legatus cardinalis de latere, non potest per se cognoscere, nec alij committere, quod in causa procedatur iuris ordine non seruato, q. 5. nu. 3.** char. 61
- Infideles, an gaudeant immunitate ecclesiarum, q. 2. nu. 18.** char. 183
- Inhabilis quantum ad successionem habetur pro mortuo, q. 15. nu. 3.** c. 174
- Inimicitia priuata non excusat aliquem a crimine læsæ maiestatis, q. 14. nume. 5.** char. 16
- Inimicitia ad repellendum accusatorem qualis esse debeat, q. 6. nu. 8.** char. 81
- Inimicitia capitalis quot, & quibus modis dicatur, ibi. nu. 10.** char. 81
- Inimicitia quæcunque quæ concludit resem nō diligere illum, contra quem testificatur illū repellere dicitur a testimonio, q. 2. nu. 30.** char. 96
- Inimicus repellitur ab accusatione in crimine læsæ maiestatis, quæstione 11. nume. 2.** char. 66
- Inimicus repellitur ab accusando, a testimonio, & a iudicando in crimine læsæ maiestatis, q. 13. nu. 2.** char. 66
- Inimicus, an admittantur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis quæstione 6.** char. 81
- Inimicus, regulariter, ad accusandum non admittitur, ibi. nu. 1.** char. 81
- Inimicus in criminibus exceptuatis, & in notorijs repellitur ab accusando, ibi. nu. 4. 6.** char. 81
- Inimicus repellitur ab obijciendo crimen per viam exceptionis, ibid. nume. 5.** char. 81
- Inimicus qui prohibetur accusare, an de nuntiare possit, ibi. nu. 7.** char. 81
- Inimicus admittitur ad accusandum, de hæc si stricto modo sumpta, ibi. nume. 13.** char. 82
- Inimicus in crimine læsæ maiestatis, an admittatur ad testificandum, quæstione 2.** char. 95
- Inimici non admittuntur in testes in crimine læsæ maiestatis, ibi. nu. 1.** char. 95
- Inimicus, etiam constitutus in articulo mortis, & recipiens corpus domini, si deponeret contra suum inimicum in crimine læsæ maiestatis, ei non esset credendum, ibi. nu. 3.** char. 95
- Inimico, in crimine læsæ maiestatis, etiā si esset examinatus cum tormentis, non esset credendum, ibi. nu. 4.** c. 95
- Inimicus si post examē reconciliatus fuerit ei contra quem deposuit, eius dictum non propterea reuolidatur, ibi. nume. 6.** char. 95
- Inimicus repellitur a testimonio ferendo, etiam si inimicitia sit causata culpa eius, contra quem testis produci- tur, ibi. nu. 23.** char. 96

- Nisi talis inimicitia esset in fraudem procurata ibi.nu.24. char.96
- Inimicus de recenti reconciliatus testis esse non poterit. ibi.nu.25. char.96
- Inimicus præsumpsus est eiusdem conditionis cuius vcrus, in testibus recipiendis. ibi.nu.32. char.96
- Inimicus etiā is dicitur, qui alicui non loquitur, cui per antea erat solitus loqui ibi.nu.34. char.97
- Inimicus etiā dicitur non solum qui nocet, sed etiā is qui noceret, si posset. ibi.nu.35. char.97
- Inimicus etiā dicitur qui parentelam, seu considerationem fecit cum inimico meo. ibi.nu.36. char.97
- Inimicus capitalis, & non capitalis, in quo differant, in testificando. ibi.nu.37. char.97
- Inimicus qui examinari non poterat, si examinetur non facit indicium, nec aliquid probat. ibi.nu.38. char.97
- Iniuriam accusatio anno tollitur. q.29. nu.7. char.77
- Innocentia rei si iudici post sententiam condemnatoriam appareret, id principi rescribere debet, nec executioni mandare sententiam. q.16. nu.3. c.68
- Innocentia rei post sententiam si appareret iudici, licet princeps mandaret contra eum fieri executionem alicuius sententiae capitalis, non erit illico parendum, sed expectanda erit secunda iussio. ibi.nu.4. char.68
- Inquisitio valet, etiā quod non appareat de die, qua porrecta fuit. q.3. nume.7. char.59
- Inquisitio, an esse debeat in eadem forma, in qua est forma accusationis. q.8. char.63
- Inquisitio duplex est. ibi.nu.2. char.63
- Inquisitio specialis quid sit. ibi.nu.3. c.63
- Inquisitio in crimine læsæ maiestatis, an debeat esse in eadem forma, in qua est forma accusationis. ibi.nu.4. c.63
- Inquisitio eum non offeratur iudici, sed ipse inquiret, non est necesse quod prius in scriptis formetur & postea in actis causa redigatur. ibi.nu.5. c.63
- Inquisitionem in scriptis fortabitur iudex, sumptis, iustificationibus. ibid. nume.6. char.63
- Inquisitio ab accusatione in quo differtur. ibi.nu.7. char.63
- Inquisitio formata in crimine læsæ maiestatis, an debeat habere conclusionem. ibi.nu.8. char.64
- Inquisitio, an fieri possit non præcedente fama. q.9. char.64
- Inquisitio non valet regulariter fama non præcedente. ibi.nu.1. char.64
- Inquisitio non procedit, si diffamatio non procedit. ibi.nu.2. char.64
- Inquisitio non præcedente diffamatione, valet in crimine læsæ maiestatis. ibi.nu.4. char.64
- Inquisitio formari poterit in enormibus delictis, etiā fama, & indicia non præcedentibus. ibi.nu.6. char.64
- Inquisitio succedit loco accusationis, et est eiusdem naturæ, cuius est accusatio. q.10. nu.1. char.65
- Inquisitionis copia, an in citatione inferri debeat. ibi.nu.2. char.65
- Inquisitio, an cesset, si ea pendere superueniat accusatio. q.11. char.65
- Inquisitionis iudiciū regulariter cessat, si pendente iudicio super inquisitione, superueniat accusatio. ibi.nu.1. c.65
- Inquisitio non cessat, in crimine læsæ maiestatis superueniente accusatione. ibi. nume.2. char.65
- Inquisitio in crimine læsæ maiestatis, an fieri possit contra diffamatum a suis inimicis. q.13. char.66
- Inquisitionis forma, contra memoriam alicuius proditoris. q.20. nu.6. char.71
- Inquiri de maleficio usque ad quantum tempus possit. q.14. char.66
- Iurisdictio mutua datur in rebelles confederatorum.

- foederatorum. q. 21. nume. 4. char. 176
 Inscriptio ad poenam talionis in crimi-
 nis læsæ maiestatis accusatione, non
 est necessaria. q. 1. nu. 5. char. 58
 Inscriptio ad poenam talionis, hodie de
 consuetudine recessit ab Aula. ibid.
 nume. 6. char. 58
 Inscriptio ad poenam talionis, hodie de
 iure ciuili non est in vsu, secus de iu-
 re canonico. ibi. nu. 7. char. 58
 Insidias parare inimicis, & hostibus p-
 missum videtur. q. 30. nu. 4. char. 31
 Insignia rebellium picta aut sculpra in
 ciuitate deleri debent. q. 23. nu. 1. c. 177
 Instaurari, verbum, quid significet. q.
 27. nume. 9. char. 76
 Instrumentum quod sit de nouo reper-
 tum statim iuramento producentis.
 Nisi producentis esset alias periturus. q.
 7. nume. 11. 12. char. 101
 Instrumento, an probari possit crimen
 læsæ maiestatis. q. 21. char. 111
 Instrumento probari potest crimen læ-
 sæ maiestatis quia coniuratio ex eo
 probatur. ibi. nu. 7. char. 111
 Quod procedit etiam si scriptura con-
 iurationis iniuræ, esset manu priuata.
 ibid. nume. 8. char. 111
 Intellectus ad text. in c. 21. Exodi q. 10.
 nume. 15. char. 13
 Intellectus ad text. in c. 1. ext. de homicid.
 ibid. nume. 17. char. 13
 Intellectus verus ad c. ex rescripto ext.
 de iureiuran. q. 19. nu. 8. char. 20
 Intellectus ad text. in l. cuiusque dolo. ff.
 ad leg. Iul. maie. q. 34. n. 6. & 14. cum
 sequent. char. 34
 Intentio sola quandoque punitur. q. 66.
 nume. 8. char. 53
 Interpretatio stricta fieri debet in crimi-
 ne læsæ maiestatis. q. 5. n. 1. char. 98
 Inuestitura feudalis est quidam contra-
 ctus nominatus. q. 54. nu. 1. char. 46
 Iudæus ad christianorum literarum lu-
 dum non potest ad dicendum ire de
 rigore, & veritate iuris. q. 33. n. 13. c. 33
 Iudæorum societas non reprobat, licet
 enim cum eius contrahere. ibi. nu. 14. c. 33
 Iudæus esse potest procurator christia-
 ni, & pro eo, & contra eum interue-
 nire. ibi. nu. 15. char. 33
 Iudæi comprehenduntur in immunitate
 concessa incolis alicuius loci. ibidem
 nume. 16. char. 33
 Iudæus, si incidenter in itinere associa-
 tus fuerit cum eo, qui securitatem pro
 se, & socijs secum cunctibus habebat,
 si derobatus & captus fuerit, huius-
 modi securitas ad eum non potrigi-
 tur. ibi. nume. 17. char. 33
 Iudæus de proximo effectus Christia-
 nus, testis esse non poterit contra chri-
 stianum. q. 2. nu. 26. char. 96
 Iudæus, an poterit esse testis in crimine
 læsæ maiestatis. q. 10. char. 103
 Iudæus regulariter contra christianum
 in testem non admittitur. ibi. n. 1. c. 103
 Iudæus contra christianum in multis par-
 tibus, in testem admittitur. ibi. n. 2. c. 103
 Iudæus in causa matrimoniali veniente
 inter christianos, quando ab alijs vo-
 catur in testem potest testificari.
 Et ita consuluit auctor cum celeberr-
 mis doctoribus Paduæ legentibus.
 ibid. nu. 3. char. 103
 Iudæus in crimine læsæ maiestatis, &
 hæresis, contra christianum testis esse
 potest. ibi. nu. 4. char. 103
 Iudæus quando admittatur in testem.
 ibid. num. 7. char. 103
 Iudæus testificando iurare debet super
 suam legem. ibid. nu. 8. char. 103
 Iudæo in qua forma iudex deferre de-
 beat iuramentum. ibi. nu. 9. char. 103
 Iudæus iurans secundum suam legem,
 si deieret de falso punitur. ibidem nu-
 me. 10. char. 103
 Iudæus nuper ad fidem conuersus, non
 potest esse testis contra christianum,
 in casibus in quibus cum erat Iudæus

- non poterat. ibi. nu. 11. char. 103
Iudæi, an gaudeant immunitate ecclesiasticarum. q. 2. nu. 18. char. 183
Iudæi videntur iure communi quo ad iudicia. q. 6. nu. 5. char. 185
Iudex qui iudicat contra constitutionem Imperatoris, non tenetur crimine læsæ maiestatis. Et quæ sit ratio. q. 17. nume. 6. char. 19
Iudex laycus, an procedere possit contra clericum committentem crimen læsæ maiestatis contra principem secularium. nu. 12. char. 56
Iudices ordinarii clericorum in crimine læsæ maiestatis erunt hi, quibus id oneris iniunctum erit, a Pontifice n. 22. c. 57
Iudex advertere debet ne accusatus, calumniose petat expressionem diei commissi delicti. q. 5. nu. 4. char. 59
Iudex procedens in crimine læsæ maiestatis, si sit inimicus illius, contra quem procedit, an iudicare poterit. quæstio 12. char. 66
Iudex quocunque modo procedat in crimine læsæ maiestatis, semper veritatem inquirere debet. q. 16. nu. 1. c. 68
Iudici, si post sententiam condemnatoriam appareret de innocentia rei, id principi scribere debet, nec executioni mandare sententiam. ibi. nu. 3. c. 68
Iudex, si mandatum habet a principe, quod aliquem etiam sine causæ cognitione morti tradat, illum mori faciendi, iuste facit, & exequitur sine peccato. ibi. nu. 5. char. 68
Iudex, si ei manderetur a principe ut exequatur sententiam criminalem, & corporis afflictivam iniustam, debet superferre et rescribere, maxime quando constat de innocentia eius, contra quem scribitur. ibi. nu. 14. char. 69
Iudex, si ei constet citationem non pervenisse ad notitiam citati, vel citatum fuisse legitime impeditum quominus venire potuerit, an possit tunc procedere contra talem citatum non valentem comparere. q. 18. nu. 3. char. 70
Iudex a tormentis incipere non debet. q. 1. num. 23. char. 93
Iudices, qui imputatum de crimine læsæ maiestatis statim sine inditijs torquent, male faciunt. q. 25. n. 3. char. 114
Iudex, qui a lege, vel ab homine habet quodcumque arbitrium, sine legitimis inditijs reum ad torturam ponere non potest. ibid. num. 4. char. 115
Iudex torquens aliquem de Antianis, siue prioribus civitatis, quo casu capite puniatur. q. 27. nu. 6. char. 115
Iudex temperare debet suam sententiam quando aliquem condemnat præsumptionibus, & inditijs. q. 29. nume. 4. char. 117
Iudices, qui cadauera puniendorum ad furcas mittunt, errant. q. 33. nu. 2. c. 137
Iudex faciens suspendi cadaver delinquentis mortui, tenetur in sindicatu. ibid. num. 3. char. 137
Iudex in iudicando a communi opinione regulariter, recedere non debet. q. 14. nu. 17. char. 151
Iudex qui contra communem opinionem iudicat, censetur per imperitiam iudicare. ibi. nu. 18. char. 151
Iudex non iudicans secundum communem opinionem litteram suam facere dicatur. ibi. nu. 19. char. 151
Iudices homines occidentes ex ea sola causa quod secretum non revelant, quod probare non possunt, omnes sunt homicidæ. q. 2. nu. 10. char. 180
Iudex in notorijs delictis statim potest ad executionem procedere. quæstio 13. nume. 7. char. 191
Iudex qui in commissio sibi officio iuste, & laudabiliter se gerit, Dei minister appellabiliter. q. 2. nu. 4. char. 163
Iulius Cæsar primus fuit Imperator. nume. 5. char. 1
Iulius Cæsar primus Imperator legi-

- bus condendis, & ordinandis inten-
tus fuit. nu. 6. char. 2
- Iulij Cæſaris lepidum reſponſum. q. 52. char. 45
- Iurans principem offendere, non ſequi
to effectu, an teneatur crimine læſæ
maieſtatis. q. 52. char. 44
- Iura ſanguinis, & carnis magis tranſ-
funduntur in filios quam in nepotes.
q. 8. num. 2. char. 146
- Iura ſuribus declarantur. quæſtione 27.
nume. 3. char. 75
- Ius accuſandi defuncti memoriam poſt
eius obitum, quanto tempore duret.
q. 23. char. 73
- Ius accuſandi in crimine læſæ maieſtatis
quanto tempore duret. q. 29. char. 77
- Ius accuſandi in criminalibus durat an-
nis viginſi. ibi. nu. 1. char. 77
- Ius patronatus, an veniat in generali
confiſcatione bonorum, rei criminis
læſæ maieſtatis. q. 4. char. 121
- Ius patronatus in translatione odioſa
vniuerſitatis non venit. Secus in vo-
luntaria & favorabili. ibi. nu. 2. c. 121
- Ius patronatus non venire in confiſca-
tione bonorum in crimine læſæ maie-
ſtatis determinauit Dominum Ve-
netum. ibi. nu. 3. char. 121
- Ius patronatus damnati de crimine læ-
ſæ maieſtatis, vëditis per fiſcum om-
nibus eius bonis, an tranſcat in em-
ptorem bonorum. ibi. nu. 5. char. 121
- Quid dicendū in iure patronatus con-
ſiſtēt in aliquo caſtro, vel villa ipſius
condemnati venditis. ibi. nu. 6. c. 122
- Ius patronatus, an tranſcat in fiſcū com-
miſſo crimine læſæ maieſtatis. quæſt.
9. nume. 5. char. 147
- L**aicus, an clericum accuſare poſ-
ſit de crimine læſæ maieſtatis.
q. 17. char. 88
- Laici non admittuntur ad accuſandum
clericos, vel Episcopos. ibidem nu-
me. 1. char. 88
- Laici clericos in crimine læſæ maieſtatis
accuſant. ibi. nu. 2. char. 88
- Laici, ſuam vel ſuorum iniuriam pro-
ſequentes, clericos accuſant. ibidem
nume. 3. char. 88
- Laici clericos accuſant in crimine hære-
ſis. ibi. nu. 4. char. 88
- Laici clericos accuſant in crimine ſimo-
niæ. ibi. nu. 5. char. 88
- Laici clericos accuſant de ſacrilegio. ibi.
nu. 6. char. 88
- Laici clericos accuſant in crimine dila-
pidationis. ibi. nu. 7. char. 88
- Laicus accuſans clericum bonæ vitæ, et
ipſe debet eſſe bonæ vitæ. ibi. nu-
me. 8. char. 88
- Laici ignoti, & ſuſpecti de falſitate, ſeu
inimici non admittuntur ad accuſan-
dū clericos in caſibus in quibus alias
admitterentur. ibi. nu. 9. char. 88
- Laicus, an admittatur in teſtem contra
clericum in crimine læſæ maieſtatis.
q. 15. char. 106
- Laicus, regulariter non admittitur in te-
ſtem contra clericum in cauſa crimi-
nali. Euiam ſi clericus ſit tantum pri-
mæ torturæ. ibi. nu. 1. char. 106
- Laici clericis ſunt inſeſti. ibi. nu. 2. c. 106
- Laicus gradu & conuerſatione non eſt
par clerico. ibi. nu. 3. char. 106
- Laicus in crimine læſæ maieſtatis ad-
mittitur in teſtem cōtra clericum. ibi.
nu. 5. 7. char. 107
- Laici contra clericos in criminibus ex-
ceptis admittuntur in teſtis. ibi. nu-
me. 7. char. 107
- Laici in quibus caſibus admittantur in
teſtes contra clericos remiſſiue. ibi.
nu. 8. char. 107
- Laquei pœna ignominioſiſſima, vilio-
ſiſſima, atque ſœdeliſſima habetur. q. 1.
nu. 8. char. 118
- Laquei pœna contra reos criminis læ-
ſæ maieſtatis, cur introducta fuerit
c. 5

- per dominos venetos. ibi. nu. 9. c. 118
 Latrones famosi, etiam mortui suspen-
 di possunt. q. 33. nu. 4. char. 137
 Legatus conveniri non potest in loco
 suæ legationis, sed habet ius revocan-
 di. q. 16. nu. 3. char. 18
 Legatum principis offendens, nō odio
 ipsius principis, sed particulari inimi-
 citia, non incidit in crimen læsæ ma-
 iestatis. ibi. nu. 11. char. 18
 Legatus qui differt reverti cum possit,
 legatorum privilegio nō gaudet. ibi.
 nume. 13. char. 18
 Legatum principis revertentem ex le-
 gatione sua, postquam est ingressus
 principalem civitatem sui princi-
 pis, in qua ipse princeps residet, offen-
 dens, non incidit in crimen læsæ ma-
 iestatis, quia non dicitur amplius le-
 gatus. ibi. nu. 14. char. 18
 Legatum Papæ in reversione offendēs
 postquam ingressus est portam Ro-
 mæ, non incidit in crimen læsæ ma-
 iestatis, nisi talis legatus esset cardin-
 alis. ibi. nume. 15. char. 18
 Legati principum sancti dicuntur. q. 33.
 nume. 4. char. 33
 Legatum principis offendens in odium
 ipsius principis, incidit in crimen læ-
 sæ maiestatis, secus si ex particulari
 odio. ibi. nu. 10. char. 33
 Legato cardinali non creditur de sua iu-
 risdictione, ubi agitur de alterius p-
 iudicio. q. 5. nu. 4. char. 99
 Legata, & hæreditates declaræ ei qui cri-
 men læsæ maiestatis commisit, an si-
 sco obveniant. q. 14. char. 127
 Legitimam filij condemnati de crimi-
 ne læsæ maiestatis, an paret teneatur
 dare sisco. q. 9. nu. 1. char. 125
 Legitima detrahenda per condemnatum
 de crimine læsæ maiestatis gra-
 uatum restituitur hæreditatem si sine
 filijs decesserit, cui applicabitur qua-
 sitio. 15. char. 127
 Lex maiestatis apud Athenienses serva-
 ta fuit. nu. 1. char. 1
 Lex maiestatis Cornelia Cicerone nū-
 cupata. nu. 2. char. 1
 Lex maiestatis læsæ cur Julia nuncupe-
 tur. nu. 3. char. 1
 Lex Julia de adulterijs non ab ipso Iu-
 lio Cæsare, sed ab Augusto lata fuit
 nume. 4. char. 1
 Leges loquentes de Imperatore, vel ip-
 sius officialibus, etiam quod sint pœ-
 nales extenduntur ad Papam et eius
 legatum. q. vi. nu. 5. char. 10
 Lex antiqua faciens mentionē de mor-
 te, exponitur id est per sententiam ex
 communicationis. q. 10. nu. 13. char. 13
 Lex generaliter loquens nō potest per
 hominum sed solum per legem re-
 stringi. q. 48 nu. 4. char. 47
 Lex quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. an
 sit pœnalis, & odiosa, vel favorabi-
 lis. q. 2. nu. 4. char. 141
 Lex quantuncunque sit favorabilis, ta-
 men quando pœnā imponit est odio-
 sa, et non extendenda. ibi. nu. 5. c. 141
 Lex exorbitans aliquando loquens in
 matre, ad patrem extenditur, ex iden-
 titate rationis. q. 17. nu. 2. char. 155
 Libellus accusatorius, an sit necessarius
 quando proceditur per viam accusa-
 tionis. q. 2. char. 58
 Libellus accusatorius in scriptis requi-
 ritur tñ in criminibus publicis, quam
 priuatis. ibi. nu. 2. char. 58
 Libellus accusatorius in crimine læsæ
 maiestatis inepte formatus, an va-
 leat. q. 7. char. 62
 Libellus accusationis, vel inquisitionis
 ineptus resciri debet. ibi. nu. 3. char. 62
 Libellus dicitur ineptus quando ex nar-
 ratis in eo actio non resultat. ibi. nu-
 me. 3. char. 62
 Libellus quomodo formare debeat, &
 contra quem quando de crimine læ-
 sæ maiestatis post obitum rei proce-

- ditur. q. 10. nu. 5. char. 71
- Libelli forma, in crimine læsæ maiestatis. q. 3. nu. 1. char. 58
- Libers detentum in carceribus, incidit in crimen læsæ maiestatis. q. 58. nume. 8. char. 47
- Liberorum appellatione comprehenduntur omnes descendentes. q. 8. n. 3. c. 146
- Libertus, an dominum accusare possit de crimine læsæ maiestatis. q. 13. c. 85
- Libertus regulariter dominum suum accusare non potest. ibi. nu. 1. char. 85
- Libertus dominum alere tenetur, & si non alit potest in servitutem reuocari ibid. nu. 1. 3. char. 85
- Liberti & eorum filij, & familiares prohibentur accusare patronos, propter reuerentiā. Nisi suā vel suorum iniuriam prosequantur. ibi. nu. 4. char. 86
- Libertus in crimine læsæ maiestatis dominum accusat. ibi. nu. 5. char. 86
- Libertus non admititur contra dominum in accusatione famosa. ibidem nume. 6. char. 86
- Libertus in crimine Annonæ admittitur ad accusandum dominum. ibidem nume. 7. char. 86
- Libertus in crimine falsæ monetæ admittitur ad accusandum dominum. ibidem nu. 8. char. 86
- Lydi omnium primi nummū aureū, & argenteū percusserunt. q. 62. n. 8. c. 49
- Linguae lubricum nullus homo domare potest. q. 40. nu. 4. char. 40
- Literas, nuntiosve inimicis mittentes, ut ipsi adiuuentur contra principem, incidunt in crimen læsæ maiestatis. q. 20. nume. 1. char. 21
- Literas scienter hostibus portantes, incidunt in crimen læsæ maiestatis. ibi. nume. 3. char. 21
- Literas, nuntiosve nemo hostibus mittere debet, etiam pro suis priuatis negotijs, bona fide, & sine dolo, principe inconsulto. ibi. nu. 5. char. 22
- Literas nō restituens ei cui reddere mandatum susceperat, sed illas alteri pandens, non tamen aduersario mittentis, incidit in crimen falsi. ibi. n. 9. c. 22
- Literas alterius aperiens, & diuulgans ad alterius iniuriam, tenetur actione iniuriarum. ibi. nu. 10. char. 22
- Literas alteri scriptas lacerans, vel comburens, tenetur crimine falsi. ibidem nume. 11. char. 22
- Literas publicas, priuatasve aperiens, qua poena puniatur. ibi. n. 8. char. 22
- Literas ab hostibus recipiens, an incidat in crimen læsæ maiestatis. questione 64. char. 50
- Litis contestatio fit per porrectionem libelli, & subsequutam responsionem. q. 21. nu. 4. char. 72
- Loca propria muris circumdare, & custodire licet communitatibus, & priuatis personis. q. 46. nu. 1. char. 42
- Locus rebellis perdit tam priuilegia, quam etiam consuetudines priuilegiatas. q. 25. nu. 7. char. 178
- Luxuria non debet esse melioris conditionis quam castitas. q. 7. n. 6. c. 145
- M
- Machinando contra personam Imperatoris, crimen læsæ maiestatis committitur. q. 13. char. 15
- Machinare contra Imperium quid sit. q. 6. n. 2. char. 169
- Machinatio in arte verborum consistit. ibid. nu. 2. char. 169
- Magistratus principis, non solum occidens, sed etiam procedens ad actum occidendi, incidit in crimen læsæ maiestatis. q. 26. nu. 2. char. 29
- Magistratus qui relaxat reum de crimine confessum tenetur lege Iulia maiestatis. q. 58. nu. 6. char. 47
- Maiestas duplex est. nu. 1. char. 2
- Maiestas humana quadruplex est. nume. 2. char. 2
- Maiestas Papæ osum maior est. n. 3. c. 2

- Maieſtas dicitur Imperatoris. nu. 6. c. 2
 Maieſtas dicitur Regis. nu. 7. char. 2
 Maieſtas dicebatur populi Romani. nu. me. 8. char. 3
 Maieſtas etiam pratori attribuitur. nu. me. 18. char. 3
 Maieſtas dicitur etiam principis gubernantis per ſe ſuos ſubditos. nu. 20. c. 3
 Maieſtatem habere videtur quilibet liber populus. nu. 21. char. 3
 Maieſtas eſt nominis magnitudo, ſiue dignitas. nu. 22. char. 3
 Maieſtas apud veteres dea credita eſt. nu. 23. char. 3
 Maieſtas vnde dicatur. nu. 24. char. 3
 Maieſtas Papæ primi gradum inter terrenas maieſtates obtinet. q. 1. nu. 1. c. 5
 Maieſtatem Diuinam offendere, plus eſt, quam offendere terrenam. q. 17. nu. 20. char. 156
 Maledicere principi eſt contra diuinum præceptum. q. 40. nu. 1. char. 39
 Maledicens principi, ex iniuria, ad principem remittendus eſt. ibi. nu. 5. c. 40
 Maledicta verba illuſorie dicenti contra principem parciunt, ob temeritatem. ibi. nu. 6. char. 40
 Maledicta penſanda ſunt ex hominum perſonis. ibi. nu. 7. char. 40
 Malefactorem quis indicare non tenetur regulariter, de iure ciuili, ſecus de iure canonico. q. 20. nu. 1. char. 91
 Malefactores ita puniri debent, vt innocentes non puniantur. quaſtione 36. nu. 3. char. 139
 Manifefſans ſecretum quod eſt inter ſecratos ad pacem, pacem ipſam violare dicitur. q. 21. nu. 18. char. 124
 Marci Torquati in filium animaduerſio. q. 31. nu. 8. char. 31
 Marinus Faletro dux Venetiarum qui per Tirānidem patriam occupare tetrauit, ſecuri percuffus fuit, cuiusque Aedes diruta, Aediſtoque publico cautum eſt, ne vnaquam reſtificarī poſſint. q. 24. nu. 5. char. 28
 Martinus Bocconius Venetus plebeſci ordinis cum ſocijs ad geminas columnas ſuſpenduntur, ob ſectam, & coniurationem factam contra principem & optimates Reipublicæ Venetæ. q. 38. nu. 1. char. 39
 Maritus poteſt detinere vxorem ſuam carceratam in domo ſua, ad agendum poenitendam de adulterio. q. 35. nu. me. 8. char. 36
 Maritus, et vxor, an inuicem ſe accuſare poſſint, in crimine læſæ maieſtatis. q. 15. char. 86
 Maritus in vxorem pro patria inſurgere debet. ibi. nu. 3. char. 86
 Maritus licite dimittere poteſt vxorem ſuam ruachinantem contra Imperiū. Et e contra vxor virum. ibi. nu. 4. c. 87
 Mariti obligatio erga vxorem maior eſt, quam filij erga patrem. ibi. nu. me. 9. char. 87
 Maritus non puniuntur, vxore committente crimen læſæ maieſtatis. q. 17. nu. me. 11. char. 156
 Maritus, et vxor dicuntur ſocij diuinæ, & humanæ domus. q. 19. nu. 6. c. 157
 Maſculinum licet alias in materia odio ſa concipiat ſcemininum, ſecus tamē eſt quando odium eſt irrationale. q. 14. nu. 7. char. 150
 Maſculus poteſt generare in alio, ſceminā vero generat ab alio. q. 17. nu. me. 15. char. 156
 Mater committens in principem, ſicut pater, incidit in crimen læſæ maieſtatis. q. 17. nu. 1. char. 155
 Mater committens crimen læſæ maieſtatis puniuntur eiſdem poenis, quibus pater tale delictum committens, ſecus quo ad filios. ibi. nu. 5. c. 6. char. 155
 Matrimonium eſt de iure diuino, & fuit a Deo inſtitutum in Paradifo terreſtri, & eſt ſacramentum. q. 15. nu. 10. char. 87

- Matrimonium probandum non est, in crimine adulterij, quando est notorium, nili negaretur, & ad probandum eum requiruntur testes omni exceptione maiores. quæstione 5. numero 6. char. 99
- Matrimonij causa dicitur grauis, & ardua. ibi. nu. 7. char. 99
- Matrimonium contractum cum Hermafrodito, an teneat. quæstione 16. numero. 10. char. 154
- Matrimonium metu contractum est nullum. q. 4. nu. 7. char. 169
- Membrorum suorum nemo est dominus. q. 11. nu. 6. char. 111
- Meretrix, an poterit esse testis in crimine læsæ maiestatis. q. 13. char. 105
- Meretrix regulariter, repellitur a testimonio. ibi. nu. 1. char. 105
- Meretrix in crimine læsæ maiestatis admittitur ad testificandum, tamen eius dictum alijs non concurrentibus, inditium non facit ad torturam. ibi. numero. 2. 3. char. 105
- Meretrix publica quæ dicatur, ibid. numero. 4. char. 105
- Meretricum publicarum vsus, a Solone institutus fuit. ibi. nu. 5. char. 105
- Metu tyranni facere, & ad illius importunas preces facere, æquiparantur. q. 4. nu. 5. char. 169
- Miles e prælio recedens, vel quid faciens quod eius ope hostes victoriam habeant, incidit in crimen læsæ maiestatis. q. 45. nu. 4. char. 42
- Miles, an accusare poterit in crimine læsæ maiestatis. q. 10. char. 84
- Miles prohibetur accusare, et quæ sit ratio, & quomodo intelligatur. q. 10. nu. 1. 2. 6. char. 84
- Miles in crimine læsæ maiestatis admittitur ad accusandum. ibi. nu. 3. c. 84
- Miles qui suam vel suorum iniuriam prosequitur potest accusare. ibi. numero. 4. char. 84
- Item pro Annona fraudanda. ibi. numero. 5. char. 84
- Milites hodie, cum non subijciant se sacramento, accusare poterunt. ibi. numero. 7. char. 84
- Miles qui patrem suum, vel matrem maleficium appellat, militia priuandus est. q. 7. nu. 5. char. 185
- Miles regulariter torqueri non potest, quid dicendum in crimine læsæ maiestatis. q. 27. nu. 1. 2. char. 115
- Minor in crimine læsæ maiestatis, an testis esse possit. q. 11. char. 104
- Minor annis viginti expletis regulariter, in criminalibus non admittitur in testem. ibi. nu. 1. char. 104
- Nili quando crimen non posset per alios probari. ibi. nu. 2. char. 104
- Minor quatuordecim annis, qui non potest torqueri, sed serula cædi debet, vel minis terreri, ad veritatem dicendam, non admittitur in testem in criminalibus. ibi. nu. 3. char. 105
- Minor in crimine læsæ maiestatis examinatur, & torquetur. ibidem numero. 4. char. 105
- Monachus non potest Abbatem resistere, cum eius voluntas a voluntate Abbatis dependeat. q. 19. nu. 10. char. 20
- Monetam suæ patriæ falsificans incidit in crimen læsæ maiestatis, veluti is qui principis monetam falsificat. q. 24. nu. 6. char. 28
- Monetam principis falsificans, an incidat in crimen læsæ maiestatis quæstione 62. char. 49
- Moneta falsè fabricari in quibus casibus dicatur remissive. ibi. nu. 3. c. 49
- Monetam falsam fabricantes qualiter puniantur remissive. ibi. nu. 4. c. 49
- Moneta erat tempore legis antiquæ. ibi. nu. 6. char. 49
- Morte rei, an extinguatur crimen læsæ maiestatis simul cum poena quæstione. 20. char. 71

- Morte extinguuntur generaliter quæcun-
que crimina, simul cum poena, quod
procedit etiam si post latam senten-
tiam contra eum appellatione pen-
dente reus mortuus fuerit. quæstione
20. nume. 1. char. 71
- Mortuo reo ante sententiam, siue ipse
mandauerit delictum fieri, siue ipse
fecerit, eius bona suis reseruantur hæ-
redibus, ibid. nu. 2. char. 71
- Motus proprius excludit subreptionē.
q. 9. num. 10. char. 64
- Motus proprius, & secūda visio æqui-
parantur. q. 16. nu. 16. char. 69
- Mutuus pecuniam hostibus illis opem
ferre dicitur. q. 34. nu. 1. char. 34
- Mutuans pecuniam rebellibus, aut ali-
quo modo eos viuans, incidit in cri-
men læsæ maiestatis. ibi. n. 4. char. 34
- Mutuans hostibus principis sui falsam
monetam vt eos viuere, an incidat in
crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 19. c. 35
- Mulier, an admittatur ad accusandū in
crimine læsæ maiestatis. q. 2. char. 78
- Mulier ad accusandum non admittitur,
nisi suam, vel suorum iniuriam profe-
quatur, regulariter. ibi. nu. 1. char. 78
- Mulier admittitur ad accusandum in cri-
mine læsæ maiestatis. ibi. n. 2. char. 79
- Mulier admittitur ad accusandum in le-
ge Julia de Annona. ibi. nu. 4. c. 79
- Mulier admittitur ad accusandum suspen-
sum tutorem. ibi. nu. 5. char. 79
- Mulier admittitur ad accusandum eū,
qui falsum commisit circa testamen-
tum, licet ad eā vel ad alios suos non
pertineat. ibi. num. 6. char. 79
- Mulier admittitur ad accusandum hære-
ticum. q. 2. nu. 7. char. 79
- Mulier accusat sacrilegum. ibi. n. 8. c. 79
- Mulier admittitur ad accusandum in cri-
mine simoniæ. ibi. nu. 9. char. 79
- Mulier admittitur ad accusandum pa-
storem bona ecclesiæ dilapidantem.
ibid. nume. 10. char. 79
- Mulier in casibus, in quibus potest ac-
cusare, tenetur de iure ciuili inferbere
se ad poenam talionis, secus hodie.
ibi. nu. 12. char. 79
- Mulier, an possit esse testis in crimine læ-
sæ maiestatis. q. 6. char. 99
- Mulier de iure Canonico in criminali-
bus non admittitur in testem. ibidem
nume. 1. char. 99
- Mulier etiam de iure canonico potest es-
se testis, quando crimen probari non
potest per masculos. ibi. nu. 2. c. 100
- Mulier de iure ciuili in criminalibus po-
test esse testis. ibi. nu. 3. char. 100
- Mulier quare repellatur a testimonio in
causa testamenti. ibi. nu. 4. char. 100
- Mulier in crimine læsæ maiestatis ad-
mittitur ad testificandum, etiam si sit
infamis. ibi. nu. 5. 6. char. 100
- Mulieres de Boccacis Brixienfes dam-
natæ fuerit pro crimine læsæ maiesta-
tis. q. 15. nu. 8. char. 152

N

- N**octurni depopulatores Agro-
rum, & publici latrones qui di-
cantur. q. 10. nu. 6. char. 12
- Nobiles regulariter suspendi non debēt
q. 1. nu. 12. char. 118
- Nobiles aliter puniuntur quam igno-
biles, in crimine adulterij. ibid. nu-
me. 13. 14. char. 118
- Nobilis sicut ignobilis torquetur in cri-
mine læsæ maiestatis. ibi. nu. 15. c. 118
- Nobilis si sit proditor altioribus fureis
suspendi debet, quod in Gallia serua-
tur. ibi. nu. 16. c. 119. et. q. 6. nu. 5. c. 165
- Nobilis proditor punietur grauiori pœ-
na, quam ignobilis. q. 6. nu. 5. c. 165
- Nobilitas sæpe auget delictum. q. 1. nu-
me. 15. char. 119
- Non solum a malo, sed etiam a suspicio-
ne mali cauendum est. q. 20. n. 6. c. 22
- Non subditus offendendo Principem,
cui non est subditus, crimē læsæ ma-
iestatis non committit. q. 3. nu. 12. c. 6:
& q.

- & q. 16. nu. 10. char. 18
 Non subditus attentans quod aliquod
 Castrum, vel locus subiectus alicui
 dño, alteri subñciae, crimen læsæ ma-
 iestatis nō cōmittit. q. 30. nu. 3. char. 31
 Non subditus machinans aliquod con-
 tra principem, an crimen læsæ maie-
 statis committat. q. 68. char. 54
 Nō subditus Imperio, licet aliquod seu
 dñi ab Imperatore recognoscat, si ali-
 quid cōtra Imperatorem machinat,
 crimen læsæ maiestatis non commit-
 tit. ibi. nu. 1. char. 54
 Nō subditus, subditos Imperatoris, vel
 alterius principis sollicitans vt a suo
 principe rebellent, tenetur crimine læ-
 sæ maiestatis. ibi. nu. 6. char. 54
 Non subditus, licet ratione delicti effi-
 ciatur subditus, non tamen a deo subdi-
 tus efficitur, vt dicatur committere
 crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 7. c. 55
 Non subditus rebellionem non com-
 mittit. q. 7. nu. 7. char. 171
 Non subditus non dicitur committere
 crimen læsæ maiestatis. q. 9. n. 1. c. 167
 Notarius ex vera confessione, vel quia
 cōuictus, condēnatus de falso, nūquā
 vltius instrumenta conficere pote-
 rit. Secus si ex ficta confessione pro-
 pter contumaciam. q. 1. nu. 11. char. 92
 Notoriū probatione nō indiget. q. 9. c. 11
 Nullitas processus nunquam sanatur, si
 citatio omīssa, vel non legitime facta
 fuit. q. 6. nu. 4. char. 61
 Nullitates omnes curia Romana sanat,
 cum peritur, præterquam provenien-
 tes ex defectu citatiōis, iurisdictionis,
 vel mādātū procuratorij. ibi. n. 5. c. 61
 Nummum aureū, et argenteū lidi om-
 nium primi percussit. q. 62. n. 8. c. 49
 Nummus aureus Romæ percussus fuit
 anno vrbis 641. & dictus est Duca-
 tus. ibid. nu. 9. char. 49
 Nummum argenteum ofum primus fi-
 gnari docuit Fædon. ibi. nu. 10. c. 49
 Nummum æreū primus omnium la-
 nus signasse dicitur. ibi. nu. 11. char. 49
 Nummus aureus, quem ducatum nun-
 cupāt, in ciuitate Veneriarum primo
 cudi cæptus est sub Iohannis Danduli
 Ducatu. ibi. nu. 12. char. 49
 Nuntios, literasve inimicis mittentes,
 vt hostes adiuuentur contra princi-
 pem, incidunt in crimen læsæ maie-
 statis. q. 10. nu. 1. char. 21
 Nuntium mittens, aut scribens non do-
 lose hostibus, aut eis signum dans,
 non vt principi noceat vel ciuitati,
 non incidit in crimen læsæ maiesta-
 tis. ibid. nu. 4. char. 21
 Nuntios literasve, nemo hostibus mit-
 tere debet, etiā pro suis priuatis nego-
 tijs bona fide, & sine dolo, principe
 inconsulto. ibi. nu. 5. char. 12
 Nuntijs apostolicis apud Dominū Ve-
 nctum existentibus, est data facultas
 extrahēdi ab ecclesia enormium de-
 lictorum reos. q. 3. nu. 2. char. 181
 Obligatio vasalli ad dñm recipro-
 ca est, et ecōtra. q. 54. n. 3. c. 46
 Obligatio prima, secundæ præ-
 fertur. q. 18. nu. 2. char. 195
 Obligatus defendere aliquem aduersus
 omnes homines, nō tenetur assume-
 re defensionē aduersus filios, & pro-
 prios parentes. q. 7. nu. 7. char. 186
 Obsides sine principis cui dati sunt licen-
 tia, testari nō possunt, quia sunt qua-
 si serui. q. 19. nu. 3. char. 20
 Obsides quicquid acquirunt, fisco ac-
 quirunt. ibi. nu. 4. char. 20
 Obsides captiui æquiparantur, & ser-
 ui quodammodo fiunt. ibi. nu. 5. c. 20
 Obsides ab inferioribus Impatoris, vel
 Papæ, an dari possint. ibi. nu. 11. c. 20
 Obsides datos ab inferioribus a princi-
 pe, siq; fecerit fugere, non cōmitteret
 crimen læsæ maiestatis, quia proprie
 obsides non sunt. ibi. nu. 13. char. 21

- Obsides dati ab vna ciuitate alteri ciuitati, cum non sint vere obsides, testamendi factionem non amittunt. ibid. nume. 14. char. 21
- Obsides dare & recipere potest, qui iura principis, seu ius belli indicendi habet. num. 15. char. 21
- Obsides inter priuatas partes pro obseruatione pactorum quandoque dantur, hi tamen proprie obsides non sunt, nec sic dari, sunt loco pignoris. ibid. nu. 16. char. 21
- Obsides pro causa publica non priuata dari possunt. ibi. nu. 17. char. 21
- Occidens hominem per insidias, & industriam, gaudere debet immunitate ecclesie, etiam in terris ecclesie. q. 10. num. 9. char. 12
- Occidens consiliarium, siue Collateralem Imperatoris ex priuata inimicitia non incidit in crimen læsæ maiestatis. q. 14. nu. 6. char. 16
- Occidens consiliarium Regis ex priuata inimicitia, & constitutione Regni tenetur crimine læsæ maiestatis. ibid. nume. 7. char. 16
- Occidens consiliarium principis in ipsius principis odium, siue Reipublicæ, vti si consiliario careat, incidit in crimen læsæ maiestatis, secus ob priuatam inimicitiam regulariter. ibi. nu. 8. 9. char. 16
- Occidens officialem Regis habentem merum, & mixtum Imperium committit crimen læsæ maiestatis, quia principis maiestas lædi dicitur. q. 16. nume. 1. char. 19
- Occidens magistratum principis ex particulari odio, vel inimicitia, non in odium principis non incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 3. char. 19
- Occidens Regem, seu principem, qui tyrannice viuit, non incidit in crimen læsæ maiestatis, & de iure diuino est puniendus non esset. q. 65. nu. 16. char. 51
- Occidens semetipsum in carceribus, an heredem habeat. q. 33. nu. 10. c. 137
- Occupans templa hominibus armatis, læsæ maiestatis, reus est. q. 11. nu. 1. c. 15
- Odiolitas quilibet qualitercunque excepta sufficit, vbi agitur de repellendo aliquem a premio. q. 6. nu. 9. char. 81
- Offendens illos, qui de iure gentium securitatem habent, vt sunt Ambasciatores, & legati principum, qualis pena puniatur. q. 33. nu. 3. char. 33
- Offendens habentem securitatem de iure ciuili, seu saluum conductum a principe, siue a iudice qualis pena sit puniendus. ibi. nu. 7. char. 33
- Offendens aliquem cui saluum conductum a principe concessum fuit, si talis offendens id ignorabat, non tenetur tanquam violator securitatis, aut salui conductus. ibi. nu. 8. char. 33
- Offendens consiliarium de latere Imperatoris, ab eo missum ad regendam prouintiam, vel ciuitatem, an puniri debeat tanquam delinquens in magistratu, vel tanquam delinquens in consiliario Imperatoris. q. 23. nu. 20. char. 181
- Officium iudicis quid sit in crimine læsæ maiestatis, siue procedatur per accusationem, siue per inquisitionem. q. 16. c. 68
- Officiali principis vltima eius officium aliquid facienti, legitime resisti potest. q. 14. nume. 2. char. 177
- Officialem principis offendens ob priuatam iniuriam crimen læsæ maiestatis non incurrit. ibi. nu. 4. char. 177
- Omnia quæ dicuntur de populo Romano attribuenda sunt Regi, & ciuitati superiorem non recognoscenti. q. 18. num. 1. char. 19
- Opem præstans vt exercitus principis in manus hostium incidat, crimen læsæ maiestatis committit. q. 60. c. 48
- Opem ferre dicitur, qui aliquem adiuuat ad peccandum. q. 19. nu. 4. c. 137
- Ordinarie procedere in crimine læsæ maiestatis, quando dicatur. q. 3. n. 9. c. 39

- P**apa vices Dei gerit in terris. nu.
m. 4. char. 2
- Papa ob demerita priuar Impera-
torem. q. 1. nu. 5. char. 5
- Papa est omnium christianorum domi-
nus. q. 2. nu. 1. char. 5
- Papa est Romanæ Ecclesiæ sponsus. q.
1. nume. 2. char. 7
- Papa, si manderet procedi in causâ, sine
strepitu, & figura iudicij, quid agen-
dum sit. q. 4. nu. 10. char. 60
- Papa, vel Imperator, si causam alicui
committeret, cum facultate proceden-
di, ut voluerit, ille tamen sine citatio-
ne procedere non potest. q. 6. n. 2. c. 61
- Papa, vel Imperator rescribens, motu
proprio, præsumitur vti absoluta po-
testate. q. 9. nu. 9. char. 64
- Papæ non creditur, si per suas literas at-
testetur, quod talis fuit eius proditor,
et propterea feudum quod a se tene-
bat, amisit. q. 19. nu. 1. char. 109
- Papæ narrations quæ non potest iure
suo priuari. ibi. nu. 3. char. 109
- Papa solus remittere potest poenam di-
ruptionis domus, de qua in c. scilicis,
de poen. in vi. q. 37. nu. 7. char. 140
- Papa, vel Imperator est omnium pa-
ter. q. 7. nu. 8. char. 145
- Parentelam, vel confederationem fa-
ciens cum inimico domini sui, an cen-
seatur illius hostis, & rebellis ita, quod
seu priuari possit. q. 17. nu. 1. c. 195
- Parentes, & consanguinei detinens su-
riosum in carcere, non committunt pri-
uatum carcerem. q. 35. nu. 14. char. 37
- Parricidij perpetuo agi potest. q. 14. nu.
2. char. 67. & q. 29. nu. 4. char. 77
- Parisiis, & in locis circumuicinis ius ci-
uile non legitur. q. 23. nu. 17. char. 161
- Partialitates, si propter partialitates vna
pars ciuium aliam expelleret, non est
crimen læsæ maiestatis. q. 13. n. 2. c. 173
- Particeps qui erat in coniuratione con-
tra principem, vel Rempublicam, si
reuelet cam, an impunitatem merea-
tur. q. 16. char. 87
- Pater potest filium in priuato carcere deti-
nere, ad correctionem. q. 35. n. 7. c. 36
- Pater, an filium de crimine læsæ maie-
statis accusare poterit. q. 9. char. 83
- Pater longe plus filium amat, quam fi-
lius patrem. ibi. nu. 2. char. 83
- Pater sciens filium contra Regem ma-
chinare, non tenetur illum Regi reue-
lare. ibi. nu. 3. char. 83
- Pater filium in crimine læsæ maiestatis
accusat. ibi. nu. 4. char. 83
- Pater in filium, & filius in patrem pro
patria insurgere debet. ibi. nu. 5. c. 83
- Pater si filium, vel filius patrem accu-
sat, vel denuntiat, nuntius accusatus pu-
niri debet. q. 9. nu. 9. char. 84
- Pater, an teneatur dare fisco legitimam
filij condemnati de crimine læsæ ma-
iestatis. q. 9. nu. 1. char. 125
- Pater filium qui commisit crimen læsæ
maiestatis exheredare potest. ibidem
nume. 2. char. 125
- Pater qui crimen læsæ maiestatis com-
mittit ius patriæ potestatis amittit. q.
19. nume. 2. char. 129
- Pater damnatus de crimine læsæ maie-
statis, ex cuius delicto filij effecti sunt
insignes, si restituatur ab Imperato-
re, an censentur, & ipsi restitui. q.
12. nume. 7. char. 149
- Pater damnatus de crimine læsæ maie-
statis in contumacia, quia noluit com-
parere, an filij puniantur. questione
13. nume. 1. char. 149
- Pater, filio committente crimen læsæ ma-
iestatis, an ex eius delicto aliquam
poenam incurrat. q. 22. nu. 1. char. 158
- Pater non portabit iniquitatem filij. ibi.
nume. 2. char. 158
- Patris persona, sancta filio videri debet,
esto quod turpis esset. q. 5. nu. 2. char. 184
- Pater, si principi contra quem filius co-

- misit crimen læsæ maiestatis, sponte
 sua præfentet eum, an talis filius deca-
 pitari debeat. q. 6. nu. 1. char. 184
Pater hebræus admittitur in causa capi-
 tali a d. defendendum filium hebræum,
 sicuti pater christianus. ibi. nu. 4. c. 185
Pater admittitur in causa capitali ad de-
 fendendum filium. ibi. nu. 4. char. 185
Pater, si principi contra quem commisit
 crimine læsæ maiestatis, per filium præ-
 sentetur, an mori debeat. ibi. n. 5. c. 185
Pater habet dominium in pecullo profe-
 ctitio filij. q. 10. nu. 2. char. 125
Patri, an licitū sit filium damnatum de
 crimine læsæ maiestatis, impune occi-
 dere. q. 7. nu. 1. char. 185
Pater honorari debet a filijs. ibi. nu. 2.
 char. 185
Pater & filius censentur vna & eadem
 persona. ibi. nu. 6. char. 186
Pater si adhuc damnatus non esset, prin-
 cipis tamen vel patriæ se inimicum fe-
 ciisset, a filio impune interfici posset.
 Et contra filius a patre. ibi. n. 9. c. 186
Pater in filij, et filius in patrem pro Re
 publica insurgere debet. ibi. n. 12. c. 186
Patres nō occidentur pro filijs, sed vnus
 quisque in suo peccato morietur. q. 1.
 nume. 2. char. 141
Patres comederūt vñū acerbū, & dētes
 filiorum obstupuerunt. ibi. n. 7. c. 141
Patria si prodiit non vt principi prin-
 cipali auferatur, sed tantum baronī,
 non est crimen læsæ maiestatis. q. 24.
 nu. 9. char. 28
Patriæ plusquam parentibus debemus.
 q. 7. nu. 10. char. 186
Patroni psona sancta liberto videri de-
 bet, etto qđ turpis esset. q. 5. n. 2. c. 184
Patroni causarum aliqui in clamore, vi-
 ctoriae spem ponunt, aliqui in arro-
 gantia. q. 4. nu. 3. 4. char. 60
Pax non habet vim simplicis indulgen-
 tiæ, sed restitutionis in integrum. q. 17.
 nu. 5. char. 175
Peccatum commissum dicitur detegi in
 pœnitentia, nō committendum. q. 18.
 nu. 11. char. 90
Peculatus accusatio quinquennio durat
 q. 29. nu. 6. char. 77
Peculium profectitium, confiscatis bo-
 nis filij condemnati de crimine læsæ
 maiestatis, an veniat in tali confisca-
 tione. q. 10. char. 125
Peculium profectitium filij est pleno iu-
 re patris, etiam quo ad proprietatem
 ibi. nu. 3. char. 125
Peculium aduentitium, filio condemna-
 to de crimine læsæ maiestatis, an ve-
 niat in cōfiscatione bonorū. q. 11. c. 126
Peculium aduentitium, publicatis bonis
 filij, in casibus, in quibus in eo pater
 non habet vsufructum, trāsit in fi-
 scum. ibi. nu. 2. char. 126
Peculium Castrense, vel quasi, filio cō-
 demnato de crimine læsæ maiestatis,
 an veniat in confiscatione bonorum
 q. 12. char. 126
Peculium Castrense, est filij pleno iure,
 & in eo, est loco patris familias. ibi.
 nu. 2. char. 126
Peculium profectitium, aduentitium, vel
 Castrense, an veniat in publicatione
 bonorum patris, ob crimen læsæ ma-
 iestatis. q. 13. char. 126
Peculium Castrense est filij, ideo nō ve-
 nit in confiscatione bonorum patris
 ibi. nu. 2. char. 127
Peculium profectitium licet sit pater-
 num, non tamen venit in publicatio-
 ne bonorum patris. ibi. nu. 3. char. 127
Peculium aduentitium filij est, ideo non
 venit in confiscatione bonorum pa-
 tris. ibi. nu. 4. char. 127
Pecunia est belli netuus. q. 34. nu. 5. c. 34
Pecuniæ verbum tribus modis summi
 potest. ibi. nu. 7. char. 34
Pecuniæ verbum in statutis exorbitan-
 tibus, & odiosis, intelligitur de pecu-
 nia numerata. ibi. nu. 8. char. 34

- Pecuniz** verbum in scripturis, intelligitur de numerata. ibi. nu. 9. char. 34
- Pecuniz** verbum late sumitur pro his quæ pōdere, numero, mēsurave consistunt. ibi. nu. 10. char. 34
- Pecuniz** verbum latissime intelligitur pro omnibus rebus, & corporibus. ibid. item. 11. char. 34
- Pecunia** est quicquid homines habent in terra, videlicet omnia quorum domini sunt. ibi. nu. 12. char. 34
- Pecuniz** appellatio venit etiam cre dita nondum exacta, & sic nomina debitorum. ibi. nu. 13. char. 34
- Pecuniz** appellatione de ppritate vocabuli veniunt oēs res. ibi. nu. 15. c. 35
- Pecuniz** appellatione ea tantum comprehenduntur quæ in nostro patrimonio sunt. ibi. nu. 17. char. 35
- Pecunia** falsa non venit appellatione pecuniz. ibi. nu. 20. char. 35
- Pecunia** reproba venit sub gñali nomine pecuniz, vt res exñs i patrimonio non vt pecunia proprie. ibi. n. 21. c. 35
- Pecunia** vita hoīs dicitur. ibi. n. 24. c. 35
- Pecunia** est fideiussio futuræ necessitatis secundum Aristotelem. ibi. nu. 25. c. 35
- Pœna** legis cessat, in percutiente aliquē, se defendendo. q. 5. nu. 15. char. 8
- Pœna** qua puniri solet Q. Fabius, & Gne. Apronius ædiles, qui legatos ab vrbe Apollonia Romam missos, verberarunt. q. 33. nu. 6. char. 33
- Pœna** priuationis beneficiorum nunquam locum habet, nisi vbi lex, vel Canon hoc dicit. q. 30. nu. 3. char. 135
- Pœna** destructionis domus rei criminis læsæ maiestatis erat etiam apud Romanos. q. 35. nu. 5. char. 138
- Pœne** l. quisquis. C. ad leg. Iul. maje. non habent locum contra filios incurrentis crimē læsæ maiestatis ob patriam proditam, nec rei memoriā post eius obitum dānatam. q. 24. nu. 10. char. 28
- Pœnæ** de quibus i d.l. quisquis, non hñt locum quo ad filios, nisi cōtra illos, qui attentarunt contra personam Imperatoris, vel aliorum, de quibus in d.l. quisquis. q. 29. nu. 3. char. 30
- Pœna** d.l. quisquis. contra filios locum non habet, nisi in casibus ibi expressis. q. 1. nu. 9. char. 141
- Pœnæ** d.l. quisquis. non habent locum, cōmissio crimine læsæ maiestatis contra Regem Franciæ. ibi. n. 9. char. 141
- Pœna** d.l. quisquis. respectu filiorum nō seruatur, de cōsuetudine. q. 23. n. 3. c. 159
- Pœna** suos tenere debet autores. q. 1. nu. me. 3. char. 141
- Perduellionis** reus dicitur qui cōtra personam Imperatoris, crimē læsæ maiestatis committit. q. 13. nu. 2. char. 16
- Perduellis** quis, & vnde dicatur. q. 27. nume. 1. char. 29
- Perduellis** quis dicatur. q. 14. nu. 1. c. 191
- Perduellis** dñ qui crimē læsæ maiestatis cōtra principem, vel Rempubicam commisit. ibi. nu. 3. char. 191
- Perduellis** non dñ qui ex alia cā quā machinationis contra principem crimen læsæ maiestatis cōmisit. ibi. n. 6. c. 192
- Periurus** ē post peractam pœnitētiā testis esse non poterit. q. 10. n. 12. c. 103
- Periurus**, an in crimine læsæ maiestatis admittatur in testem. q. 11. char. 104
- Periurus** nō admittitur in testem, etiam si cōmendatus sit. ibi. nu. 1. char. 104
- Periurus** in crimine læsæ maiestatis admittitur in testem. Et quibus concurrantibus. ibi. nu. 2. 8. char. 104
- Periurus** in crimine hæresis quando admittatur in testem. ibi. nu. 3. char. 104
- Periurus** in crimine simoniæ quādo admittatur in testem. ibi. nu. 4. char. 104
- Philippus** Decius consuluit pro nonnullis cardinalibus, qui a Iulio ij. Pont. Max. defecerunt, & Conciliabulum Pisis indixerunt. q. 7. nu. 1. char. 10
- Philippus** Imperator fuit primus, cuius nomen in moneta descriptum fuit

- rin. q. 62. nu. 5. char. 49
 Philippides, Atheniensis, Lyfymacho Re-
 gi respondit, id tantum ab eo expec-
 re ne arcum suum superum quicquam
 ipsi crederet. q. 21. nu. 28. char. 24
 Pingens figuram alicuius, propter pro-
 ditionem, vel laudem, sine superioris
 licentia, tanquam vrens Imperio, &
 iurisdictione, incidit in crimen læsæ
 maiestatis. q. 8. nu. 3. char. 166
 Possessione sua, an princeps priue-
 get rebellionem subditorum. quæst.
 11. num. 1. char. 172
 Posterorum appellatione veniunt etiam
 semina. q. 44. nu. 16. char. 151
 Posterius in delicto patris, quam ma-
 tris puniuntur. q. 17. nu. 9. char. 155
 Posthumi Tiburi in filium animaduer-
 sio, quia inimicus contra eius iussa fu-
 disset. q. 31. nu. 7. char. 31
 Potestas Bononiæ qui denegat baculū
 successori suo consignare ne officium
 exercere possit, incidit in crimen læ-
 sæ maiestatis. q. 32. nu. 1. char. 32
 Præceptum penale, inducit iustum me-
 tum. q. 67. nu. 2. char. 53
 Præsumptum quod datur reuelantibus, li-
 cet non deat participi reuelanti, ta-
 men secus est in crimine læsæ maie-
 statis. q. 16. nu. 2. char. 88
 Præscriptionis beneficio, an gaudeat
 reus criminis læsæ maiestatis. q. 29.
 num. 1. char. 135
 Præstans opem, & auxilium criminoso
 delinquenti, quando puniatur. q. 34.
 num. 3. char. 34
 Præsumptionibus, an probari possit cri-
 men læsæ maiestatis. q. 29. char. 116
 Primi motus non sunt in potestate no-
 stra. q. 52. nu. 2. char. 44
 Primogenito condemnato de crimine
 læsæ maiestatis, qui post patris obitū
 in feudo successit, cui applicatur
 eius feudum. q. 16. char. 127
 Primogenitus habens feudum crimen
 læsæ maiestatis commisit, propter quod
 illud amisit, & ipse ac eius filii facti
 sunt incapaces, ideo feudum ad secun-
 dogenitum deuenit si filius primoge-
 niti resiliatur, an feudum ad eum tran-
 seat. q. 21. char. 130
 Primogenito restituo, qui erat damna-
 tus de summe læsæ maiestatis, an fi-
 lius ei natus post delictum comitum
 restitutus intelligatur. q. 22. nu. 1. char. 130
 Princeps propter timorem, reuelationis
 secretorum, non tenetur admittere præ-
 latum sibi suspectum. q. 31. nu. 31. c. 25
 Principis securitas laeditur ex denegatio-
 ne tributū. q. 36. nu. 2. char. 37
 Principem principaliter offendendo, no-
 secundario, incurritur in crimen læsæ
 maiestatis. q. 59. nu. 1. char. 48
 Principi soli est reservata cognitio cri-
 minis læsæ maiestatis. nu. 1. char. 56
 Principes, si cōcedant ad tempus alicui
 baroni siue capitaneo merum, &
 mixtum Imperium in aliqua ciuita-
 te, terra, vel Castro, cū omnibus pro-
 ventibus, in tali generali cōcessione,
 cognitio criminis læsæ maiestatis no-
 venit. nu. 3. char. 56
 Principi seculari non licet iudicare cleri-
 cos deprehensos in quibuscunque cri-
 minibus, etiam atrocissimis. ibidem
 num. 13. char. 56
 Princeps secularis, etiam in crimine læsæ
 maiestatis, non potest procedere con-
 tra clericum, Nisi ratione feudi quod
 ab eo teneret. ibi. nu. 16. char. 57
 Princeps est lex animata in terris. q. 16.
 num. 6. char. 68
 Principis acta præsumuntur legitime fa-
 cta. ibi. nu. 7. char. 68
 Principi non est qui dicat, cur ita facis.
 ibi. nu. 8. char. 69
 Principis error ius facit. ibi. nu. 9. char. 69
 Princeps si motu proprio senbat, vt ali-
 quis morti tradatur, non est expectan-
 da secunda iussio. ibi. nu. 15. char. 69

- Principis assertioſiſi dicenſis aliquem co-
miſſiſſe crimen læſæ maiestatis contra
ſe, an ſtandū ſit. q. 19. char. 109
- Principi, aut Regi non creditur, ſi per
ſuſceptionem litterarū quod talis ſit
eius proditor; & propter ſecondū
quod a ſe tenebat amiſſiſſe. ibi. n. 1. c. 109
- Principis dictū non ſtat in crimine læ-
ſæ maiestatis quia in eius facultate eſt
ſer aliquem priuare iure ſuo; ſine cau-
ſa. ibi. nu. 3. char. 109
- Princeps iudicis conſtitutum in digni-
tate in crimine læſæ maiestatis tor-
queri ſine iuſtiſſis, male facit. q. 17. nu.
mē. 3. char. 115
- Principi ſoli ſpectat recipere ad gratiā
eius offenſores, Et reſtituere bona da-
nata. q. 20. nu. 3. char. 129
- Princeps ſolus concedere poteſt, quod
cadavera rebellium extra ciuitatem
ſepulta, in ciuitate reducantur. q. 34.
numē. 6. char. 138
- Princeps habetur quaſi Deus in terris
q. 1. nu. 8. char. 141
- Princeps eſt omnium ſubditorum pater
q. 7. nu. 4. char. 145
- De Principe ſuperiorem nō recogno-
ſcente, idem iudicatur q. de ſupremis
principib. q. 23. nu. 3. char. 160
- Principe iuſto regi qui ſecundum aequi-
tatem cauſas iudicat melius eſt, quā
iuſta lege. ibi. nu. 15. char. 161
- Princeps, an priuetur poſſeſſione ſua,
per rebellionem ſubditorum. q. 11. nu.
mē. 1. char. 172
- Principis aſſertione ſola aſſerentis ali-
quem eſſe ſuū rebellem, an ille pro
betur rebellis. q. 14. char. 173
- Princeps ex cauſa indulgere poteſt de-
linquentibus, etiam in præiudicium
publicū, et priuatorum. quaſtiō. 19.
numē. 1. char. 176
- Princeps quando poſſit tollere ius alte-
ri quæſitum. ibi. nu. 3. char. 176
- Princeps contra quem fuit commiſſum
crimen læſæ maiestatis, an bonis ſuis
priuare poſſit, etiam non notorie de-
ſequentem, quāuis nō vocatum,
neque conuictum. q. 1. nu. 1. char. 179
- Princeps iudicat vt Deus. ibi. nu. 3. c. 179
- Princeps Deus mundi dicitur. q. 9. nu.
mē. 2. char. 187
- Princeps de conſilio procerum ſuorum
bona ad ſe deuoluta ex crimine læſæ
maiestatis, poteſt alteri concedere. q.
1. nu. 4. char. 189
- Princeps de bonis damnatis de crimine
læſæ maiestatis ad ſe deuoluſis, cum
aliquo contrahere poteſt. ibi. n. 7. c. 189
- Principi reſeruata non tranſeunt in ali-
quem ex generali conceſſione. q. 16.
numē. 5. char. 194
- Principali ſublato tollitur acceſſorium
q. 12. nu. 8. char. 149
- Pridatus qui promiſerat ſub poena mil-
le ducatorum non offendere alterum
priuatum, ſi offendaſt poſtea eum, vi-
ta poenā a lege impoſitam pro mo-
do offenſionis, incidit etiam in poe-
nam conuentionalem. q. 33. nu. 1. c. 33
- Priuatus qui ſimpliciter promiſerat nō
offendere alterum priuatum, arbitrio
iudicis, ſi eſſi offendaſt, grauius, quam
ſi ſecuritas nō eſſet data punietur. ibi.
numē. 2. char. 33
- Priuatus ad hoſtes confugiens, crimen
læſæ maiestatis incurrit. q. 45. nu.
mē. 2. char. 42
- Privilegium Reipublicæ Romanæ ex-
tenditur hodie ad cæteras Reſpubli-
cas aliarum ciuitatum. q. 61. nu. 1. c. 48
- Privilegia conceſſa maſculis, & eorum
poſteris, ad ſceminas non extendun-
tur. q. 17. nu. 8. char. 155
- Privilegium, quod quis poſſit eos qui
ad ſupplicium ducuntur liberare, an
ualeat. q. 16. nu. 7. char. 149
- Probare, q. teneat; an accuſator vel fi-
ſcus crimē læſæ maiestatis fuiſſe ab eo
commiſſum, cuius memoria vult dam-

- nati, an hæredibus onus probandi innocentiam defuncti. q. 27. char. 75
- Probare defunctum commisisse crimē læsæ maiestatis accusator, vel fiscus teneatur, antequā bona ab hæredibus auferantur. ibi. nu. 1. char. 75
- Probatio per coniecturas admittitur in his, quæ sunt difficilis probationis. q. 29. nu. 2. char. 116
- Procedere sine solemnitate, & repentine, est Regū et principū. q. 3. n. 8. c. 59
- Procedendū quomodo sit, qñ mādatur in causa pcedi, de plano. ibi. n. 10. c. 59
- Proceditur sine strepitu, & figura iudicij, in causis beneficiorum, & matrimonialibus. q. 4. nu. 1. char. 59
- Processus cōtra reum criminis læsæ maiestatis formatus, an publicari debeat. q. 19. char. 70
- Processus publicari debet reo accusato, inquisito, vel denunciato de crimine læsæ maiestatis, ut suas possit facere defensiones. ibi. nu. 3. char. 70
- Processus formatus per iudicem cui cōstet citationem non pervenisse ad notitiam citati, vel citatū fuisse legitime impeditum quominus venire potuerit, est ipso iure nullus. q. 18. n. 3. c. 6. 70
- Proceditur in crimine læsæ maiestatis, dato quod reus pendente iudicio, vel eo nōdum cæpto, mortuus fuerit. q. 20. nu. 4. char. 71
- Proditor quis dicatur. q. 5. n. 2. c. 9. et. q. 10. nu. 18. c. 13. & q. 21. nu. 2. char. 23
- Proditorē principis, an quilibet manifestare teneatur. q. 20. char. 91
- Proditorē principis manifestare quilibet teneatur, dummodo sit subditus. ibid. nu. 2. 3. char. 91
- Proditor si sit nobilis altioribus furtis suspendi debet, q in Gallia servatur. q. 1. nu. 16. char. 119
- Proditor quis sit. q. 1. nu. 1. char. 162
- Proditor dicitur, qui per timorem tacet, & veritatē non pendit. ibi. n. 1. c. 162
- Proditor dē, qui alterius crimen sibi soli notū maliciosi detegit. ibi. nu. 2. c. 162
- Proditor dicitur, qui secretum sibi commissum publicat. ibi. nu. 3. char. 162
- Proditor dicitur, is, qui bellum movet sine diffidatione. ibi. nu. 5. char. 162
- Proditor dicitur, qui alicui venenatam potionem propinat. ibi. nu. 6. c. 162
- Proditor dē, qui, non ostendit se facere illud qd' facit, & secrete contrariū facit eius, quod facere debet. ibi. n. 7. c. 162
- Proditores dicuntur, qui veniunt cōtra fidem datam. ibi. nu. 8. char. 162
- Proditor dē, qui dum se amicum ostendit postea damnū, iniuriam, vel machinationem inserit. ibi. nu. 9. char. 162
- Proditor est, q ad hostes se transfert, vel eius literas mitti in damnum. Reipublicæ, vel domini sui. ibi. nu. 10. c. 162
- Proditor dicitur, subditus q infamat domini suum, vel aliquid cōtra illius honorem facit. ibi. nu. 11. char. 162
- Proditor dicitur, is qui Castrū, Arcēve, seu locum confamilium suæ fidei commissum hostibus tradit. ibi. n. 12. c. 162
- Proditor dē, vassallus, vel subditus principis, q pmissū venit in sui principis territorio inimicos eius. ibi. n. 13. c. 162
- Proditor sui ipsius, quandoque quis dicitur. ibi. nu. 14. char. 162
- Proditor principis dicitur proditor Dei. ibi. nu. 15. char. 163
- Proditor, an dicatur qui iustitiam barbarat. q. 2. nu. 1. char. 163
- Proditores nuncupandi sunt, qui iustitiā opprimunt, cum positi sint ad illam administrandam. ibi. nu. 2. char. 163
- Proditor, an a duello repellatur. q. 4. nu. 1. char. 164
- Proditor stare non potest in curia principis. ibi. nu. 4. char. 165
- Proditor principis, Regis, vel domini sui, qua pœna puniatur. q. 6. n. 1. c. 165
- Idem dicitur de proditore populi cui subest & patria. ibi. nu. 2. char. 165

- Proditores** quo genere mortis puniantur, attenditur consuetudo Regionis ibi.nu.3. char.165
- Proditores** in Italia vt plurimum furcis suspenduntur.ibi.nu.4. char.165
- Proditor** nobilis punietur grauiori poena,quam ignobilis.ibi.nu.5. c.165
- Proditori** a principe restituto, si quis dixerit,tu fuisti proditor,iniuriarū actio-
ne non tenebitur.q.7.nu.4. char.166
- Proditori** restituto si quis dicat,quod est proditor, & quod vult cum eo pug-
nare, et probare quod est proditor,
talis restituti ad duellum iniuste pro-
uocaret.ibi.nu.5. char.166
- Proditor** non potest esse testis in aliqua
causa,q.8.nu.4. char.166
- Proditor**em principis quilibet denun-
tiare tenetur.ibi.nu.6. char.166
- Proditor**, & rebellis, an inter se diffe-
rant.q.9.nu.1. char.167
- Proditor** potest esse,etiam qui subditus
non est.ibi.nu.2. char.167
- Proditor** sui episcopi,vel alterius domi-
ni spiritualis habentis temporalem iu-
risdictionem,crimen læsæ maiestatis
committere dicitur.ibi.nu.3. char.167
- Proditor**, vel quicquam proditorie fa-
cere,an differunt.ibi.nu.4. char.167
- Proditor** dicitur, is qui contra principē,
vel Rempubicam prodicionem fa-
cit.ibid.nu.6. char.167
- Proditorie** hominem occidere plus est,
quam ex proposito occidere.q.10.nu
me.19. char.14
- Prodicionis** crimen ex tribus causis di-
citur maius, vel minus.q.1.n.4.c.162
- Proditorie** occidere dicitur quis, quan-
do sine diffidatione aliquem occidit.
ibidem num.16. char.163
- Maximum delictū attribuitur ei cui
proditio impingitur.q.4.n.2. c.164
- Prodicionem** qui commisit,ita deinceps
facturus presumitur.q.5.nu.3. c.165
- Proditorie** fieri dicitur,quando quis as-
sociatur aliquem in itinere, & nulla
inter eos superuenient rixa, socium
percutit.q.9.nu.5. char.167
- Proditorie** agens contra priuatum,non
dicitur proditor,sed proditorie agere.
ibi.nu.5. char.167
- Proditio** multis modis committitur con-
tra principem,vel Rempubicam.ibi.
numc.6. char.167
- Pronuntians** aliquid tanquam iudex,
cum iudex non sit,qua poena tenea-
tur.q.55.nu.2. char.46
- Pronuntia** quomodo fiat, quando pro-
ceditur contra reū criminis læsæ maie-
statis iam mortuum.q.22.nu.1. c.72
- Prouinciz** quæ iure ciuili non vtuntur.
q.23.num.19. char.161
- Publicum** bonum iuri particulari præ-
fertur.q.21.nu.6. char.158
- Publici** latrones,& nocturni depopula-
tores agrorū,q. dicatur.q.10.n.6. c.12
- Publicum** interese versatur in crimine
læsæ maiestatis q.68.nu.8. char.55
- Punitio** criminis læsæ maiestatis, falsæ
monetæ,& hæresis,nunquam cense-
tur concessa, per generalem conces-
sionē meri,et mixti Imperij.n.4.c.56
- Punitus** ex alterius delicto, regulariter
non tenetur quando contra principa-
lem ob eius contumaciam fertur sen-
tentia.q.13.nu.2. char.149
- Punitus** a iure,vel ab homine vsque ad
certam generationem, descendentes
ex linea masculina tantum compre-
henduntur.q.17.nu.7. char.155
- Pupillus**,an admittatur ad accusandum
in crimine læsæ maiestatis.q.7. c.82
- Pupillus** regulariter non admittitur ad
accusandum.ibi.nu.1. char.82
- Pupillus** cum auctoritate tutoris admit-
titur ad accusandum in crimine læsæ
maiestatis.ibi.nu.2. char.82

Q

Q Valiter sit procedendum quan-
do committitur causa in palatio
apostolico, vt terminis non ser-
uatis sola facti veritate inspecta pro-

- cedatur remissive. q. 5. nu. 4. char. 61
 Querela inofficiosi testamenti intentari
 potest solum infra quinquennium. q.
 23. nu. 2. char. 73
 Querela inofficiosi, an fisco cōpetat si
 filius p̄teritus, a patre crimē læsæ ma
 iestatis committat. q. 19. n. 1. char. 196
 Quibus modis procedatur in crimine
 læsæ maiestatis. q. 1. char. 57
 Quilibet qui admittitur ad accusandū,
 admittitur etiam ad denuntiandum,
 & qui prohibetur accusare, prohibe
 tur denuntiare. q. 15. nu. 7. char. 67
 R
 Rebannitus ex indulgentia, bona
 non recuperat. q. 17. nu. 2. c. 175
 Rebannitus, an recuperet bona
 alienata per fiscum. ibi. nu. 3. char. 175
 Rebellis occultus, seu proditor impune
 occidi potest, & quod fuerit occultus
 rebellis in iudicio sup̄ homicidio pro
 habetur. q. 5. nu. 25. char. 9
 Rebellis quis dicatur. q. 2. 5. nu. 1. char. 28
 Rebellis ipso iure amittit vtile dominii
 bonorum suorum. q. 25. nu. 2. c. 132
 Rebellis si quis factus sit cum suis, an
 foemina ex ipso rebelle nata compre
 hendantur. q. 14. nu. 8. char. 150
 Rebelles, & committentes crimen læsæ
 maiestatis in Gallia qua pœna pu
 niantur. q. 6. nu. 6. char. 165
 Rebellis, aut proditoris imaginem in so
 ro pictam ad illius ignominiam, vt
 cunctis appareat, corrumpens, qua
 pœna puniatur. q. 8. nu. 2. char. 166
 Rebellis quis dicatur. q. 1. nu. 1. char. 167
 Rebelles dicuntur etiam qui rebellant
 contra prosperitatem Papæ. ibidem
 nume. 2. char. 167
 Rebellis dicitur omnis in proterua, &
 notoria inobedientia existens. ibid.
 nume. 3. char. 168
 Rebellis a rebellando dī. ibi. n. 4. c. 168
 Rebelles appellātur qui in fide non per
 manent, & iussis principis non obe
 diunt. ibi. nu. 4. char. 168
 Rebellis exponitur, idest infidelis. ibid.
 nume. 5. char. 168
 De iure ciuili antiquo, qui rebellan
 do, locum in quo sub principis obe
 dientia stabāt, reuinebant speciale no
 men non habebant, sed hi qui deffici
 unt vocabantur. ibi. nu. 9. char. 168
 Rebellis Imperij, an dicatur, qui se Im
 perio subdūm fatetur, sed odio per
 sonæ Impatoris rebellat. q. 2. n. 1. c. 168
 Rebellis, an dicatur qui officiali princi
 pis parere recusat. q. 3. nu. 1. char. 168
 Rebellis dī, qui parere recusat officiali
 principis in his, quæ ad cōmissum illi
 officium spectant. ibi. nu. 1. char. 168
 Rebellis improprie dicitur, qui officiali
 principis parere recusat in his quæ ad
 cōmissum illi officium non spectant.
 ibid. nume. 2. char. 169
 Rebellis dicitur etiam qui iudici suo nō
 vult parere. ibi. nu. 2. char. 169
 Rebelles intelliguntur omnes, qui suat
 in proterua, & notoria inobedien
 tia. ibi. nu. 3. char. 169
 Rebellis, verbum, est *generale*, & com
 prehendit quemlibet subditum con
 tradicentem dicto, vel facto sui su
 perioris. ibi. nu. 4. char. 169
 Rebellis, an dicatur qui coacte, & per
 metum rebellionem fecit. quæstione
 4. nume. 1. char. 169
 Rebellio facta ad importunas preces ali
 cuius tyranni, puniri non debet. ibid.
 nume. 4. char. 169
 Rebelle Imperij esse, vel esse in odium
 Imperij, an idem sit. q. 6. nu. 1. c. 170
 Rebelles qui libertatem ab Imperatore
 recognoscunt, siue ex priuilegio, siue
 ex Imperatoris patientia, an priuari
 possint libertate. q. 7. nu. 1. char. 170
 An idem sit in his qui a Papa liberta
 tem recognoscunt. ibi. nu. 2. char. 170
 An idem sit in dominis Veneris. ibid.
 nume. 3. char. 170
 Rebellis occulte, an quis esse possit. q.
 8. nume. 1. char. 171

- Rebellis occulte, an impune occidi possit. *ibid.* num. 2. char. 171
 Rebellium insignia picta, aut sculpta in ciuitate deleri debent. quæstione 23. nume. 1. char. 177
 Rebelli ius reddi non debet. *ibidem* nume. 3. char. 177
 Rebellem principis quis denunciare tenetur, sub poena relegationis. *ibidem* nume. 3. char. 177
 Rebelles quibus poenis subiaceant. q. 25. nume. 1. char. 178
 Rebellis occulte impune occidi potest. *ibid.* num. 3. char. 178
 Rebelles impune occidi possunt. *ibidem* nume. 2. char. 178
 Rebellis occidi potest ante sententiam contra eum latam. *ibi.* nu. 4. char. 178
 Rebelles occidi publice interest. *ibidem* nume. 5. char. 178
 Item damnari possunt, ut capite puniantur. *ibid.* char. 178
 Rebellionem incurrunt nō solum illius autores, verum etiam de ea sciētiā habentes, illamque non reuelantes. q. 25. nume. 2. char. 179
 Rebellio dicitur quasi reiterationio belli, et post pacem ad bellum reuersio. q. 1. nume. 5. char. 168
 Rebellio facta per Castrum Ducis cōtra communitatē Imolæ, ex quo fuit meticolose facta, & ex iusto timore, puniri non debet. quæstione 4. nume. 3. char. 169
 Rebellans contra officiales Imperatoris, pro his quæ petunt pro statu Imperij, sine dubio rebellis dicitur. q. 5. nume. 3. char. 170
 Rebellio est quid mortale, & esse in odium Imperij est medicinale. q. 6. nume. 1.2. char. 170
 Rebellio si fiat contra Regem, principem, vel ciuitatem, quod ius seruari debeat. q. 18. nu. 3. char. 175
 Rebellans contra officiales principis, an crimen læsæ maiestatis incurrat. q. 24. nume. 1. char. 177
 Rebellans officiali principis, in his quæ ad statum Imperij pertinent, crimen læsæ maiestatis incurrit, alias secus. *ibidem* nume. 3. char. 177
 Rebellionem non indicās incidit in poenam relegationis. q. 2. nu. 5. char. 180
 Receptatores delinquentium contra cardinales, puniuntur, & ipsi poenis de quibus in c. sollicitis. de poen. in vi. q. 5. nume. 17. char. 8
 Receptatores reorum criminis læsæ maiestatis qua poena puniantur. quæst. 10. nume. 1. char. 188
 Receptor qui vim, & violentiam sibi illatam a bannito, vel condemnato recepit eum, nullatenus puniri debet. *ibi.* num. 7. char. 188
 Receptor banniti, vel condemnati de crimine læsæ maiestatis, ita demum punitur si scienter delinquentem recepit, secus si ignoranter, dummodo notorium nō sit receptatum esse delinquentem. *ibi.* nu. 8. char. 188
 Receptans malefactorem punitur eadem poena qua puniendus esset malefactor. q. 20. nu. 1. char. 157
 Recipiens literas ab hostibus, an incidat in crimen læsæ maiestatis. quæstione 64. char. 50
 Rectores qui sciunt aliquem carcerem priuatum exercere, & tolerant, incidunt in crimen læsæ maiestatis, a die scientiæ. q. 35. nu. 2. char. 36
 Rectores prouintiarum finito officio, non possunt egredi prouintiam, seu ciuitatē, nisi post quinquaginta dies, quibus tenentur stare ad sindicatum. q. 42. num. 1. char. 41
 Rectoris successoris auctoritas, testibus etiam legalibus non est probanda, sed scriptura. q. 5. nu. 3. char. 99
 Rectorem se faciens, cum non sit, non solum is tenetur crimine læsæ maiestatis, sed etiam is qui non fecit, sed facere curauerit. q. 12. nu. 16. char. 26

- Regem se faciens, assummit sibi iurisdictionem, quam non habet, occupando sibi iurisdictionem Regis, cui locus in quo se Regem facit est suppositus, incidit in crimē læsæ maiestatis q. 22. nu. 1. char. 25
- Reges eiusdem Regni duo esse non possunt. ibi. nu. 2. char. 25
- Regno vni, inductum est, vt vnicum præsit caput, qui populū et multitudinē regat, vt pax seruetur. ibi. n. 3. c. 25
- Regem Regni Neapolitani, quod est patrimonium beati Petri, se asserens cum nō sit, incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 4. char. 25
- Reges Siciliam inuantes absque licentia Papæ, crimen læsæ maiestatis incurrun. ibi. nu. 7. char. 26
- Regem, vel Rectorem se faciens, cum non sit, non solum is tenetur crimine læsæ maiestatis sed etiam is qui nō fecit, sed facere curauerit. ibi. n. 16. c. 26
- Rex si ei detur per Papam Prælatus suspectus in ecclesia sui Regni, qui eius secreta pandat, potest eum non admittere, sed pontifici rescribere debet. q. 21. n. 30. char. 25
- Rex Fræciæ, an recognoscat Impatorē in superiorē remissiue. q. 28. n. 2. c. 30
- Reges omnes olim populo Romano suberant. q. 49. nu. 2. char. 44
- Reges fortes, olim tiranni vocabantur q. 65. n. 9. char. 51
- Rex iniustus tirannus est. ibi. nu. 14. c. 52
- Rex solus in Regno Franciæ, cognoscit de crimine læsæ maiestatis. nu. 2. c. 56
- Rex dicitur a regendo secundum iustitiam. q. 27. nu. 4. char. 115
- Regulariter ad accusationem criminis deuenitur, cum illud ad actum deducitur. q. 1. nu. 2. char. 58
- Rei appellatio latior est, quā pecuniæ, et comprehendit etiam ea quæ extra nostrū patrimonium sunt. q. 34. n. 18. c. 35
- Relaxatus in ecclesia, si dum discedit ex ea, iterum capiatur, non dicitur relaxatus. q. 10. nu. 27. char. 14
- Relaxatus simpliciter in territorio suo, ab eo qui illum relaxare tenetur, non dicitur relaxatus, nec relaxās ab obligatione liberatur, sed debet illum facere secure conduci extra suum territorium ad locū vbi possit secure stare. ibi. nu. 28. char. 14
- Remotio strepitus iudicij, parum, aut nihil prodest. q. 4. nu. 11. char. 60
- Renuntia beneficij metu perdendi patri moniū suū a clerico facta, nō valet, etiam si esset iurata. q. 4. n. 6. c. 169
- Rescriptum Papæ, vel Imperatoris, mandantis contra aliquem inquiri, etiam non præcedente fama, subreptitium videtur, & debet expectari secunda iussio. q. 9. nu. 8. char. 64
- Rescripta contra ius, licet in dubio concessa cēseantur per importunitatem, tamen in rescriptis motu proprio, secus est. ibi. nu. 11. char. 65
- Rescriptum motu proprio emanatum, habet eandem vim, quam habet secunda iussio. ibi. nu. 11. char. 65
- Reseruari consuevit, censentur seruata, etiam si non sit expressum. n. 5. c. 56
- Resistere quis dicitur pluribus modis. q. 1. nu. 6. char. 168
- Respublica maiestatem habere dicitur q. 61. nu. 2. char. 48
- Reipublicæ appellatione intelligitur de Romana. q. 24. nu. 3. char. 74
- Restituere in integrum capite damnatum, est de seruatis principi. q. 20. num. 2. char. 129
- Restitutio tollit ius tertio quaesitum ibi. nu. 4. char. 129
- Restitutio primogenito qui erat damnatus de crimine læsæ maiestatis, an filius ei natus post delictū commissum, restitutus intelligatur. q. 22. nu. 1. c. 130
- Restitutio de sui natura omnia reponit in pristinum statum. ibi. nu. 5. c. 130
- Restitutio æquiparatur fictioni postliminij. ibi. nu. 6. char. 130

- Restituto principali est restitutus dānatus in illius cōsequentia. ibi. n. 7. 8. c. 131
- Restitutio purgat omnē maculam. ibi. nume. 9. char. 131
- Restitutione sequuta, an valideretur donatio facta a reo criminis læsæ maiestatis. q. 24. nu. 6. char. 132
- Restitutione facta, is cui bona confiscata fuere, satisfacere tenetur creditoribus antiquis. ibi. nu. 7. char. 132
- Restitutus ad gratiam, si post huiusmodi restitutionem aliquis illum proditorem vocet, an iniuriarum agere poterit cōtra nominantem illum proditorem. q. 7. nu. 1. char. 165
- Restitutus a principe, amplius proditor dici non potest. ibi. nu. 2. char. 165
- Restitutio tollit omnem maculam. ibi. nume. 3. char. 166
- Restitutione facta Castro rebellāti, cui fuerant ablata bona, an ex sola recōciliatione intelligātur illi restituta bona. q. 17. nu. 1. char. 174
- Restitutio omnia restituta videntur. ibi. nu. 2. char. 175
- Reuelans secreta inimicis incurrit crimen proditoris, & falsitatis simul. q. 21. nu. 3. char. 13
- Reuelatores consiliorum Regis, aut viui exuruntur, aut furca suspenduntur. ibi. nu. 7. char. 23
- Reuelans secretum principis animo nō dānificandi eū, sed animo iniuriā ditiū qua poena puniatur. ibi. nu. 10. c. 23
- Reuelans secretum principis, si non sit secretarius vel vassallus eius, qua poena teneatur. ibi. nu. 16. char. 24
- Reuelans secretum principis, super re honesta, & alteri non nocua, poena mortis est puniendus, alias autem etiā si quis iurasset non reuelare tenetur illi cui prodesse potest, & non obesse patefacere. ibi. nu. 17. char. 24
- Reuelans tractatū de morte Papæ, liberari, & præmiari debet. q. 16. n. 1. c. 87
- Reuelator confessionis sacramentalis, est violator sacramenti. q. 18. n. 2. c. 89
- Reuelari nō debet cōfessio sacramentalis ad impediendū malū. ibi. n. 3. c. 89
- Reus p legitimas pbationes cōvinci debet, vel per confessionē. q. 18. n. 2. c. 70
- Reo consiente delictum non attenditur ineptitudo libelli accusatorij, & processus. q. 7. nu. 4. char. 62
- Reus quis non dicitur nisi porrecta accusatione contra eum, & sequuta litis contestatione. q. 21. nu. 3. char. 72
- Reus in criminalibus proprie quis dicitur, quando processus contra eū fuit formatus, & ipse citatus ad se defendendum. ibi. nu. 5. char. 72
- Reus quis dicatur. q. 27. nu. 5. 6. char. 76
- Reus quādo dicatur perseverare in confessione. q. 1. nu. 20. char. 93
- Rei crīs læsæ maiestatis apud veteres diuersimode puniebantur. q. 1. n. 1. c. 118
- Reo conuicto maiestatis crimine, olim quarta pars bonorum eius accusatori dabatur, residuo relicto eius liberis. ibi. nu. 2. char. 118
- Rei criminis læsæ maiestatis, lege xij. tabularum poena capitis tantum puniebantur. ibi. nu. 3. char. 118
- Reus criminis læsæ maiestatis iure Longobardorum periculum vitæ incurrebat, & eius bona fisco applicabantur. ibi. nu. 4. char. 118
- Rei criminis læsæ maiestatis damnati, bona, Diuus Seuerus statuit, q liberis conferuarentur. ibi. nu. 5. char. 118
- Reos criminis læsæ maiestatis, Honorius & Arcadius Imperatores, capite puniri, & eorum bona fisco applicari, statuere. ibi. nu. 6. char. 118
- Rei crīs læsæ maiestatis, apud dominos Venetos, suspēdio necant. ibi. n. 7. c. 118
- Rei criminis læsæ maiestatis, quatuor al ligati equis dilaniātur, in Gallia Trāsalpina. ibi. nu. 18. char. 119
- Reus criminis læsæ maiestatis, an pendente accusatione alimentari debeat de bonis suis. q. 26. char. 133

- Reus crīs læsæ maiestatis, an gaudeat beneficio p̄scriptionis. q. 29. nu. 1. c. 135
- Reus criminis læsæ maiestatis, an succedere possit alicui ex testamento, vel ab intestato. q. 31. nu. 1. char. 136
- Reo criminis læsæ maiestatis defuncto, an aliqua poenæ contra eum locum habeant. q. 32. nu. 1. char. 136
- Reo criminis læsæ maiestatis pendente accusatione mortuo, nunquid fiet ali qua iniuria. q. 33. nu. 1. char. 137
- Reus criminis, siue ante, siue post condemnationem moriatur, ei nulla iniuria fiet. ibi. nu. 2. char. 137
- Reus, etiam in crimine læsæ maiestatis damnari non debet, nisi veritate com perta. q. 1. nu. 4. char. 179
- Reus criminis læsæ maiestatis confugiēs ad ecclesiam, an inde extrahi possit incōsulto Romano Pōitice, vel alio ab eo autoritatē habere. q. 3. n. 1. c. 181
- Romanus populus omne ius suum in principem transtulit. nu. 9. char. 3
- Romanus populus olim dominus erat, est post omne ius suum in Imperato rem transtulit. q. 19. nu. 1. char. 20
- Romanos dominari tria fecerunt. q. 21. nume. 22. char. 24
- Romani qua poena puniuerunt Minu tium, & Manilsum qui pulsarunt le gatos Carthaginēsiū Romā missos, ad pacem petendam. q. 33. nu. 5. c. 33
- Romani filios contra patriam machi nantes non solum denunciabant, sed ipsimet puniebant. q. 9. nu. 6. char. 84
- Rumpens securitatem datam a princi pe, incurrit crimen læsæ maiestatis. q. 16. nu. 2. char. 18
- S
- Sacerdotes Christi prosequentes Christum Cruci affigere dicuntur. q. 15. nu. 1. char. 17
- Sacerdoti si fiat iniuria quilibet de po pulo talē accusare poterit. q. 1. n. 3. c. 78
- Sacerdos, an teneatur reuelare si audiuit aliquem in confessione, qui ei dixit, qd crimen læsæ maiestatis contra prin cipem committere volebat. q. 18. c. 89
- Sacerdos licite iurat se nihil scire, licet sciat in confessione. ibi. nu. 4. char. 89
- Sacerdos non potest confessionē sacra mentalem reuelare, etiam ex licentia, et præcepto superioris, ac etiam si Pa pa id mandaret sub poena excommu nicationis. ibi. nu. 5. 7. char. 89
- Sacerdos in actu confessionis vices ve ri Dei gerit. ibi. nu. 6. char. 89
- Sacerdos, an de licentia confitentis pos sit reuelare confessionem sacramenta lem. ibi. nu. 8. char. 89
- Sacerdos debet quanto cautius potest reuelare, vt peccatum impediatur, qd confitens vult delictum aliquod cō mittere, & qd dixit abstinere non pos se, non tamen propalando personam quoquomodo. ibi. nu. 10. 12. char. 90
- Sacrilegi, an gaudeant immunitate ec clesiarum. q. 3. nu. 18. char. 183
- Saul percussus a muliere, se occidi man dauit, ne a muliere occisum dici pos set. q. 33. nu. 9. char. 137
- Scientia secretarū habetur pro scientia Papæ. q. 21. nu. 6. char. 23
- Scientia sola, an sit punibilis in crimine læsæ maiestatis, non subsequuto ali quo consensu, consilio, vel facto. q. 2. nume. 1. char. 180
- Scientia sola punibilis est, quādo malefī tiū cōmitti debet in personā eius, cui ipse sciens suppositus est. ibi. n. 2. c. 180
- Scientia filij de nece patris punibilis est ibi. nu. 3. char. 180
- Scientia quæ probari non potest, in cri mine læsæ maiestatis, non est punibi lis. ibi. nu. 8. char. 180
- Scientia vxoris scientis maritum velle cōmittere crimen læsæ maiestatis, & ecōtra, nō est punibilis. ibi. nu. 12. c. 181
- Scientia non subditi in crimine læsæ ma iestatis, nō est punibilis. ibi. n. 13. c. 181
- Scientia probatur per notorium. q. 10. nume. 10. char. 189

- Sciētem nō ignorantem lex vult obli-
 gari. ibi. nu. 9. char. 183
 Scipio Africanus superior deuicta Car-
 thagine, grauius in Romanos, quam
 in latinos transfugas animaduertit. q.
 1. nu. 8. char. 168
 Scribens non dolose hostibus, eisq̃ nun-
 tiū mittens, aut eis signum dans, non
 vt principi noceat, vel ciuitati, non
 incidit in crimen læsæ maiestatis. q.
 20. nu. 4. char. 21
 Scribens, & rectās falsum ad damnum
 principis, incidit in crimen læsæ maie-
 statis. q. 43. nu. 1. char. 41
 Scribens falsum scienter in libris Reipub-
 licæ, vel principis, ad damnum ip-
 sius principis, incidit in crimen læsæ
 maiestatis. ibi. nu. 2. char. 41
 Sisyphus qui Deorum secreta patefecit
 hominibus, apud inferos punitur. q.
 21. nu. 20. char. 24
 Secretarius principis, vel Reipublicæ re-
 uelans inimicis secreta sui principis in-
 currit crimen proditiōis & falsitatis
 simul. q. 21. nu. 4. char. 23
 Secretarius principis, vel Reipublicæ di-
 citur in dignitate constitutus. ibi. nu-
 me. 5. char. 23
 Secretarij scientia habetur pro scientia
 Papæ. ibi. nu. 6. char. 23
 Secreti varijs modis pādi. ibi. n. 23. c. 24
 Secretum quid dicatur. ibi. n. 24. char. 24
 Secretum vnde dicatur. ibi. nu. 25. c. 24
 Secretū proprie est quod vulgus igno-
 rat. ibi. nu. 26. char. 24
 Secretorum principis sciētia, quam ma-
 xime fugienda. ibi. nu. 27. char. 24
 Sectæ factæ ad exitiū principis cum
 pactis iuramento firmatis, continent
 crimen læsæ maiestatis. q. 38. nu. 1. c. 39
 Secunda iussio, et motus proprius æqui
 parantur. q. 16. nu. 16. char. 69
 Securitatem datam a principe rumpēs,
 crimen læsæ maiestatis incurrit. q. 16.
 num. 2. char. 18
 Securitatem habentem a dominis Ve-
 netis, vel ab aliquo alio superiore
 non recognoscente, ne ab eo vexare-
 tur, offendens, crimen læsæ maiesta-
 tis committit. q. 18. nu. 1. char. 19
 Sententia non est necessaria super noto-
 rio. q. 9. nu. 2. char. 11
 Sententia, etiā si sit principis, in his quæ
 notoria non sunt, sine citatione lata,
 non tenet. q. 6. nu. 6. char. 61
 Sententia in crimine læsæ maiestatis nō
 debet ferri contra defunctum, quia
 neque accusatio cōtra defunctum da-
 tur, sed contra defuncti memoriā
 q. 22. nu. 3. char. 73
 Sententia confiscationis honorum lata
 contra mortui memoriā, nō ex eo
 quod mortuus machinatus esset con-
 tra Cæsarem, vel Rempubicam, sed
 in alijs capitibus legis Iuliæ maiesta-
 tis, est ipso iure nulla. q. 25. nu. 1. c. 74
 Sententia lata cōtra iuris dispositionem
 expressam, est nulla. ibi. nu. 2. char. 74
 Sententia lata cōtra rationem legis, etiā
 loquentis in alijs terminis, est nulla.
 ibi. nu. 3. char. 74
 Sententia lata contra statutum, est nulla
 ibi. nu. 4. char. 74
 Sententia lata contra consuetudinē no-
 toriam, est nulla. ibi. nu. 5. char. 74
 Sententia lata contra sponte & vere cō-
 fessum, vel conuictum, facit illum in-
 famem quo ad omnes. q. 1. nu. 12. c. 92
 Secus si ex ficta confessione, quia nō est
 inhabilitatus, nisi quo ad illam perso-
 nam tantum ad cuius instantiam fuit
 condemnatus. ibi. nu. 13. char. 92
 Seruus, an dominum accusare poterit in
 crimine læsæ maiestatis. q. 11. char. 85
 Seruus dominum non accusat regulari-
 ter. ibi. nu. 1. char. 85
 Seruus in crimine læsæ maiestatis admit-
 titur accusandū dominū. ibi. n. 1. c. 85
 Serui in occultis, regulariter, maxime
 quando per alios melius detegi non
 potest q̃ domi sit, admittuntur ad ac-
 cusandum. ibi. nu. 3. char. 85

Serui admittuntur ad accusandū in lege
Iulia de ambitu. ibi. nu. 4. char. 85
Serui admittuntur ad accusandū in lege
Iulia de Annona. ibi. nu. 5. char. 85
Seruus accusat illum qui tabulas testa-
menti subtraxit, in quo sibi libertas
relicta est. ibi. nu. 6. char. 85
Seruus admittitur ad accusandū de ne-
ce Domini. ibi. nu. 7. char. 85
Serui, criminosi, & infames, an admit-
tantur in testes contra clericos in cri-
mine læsæ maiestatis. q. 16. char. 107
Serui, criminosi, & infames in crimine
læsæ maiestatis contra clericum ma-
læ vocis, & famæ in testes admittun-
tur, sicuti contra laicos. ibi. nu. 1. c. 107
Secus si bonæ vocis, conditionis, & fa-
mæ. ibi. nu. 2. char. 107
Serui, criminosi, & infames, & alias in-
habiles, an admittantur ad excusan-
dum reum inculpatum de crimine læ-
sæ maiestatis. q. 17. char. 107
Seruus aufugijs non p̄t suā possessionē
domino interuenire. q. 11. nu. 3. c. 172
Seruus quo tpe capetur. q. 11. n. 8. 9. c. 85
Sicilia est de patrimonio beati Petri. q.
22. nume. 8. char. 26
Sigillum remouens de literis alterius, te-
netur de falso. q. 20. nu. 12. char. 22
Signatura quo ad priuationem, non da-
tur in curia Romana, vbi quis impe-
trat beneficium per priuationem al-
terius, ex aliquo crimine, nisi se inscri-
bat ad poenam talionis. q. 1. nu. 8. c. 58
Simonia qñ hæresim sapit, est maius cri-
mē læsæ maiestatis. q. 11. nu. 6. c. 104
Respectu simoniacæ hæresis cetera crīa
q̄si pro nihilo reputant. ibi. n. 7. c. 104
In crimine simoniæ, milites, & alij
priuilegiati quando non possint tor-
queri. q. 28. nu. 2. char. 116
Simonia peior est Idolatria. q. 15. nu-
me. 7. char. 193
Socius quis dicatur? remissius. questio.
33. num. 18. char. 33
Socius criminis, an admittatur ad accu-

sandū in crīe læsæ maiestatis. q. 5. c. 89
Socius criminis non admittitur ad accu-
sandum regulariter. ibi. nu. 1. char. 80
Socius crīs admittitur ad accusandū in
crimine læsæ maiestatis. ibi. nu. 2. c. 80
Idem in crimine simoniæ, & hæresis.
ibi. num. 3. 4. char. 80
Socius criminis factus inimicus, non ad-
mittitur ad accusandum in crimine
læsæ maiestatis. ibi. nu. 5. char. 80
Socius criminis læsæ maiestatis, si so-
cium accuset, & non probeat, an sal-
tim excusetur a crimine præsumptæ
calumniæ. q. 19. char. 90
Socius crīs læsæ maiestatis, si accuset so-
cium, et non probeat, excusatur a poena
præsumptæ calumniæ. ibi. nu. 2. c. 90
Socius criminis, an admittatur ad testificā-
dum in crīe læsæ maiestatis. q. 7. c. 100
Socius criminis, regulariter non admit-
titur contra socium. ibi. nu. 1. c. 100
Socius crīs contra sociū admittitur in te-
stē, in crimine læsæ maiestatis. Et si
iurasset nō revelare, ac ēt si pretium
pro hoc accepisset. ibi. nu. 2. 3. c. 100
Dummodo ex qualitate testificantis,
& psonæ contra quā deponit, veni-
mile sit eū non mentiri. ibi. n. 4. c. 100
Socij criminis depositio sola, ad torturā
non sufficit, nisi cum ea sit alia p̄sum-
ptio, vel aliud iudicium. ibi. n. 5. c. 101
Socius criminis, etiam in crimine læsæ
maiestatis, nō admittitur ad testifican-
dum, si est inimicus. ibi. nu. 6. char. 101
Et etiam si alias esset criminosus, vel
infamis ex alio delicto. ibi. nu. 7. c. 101
Socius criminis i quibus casibus admit-
tatur in testē, vel de socijs interrogari
possit remissius. ibi. nu. 13. char. 101
Socius si velit partē domus destruendā
redimere, an admittatur, qñ fiscus nō
succedit i oibus bonis. q. 37. n. 3. c. 140
Solicitans, vel concitans milites, vt re-
bellent contra principem, crimen læ-
sæ maiestatis cōmittit. q. 44. n. 1. c. 41
Solicitatio qñque puniē. q. 66. nu. 1. c. 53

Solutus

- Soluens ad præceptum tyranni, sponte
soluere non dicitur. q. 67. nu. 3. c. 53
- Soluens creditori putatiuo. liberaſ ac ſi
ſoluiffet vero creditori. q. 27. n. 3. c. 134
- Specialia duo circa idem cōcurrere non
poſſunt. q. 7. nu. 10. char. 101
- Spuri, appellatione filiorum continen-
tur. q. 7. nu. 2. char. 145
- Stater duo didragma valebat, & didra-
gma duos denarios vſuales. q. 36. nu-
me. 11. char. 38
- Statutum puniens præſtantiem auxiliū,
& fauorem delinquenti, comprehen-
dit etiam mutuantem ei pecuniam. q.
34. nume. 2. char. 34
- Statutum puniens turbantes, vel turba-
re volentes ſtatum ciuitatis, intelligi-
tur principaliter, non ſecundario. q.
17. nume. 1. char. 19
- Statuto ſtante, q̄ facientes rumorem in
ciuitate puniuntur certa poena, ſiquis
aliquem percutiendo rumorem oriri
fecerit, non tenebitur poena ſtatuti
prædicti. ibi. nu. 3. char. 19
- Statutum concedens alicui, quod poſſit
facere vindictam de offeſſa ſibi illa-
ta, intelligitur per ſe, non per interpo-
ſitam perſonam. ibi. nu. 4. char. 19
- Statutum, ſi fiat in ciuitate, quod in cri-
mine læſæ maiestatis, vel oppugnata
patriæ damnari poſſit deſuncti me-
moriam, & eius bona conſiſcari poſt
rei obitum, in his caſibus, in quibus
ceſſante dicto ſtatuto id de iure alias
fieri non poſſet, an valebit. q. 25. c. 74
- Statutum ſi aſſignet certum tempus ad
accuſandum, vltra illud tempus in-
quiri non poteſt. q. 29. nu. 8. char. 77
- Statuto ſtante, quod quilibet accuſare
poſſit, non admittitur ſoreſis ad ac-
cuſandum. q. 1. nu. 2. char. 78
- Statuto ſtante, quod adulterium proba-
ri poſſit per teſtes infames, nō tamen
idem erit in probādo maritimonium.
q. 5. nume. 5. char. 99
- Statutum, quod accuſatori credatur de-
dāno dato, vel alio crimine, nō com-
prehendit infamem, infamia facti. q.
7. nume. 8. char. 101
- Statutum, quod libris mercatorum plea-
na fides adhibeatur pro ſcribēte, non
comprehēdit mercatorem infamem,
vel ſuſpectū vitæ. ibi. nu. 9. char. 101
- Statuto ſtante, quod percutiens Antia-
num puniatur in duplū, an percutiens
eū q̄ de proximo fuit antianus punia-
tur poena dicti ſtatuti. q. 10. n. 13. c. 103
- Statutum faciens mētionem de filio, in-
telligitur de legitimo, & naturali. q.
7. nume. 5. char. 145
- Statutum prohibens filios bannitorum
ſtare in ciuitate, ſcēminas non com-
prehendit. q. 14. nu. 9. char. 150
- Statutum quod imponit poenam vni
pro alio, non eſt laudabile, ſed valde
iniquum, & nunquam extēdi debet.
ibid. num. 12. char. 150
- Statutum, quod mulier contrahere non
poſſit ſine cōſenſu cōſanguineorum,
an comprehendat hermafroditum. q.
16. nume. 19. char. 154
- Statuta loquentia de patre, non exten-
duntur ad matrem. q. 17. nu. 10. c. 156
- Statuto ſtante, q̄ extante maſculo filia
non ſuccedat, an ſi filius ſit rebellis, ſi
lia ſuccedet. q. 15. nu. 1. char. 174
- Statutū ſupradictum intelligitur ſi ma-
ſculus qui extat ſit habilis ad ſucce-
dendum. ibi. nu. 3. char. 174
- Statutū loquens p̄ verba indefinita, oēs
caſus cōplectitur, in quibus eſt eadē ra-
tio, ex interpretatione potius, quam ex
propriate ſermonis. q. 16. n. 2. c. 174
- Statutum loquens per verbum. Siquis,
& ſic per adiectiuum ſine termino,
ſcēminam non comprehendit, quādo
nō militat eadem ratio. ibi. n. 3. c. 174
- Statutū, q̄ in crimine læſæ maiestatis pu-
niantur et̄ fratres delinquentis, ne re-
pidi, & remiſſi ſint circa fratrum ſuo-
rum insolentias cohibendas, & repre-
hendendas, an valeat. q. 4. nu. 1. c. 183

Statutū Florētīæ, q̄ vno de familia delin
quēte alijs puniant, valet. ibi. n. 2. c. 183
Statutū huiusmodi locum sibi non ven
dicat contra fratres, & affines delin
quentis absentes, & penitus ignoran
tes voluntatem fratris. ibi. nu. 3. c. 183
Statutū prædictū locum sibi non vin
dicabit contra fratrem, seu affinem
delinquentis, cui idem delinquēs erat
inimicus. ibi. nu. 4. char. 183
Statutum prædictū locū sibi non vindica
ret, q̄ frater esset adeo ceruicose na
turæ, q̄ fratris, & aliorū admonitio
nes oīno contemneret. ibi. nu. 5. c. 184
Statutū cōcedens abolitionē criminum
delinquentibus, an cōprehendat ēt cri
men læsæ maiestatis. q. 8. n. 1. char. 187
Statutēs cōtra honorē principis, an inci
dāt i crimē læsæ maiestatis. q. 55. c. 46
Statuta facientes dolo malo vt iurisdi
ctionem occupent, contra honorem
principis statuere dñr. ibi. n. 1. char. 46
Statum hominis immutare solius prin
cipis est. q. 19. nu. 12. char. 21
Subditus qui contra statū Venetorum
machinatur crimen læsæ maiestatis
committit. nu. 17. char. 3
Subditus Impatoris est subditus Papæ
habitu, licet non actū. q. 3. nu. 2. char. 6
Subditus Imperatoris, si Papam offen
dat crimen læsæ maiestatis commit
tit. ibid. num. 3. char. 6
Subditus Papæ offendens Imperatorē,
& si contra Imperatorem crimen læ
sæ maiestatis non committat illud tñ
committit contra Papā. q. 4. nu. 2. c. 6
Subditus Papæ si nō directe, salim per
quamdam consequentiam Papam of
fendere dñr offendēdo Imperatorem,
qui est fidelis confederatus Papæ, et
ab eo coronatur. q. 4. n. 4. char. 6
Subditus alicuius cardinalis, vel legati,
aut officialis Papæ respectu alicuius
iurisdictionis vel Castri, quam dictus
cardinalis sub se haberet vt episco
pus, si faceret ab eo rebellare aliquod

ex dictis Castris, talis propterea non
committeret crimen læsæ maiestatis.
q. 6. nume. 2. char. 9
Subditus lædens prælatum inferiorem
iure proprio dignitatem seu titulum
comitatus vel episcopatus habētem
crimen læsæ maiestatis non commit
tit. ibid. num. 3. char. 9
Subditi quibus vt plurimū secreta prin
cipum committuntur, reuelantes se
creta sui principis, qua poena tenean
tur. q. 21. nu. 11. char. 23
Subditus Regis qui arma mouet cōtra
ipsum, crimen læsæ maiestatis cōmit
tit. q. 37. nu. 1. char. 38
Subditus principis commonens hostes
de præparatione ipsius principis con
tra eos, crimen læsæ maiestatis com
mittit. q. 51. nu. 1. char. 44
Subditi Imperatore negligente eos de
fendere, nec valentes ipsi eorum iuri
bus se tueri, possunt se submittere al
teri domino potentiori, qui eos de
fendat. q. 56. char. 46
Subditus quis non efficitur eius prin
cipis, sub quo ratione contractus, vel
delicti forum sortitur. q. 68. nu. 3. c. 54
Subditus proprie quis non dicitur do
mini feudi, si sub eius dominio non
habet domicilium, licet secundum le
ges ratione feudi sortiat forum sub
eius dominio. ibi. nu. 4. char. 54
Subditus naturali iure tenetur ad obe
dientiam principi suo. ibi. n. 9. char. 55
Subditi alicuius non possunt iurisdi
ctionem quam ipsi non habent in
aliū transferre. q. 11. nu. 4. char. 172
Subditi rebellantes, si dominum suum
repellāt de territorio, vel in carcerem
conijciant, interueniunt ei possessio
nem. ibid. nu. 5. char. 172
Subditus alicuius principis, si arma sum
mat contra principē cōfederatū prin
cipi suo, an ab eius p̄cipe tanq̄ suus
rebellis puniri poterit. q. 11. nu. 1. c. 176
Substitutio futura, an veniat in confisca

tionē bonorum. q. 7. nu. 1. char. 124
 Supplicare principi, an liceat pro his,
 qui læsæ maiestatis crimen in eū com-
 miserunt. q. 9. num. 1. char. 187
 Supplicari nō debet pro clerico turban-
 te statum ciuitatis suæ. ibi. nu. 3. c. 187
 Supplicare licet principi pro reis cætero-
 rum criminum. ibi. nu. 4. char. 187
 Suppositi partus, perpetuo agi potest.
 q. 14. nu. 1. c. 67. & q. 29. nu. 3. char. 77
 Suspendi cadauer, iudex non permittet
 in ligno manere, sed quod ea die se-
 pellatur. q. 1. nu. 10. char. 118
 Suspendi non debent nobiles regulari-
 ter. ibi. num. 12. char. 118

T

T Arquinius Marcū Tulium Dūt-
 uirum eo quod librum secreta ci-
 uilium sacrorum cōtinentem eius
 custodiæ commissum corruptum Pe-
 tronio Sabino rescribendum dedisset,
 culeo insutum in mare præcipitari ius-
 sit. q. 21. nu. 21. char. 24
 Templum Deo quis primus posuerit.
 q. 19. nu. 1. char. 39
 Terminum habilem ad comparandum
 absenti vel legitime impedito, si iu-
 dex assignare neglexerit, facit vt pro-
 cessus sit nullus. q. 18. nu. 8. char. 70
 Testamentum filij familias postea a pa-
 tre emancipati non reconualescit. q.
 22. num. 2. char. 130
 Testimonium dicere non poterit, nec
 minus accusare tanquam inimicus,
 qui non demonstraret odium conce-
 pisse contra eum, a quo est offensus,
 si apparet præcelsisse verisimilem cau-
 sam magni odij. q. 1. nu. 31. char. 96
 Testimonium in re perceptibili per sen-
 sum auditus, vt sunt verba, valet, li-
 cet paries, vel curtina in medio fuerit
 inter testes, & contrahentes. q. 20. nu-
 me. 1. char. 110
 Quod in testamentis locum non ha-
 bet, qui testes debent esse ad præsen-
 tiam testatoris. ibi. nu. 2. char. 110

Testes tā accusatoris quā rei in crise Op-
 pugnatæ patriæ admittunt, sicuti in
 crise læsæ maiestatis. q. 24. nu. 7. c. 28
 Testes examinati in p̄cessu inquisitio-
 nis formatæ non p̄cedente diffama-
 tione non probant. q. 9. nu. 3. char. 64
 Testiū examinatio in criminalibus, q̄
 fiat in secreto, est de iure naturali, seu
 diuino. q. 19. nu. 1. char. 79
 Testes publicantur in crimine hæresis.
 q. 19. nu. 4. char. 71
 Testis qui non potest testificari contra
 aliquem, non potest eundem accusa-
 re. q. 15. nu. 1. char. 86
 Testis esse nō poterit cōtra me qui ligā
 vel parentelam fecit cū inimico meo
 capitali. q. 1. nu. 19. char. 96
 Testis semper repellitur quando subest
 causa inimicitia inter eū, & partem,
 licet alias de inimicitia non appareat,
 etiā si testis ipse attestetur nullam ha-
 bere inimicitiam. ibi. nu. 33. char. 97
 Testis inimicus qui examinari non po-
 terat, si examinetur non facit indiū, nec
 aliquid probat. ibi. nu. 38. char. 97
 Testes infames alijs non cōcurrentibus
 adminiculis solam præsumptionem
 faciunt. q. 3. nu. 6. char. 98
 Testes singulares, an probent in crimi-
 ne læsæ maiestatis. q. 8. char. 101
 Testes singulares in crimine læsæ maie-
 statis admittuntur. ibi. nu. 1. char. 101
 Iura loquētia de singularitate testiū,
 quō sint intelligenda. ibi. n. 2. char. 101
 Testes singulares in crimine hæresis ad-
 mittuntur, cum distinctione tamen
 vt ibi. ibid. nu. 3. char. 102
 Testes singulares, an sufficiant ad pro-
 bandum aliquid in gñe. ibi. n. 4. c. 102
 In testificando maior est prohibitio
 in hæretico, quam in iudæo. q. 10. nu-
 me. 5. char. 103
 Testis sine tortura non admittitur si sit
 seruus, vilis persona, vel liber et cri-
 minosus, ac infamis, obscurus, vel
 ignotus. q. 11. nu. 9. char. 104

- Testes, nisi sint idonei, nō admittuntur ad excusationem imputati in criminibus exceptis. q. 17. nu. 2. char. 107
- Testes qui deponunt audiuisse aliquos coniurantes cōtra principem median- te curina, vel tenui pariete, vel alicuius muri fissura, an probent crimen læsæ maiestatis. q. 20. char. 110
- Testes de auditu mediante curina, vel tenui pariete, vel quid simile in contrāctibus valent, dummodo nesciant voces contrahentium. ibi. nu. 3. c. 110
- Secus est in causa vbi agitur de dissolutione matrimonij. ibi. n. 4. char. 110
- Testes de auditu mediante Curtina, vel tenui pariete, in crimine læsæ maiestatis pobant. ibi. nu. 8. char. 110
- Testibus non citatis, nec iuratis in alterius præiudicium non creditur. q. 21. nume. 5. char. 111
- Testes omnes, qui in criminis Simonie admittuntur, admittuntur etiā in alijs criminibus exceptis, sed non omnes qui repelluntur in huiusmodi crimine Simonie, repelluntur in alijs criminibus exceptis. q. 15. nu. 5. char. 193
- Tex. Exodi. in. c. 21. procedebat olim in altaribus veteris testamenti, quæ nō erant tantæ auctoritatis, quantæ nōstra sunt. q. 10. nu. 10. char. 12
- Tex. in. c. 1. ex. de homicid. loquitur de clerico per insidias homicidium perpetrante. ibi. nu. 16. char. 13
- Tex. in. l. quisquis. in. §. siñ vero. C. ad leg. Iul. maiest. non comprehendit filios clericos. nu. 18. char. 57
- Tex. i. l. fin. ff. ad leg. Iul. maiest. dum de principe loquitur, intelligitur de summo principe Romanorū. q. 24. n. 4. c. 74
- Tex. in. l. fin. ff. ad leg. Iul. maiest. loquitur in reo delato ante eius mortem. q. 27. nu. 7. char. 76
- Tex. in Clemen. pri. de probatio. limita- tur. q. 19. nu. 4. char. 109
- Tiberius antequam ad Imperium cō- scenderet, in Germania exercitum du- cens, Præfecto legionis ignominie notam intulit, ob id solum, q. liberto suo quosdam equites venatum trans Rhenum, sine ipsius licentia misisset. q. 45. nu. 2. char. 42
- Timor Domini timōri hominum ante ponendus est. q. 15. nu. 14. char. 193
- Tirannus est qui non iure principatum tenet, & lege Iul. maiest. tractatur. q. 22. nume. 14. char. 26
- Tiranni nulla maiestas dī. q. 65. n. 1. c. 51
- Tirannū ob propriā vilitatē nō licet occidere, secus ob publicā. ibi. nu. 4. c. 51
- Tirannum offendens, qui non habet iussum tituli, non incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 5. char. 51
- Tirannum offendens, qui cōmuniter tolleratur p. principe, licet de facto principatum habeat, incidit in crimen læsæ maiestatis, nisi pro publica vilitate eum offenderet. ibi. nu. 6. char. 51
- Tirannū offendēs, q. ciuitatē occupauit, & postea fuit inuestitus de ea; incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. n. 7. c. 51
- Tirannus vnde dicitur. ibi. n. 8. char. 51
- Tirannus, secundum Gregorium, quis sit. ibi. nu. 10. char. 51
- Tirannus tacitus, & velatus, vt est ille, qui se fecit creati vexilliferum, vel cōsaloneriū, siue ciuitatis custodē, iniusticiam faciēs, repellī pōt. ibi. n. 11. c. 51
- Tiranni, etiam dicūtur, qui propter partialitates ciuitatum faciunt se Dominos. ibi. n. 13. char. 52
- Tirannum occidere meritorium est. ibi. nume. 17. char. 52
- Tirannus primus omnium fuit Athenis Theseus. ibi. nu. 18. char. 52
- Tirannorū ruores qui sint. ibi. n. 15. c. 52
- Tiranni preces iustui acquiperantur. q. 4. nume. 5. char. 169
- Titulorum separatio arguit diuersitatē criminum. q. 40. nu. 10. char. 40
- Tormentis & squalori carceris nemo se submittere debet. q. 2. nu. 8. char. 180
- Torquens detentum in priuato carce-

- re, incidit in crimen læsæ maiestatis. q. 35. nu. 18. char. 37
- Tortura data reo sine inditijs, tanq̃ cōtra leges factū, nō valet. q. 1. n. 24. c. 93
- Torqueri quis non potest in crimine læsæ maiestatis non præcedentibus inditijs. ibi. nu. 27. char. 93
- Torturari an possit imputatus de crimine, sine inditijs solemniter receptis. q. 26. char. 114
- Quid dicendum in crimine læsæ maiestatis. ibi. nu. 2. char. 114
- Tortus sine inditijs de mandato Regis, si sit nobilis & confessus, talis cōfessio ei non noceret. q. 27. nu. 3. c. 115
- Tractans de Imperio, vel Regno, Imperatore, vel Rege vivente incidit in crimen læsæ maiestatis. q. 7. n. 1. c. 10
- Trāsfiga appellabatur ab antiquis, qui recedebat de terris principis subiectis, etibat ad hostes. Et isti viui exurunt, aut furca suspenduntur. q. 1. n. 6. 7. c. 168
- Tributum vnde habuit originem. q. 36. nume. 1. char. 37
- Tributum, seu censum denegans solvere principi in contemptum, incidit in crimen læsæ maiestatis. ibi. nu. 1. c. 37
- Tributum a contributione est dictum, quia ex eo militibus cōtribuitur. ibi. nume. 4. char. 37
- Tributū præstatur in signum obedientiæ, & recognitionis. ibi. nu. 5. char. 38
- Tributum soluitur Imperatori pro recompensando labores, quos pro suis subditis subit. ibi. nu. 6. char. 38
- Tributum præstatur principi, ut ipse hostibus suis resistere possit. ibi. n. 7. c. 38
- Tributi præstatio subiectionem probat. ibi. nu. 9. char. 38
- Tributum quid sit. ibi. nu. 13. char. 38
- Tributum cum præstetur principi in signū supremæ potestatis, nunquā præscribitur contra principē. ibi. n. 14. c. 38
- Tributi præstatio licite denegari potest principi iustitiam nō ministranti subditis. ibi. nu. 17. char. 38
- Triplaciter procedi potest in criminalibus, per viam accusationis, denuntiationis, & inquisitionis. q. 1. nu. 1. c. 57
- Turres a quibus fuerint inuentæ. q. 46. nume. 6. char. 43
- V
- Valentinus dux proditorie occupavit statū Guidoualdo Peltrio Urbini duci. q. 1. nu. 17. char. 163
- Vasallus reuelans secretum domini, ad hoc ut feudum perdat, tria requiritur. q. 11. nu. 12. char. 23
- Vasallus si non animo damnificandi dominum secretum reuelet, sed forte ex eo putās dominum laudare, feudum non amittit. ibi. nu. 13. char. 24
- Quis probabit animū damnificandi affuisse vel non affuisse. ibi. n. 14. c. 24
- Vasallus reuelās secretum dñi Sempromio, quod ipsum dñs vult interficere, nō amittit ex hoc feudū. ibi. n. 15. c. 24
- Vasallus morem non gerens domino feudi, ex eo qd dñs feudi sibi non præstat quæ præstare tenetur, an incidat in crimen læsæ maiestatis. q. 54. c. 46
- Vasallus sciens patrem suum velle grauius delinquere cōtra dominū suum, contra quem non committitur crimē læsæ maiestatis, et non reuelans eum, non perdit feudum. Secus si alius præter patrem. q. 9. nu. 8. char. 83
- Vasallus, an accusare poterit dominum de crimine læsæ maiestatis. q. 12. c. 85
- Vasallus delator vel accusator domini sui feudum perdit. ibi. nu. 1. char. 85
- Vasallus dominum accusat in crimine læsæ maiestatis. ibi. nu. 2. char. 85
- Vasallus qui crimen læsæ maiestatis cōmisit cōtra dominum feudi, an feudo priuetur ipso iure. q. 5. nu. 9. char. 123
- Vasallus in Regno Neapolitano committens crimen læsæ maiestatis, ipso iure amittit dominium & possessionem feudi. ibi. nu. 10. char. 123
- Vasallus cōmittēs crimē læsæ maiestatis ipso iure feudū amittit. q. 25. n. 3. c. 132

- V**asallus, si fuit proditor domini sui, an
 feudum amittat. q. 5. nu. 1. char. 164
Vasallus, an teneatur obedire domino
 rebelli, cui ante rebellionem præstie-
 rat iuramentū fidelitatis. q. 9. n. 1. c. 171
Vasallus sciens & non indicans rebel-
 lionem in felloniam incidit, & feudo
 priuatur. q. 2. nu. 5. char. 180
Vendēdo quis spiritualia, vel emēdo di-
 uinā offendit maiestatem. q. 15. n. 2. c. 192
Veneno hominē occidere plus est quā
 ferro. q. 10. nu. 24. char. 14
Veneno necans aliquē nō lenit bñficiū
 c. si et alia. de imo. eccles. q. 2. n. 10. c. 182
Veniam petēdo a principe, an delictum
 probetur. q. 23. char. 112
Veniz petitio non cadit, vbi non est de-
 lictum. ibi. nu. 1. char. 112
Veniz petitio non est sufficiens proba-
 tio delicti. ibi. nu. 2. char. 112
Veniam petens, quando delictum fate-
 ri videatur. ibi. nu. 3. 4. 5. char. 112
Veniam petentis iudicialiter, cautela ne
 videatur delictum fateri. ibi. n. 6. c. 113
Veniēs de vltima mari cū equis, et armis,
 et trāsiens per Regnū Siciliæ, ex quo
 æqui et arma nō pnt extrahi sine Re-
 gis licētia, poterit eos cōducere ad lo-
 cum sui domicilij extra Regnum sine
 aliqua Regis licētia. q. 10. nu. 31. c. 14
Venitorum Respublica succedit loco
 Reipublicæ Romanæ. nu. 10. char. 3
Venietiarum ciuitas noua Roma voca-
 tur. nu. 11. char. 3
Venitorū Respublica neminē in tēpora-
 libus in superiorē recognoscit. n. 12. c. 3
Venietiarum ciuitas libera est. nu. 13. c. 3
Veneti Imperatorem recognoscere nō
 tenentur. nu. 14. char. 3
Venietiarum ciuitas in suis terris omnia
 potest, quæ Imperator in suis. n. 15. c. 3
Venitorum Respublica maiestatem ha-
 bet. nu. 16. char. 3
Venietiarum ciuitas est aliarum ciuita-
 tum Regina. nu. 16. char. 3
Venetijs obseruatum vidit auctor, q̃
 ductus per ecclesiam, vel cimkeriurū
 licet extra capius, inde amoueri non
 possit. q. 10. nu. 33. char. 15
Venietiarum ciuitas, an recognoscat Im-
 peratorem in superiorē. q. 28. n. 3. c. 30
Veneta Respublica ob eius religionem,
 iustitiā, et legū obseruantia hucusque
 regnauit annis. 1129. q. 61. n. 3. char. 48
Venetz Urbis primordia facta lucre
 anno Christi. 421. ibi. nu. 4. char. 48
Venitorum Respublica totius Christi-
 nitatis Decus, & ornamentum. ibid.
 nume. 5. char. 48
Venietiarū ciuitas est oībus cōis patria,
 vt olim Roma fuit. ibi. nu. 6. char. 48
Veneti, ex indulto eis concessō a diuer-
 sis Romanis Pontificibus in atrocio-
 ribus procedere possunt contra quos
 cūq; clericos in sacris ordinibus con-
 stitutos, tam seculares, quam regula-
 res ēt ordinū mendicantiū. n. 20. c. 57
Venetijs quid obseruetur in causis cri-
 minalibus, circa publicationem pro-
 cessus. q. 19. nu. 5. char. 71
Venetz Reipublicæ maiestas si offēda-
 tur, an damnetur delincenti memo-
 ria. q. 26. char. 75
Veneta Respublica superiorem non re-
 cognoscit, & vim Imperatoris obti-
 net in toto suo dominio. ibi. nu. 1. c. 75
Venitorum Respublica successit loco
 Reipublicæ Romanorum extinctæ.
 ibi. nu. 2. char. 75
Veneti, reos criminis læsæ maiestatis la-
 quco suspendunt. q. 1. nu. 7. char. 118
Veneti cur introduxerint poenā laquei
 contra reos criminis læsæ maiestatis.
 ibi. nu. 9. char. 118
Veneti antiquitus homicidæ suspende-
 bantur, Michaelis Mauroceni ducis
 tempore lege cautū fuit q̃ homicidæ
 securi percuterentur. ibi. nu. 11. char. 118
Venietum dominium determinauit ius-
 patronatus non venire in confiscatio-
 ne bonorum in crimine læsæ maiesta-
 tis. q. 4. nu. 3. char. 121

- Veneris seruati fuit, q̄ cadauer rei criminis mortui suspenderetur, vel beſtis daretur propter atrocitatem delicti. q. 33. nu. 7. 8. char. 137
- Veneri filios legitimatos nō admittunt ad nobilitatem & eorum conſilia. q. 7. nu. 12. char. 146
- Veneri etiam legitimatos per ſubſequēs matrimonium non admittunt ad eorum nobilitatem, ſed bene ad eorum ſucceſſiones. ibi. nu. 12. char. 146
- Veneris filij rei criminis læſæ maieltatis nobilitate priuantur. q. 10. nu. 4. c. 147
- Veneris hermafroditus quidam, qui reputabatur puella nupſit, & matrimonium fuit diſſolutum. q. 16. n. 21. c. 154
- Veneris, damnato quodam nobile de crimine læſæ maieltatis, cuius filij, tantum nobilitate priuati ſuere, ſed non propterea redditi incapaces ſucceſſionum aliorum. q. 23. nu. 10. char. 161
- Veneriarum ciuitas ſuperiorem non recognoſcit. ibi. nu. 11. char. 161
- Veneri quod agunt in ſua ciuitate iure ſuo agunt. ibi. nu. 11. char. 161
- Veneri cur Imperatorijs legibus non vrantur. ibi. nu. 12. 13. char. 161
- Veneri, ſi Imperio ſint rebelles, an libertate priuari poſſint. q. 7. nu. 3. char. 170
- Veneri liberi ſunt. ibi. nu. 4. char. 170
- Veneriarum ciuitas cum in mari fundata ſit, Imperatorem recognoſcere nō tenetur. ibi. nu. 5. char. 170
- Veneros ex eo liberos eſſe, ſecundum nonnullos, quia libertatē contra Imperatorem præſcriperunt. ibi. n. 6. c. 170
- Veneri habent priuilegium exemptiōnis. ibi. nu. 6. char. 170
- Veneriarum ciuitas vim Imperatoris habet, & poteſt in ſuis terris omnia, quæ Imperatore in ſuis. ibi. n. 8. c. 171
- Veneri effigia ſimul cū inſignijs Marini Faleſti eorum ducis, q̄ Imperiū ſibi vindicare machinabatur, ex aula, in qua ſingulotū ducū effigies pictæ ſunt, delecti ſecernunt. q. 23. nu. 2. c. 177
- Verborum prolatio contra principem, conſideratur, ſecundum qualitatem perſonæ loci, et tēporis. q. 52. n. 6. c. 45
- Verba contra principem prolata conſideranda ſunt an dicta ſint ex lubrico linguæ, iſt locus, et tēpus. ibi. n. 11. c. 45
- Verba, ſine ſtreptu, et figura iudicij, qd importent. q. 4. nu. 2. char. 59
- Verba, ſine figura iudicij, quid importent, quando mandatur in cauſa procedi, ſine figura iudicij. q. 5. nu. 1. c. 61
- Vicarium Imperatoris, vel Papæ offendens, non in contemptum Papæ, ſed ob priuatam iniuriā, crimen læſæ maieltatis non committit. q. 6. nu. 1. c. 9
- Vicinitas actuum facit præſumere fraudem. q. 6. nu. 10. char. 144
- Vinum Dei eſt. Ebrietas diaboli opus. q. 52. nu. 9. char. 45
- Violator pacis non poteſt impune receptari ab agnato, niſi p̄ ignorantiā illū agnatus receptauerit. q. 10. nu. 11. c. 189
- Vita præſens præſumitur ex præterita. q. 16. nu. 3. char. 107
- Vna & eadem res non debet diuerſo iure cenſeri. q. 16. nu. 11. char. 153
- Vniuerſitas, ſi eſſet pro rebellionē puniēda pecuniariter, innocēs, & qui contradixiſſent non eſſent collectandi, & exequendi. q. 12. nu. 4. char. 172
- Vniuerſitas, ſi punita fuerit p̄ rebellionē, an poſſit eſſe cōtra particulares poſſeſſores, p̄ali delicto, p̄cedi. ibi. n. 7. 8. c. 173
- Voluntas ſola eſt punibilis in crimine læſæ maieltatis. q. 52. nu. 3. char. 45
- Voluntas quid ſit. ibi. nu. 4. char. 45
- Voluntas quæ ad actum non venit, ſi ne opere, an punitur in crimine læſæ maieltatis. q. 66. char. 52
- Voluntas in mente retenta nihil operatur. ibi. nu. 2. char. 52
- Volūtas ſola qñq̄ punitur. ibi. n. 6. c. 53
- Voluntas non exitus in maleficijs ſpectatur. q. 67 nu. 4. char. 53
- Voluntas cōtracta nō eſt proprie voluntas. q. 4. nu. 2. char. 169

- Vrbanus vi. Pont. Max. septem cardinales, qui clam cum clemente cum eo de pontificatu contendente conspirauerant, sacris inclusos in mari demergi iussit. q. 5. nu. 26. char. 9
- Vrbanus Pōtēx contra Spoletanos de facto terrā ecclesiæ occuparunt, processit sine citatione. q. 6. nu. 8. char. 62
- Vsurarius manifestus qui non pōt testari, nisi seruata certa solēnitate, non poterit donare causa mortis. q. 3. n. 4. c. 143
- Vsusfructus bonorum alienati prohibitorum, an veniat in fiscum viuente reo. q. 3. nu. 3. char. 120
- Vsusfructus alienari nō pōt. ibi. n. 4. c. 120
- Vsusfructuario damnato de crimine læsæ maiestatis, an vsusfructus in fiscū denentat. q. 19. char. 123
- Vxor & maritus, an inuicem se accusare possint de crimine læsæ maiestatis. q. 15. char. 86
- Vxor non pōt esse testis cōtra maritum, cui reuerentiam debet. q. 15. nu. 2. c. 86
- Vxor licite dimittere potest virū suum machinantiem contra Imperium, & econtra vir vxorem. ibi. nu. 4. c. 87
- Vxor non tenetur denuntiare, seu accusare virum de crimine læsæ maiestatis. ibid. num. 6. char. 87
- Vxor sciens virum velle committere crimen læsæ maiestatis, licet illum accusare non debeat, debet tamen illum dissuadere. ibi. nu. 8. char. 87
- Vxoris obligatio erga maritum maior est quam filij erga patrem, & econtra. ibid. nu. 9. char. 87
- Vxor si accusatet virum suum prodicionem committeret, & fidem coniugalē frangeret. ibi. nu. 13. char. 87
- Vxor nō tenet manifestare maritum in crīe læsæ maiestatis. q. 10. n. 4. c. 91
- Vxor, an ratione suæ dotis prohibere possit, ne domus mariti rei criminis dirruatur. q. 36. nu. 1. char. 139
- Vxori, an noceat crimē læsæ maiestatis commissum per maritū. q. 18. nu. 1. c. 156
- Vxor pro marito pati non debet. ibid. num. 2. char. 156
- Vxor, marito committente crimen læsæ maiestatis, quo tempore dotes suas repetat. ibid. num. 3. char. 157
- Vxor etiam bonis mariti nō publicatis dotē suā repetere poterit. ibi. n. 5. c. 157
- Vxor repetit suā dotē a fisco a quo bona mariti suis occupata. ibi. n. 6. c. 157
- Vxor sequens maritum reum criminis læsæ maiestatis, an incurrat aliquam poenam. q. 19. nu. 1. char. 157
- Vxor non tenetur capere, vel denunciare Regi maritum suum rebellem, vt capiatur. ibi. nu. 2. char. 157
- Vxor dans opem marito cōtra Regem puniatur. ibi. nu. 3. char. 157
- Vxor, an teneatur sequi maritum bannitum. ibi. nu. 5. char. 157
- Vxor receptans virum bannitum pro crimine læsæ maiestatis, an teneatur poena receptorum. q. 10. nu. 2. c. 157
- Vxor de infortunio mariti participare debet. ibi. nu. 3. char. 157
- Vxor, an teneatur alere virum bannitum pro crimine læsæ maiestatis, vel pro alio delicto. q. 21. nu. 1. char. 158
- Vxor tenetur alere virum suum extra territorium. ibi. nu. 2. char. 158
- Si fructus dotis sufficerēt ad alimentandum vtrumq; alias secus. ibi. n. 3. c. 158
- Vxor, an cogetur alimenta prestare viro suo bannito ex bonis paraphrenalibus, quæ ipsa habet. ibi. nu. 4. c. 158
- Vxor, an cogetur alimenta prestare de bonis paraphrenalibus, viro suo qui esset hostis patriæ. ibi. n. 5. char. 158
- Vxoris obligatio erga maritū, & econuerso, est de iure diuino. ibi. n. 8. c. 158
- Vxor, an virum bannitum pro crimine læsæ maiestatis impune occidere possit. q. 7. nu. 14. char. 186
- Vxor receptas virū bannitū, vel cōdenatū de crīe læsæ maiestatis, an puniatur poena receptorum. q. 10. nu. 6. c. 188

F I N I S.

